

Mẹ 17 Tuổi: Con Trai Thiên Tài Cha Phúc Hắc

Contents

Mẹ 17 Tuổi: Con Trai Thiên Tài Cha Phúc Hắc	5
1. Chương 1: Hôn Lễ Thế Kỷ Xa Hoa	6
2. Chương 2: Ái Muội Hỗn Loạn (1)	8
3. Chương 3: Ái Muội Hỗn Loạn (2)	9
4. Chương 4: Một Đêm Luân Hãm Chìm Nổi (1)	11
5. Chương 5: Một Đêm Luân Hãm Chìm Nổi (2)	13
6. Chương 6: Nữ Hoàng Buổi Sớm Mai	14
7. Chương 7: Mang Theo Bảo Bối Bỏ Trốn	16
8. Chương 8: Tám Năm Sau Mẹ Tôi Là Nữ Vương (1)	18
9. Chương 9: Tám Năm Sau Mẹ Tôi Là Nữ Vương (2)	19
10. Chương 10: Cha Con Lần Đầu Tiên Gặp Nhau	21
11. Chương 11: Bảo Bối Dạy Dỗ Phụ Nữ Xấu	23
12. Chương 12: Biển Số Xe Khí Phách Xx8888	24
13. Chương 13: Mẹ Rất Bình Tĩnh, Bảo Bối Rất Rầu Rĩ	26
14. Chương 14: Tất Cả Đều Nghe Theo Hạ Thần Hi	27
15. Chương 15: Oan Gia Lộ Rất Hẹp	29
16. Chương 16: Căn Bệnh Của Công Chúa Thành Phố S	31
17. Chương 17: Hạ Tiểu Thư Là Hoa Khôi Của Phòng Thiết Kế	33
18. Chương 18: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư (1)	34
19. Chương 19: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư (2)	36
20. Chương 20: Tâm Tư Đường Tiên Sinh Vạn Vẽ	40
21. Chương 21: Về Mặt Cẩu Huyết Của Hạ Tiểu Thư	41
22. Chương 22: Lâm Nhiên Coi Trọng Hạ Thần Hi	43
23. Chương 23: Một Đôi Nam Nữ Cực Phẩm	45
24. Chương 24: Gian Tình Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư	47
25. Chương 25: Hoài Nghi Cô Là Người Phụ Nữ 8 Năm Trước	48
26. Chương 26: Bảo Bối Chào Hàng Hạ Thần Hi	50
27. Chương 27: Một Nhà Ba Người Nói Lời Ác Độc	51
28. Chương 28: Hai Mẹ Con Đây Quá Cường Đại	53
29. Chương 29: Hạ Tiểu Thư Bị Tưởng Tuệ Tính Kế	55
30. Chương 30: Đường Đại Thiếu Tuyệt Đối Không Phạm Lỗi	56
31. Chương 31: Tưởng Tuệ Bắt Nạt Hạ Thần Hi	58
32. Chương 32: Bảo Bối, Xin Con Ôn Nhu Một Chút	59
33. Chương 33: Hạ Bảo Bối Là Cao Thủ Hacker	61
34. Chương 34: Hai Mẹ Con Bưư Hãn Vô Định	62
35. Chương 35: Công Chúa Thành Phố S (1)	64
36. Chương 36: Công Chúa Thành Phố S (2)	65
37. Chương 37: Đường Tiên Sinh Rất Xấu	66
38. Chương 38: Lang Tâm Giảo Hoạt Như Sắt	68
39. Chương 39: Bảo Bối Quyến Rũ Đường Tiên Sinh (1)	69
40. Chương 40: Bảo Bối Quyến Rũ Đường Tiên Sinh (2)	71
41. Chương 41: Bảo Bối Quyến Rũ Đường Tiên Sinh (3)	72

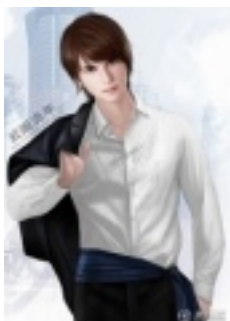
42. Chương 42: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (1)	74
43. Chương 43: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (2)	75
44. Chương 44: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (3)	76
45. Chương 45: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (4)	78
46. Chương 46: Mẹ, Cái Khác Con Không Có, Tiền Rất Nhiều	79
47. Chương 47: Hạ Thần Hi Báo Cáo	80
48. Chương 48: Đường Tiên Sinh Phúc Hắc	82
49. Chương 49: Ba Người Tất Có Rối Loạn	83
50. Chương 50: Chuyện Phạm Pháp Tôi Không Làm, Chỉ Làm Việc Phạm Tội	84
51. Chương 51: Châm Chọc Đối Đầu	86
52. Chương 52: Mỹ Nữ Đến Gần, Đường Tiên Sinh Hai Chữ Chân Ngôn	87
53. Chương 53: Mắng Chửi Người Không Mang Theo Thô Tục	88
54. Chương 54: Yêu Thương Nhưng Nhớ Kéo Người Chịu Tội Thay	90
55. Chương 55: Tâm Ý Tương Thông Thành Người Yêu Giả Bộ	91
56. Chương 56: Đánh Golf Rất Ái Muội	93
57. Chương 57: Sân Golt Gặp Đường Lão Tiên Sinh	94
58. Chương 58: Chướng Mắt Đường Bạch Dạ	96
59. Chương 59: Mỹ Nữ Bảo Hộ Bạch Mã Vương Tử	97
60. Chương 60: Hôn Mãi Mãi	98
61. Chương 61: Đường Ca Ca Và Người Không Bình Thường	100
62. Chương 62: Một Nhà Ba Người Ở Khu Trò Chơi	102
63. Chương 63: Bảo Bối Chào Hàng Đường Tiên Sinh	103
64. Chương 64: Đường Tiên Sinh Chính Là Người Đàn Ông Tốt, Người Đàn Ông Tốt Chính Là Đường Tiên Sinh	105
65. Chương 65: Hạ Thần Hi Bách Phát Bách Trúng (1)	106
66. Chương 66: Hạ Thần Hi Bách Phát Bách Trúng (2)	108
67. Chương 67: Rượu Mời Không Uống Chỉ Thích Uống Rượu Phạt	109
68. Chương 68: Tình Yêu Đẹp Nhất Là Lúc Mơ Hồ (1)	111
69. Chương 69: Tình Yêu Đẹp Nhất Là Lúc Mơ Hồ (2)	112
70. Chương 70: Đường Tổng Giám Đốc Ra Công Trường	114
71. Chương 71: Hành Động Bộc Phát Của Đường Tổng Giám Đốc (1)	115
72. Chương 72: Hành Động Bộc Phát Của Đường Tổng Giám Đốc (2)	117
73. Chương 73: Không Thể Tùy Tiện Trêu Ghẹo Con Gái	119
74. Chương 74: Thỉnh Thoảng Vui Đùa Cùng Nhân Tình I	120
75. Chương 75: Thỉnh Thoảng Vui Đùa Cùng Nhân Tình (2)	122
76. Chương 76: Đường Gia Cùng Tưởng Gia Sắp Thành Thông Gia	123
77. Chương 77: Đường Bạch Dạ Là Đứa Con Riêng	125
78. Chương 78: Hồi Tưởng Quá Khứ, Nói Lời Vô Tâm	126
79. Chương 79: Tưởng Tuệ Có Ý Nghi Xấu	128
80. Chương 80: Khí Thế Hùng Hực (1)	129
81. Chương 81: Khí Thế Hùng Hực (2)	131
82. Chương 82: Khí Thế Hùng Hực (3)	133
83. Chương 83: Khí Thế Hùng Hực (4)	134
84. Chương 84: Hạ Thần Hi Cưng Chiều Con Trai	135
85. Chương 85: Đường Nhị Thiếu Gia Xui Xẻo	137
86. Chương 86: Tiết Lộ	139
87. Chương 87: Thân Phận Hạ Bảo Bối	140
88. Chương 88: Vương Bài Lính Đánh Thuê	142
89. Chương 89: Phần Tử Khủng Bố Đùa Giỡn Thiếu Tá Chống Khủng Bố (1)	143
90. Chương 90: Phần Tử Khủng Bố Đùa Giỡn Thiếu Tá Chống Khủng Bố (2)	144
91. Chương 91: Bát Quái Dẫn Họa	146
92. Chương 92: Tiêu Tê Thấy Hạ Thần Hi	147
93. Chương 93: Duyên Phận Thoảng Qua	149
94. Chương 94: Hạ Tiểu Thư Cự Tuyệt Lời Mời Đường Tiên Sinh	151

95. Chương 95: Tôi Làm Phù Dâu Sợ Cô Dâu Mặc Cầm	152
96. Chương 96: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Bảo Bối Điều Thiếu Dạy Dỗ	153
97. Chương 97: Bí Mật Sắp Được Sáng Tỏ	155
98. Chương 98: Bảo Bối Đánh Nhau	156
99. Chương 99: Đường Tiên Sinh Ăn Giấm Chua (1)	158
100. Chương 100: Đường Tiên Sinh Ăn Giấm Chua (2)	159
101. Chương 101: Ái Muội Nổi Lên Bốn Phía	160
102. Chương 102: Muốn Trái Tim Của Tôi, Phải Xem Bản Lĩnh Của Cô	162
103. Chương 103: Thân Phận Bảo Bối Được Đưa Ra Ánh Sáng	163
104. Chương 104: Đàn Ông Đồ Kị Là Đáng Sợ Nhất	165
105. Chương 105: Tôi Cần Người Yêu, Cũng Cần Được Yêu	166
106. Chương 106: Gió Thổi Mưa Đông Trước Cơn Bão	167
107. Chương 107: Hạ Thần Hi Bị Đưa Vào Sở Tạm Giam	169
108. Chương 108: Hạ Bảo Bối Bạo Phát	170
109. Chương 109: Tiết Mục Phấn Khích Trên Du Thuyền	171
110. Chương 110: Không Nên Xem Thường Vị Thành Niên	173
111. Chương 111: Thiên Sứ Cùng Ma Quỷ Kết Hợp	174
112. Chương 112: Ban Đêm Đường Đại Thiếu Gia Xông Vào Đồn Cảnh Sát	175
113. Chương 113: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (1)	177
114. Chương 114: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (2)	179
115. Chương 115: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (3)	181
116. Chương 116: Kí Ức Mơ Hồ Của Hạ Tiểu Thư	183
117. Chương 117: Con Muốn Cho Mẹ Đi Ngang Qua Thành Phố S	184
118. Chương 118: Con Sẽ Cố Gắng Leo Lên Bảng Truy Nã	185
119. Chương 119: Tát Đạt Mổ Ở Nhà Tôi	186
120. Chương 120: Nghề Nghiệp Có Chút Tỳ Vết	188
121. Chương 121: Lính Đánh Thuê Gian Dích Tình Nghi	189
122. Chương 122: Tình Yêu Gặp Nhưng Không Thể Cầu	191
123. Chương 123: Hạ Tiểu Thư Lại Bị Đùa Giỡn (1)	192
124. Chương 124: Hạ Tiểu Thư Lại Bị Đùa Giỡn (2)	193
125. Chương 125: Đãi Ngộ Hợp Lý Ân Nhân Cứu Mạng	195
126. Chương 126: Hạ Bảo Bối Bị Kích Thích	196
127. Chương 127: Giang Nam Style Cũng Có Thể Hồng, Đại Chúng Thật Không Có Phẩm Vị	198
128. Chương 128: Hạ Thần Hi Nghi Ngờ	199
129. Chương 129: Người Qua Đường Nói, Không Cần Tức Giận	200
130. Chương 130: Đường Đại Thiếu Cùng Đường Lão Trở Mặt	202
131. Chương 131: Triệu Phong Chịu Nhận Tội	203
132. Chương 132: Đường Bạch Dạ Cùng Tưởng Thị Trưởng (1)	205
133. Chương 133: Đường Bạch Dạ Cùng Tưởng Thị Trưởng (2)	206
134. Chương 134: Bữa Ăn Khuya	207
135. Chương 135: Hạ Thần Hi Lạnh Lùng	209
136. Chương 136: Một Đôi Cha Con Tự Kỷ	210
137. Chương 137: Hắc Ẩn Hắc	211
138. Chương 138: Hạ Thần Hi Đến Đường Thị	213
139. Chương 139: Tội Kỵ Của Đường Bạch Dạ	214
140. Chương 140: Hạ Thần Hi Thăm Dò Tưởng Tuệ	216
141. Chương 141: Không Giải Thích Được Bị Thương	217
142. Chương 142: Đường Bạch Dạ Muốn Bồi Dưỡng Con Dâu Từ Bé	218
143. Chương 143: Một Nhà Ba Người Ẩn Lầu	220
144. Chương 144: Câu Lạc Bộ Tư Nhân Hàng Đầu	221
145. Chương 145: Bát Quái Chi Tâm Mọi Người Đều Có	222
146. Chương 146: Hạ Tiểu Thư Là Một Đóa Hoa Trên Bàn Mạt Chược	224
147. Chương 147: Hạ Bảo Bối Vô Tình Gặp Tiêu Tề	225
148. Chương 148: Bảo Bối Cảm Thấy Cầu Huyết	226

149. Chương 149:	Ảnh Chụp Ngày Xưa	228
150. Chương 150:	Thiết Lập Cái Bẫy Đuổi Tiêu Tề Đi	229
151. Chương 151:	Phaeton Và Passat	231
152. Chương 152:	Hạ Thần Hi Tranh Luận	232
153. Chương 153:	Phiên Bản Nhỏ Của Đường Bạch Dạ	233
154. Chương 153:	Phiên Bản Nhỏ Của Đường Bạch Dạ	235
155. Chương 154:	Hoài Nghi Thân Thế Của Hạ Bảo Bối	236
156. Chương 155:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (1)	237
157. Chương 156:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (2)	239
158. Chương 157:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (3)	240
159. Chương 158:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (4)	241
160. Chương 159:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (5)	243
161. Chương 160:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (6)	244
162. Chương 161:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (7)	245
163. Chương 162:	Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Địch (8)	247
164. Chương 163:	Đứa Nhỏ Là Một Nhân Vật Ngoan	248
165. Chương 164:	Hạ Bảo Bối Bị Bắt	249
166. Chương 165:	Đường Tiên Sinh Muốn Làm Giám Định Adn (1)	251
167. Chương 166:	Đường Tiên Sinh Muốn Làm Giám Định Adn (2)	252
168. Chương 167:	Dùng Mạng Của Anh Đổi Mạng Con Trai	253
169. Chương 168:	Đi Cứu Hạ Bảo Bối	254
170. Chương 169:	Đường Bạch Dạ Chịu Chết Như Ước Hẹn	255
171. Chương 170:	Đường Tiên Sinh Lâm Nguy Không Sợ Hãi	256
172. Chương 171:	Thần Hi Bảo Vệ Đường Bạch Dạ	258
173. Chương 172:	Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất(1)	259
174. Chương 173:	Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất (2)	260
175. Chương 174:	Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất (3)	262
176. Chương 175:	Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất (4)	263
177. Chương 176:	Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất (5)	265
178. Chương 177:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (1)	266
179. Chương 178:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (2)	268
180. Chương 179:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (3)	269
181. Chương 180:	Hạ Thiên Có Phải Là Con Tôi Hay Không ? (4)	270
182. Chương 181:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không ? (5)	272
183. Chương 182:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không?(6)	273
184. Chương 183:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không?(7)	275
185. Chương 184:	Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (8)	276
186. Chương 185:	Máu Mủ Tình Thâm (1)	278
187. Chương 186:	Máu Mủ Tình Thâm (2)	279
188. Chương 187:	Máu Mủ Tình Thâm (3)	281
189. Chương 188:	Máu Mủ Tình Thâm (4)	282
190. Chương 189:	Máu Mủ Tình Thâm (5)	284
191. Chương 190:	Máu Mủ Tình Thâm (6)	285
192. Chương 191:	Máu Mủ Tình Thâm (7)	287
193. Chương 192:	Máu Mủ Tình Thâm (8)	288
194. Chương 193:	Báo Cáo Giám Định Adn (1)	289
195. Chương 194:	Báo Cáo Giám Định Adn (2)	291
196. Chương 195:	Báo Cáo Giám Định Adn (3)	292
197. Chương 196:	Báo Cáo Giám Định Adn (4)	294
198. Chương 197:	Báo Cáo Giám Định Adn (5)	295
199. Chương 198:	Báo Cáo Giám Định Adn (6)	297
200. Chương 199:	Báo Cáo Giám Định Adn (7)	298
201. Chương 200:	Báo Cáo Giám Định Adn (8)	299
202. Chương 201:	Báo Cáo Giám Định Adn (9)	301

203. Chương 202: Báo Cáo Giám Định Adn (10)	302
204. Chương 203: Cha Con Nhận Nhau (1)	303
205. Chương 204: Cha Con Nhận Nhau (2)	305
206. Chương 205: Cha Con Nhận Nhau (3)	306
207. Chương 206: Cha Con Nhận Nhau (4)	307
208. Chương 207: Cha Con Nhận Nhau (5)	309
209. Chương 208: Cha Con Nhận Nhau (6)	310
210. Chương 209: Cha Con Nhận Nhau (7)	311
211. Chương 210: Cha Con Nhận Nhau (8)	313
212. Chương 211: Cha Con Nhận Nhau (9)	314
213. Chương 212: Cha Con Nhận Nhau (10)	315
214. Chương 213: Lâm Lâm Về Nước (1)	317
215. Chương 214: Lâm Lâm Về Nước (2)	318
216. Chương 215: Lâm Lâm Về Nước (3)	320
217. Chương 216: Lâm Lâm Về Nước (4)	321
218. Chương 217: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (1)	322
219. Chương 218: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (2)	324
220. Chương 219: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (3)	325
221. Chương 220: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (4)	326
222. Chương 221: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (5)	328
223. Chương 222: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (6)	329
224. Chương 223: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (7)	330
225. Chương 224: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (8)	332
226. Chương 225	333
227. Chương 226: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (1)	333
228. Chương 227: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (2)	334
229. Chương 228: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (3)	336
230. Chương 229: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (4)	337
231. Chương 230: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (5)	338
232. Chương 231: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (6)	340
233. Chương 232: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (7)	341
234. Chương 233: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (8)	342
235. Chương 234: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (1)	343
236. Chương 235: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (2)	345
237. Chương 236: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (3)	346
238. Chương 237: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (4)	347
239. Chương 238: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (5)	348
240. Chương 239: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (6)	348
241. Chương 240: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (7)	350
242. Chương 241: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (8)	351
243. Chương 242: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (9)	352
244. Chương 243: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (1)	354
245. Chương 244: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (2)	355
246. Chương 245: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (3)	356
247. Chương 246: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (4)	357
248. Chương 247: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (5)	359
249. Chương 248: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (6)	360
250. Chương 249: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (7)	361

Mẹ 17 Tuổi: Con Trai Thiên Tài Cha Phúc Hắc

Giới thiệu

Tên khác của truyện: Khế ước mammy: Thiên tài bảo phúc hắc chaRaw: Oanh LoveEdit: boconganl

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/me-17-tuoi-con-trai-thien-tai-cha-phuc-hac>

1. Chương 1: Hôn Lễ Thế Kỷ Xa Hoa

Thành phố S.

Trời trong nắng ấm, bầu trời xanh thẳm không một áng mây, tại thành phố S đang diễn ra hôn lễ của Đường Bạch Dạ, người được mệnh danh người đàn ông độc thân hoàng kim, và nữ diễn viên quốc tế nổi tiếng Lâm Tình.

Thảm đỏ, hoa tươi, lễ đường được bày trí một cách xa hoa, đây cũng chính là hôn lễ biết bao nhiêu người mơ ước tới.

Với sự góp mặt của những danh nhân nổi tiếng, hay những ngôi sao đương thời nổi bật nhất hiện nay, mọi người đều phô trương thanh thế của mình.

Cô dâu mặc một bộ váy sarê cưới màu trắng, được nhà thiết kế nổi tiếng nhất thế giới Milan thiết kế, càng tôn lên vẻ đẹp như hoa như ngọc của cô, chỉ có thể dùng bốn từ ‘ khuyh quốc khuyh thành ’ để miêu tả về cô ngay thời điểm này.

Chú rể mang đậm khí chất biếng nhác, dung mạo bức người, vừa hoa lệ lại thập phần yêu mị, vầng trán mang theo một cổ mị hoặc khiến người khác không thể bỏ qua, từng động tác giơ tay nhắc chân đều tỏa ra phong thái cao sang tao nhã, nhưng cố tình những động tác ấy lại càng khiến người xem không cách nào rời mắt.

Cha sứ hỏi : “Chú rể Đường Bạch Dạ tiên sinh, anh có nguyện ý lấy Lâm Tình tiểu thư làm vợ, dù giàu sang hay nghèo khó, vẫn hứa vĩnh viễn không chia lìa hay không?”

Đường Bạch Dạ môi mỏng gợi lên một chút, cười tà mị, nụ cười của anh vừa đa tình lại lộ ra vài phần vô tình.

Hồi lâu vẫn không nghe thấy được đáp án.

Mục Sư kinh ngạc, hỏi lại thêm một lần nữa, Lâm Tình kinh ngạc nhìn Đường Bạch Dạ, cô không hiểu, một Đường Bạch Dạ cương chiều cô như thế, vậy anh vì cái gì phải do dự?

Ngay khi mọi người kinh ngạc ngỡ ngàng thì Đường Bạch Dạ lên tiếng, “Tôi nguyện ý!”

Lâm Tình khẽ thở ra tâm tình nặng nề thoáng buông lỏng, tất cả mọi người cũng đồng loạt thở ra một hơi.

Cha sứ lại hỏi : ” Cô dâu Lâm Tình tiểu thư, cô có nguyện ý gả cho Đường Bạch Dạ tiên sinh, dù giàu sang hay nghèo khó, vẫn hứa vĩnh viễn không chia lìa hay không?”

Phanh một tiếng thật lớn, cánh cửa lớn của giáo đường bị người một cước đá văng.

Ánh sáng từ bên ngoài chiếu vào, khung cảnh càng thêm mộng ảo.

Một bóng dáng nhỏ xinh xuất hiện trước cửa giáo đường, một đầu tóc dài được cột cao thành kiểu tóc đuôi ngựa, khuôn mặt được che chắn dưới chiếc mặt nạ màu vàng.

Bộ quần áo dạ hành bó sát người, nhìn cô có chút ngổ ngược, mỏng manh yếu đuối.

Nhìn cô giống như mới bước ra từ trong chiến trường khốc liệt.

Hiện trường bỗng chốc rối loạn, mọi người tùm lại, ghé tai bàn luận.

Ai vậy?

Khóe môi cô giương lên một nụ cười lãnh khốc, đột nhiên, cổ tay cô vừa chuyển, một khẩu súng lục liền xuất hiện trên tay, thẳng tắp nhắm thẳng về phía cô dâu Lâm Tình.

Nhắm chuẩn, bóp cò.

Viên đạn giống như tên rời khỏi dây cung, xuyên thẳng vào tim cô dâu.

Thủ pháp rất nhanh, sạch sẽ, lưu loát.

Máu tươi từ ngực Lâm Tình không ngừng chảy ra, đẹp giống như những đóa hoa mạn đà la, loài hoa của tử vong.

Hiện trường đại loạn, mọi người không ngừng thét chói tai.

Tay phải cô khẽ đặt trên môi, đột nhiên mỉm cười, còn tặng kèm thêm cho Đường Bạch Dạ một nụ hôn gió, sau đó xoay người, lưu loát rời đi, không để lại một chút dấu vết.

Đường Bạch Dạ tựa tiểu phi tiểu ôm lấy khóe môi mình, nụ cười càng quái lạ, nhưng đôi mắt lạnh băng, không nhiễm một chút ý cười.

Đường Bạch Dạ thong thả bước chân ra khỏi giáo đường.

Bộ compe màu trắng dính một chút máu tươi, giống như phần mộ màu trắng được điểm lên những đóa hoa màu đỏ bắt mắt.

Anh là đứa con cưng của trời, gương mặt hoa lệ, đẹp đẽ vô song, hé ra dung mạo đẹp tựa như một bức tranh được một họa sĩ tài ba vẽ ra, thật mê người.

Người ngoài không ai xa lạ với danh tiếng Đường đại thiếu gia.

Thủ đoạn mạnh mẽ, quyết đoán, đẹp đẽ.

Anh là một người đàn ông vừa có thể bưng rượu đỏ chậm rãi nhấm nháp, vừa không một chút lưu tình nào đuổi tận giết tuyệt đối phương.

Lãnh khốc, thị huyết, đẹp đẽ, mị hoặc cùng gom vào chung một chỗ.

Hôm nay chính là hôn lễ của anh, đảo mắt liền biến thành tang lễ.

Nhóm người bên giới truyền thông chen chúc tiếp cận anh để được phỏng vấn.

“Đường đại thiếu gia, Lâm tiểu thư thật sự bị bắn chết sao?”

“Đường đại thiếu gia, anh có thể cho chúng tôi được biết, ai là người đã giết Lâm tiểu thư hay không?”

“Có phải là có kẻ muốn trả thù anh không, Đường đại thiếu gia, anh có biết chuyện này là do ai làm sao?”

... ..

Bảo vệ một đường hộ tống, ngăn lại thể công mãnh liệt của giới truyền thông.

Đột nhiên Đường Bạch Dạ dừng bước, những ống kính, máy ghi âm đều tập trung về phía anh, chờ nghe đáp án, dưới ánh mặt trời, Đường Bạch Dạ đẹp như một bức tượng điêu khắc đẹp đẽ, hoa lệ đến mức khiến người ta tự ti không dám nhìn thẳng vào anh.

“Cút!” Chợt, Đường Bạch Dạ khẽ phun ra một tiếng.

Một tiếng duy nhất, không lớn, cũng không có vẻ tức giận, lại giống như một cơn gió lạnh thổi qua, nhiệt độ xung quanh đột nhiên hạ xuống, mỗi người đều cảm thấy một trận ác hàn, giống như có một bàn tay vô hình đang siết chặt cổ họng, không thể hô hấp.

2. Chương 2: Ái Muội Hỗn Loạn (1)

Vệ sĩ vội vã đuổi ký giả đi, che chỗ Đường đại thiếu gia ngồi lên chiếc Lincoln chống đạn xa hoa, nghênh ngang rời đi.

“Thiếu gia, lão gia điện thoại tới, muốn anh lập tức trở về nhà cũ, ông ấy rất tức giận.” Trợ lý ở một bên nhắc nhở Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ cười lạnh, “Lão già nhất định cảm thấy kỳ quái, bởi vì người bị bắn chết không phải là tôi.” Bầu không khí trở nên lạnh như băng.

Trợ lý không dám nói tiếp.

“Thiếu gia, việc này hết sức quý dị, tôi nhất định sẽ tra rõ.”

Trên xe, Đường Bạch Dạ nhìn về phía giáo đường, bàn tay nắm chặt, gần như muốn bóp nát xương cốt.

Đường Bạch Dạ nói, “Tra cho tôi, rốt cuộc là ai làm.”

Dám chọc anh, một ngày quan trọng như vậy lại dám cho anh một bất ngờ lớn, anh muốn cô ta chết không có đất chôn.

Bất kể là ai.

Anh sẽ làm cho cô ta biết, chọc tới người Đường Bạch Dạ, kết quả có bao nhiêu thảm thương.

.....boconganh1503.diendan

Quán bar Mint, là quán bar xa hoa nhất thành phố S.

Âm nhạc rung trời, xa hoa trụy lạc.

Trong sàn nhảy, vũ nữ với những điệu nhảy nóng bỏng, cực kỳ khiêu gợi.

An Kỳ ngồi ở quầy bar uống rượu, một ly rồi lại một ly, Cao Lệ Lệ ngồi bên cạnh, không ngừng khuyên nhủ, “An Kỳ, đừng uống nữa.”

“Yên tâm, tớ không sao.” An Kỳ phất tay một cái, ý bảo Cao Lệ Lệ im lặng.

Cao Lệ Lệ bí ẩn nói, “Chúng ta đến đây để xem biểu diễn, nếu như cậu uống say, thì xem thế nào được?”

Cái được gọi là biểu diễn, chính là nhìn nam nhân biểu diễn thoát y, ở đây vào lúc nửa đêm sẽ có tiết mục đó.

An Kỳ cười rục rịch, đôi mắt thuần khiết, trông mắt phủ kín một tầng hơi nước, “Là cậu muốn xem, dù sao tớ cũng không mấy hứng thú.”

Cao Lệ Lệ nhận thấy cô có chút ngà ngà say, nhin không được cười hỏi, “Cậu thực sự không có hứng thú?”

“Đúng vậy! Không có một chút hứng thú nào hết.”

“Quên đi, tớ không nói với cậu nữa, tớ đi toilet, cậu ngồi đây chờ tớ, đừng đi loạn.”

“Biết.”

Cao Lệ Lệ đi toilet, An Kỳ lại uống thêm một ly nữa, đôi mắt sáng hơi nheo lại, mang theo một tia lười biếng, nhưng rất mê người.

Một đạo tia sáng ở trong mắt chợt lóe lên, cô cười tươi như hoa.

Quán bar thực sự rất náo nhiệt nha.

Là một nơi phóng túng thật tốt.

Cô lấy một ly rượu, lão đảo lắc lư đứng lên đi về phía yên lặng.

Chợt cô nghe thấy có âm thanh kỳ quái, có người kêu cứu mạng, An Kỳ cầm ly rượu, lén lút hướng âm thanh đó đi đến.

Đó là một lô ghế bí mật (chỉ những nơi kín đáo cho những người làm...hihi)

An Kỳ kinh ngạc khi thấy một đôi nam nữ đang ở tư thế rất ái muội, người phụ nữ thì quần áo sộc sộc, người đàn ông quần áo vẫn hoàn chỉnh.

Hai người không coi ai ra gì, mặt người phụ nữ đỏ bừng, ánh mắt si mê, chìm đắm trong dục vọng.

Người đàn ông có khuôn mặt quyến rũ như thiên thần, người phụ nữ ở phía sau đang lắc lư thân mình, ánh mắt trong trẻo, mỉa mai, không muốn ai quấy rầy một chút nào.

Bọn họ cũng quá lớn mật đi.

An Kỳ cảm thấy mặt người phụ nữ này có chút quen thuộc, người đàn ông đột nhiên thô bạo kéo tóc người phụ nữ, kéo đầu người phụ nữ lên cao.

Cuối cùng cô cũng thấy rõ mặt người phụ nữ đó, không ngờ lại là siêu sao Lý Tú Lệ.

Âm thanh rên rỉ của người phụ nữ này cũng quá cực phẩm đi.

Đang sung sướng còn kêu cứu mạng.

Nếu có người nào nghe được chạy đến cứu, chắc chắn sẽ có trò hay để xem.

Cô ngồi chồm hổm xuống nghiên cứu một hồi, im lặng suy nghĩ, bọn họ ở tư thế thực sự là quá... Khó khăn, thế nào làm được?

An Kỳ nhìn đến nghiến, đang nghiên cứu tư thế, đột nhiên một cái nhìn lạnh như băng quét tới, cô tình cờ thấy một đôi mắt tà mị làm cho người nhìn muốn trầm luân vào trong đó.

Một đôi mắt của yêu tinh .

Phi lễ chó nhìn, cô tranh thủ rút lui.

May mà ánh sáng quá mờ, chắc anh ta nhìn không thấy mặt của cô.

Bọn họ thực sự quá cuồng nhiệt đi!

3. Chương 3: Ái Muội Hỗn Loạn (2)

An Kỳ vừa muốn đứng lên, bị kích xảy ra, hai chân của cô có chút tê, cô nguyên rửa một tiếng, không để ý tới nhả nhặn, lưng lay lắc rồi khỏi lô ghế.

Mới vừa đi ra không được hai bước, chợt cánh tay bị nắm lại, một đạo lực mạnh kéo lại, An Kỳ mang theo ly rượu ngã vào lòng người đàn ông phía sau.

Nước hoa Dior nam lập tức tràn ngập ở khoang mũi, mang lại một sự quyến rũ chết người.

Rượu trên tay cô đổ vào ngực người đàn ông.

Rượu loang tới thắt lưng người đàn ông, An Kỳ thầm tưởng tượng, nếu tới đũng quần sẽ có hiệu quả gì?

Nha nha, người đàn ông này vừa cùng phụ nữ đại chiến tám trăm hiệp, đảo mắt liền thu thập xong.

Đây là trạng thái chiến đấu sau hoan ái?

Quá có hiệu suất.

“Nhìn đủ rồi đã muốn đi?” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ lạnh như băng, hoa lệ mang theo một tia vô tình.

Kỳ thực tôi còn chưa thấy đủ, không đi chẳng lẽ muốn chụp ảnh lưu niệm sao?

An Kỳ không có ngắc đầu, giả con gái say rượu nói, “Tôi không phải cố tình, tôi cũng không phải kí giả, hai người tiếp tục, hai người tiếp tục.”

“Tôi không quấy rầy.”

Cô đã muốn đi, lại bị Đường Bạch Dạ nắm lấy cánh tay.

An Kỳ giận, nha nha, tôi đã muốn đi, anh còn muốn thế nào?

Chợt ngắc đầu, hai người đều ngây ngẩn cả người.

Em gái người, oan gia ngõ hẹp cũng không phải hẹp như thế chứ.

“Tình nhi?”

Người này cùng Lâm Tình có khuôn mặt tương tự tám chín phần, đủ để cho Đường Bạch Dạ thần hồn điên đảo.

Tại sao có thể có người giống như vậy?

Nước hoa tràn vào khoang mũi, cũng là mùi nước hoa cô thích nhất.

An Kỳ có điểm vầng đầu, cô làm sao sẽ đụng phải Đường Bạch Dạ.

Không may thôi.

Sau khi Đường Bạch Dạ hết khiếp sợ, nguy hiểm nheo mắt lại.

“Anh có thể buông tay không?” An Kỳ cười híp mắt ngắc đầu nói.

Đường Bạch Dạ có chút mê hoặc, nụ cười của cô thực sự rất đẹp.

Tại sao có thể có nụ cười xinh đẹp như thế.

Tươi đẹp như vậy, giống như mùa xuân trăm hoa nở rộ mỹ lệ.

Tính tình Lâm Tình hướng nội, không thể có nụ cười sáng lạn như thế.

Một cỗ nhiệt từ bụng dưới mọc lên, Đường Bạch Dạ kinh ngạc vì mình động tình, An Kỳ nguyên rửa một tiếng, tình thể hiển nhiên bất lợi cho cô, cô cấp tốc muốn rời khỏi.

Nhưng mà, đừng nói là cô, hay Đường Bạch Dạ cũng không ngờ anh lại dùng tay đánh cho An Kỳ hôn mê.

Trước khi An Kỳ rơi vào hôn mê đang suy nghĩ.

Đi đêm nhiều, quả nhiên sẽ gặp quỷ.

Màn đêm mới lên, cảnh đêm thành phố S như tranh vẽ.

An Kỳ khi tỉnh lại, cô nằm trong một căn phòng nhìn ra cảnh biển.

Cô xoa xoa gáy, nhưng đau xót, Đường Bạch Dạ thực sự là kì lạ, đang đêm đẹp đưa cô tới đây làm cái gì?

Chẳng lẽ thực sự coi trọng vẻ đẹp của cô?

Thật đúng là... Không hề uống phí.

Gian phòng không có mở đèn, Đường Bạch Dạ đứng ở cửa sổ, mặc một bộ Dior mới nhất của mùa xuân, càng tăng thêm vẻ đẹp tà mị bức người.

Nhãn hiệu này thích hợp với những người đàn ông hơi gầy.

Anh ta thành công diễn tả được vẻ đẹp trang nhã lịch sự cùng cao quý của nhãn hiệu Dior.

Như một siêu mẫu trên tạp chí.

Trên đời này tại sao có thể có người đàn ông câu hồn như thế?

“Cô đã tỉnh?” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ trong bóng đêm cũng nhiều hơn một phần đầu độc, trầm thấp, khàn khàn.

Mơ hồ đan xen áp lực và phức tạp cô nghe không hiểu.

“Anh muốn làm cái gì?”

An Kỳ từ trên giường đứng lên, may là quần áo hoàn chỉnh, cô thở dài một hơi.

Đường Bạch Dạ nhìn ra cô đang suy nghĩ gì, khóe môi gợi lên một nụ cười châm chọc.

Nhìn An Kỳ ở trong mắt, mang theo một tia sắc bén.

“Cô tên là gì?”

“An Kỳ.”

4. Chương 4: Một Đêm Luân Hãm Chìm Nổi (1)

Đường Bạch Dạ cau mày, cái tên này rất hợp với cô, cô lớn lên cực kì giống Lâm Tình, nhưng không có thanh thuần như Lâm Tình.

Đó là một loại thanh thuần như giọt sương trên hoa sen mỗi buổi sớm.

Như vậy làm người ta muốn hứng lấy. (ý hứng giọt sương nha)

“Nếu như anh không ngại, tôi về nhà trước.” Gió chiều nào che chiều ấy là tác phong từ xưa tới nay của An tiểu thư.

Nửa đêm, cô nam quả nữ.

Tình huống hiển nhiên gây bất lợi cho cô.

Nếu bất lợi, nhất định phải rời khỏi.

“Đứng lại!” Tiếng nói không to không nhỏ lạnh như băng, lại làm cho không khí xung quanh đóng băng.

An Kỳ xoay người, Đường đại thiếu gia, anh có cần phải hung ác như vậy không?

Chỉ là tôi muốn về nhà thôi mà.

“Làm tình nhân của tôi!” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ lạnh như băng lại không có tình, hết lần này tới lần khác lộ ra quyền lực mà người khác không thể cự tuyệt.

An Kỳ nhất thời hóa đá.

Thế giới này điên cuồng.

Anh ta tại sao có thể như thế... Tự dè cao mình sao?

Anh ta chậm rãi đến gần bên cạnh cô, nâng cằm cô lên, thái độ cao cao tại thượng như bậc đế vương đang cưng chiều cung nữ.

Không ai bì nổi, cao không thể với tới.

“Ra giá đi.” Anh ta khinh miệt nói.

Mint là một nơi xa hoa, quán bar mê loạn, loại phụ nữ có thể đến quán rượu này, nhất định không đành lòng.

Dáng dấp thanh thuần.

Cô chính là những người tùy ý có thể thấy được ven đường, quần jean giặt đến trắng bệch, nghĩ đến gia cảnh không tốt, loại phụ nữ này, dùng tiền là tốt nhất.

Huống chi, anh Đường đại thiếu gia là tình nhân trong mộng của toàn bộ phụ nữ thành phố S.

Cho nên, đại thiếu gia đã tín nhiệm, chỉ cần ra cái giá là có thể có được An tiểu thư.

An Kỳ tươi cười nói, “Tiên sinh, tôi nhìn quần áo của anh, là biết anh không thiếu tiền!”

Chết tiệt, trong thân thể tại sao có thể có một đoàn lửa đang thiêu đốt.

An Kỳ ảo não phát hiện, cô lại có phản ứng sinh lý.

Trời ạ, cô bị hạ thuốc.

Ghê tởm, tên khốn kiếp kia muốn chết!

Khi thì coi cô như cà chua rẻ tiền, cấp một khối tiền là có thể mua được?

Đường Bạch Dạ ngụy hiểm nheo mắt lại, ánh sáng óng ánh ngoài cửa sổ, có thể thấy được sông dài kéo dài qua khu phố thành phố S.

Ánh mắt của anh nhìn ra sông dài, trong trẻo nhưng lạnh lùng, óng ánh.

An Kỳ nghĩ thầm, đàn ông như vậy, kỳ thực thật muốn thua trong tay anh, cũng không oan a.

“Tin tưởng tôi, nói ra giá, tôi tuyệt đối thỏa mãn cô!”

“Tôi không có hứng thú với việc làm tình nhân, Đường tiên sinh.”

“Cô biết tôi là ai?” Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, có chút ngoài ý muốn.

“Anh luôn đứng đầu tạp chí, thay phụ nữ như thay áo, a, không, đối phụ nữ nhanh như lật sách. Tôi thì không muốn biết anh, nhưng hai ngày nay anh luôn xuất hiện trên tạp chí, nói không biết, có phải là đang làm khó tôi hay sao?”

Đường Bạch Dạ nghĩ thầm, anh nhìn lầm.

Anh cho rằng An Kỳ thanh thuần, không nghĩ tới cô lại giảo hoạt như vậy.

Anh khéo tay nín lại cánh tay của cô, cười, “Nếu đã biết tôi, vậy đây là lát mềm buộc chặt?”

“Anh thực sự là anh của tự kỷ.” Tự kỷ hơn cả tự kỷ.

An Kỳ điềm đạm cười, tươi như hoa, chợt mở miệng, “Muốn lên giường với tôi, bằng bản lĩnh của anh!”

Chợt một trận trời đất quay cuồng, An Kỳ chợt bị Đường Bạch Dạ ôm lấy, bóng đen ập xuống, nụ hôn cực nóng rơi xuống.

Triền miên, cực nóng.

Người đàn ông hôn như người của anh, cường thế, xúc phạm, không cho cự tuyệt.

“Anh làm gì?” Cô thật vất vả ra khỏi sự kiềm chế của anh.

“Là cô nói, bằng bản lĩnh của tôi, tôi muốn kiên trì chơi với cô một trò chơi.”

Đường Bạch Dạ chế trụ tay cô ra sau, cúi đầu lại một lần nữa hôn môi của cô.

5. Chương 5: Một Đêm Luân Hãm Chìm Nổi (2)

An Kỳ tức giận, cô nói bản lĩnh, điều không phải bản lĩnh này.

Nhưng mà, Đường Bạch Dạ không cho phép cô cự tuyệt nữa, vây hãm An Kỳ, cắt tất cả đường đi của cô.

Môi lưỡi của anh cuốn lấy lời lẽ ngọt ngào của cô, hôn càng thêm sâu, càng thêm triền miên.

Luận về kỹ thuật, mười An Kỳ cũng không bằng một Đường Bạch Dạ.

Cô ở dưới thân anh tê liệt thành một bãi xuân thủy, mặc anh dày vò.

Bởi vì thuốc, An Kỳ cũng không có một điểm phản kháng, chỉ cảm thấy tất cả khí lực trong thân thể đều bị mất hết.

Cô có một loại cảm giác bị vây hãm, đoán không được cảm giác.

Rất đáng sợ.

“Bản lĩnh làm sao?” Đường Bạch Dạ buông cô ra, ánh mắt sáng quắc, rơi vào trên môi cô bị hôn đỏ tươi.

Khi An Kỳ ở dưới thân anh cười giống như yêu tinh, hơi nâng thân thể lên, ma sát tiểu đệ đệ không quá thành thật của Đường đại thiếu gia, cười với Đường đại thiếu gia, “Tôi xem, tôi so với anh càng có bản lĩnh.”

Bản lĩnh không phải ở lời nói, mà là ở phản ứng của đối phương.

Cô rất đẹp, đẹp hơn cả Lâm Tình.

Đặc biệt là đôi mắt, như tràn ngập toàn ánh nắng tươi sáng của thế giới.

Một cỗ khí nóng xông thẳng tới bụng dưới, hừng hực thiêu đốt.

Một cái hôn có thể làm anh luống cuống như vậy, cô là người đầu tiên.

Đường Bạch Dạ cười, người phụ nữ này triệt để gợi lên hứng thú của anh.

Nói cô thanh thuần, cô lại rất lão luyện, giờ này khắc này cũng không có một điểm xấu hổ.

Nói cô lão luyện, nhưng kỹ thuật hôn của cô rất ngây ngô, có lẽ là chưa bao giờ cùng người khác hôn môi.

Thực sự là một điều bí ẩn.

Chỉ là như thế nào, cô là người gợi lên hứng thú của anh.

Tay thon dài, chậm rãi cởi cúc áo sơ mi của cô, động tác kia, chậm rì rì, như đang thưởng thức một tác phẩm nghệ thuật, ánh mắt vẫn rơi vào trên mặt của cô.

Trên mặt An Kỳ có chút phiếm hồng.

Người đàn ông này nhất định là yêu tinh đầu thai, lại gợi cảm như vậy.

“Tại sao anh lại muốn tôi làm tình nhân của anh?”

“Bởi vì gương mặt này.”

An Kỳ chợt cầm tay anh, đạo lực lại buông ra một ít, ngăn cản động tác của Đường Bạch Dạ.

Hai đôi mắt không hề che giấu nhìn thẳng vào nhau.

Trên mặt An Kỳ không có nụ cười tươi tắn nữa, mà là một loại bình tĩnh trong trẻo nhưng lạnh lùng, Đường Bạch Dạ nguy hiểm nheo mắt lại.

Hai tầm mắt đụng nhau trong không trung, bắn ra vô số ánh lửa.

Bầu không khí mập mờ, tiếp tục được kéo lên.

Đường Bạch Dạ đột nhiên cúi người, điên cuồng mà hôn môi của cô, kịch liệt, cường ngạnh, hai tay, chỉ chốc lát cởi áo sơ mi của cô ra, vứt sang một bên.

Anh không hề trêu đùa cô, xé nát khuôn mặt thân sĩ ưu nhã, lộ ra bản tính cuồng dã khêu gợi.

Cướp đoạt và chinh phục mới là bản chất của đàn ông.

Hôn theo khuôn mặt của cô đi xuống, hôn cuồng dã, hai tay ở nơi mềm mại của cô, hung hăng xoa nắn.

Hô hấp của người đàn ông ngày càng dồn dập, An Kỳ nhận thấy được nguy hiểm, một loại nguy hiểm bị cướp đoạt.

Cô không thể trốn.

Được tính không chế tất cả tâm tư của cô, chỉ có thể chìm đắm trong kỹ xảo cao siêu của anh.

“Vóc người không tệ.” Đường Bạch Dạ không chút nào keo kiệt ca ngợi vóc người của cô, ngậm đỉnh hồng nhật, nhẹ nhàng vân vê.

Đạo lực của anh thậm chí làm cô đau.

Giữa răng môi An Kỳ tràn ra một tiếng rên rỉ, càng cổ vũ người đàn ông làm xằng bậy ở trên người cô.

Động tác của Đường Bạch Dạ nhất thời trở nên lỗ mãng.

Đường đại thiếu gia vô số phụ nữ, cũng chỉ như là qua sông.

Anh cường thế, cũng không bao giờ lấy lòng phụ nữ.

Yêu đối với anh chính là kéo khóa kéo, tiến, ra, đây là toàn bộ quá trình.

Thô bạo tiến nhập, đau đớn như xé rách trên gương mặt say mê của An Kỳ, móng tay của cô hung hăng đâm vào bờ vai của anh.

Cô là xử nữ?

6. Chương 6: Nữ Hoàng Buổi Sớm Mai

Đường đại thiếu gia chợt bừng tỉnh, anh ngủ với vô số phụ nữ, nhưng lại có một nguyên tắc.

Sẽ không chơi người còn xử nữ.

An Kỳ từ trong ra ngoài biểu hiện đều xinh đẹp vô song, lại xuất hiện ở quán bar Mint, nghĩ thế nào cũng không nghĩ đến cô còn xử nữ.

“Cô...”

An Kỳ đau đến nghĩ muốn giết người, lòng Đường đại thiếu gia bỗng chốc lay động.

A, cảm thú.

Nhưng tên đã lên dây, không phát không được, Đường Bạch Dạ cũng không kịp thương hương tiếc ngọc, điên cuồng cướp đoạt mật ngọt của cô.

Một đêm mê loạn, bề dục chìm nổi.

Hai người chính là sức lực dồi dào, làm đủ bảy lần, cuối cùng hai người mệt mỏi, cùng nhau ôm ngủ thật say, Đường Bạch Dạ mệt mỏi một đầu ngón tay cũng không di chuyển nổi.

Người phụ nữ này nhìn rất mãnh mai, nhưng thể lực thật tốt.

Thoải mái!

Lần đầu tiên anh cùng với một người phụ nữ làm thoải mái như thế, mùi hương của cô cũng thật tốt.

Thật là một món ăn ngon.

So sánh với trước kia, mặt dù anh đã trải qua không biết bao lần nhưng không có là nào sáng khoái như lần này.

Năm giờ, đồng hồ sinh học của An Kỳ đã vang lên.

Toàn thân đau đớn giống như bị xe nghiền nát, đặt biệt ở dưới hạ thân vì kịch liệt quá độ nên càng đau đớn hơn.

An Kỳ nguyên rủa một tiếng, bỗng nhiên phát hiện cái đó của Đường Bạch Dạ vẫn chưa rời khỏi cơ thể cô.

Đầu cô ầm một tiếng, chợt đẩy Đường Bạch Dạ ra, anh quá mệt mỏi, ngủ say, nên không có giật mình tỉnh giấc.

Trên người không có nơi nào hoàn hảo, xanh xanh tím tím, tất cả đều là vết hôn.

Đường đại thiếu gia, anh thực sự là cảm thú mà.

Đột nhiên, An Kỳ nhú mày, Đường Bạch Dạ không dùng được áo mưa, bọn họ làm nhiều lần như vậy, cô nhú mày, tính toán trong lòng.

Vận khí của cô vẫn tốt lắm.

Một đêm trúng thưởng xác suất quá thấp.

An Kỳ tìm kiếm quần áo của mình mặc vào, quay đầu nhìn Đường Bạch Dạ.

Chợt lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Năm giờ sáng, ánh sáng nơi chân trời, nhẹ nhẹ chiếu vào gương mặt cô, sắc mặt cô có chút mệt mỏi.

Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ...

Cô đột nhiên xoay người, đi vào thư phòng Đường Bạch Dạ.

Ba mươi phút sau, An Kỳ từ trong thư phòng đi ra, đem mảnh giấy phóng tới trên tủ đầu giường, xoay người rời khỏi căn hộ cạnh biển.

Sáu giờ trên bờ biển, bình minh đã lên cao.

Gió mát như nước, An Kỳ buộc tóc lên cao, cô mặc một chiếc áo khoát dài màu đen, thắt lưng đen quấn quanh eo của mình, nhìn cô càng mảnh mai hơn.

Một chiếc limousine chống đạn dừng ở cạnh biển, đứng bên cạnh chiếc xe là bốn người đàn ông mặc quần áo màu đen.

Lạnh túc, sát khí nghiêm nghị.

An Kỳ đến gần, từ trong xe một người đàn ông đẹp trai cao lớn bước ra.

Gương mặt như điêu khắc, thâm thúy, anh tuấn, vóc người tỉ lệ có thể nói là hoàn mỹ.

“Tối hôm qua, là anh hạ được tôi phải không?” An Kỳ trầm giọng hỏi, bàn tay nắm chặt.

“Hạ được sao?” Người đàn ông mỉm môi, thấp phần mờ mịt.

An Kỳ đem USB đưa cho người đàn ông, ánh mắt băng lãnh như nước, nhưng mà nụ cười vẫn đẹp như hoa.

Mặc kệ có phải là anh ta làm hay không, đã không còn quan trọng nữa .

“Điều tôi hứa với anh, tôi đã làm được, hi vọng anh cũng giữ lời hứa của mình.” Tiếng nói của An Kỳ ấm áp như mùa xuân, cùng với ánh mắt băng lãnh của cô một chút cũng không tương xứng.

“Chuyện tôi hứa với em, tôi cũng chưa từng thất hứa?” Người đàn ông ôn hòa cười, phong độ nhẹ nhàng.

Ánh mắt sững ngịch đến cực điểm, nhìn cô gái trước mắt anh như trân bảo.

An Kỳ nhìn người đàn ông cô yêu mười năm trước mặt, trong lòng bi ai, thương tâm không thôi, chẳng ai hiểu được loại cảm giác này.

Anh vĩnh viễn sẽ không biết, vì để lấy được phần tài liệu này, cô đã phải đánh đổi những gì.

Cô cũng không có ý định nói cho anh biết.

Tất cả đã kết thúc.

“Tạm biệt!”

7. Chương 7: Mang Theo Bảo Bối Bỏ Trốn

Đột nhiên, bốn gã mặt đồ đen vây quanh An Kỳ.

An Kỳ nheo mắt lại, “Anh có ý gì?”

“Chờ anh xác nhận USB này là thật, thì em có thể rời đi.” Người đàn ông vẫn phong độ nhẹ nhàng, chính nhân quân tử.

An Kỳ chợt giận dữ, một tay đánh về phía người mặt đồ đen, nhanh nhẹn kéo vai hắn làm hắn ngã xuống, ba người còn lại cùng đi lên.

Cô quét chân qua, ngón tay mở khóa đánh về phía trước, cô lộn dưới đất, bay lên một cước giải quyết ba người còn lại.

Cuối cùng một tên định rút súng ra đã bị An Kỳ nhanh nhẹn cướp đi.

Súng đã lên đạn, để ở đầu của hắn.

Quá trình không được một phút đồng hồ, giải quyết mọi người.

Nhanh nhẹn, khí phách.

Như một chiến thần Tu La dục hỏa.

An Kỳ chĩa súng lục vào người đàn ông đẹp trai, lạnh lùng nói, “Từ nhỏ đến lớn, chỉ có anh gạt tôi, tôi chưa gạt anh bao giờ?”

Người đàn ông nhú mày, An Kỳ ném khẩu súng trong tay, xoay người rời đi.

“An Kỳ!” Người đàn ông gọi tên của cô, An Kỳ dừng bước, nhưng không có xoay người.

Áo khoát dài màu đen bay nhẹ trong gió buổi sớm mai, cô tịch và lạnh lẽo.

“An Kỳ, em thật muốn đi sao? Anh yêu em, vĩnh viễn yêu em, em có thể ở lại bên anh được không?” Người đàn ông thâm tình chân thành nói.

An Kỳ hơi nghiêng đầu, khóa môi cô giương lên một nụ cười lạnh.

“Tình yêu của anh, không đáng một đồng.”

“Nhưng em yêu anh.” Người đàn ông tự tin nói.

An Kỳ chậm rãi nói, “Trước kia vì tôi quá nhỏ, yêu anh chỉ vì từ nhỏ tôi chỉ tiếp xúc với một mình anh.”

Nói xong, cô ung dung rời đi.

Đường Bạch Dạ tỉnh lại, đã hơn bảy giờ sáng.

Vô ý thức đưa tay ra muốn ôm cơ thể mềm mại đêm qua, chỉ tiếc chỉ còn lại khoảng không, cái gì cũng không có.

Đường Bạch Dạ đột nhiên bừng tỉnh, An Kỳ đã biến mất, người đã sớm không thấy.

Nếu không phải ga giường hỗn loạn, trên giường còn có dấu lạc hồng chứng minh đêm qua cô ở đây thì anh còn tưởng đêm qua chỉ là mộng.

Đầu giường một mảnh giấy hấp dẫn ánh mắt của anh, Đường Bạch Dạ đến lấy, mặt trên có ghi vài chữ nhỏ.

Tôi là thiên giới.

Anh rất nhanh vì chuyện này mà trả giá đắt.

Đường Bạch Dạ chế nhạo An Kỳ không biết trời cao đất dày, di động vang lên, anh nhanh chóng nhận, tiếng nói của trợ lý tràn đầy lo lắng và bất lực, sắc mặt Đường Bạch Dạ càng tồi tệ hơn.

Thông tin mật của công ty bị rò rỉ ra ngoài, có khả năng bị phá hủy chỉ trong chốc lát.

Anh vừa nghe điện thoại, vừa vội vã mặc quần áo vào chạy đi công ty. Buổi tối, Đường Bạch Dạ lại nhận được một cú điện thoại, Đường môn Trung Đông bốn nhà xưởng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát, bị thế lực Mexico hắc bang người Hoa phân chia, Đường môn ở Trung Đông gần như tan rã...

“Người nói cái gì?” Sắc mặt Đường Bạch Dạ trong nháy mắt đại biến.

Đường môn là tổ chức ngầm đứng sau tập đoàn Đường thị quốc tế, cơ hồ chiếm lĩnh các nguồn tài nguyên hàng đầu trong giới hắc đạo, là tổ chức lâu đời trong giới hắc đạo, vậy mà trong một đêm bị người phá hủy?

Sao có thể?

Đột nhiên, anh nghĩ đến những lời An Kỳ để lại.

Ta là thiên giới, anh rất nhanh vì chuyện này mà trả giá đắt!

An Kỳ, cô rốt cuộc là ai?

Mặc kệ cô là ai, chân trời góc biển, tôi cũng sẽ tìm được cô, giết cô.

Tôi muốn cô chết không có chỗ chôn!

Thành phố S phi trường quốc tế.

An Kỳ ngồi ở phòng chờ hoang hạng nhất, chờ đợi lên máy bay, tiện tay lấy tờ báo mới ra ngày hôm nay.

Một tờ báo quân sự, một tờ báo kinh tế.

Báo quân sự, toàn bộ khu Trung Đông khói thuốc súng nổi lên bốn phía, thế lực hắc bang Đường môn lớn nhất ở Trung Đông tan rã, các thế lực lớn đấu tranh tăng lên, khói thuốc súng nổi lên bốn phía.

Đường môn tử thương vô số.

Các thế lực mới nổi lên.

Báo kinh tế tài chính, tập đoàn Đường thị quốc tế khủng hoảng tài chính, cổ phiếu hạ đến mức thấp nhất.

Nhiều nhà máy phải đóng cửa.

Tập đoàn Đường thị quốc tế đang đối mặt với nguy cơ phá sản.

Tầng cao nhất của Tập đoàn Đường thị quốc tế một lần nữa xáo bải, Đường Dạ Bạch sắp mất đi quyền kinh doanh.

Ngay lúc này tiếng truyền thanh vang lên, “Máy bay MU587 đến nước Mỹ còn 5 phút nữa cất cánh, xin quý khách lưu ý tập trung vào phòng chờ, chuẩn bị lên máy bay...”

Một tiếp viên hàng không đi tới bên cạnh An Kỳ, ôn nhu dò hỏi, “An Kỳ tiểu thư, hành lý đã sắp xếp xong, cô có thể lên máy bay.”

An Kỳ khép tờ báo lại, “Cảm ơn.”

Máy bay cất cánh, nhìn bầu trời xanh thẳm, lòng An Kỳ đau.

Tạm biệt, tình yêu của tôi.

Tạm biệt, quê hương của tôi.

Tạm biệt, quá khứ của tôi.

Đường Bạch Dạ, anh vĩnh viễn sẽ không biết tôi là ai, tôi hi vọng anh không hận tôi.

8. Chương 8: Tám Năm Sau Mẹ Tôi Là Nữ Vương (1)

Tám năm sau.

Sân bay Thành phố S, người đến người đi.

Bên trong phi trường, một bóng dáng mỹ lệ, cô đẹp một cách thuần túy, cô mặc áo sơ mi trắng đơn giản, quần tây màu vàng sáng, một đôi giày cao gót, tóc được cột cao thành hình kiểu tóc đuôi ngựa, thanh thuần nhưng cũng vô cùng quyến rũ.

Dáng dấp cô trưởng thành hơn, thông dong cùng bình tĩnh.

“Mẹ, có thể đi rồi.” Lúc này bên cạnh cô truyền đến một âm thanh non nớt.

Đó là một đứa trẻ khoảng bảy tám tuổi, mặc áo sơ mi kẻ sọc màu tím, một chiếc quần jean, bên ngoài mặc một chiếc áo khoác màu vàng, rất có phong cách.

Khuôn mặt nhỏ nhắn, da trắng mịn màng, ngũ quan tinh xảo đáng yêu, còn nhỏ tuổi, nhưng đã đẹp như thiên thần.

Đứa nhỏ lễ nghi vô cùng tốt, nhất cử nhất động dường như một quý ông, cao quý ưu nhã, nhìn ra được giáo dục vô cùng tốt.

Phấn phấn nộn nộn như một bánh bao thủy tinh.

Rất đáng yêu.

So với các ngôi sao nhỏ tuổi quảng cáo sữa bột trên tivi còn đẹp hơn.

“Hạ bảo bối, thật ngoan, ” Hạ Thần Hi ở trên mặt bé hung hăng hun một cái.

Hạ bảo bối cười híp mắt hôn lại Hạ Thần Hi, trên đời này bé yêu nhất chính là mẹ mình, nên bé sẽ làm hết mình để mẹ được vui vẻ.

Hai mẹ con ở trong sân bay nổi bật thu hút mọi ánh nhìn.

Hạ Thần Hi mặc quần áo hợp thời trang, mang theo kính râm, đeo thêm túi xách hiệu Chanel.

Phong cách cùng minh tinh giống nhau.

Hạ bảo bối đeo một ba lô lớn, tay trái kéo một vali khổng lồ, tay phải mang theo một ba lô phụ nữ.

Cái Vali thật lớn còn cao hơn so với bé.

Không có tay nào là nhàn rỗi .

Thật đúng là một đứa con ngoan mới nhỏ mà đã giúp được mẹ.

Trái lại Hạ Thần Hi, cái gì cũng không mang.

Hai mẹ con từ sân bay đi ra, vừa đi vừa nói chuyện, Hạ bảo bối đột nhiên hét lên.

Lúc này, Hạ Thần Hi mới phát hiện, tất cả mọi người đều nhìn cô với ánh mắt giống như nhìn mẹ kế trong truyện công chúa Bạch Tuyết.

“Hạ bảo bối, con hãm hại mẹ, mới về nước ngày đầu tiên đã làm nhiều người quan tâm mẹ như vậy, mẹ có chút thích ứng không tốt nha.”

Bọn họ nhìn ánh mắt của cô cũng quá hung dữ đi.

Hận không thể đem Hạ bảo bối về chính mình nưoi dưỡng.

Hạ bảo bối mở to đôi mắt ủy khuất nói, phần nộn nói, “Mẹ, mẹ tại sao lại nói oan cho bảo bối rồi?”

“Bảo bối chịu một nhọc như thế, làm trâu làm ngựa, mẹ sao lại nói oan cho con được.”

Hạ bảo bối nhìn xung quanh, mọi người vẫn dùng ánh mắt chỉ trích nhìn Hạ Thần Hi, bé chợt nghĩ ra một ý tưởng.

“Thật đáng yêu a.”

“Lão công, chúng ta cũng sinh đứa bé như vậy đi.”

“Thật tốt a...”

Hạ Thần Hi nghe mọi người nói xấu hổ a a a a.

Hạ bảo bối bình tĩnh nói, “Mẹ, bọn họ nhìn mẹ như vậy, là bởi vì bọn họ ghen tỵ với mẹ.”

“Tại sao?”

Hạ bảo bối nói, “Bởi vì bọn họ không thể sinh ra được đứa trẻ có chỉ số thông minh cao, lại vô cùng hiểu thảo như con.”

Hạ Thần Hi, “...”

Bảo bối, con có thể bớt tự mãn tỵ được không ha?

Mẹ là đang khen con sao?

Ngoài phi trường.

Công ty WPL quốc tế đã phái xe tới đón mẹ con bé .

Một chiếc Ferrari xe việt dã.

Tới đón mẹ con bé là tổng giám đốc của công ty WPL, là một phụ nữ trông rất xinh đẹp, cô cũng là một nhà thiết kế.

“Hạ tiểu thư, cuối cùng cũng lại gặp cô, xin chào.” Tổng giám đốc nhiệt tình chào hỏi, còn đứng ra giới thiệu từng người.

Người này tên là Trương Khả, là quản lý của bộ phận tiêu thụ, còn đây nhà thiết kế tên là Tiết Giai Vân.

WPL là công ty thiết kế nổi tiếng trên thế giới, Hạ Thần Hi là một nhà thiết kế kiêm kỹ sư kết cấu.

9. Chương 9: Tám Năm Sau Mẹ Tôi Là Nữ Vương (2)

Năm nay cô 25 tuổi, là sinh viên xuất sắc của trường đại học Princeton, năm 22 tuổi cô đã lấy được bằng kỹ sư tiến sĩ.

Năm 24 tuổi thiết kế ra nhà hát Opera nổi tiếng thế giới, một đêm thành danh, trở thành vương bài nhà thiết kế của WPL .

Năm nay được cử đến thành phố S.

Mọi người thấy Hạ Thần Hi một thân thanh thoi, nhưng bên cạnh tiểu bảo bối lại mang nhiều hành lý như vậy, mọi người có chút bất mãn.

“Oa, đứa trẻ thật là đáng yêu, tại sao Hạ tiểu thư lại để bé mang nhiều hành lý như vậy?”

“Đúng vậy, nó nhỏ như vậy, thế nào mang hết được ?”

Hạ bảo bối cười đến ưu nhã như quý ông lịch lãm, thậm chí là nho nhã lễ độ .

“Cháu mang được, chỉ cần có mẹ ở bên cháu, mẹ chính là nữ vương”.

Nữ vương không cần động một đầu ngón tay.

“Oa, cháu thật đáng yêu a.” Trương Khả thiếu chút nữa muốn ôm Hạ bảo bối.

Mấy người cười cười nói nói lên xe viết dã.

Trần Bình hay nói, Tiết Giai Vân cũng tự tin hay nói, người cũng không tệ, mấy người đơn giản chỉ nói đến chuyện công việc.

Thứ hai Hạ Thần Hi có thể bắt đầu đi làm được chưa ? Quá trình thích nghi công việc mới chắc cũng không gặp nhiều khó khăn lắm đâu.

Hạ Thần Hi tỏ vẻ không có vấn đề.

Trần Bình ân cần hỏi, “Cô có cần thêm chút thời gian thích nghi với thành phố S này không?”

Hạ Thần Hi nói, “Không cần thiết, tôi cũng là người của thành phố S.”

“Thật sao?” Tiết Giai Vân ngạc nhiên nói, “Nghe nói cô học và làm việc ở Mỹ, tôi tưởng cô là người Mỹ gốc Hoa.”

“Tôi sống ở Mỹ, nhưng tôi được sinh ra ở đây.”

Rất ít người biết Hạ Thần Hi chưa kết hôn đã sinh con, nhìn đứa bé đã lớn như vậy, nhưng lại không nghĩ đến trong hồ sơ của Hạ Thần Hi viết vẫn chưa kết hôn.

Cũng không ai nhắc đến cha đứa bé là ai.

Xe đem bọn họ đưa đến thành phố S căn hộ gần cảnh biển.

Xung quanh là những dãy nhà cao, biệt thự độc lập với những căn hộ cạnh biển

Một con sông dài đem thành phố S ngăn thành hai bên đông tây, biệt thự hướng mặt ra biển.

Hạ Thần Hi được hưởng đãi ngộ này, quả thực rất tốt.

Nhà ở là công ty giải quyết, bằng không tiền thuê nhà trọ có cảnh biển mắc như vậy, cô có chút luyến tiếc a.

Mẹ con bọn họ ở trên tầng mười lăm, một trăm hai mươi mét vuông, hai phòng ngủ, một thư phòng, còn có một phòng chứa đồ, hai phòng vệ sinh, một phòng khách lớn, một nhà bếp lớn.

Đối với hai mẹ con ở thế là quá dư rồi.

Phòng khách có ban công, hướng ra sông, buổi tối có thể nhìn cảnh biển

Hạ Thần Hi cảm ơn sự giúp đỡ của mọi người, mấy người ngồi một hồi, lần lượt rời đi.

Dưới lầu, Tiết Giai Vân nói, “Hạ tiểu thư thật trẻ, những người không biết còn cho rằng cô ấy mới mười tám tuổi.”

“Đúng vậy, sợ rằng rất khó có người tin, cô ấy có gương mặt rất thuần khiết.”

“Một điểm cũng nhìn không ra cô ấy lại là mẹ của đứa bé bảy tuổi.”

...

Trần Bình nói, “Hạ tiểu thư chưa kết hôn đã sinh con, trong công ty đừng nói ra, biết không?”

“Biết, biết.”

...

Trên lầu.

Hạ Thần Hi đem mình ngã trên ghế sofa mềm mại, Hạ bảo bối bắt đầu sắp xếp dọn dẹp căn phòng. Như theo lời Hạ bảo bối nói, có bé bên cạnh, Hạ Thần Hi chính là nữ vương, cái gì cũng không cần làm. “Mẹ, quần áo của mẹ con đã treo lên giúp mẹ rồi, mẹ cần giặt gì, một hồi gọi điện thoại gọi người đến lấy.” “Quần lót áo lót đặt ở tủ quần áo phía dưới ngăn thứ hai và thứ ba.” “Tất chân đặt ở tủ quần áo ngăn đầu tiên, phụ kiện để bên hông ngăn đầu tiên luôn.” “Tất cả trang sức để trên bàn trang điểm.” “Đồ trang điểm con cũng phân ra từng loại, mẹ đừng dùng sai nha.” ...

10. Chương 10: Cha Con Lần Đầu Tiên Gặp Nhau

Hạ bảo bối vừa sắp xếp vừa nói cho Hạ Thần Hi vị trí từng món đồ, Hạ Thần Hi còn đang nghe có chút hỗn loạn, thì con trai đã dọn dẹp xong.

Cô lập tức cảm thấy có con trai thật tốt biết bao.

“Hạ bảo bối, không có con mẹ không biết phải làm sao nha...”

Nhất định chuyện gì cũng làm không xong rất vô dụng.

Hạ bảo bối bình tĩnh sờ sờ đầu Hạ Thần Hi, như trưởng bối vuốt vãn bối, “Ngoan, mẹ là mẹ ruột con, cho nên phục vụ mẹ là phúc khí của con.”

“Cho nên mẹ yên tâm thoải mái chà đạp con phải không?”

“Mẹ xinh đẹp, đó là vinh hạnh của bảo bối.” Dáng vẻ Hạ bảo bối giống như quý ông lịch lãm, muốn nhiều ưu nhả thì có bấy nhiêu ưu nhả.

Hạ Thần Hi đột nhiên có một loại cảm giác không nói nên lời.

Vì chênh lệch múi giờ nên Hạ Thần Hi có chút uể oải không phấn chấn.

Hạ bảo bối cầm ipad tra bản đồ, tìm trung tâm mua sắm.

Hạ Thần Hi mặc dù rất yên tâm giao tất cả cho Hạ bảo bối, nhưng mà, bé còn quá nhỏ, cô không thực sự không yên tâm.

Thế là trên tinh thần là cô sẽ cùng Hạ bảo bối đi mua sắm.

“Mẹ, người ngủ đi, con tự mình đi được, mẹ còn lo lắng con bị người ta lừa sao?”

“Mẹ lo lắng con lừa người khác.” Hạ Thần Hi bình tĩnh nói.

“Mẹ, người suy nghĩ nhiều quá, mặt con lương thiện như vậy, lại đi lừa người khác sao?”

Hạ Thần Hi, “...”

Lương thiện sao?

Giống cáo già thì đúng hơn?

Cô là một thiên tài, xem như là thiên tài bình thường, nhưng cô lại sinh ra đứa nhỏ thiên tài bất thường như thế.

Nàng không lo lắng người khác sẽ lừa được bảo bối.

Tuy nhiên, cô cũng cần làm quen với hoàn cảnh.

Đi dạo một vòng cũng tốt .

Đường đến siêu thị cách bọn họ khoảng mười phút, hai mẹ con đi đến đâu là huyền não nơi đó, tinh thần Hạ Thần Hi cũng tốt hơn rất nhiều.

Tới siêu thị, Hạ Thần Hi đẩy xe, Hạ bảo bối mua sắm.

Trong chốc lát, tràn đầy một xe.

Hạ Thần Hi đem xe phóng tới khu vực để đồ, lại đẩy tới một chiếc, Hạ bảo bối trong đầu có một danh sách, dựa theo danh sách mua.

Có trật tự.

Không đầy một lát, xe thứ hai cũng đầy.

Hạ Thần Hi lại để qua một bên, đẩy ra chiếc xe thứ ba.

“Bảo bối, mẹ muốn đi toilet.”

“Hảo, mẹ có gì cần phải mua không?”

“Băng vệ sinh.”

“Dạ.” Hạ bảo bối trả lời rất tự nhiên và bình tĩnh, “Mẹ, con thật khinh bỉ người.”

Hạ Thần Hi bị con trai khinh bỉ thành thói quen, yên tâm thoải mái.

Bé mua hết đồ trong danh sách xong, muốn đẩy xe đến khu bán băng vệ sinh, xe đẩy cao, Hạ bảo bối có chút thấp, không cẩn thận đụng một người đang ông đang đi tới.

“Ai, xin lỗi, xin lỗi...” Hạ bảo bối vội vội vàng vàng xin lỗi, vô cùng thành khẩn, “Xin chú tha thứ cho cháu, nhất thời không chú ý.”

Một lớn một nhỏ mở mắt to nhìn nhau, sững sốt một chút.

Trầm mặc...

Trầm mặc.

Siêu thị quản lý vội vã chạy đến, nhặt đồ rơi dưới đất lên.

Đường Dạ Bạch trời sinh có một loại mệnh khí phách vương giả, mặc kệ anh ở đâu anh cũng đều là tiêu điểm.

“Đường tiên sinh, xin lỗi, xin lỗi, anh và con trai cùng đi mua sắm sao, anh lúc nào lại có con trai lớn như vậy ?”

Con trai sao?

Đường Dạ Bạch kinh ngạc, cái từ này với anh mà nói hoàn toàn mới mẻ.

Trước mặt đứa nhỏ có đôi mắt rất giống anh, đôi mắt đẹp mê hồn, phấn phấn nộn nộn, không giống như trẻ con.

Rất tinh xảo, rất đẹp, rất đáng yêu.

“Đường tiên sinh, xin lỗi, hi vọng chú bỏ qua cho cháu.” Hạ bảo bối nho nhã lễ độ nói, giọng nói non nớt nhưng rất dễ nghe.

11. Chương 11: Bảo Bối Dạy Đỗ Phụ Nữ Xấu

Quản lý kinh ngạc, bọn họ không phải cha con sao?

Anh liền nghĩ, Đường tiên sinh chỉ có vị hôn thê, lại chưa có kết hôn, làm sao có thể có con trai lớn như vậy.

Bất quá người ngoài nhìn vào đều nghĩ hai người là cha con.

“Không quan hệ.” Đường Bạch Dạ nhàn nhạt nói.

Người giống người, rất bình thường.

“Đường, sao anh lại đứng ở chỗ này?” Một giọng nói ngọt ngào của một phụ nữ ở phía sau gọi Đường Bạch Dạ.

Một người phụ nữ mặc chiếc váy màu tím mềm mại đến gần Đường Bạch Dạ, tay rất tự nhiên ôm lấy Đường Bạch Dạ.

Cô mặc chiếc váy hiệu Gucci, đeo đồng hồ hiệu Patek Philippe* nữ.

(*Patek Philippe : Nhân hiệu đồng hồ nổi tiếng của Thụy Sĩ)

Túi xách hiệu Hermes, giày cao gót thủy tinh, toàn thân đều là hàng hiệu.

Đường Bạch Dạ cười không nói gì, nhưng đôi mắt lạnh băng, đối với người phụ nữ này cũng không yêu thích gì.

Hạ bảo bối bất động nheo mắt lại, giống như ánh mắt Đường Bạch Dạ xẹt qua một tia không vui.

Động tác này so với Đường Bạch Dạ quả thật không khác nhau lắm.

“Tại sao váy lại ướt?” Đường Bạch Dạ thấy làn váy cô ta có chút ướt, nhíu mày hỏi.

Tướng Tuệ oán giận nói, “Đều do người phụ nữ trong phòng vệ sinh bất cẩn, đổ nước lên trên người em.”

Tướng Tuệ nhìn thấy Hạ bảo bối bên cạnh, hơi ngẩn ra.

Đứa nhỏ rất đáng yêu, nhìn thế nào cũng có chút quen mắt.

Mắt Hạ bảo bối xẹt qua một tia cười lạnh, đẩy xe rời đi, một chút cũng không muốn nhìn thấy đôi nam nữ trước mặt.

Thật không may, từ trên kệ một hộp bánh quy rơi xuống ngăn cản bánh xe đẩy.

Vì bé còn nhỏ, sức lực cũng không lớn, xe đẩy lại cao.

Cho nên đụng vào bụng Tướng Tuệ.

“Xin lỗi.” Hạ bảo bối thành khẩn xin lỗi.

” Tại sao cháu lại đẩy xe đẩy ?” Tướng Tuệ vô ý thức đẩy xe đẩy một cái.

Tay cô nhất thời không khống chế tốt lực, xe đẩy đụng vào Hạ bảo bối.

Hạ bảo bối còn nhỏ sức cũng nhỏ, nhất thời không kịp phòng bị nên ngã xuống.

Đường Bạch Dạ chợt bỏ qua Tướng Tuệ, muốn tiến lên nâng Hạ bảo bối dậy, nhưng một người so với anh còn nhanh hơn, còn thô lỗ đẩy Đường Bạch Dạ ra.

“Bảo bối, té có bị thương không?” Hạ Thần Hi đau lòng hỏi.

Hạ bảo bối cười ưu nhã, “Không sao ạ.”

Hạ Thần Hi tức giận, đột nhiên đứng lên, thái độ ngang ngạnh, “Vị tiểu thư này, mời cô xin lỗi!”

“Dựa vào cái gì phải xin lỗi, tôi không phải cố ý,lại nói, nó không bị gì không phải sao.” Tướng Tuệ một chút cũng không để Hạ Thần Hi vào mắt.

“Đứa nhỏ mang nhiều đồ như vậy, cô làm đồ rơi xuống, làm rơi đứt tay đứt chân mới gọi có chuyện gì sao?”

Tưởng Tuệ không vui nói, “Cô làm ướt váy của tôi, tôi còn chưa tính chuyện với cô, cô còn ở đây rống cái gì?”

“Hai chuyện không giống nhau, không phải chỉ làm ướt cái váy thôi sao, cô muốn bao nhiêu tôi bồi thường cô bao nhiêu, bây giờ cô xin lỗi đi!”

Tưởng Tuệ bị Hạ Thần Hi nói, có chút bối rối, không biết nói gì, nhìn về phía Đường Bạch Dạ bên cạnh.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ lại dừng ở trên người Hạ Thần Hi, nên không chú ý tới cô ta.

Tưởng Tuệ cảm thấy đổ kị, phẫn nộ.

Hạ Thần Hi ăn mặc rất đơn giản, áo tím kẻ sọc màu xanh, quần jean màu trắng, tóc tùy tiện cột lên, làm cho người khác cảm giác rất trẻ, nhìn giống như sinh viên đại học.

Ăn mặc đơn giản, Tưởng Tuệ một chút cũng không đem cô để vào mắt.

Hạ bảo bối chậm rãi cười, cao quý lại tao nhã, “Chị, quên đi, bác gái này không biết xin lỗi nói thế nào, không có văn hóa rất đáng sợ, chị không thể yêu cầu tất cả mọi người đều nhã nhặn lễ phép, được giáo dục tốt như chúng ta được.”

Chị?

Bác gái?

Hạ Thần Hi nghi hoặc, tiểu tử này sao lại đổi giọng ?

Tưởng Tuệ tức giận đến đỏ mặt, tiểu tử này lại gọi cô là bác gái?

Còn nói cô không được giáo dục?

12. Chương 12: Biển Số Xe Khí Phách Xx8888

“Mày.” Tưởng Tuệ đùng đùng nổi giận chỉ vào Hạ bảo bối, tức giận đến nỗi không biết nói cái gì?

Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, “Bảo bối nói đúng, xác thật không cần yêu cầu người khác cũng lễ phép có giáo dục giống như chúng ta, thứ này rất quý giá, có người luôn xem như châu báu mà cất kỹ.”

Hai mẹ con mỗi người một câu, châm chọc khiêu khích.

Tưởng Tuệ chưa từng chịu loại nhục nhã này, Đường Bạch Dạ lại không bênh vực, cô ta uất ức đỏ cả mắt.

Đường Bạch Dạ đột nhiên cảm thấy sốc mà rất vui, đứa nhỏ này thật sự là vừa nhanh mồm nhanh miệng vừa đáng yêu.

Anh chị em đều là fan hâm mộ, đều là giận điên người không đền mạng..

“Cậu có biết tôi là ai không hả, dám nói chuyện với tôi như vậy sao?” Tưởng Tuệ phẫn nộ nói.

Đường Bạch Dạ bực bội nhíu mày, Tưởng Tuệ có tri thức hiểu lễ nghĩa, vì sao hôm nay không phân biệt rõ phải trái như thế này?

“Được rồi, tiểu Tuệ, xin lỗi.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói.

“Đường!”

Tưởng Tuệ giậm chân, xấu hổ và giận dữ bỏ đi.

Hạ Thần Hi mang theo Hạ bảo bối đẩy xe vừa muốn đi, Đường Bạch Dạ nắm lấy cánh tay của cô.

“Cô là ai?” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ, lạnh băng như cơn gió lạnh thổi qua.

Khóe môi Hạ bảo bối giương lên, chậm rãi quẹo rũ ra một nụ cười mang nhiều hứng thú.

Hạ Thần Hi nâng mắt lên, nhìn về phía Đường Bạch Dạ.

Bắt gặp một đôi mắt tràn ngập lãnh khí.

Trong lòng đột nhiên căng thẳng, một người đàn ông yêu nghiệt, vừa rồi cô chỉ một lòng muốn bảo vệ Hạ bảo bối, cho nên không chú ý người đàn ông bên cạnh Tưởng Tuệ.

Lúc này liếc mắt một cái, vô cùng hoảng sợ.

Tinh xảo, yêu nghiệt, khí phách và sang trọng cùng tồn tại, sức quyến rũ vô bờ bến.

“Chúng ta có biết nhau hay không?” Đường Bạch Dạ trầm giọng hỏi.

Đôi mắt này, dù có chết anh cũng không thể quên, người làm anh gần như mất đi tất cả, làm phụ nữ ám sát anh vô số lần.

Cô ta cũng có một đôi mắt rất đẹp.

Xinh đẹp lại quyến rũ.

“Tôi không biết anh.” Hạ Thần Hi tránh tay Đường Bạch Dạ, “Anh nhận lầm người rồi.”

Đường Bạch Dạ chậm rãi buông tay Hạ Thần Hi ra, cô liền đẩy xe đi.

Hạ bảo bối suy nghĩ một chút, nhìn Đường Bạch Dạ cười xán lạn, cực kỳ ưu nhã, “Đường tiên sinh, ánh mắt của chú thực sự là quá kém.”

Trên mặt Bảo bối phản phản nộn nộn không chút nào che giấu một loại biểu tình.

() khinh bỉ người! .

Ánh mắt kém như vậy, một lần nữa bé lại thật khẳng định sâu sắc, công lớn lao di truyền là từ mẹ.

Nói xong, ngênh ngang rời đi.

Đường Bạch Dạ nhíu mày, đứa bé này biết anh sao?

Đang lúc anh còn muốn hỏi, bóng dáng hai mẹ con đã biến mất.

Hai mẹ con mang theo chiến lợi phẩm về nhà.

Đang đi bộ trên con đường lớn, Hạ bảo bối hiếu kỳ hỏi, “Mẹ, mẹ không biết người đàn ông vừa rồi thật sao?”

“Không biết.”

“Thực sự không biết?”

“Xác định không biết.”

Hạ bảo bối chậm rãi nói, “Mẹ, vị tiên sinh kia, tên là Đường Bạch Dạ.”

Hạ Thần Hi đột nhiên dừng bước lại, mắt chậm rãi, chậm rãi mở to, quỷ dị nhìn Hạ bảo bối.

“Con xác định?”

“Xác định.”

Mẹ, cha yêu dấu của con mỗi ngày đều xuất hiện trên các tạp chí lớn, thay phụ nữ như thay quần áo.

Mặc dù đã có vị hôn thê, nhưng vẫn phong lưu như vậy.

Mị lực vô biên.

Dự đoán toàn bộ thành phố S không mấy nữ nhân không biết Đường Bạch Dạ là ai.

Hạ Thần Hi bắt đầu đi vào cõi thần tiên, cô cảm giác cả người như không còn trọng lượng.

Thế giới này thực sự quá nhỏ.

Có hay không nhầm a.

Ngày đầu tiên về nước liền gặp gỡ cha ruột bảo bối.

Cô có nên đi mua vé số không?

Hai mẹ con trở về nhà trọ cảnh biển, lại thấy một chiếc xe Lamborghini dừng ở phía bên phải, bảng số xe XX8888.

Hạ bảo bối thối một tiếng huýt sáo, “Xe đẹp, biển số xe càng đẹp hơn.”

Chủ xe, người cũng quá khí phách đi.

Khí phách lộ ra ngoài a.

Bảo bối thích chiếc xe này.

13. Chương 13: Mẹ Rất Bình Tĩnh, Bảo Bối Rất Rầu Rĩ

Khi đang nói chuyện, Đường Bạch Dạ từ trong dãy trọ đi ra, đi về hướng chiếc Lamborghini, nhìn thấy hai người bọn họ, cũng giật mình một chút.

Hạ bảo bối lại thối một tiếng huýt sáo.

Cha thân ái, chúng ta thực sự là quá có duyên rồi.

Hạ Thần Hi cảm thấy vô cùng châm chọc.

“Các người ở nơi này?” Đường Bạch Dạ dường như không nghĩ đến lại trùng hợp như vậy.

Hạ bảo bối chỉ vào căn nhà ở đối diện, “Chúng tôi ở đối diện.”

Con đường này hai bên phải trái đều là những nhà trọ cảnh biển và chúng độc lập với nhau, hai mẹ con họ ở bên trái, Đường Bạch Dạ ở bên phải.

Đường Bạch Dạ đang muốn hỏi thêm ít thông tin từ bọn họ, Hạ Thần Hi liền mang Hạ bảo bối kéo vào tiểu khu.

Đường Bạch Dạ như có điều suy nghĩ nhìn bọn họ.

Hạ Thần Hi đang trốn anh, vì sao?

Về đến nhà, Hạ Thần Hi lên mạng tìm kiếm tin tức Đường Bạch Dạ, tất cả tin tức đều là scandal.

Đúng thật là một trái đào thúi mà.

“Con nhìn một chút cũng không giống hần nha.” Hạ Thần Hi nhìn Hạ bảo bối, vô cùng rầu rĩ.

Hạ bảo bối cười híp mắt nói, “Sai, con và ông ta có gương mặt giống nhau, đặc biệt mắt và miệng.”

“... Chẳng trách con cũng quyến rũ như thế.” Hạ Thần Hi châm chọc, “Hóa ra là do ghen di truyền mà ra.”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ, mẹ thực sự là quá bình tĩnh .

“Ánh mắt giống nhau sao?” Hạ Thần Hi tiếp tục châm chọc, “Vậy mà đi coi trọng một phụ nữ như thế.”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, cái quan điểm này hoàn toàn chính xác, con đã từng châm chọc ông ta.”

Hạ Thần Hi nói, “...”

Hạ bảo bố nói, “Mẹ, khi mẹ nói cho con biết, cha con là Đường Bạch Dạ, con liền len lén tìm kiếm thông tin của ông ta, vừa nhìn thấy tướng mạo ông ta con đã liền cảm thấy không cần kiểm nghiệm bằng kết quả ADN.”

“Con vừa nhìn cũng biết chính là ông ta.”

Trong lòng Hạ Thần Hi vô cùng rối, “Mẹ đã nói, mẹ ngây thơ như vậy, sao có thể sinh ra đứa con yêu nghiệt như thế, quả nhiên là do gen di truyền từ một nửa khác mà ra.”

“Mẹ, mẹ nói như vậy không bị đau răng ạ.” Hạ bảo bối chầm chọc.

“Sẽ không!”

Hạ Thần Hi tìm kiếm scandal Đường Bạch Dạ, “Oh, hóa ra Tướng Tuệ chính là thiên kim của ngài Thị trưởng thành phố, thảo nào kiêu ngạo như vậy.”

“Ừ, là vị hôn thê của ông ta, bảy năm trước đã đính hôn.”

“Đính hôn bảy năm cũng không kết hôn, hẳn tính toán là không kết hôn hay sao?” Hạ Thần Hi nhíu mày, tiếp tục lật tư liệu Đường Bạch Dạ, là tổng giám đốc của tập đoàn quốc tế Đường thị, là người đàn ông độc thân hoàng kim của thành phố S này.

“Mẹ xem ông ta đối phụ nữ nhiều lần như vậy, bình quân ba ngày một người.” Hạ bảo bối cũng vô cùng bất mãn.

Cha, người rốt cuộc là muốn náo loạn đến khi nào a.

Hạ Thần Hi, “...”

“Chúa ơi, cho sấm sét đánh chết con đi.” Hạ Thần Hi muốn điên rồi, “Vì sao cha bảo bối sẽ là hẳn a a a a a...”

Hạ bảo bối bình tĩnh vỗ đầu Hạ Thần Hi, vô cùng ôn nhu, vô cùng tao nhã an ủi, “Mẹ, bình tĩnh, bình tĩnh là nữ vương.”

“Bình tĩnh cái đầu con.” Hạ Thần Hi khóc không ra nước mắt, “Mẹ chỉ nghĩ, Đường Bạch Dạ hẳn là có chỉ số thông minh cao, giàu tình thương, là người đàn ông đẹp trai phong độ.”

Hạ bảo bối nhin không được khẳng định Đường Bạch Dạ có những điều kiện đó, “Mẹ, mẹ nghĩ chính xác mà, ông ta đích thực là có chỉ số thông minh cao, giàu tình thương, là người đàn ông rất phong độ lịch lãm a.”

Hạ Thần Hi, “... Quá hoa tâm.”

“Đích xác.”

Bảo bối thấy Hạ Thần Hi rối như vậy, bé nghĩ nghĩ, cẩn thận từng li từng tí hỏi, “Mẹ, người thực sự một chút ấn tượng về ông ta cũng không nhớ sao?”

“Không có!” Hạ Thần Hi kiên định cùng với khẳng định nói.

“Con nghĩ ông ta cũng không nhớ mẹ, cho nên...” Hạ bảo bối nhìn trời, cảm thấy rất buồn, “Con khẳng định hai người không có sự kết tinh của tình yêu.”

14. Chương 14: Tất Cả Đều Nghe Theo Hạ Thần Hi

“Lời vô ích!” Hạ Thần Hi bình tĩnh khẳng định sự thật này, “Mẹ con là tiến sĩ, thị lực luôn tốt nhất, sao có thể coi trọng một người đàn ông lạm tình như thế không bằng loài sinh vật?”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ, người có cần phải kích động như vậy không?

Có cần phải sao?

“Mẹ, có lẽ lúc đó mẹ còn trẻ không hiểu chuyện, dù sao... Mỗi người phụ nữ đều trải qua vài người đàn ông nhà.”

Hạ Thần Hi nói, “Mẹ rất tự tin với ánh mắt của mình.”

Hạ bảo bối, “^...”

Mẹ, người cũng không thể tự tát tai a.

“Bảo bối, người đàn ông này quá lạm tình, chúng ta không thể như thế.” Hạ Thần Hi giáo dục Hạ bảo bối.

Hạ bảo bối phi thường trình trọng gật đầu, “Tốt!”

“Loại đàn ông này quá tự mãn, chúng ta nhất định không thể muốn.”

“Tốt!” Hạ bảo bối nắm tay mẹ, mẹ nói gì chính là cái đó.

“Loại đàn ông này không có đạo đức, dù cho chúng ta thành một gia đình, cuối cùng cũng ly hôn, cho nên không thể được.”

“Tốt!” Hạ bảo bối đã đỡ khóc đỡ cười.

Hạ Thần Hi tiếp tục châm chọc, “Loại đàn ông này rất yêu nghiệt lại rất lạm tình, bảo bối không thể học.”

“Mẹ yên tâm, con nhất định là sẽ là một đứa trẻ ngon.”

Hạ bảo bối nghĩ thâm, mẹ, người chỉ cần trực tiếp kết luận, chúng ta không muốn cha là được thôi, sao phải mượn ra nhiều lý do như thế.

Bất quá như vậy nhìn mẹ thật đáng yêu a.

“Con nói xem vì sao hấn lại lạm tình như thế?”

Hạ bảo bối, “...”

“Nhiều người phụ nữ như vậy, không sợ nhiễm bệnh a?”

Hạ bảo bối, “...”

“Chúng ta cùng hấn một chút quan hệ cũng không có, nhớ kỹ nha.”

“Tuân mệnh, nữ vương.”

...

Cảnh biển trong nhà trọ, hai mẹ con vẫn tiếp tục châm chọc Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ tiên sinh đang lái chiếc Lamborghini hắc xì vang dội.

Đêm khuya yên tĩnh, Hạ Thần Hi cầm lấy một hộp VCD chiếu phim.

Trong VCD người phụ nữ ấy chính là cô, bối cảnh là khu nghỉ mát ở Hawaii, bảy năm trước cô thanh lệ vô song.

“Tôi có ý định tẩy não, quên đi quá khứ, một lần nữa bắt đầu.”

“Nhưng tôi muốn nhớ kỹ vài điều, thứ nhất, tôi tên là Hạ Thần Hi.”

“Thứ hai, tôi là cô nhi, không có người thân, không được tin vào bất kỳ ai, Hạ Thần Hi, chỉ có thể tin tưởng chính mình.”

“Thứ ba, tôi yêu bảo bối của tôi, bé là tất cả của tôi, vì bé, tôi cam tâm tình nguyện không cần người đàn ông nào bên cạnh.”

“Thứ tư... cha của bảo bối, hấn tên gọi là... Đường Bạch Dạ, nhưng tôi không yêu hấn, thậm chí không biết hấn, hấn cũng không biết tôi.”

Hình ảnh Hạ Thần Hi trên màn hình, không lộ vẻ gì, đức Phật nói điều gì đó.

Ba chữ đầu tiên, cô nghe hơn mười giây, cuối cùng cô chưa nghe rõ, cô tạm dừng một phút đồng hồ, tựa hồ đang suy nghĩ có muốn hay không ghi chép lại.

Năm đó ở khu nghỉ mát Hawaii tĩnh lại, cô đã quên hết mọi thứ, bên người chỉ còn VCD này, cô không biết phát sinh chuyện gì.

Nhưng cô biết một điều, là cô tự nguyện quên đi tất cả quá khứ.

Một lần nữa bắt đầu.

Cô không biết quá khứ của cô rốt cuộc xảy ra chuyện gì không thể chịu đựng nổi, cô không biết rốt cuộc có bao nhiêu tuyệt vọng, nên cô mới lựa chọn con đường này.

Có lẽ, chỉ đơn thuần vì muốn bảo vệ đứa con của mình.

Cô đã lựa chọn cách quên.

Cô nhìn lại quá khứ.

Qua tám năm, cô không có một ngày nghĩ tới muốn tìm về quá khứ, một lòng chỉ vì đứa nhỏ mà sống.

Hạ bảo bối trước đây thường hỏi, vì sao cha không cùng chúng ta ở cùng một chỗ.

Hạ Thần Hi đau lòng, luôn luôn nói chờ bé lớn lên liền nói cho bé biết.

Lúc bảo bối được năm tuổi, cô đã đem VCD cho bảo bối xem, từ đó, Hạ bảo bối không có hỏi gì về cha của bé nữa.

Mẹ con sống nương tựa lẫn nhau bảy năm.

Đây đó chính là tất cả.

Gặp được Đường Bạch Dạ, là ngoài dự liệu của cô.

Nhưng bất kể như thế nào, người này cũng không nằm trong cuộc sống của cô.

Đã không nhận ra, hà tất tự tìm phiền não.

15. Chương 15: Oan Gia Lộ Rất Hẹp

Hạ bảo bối dựa người vào cửa, nhìn mẹ trong phòng khách.

Đó là người mẹ bé yêu nhất trong đời này, phòng khách không có mở đèn, nhưng ánh sáng trong VCD chiếu sáng lên gương mặt mẹ.

Bé vì mẹ ruột của mình mà đau lòng.

Quá khứ của mẹ rốt cuộc phát sinh chuyện gì, bé không biết, bé có năng lực đi thăm dò, nhưng không nghĩ đi thăm dò.

Trừ phi chính miệng mẹ nói cho bé biết.

Nhất định là rất thương tâm, cho nên mẹ mới chọn cách quên đi quá khứ.

Người đàn ông mẹ yêu nhất định không phải là cha, nhưng ông ta lại là cha của bé, rốt cuộc là vì sao.

Bé cũng không muốn biết.

Có lẽ là bé không chờ mong .

Có lẽ bé là đứa con hoang.

Vậy thì thế nào?

Mẹ bé đem bé xem như trân bảo, che chở đầy đủ.

Mẹ bé vì bé, mấy năm qua cũng không cần người đàn ông nào.

Cho nên, bé càng muốn thương yêu, càng muốn bảo vệ mẹ.

Muốn cho mẹ tất cả những thứ tốt đẹp nhất .

Ở trong mắt Hạ bảo bối, mẹ bé là người phụ nữ tốt nhất trên đời.

Lạc quan, kiên cường, thông minh, xinh đẹp, phúc hắc, mẹ là con cưng của trời, nên lão trời đặc biệt ưu ái mẹ.

Hạ bảo bối đi tới bên người Hạ Thần Hi, nắm tay cô.

Trong bóng tối Hạ Thần Hi, có một loại cô độc đơn bạc.

“Mẹ, bảo bối vĩnh viễn ở bên cạnh mẹ.”

Hạ Thần Hi ngẩn ra, mỉm cười, “Mẹ biết.”

“Mẹ, bảo bối có thể thỏa mãn tất cả yêu cầu của mẹ, bảo bối là đứa con rất hiếu thảo, mặc kệ mẹ muốn cái gì, bảo bối đều có thể cho mẹ.”

Hạ Thần Hi chợt cười, “Ta muốn một chiếc tàu chở máy bay.”

Hạ bảo bối vô cùng bình tĩnh nói, “Mẹ, tàu chở máy bay với con mà nói, thật sự là quá dễ như trò chơi trẻ con, mẹ chờ.”

Mặc dù biết Hạ bảo bối đang dỗ cô, nhưng Hạ Thần Hi vẫn như cũ phần khởi.

Hạ bảo bối mím môi, con người xảo hoạt xẹt qua.

Mẹ, bảo bối chưa bao giờ gạt mẹ.

Mẹ muốn tàu chở máy bay, thì ngày mai bảo bối cũng có thể tặng người một chiếc.

Chỉ bất quá sợ mẹ kích thích quá, chịu không nổi mà thôi.

Ngày thứ hai đầu tuần Hạ Thần Hi đến WPL báo danh, cô mặc trang phục trang điểm thanh lịch.

Gương mặt tinh xảo thanh nhã, áo sơ mi màu đỏ, quần dài màu trắng, dưới chân đi một đôi giày cao gót màu đỏ hiệu Christian • Louboutin.

“Thật xinh đẹp a...”

“Rất cuộc chỉ là bình hoa, hay thật có bản lĩnh a.”

“Hả là bình hoa...”

...

Toàn bộ phòng thiết kế bàn luận xôn xao, như ong vỡ tổ.

Hạ Thần Hi làm việc hiệu quả nhanh nhẹn, trong buổi sáng đã hoàn tất việc ký tên trên tất cả các văn kiện, để có được hợp đồng.

Phòng thiết kế tổng cộng hơn ba mươi người, đội kỹ sư Hạ Thần Hi cùng nhà thiết kế gồm sáu người, Tiết Giai Vân, Trần Khiết, Phù Sử Sơn, Thạch Phong, Chu Phóng, và cô.

Ba nam ba nữ.

Chu Phóng cùng Thạch Phong là kỹ sư, còn lại là nhà thiết kế.

Toàn bộ xây dựng WPL quốc tế chỉ có Hạ Thần Hi là nhà thiết kế kiêm kỹ sư.

Rất ít phụ nữ làm kỹ sư xây dựng.

Ngoài ý muốn của Hạ Thần Hi , giám đốc thiết kế WPL lại là Tưởng Tuệ.

Trần Bình vì bọn họ lựa chọn thời gian giới thiệu gặp mặt.

Hạ Thần Hi nhin không được ở trong lòng kêu rên.

Oan gia ngõ hẹp, cổ nhân nói không sai mà.

“Cô chính là Hạ Thần Hi?” Tưởng Tuệ thanh âm sắc bén làm cho người khác nghe không thoải mái, cơ hồ luống cuống.

Không ngờ trong siêu thị gặp được người phụ nữ lôi thôi này, lại là người có tiếng tăm lừng lẫy Hạ Thần Hi.

“Giám đốc Tưởng, xin chào.” Hạ Thần Hi cười đến tươi đẹp cùng rộng lượng.

Trần Bình hỏi, “Giám đốc Tưởng cùng Hạ tiểu thư có quen biết nhau sao?”

“Chúng ta đã từng gặp mặt một lần.” Tưởng Tuệ rất nhanh khôi phục thái độ bình thường, nhanh chóng cùng Hạ Thần Hi nắm tay, cũng nở nụ cười.

16. Chương 16: Căn Bệnh Của Công Chúa Thành Phố S

“Hạ tiểu thư, xem ra sau này cơ hội chúng ta hợp tác rất nhiều.”

“Đúng vậy, mong giám đốc Tưởng chỉ giáo nhiều hơn.”

Hai người nhìn nhau cười.

Tưởng Tuệ cười châm biếm.

Trần Bình nghe thấy được một cỗ mùi thuốc súng.

Đi làm ngày đầu tiên, Hạ Thần Hi rất bận, hận không thể phân thân ra được.

Tưởng Tuệ đem rất nhiều dự án đưa cho cô, tất cả đều là dự án của WPL dự trù làm trong mấy năm tới.

Cách làm việc của công ty chi nhánh cùng tổng công ty không giống nhau, phải an toàn quen thuộc.

Bình yên vô sự đến buổi trưa.

Tiết Giai Vân mời Hạ Thần Hi cùng nhau ăn cơm, hai người đi ra tòa nhà WPL.

“Cậu vừa mới về nước, lại là ngày đầu tiên đi làm, cho nên bữa cơm này tớ mời.” Tiết Giai Vân rất sáng khoái nói.

“Tốt.” Hạ Thần Hi so với cô ấy càng sáng khoái hơn.

Hai người đều thích ăn cay, nên chọn một nhà hàng chuyên món cay Tứ Xuyên.

Trong lúc ăn cơm trưa, Hạ bảo bối điện thoại tới, dặn dò Hạ Thần Hi ăn cơm.

Mẹ bé bận rộn, ba bữa luôn không đúng giờ.

“Biết, trường học mới tốt không?”

“Vấn đề nhỏ, trình độ từ tiểu học đến trung học, bảo bối đều thông qua.”

“Cuồng tự kỷ.” Hạ Thần Hi cười, căn dặn mấy câu, cúp điện thoại.

Hạ bảo bối là đứa trẻ thiên tài, sớm không biết là cái gì trình độ, Hạ Thần Hi lại làm cho bé học thăng lên tiểu học.

“Con trai của cậu thực sự là một báu vật vô giá a.”

Hạ Thần Hi cười híp mắt , “Đúng vậy, cực kỳ đáng yêu, đúng rồi, không nên nói chuyện này ở công ty.”

“Tớ biết, cậu yên tâm.” Tiết Giai Vân rất tò mò, nhưng lại là một người đáng tin cậy, “Trần tổng không bắt quái, Trương quản lý lại càng không bắt quái, cho nên không ai biết chuyện này.”

Thức ăn rất mau mang lên.

Hai người sáng khoái vừa ăn vừa cười nói, rất nhanh hòa mình.

” Tại sao Tưởng Tuệ giám đốc thiết kế của WPL?” Hạ Thần Hi hỏi.

“Cô ta cũng là nhà thiết kế, vào công ty năm năm, nhà có thế lực, ba cô ta là thị trưởng, vị hôn phu lại là Đường đại thiếu, WPL cùng Đường thị có rất nhiều hạng mục hợp tác đều là cô ta mang về .”

“Chính phủ phê duyệt cũng cần cô ta giúp, cho nên cô ta mới có thể lên làm tổng giám.”

Hạ Thần Hi hiểu rõ, thời đại này, có quan hệ có bối cảnh rất có ích.

Không giống cô, từng bước một, từ tầng thấp nhất đi lên, cái gì cô cũng từng làm qua.

“Năng lực cô ta thế nào?”

Tiết Giai Vân nhin không được chăm chọc, ” Năng lực quản lý bình thường, khả năng thiết kế cũng bình thường, giành mấy giải thưởng lớn, bắt quá tất cả đều là mua được.”

“Không có biện pháp, vì người ta có vị hôn phu là người dẫn đầu trong ngành xây dựng.”

“Bắt quá bối cảnh cô ta như vậy, nên có những lỗi lầm gì lớn, Trần tổng cũng mắt nhắm mắt mở cho qua.”

Hạ Thần Hi cười, cũng không nói gì.

Tiết Giai Vân nói, “Tớ thật không phải muốn nói xấu sau lưng cô ta, nhưng cậu nói thành phố S này có người nào không hâm mộ cô ta? Cha, chồng tương lai đều là nhân vật số một, một là nhà kinh doanh đệ nhất, một là nhà chính trị gia đệ nhất.”

“Cô ta thực sự là công chúa của thành phố S.”

“Cho nên, cô ta là công chúa có nhiều căn bệnh.”

“Phòng thiết kế có rất nhiều người không thích cô ta, đương nhiên, có rất nhiều người muốn lấy lòng cô ta, để có cơ hội thăng tiến .”

“Cô ta nhất định sẽ chinh cậu .”

Hạ Thần Hi nhú mày, “Vì sao?”

“Trong phòng thiết kế bằng cấp của cậu là cao nhất, lại là người tổng công ty điều về, điều quan trọng nhất chính là, toàn bộ phòng thiết kế, người trẻ tuổi nhất, xinh đẹp nhất chính là cậu.”

“Cô ta không chinh cậu mới kỳ quái.”

Hạ Thần Hi, “...”

o()o.

Bằng cấp cao cùng trẻ tuổi xinh đẹp cũng trở thành chướng ngại vật trên con đường sự nghiệp sao?

Tiết Giai Vân nói, “Đều nói sao cậu vừa xinh đẹp lại vừa giỏi giang như thế?”

Hạ Thần Hi bình tĩnh trả lời, “Gien ba mẹ tớ tốt.”

Tiết Giai Vân, “... Có đạo lý.”

Hai người nhìn nhau cười.

17. Chương 17: Hạ Tiểu Thư Là Hoa Khôi Của Phòng Thiết Kế

Buổi trưa nghỉ ngơi nửa giờ, Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân vừa gặp đã thân.

Hai người đều rất bất quá, tính tình cũng tâm đầu ý hợp, nói chuyện đến quên thời gian.

Lúc vào công ty, trễ năm phút.

Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân vừa mới ngồi xuống, Tưởng Tuệ đem một xấp tài liệu vứt xuống bàn Hạ Thần Hi.

“Đây là tài liệu cô phải xem hết trong hôm nay.” Tưởng Tuệ nói như đang giải quyết việc chung.

Hạ Thần Hi thầm nghĩ, người phụ nữ này nhất định cố ý chinh cô.

Ngày đầu tiên đi làm ai lại cứ giao nhiều việc như vậy.

Ngay cả cơ hội làm quen với mọi trường làm việc cũng không có.

Cô cũng không phản bác, nhận lấy sấp tài liệu .

Tưởng Tuệ châm chọc nói, “Thành phố S không phải New York, đem tác phong New York vứt bỏ đi, lần sau lại vào công ty trễ, tôi sẽ trừ toàn bộ tiền thưởng chuyên cần của cô.”

Cô ta nói xong, giẫm giày cao gót tiến vào phòng làm việc.

Toàn bộ người của bộ phận thiết kế đều sửng sốt.

Mấy chục người trong một phòng làm việc lớn, mỗi người trong tổ ngồi tương đối gần.

Chu Phóng thổi một tiếng huýt sáo.

“Mỹ nữ xinh đẹp mới đến, cô đã chọn tới công chúa sao?”

Công chúa là danh hiệu bọn họ đặt cho Tưởng Tuệ.

Hạ Thần Hi có chút hài hước nói, “Mỹ nữ nhìn mỹ nữ, đều là cái đinh trong mắt.”

Toàn bộ người trong văn phòng cười thành một đoàn.

Chu Phóng nói, “Tính cách này, tôi thích.”

“Chu kỹ sư, anh thích quá nhiều người, anh đừng quên rũ hoa khôi của phòng thiết kế chúng tôi.” Trần sạch cười nói.

Hạ Thần Hi nhú mày, “Hoa khôi phòng thiết kế sao?”

“Lúc cô đi ăn cơm, toàn bộ phòng thiết kế liền làm một cuộc lựa chọn từ đây hoa khôi của phòng thiết kế chính là hạ kỹ sư.” Thạch Phong cười nói.

Hạ Thần Hi .

Cô chỉ chỉ tổng giám trong phòng làm việc, “Công chúa sẽ nổ tung .”

Chu Phóng nói, “Nhưng có những điều kiện khó khăn hơn so với bất kỳ cách nào.”

“Nữ hoàng nên tránh sang một bên, đừng chọc đến công chúa .”

Mọi người lại một lần nữa cười to.

Thái độ vô cùng kiêu ngạo.

Hạ Thần Hi thích bầu không khí như vậy.

Quả nhiên là vật hợp theo loài.

Buổi chiều làm việc cũng kết thúc, Hạ Thần Hi xoa bả vai đau nhứt của mình.

Tiết Giai Vân nói, “Thần Hi, buổi tối mọi người tính toán làm một buổi party, mừng cậu đã gia nhập vào đội chúng tớ, cậu nghĩ nên đi chỗ nào chơi?”

Chu Phóng nói, “Nói đến chơi, chúng ta phòng thiết kế tối lành nghề.”

Thạch Phong cùng Phù Sử Sơn cũng ồn ào, tính toán buổi tối cùng nhau chơi vui vẻ.

Hạ Thần Hi nói, “Sợ rằng không được, dời vào cuối tuần có được không? Buổi tối tôi có chuyện.”

Công việc của cô rất bận, rất ít thời gian ở bên Hạ bảo bối, buổi tối bình thường có thể giảm thiểu xã giao liên giảm thiểu xã giao, cô muốn ở nhà với con trai mình.

Chu Phóng oa một tiếng, “Phụ nữ độc thân mà sớm như vậy đã về nhà, nhất định là có gian tình.”

“Bất quá, bất quá!” Trần Khiết hưng phấn nói, “Thần Hi xinh đẹp như vậy, lại có bằng cấp cao như vậy, ai cảm thấy xứng đôi với cô ấy, nói cho tôi nghe một chút đi.”

Hạ Thần Hi nói, “Bất quá là chuyện không có đạo đức, tôi là quý cô độc thân.”

“Không có khả năng!” Mọi người trăm miệng một lời nói.

Cửa phòng làm việc của Tổng giám đốc đột nhiên mở, Tưởng Tuệ tức giận nói, “Các người đem nơi này thành chợ bán thức ăn sao?”

Mọi người đều có vị trí và cương vị làm việc riêng, đột nhiên một mảnh yên tĩnh.

Tưởng Tuệ đến phòng hội nghị tầng trên cùng, phòng thiết kế lại bắt đầu náo nhiệt lên.

Một bên làm việc, một bên náo nhiệt.

Hạ Thần Hi lại một lần nữa xác định, sau này mình ngày sẽ không có ngày nào tốt.

Nhưng mà, có biện pháp nào đâu?

Cô cùng WPL đã ký hợp đồng năm năm.

Cô còn có một con trai bảo bối thiên tài cần nuôi dưỡng, vì tiền, cô phải chịu đựng.

Làm việc một tuần.

Xuôi gió xuôi nước.

Cô xinh đẹp, dễ tính, hài hước lại dí dỏm, người gặp người thích.

Tưởng Tuệ không làm khó cô nữa.

Có thể nói là bỏ quên cô

18. Chương 18: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư (1)

Nhóm bọn họ hầu như không có nhận thêm nhiệm vụ gì, chỉ làm tiếp những công việc trước đó.

Có đôi khi điều người đi làm việc, nhưng không có đá động gì đến Hạ Thần Hi.

Cô cũng nhìn ra được, Tưởng Tuệ đã quên cô.

Hạ Thần Hi mừng rỡ.

Nếu như Tưởng Tuệ muốn nhìn cô nổi trận lôi đình, thì cô ta nghĩ lầm rồi.

Hạ Thần Hi ở nước ngoài là nhà thiết kế cùng kỹ sư nổi tiếng, chỉ có cô chọn công ty.

Không có chuyện công ty chọn cô.

Tướng Tuệ không cần cô, chỉ có Tướng Tuệ tổn thất.

Cô đi làm, nhưng không có việc gì để làm, tiền lương thì vẫn có, lại có thời gian bồi con trai của mình.

Cớ sao lại không làm.

Tiết Giai Vân thần thần bí bí chạy vào phòng thiết kế, “Woa, tin tức lớn, tin tức lớn, Đường đại thiếu gia đến WPL họp, thật là đẹp trai a.”

Tiết Giai Vân là điển hình phụ nữ hoa si, nhắc tới Đường đại thiếu gia, hai mắt muốn rớt ra.

Chu Phóng nói, “Anh ta là người đàn ông đã có chủ .”

“Tôi thích anh ta vì anh ta đẹp trai, có chủ hay không cùng tôi không quan hệ, nhưng có cho tôi bao nhiêu tiền tôi cũng sẽ không kết hôn với anh ta.”

Xì!

Hạ Thần Hi cười phun, quả nhiên cô cùng Tiết Giai Vân rất hợp nhau.

Loại đàn ông như yêu tinh này, phụ nữ thông minh đều tránh xa.

“Công chúa là thiên kim của thị trưởng cũng không nắm được tim của anh ta, thay phụ nữ như thay đổi quần áo, thật không đáng tin.”

“Chỉ có gương mặt còn coi được.”

Thạch Phong nói, “Cho nên nói, người phụ nữ nào coi trọng Đường đại thiếu gia đều rất nông cạn.”

Hạ Thần Hi tán thành với những lời này.

Buổi trưa, Đường Bạch Dạ đến phòng thiết kế, phòng thiết kế lập tức trở nên rất náo nhiệt.

Anh cơ hồ bị vây chặt.

Hạ Thần Hi nghĩ thầm, thời đại này, hoa si thật không ít a.

Cô không muốn tìm đến phiền phức, nhân cơ hội không ai để ý trốn đi.

Trên cơ bản, cô thà rằng đối mặt Tướng Tuệ, cũng không muốn nhìn thấy Đường Bạch Dạ.

Không biết có phải do cô biết anh và Hạ bảo bối có quan hệ.

Cô sợ anh biết được chân tướng sự việc.

Hạ bảo bối chính là con trai của Đường Bạch Dạ.

Tướng Tuệ trong lòng vui mừng đến cực điểm, Đường Bạch Dạ đến phòng thiết kế, đương nhiên là đến thăm cô.

Tướng công chúa trong lòng cao ngạo lại ngọt ngào.

Hận không thể chạy khắp nơi khoe khoang.

Lâm Nhiên hỏi, “Hạ Thần Hi đâu?”

Lâm Nhiên là cố vấn pháp luật của Đường thị, lại là bạn bè của Đường đại thiếu gia.

Tướng Tuệ trong lòng mất hứng, Tiết Giai Vân vừa quay đầu không thấy Hạ Thần Hi, nói, “Cô ấy đi toilet.”

Đường Bạch Dạ hôm nay tới WPL là để trao đổi về tiến độ của dự án phát triển quang cảnh biển, Lâm Nhiên nói muốn thấy Hạ Thần Hi, nên kéo anh đến phòng thiết kế.

Lấy cá tính của anh, anh hạ mình đến WPL họp là đã cho WPL mặt mũi, cũng không muốn đến phòng thiết kế.

Lâm Nhiên nói, Hạ Thần Hi là kiến trúc sư truyền kỳ trong ngành xây dựng.

22 tuổi đã có bằng kỹ sư tiến sĩ, trên toàn cầu, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Đồng thời còn kiêm nhà thiết kế.

Rất giỏi.

Nghe nói là một phụ nữ, nên Lâm Nhiên càng tò mò hơn.

Đường Bạch Dạ không cho là đúng, cái gì mà phụ nữ thiên tài, chẳng qua là người Mỹ ngạc nhiên thối phòng lên, chỉ là thiết kế một nhà hát lớn, có cái gì giỏi chứ.

Anh cảm thấy chuyện thật phóng đại .

“Thần Hi là hoa khôi của phòng thiết kế chúng tôi.” Không biết là ai nói một câu.

Tướng Tuệ sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Lâm Nhiên cười đến thập phần chính nhân quân tử, giọng điệu thì ngược lại, “Là phụ nữ rất đẹp sao?”

Chu Phóng nói, “Trong trăm người có một người.”

Hạ Thần Hi cứng rần bị Tiết Giai Vân kéo qua, hối hận không kịp .

Tiết Giai Vân nói, cổ vấn pháp luật của Đường thị muốn gặp cô.

Chưa nói Đường Bạch Dạ cũng đang ở đó.

Hai người vừa chạm mặt, Hạ Thần Hi liền muốn trốn tránh.

“Cô là Hạ Thần Hi?” Lâm Nhiên kinh hãi hỏi.

Hạ Thần Hi tuyệt đối không phải phụ nữ chỉ nhìn dáng vẻ bề ngoài, tóc cột theo hình tóc đuôi ngựa, trẻ trung, xinh đẹp .

Nói cô là học sinh cấp ba cũng có người tin.

Hạ Thần Hi thâm nghĩ.

Bình tĩnh, phải bình tĩnh.

19. Chương 19: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư (2)

“Xin chào, tôi là Hạ Thần Hi.” Hạ Thần Hi tự nhiên đưa tay ra giới thiệu.

Lâm Nhiên cùng cô nắm tay, nhin không được kinh ngạc hỏi, “Tôi là Lâm Nhiên, cô đủ tuổi thành niên rồi chứ?”

Toàn bộ phòng thiết kế ồn ào cười to.

Hạ Thần Hi chứng chạc đàng hoàng nói, “25, đã trưởng thành rất nhiều năm.”

Đường Bạch Dạ híp mắt, hứng thú nhìn Hạ Thần Hi.

Anh không ngờ, người phụ nữ này chính là Hạ Thần Hi.

Quả thật là đừng nhìn mặt mà bắt hình dong.

“Xin chào, tôi là Đường Bạch Dạ.” Đường Bạch Dạ cũng đưa tay ra.

Nếu không phải trước mặt bao nhiêu người, Hạ Thần Hi rất muốn xoay người bỏ đi.

“Đường tổng, xin chào.” Hạ Thần Hi đưa tay ra.

Hai lòng bàn tay nhẹ nhàng đụng chạm, Hạ Thần Hi cúi đầu.

Đôi tay anh rất đẹp, thon dài, cao quý, thoát nhìn rất mạnh mẽ.

Đường Bạch Dạ cảm giác được lòng bàn tay mình so với Hạ Thần Hi cũng có nhiều vết chai.

Bàn tay của cô, có rất nhiều nốt chai.

Là đôi tay vì lao động cực nhọc nên mới thế.

Hai tay vừa đụng liền lập tức tách ra, nhưng trong lòng hai người đều hiện lên nhiều ý nghĩ trong đầu.

Tướng Tuệ ở một bên rất bất an, cảm thấy Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi có gì đó rất ái muội.

Từ khi Hạ Thần Hi xuất hiện, ánh mắt của anh vẫn không rời cô ấy.

Lâm Nhiên nói, “Không ngờ Hạ tiểu thư còn trẻ như vậy, tôi đã xem qua các tác phẩm thiết kế của cô, tôi thích nhất là nhà hát kịch”

“Cảm ơn.” Hạ Thần Hi lễ phép nói.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ xét qua nhìn toàn bộ người của phòng thiết kế, rơi vào trên người Tướng Tuệ, “Tướng tổng giám, tôi cùng Lâm luật sư xuống chỉ muốn mời các vị đồng sự của phòng thiết kế cùng nhau ăn một bữa cơm, Đường thị cùng WPL hợp tác nhiều năm, tôi cũng nên mời một bữa cơm.”

“Oa...”

Phòng làm việc lập tức như ông vỡ tổ, vô cùng náo nhiệt.

Lâm Nhiên thiếu chút nữa bị sắc nước miếng của mình.

Đường Bạch Dạ tâm không cam tình không nguyện bị anh kéo đến phòng thiết kế đã có vẻ mặt không kiên nhẫn.

Lúc này lại nói bọn họ muốn mời cơm ?

Em gái người, Đường đại thiếu gia cho tới bây giờ chưa mời nhân viên của mình bữa cơm, lại đến đây mời nhân viên của WPL.

Anh ta không biết xấu hổ sao?

Đường Bạch Dạ, anh lại đang tính kế cái gì a?

Nhưng mà, Lâm Nhiên đối Hạ Thần Hi rất có hứng thú, nên coi như đây là cơ hội để anh thảo luận với cô đi.

Tướng Tuệ thật bất ngờ, nhưng thấy Lâm Nhiên cũng phụ họa theo, nên cũng gật đầu đồng ý.

Đường Bạch Dạ nhàn nhạt nói, “Ai vắng mặt liền trừ lương.”

Nói là nói như thế, ánh mắt anh lại dừng trên người Hạ Thần Hi.

Chu Phóng la hét kêu, “Cơ hội tốt như vậy, người nào không đi là ngu ngốc a.”

“Đi, đi, đi...”

“Chúng ta đều đi.”

Hạ Thần Hi vừa định nói không đi liền bị câu ngu ngốc này ghen một chút.

Khóc không ra nước mắt.

Chu Phóng, ta hận người a a a a.

Hạ Thần Hi gọi điện thoại cho Hạ bảo bối, “Bảo bối, mẹ buổi tối có xã giao, con tự mình ăn cơm nha.”

“Đi chỗ nào xã giao?”

“Cùng ai ăn cơm?”

“Nam, hay nữ?”

“Có hay không sắc lang?”

“Nhất định phải mang thuốc xịt phòng sói.”

“Không cho phép uống rượu.”

“Chín giờ phải về đến nhà.”

“Có việc thì lập tức gọi bảo bối, ai dám phi lễ mẹ, bảo bối giết chết hắn.”

Hạ Thần Hi, “...”

o()o.

Hạ bảo bối, mẹ là con gái con sao? Mẹ là con gái con sao?

Tiết Giai Vân nghe lời Hạ bảo bối ở bên kia nói, cười ha ha.

Này bảo bối thực sự là một lòng bảo vệ mẹ nó a.

Nào giờ có đứa con nào quản mẹ mình như thế.

Hạ Thần Hi đem cô ấy đẩy ra, vừa lúc cô ấy cũng có việc, cầm tư liệu cùng Chu Phóng nghiên cứu bản thiết kế.

Hạ Thần Hi rất ngoan trả lời vấn đề, “Cha con đến phòng thiết kế mời cơm, không có cách nào từ chối, đẩy không xong.”

Bạch tuộc thụ khi còn sống

[*Tặng các cậu, đọc vui nhé! :-D]

Author: Thánh mẫu tường vi

Edit & Beta: Tiểu Phong (aka FankRec)

Thể loại: đoản văn

Bạch tuộc luôn cảm thấy cực kỳ...cực kỳ thương tâm.

Mama từng nói , bộ tộc chúng nó đều là công.

Chắc chắn phải là công, phải đi thượng thiên hạ, thượng nam nhân, thượng nữ nhân. Nó trăm phần trăm tin lời mama nó, hơn nữa dù sao bạch tuộc cũng chưa từng thấy người trong gia tộc mình bị thượng. Nhưng chính vì càng tin, bạch tuộc lại càng thấy thương tâm.

Bạch tuộc chính là có một bí mật nhỏ.

Kỳ thật, nó là.....thụ.

Bạch tuộc chân chính là một siêu cấp ngưng ngưng thụ, mỗi ngày nó đều khát khao có một tiểu công anh tuấn hung hăng chà đạp nó một trăm lần ~~ một ngàn lần

Nhưng thực tế chứng minh tưởng tượng so với hiện thực thường cách nhau rất xa.

Bạch tuộc lần đầu tiên biết yêu là yêu một cái siêu cấp mỹ nhân.

Ngay lần đầu gặp gỡ, bạch tuộc đã thường xuyên dùng ánh mắt thâm tình nhìn đại dương vật của mỹ nhân, hi vọng nó hung hăng đâm vào trong cơ thể mình.

Nhưng là, nó thất tình rồi! Một ngày bạch tuộc phát hiện, mỹ nhân thể nhưng cũng là thụ.

Mối tình đầu thường sẽ không có kết quả.

Bạch tuộc luôn tự an ủi mình như vậy liền rất nhanh lấy lại tinh thần, hăng hái tiếp tục bắt đầu tìm kiếm một tiểu công có thể mang đến cho nó một cuộc sống tình yêu mỹ mãn.

Năm ấy, ngày xuân nắng ấm, ánh mặt trời chan hòa , cây lá thơm mùi áo mới.....Tuy rằng, sự thực là, nó không ngửi thấy được

Bạch tuộc đã phải lòng cá mực.....

Trích dẫn lại một câu nói phía trên: tưởng tượng so với hiện thực thường cách nhau rất xa.

Tại thời điểm bạch tuộc rơi thật sâu vào lưới tình, vô cùng...vô cùng yêu cá mực tiểu công, vì hấn phần đầu quên mình. Tin dữ đã đến

~

Cá mực bị người ta bắt làm cá mực nướng.....

Giống như sấm sét giữa trời quang! Mấy cái xúc tua lủn củn củn của bạch tuộc vì xúc động mà co quắp hết lên.

Vì cái gì! Vì cái gì!

Ngửa mặt 45 độ nhìn ông trời, bạch tuộc gào thét: Vì cái gì!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Vì cái gì a!!!!!!!!!!!!!! Vì cái gì!!!!!!!!!!!!!!

Tình yêu, tình yêu rốt cuộc là cái gì?

Có loài nói đó là thứ tình cảm dư thừa, có loài lại cho rằng đó là thứ tình cảm quý giá nhất thế gian.

Còn bạch tuộc, nó biết, nó vĩnh viễn không thể thiếu được tình yêu , vì thế bạch tuộc quyết định dùng cảm quên mình.

Phía trước là một cái lưới rộng thật rộng, dài thật dài, bạch tuộc bị thương nhìn về phía mama thật lâu rồi quay người, kiên định thả người phóng đi.....

Này, chính là một đi không có đường trở về.....

Tình yêu chính là lửa nóng, mang theo thứ tình cảm mãnh liệt đến thiêu đốt cơ thể cùng ánh mắt mờ mịt. Bạch tuộc rất nhanh được đặt bên cá mực. Nó thở nặng nề, đem xúc tua đánh lên người cá mực. Thanh âm ôn nhu.

“Người.....Nguyện ý làm lão công của ta hay không.....?”

Cá mực cười nhẹ, giống như một cơn gió xuân mang theo mùi vị của thiên nhiên.

“Kỳ thực, ta là con cái.....”

Này một đả kích khiến cho bạch tuộc mất hết khí lực, vô cùng thương tâm.

Bỗng nhiên bạch tuộc cảm nhận được một cái thứ này nọ đâm vào trong thân thể nó, ở trong đó hung hăng cắm sâu xuống.

Nga! Bảo bối! Ta rốt cục đã bị! Lần đầu tiên của ta rốt cuộc là cho ai?

Bạch tuộc ngẫm nghĩ, thực vất vả mới cúi được đầu nhìn xuống dưới thân.

.....

Bạch tuộc bỗng nhiên nhớ đến một câu nói của mama.

Con yêu, ba của con là bị gả cho cây tằm.....

.....

Đâu đó vang lên tiếng reo bán.

“Ai mua bạch tuộc nướng dê

~mau tới mua a, một xiên năm đồng thôi, rất rẻ nha !!”

Một người khách quan đi tới, bĩu môi: “Sao mực lại nhỏ như vậy a?!!!”

“Không nhỏ thì làm sao có cái giá này !!!!”

“Nha~~ cho ta hai xiên.....”

20. Chương 20: Tâm Tư Đường Tiên Sinh Vạn Vẹo

Hạ bảo bối yên lặng một giây đồng hồ, thanh âm ưu nhã thân sĩ truyền đến, “Cha con ở Đường thị nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ chưa lần nào mời nhân viên dùng cơm.”

“Có tiếng xấu tính, keo kiệt.”

“Vậy vì sao anh ta lại đột nhiên chạy đến WPL mời cơm nhân viên phòng thiết kế?”

Hạ Thần Hi, “... Ông ta chính là đột nhiên nghĩ luẩn quẩn trong lòng, con cũng không biết vì sao ông ta nghĩ quẩn như vậy.”

“Ông ta nhìn thấy mẹ sao?”

“Gặp được.” Hạ Thần Hi nói, “Còn biết mẹ là Hạ Thần Hi.”

Hạ bảo bối nói, “Chẳng lẽ là coi trọng nhan sắc của mẹ sao?”

“Cút, mẹ thấy anh ta chướng mắt?”

“Nói vậy, mẹ yêu thích nhất là nhìn mỹ nam đẹp trai.”

Hạ Thần Hi quyết định thật nhanh phản bác, “Mặc dù mẹ yêu nhất nhìn mỹ nam, bạn bè rộng rãi, nhưng mẹ cũng là có ranh giới cuối cùng có được không?”

Bị vô số lần ghét bỏ Đường đại thiếu gia lại một lần nữa hoa lệ đánh một cái hất xì.

“Được rồi.” Hạ bảo bối tỏ vẻ chính mình hiểu biết, “Con không muốn mẹ về trễ, bảo bối yêu mẹ.”

“Mẹ cũng yêu con.” Hạ Thần Hi đưa di động cách ra xa nhìn số con trai một chút, lúc này mới cúp điện thoại.

Hạ bảo bối hít đôi mắt tà khí, cười giống như hồ ly.

Mẹ là nhân vật phúc hắc.

Cha cũng là nhân vật rất phúc hắc.

Quả nhiên là phúc hắc hấp dẫn phúc hắc a.

Có kịch vui để xem a.

Không tốt, quá hưng phấn, bé một khi hưng phấn là nghĩ muốn làm chuyện xấu.

Đường Bạch Dạ cùng Lâm Nhiên ngồi lên chiếc Lincoln sang trọng, Đường Bạch Dạ mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, bất động như núi.

Lâm Nhiên không nhịn được nghi ngờ trong lòng hỏi, “Bạch Dạ, vì sao anh muốn mời nhân viên WPL ăn cơm?”

“Năm đó nếu không có WPL, Đường thị đã sớm phá sản.”

” Công ty hai nhà hợp tác nhiều năm như vậy, phòng thiết kế cùng chúng ta đi lại rất mật thiết, vì vậy mời một bữa cơm là việc rất bình thường.”

Lâm Nhiên nếu tin tưởng những lời này, anh sẽ không phải là bạn bè của Đường Bạch Dạ.

Bảy năm trước, Đường gia gặp nguy cơ chưa từng có.

Đường môn tan rã, tử thương vô số, bất đắc dĩ phải rút lui khỏi lãnh thổ Trung Đông, nhưng vẫn hoạt động ở Bắc Mỹ. Thế lực không lớn bằng lúc trước, nhớ lúc đó Đường Bạch Dạ rất muốn khôi phục thanh thế như năm đó, cũng không làm được.

Công ty Đường thị đổi mặt nguy cơ.

Đường Bạch Dạ bán hôn nhân của mình, để Tưởng thị trưởng giúp, lại đạt được viện trợ của WPL, mới miễn cưỡng giúp Đường thị chống đỡ qua nguy cơ.

Ba năm sau, Đường thị mới chậm rãi khôi phục.

Đường Bạch Dạ không thể mất đi Đường thị, cho nên tinh lực đều đặt ở Đường thị.

Đường môn tổn thương nặng nề, bỏ lỡ thời kỳ dưỡng bệnh tốt nhất, chỉ còn vài người sống sót.

Đường Bạch Dạ bị nhiều người đuổi giết, nhiều lần bị thương nặng, mấy lần tìm được đường sống trong chỗ chết.

Bây giờ ngồi nhớ lại họ vẫn còn cảm thấy sợ hãi.

Đây là sai lầm lớn nhất trong cuộc đời hắc đạo của Đường Bạch Dạ.

Đơn giản chỉ vì một người phụ nữ.

Trộm đi cơ mật của Đường thị, kinh khủng hơn chính là, người phụ nữ này trộm đi cơ mật của Đường môn.

Dẫn đến bọn họ tử thương nặng nề.

Nhiều năm như vậy Đường Bạch Dạ vẫn đang tìm người phụ nữ này báo thù, chỉ tiếc, cô ta mai danh ẩn tích, không để lại dấu vết gì.

Cùng Đường thị đi qua tràng nguy cơ này có vô số nhân viên.

Đường Bạch Dạ vô cùng cảm kích.

Nhưng mà, Đường đại thiếu gia người này nhìn thì rất thân sĩ, kỳ thực mưa nắng thất thường, yêu mỹ tà khí.

Cho dù trong lòng anh ta cảm kích, cũng sẽ không quá thân thiết.

Mời ăn cơm?

Chờ đến kiếp sau đi.

Vậy mà hôm nay lần đầu mời nhân viên WPL ăn cơm.

Còn nói ra hai lý do như thế, quả thực chỉ là đang lấy cớ.

Nói gì công lao to lớn, Đường thị cùng WPL hợp tác, đâu phải chỉ nhà thiết kế cùng kỹ sư mới vất vả có công lớn nhất.

“Anh là vì người phụ nữ kia sao?” Lâm Nhiên cười nhạo.

21. Chương 21: Về Mặt Cầu Huyết Của Hạ Tiểu Thư

Về phần có phải vì người phụ nữ kia không, còn phải chờ.

Thấy anh cười như vậy, Lâm Nhiên nói, “Trời ạ, cậu cười như thế, đến Diêm La đều sợ cậu, cậu đang âm mưu cái gì?”

Đường Bạch Dạ im lặng là vàng, cũng không trả lời.

Nụ cười âm hàn như hoa anh túc.

” Bạch Dạ, cậu cùng Tưởng Tuệ đã đính hôn bảy năm, bây giờ nguy cơ của Đường thị cũng đã được giải trừ, cậu lại không giải trừ hôn ước, thực sự muốn kết hôn với cô ấy sao?” Lâm Nhiên hỏi.

“Không sao cả.” Đường Bạch Dạ nhàn nhạt nói.

“Hôn nhân là chuyện đại sự, há phải trò đùa.” Lâm Nhiên lo lắng hỏi, “Có phải hay không anh quên không được Lâm Tình?”

Rất lâu chưa từng có ai còn nhắc đến cái tên này, trán Đường Bạch Dạ xẹt qua một tia đau xót, nhưng cũng rất nhanh biến mất.

“Tôi bây giờ rất hoài nghi, năm đó người giết Tình nhi, có phải hay không chính là An Kỳ Nhi.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói.

“Cô ta giết Tình nhi, lại đeo một mặt nạ da người đến quyến rũ tôi, cho nên tôi mới trúng kế.”

Tiếng nói người đàn ông lạnh lùng vô tình, lộ ra một cổ khắc sâu hận.

Giết vợ chi thù, ám toán chi thù, Đường môn chết nhiều huynh đệ như vậy, anh phải báo thù...

An Kỳ Nhi nợ anh quá nhiều.

Cho dù giết cô vạn lần, cũng không đủ trừ khử được nỗi phần hận trong lòng anh.

” Bạch Dạ, đừng nghĩ nhiều.” Lâm Nhiên nói, “Cậu sẽ tìm được người phụ nữ này, dù mất bao lâu.”

“Đúng vậy, tôi vững tin, tôi nhất định sẽ tìm được cô ta.”

Anh nhất định sẽ tìm được cô.

Hỏi cô vì sao.

Vì sao thủ đoạn độc ác như vậy.

Hạ Thần Hi lợi dụng thời gian nghỉ ngơi cùng Tiết Giai Vân trò chuyện bát quái, hai cô nói nhiều nhất là bát quái của Đường đại thiếu gia.

Tập đoàn Đường thị quốc tế ở thành phố S là công ty đa quốc gia lớn nhất toàn cầu, kinh doanh lĩnh vực bất động sản và đồ trang sức, nghề phụ vô số.

Chỉ cần ngành nào kiếm được nhiều tiền, Đường thị đều đầu tư vào.

Đường gia có bốn gã thiếu gia, Đường Bạch Dạ đứng hàng lão đại, và đang là tổng giám đốc của công ty Đường thị.

Một người phụ nữ ở giới thượng lưu đã từng nói, miễn là phụ nữ lớn hay nhỏ gì thì chỉ cần thấy Đường đại thiếu gia, đều muốn cùng anh ta trải qua tình một đêm.

Không quan hệ tiền tài, không quan hệ quyền lực, chỉ bởi vì anh ta là Đường đại thiếu gia.

Bởi vậy có thể thấy, sức quyến rũ của Đường đại thiếu gia là bốn biển vô địch.

Mấy năm trước, Đường gia từng có nguy cơ phá sản.

Đường Bạch Dạ ngăn cơn sóng dữ, ba năm sau vẫn giữ được tập đoàn Đường thị, càng làm cho tập đoàn Đường thị nâng lên một tầng cao mới.

Mối qua hệ giữa anh ta và giới chính trị, giới kinh doanh đều rất tốt.

Có thể nói, xe của Đường Bạch Dạ ở thành phố S này, đi trên đường có đâm chết người thì cũng không ai dám ngăn cản xe của anh ta.

Lạnh khốc, vô tình, yêu mỹ, thủ đoạn mạnh mẽ, cứng rắn!

Nhất là khi nguy cơ Đường gia qua đi, anh ta càng trở nên lạnh khốc hơn, thủ đoạn càng cứng rắn, mạnh mẽ hơn.

Hạ Thần Hi phờ phạc nằm bò ở trên bàn làm việc.

Người đàn ông như vậy, rốt cuộc tại sao cô lại cùng anh ta quan hệ?

Vì sao lại cùng anh ta phát sinh quan hệ, có Hạ bảo bối.

Hạ bảo bối cùng anh ta vừa nhìn cũng không giống lắm, một người là gương mặt trưởng thành đầy nam tính, một người là gương mặt trẻ con non nớt, Hạ bảo bối trắng trẻo khả ái như vậy.

Thế nào lại giống gương mặt lạnh lùng của Đường đại thiếu gia kia.

Nhưng mà, nhìn kỹ có thể phát hiện.

Mắt là một khuôn mẫu, miệng cũng là một khuôn mẫu.

Hơn nữa đoạn VCD kia, Hạ Thần Hi xác định, Hạ bảo bối nhất định là con trai của Đường đại thiếu gia.

Tuy nhiên, cô không thể nhớ những gì đã xảy ra trong quá khứ.

Có lẽ, không quan trọng.

“Nghe nói trước đây có nữ nhân vì Đường đại thiếu gia mà tự sát, rất khủng khiếp.” Tiết Giai Vân đột nhiên nói một câu.

“Tự sát?”

“Đúng vậy, cắt cổ tay, là học sinh cấp ba, về sau không tin tức, không biết đi chỗ nào.”

...

22. Chương 22: Lâm Nhiên Coi Trọng Hạ Thần Hi

Hạ Thần Hi ngẩn ra, vô ý thức sờ bàn tay trái của mình.

Tay trái của cô có một vết cắt.

Bảy năm trước, sau khi cô tỉnh lại, đầu trống rỗng, bác sĩ đã nói cho cô, đã làm phẫu thuật chữa trị tay trái.

Trong lòng Hạ Thần Hi lạnh run.

Không có khả năng!

Sao có thể là cô.

Đường đại thiếu gia xưa nay rất lạnh lùng, thay phụ nữ như thay quần áo, cho dù trước kia tuổi trẻ bông bột cũng sẽ không yêu anh ta.

Chẳng lẽ thực sự như bảo bối nói, người phụ nữ có thể trải qua nhiều người đàn ông sao?

Không có khả năng!

Nếu thật cô yêu Đường đại thiếu gia, anh ta lại không yêu cô, cô tự sát, phát hiện có đứa nhỏ, cao chạy xa bay, tẩy não quên thống khổ, một mình nuôi đứa nhỏ khôn lớn.

Nếu chuyện này là thực sự thì quá là cầu huyết.

Quả thực là phun vào vết mặt cầu huyết của cô.

Tuyệt đối không có khả năng.

“Thần Hi cậu làm sao vậy?”

“Ai, tiểu thuyết ngôn tình đã thấy nhiều, sức tưởng tượng cũng phong phú.”

Đời này không chỗ nào không cầu huyết.

Nhưng mà, cô thật tình cự tuyệt cầu huyết như vậy.

Đường đại thiếu gia mời khách ở nơi rất xa hoa, bao nguyên một nhà hàng hải sản ngoài trời.

Công nhân viên phòng thiết kế WPL như lang như hổ, một chút cũng không khách khí.

Chọn món ăn ngon nhất, đắt tiền nhất .

Đây là nhà hàng ngoài trời đẹp nhất thành phố S, có phòng nghỉ, có ghế mềm cao cấp, thật ra nhà hàng này buổi tối là một quán bar, vô cùng náo nhiệt.

Giá xa xỉ.

Bình thường rất khó đặt được, trừ phi đặt trước một tuần.

Mọi người đều tùy ý ngồi, khung cảnh rất náo nhiệt.

Ăn, uống, chơi có đủ những gì họ muốn.

Hạ Thần Hi mang một khay hải sản salad, một ly rượu vang trắng, rồi trốn đến một nơi yên lặng nhất ngồi.

Trừ mỗi người trong đội, bình thường cô cũng ít có thời gian giao lưu với mọi người, cho nên cũng khó cùng mọi người cười như vậy.

Hạ Thần Hi không thích náo nhiệt.

Cô trời sinh thích yên tĩnh, càng yên tĩnh càng tốt.

“Thế nào sao cô lại trốn tới chỗ này ?” Lâm Nhiên cũng bưng một khay hải sản qua đây, và giống nhau cũng mang một ly rượu vang trắng.

Hạ Thần Hi cười, “Nhìn phong cảnh đẹp.”

Đây như là bãi cát ghế dựa bàn dài, một bên nằm thưởng thức món ăn ngon, vừa uống rượu, vừa thưởng thức cảnh đêm.

Vô cùng thoải mái.

“Cô ở nước Mỹ bao nhiêu năm?”

“Tám năm đi.” Trong trí nhớ tám năm, có khả năng hơn, bởi vì khi cô vừa tỉnh lại đến đối New York liền hết sức quen thuộc.

“Không tệ, du học nhiều năm như vậy, tôi cũng học ở Mỹ bốn năm, cô học ở Princeton sao ?”

Hạ Thần Hi gật đầu, Lâm Nhiên nói, “Chúng tôi học Harvard .”

“Chúng tôi?”

“Tôi cùng Dạ Bạch, đều học ở Harvard , tôi học luật, anh ta học MBA.”

Hạ Thần Hi cười, “Các người học mấy năm thì tốt nghiệp ?”

“Tôi tốt nghiệp trễ hơn Đường Bạch Dạ, anh ta 20 tuổi đã lấy được bằng, về nước tiếp quản công ty Đường thị.” Lâm Nhiên nói.

“Harvard cùng Princeton có rất nhiều lần giao lưu học thuật, cũng có rất nhiều giao lưu yển hội.”

“Tôi đã từng tham gia thi đấu bóng chày cùng Princeton.” Lâm Nhiên nói.

“Nhìn không ra a.” Hạ Thần Hi có chút kinh ngạc, “Tôi làm cổ động viên cho đội nhiều năm có thấy anh đâu.”

“Thực sự?”

“Đương nhiên.”

“Nói không chừng anh đã thấy qua tôi.” Hạ Thần Hi nói.

“Không có khả năng, nếu như thấy qua cô, tôi nhất định nhớ.” Khuôn mặt xinh đẹp như vậy, tính tình tốt như vậy, ở đó khuôn mặt phương đông không nhiều, cô thuộc về người vừa thấy khó quên .

“Cám ơn đã khen.” Hạ Thần Hi cười nói.

Lâm Nhiên trông mắt nở rộ tinh quang, giờ lên ly rượu, “Đến, kính Harvard cùng Princeton.”

“Ha ha, kính cầu thủ bóng chày cùng đội cổ động viên.”

Hai người cùng ly, uống một hơi cạn sạch.

Vô cùng vui vẻ.

23. Chương 23: Một Đôi Nam Nữ Cực Phẩm

Lâm Nhiên cùng Hạ Thần Hi trò chuyện vô cùng ăn ý, Lâm Nhiên đối với cô tràn đầy khâm phục.

Thông minh, hay nói, tự tin, khôi hài, hài hước, đếm không hết ưu điểm.

Lâm Nhiên vừa uống rượu, một bên lặng lẽ quan sát Hạ Thần Hi, người phụ nữ duyên dáng này thực sự rất ấn tượng.

“Thần Hi, cô cảm thấy tôi thế nào?” Lâm Nhiên hỏi.

Hạ Thần Hi là người thông minh, nói ra liền hiểu, “Anh rất tốt, bất quá tôi là cô bé lọ lem, không xứng với anh.”

Người trưởng thành cảm giác liền là như thế, thành thực, trực tiếp.

Lâm Nhiên không tán thành tình yêu của chàng hoàng tử và cô bé lọ lem.

Bởi vì chênh lệch quá lớn, cách sống cách giao tiếp khác nhau, sớm muộn gì cũng chia ly.

Hạ Thần Hi cũng không phải là cô bé lọ lem.

“Bị cự tuyệt , thật thương tâm.” Lâm Nhiên giả vờ buồn bã lắc đầu.

Hạ Thần Hi cười đến nheo mắt lại, rót một ly rượu, “xin lỗi, tôi tự phạt một ly.”

“Thật không biết loại đàn ông nào mới có thể lọt vào mắt cô.” Lâm Nhiên cảm khái, “Đến lúc đó tôi nhất định hung hăng đánh hấn một trận.”

Hạ Thần Hi cười to, “Chờ tôi kết hôn, anh trực tiếp đem hấn đánh thành đầu heo.”

“Một lời đã định.”

“Một lời đã định.”

Cách đó không xa nhìn bọn họ chuyện trò vui vẻ như vậy, Đường đại thiếu gia lại kỳ diệu đánh một cái hất xì, anh gần đây thường xuyên đánh hất xì.

“Bị cảm sao?” Tưởng Tuệ lo lắng hỏi.

Trên người Đường đại thiếu gia tản mát ra một cỗ khí lạnh làm cho người khác không dám đến gần, Tưởng Tuệ theo ánh mắt của anh nhìn sang.

Hạ Thần Hi cùng Lâm Nhiên cười cười nói nói, vô cùng thân thiết.

Con người Đường Bạch Dạ, di chuyển muốn đem ai đó hủy diệt.

Hai người kia chuyện trò rất vui vẻ, vô cùng chói mắt.

Tưởng Tuệ nói, “Không ngờ thủ đoạn Hạ Thần Hi tốt như vậy, nhanh như vậy liền câu được Lâm Nhiên.”

“Lấy tiêu chuẩn của cô ấy, không cần phải đi quyến rũ ai.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói.

Có người nói xấu sau lưng cô, anh rất không thích.

Ngoại trừ anh ra thì người ngoài đừng mơ tưởng đến việc ức hiếp cô.

“Cô ấy thì có gì tốt cơ chứ, chẳng qua chỉ là học cao một chút thôi sao? Học cao chưa chắc có cái gì giá trị con người.” Tưởng Tuệ hừ nói, không cho là đúng.

Chu Phóng vừa lúc ở bên cạnh, ngửa đầu đem ly rượu đỏ uống cạn, cà lơ phất phơ có chút châm chọc nói.

“Ai cũng đi học, thế nhưng có mấy người 22 tuổi có thể lấy được bằng kỹ sư kết cấu, kỹ sư tiến sĩ.”

“Ngành công nghiệp xây dựng này không gặp ai 25 tuổi đã nổi tiếng ở nước ngoài.”

Chu Phóng nói xong, lại đi rót rượu uống, mặc kệ mặt Tưởng Tuệ đã đen lại .

Đường Bạch Dạ nhíu mày, xem ra nhân duyên cô ấy không tệ.

Hạ Thần Hi đi toilet, đi tới hành lang đụng phải Đường Bạch Dạ.

Cô nhìn thấy Đường Bạch Dạ đã nghĩ trốn.

“Đứng lại!” Đường Bạch Dạ trầm giọng quát.

Hạ Thần Hi “ ”, cô có chỗ nào chọc tới Đường đại thiếu gia sao?.

“Cô chạy cái gì?”

“Ai chạy?”

“Cô thấy tôi liền trốn.”

“Đường tổng, người gặp người thích, hoa gặp hoa nở, tại sao có thể có người thấy anh liền chạy.” Hạ Thần Hi cười đến thập phần tươi đẹp.

Cười tươi đẹp như vậy, thập phần chói mắt.

Đường Bạch Dạ ghét phụ nữ cười như vậy.

Bởi vì năm đó An Kỳ Nhi, cũng là cười đến tươi đẹp như vậy.

Nụ cười tươi đẹp như vậy, giấu giếm sát khí.

“Không cho phép.”

Hạ Thần Hi nhíu mày, “Đường tổng, anh đang quản Ấn Độ Dương lại muốn quản thêm Thái Bình Dương, quản quá rộng đi?”

Anh muốn quản đâu thì quản, nhưng không được phép quản chuyện của tôi?

Phía sau có hai đạo thanh âm truyền đến, Đường Bạch Dạ nhanh tay lẹ mắt, kéo Hạ Thần Hi vọt đến bên cạnh nơi ít người qua lại.

“Anh làm gì?”

“Ăn cô!” Đường Bạch Dạ hừ lạnh, một câu nói phá hỏng Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi trầm mặc.

Đường tiên sinh thật sự là quá vụn vụn

24. Chương 24: Gian Tình Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Tiểu Thư

Góc khuất này rất chật, cơ thể hai người dính sát vào nhau.

Trên người anh truyền đến mùi hương Dior Fahrenheit, cô thích nhất là mùi hương này, hơi thở của anh vây quanh cô.

Cô bị nhốt trong lồng ngực anh, có thể nghe thấy được nhịp tim đang đập mạnh mẽ của mình.

Cô có thể cảm nhận được cơ bắp anh.

Tràn ngập mạnh mẽ.

Hạ Thần Hi chợt đỏ mặt.

Trong trí nhớ cô, đây là lần đầu tiên cô cùng một người đàn ông thân thiết như vậy.

“Buông tôi ra.” Hạ Thần Hi ảo não nói.

Đường Bạch Dạ mím môi, trong bóng tối, anh cũng có thể cảm giác được tiếng tim đập nhanh của cô, trên người cô tỏa ra mùi hương tự nhiên nhàn nhạt.

Hai mùi hương hòa quyện vào nhau làm cho không khí chung quanh vô cùng ái muội.

Đường Bạch Dạ đột nhiên có một loại xúc động muốn hôn cô.

Nhiều năm như vậy, anh không có hôn người phụ nữ nào, trừ đêm năm đó với An Kỳ Nhi.

Đây là lần thứ hai anh khát vọng một người phụ nữ như vậy, muốn hôn môi của cô.

Vì sao tâm lại đặt trên người cô.

Đột nhiên, một trận vui đùa âm ỉ truyền đến, là tiếng hôn môi vô cùng ái muội.

Hai người kia hôn triền miên từ ngoài hành lang vào trong góc khuất này.

Hạ Thần Hi trợn tròn mắt.

Đường Bạch Dạ phản ứng rất nhanh, kéo cô trốn vào thật sâu trong góc, nơi này có một chậu cây có thể để bọn họ ẩn nấp, đi qua là một cánh cửa, sau cánh cửa là phòng chứa đồ, lúc này đang đóng chặt .

“Không được, nơi này sẽ có người đến...”

“Không có việc gì, sẽ không có ai đến, bọn họ đều bận rộn ở phía trước.”

...

Người đàn ông vội vàng, Hạ Thần Hi nghe thấy tiếng kéo khóa, tiếp theo là tiếng rên rỉ hai người kia phát ra.

Cô khấn trương nắm lấy áo sơ mi của Đường Bạch Dạ.

Cô nghe ra được, họ là đồng nghiệp cùng phòng thiết kế với cô, và người phụ nữ này đã lập gia đình.

Ngoại tình sao?

Em gái người, thiên sát , thật không biết kiềm chế.

Tại sao lại muốn đến nơi này a a a a...

Thực sự là làm vậy a.

Hạ tiểu thư chưa bao giờ nghĩ tới, cô lại được chứng kiến một màn như vậy.

Hơi thở mập mờ của hai người kia không ngừng truyền đến, Hạ Thần Hi cảm thấy miệng khô lưỡi khô.

Đột nhiên, thân thể của cô bị Đường Bạch Dạ kéo chặt vào ngực, cô có thể cảm nhận được tiếng hô hấp kiềm chế Đường Bạch Dạ.

Tiểu đệ đệ của anh cao hứng bồng bồng kính chào theo nghi thức quân đội.

Đụng vào bụng dưới của cô.

Trời ạ...

Cô muốn điên rồi.

Thế giới này thế nào đều là động vật động dục a a a.

Đường Bạch Dạ tay bắt đầu không an phận, ở trên người cô xoa nắn, Hạ Thần Hi không dám phát ra tiếng.

Đường Bạch Dạ đem cô ép sát vào tường, cúi đầu nhìn vào mắt cô.

Trong bóng tối, hai đôi mắt không chút che giấu nhìn nhau.

Đen kịt, tràn ngập tình - dục.

Hạ Thần Hi đột nhiên có chút sợ hãi.

Đường Bạch Dạ không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, cúi đầu, hôn xuống môi cô.

Hạ Thần Hi hoảng sợ, Đường Bạch Dạ, anh điên rồi?

Cô muốn đánh anh, Đường Bạch Dạ lại ngăn chặn tay cô, nhân cơ hội đẩy rằng cô ra, công thành chiếm đất.

Nụ hôn của anh, mang theo cường thế cướp đoạt.

Mút lấy mật ngọt của cô, như ăn điểm tâm ngọt, không chịu buông ra.

Tim Hạ Thần Hi đập như sấm.

Thật ngọt.

So với trong tưởng tượng của anh càng muốn ngọt hơn.

Anh hôn đến nghiện, cũng biết Hạ Thần Hi sẽ không phát ra âm thanh, anh ôm Hạ Thần Hi, nâng cao thân thể của cô, càng áp sát vào cơ thể anh.

Ma sát, nổi lửa.

25. Chương 25: Hoài Nghi Cô Là Người Phụ Nữ 8 Năm Trước

Đường Bạch Dạ mặc dù làm càn, nhưng cũng biết điểm dừng, chỉ là điên cuồng hôn nàng, thông minh không có vượt qua ranh giới cuối cùng.

Phía trước đôi nam nữ truyền đến tiếng kiềm chế thét chói tai, thở dốc.

Quá trình mất mấy phút, Hạ Thần Hi lần đầu tiên cảm thấy người đàn ông xuất tinh ra sớm như vậy...

Hai người cọ sát một lúc nữa, mới lần lượt rời đi.

Hạ Thần Hi lập tức đẩy Đường Bạch Dạ ra, chân vừa chạm đất, đột nhiên xịu xuống, kết quả ngồi quỳ gối trước mặt Đường Bạch Dạ, hai má đối diện tiểu đệ hùng dũng của Đường tiên sinh trước mặt.

Hiển nhiên hình thành một tư thế rất ái muội.

Hạ Thần Hi thiếu chút nữa thét chói tai, cô thực sự muốn điên rồi.

Đường Bạch Dạ cũng không ngờ sẽ có thu hoạch ngoài dự liệu, cảm thấy hứng thú hỏi, “Muốn tiếp tục sao?”

Tiếng nói của anh khàn khàn, nếu cô muốn tiếp tục, anh cũng vô cùng phối hợp.

Hạ Thần Hi chạy trốn chết.

Phía sau truyền đến tiếng cười gọi cảm của anh.

Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ một trước một sau trở lại sân khấu ngoài trời.

Bầu không khí đã thay đổi, bữa ăn hải sản chuyển thành những vũ điệu nóng bỏng.

Hạ Thần Hi ngồi vào quầy bar, uống một ly rượu Rum, Lâm Nhiên đi tới mời cô cùng khiêu vũ.

Cô vốn muốn cự tuyệt, nhưng thoáng nhìn thấy Tưởng Tuệ cùng Đường Bạch Dạ cũng đi về hướng quầy bar, Hạ Thần Hi thay đổi chủ ý.

Lâm Nhiên dắt cô đi vào sàn nhảy, nhẹ nhàng khiêu vũ.

Có mấy người nhảy vô cùng cuồng dã.

Hạ Thần Hi nhảy rất ham sức, cô thuần túy chỉ muốn né tránh Đường Bạch Dạ.

Tiết Giai Vân khiêu vũ bên cạnh hai người bạn họ, đột nhiên xen vào giữa Lâm Nhiên cùng Hạ Thần Hi, đôi mắt tinh nghịch nhảy mắt với Hạ Thần Hi.

Lâm Nhiên cũng không cự tuyệt mỹ nữ chủ động mời nhảy, kéo Tiết Giai Vân nhảy tango.

Hạ Thần Hi lặng yên rời khỏi sàn nhảy, đến một ghế mềm khác nằm xuống ngắm phong cảnh.

Ngày hôm sau, bọn họ phải đi làm, cho nên buổi tối không thể điên cuồng quá muộn.

Mọi người mười giờ liền bắt đầu tản.

Lâm Nhiên nói, “Tôi đưa cô về nhà.”

Hạ Thần Hi ở căn hộ cạnh biển, Lâm Nhiên cũng không tiện đường.

“Anh đưa Tiết Giai Vân về đi, vừa lúc tiện đường, tôi ở phía đông.”

Lâm Nhiên không bắt buộc, đưa Tiết Giai Vân về nhà, Tiết Giai Vân trao Hạ Thần Hi một nụ hôn gió.

Hạ Thần Hi lặng lẽ nói, “Cố lên, bắt Lâm luật sư.”

Đoàn người lục đục tan đi, Hạ Thần Hi trên người có chút mùi rượu, tính toán đi bộ một lúc, cho bớt mùi rượu mới về.

Nếu không về nhà, bảo bối biết sẽ chinh cô.

Đi bộ dọc theo con đường chính một đoạn, đột nhiên nghe thấy tiếng còi, cô quay đầu lại nhìn.

Một chiếc Lamborghini phong nhã dừng bên người, Đường Bạch Dạ nói, “Lên xe.”

Hạ Thần Hi ngẩng nhìn bốn phía, không có người, lúc này mới yên tâm.

“Anh không đưa Tưởng công chúa về nhà sao?”

“Cô ấy có xe.”

“Quá không hiểu phong tình, dù cho Tưởng công chúa có xe, anh cũng nên đưa cô ấy về nhà.”

“Cút lên.” Đường Bạch Dạ không có kiên trì nói.

Hạ Thần Hi cười đến như ánh nắng tươi sáng, “Tôi quá gầy, lại không tròn, cút không được, anh làm theo ý mình đi, tôi đi trước.”

“Hạ tiểu thư, tôi đếm tới ba, cô không lên, tự gánh lấy hậu quả.” Tiếng nói Đường Bạch Dạ lạnh lùng vô tình, mang theo gió đêm lạnh.

“Người điên!” Cô biết Đường Bạch Dạ người này nếu không đạt được mục đích thì không bỏ qua, nói được thì làm được, tốt nhất chớ chọc anh ta.

Không có biện pháp, cô chỉ có thể lên xe.

Siêu xe chính là siêu xe, chạy ở trên đường thật điên cuồng.

Hạ Thần Hi không tính toán để ý tới Đường Bạch Dạ, một đường trầm mặc.

Đường Bạch Dạ tựa hồ cũng không có ý định để ý tới Hạ Thần Hi, im lặng là vàng.

Hơn mười phút sau, xe trực tiếp lái vào khu căn hộ cạnh biển của Hạ Thần Hi.

26. Chương 26: Bảo Bối Chào Hàng Hạ Thần Hi

Hạ Thần Hi xuống xe, Đường Bạch Dạ cũng xuống xe, Hạ Thần Hi không hiểu, Đường tiên sinh anh đây là muốn làm cái gì?

“Hạ tiểu thư, tôi có việc hỏi cô.”

“Đường tổng mời nói.”

“Cô đã tới thành phố S sao?”

“Tôi là người thành phố S, sinh trưởng ở đây, 15 tuổi di dân tới nước Mỹ, đây là sau nhiều năm lần đầu tiên về nước.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, năm đó đáng vẻ An Kỳ Nhi mặc dù thanh thuần, ít nhất cũng có hai mươi tuổi xuất, tuổi tác kỳ thực không hợp.

Ít nhất là gì, hai người tương tự như vậy.

Nhìn không giống, tính cách lại cực kỳ giống.

“Đường tổng còn có việc?”

Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, chợt cười yêu nghiệt, đảo lộn chúng sinh.

“Có bạn trai sao?”

Trong lòng Hạ Thần Hi dựng thẳng lông mao, Đường tiên sinh cười rộ lên, thực sự là quần ma loạn vũ, thật tình yêu nghiệt.

Vóc người yêu tinh như thế, ông trời thật là thật không có mắt .

Nếu là phụ nữ khác, nhìn anh cười như vậy, đã sớm nhào tới.

“Đường tiên sinh, chị tôi nếu như không bạn trai, ngài muốn giới thiệu cho sao?” Tiếng nói Hạ bảo bối đột nhiên xen vào.

Hạ Thần Hi trong lòng kêu rên, chết!

Con trai phúc hắc cùng tổng giám đốc lãnh khốc.

Hạ bảo bối mặc một bộ áo lông màu tím ngắn áo, quần đùi, trắng nõn phần nộn lại ưu nhã.

Bên trái là một con chó đen Tây Tạng, bên phải là một con chó thuần trắng Tây Tạng.

Hai con chó Tây Tạng có khí thế phi thường, đặc biệt lông màu đen, hướng Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ hào hai tiếng, khí phách lộ ra ngoài.

“Hạ bảo bối, con chỗ nào có chó Tây Tạng?”

Hôm nay trước khi cô ra cửa, trong nhà trừ mẹ con bọn họ ra không có sinh vật nào khác.

Hạ bảo bối cười hắc hắc, “Đây là người khác tặng quà gặp mặt.”

“Ai đưa cho con quà gặp mặt?” Hạ Thần Hi không phục , “Vì sao mẹ không có?”

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ, đây không phải là trọng điểm được không?

“Đường tiên sinh vẫn chưa trả lời vấn đề của cháu, ngài phải giúp cháu giới thiệu cha sao?” Hạ bảo bối cười đến cả người lẫn vật vô hại.

Thanh âm của bé mặc dù non nớt, thái độ lại rất trầm ổn ưu nhã.

Đường Bạch Dạ thầm giật mình, tâm trí đứa nhỏ bảy tuổi sao có thể thành thực như vậy?

“Cháu nói xem?”

Hạ bảo bối lau cằm, rất có hứng thú nói, “Cá nhân cháu cho rằng, cha so với Đường tiên sinh cháu cảm thấy có hứng thú hơn.”

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ Thần Hi, “...”

Bảo bối, đó là cha con, không muốn cha, mẹ con không có hòa cảm a a a.

Đường Bạch Dạ nhìn Hạ Thần Hi cảm thấy khó xử.

Cười đến vẻ mặt bí hiểm, “Cháu đã đoán sai, tiểu tử.”

Hạ bảo bối nói, “Chị của cháu chỉ số thông minh cao, giàu tình thương, vóc người vô cùng tốt, khuôn mặt trong trẻo có một.”

Đường Bạch Dạ, “Cô ấy quá thông minh, thỏ bạch ngu ngốc mới là vợ của ta.....”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ bảo bối, “Cưới chị của cháu, có người giặt quần áo, có người làm cơm, có người lau nhà.”

Đường Bạch Dạ, “Người giúp việc so với cô ấy dùng tốt hơn.”

Hạ Thần Hi, “...”

Đỉnh đầu Hạ bảo bối một đám quạ bay qua, bé kiên cường chịu đựng, “Cưới chị của cháu, tặng kèm một thiên tài bảo bảo, ngài đi chỗ nào tìm?”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, “Đây là đang chào hàng sao?”

Hạ bảo bối, “...”

Hạ Thần Hi, “...”

Hai mẹ con người đồng thời giận, Đường tiên sinh, lời anh nói thật sự quá độc ác.

“Ánh mắt ngài quả nhiên quá kém, chương mắt vật phẩm xa hoa..” Hạ bảo bối không đợi được luận chứng, cha, một ngày nào đó cha sẽ phải cắn lưỡi mình.

Đường Bạch Dạ không biết chuyện gì xảy ra, đặc biệt nhớ cảm giác cùng Hạ bảo bối thân thiết.

Đường tiên sinh người này thuở nhỏ lãnh khốc, vô tình.

27. Chương 27: Một Nhà Ba Người Nói Lời Ác Độc

Đường tiên sinh người này thuở nhỏ lãnh khốc, vô tình.

Lấy lời Lâm Nhiên nói, Đường tiên sinh chính là vàng trắng trên trời kia.

Cao không thể leo tới, nhìn ai cũng không vừa mắt.

Cho nên Đường tiên sinh cũng giống như một mặt hàng.

Khó có được có một người nhìn vừa mắt như vậy, lại là tiểu bằng hữu, đối với Đường tiên sinh mà nói, thực sự là một bất ngờ.

“Đường tiên sinh, ngài không trở về nhà sao?” Hạ bảo bối hỏi.

“Nếu mời ta lên một chén cà phê, ta không để ý.” Đường Bạch Dạ nói.

Hạ Thần Hi giận, “Đường tiên sinh, ngài đừng có đồng ái luyện tính, tiểu bằng hữu nhà ta mới có bảy tuổi, ngài thể nào bảy tuổi cũng không buông tha?”

Rõ ràng có thiện cảm với bảo bối nhà cô.

Đường Bạch Dạ đầu đầy hắc tuyến (vạch đen), không nói gì nhìn trời.

Hạ bảo bối cười híp mắt cả người lẫn vật vô hại.

“Hạ tiểu thư, cô xem phim G (phim đồng tính) nhiều quá.”

Đường tiên sinh, anh cũng biết phim G, chẳng lẽ anh đã xem qua?

Chẳng lẽ nam nữ cũng ăn? Hạ Thần Hi, một là nhi đồng, một là tuyệt đại nam nhân, hai người đều là một mặt hàng phúc hắc, nhìn thể nào cũng thấy phù hợp thôi.

Còn là cha con trọng khẩu vị.

Hử nữ lại không hiểu Đường tiên sinh sẽ là người như thế.

“Đường tiên sinh, sắc trời không còn sớm, đi thông thả không tiễn.”

Ngụ ý, sớm xéo đi.

Đường Bạch Dạ nguy hiểm híp mắt, nhìn một lớn một nhỏ trước mắt.

“Đường tiên sinh, hôm khác mời uống cà phê.” Hạ bảo bối cười híp mắt bày ra một tư thế xin mời, vô cùng thân sĩ.

Đường Bạch Dạ cũng không nói nhiều, lái xe đi rồi.

Hạ Thần Hi thở phào nhẹ nhõm, cha con bọn họ có qua có lại thật làm cho cô ăn không tiêu.

Hạ bảo bối rất hiển nhiên không ghét Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ nhìn ai cũng không vừa mắt, hiển nhiên không ghét Hạ bảo bối.

Huyết thống thực sự là kỳ diệu.

Hai mẹ con ở hoa viên tản bộ, mỗi người dắt một con chó Tây Tạng.

“Mẹ, tại sao cha đưa mẹ trở về?” Có chuyện, tuyệt đối muốn nghe.

“Tiện đường, chúng ta cách một cái chợ.”

“Không phát sinh việc khác?” Hạ bảo bối hiển nhiên không thể lừa gạt.

“Có, bạn thân của anh ta con coi trọng mẹ con.”

“Oa... Vợ bạn, không thể a.”

Hạ Thần Hi , nói, “Mẹ cùng anh ta một phần tiền quan hệ cũng không có, hiểu không?”

“Hiểu!” Hạ bảo bối nghiêm túc gật đầu, Hạ Thần Hi cảm thấy vui mừng, Hạ bảo bối lại nói tiếp, “Chỉ là có một mình con mà thôi.”

“Câm miệng!”

“Dạ, nữ vương đại nhân.” Hạ bảo bối cười ha ha.

“Con muốn nuôi chó Tây Tạng? Thật là phiền phức.”

“Mẹ, mẹ không cảm thấy bọn nó rất đáng yêu sao? Rất uy phong sao? Mang đi ra ngoài có nhiều mặt mũi a.”

“Mẹ phải đi làm, con phải đi học, có thời gian chăm sóc bọn nó sao?”

“Xin nữ vương đại nhân yên tâm, con ngay cả nữ vương có thể chăm sóc, chăm sóc hai con chó ngao Tây Tạng tuyệt đối không có vấn đề.”

Hạ Thần Hi, “Tiểu tử thôi, con đem mẹ so sánh cùng với chó?”

Hạ bảo bối nhảy một bước xa, “Mẹ, con sai rồi, đây cũng không phải là chó bình thường a...”

Hai mẹ con người cười cười náo về nhà, ai cũng không nhắc tới Đường Bạch Dạ, giống như người này chưa bao giờ xuất hiện trước mặt bọn họ.

Hạ Thần Hi rảnh rồi, cuối tuần càng không có chuyện gì, Tiết Giai Vân cũng là trạch nữ (ý chưa có gia đình), lại không có bạn trai, cô so với Hạ Thần Hi lớn hơn ba tuổi, hai người ở công ty giao tình tốt nhất.

Tiết Giai Vân nghĩ đến nhà cô làm khách.

Sáng sớm mười giờ thứ bảy, Tiết Giai Vân đứng giờ xuất hiện ở cửa.

Hạ Thần Hi vừa mới hoàn tất việc rửa mặt chải đầu, Tiết Giai Vân không thấy bóng dáng Hạ bảo bối, nhin không được hỏi, “Bảo bối đâu?”

“Bé đi mua đồ .”

Tiết Giai Vân cho rằng đứa nhỏ đi mua đồ, đơn giản là đồ uống gì gì đó, cũng không thêm để ý.

28. Chương 28: Hai Mẹ Con Này Quá Cường Đại

Lúc Hạ bảo bối xách một túi lớn rau dưa hoa quả, hải sản các loại thịt xuất hiện ở cửa, ánh mắt Tiết Giai Vân trừng lớn.

Đứa nhỏ mặc quần áo thoải mái, mang theo mũ lưỡi trai màu trắng, mang theo hai túi thật lớn mua hàng.

“Hạ Thần Hi, cậu thể nào để một mình bé đi siêu thị mua đồ, nếu như bị người lừa đi làm sao bây giờ?”

“Bé nhỏ như vậy, cậu ở nước ngoài, cậu không biết trong nước thường có trẻ con bị lừa gạt sao?”

“Ô ô ô, cậu quá nhẩn tâm, bé nhỏ như vậy, thể nào xách nặng như vậy.”

...

Này so với ở sân bay nhìn thấy Hạ bảo bối mang theo hành lý cỡ lớn còn muốn xót xa hơn.

Hạ Thần Hi phi thường bình tĩnh nói, “Cậu yên tâm, trẻ con toàn thế giới bị lừa bán, con tớ cũng sẽ không bị người lừa bán.”

Hạ bảo bối cười mỉm, tiểu thân sĩ tiếp lời, “Nói không chừng cháu sẽ đem bọn họ lừa bán đến Trung Đông làm lao công.”

“Bán lấy tiền, mẹ giúp cháu đếm tiền.”

Hạ Thần Hi gật đầu, “Đúng vậy, vừa lúc thêm tiền sinh hoạt.”

Hạ bảo bối đạo, “Phải .”

Tiết Giai Vân, “...”

Mẹ con các người thật sự là quá cường đại.

“Chị Tiết, buổi trưa ở nhà của em ăn cơm đi.” Một tiếng chị Tiết, làm Tiết Giai Vân mở cờ trong bụng.

“Tốt, chị đã sớm nghỉ ném thử tay nghề Thần Hi, toàn năng như thế, tay nghề nhất định rất tốt.”

Hạ bảo bối bật cười, mím môi cười thế nào đều giống như cô bé.

Lại lộ ra một điểm trêu tức cùng giảo hoạt.

Hạ Thần Hi chọc mộng ảo của Tiết Giai Vân tan thành bong bóng, “Giai Vân, tớ trù nghệ không tốt, đều là bảo bối làm cơm.”

Tiết Giai Vân, “... Bé làm cơm?”

“Đúng vậy.”

Tiết Giai Vân nghĩ đến một màn ở sân bay kia, hết hồn hỏi, “Ai giặt quần áo?”

“Bảo bối a.”

“Ai lau nhà?”

“Bảo bối a.”

“Ai làm dọn dẹp?”

“Đương nhiên là bảo bối a.”

Hạ Thần Hi trả lời như việc đương nhiên, một chút cũng không đỏ mặt, Tiết Giai Vân có chút cảm giác muốn chết.

Rống to một tiếng, “Vậy cậu làm cái gì?”

Hạ Thần Hi nói, “Tớ phải đi làm, lại vẽ bản thiết kế, lại đi công trường, tớ rất bận a.”

Tiết Giai Vân, “...”

“Hạ Thần Hi, cậu là đồ con heo, thế nào không thương tiếc chà đạp tiểu bảo bối đáng yêu.”

Hạ bảo bối nói, “Được mẹ chà đạp cháu vô cùng yên tâm thoải mái.”

Đương nhiên, bé cũng cam tâm tình nguyện.

Hầu hạ mẹ là chuyện tốt nhất trên thế giới.

Bé có một người mẹ tốt như vậy, đương nhiên muốn được hầu hạ rồi.

“Bảo bối, mẹ ngược đãi em,” Tiết Giai Vân nói, “Chị nhất định sẽ đối tốt với em, em cùng chị về nhà đi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Thì ra nói nhiều như vậy chính là vì lừa bán bảo bối của cô a?

Hạ Thần Hi cười mắng, “Tớ chăm sóc đâu phải một ngày mới được con trai, con trai toàn năng như vậy dễ sao? Tiết Giai Vân, cạy bức tường người giác đạo a.”

“Cậu thực sự là một con heo.” Tiết Giai Vân tiêu tan.

Hạ bảo bối vô cùng đồng ý.

Tiết Giai Vân càng xem càng thích, thèm nhỏ dãi nhìn Hạ bảo bối, “Bảo bối, chị không muốn Lâm Nhiên, em cưới chị đi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ bảo bối rất bình tĩnh nói, “Nếu như chị Tiết trẻ thêm 25, bảo bối nhất định sẽ coi chị là người đầu tiên được đề cử chọn làm vợ.”

Tiết Giai Vân khóc gào, “Không có việc gì, hiện tại tình yêu chị em lưu hành.”

Hạ bảo bối khó xử bĩu môi, “Thế nhưng em ưa loli a.”

Tiết Giai Vân, “...”

Hạ Thần Hi không nói gì ghen ngào, Hạ bảo bối, con thực sự là nghiệp chướng.

Thực sự quá tuyệt vời.

29. Chương 29: Hạ Tiểu Thư Bị Tưởng Tuệ Tính Kế

Hai người nhìn nhau cười, sau đó trò chuyện bát quái.

Một lúc sau, năm món mặn một món canh được bưng lên, sắc hương vị đều đủ.

Tiết Giai Vân chảy nước miếng, “Tớ lập chí muốn giảm béo.”

Hạ bảo bối nói, “Giảm béo gì gì đó đều là phù vân (mây bay), thứ Hai lại bắt đầu giảm.”

Tiết Giai Vân gật đầu, gió cuốn mây tan, ăn đầy bụng chống.

“Em thế nào có tay nghề tốt như vậy?” Tiết Giai Vân nói, “Trù nghệ của chị mười năm như một, một điểm tiến bộ cũng không có.”

“Rất đơn giản, nhìn sách dạy nấu ăn là biết.”

“Vì sao chị xem không biết?”

Hạ bảo bối nghiêng đầu cười, “Có lẽ, cấu tạo đầu óc chúng ta không giống nhau?”

Tiết Giai Vân bị thương, bảo bối chị biết em là thiên tài, không cần nhắc nhở như thế.

Hạ Thần Hi cười ha ha.

Tiết Giai Vân thành khách quen Hạ gia, tan tầm thỉnh thoảng cũng sẽ tới ăn tiệc, có đôi khi quá muộn trực tiếp nương nhờ Hạ gia, cô một mình ở thành phố S dốc sức làm việc, ở cũng không xa, Hạ Thần Hi rất hoan nghênh cô về nhà chơi.

WPL có một khách Nhật Bản đến thành phố S, Tưởng Tuệ phụ trách chiêu đãi.

Linh Mộc tiên sinh thích mỹ nữ, trong sơ yếu lý lịch của Hạ Thần Hi viết cô tinh thông tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Đức cùng tiếng Nhật, tiếng Trung đẳng là sở trường đặc biệt, Tưởng Tuệ đưa cô cùng Tiết Giai Vân đi xã giao.

Ghế lô dính là một nhà hàng người Nhật Bản mở quán ăn, Hạ Thần Hi ghét nhất người Nhật Bản mở quán ăn, ăn cơm bất tiện.

Lẽ nghi quá rườm rà.

Cô bị an bài ở bên người Linh Mộc tiên sinh bên, váy so sánh ngắn, như thế vừa ngồi xuống, đùi lộ ra, mặc dù mặc quần tất, nhưng cô vẫn cảm thấy không thoải mái.

“Hạ tiểu thư, tôi mời cô uống một chén.” Không biết Linh Mộc đã lần thứ mấy mời rượu.

Hạ Thần Hi chống cự không nổi nhiệt tình của ông ta, lại uống một chén.

“Tửu lượng giỏi, không ngờ WPL có thể có kỹ sư xinh đẹp như vậy, tửu lượng lại tốt, tôi thích, tôi thích.” Linh Mộc tiên sinh cười ha ha.

Ông ta rất thấp, hơn bốn mươi tuổi, hói đầu, người Địa Trung Hải, vóc người bậc trung, chính là hình tượng một nhà giàu mới nổi.

“Linh Mộc tiên sinh khen trật rồi.” Hạ Thần Hi tận lực không quá cứng ngắc tươi cười.

Tiết Giai Vân có chút lo lắng, ngu ngốc cũng nhìn ra được ý tứ Tưởng Tuệ.

Nếu WPL có thể bắt được hạng mục này, công trạng Tưởng Tuệ năm nay nâng cao một bước, trong công việc sẽ có danh khí, cho nên sờ đầu, đưa Thần Hi theo, chính là vì hợp tác lần này.

Toàn bộ buổi tối, Linh Mộc tiên sinh ý không ở trong lời nói, cô cũng đã nhìn ra.

Tưởng Tuệ cười nói, “Hạ tiểu thư là chi hoa phòng thiết kế chúng tôi, rất tài giỏi.”

“Là, đẹp phi thường, đẹp phi thường.”

Trong lòng Hạ Thần Hi cười lạnh, Tưởng Tuệ, phụ nữ tội gì làm khó phụ nữ, cô không phản kích, không phải là cô dễ bắt nạt.

Linh Mộc tiên sinh cho tới bây giờ không động thủ động cước (ý là động chân tay), chỉ là uống rượu, cô nhìn.

Đang khi nói chuyện, Linh Mộc tiên sinh lại mời Hạ Thần Hi rượu, Tiết Giai Vân nhìn nghĩ chận rượu, ánh mắt Tưởng Tuệ lạnh lẽo, cô cắn răng, dùng tiếng Trung nói, “Tưởng tổng giam, cô đừng quá đáng.”

“Xã giao bình thường mà thôi, cô suy nghĩ nhiều.” Tưởng Tuệ ngoài cười nhưng trong không cười.

Mấy người nói tiếng Nhật, cho nên ở đây không có phiên dịch, Linh Mộc tiên sinh nghe không hiểu các cô nói cái gì, thấy các cô tươi cười, cho rằng nói đùa cái gì.

“Linh Mộc tiên sinh, chuyện hợp tác dự án ...” Tưởng Tuệ thoáng nhắc tới.

“Các phương diện WPL đích thực là rất tốt, điều kiện hợp tác cũng rất tốt, nhất định sẽ mang đến nhiều lợi nhuận.”

Linh Mộc tiên sinh giả vờ trầm ngâm, lại liếc mắt nhìn Hạ Thần Hi một cái.

“Này muốn xem biểu hiện của Hạ tiểu thư thế nào.”

30. Chương 30: Đường Đại Thiếu Tuyệt Đối Không Phạm Lỗi

Hạ Thần Hi uống có chút mơ hồ, chợt vừa nghe lời này, tinh thần được lên cao, cảm giác chính là mất buồn ngủ mộng lung đột nhiên bị người tát một cái.

Em gái ông.

Cô xem thường nhất là loại đàn ông lấy phụ nữ ra bàn chuyện hợp tác.

Ánh mắt thiên cận, nông cạn.

Ngụ ý của ông ta, chỉ cần là người thông minh là có thể nghe ra, chỉ cần Hạ Thần Hi bồi ông ta một đêm, hợp tác không thành vấn đề.

Đây là chuyện rất bình thường.

Tưởng Tuệ vui vẻ, hướng Hạ Thần Hi nháy mắt ra hiệu, hiển nhiên làm chủ đồng ý.

Trong lòng Hạ Thần Hi giận, mặt cũng không lộ vẻ gì khác thường.

Tưởng Tuệ, cô cũng thật để mắt tôi.

“Tôi đi toilet.” Hạ Thần Hi vẫn như cũ vẫn duy trì tươi cười, tuyệt không nổi giận.

Tưởng Tuệ cho rằng cô đồng ý, rụt rè khác người cũng không suy nghĩ nhiều.

Tiết Giai Vân nghĩ, cô nương, cô vội vàng đi xả nước tiểu độn đi.

Hạ Thần Hi tửu lượng không tệ, nhưng nếu uống một chén lại một chén cũng không chống cự không nổi, thật có chút mơ hồ .

Cô vào toilet, cô rửa tay, vào toilet làm ói ra.

Rượu vừa uống xong được nhổ ra.

Ruột như lửa đốt, vô cùng khó chịu.

Cô lấy từ trong túi ra một chai nước uống hết, người thoải mái hơn.

Cô nhất định phải tỉnh rượu, nếu không chết như thế nào cũng không biết, nhất định sẽ bị Tưởng Tuệ bán.

Hạ Thần Hi đứng lại một lúc, lúc này mới thông thả ra khỏi toilet.

Mới vừa đi ra một đoạn đường, chân lảo đảo một cái đứng không vững ngã ra, được một vòng ôm ấm áp tiếp được.

“Cô say!” Đường Bạch Dạ ở trong hành lang nhìn thấy Hạ Thần Hi lung lay lắc lắc, không ngờ ngã thật.

Hạ Thần Hi say, một thân phong tình, sáng quắc bức người.

“Cút!” Tâm tình Hạ Thần Hi không tốt, đang nghĩ kế thoát thân, mặc kệ anh ta.

“Cho tới bây giờ chỉ có tôi kêu người ta cút, không ai dám kêu tôi cút.” Đường Bạch Dạ một tay chế trụ hông của cô hướng trên tường, vây cô ở giữa lồng ngực cùng tường, “Tôi không cút, cô làm khó được tôi sao?”

“Tổ cáo anh vô lễ.” Hạ Thần Hi tức giận nói, dùng sức giãy, không ngờ anh ta lại càng ôm càng chặt.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, Hạ Thần Hi giãy giụa không biết đụng tới chỗ nào của anh ta, hô hấp chợt trầm xuống, Đường Bạch Dạ cúi đầu, chợt hôn lên môi hồng hào của cô.

Mùi hương trên người anh vây quanh cô.

Hạ Thần Hi đột nhiên có một loại cảm giác ái muội đến không thể thoát ra được.

Nụ hôn của anh, triền miên lại kịch liệt, như người của anh, luôn làm người say mê.

Hạ Thần Hi nghĩ, cô say.

Không khí lực, anh muốn hôn thì hôn đi.

Vừa hôn kết thúc, Đường Bạch Dạ kim lòng không được ở trên môi cô cắn một cái, hơi đau đón Hạ Thần Hi trừng anh.

Trùng mắt, đôi mắt cô phóng ra vô số phong tình.

“Cô thực sự là yêu tinh.” Yêu tinh chuyên môn làm người ta mê hoặc.

Anh mới là yêu tinh, cả nhà anh đều là yêu tinh.

“Cầm thú.” May mắn anh không cắn đến chảy máu, nếu không làm sao gặp người khác.

“Cô tổ cáo tôi tội vô lễ, tôi thế nào gánh tội khi không phạm tội.”

“Tôi muốn nói tổ cáo anh cường, gian, anh thật đúng là đem tôi cường a.”

Đường Bạch Dạ cười yêu nghiệt, quần ma loạn vũ (ed không hiểu), ma sát gương mặt của cô, “Tiếp theo nhớ tổ cáo tôi cường, gian, miễn cho tôi có cơ cường cô.”

Anh cường!

Tôi cúng bái anh!

Hạ Thần Hi tức giận.

Đường đại thiếu tuyệt đối không phạm lỗi.

“Buông tay, vợ tương lai của anh cùng Linh Mộc tiên sinh vẫn chờ tôi, ông ta tửu lượng thật tốt, tôi một hồi chuẩn bị quá chén.” Hạ Thần Hi đẩy Đường Bạch Dạ ra, hướng ghề lô các cô đi đến.

Đường Bạch Dạ neho mắt lại, Linh Mộc tiên sinh? Quá chén?

Đầu sắc lang này chủ ý đánh Hạ Thần Hi?

Cô là ngu ngốc sao? Lại vẫn trở lại.

Đường Bạch Dạ phẫn nộ nắm chặt nắm tay.

31. Chương 31: Tướng Tuệ Bắt Nạt Hạ Thần Hi

Lúc Hạ Thần Hi trở về, sắc mặt Tướng Tuệ vô cùng khó coi, ánh mắt rơi vào trên môi của cô, chăm chú cắn răng.

“Linh Mộc tiên sinh nói muốn uống rượu, Hạ tiểu thư, cô bồi ông ấy uống.” Tướng Tuệ nói.

Tiết Giai Vân tròn tròn mắt, Tướng công chúa, cô thực sự là quá càn rỡ.

Cô cho rằng Hạ Thần Hi sẽ tức giận, ai biết Hạ Thần Hi mỉm cười, cười tươi như hoa, dùng tiếng Trung nói với Tướng Tuệ, “Tướng Tuệ, cô phải làm tú bà là quyền tự do của cô, tôi sẽ không.... ..”

“Cô...”

Đúng vào lúc này, cửa ghé lô bị đẩy ra, Đường Bạch Dạ nghênh ngang tiến vào.

“Linh Mộc tiên sinh, đã lâu không gặp.”

“Đường tiên sinh, đã lâu không gặp, đã lâu không gặp...”

“Đường, anh thế nào qua đây?” Sắc mặt Tướng Tuệ khó coi, hung hăng liếc mắt trừng Hạ Thần Hi một cái.

Hạ Thần Hi mắt nhìn mũi, mũi nhìn mắt, thờ ơ.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ lạnh lạnh đảo qua Tướng Tuệ, thấy trong lòng Tướng Tuệ rung mình một cái.

“Âu tổng, Trần tổng muốn cùng Linh Mộc tiên sinh nói chuyện làm ăn, không biết Linh Mộc tiên sinh có hứng thú hay không??”

...

Linh Mộc bị Đường Bạch Dạ mang đi.

Hạ Thần Hi thở phào một cái, xem ra cô thắng, Đường Bạch Dạ quả nhiên giúp cô.

Linh Mộc đi, các cô tản đi.

Tiết Giai Vân vỗ ngực, “Nguy hiểm thật, may mắn Đường đại thiếu đem Linh Mộc tiên sinh mang đi, nếu không hôm nay thế nào thu thập tàn cục.”

“Tướng Tuệ thực sự là quá ác độc, Thần Hi, cậu cũng thật mạnh mẽ, dám nói chuyện như vậy với cô ta.”

“Chỉ là Đường đại thiếu làm sao biết Linh Mộc tiên sinh ở đây?”

...

Hạ Thần Hi cũng không có nhận nói, Tiết Giai Vân nghĩ đưa cô về nhà, Hạ Thần Hi khéo léo từ chối, vô cùng bất tiện, mặc dù cách đường hầm không xa, luôn luôn cách một đoạn

Trên taxi, cô đã buồn ngủ.

Rượu bắt đầu có tác dụng, dễ dàng nhìn thấy nhất là trên mặt, Hạ Thần Hi đã say.

Xe rất nhanh đến cửa nhà trọ cảnh biển, Hạ Thần Hi xuống xe, đi bộ lão đảo.

Vừa mới đi vài bước, chợt bị người dùng lực nắm vai kéo trở về, cô vừa mới ngửi thấy được mùi nước hoa Estee Lauder trên người Tưởng Tuệ, trên mặt truyền đến nóng bừng đau.

“Tiện nhân!” Tưởng Tuệ mắng, cô đánh cho nặng, Hạ Thần Hi vốn đi bộ, bị cô ta đánh như vậy, thiếu chút nữa té ngã.

Người còn đứng không vững, Tưởng Tuệ lại hung hăng đánh cô một bạt tai.

Hai má cấp tốc sưng lên

“Hạ Thần Hi, cô thiếu đàn ông sao? Tại sao lại muốn quyến rũ Đường?”

“Tôi cảnh cáo cô, cách xa Đường một chút, bằng không, tôi sẽ khiến cô thân bại danh liệt!”

Tưởng Tuệ giận, vẻ mặt đồ kị, kiêu ngạo.

Hạ Thần Hi bưng khuôn mặt bị đánh, em gái người, lực tay của người phụ nữ này thật không nhẹ, khóe miệng của cô, đoán chừng sẽ chảy máu.

“Tưởng Tuệ, cô phát điên cái gì?”

“Tiện nhân, cô còn có mặt mũi hỏi, tôi nhìn thấy cô ở trong hành lang quyến rũ Đường, cô thực sự là không biết liêm sỉ, buồn nôn đến cực điểm.”

Tưởng Tuệ giận, cô cùng Đường Bạch Dạ gặp gỡ nhiều năm như vậy, trải qua bao nhiêu chuyện, Đường Bạch Dạ đối cô vô cùng ôn nhu, lại chưa từng có hôn cô.

Đường Bạch Dạ chưa từng có hôn qua bất luận kẻ nào.

Cô cho rằng, Đường Bạch Dạ yêu Lâm Tình, người mà không ai thay thế được.

Lâm Tình chết, cô không cùng người chết tính toán.

Không nghĩ tới hôm nay cô nhìn thấy Đường Bạch Dạ hôn Hạ Thần Hi.

Cô đồ kị phát cuồng.

Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, hai má sưng đỏ, nhếch nhác, nhưng mà, trên người lại lộ ra một cỗ khí thế khó có thể nói được.

“Tưởng Tuệ, cô coi Đường Bạch Dạ là bảo bối, tôi chỉ coi anh ta như cỏ, anh ta chủ động dán lên tôi cũng không muốn, đừng nghĩ rằng người nười cũng như cô coi anh ta là bảo bối.”

“Cô không quản được đàn ông của mình, đó là cô không có bản lĩnh, đứng đến oán trách người khác.”

32. Chương 32: Bảo Bối, Xin Con Ôn Nhu Một Chút

“Đường Bạch Dạ nhiều phụ nữ như thuyền qua sông, cô sao không làm cho toàn bộ thân bại danh liệt, cô ở trước mặt tôi nói cái gì, mặt mặt xấu hổ.”

Tưởng Tuệ cứng lại, sắc mặt thanh hồng, then quá hóa giận, vung tay lên lại muốn đánh Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi tránh, chế trụ cổ tay của cô, dùng sức vung.

Tưởng Tuệ thiếu chút nữa té ngã, oán giận nhìn Hạ Thần Hi.

“Cô...”

Hạ Thần Hi châm chọc, “Cùng với người khác ở đây tốn thời gian, không bằng dùng phần tâm tư đó lên người đàn ông của cô, để cho anh ta khỏi chạy khắp nơi vụng trộm.”

“Hơn nữa anh ngay trước mặt cô ăn vụng, Tưởng Tuệ, Đường Bạch Dạ căn bản không coi cô là gì.”

“Tôi cũng không có gì với anh ta, cô nếu là muốn tìm phiền toái, không có ý gì, cô thực sự tìm lộn người, cô đi tìm Lâm Tình, đây mới là người nên tìm phiền phức.”

“Cô nếu là không tìm được cô ấy, tôi khuyên cô nên nhảy xuống mười tám tầng đại ngục tìm cô ấy tính sổ.”

Hạ Thần Hi quan tâm người, cô khuyên thật tình, chỉ cầu người cười, không cầu hồi báo.

Cô không quan tâm người, người chết ở trước mặt cô, cô cũng sẽ không chớp mắt.

Huống chi, Tưởng Tuệ đánh cô, nhục nhã cô.

Tưởng Tuệ bị cô nói vậy, lại miễn cưỡng chống đỡ, lạnh lùng đặt xuống nói, “Hạ Thần Hi, Đường Bạch Dạ có yêu tôi hay không, không tới phiên cô quản.”

“Tôi cảnh cáo cô, cô cách anh ấy xa một chút, bằng không, tôi sẽ khiến cô không thể sống ở thành phố S.”

Hạ Thần Hi nghe được cười nhạo, “Trước khi uy hiếp người, cô lấy cái gì động tay động chân.”

Tưởng Tuệ tức giận đến muốn thổ huyết, vội vã lên xe.

Hạ Thần Hi có chút tỉnh, đột nhiên, một chùm tia sáng quét tới, cô cơ hồ mắt mở không ra, xe Tưởng Tuệ cứ như vậy thẳng tắp tiến qua đây.

Cô căng thẳng, vội vội vàng vàng lui về phía sau.

Vốn giày cao gót, vội vội vàng vàng lui như thế, lập tức té ngã.

Đồ trong túi rơi đầy đất.

Khi tiếng phanh chói tai vang lên, xe của Tưởng Tuệ dừng ở trước mặt Hạ Thần Hi, sai một tác liền nghiêng lên chân Hạ Thần Hi.

Sắc mặt Hạ Thần Hi trắng bệch.

Ánh mắt Tưởng Tuệ hung ác nham hiểm, cười lạnh nhìn Hạ Thần Hi nhếch nhác, cô thật là có một cỗ xúc động muốn đâm chết Hạ Thần Hi.

Nhưng mà, cô cuối nhịn xuống.

Ngày tháng còn dài, nếu Hạ Thần Hi còn dám cùng Đường Bạch Dạ có cái gì dính dáng, cô chắc chắn sẽ làm cho cô ta chết không có chỗ chôn.

Porche hồng phấn gào thét mà đi, Hạ Thần Hi kinh hồn chưa định.

“Đúng là điên!”

Tưởng Tuệ thực sự là người điên, vậy mà nghĩ ở lái xe đung cô.

Người ngu ngốc chính là người ngu ngốc.

Chỉ là cô hôm nay cũng là người ngu ngốc, nhất thời làm cái gì?

Cô nhặt đồ lên, vừa mới đứng lên nhìn thấy Hạ bảo bối đứng ở ven đường.

Trong ánh mắt của bé, hiện lên ánh sáng ma quỷ.

Lệ khí, hung bạo.

Trong nháy mắt đó, Hạ Thần Hi như nhìn thấy ma quỷ đứng phía sau Hạ bảo bối của cô, kiêu ngạo giương cánh.

“A, bảo bối, thật không có ý, để con thấy một màn mẹ nhếch nhác như thế.” Hạ Thần Hi nỗ lực cười trừ, động tới vết thương ở khóe môi.

Trên mặt Hạ bảo bối lại vô cùng bình thường ưu nhã thân sĩ tươi cười.

Thô bạo muốn cắn nuốt tất cả.

Lạnh lùng bức người, sát khí văng khắp nơi.

Hạ bảo bối lạnh lùng nói, tiếp nhận túi xách của Hạ Thần Hi, “Mẹ, chúng ta về nhà đi.”

“Mặt của mẹ, cũng là cô ta đánh sao?”

Hạ Thần Hi cũng không muốn nói, nhưng mà, cô không lừa Hạ bảo bối, “Đúng vậy!”

Hạ bảo bối đột nhiên cười, ưu nhã cao quý, lại làm cho Hạ Thần Hi sồn tóc gáy, “Mẹ, chúng ta ăn cái gì đó, ăn sẽ không mệt.”

“... Bảo bối, con ôn nhu một chút.” Lòng Hạ Thần Hi còn sợ hãi nói.

Hạ bảo bối cười xán lạn, “Mẹ yên tâm, con vẫn rất ôn nhu.”

33. Chương 33: Hạ Bảo Bối Là Cao Thủ Hacker

Trở lại nhà trọ, Hạ bảo bối dùng khăn mặt bọc đá, chườm trên mặt Hạ Thần Hi.

Lại đến phòng bếp nấu trà giải rượu, bưng cho Hạ Thần Hi.

Sau đó đến phòng tắm mở nước, chuẩn bị quần áo cho Hạ Thần Hi tắm rửa.

Khuôn mặt bớt chút sưng đỏ, Hạ bảo bối thúc cô đi tắm, Hạ Thần Hi tiến vào phòng tắm, Hạ bảo bối tiến vào thư phòng.

Hạ bảo bối mở máy tính.

“Thương tổn mẹ tôi, giết không tha!”

Trong thế giới của Hạ bảo bối, Hạ Thần Hi chính là nữ vương.

Ai dám thương tổn nữ vương của bé, gặp thần giết thật, gặp phạt giết phạt.

Sau khi mở ra máy tính, mười ngón tay Hạ bảo bối ở trong máy vì rất nhanh nhập một chuỗi ký tự, đó là một phần mềm tìm kiếm thông tin.

Sau khi bé nhập hai chữ Tưởng Tuệ.

Tư liệu toàn bộ cuộc đời Tưởng Tuệ hiện lên, ngay cả những thông tin không được sạch sẽ, đã được xóa bỏ cũng hiện lên không sót chút nào.

Hạ bảo bối xem lướt qua tư liệu của cô ta, đột nhiên khóe miệng gợi lên nụ cười quỷ dị.

...

Sau khi Hạ Thần Hi tắm xong, trên mặt đã tiêu giảm, tóc nhỏ nước, cô dựa vào cửa thư phòng, một bên chà lau tóc, một bên hỏi, “Bảo bối, con đang làm cái gì?”

“Chơi game.” Hạ bảo bối quay đầu lại, ngọt ngào cười.

Trên màn hình máy tính, đích thực là một tài khoản chính bé khai phá, rèn luyện chỉ số thông minh, tiềm năng khai phá trò chơi.

“Không làm chuyện xấu?”

“Mẹ, tại sao mẹ có thể nghi oan cho bảo bối đáng yêu vậy?” Hạ bảo bối ủy khuất bĩu môi, môi phẩn nộ như muốn treo một cái bánh bao.

Hạ Thần Hi đỡ khóc đỡ cười.

“Không có việc gì con đừng đi khiêu chiến hệ thống bảo an của người khác, miễn cho có một ngày có người tìm tới cửa, mẹ con sẽ chịu không nổi.”

Hạ bảo bối tiếp tục bĩu môi, “Mẹ, người ta sẽ không vu oan người không có tội, con gần đây đang tìm hệ thống FBI khiêu chiến.”

Hạ Thần Hi, nghiêng răng nghiêng lợi, “Này có khác nhau sao?”

Hạ bảo bối chững chạc đằng hoàng, thập phần ưu nhã biện giải, “Đương nhiên là có khác nhau, người ta giết người phóng hỏa, mẹ không thể nói con cường - gian thôi, phạm tội cũng là có trình tự cùng chiều sâu có được không?”

Hạ Thần Hi chỉ cảm thấy trái tim nhỏ của cô run run, có con trai thiên tài, chính là một điểm không tốt.

Quá thông minh.

Có con trai thiên tài hacker, người bình thường thật không nói nổi.

Nhưng mà, Hạ Thần Hi cũng là một người mẹ cực phẩm, vô cùng sủng nịch con trai, chẳng sợ con trai giết người phóng hỏa, cô cũng sẽ hùng khí nói, kia là đáng đời các người, con tôi là vì dân trừ hại.

Đúng vậy, Hạ bảo bối là một nhi đồng, một danh hacker, tuyệt đối là một trong ba hacker trên thế giới.

Lúc bé năm tuổi liền phát hiện sở trường đặc biệt, chuyên môn tìm tư liệu tự mình nghiên cứu.

Hạ bảo bối đã gặp qua là không quên được, năng lực tự học vô cùng lớn.

Một năm sau, năng lực hacker hoàn mỹ giống như không có đối thủ..

Bé chuyên môn chọn công ty có hệ thống bảo an vô cùng tốt, đi khiêu chiến người bảo toàn hệ thống.

Hạ Thần Hi bận đi làm kiếm tiền nuôi bé, cũng không để ý buổi tối con trai làm gì.

Thẳng đến có một ngày, CIA một đội thám tử bí mật kiểm tra nhà bên cạnh bọn họ, sau khi bắt đi một danh máy tính chuyên nghiệp, Hạ bảo bối thẳng thắn.

“Mẹ, con không cẩn thận vào cơ sở dữ liệu của CIA.” Hạ bảo bối cắn ngón tay, vô cùng ủy khuất thẳng thắn hành vi phạm tội.

Về mặt Hạ Thần Hi mờ mịt, chuyện này đối với cô mà nói giống như là Hạ bảo bối đang nói, mẹ, con nghĩ con muốn lấy vợ.

“Vì sao?” Hạ Thần Hi hỏi.

Hạ bảo bối cắn ngón tay, biểu tình vô cùng thành khẩn nói, “Bảo bối nghĩ thử một lần ai hơn ai.”

Máu Hạ Thần Hi nghẹn ở trong yết hầu thiếu chút nữa phun ra.

34. Chương 34: Hai Mẹ Con Bưư Hãn Vô Định

Cô còn chưa có bình tĩnh lại, Hạ bảo bối lại vô cùng chờ mong hỏi, “Mẹ, mẹ nuôi dưỡng một con trai xấu xa như vậy, mẹ không cảm thấy khiêu ngạo sao?”

Trong nháy mắt Hạ Thần Hi cảm giác giống như cô lại được sinh ra một lần nữa.

Đương nhiên, Hạ tiểu thư ở giang hồ phiêu lưu nhiều năm, gặp không sợ hãi, không tới ba phút tiếp thu sự thực, giáo dục Hạ bảo bối, “Con đây là phạm tội, đương nhiên, phần tử trí thức cao phạm tội nhất định phải có kỹ xảo.”

“Tuyệt đối không thể ăn vụng không lau miệng bị nắm đến, hiểu không?”

Hạ bảo bối đảo qua vẻ mặt vô tội, hưng phấn lại khí phách kính chào theo nghi thức quân đội, “Đúng vậy, nữ vương.”

Trên thực tế, Hạ tiểu thư so với Hạ bảo bối càng có năng lực hơn.

Cho nên, mới có thể giáo dục như vậy.

“Bảo bối, kỹ thuật con vẫn chưa tới.” Hạ tiểu thư vô cùng khổ não giáo dục, “Nếu con có kỹ thuật, người CIA cũng sẽ không chạy đến nhà của chúng ta, bọn họ truy tung đến địa chỉ con đang ở kể bên.”

“Hơn nữa, ở cách vách.”

“Đây là chuyện vô cùng nguy hiểm.”

Hạ bảo bối hiển nhiên ý thức được chính mình không đủ năng lực, thành khẩn tiếp thu giáo dục, “Cho nên?”

Hạ tiểu thư nói, “Con muốn đụng đến tư liệu của đến CIA, bọn họ cũng muốn đến bắt cực đi tìm người.”

Hạ bảo bối nháy mắt, cắn ngón tay.

Mẹ, mẹ quả nhiên là mẹ con, hiểu được lòng con, hiểu được lòng con.

“Thế nhưng, nếu như con không tìm hệ thống bảo vệ lợi hại hơn để khiêu chiến, con cũng không biết trình độ con ở đâu.” Hạ bảo bối rất khổ não.

Hạ tiểu thư nói, “Khiêu chiến qua CIA, con thắng, lần sau, nếu như khiêu chiến phải có trính tự.”

“Tỷ như?” Mắt Hạ bảo bối t lấp lánh , như một con báo nhỏ.

Hạ tiểu thư nói, “FBI? Quốc an cục? Tổ chức chống khủng bố? Chỉ cần không bị bắt, bộ quốc phòng con đi ngang cũng được .”

Hạ bảo bối, “... Mẹ, bảo bối thật sâu thụ giáo.”

Hạ tiểu thư cười đến xán lạn, hết sức vui mừng.

Hacker sát vách bị bắt, nhân họa được phúc, bị CIA chiêu an, từ đó trời trong xanh.

Sau khi Hạ Thần Hi biết, vô cùng đau a.

Từng nắm tay, tức giận bất bình, CIA các người này không phân biệt tốt xấu ngu ngốc, con ta mới là lợi hại nhất.

Hạ tiểu thư không phản đối chuyện của con trai, chỉ cần bình an vô sự. Nhưng mà, mỗi lần con trai lén lút, trái tim nhỏ của cô luôn luôn run run, dù sao con trai cũng mới có bảy tuổi.

Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.(thành ngữ gì đó, tự tra giúp Huyền)

Trâu ép kín người bò, rất sợ con trai lật thuyền.

Hạ bảo bối hiển nhiên chứng minh, năng lực từ nhỏ đến lớn, cho tới bây giờ không ai nắm lấy bím tóc, chẳng sợ bé đã ở FBI, chống khủng bố cùng quốc phòng, hệ thống an toàn trên thế giới lợi hại nhất xông qua mấy lần. Biết nhiều bí mật như vậy, nhưng bé vẫn rất an toàn.

Cho nên bức người ta luôn cái tiến hệ thống, thêm tường lửa, dùng thêm tiền trong việc bảo an hệ thống, Hạ bảo bối chỉ cần người ta cải tiến, bé liền đột nhập, nếu có đổi mới, bé liền học tập.

Cho nên, hệ thống người khác càng ngày càng mạnh, kỹ thuật Hạ bảo bối cũng càng lúc càng tốt.

Lấy lời Hạ bảo bối nói, bé đây là xúc tiến thế giới tiến bộ, cộng đồng phát triển.

Người tiến bộ, ta tiến bộ, mọi người đều tiến bộ, đây mới là hài hòa xã hội.

Hạ Thần Hi đến phòng bếp rót một chén sữa cho Hạ bảo bối, dặn bé uống xong đi ngủ, không cho phép thức đêm, lúc này cô mới trở về phòng nghỉ ngơi.

Cô đi, Hạ bảo bối ở trên bàn gỗ một chuỗi ký tự, trò chơi hình ảnh không có.

Hạ bảo bối lạnh lùng cười.

Ngón tay ở trên bàn gỗ, dùng dùng bắt đầu bận rộn.

“Cùng tôi đấu, cô còn không bằng đi trên đường cao tốc đá banh.”

Đâm chết đáng đời cô!

35. Chương 35: Công Chúa Thành Phố S (1)

Ngày đầu tiên, Hạ Thần Hi vừa tới công ty, cô là người tới trễ nhất, quẹt thẻ, bầu không khí trong phòng làm việc khí có chút quái dị.

Chu Phóng và Thạch Phong ở một bên nói nhỏ, không biết nói cái gì, thần sắc vô cùng hèn mọn, thường thường phát ra một hai tiếng cười vô cùng thiếu đạo đức.

Tiết Giai Vân cùng Trần Khiết thần thần bí bí ở một bên bát quái, các nhà thiết kế châu đầu ghé tai, cũng không biết bát quái cái gì, Hạ Thần Hi vô cùng nghi hoặc, Tiết Giai Vân kéo cô đến bên cạnh.

Sắc mặt che không được hưng phấn.

“Thần Hi, Thần Hi, đại tin tức, đại tin tức...”

Cô vừa nói vừa đưa tờ báo sáng nay cho cô nhìn, Hạ Thần Hi vừa nhìn, hai mắt trừng lớn, lại là tin tức của Tưởng Tuệ.

Đây là một tổ ảnh chụp thập phần mê loạn, Tưởng Tuệ cơ hồ khóa thân, tư thái trêu người, mấy người đàn ông vây quanh vô cùng thân mật, không một khe hở.

Một người hôn gương mặt, một người cầm lấy ngực, một người hai tay ôm hông của cô .

Biểu hiện trên mặt Tưởng Tuệ vô cùng tiêu hồn, hiển nhiên là hoàn toàn rơi vào biểu tình XXOO, những người đàn ông cũng như vậy.

Đây là một số ảnh chụp vô cùng rõ ràng.

Thời gian cũng vô cùng rõ.

Một quán bar ở Đông Kinh Nhật Bản một nhà quán bar, có người chụp được Tưởng Tuệ.

Tiêu đề cực lớn, cuộc sống của thiên kim thị trưởng.

Công chúa thành phố S là một dân phụ.

Tiết Giai Vân hỏi, “Này ảnh chụp có phải nên lớn một chút hay không a, 4p a, 4P...”

Một đoàn nữ thiết kế sát vách nói, “Công chúa thật mạnh mẽ, tư thế 4P cũng có thể an bài?”

Người A nào đó nói, “Từng người từng người thay phiên lên?”

Người B nào đó nói, “Người là loại sinh vật khỏe mạnh, chỉ cần nghĩ đến là làm ra được, các người out .”

Hạ Thần Hi, “...”

Chu Phóng huyết gió, “Vóc người không tệ, không ngờ Tưởng công chúa rất có phong thái.”

Mấy vị nam nhân bên cạnh cười ha ha, có người lên tiếng, “Được rồi, các người cũng đừng quá thiếu đạo đức, ảnh chụp này cũng không biết là thật hay giả.”

“Vừa nhìn là biết thật, hoàn toàn không có dấu vết ps(chỉnh sửa).” Chu Phóng nói, “Tưởng công chúa thực sự là đừng nhìn mặt mà bắt hình dong, bình thường tư tư văn văn, điều ngoa tùy hứng, không ngờ sinh hoạt cá nhân thối nát như thế.”

Hạ Thần Hi cắn môi, trong lòng cảm khái.

Ảnh chụp rõ ràng như vậy, danh dự Tưởng Tuệ khẳng định bị hủy, đặc biệt cùng hôn ước cùng Đường Bạch Dạ, vì nắm lấy Đường Bạch Dạ, tất nhiên sẽ không lưu những hình này.

Tối hôm qua bị bắt nạt, hôm nay ảnh chụp của Tưởng Tuệ bị đưa ra.

Hiển nhiên là bảo bối ra tay.

Hạ Thần Hi nhịn không được, tiểu tử thối, mẹ cũng đã bảo con ôn nhu một chút, giáo huấn một chút là được, không ngờ con thô bạo như thế, bao che khuyết điểm như thế, như thế... Kính bạo.

Tính tình này là di truyền ai a a a.

Tưởng Tuệ đẩy cửa phòng làm việc, toàn bộ nhân viên phòng thiết kế mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, tất cả cấp tốc cất báo chí tiêu khiển đi. Tưởng Tuệ cảm thấy bầu không khí phòng thiết kế có chút quái, Hạ Thần Hi cúi đầu làm việc.

Chiêu thức ấy của Hạ bảo bối, xác thực ngoan hiểm.

Nhưng mà, Hạ Thần Hi không cảm thấy áy náy, người không phạm ta, ta không phạm người, đây là nguyên tắc của mẹ con bọn họ.

Nếu người phạm ta, không có ý gì, người nhận lại gấp mười lần.

Tưởng Tuệ vừa vào phòng làm việc, có hai nữ nhà thiết kế vội vã cũng vào phòng làm việc.

Tiết Giai Vân cười nhạo, “Chân chó mặc kệ thời đại nào cũng có a.”

Tưởng Tuệ làm việc nhiều năm, phòng thiết kế tự nhiên có người của chính mình, không đầy một lát, chỉ nghe được trong phòng làm việc truyền đến âm thanh đổ vỡ thật lớn, đồ đạc đều bị đổ vỡ.

Sau đó, Tưởng Tuệ đung đung ngã ngã chạy ra khỏi WPL.

36. Chương 36: Công Chúa Thành Phố S (2)

Người của phòng thiết kế nhìn cô, cô như điên rồi, thì thào tự nói, “Đây không phải là tôi, không phải tôi...”

Mắt rung rung, đầm đìa đáng yêu.

Hạ Thần Hi cúi đầu, tránh ánh mắt của tất cả mọi người, Tưởng Tuệ điên cuồng chạy hướng thang máy.

Lầu một WPL, xấu hiện rất nhiều ký giả.

Thân phận Tưởng Tuệ đặc thù, thiên kim thị trưởng, thiếu phu nhân Đường gia đệ nhất quý tộc thành phố S, tin tức của cô, não động phi thường.

Mấy chục ký giả vây quanh WPL chờ đào tin tức.

Vừa thấy Tưởng Tuệ hiện thân, ký giả liền vây quanh.

“Tưởng tiểu thư, xin hỏi chuyện đó cô giải thích thế nào?”

“Tưởng tiểu thư, xin hỏi ảnh chụp có thật không?”

“Tưởng tiểu thư, đây là lúc cô du học ở Nhật Bản chụp lại sao? Cuộc sống riêng của cô thực sự thối nát như vậy sao?”

“Tưởng tiểu thư, Đường tiên sinh có biết chuyện này hay không?”

“Tưởng tiểu thư, Đường tiên sinh đối với chuyện này có ý kiến gì không?”

...

Tưởng Tuệ bị ký giả bức liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt tái nhợt, sợ hãi tới cực điểm, lệ rơi đầy mặt.

“Không phải tôi, đây không phải là tôi, là ảnh chụp ps, không phải tôi...” Tưởng Tuệ hô to.

Dưới lầu WPL đại loạn, Tưởng Tuệ trốn không thể trốn, thô bạo đẩy ra mọi người.

“Cút ngay, các người cút ngay, cút ngay, nếu không cút ngay, tôi kêu cha tôi tới.”

...

Dưới lầu náo thành một đoàn, kinh động tổng giám đốc WPL Trần Dương châu Á - Thái Bình Dương ông mệnh hỏa lực tập trung vội vàng xử lý, hỏa lực tập trung biết chuyện liên quan tới nhiều người, cũng liên quan đến Đường gia cùng WPL, xác thực không thể tùy ý tình thế phát triển.

Bảo vệ cường chế ký giả rời đi, Tưởng Tuệ trốn ở trong phòng vệ sinh, nhếch nhác do dự.

Cô đột nhiên hướng bãi đỗ xe chạy, cô muốn giải thích, cô muốn cùng Đường Bạch Dạ giải thích, không thể thừa nhận, tuyệt đối không thể thừa nhận.

Giờ khắc này, cô hận chính mình còn trẻ không hiểu biết, ham thối nát.

Sáng sớm hôm nay, Lâm Nhiên đến nhà trọ cảnh biển đón Đường Bạch Dạ đi làm.

Đường Bạch Dạ nhíu mày, bình thường, Lâm Nhiên tới đón anh đi làm, hiển nhiên là có chuyện xảy ra, bọn họ phải trao đổi trước.

“Làm sao vậy?”

Sắc mặt Lâm Nhiên nghiêm túc, tay lái xe, hai người ngồi vào xe, Lâm Nhiên đem một phần báo chí tiêu khiển cùng một phần tạp chí cho Đường Bạch Dạ, trang bìa là ảnh Tưởng Tuệ khóa thân.

Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, con người xẹt qua không vui, “Chuyện gì xảy ra?”

Ưu nhã thân sĩ lại yêu nghiệt, trên người tản ra một cỗ khí thô bạo, Lâm Nhiên nói, “Vị hôn thê tốt của cậu, việc này cả thành phố đều biết, toàn quốc đều biết, thiên kim thành phố S, thật sự là..... Mất mặt từ thương trường tới giới chính trị.”

“Vô liêm sỉ!” Đường Bạch Dạ uấn giận, đem báo chí vứt xuống bên cạnh, “Ai tung ảnh chụp?”

“Nghe nói, hôm qua nửa đêm tổng bộ nhận được bưu kiện, là những ảnh chụp này, tôi tra xét nguồn gốc, có 9999 cái tín hiệu nguồn gốc.” Sắc mặt Lâm Nhiên nghiêm túc, “Hiển nhiên là hacker làm, hơn nữa còn là hacker vô cùng khùng bô”

“Cô ta thực sự là một người ngu ngốc.” Đường Bạch Dạ giọng điệu lạnh lùng đến cực điểm, “Chính mình vui đùa một chút, còn chụp được chứng cứ, chụp được chứng cứ còn chưa tính, còn bị người tiết lộ ra, phụ nữ quả nhiên ngực lớn nhưng không có đầu óc.”

Lâm Nhiên huyết gió, “Tôi nhìn ngực cô ta cũng không lớn lắm, lại nói, Hạ Thần Hi rất có ngực rất có não a, cậu cũng không thể một gậy tre lật úp một thuyền người.”

Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, mắt yêu nghiệt tà khí xẹt qua, mà trên mặt lại cười đến ưu nhã thân sĩ như vậy, “Làm sao cậu biết ngực Hạ Thần Hi lớn?”

37. Chương 37: Đường Tiên Sinh Rất Xấu

Lâm Nhiên thiếu chút nữa sặc chết, “Trời ạ, Đường Bạch Dạ, đây không phải là trọng điểm cậu nên quan tâm được không?”

“Đây là trọng điểm!” Đường Bạch Dạ cười đến muốn bao nhiêu yêu nghiệt là có bấy nhiêu yêu nghiệt, nhưng mà, Lâm Nhiên lại sồn tóc gáy.

Được rồi, lão đại, cậu đừng cười, cậu đừng cười, thực sự là quá kinh khủng.

“Tôi phục anh, liếc mắt là có thể nhìn ra mà.”

Đường Bạch Dạ hừ lạnh một tiếng, nghĩ đến anh từng sờ qua mấy lần nhỏ, đích xác so với Tưởng Tuệ nhỏ hơn nhiều.

Lúc này trong đầu Đường tiên sinh còn so sánh vóc người phụ nữ này với phụ nữ khác, có thể thấy thần kinh Đường tiên sinh tư duy người này vô cùng bưng bít.

“Bộ phận quan hệ xã hội Đường thị diện thoại dự đoán cũng bị làm bể, lúc này xử lý như thế nào, cậu cho cái chủ ý.”

Đường Bạch Dạ trầm mặc không nói.

Lâm Nhiên chợt cười, “Nếu cô ta không phải vị hôn thê của cậu, tôi sợ rằng lúc này muốn cùng cậu nghiên cứu tình sử thiên kim thị trưởng một chút.”

“Bạn học Đường Bạch Dạ, xem ra Tưởng Tuệ tiểu thư cho cậu đội không ít nón xanh, có thể một ngày ra cửa, mang không nổi, ha ha ha ha ha... Thành phố S gần đây sẽ có một trận bão quái.”

Lâm Nhiên rất vui sướng khi người gặp họa, vô cùng thoải mái.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Tôi cho cô ta mang mũ xanh một ngày ba bữa thêm cả bữa khuya cũng có.”

Lâm Nhiên dơ ngón cái lên.

Đường Bạch Dạ, cậu cường.

Một ngày không nói lời nói ác độc cậu sẽ chết sao?

“Không nói đùa, Dạ Bạch, nghe ý kiến của tôi, giải trừ hôn ước đi.” Lâm Nhiên chừng chạc đằng hoàng nói, “Trừ Lâm Tĩnh, cậu ai cũng không yêu, Tưởng Tuệ cậu cũng không quan tâm, hà tất cho cô ta danh phận không rõ ràng, ảnh hưởng hình tượng Đường thị.”

Khóe miệng Đường Bạch Dạ gợi lên nụ cười ý vị thâm trường nói, “Ta tại sao muốn giải trừ hôn ước?”

“Đường Bạch Dạ, đầu óc cậu có vấn đề à, xảy ra loại chuyện như vậy, không giải trừ hôn ước để chờ toàn thành phố S mừng cậu là con rùa à.”

Đường Bạch Dạ cười đến chính nhân quân tử, một chút cũng nhìn không ra, “Lâm Nhiên, chúng ta còn có rất nhiều dự án chờ thị chính phủ đóng dấu, thường ngày phải bỏ ra một số tiền lớn. Nếu là thị trưởng đề cập một chút cậu thấy thế nào?”

Lâm Nhiên bừng tỉnh đại ngộ, nếu là Đường Bạch Dạ ở giờ khắc này không rời không bỏ Tưởng Tuệ, Tưởng thị trưởng nhất định sẽ cho rằng Đường Bạch Dạ đối với Tưởng Tuệ khăng khăng một mực.

Anh lại không chê con gái của mình, đương nhiên cảm động a.

Này một cảm động, này một cảm kích, nhiều chuyện dễ làm a.

Đóng dấu cũng là thị trưởng nói một câu, giảm đi một số tiền lớn để hối lộ.

Đường Bạch Dạ càng chính nhân quân tử nói, “Nếu là lúc này tôi che trở cô ấy, người chỉ biết nói tôi thâm tình chân thành, so với thiên kim, hình tượng Đường thị sẽ không phải càng tốt đẹp sao, hiểu không?”

Lâm Nhiên, “...”

“Hừ, tôi muốn tìm ra là ai chính người như thế, nếu đều cho tôi tìm được, nếu là phụ nữ, tôi sẽ tìm tới mười tám người tới, mặc kệ nam nữ bị tôi bắt được, tôi để cho bọn họ 11P giống nhau.”

Lâm Nhiên lệ rơi đầy mặt, “Đường đại thiếu, cậu thật biến thái a.”

Đường đại thiếu cười híp mắt cầm lấy báo chí bên cạnh, nhú mào, “Không ngờ, cô ta mấy năm trước vóc người không hiện tại, xem ra tay tôi cảm giác rất chuẩn, ngực quả nhiên là C, chắc chắn...”

Lâm Nhiên rít gào, “Đường Bạch Dạ, cậu thật không phải biến thái bình thường.”

Đường đại thiếu cười, “Quá khen.”

Lâm Nhiên lập tức có một loại xúc động, anh muốn đến cây nhờ Hạ Thần Hi, anh muốn bỏ gian tà theo chính nghĩa có được hay không a a a.

Hồi nhỏ không chọn người mà chơi hậu quả chính là như vậy, Lâm Nhiên phi thường hối hận chính mình trẻ người non dạ.

38. Chương 38: Lang Tâm Giảo Hoạt Như Sắt

Dưới lầu tập đoàn quốc tế Đường thị, một nhóm kí giả vây quanh.

Đường Bạch Dạ là người thông minh, tránh bọn họ dễ như trở bàn tay, trực tiếp từ bãi đỗ xe lên phòng làm việc của tổng giám đốc.

Tin tức của Tường Tuệ, của thành phố S đều biết.

Anh vừa tới phòng làm việc, Lâm Nhiên chuyển điện thoại của thị trưởng cho anh.

“Bạch Dạ, hiện tại truyền thông rất loạn, không biết đào tin tức ở đâu, cậu đừng có tin, Tiểu Tuệ là cô bé tốt, nó sẽ không làm những chuyện như vậy.”

“Nhất định là có người đồ kị, cố ý vu tội, cậu đừng có bị lừa.”

“Con gái bảo bối của tôi từ nhỏ khôn ngoan nghe lời, người trong ảnh chụp nhất định không phải nó.”

... ..

Đường Bạch Dạ phong độ nhẹ nhàng, giọng điệu ôn hòa, “Tưởng thị trưởng, Tiểu Tuệ là người hư thế nào, cháu so với ai khác rất rõ ràng, ngài yên tâm, cháu sẽ không tin tưởng những lời báo chí viết.”

“Cháu tin tưởng nhân cách Tiểu Tuệ.”

Tưởng thị trưởng vô cùng an tâm, “Như vậy thì tôi yên tâm rồi.”

“Tưởng thị trưởng, xin không cần lo lắng, dự án công trình gần đây quá nhiều, cháu bên này cũng bận, cũng lười đi để ý loại chuyện buồn chán này, một thời gian sau sẽ không có chuyện gì, ngài yên tâm đi.”

Tưởng thị trưởng càng vui mừng, nói, “Nghe nói Đường thị gần đây có mấy dự án khai phá cần phê duyệt phải không?”

“Tưởng thị trưởng tin tức thật tinh thông.”

“Cháu yên tâm, ta kêu người dưới mau chóng giúp đuổi kịp tiến độ, không có vấn đề gì.”

“Đa tạ thị trưởng.”

Đường Bạch Dạ cúp điện thoại, Lâm Nhiên nói, “Cậu thật sự là một hồ ly, rất xấu.”

“Ai sẽ cùng tiền không qua được, lại nói, Tưởng Tuệ với tôi, như người qua đường, tật xấu của cô ta, cùng tôi không liên quan, hà tất ảnh hưởng tới quyết sách của tôi.” Đường Bạch Dạ vô cùng vô tình nói.

Lâm Nhiên lắc lắc đầu, đột nhiên nói một câu, “Cậu thực sự là vô tình.”

Đường Bạch Dạ cười lạnh, tình của anh, ở trên người phụ nữ, thật sự đã hao hết.

“Đúng rồi, Lâm Lâm phải trở về nước.”

Khóe miệng Đường Bạch Dạ gợi lên một nụ cười mềm mại, “Đúng vậy, nó cuối cùng cũng muốn trở về, tôi đã đáp ứng Tình Nhi chiếu cố tốt nó, mấy ngày nay nha đầu rất nỗ lực, cũng có tính quật cường như chị.”

Lâm Nhiên nói, “Bạch Dạ, tôi phải nhắc nhở cậu, Lâm Tình chết, Lâm Lâm không phải Lâm Tình.”

Đường Bạch Dạ cau mày, “Cậu nói nhiều lắm.”

Lâm Nhiên thở dài, đi ra khỏi phòng làm việc.

Anh là bạn tốt của Đường Bạch Dạ, tự nhiên biết tâm tư Đường Bạch Dạ.

Lâm Lâm kém Lâm Tình ba tuổi, tính tình tương tự, đáng về có bảy tám phần tương tự, Đường Bạch Dạ vẫn đem tình cảm đối với Lâm Tình đặt lên trên người Lâm Lâm, vì bảo vệ Lâm Lâm, anh chưa bao giờ để Tưởng Tuệ biết Lâm Lâm tồn tại.

Đường Bạch Dạ thật tình yêu một người, anh tất nhiên bảo vệ cẩn thận, Tưởng Tuệ chẳng qua là thủ thuật che mắt.

Lâm Lâm mới là người trong lòng anh.

Một danh thay thế Lâm Tình, người phụ nữ đạt được yêu thương của Đường Bạch Dạ.

Tưởng thị trưởng cùng Đường Bạch Dạ là người ra sao cũng, một là vương giới chính trị, một là lãnh đạo thương giới, chuyện của Tưởng Tuệ cấp tốc bị đè xuống.

Phòng làm việc Thị trưởng phát ra thông cáo, việc này chỉ do hư cấu, có người vu tội cho thiên kim thị trưởng, hô hào người dân không nên tin báo chí tiêu khiển.

Cô ty đăng tải tin tức của Tưởng Tuệ cũng ra mặt lên tiếng xin lỗi.

Vì đưa tin không thật ảnh hưởng tới thiên kim thị trưởng.

Nhưng mà, vị tổng giám đốc công ty giải trí ở cuối buổi họp báo lí do thoái thác nội hàm bên trong, tự mình trừng phạt, là xin lỗi, âm thầm cây dâu mắng cây hòe, vô cùng đặc sắc.

Ảnh chụp trên Internet cũng bị cắt bỏ được không còn một mảnh.

Lúc Tưởng Tuệ đến tìm Đường Bạch Dạ, đã là buổi trưa, cô khóc sụt sùi, kêu oan uổng.

Tưởng thị trưởng là Tưởng thị trưởng, Tưởng Tuệ là Tưởng Tuệ.

39. Chương 39: Bảo Bối Quyển Rũ Đường Tiên Sinh (1)

Đường Bạch Dạ tốn bao nhiêu tâm tư ứng phó cô, an ủi cô, anh thực sự rất bận.

Kỳ thực, mặt mũi thị trưởng anh cũng không cần để ý, chỉ là không muốn quá lao lực, dù sao chuyện này đối với anh ảnh hưởng không lớn, anh cũng không muốn phiền phức, cũng không đại biểu anh ngốc.

“Đường, em thực sự rất oan uổng, anh nhất định phải tin em.” Tưởng Tuệ nước mắt lòa xòa.

Đường Bạch Dạ nói, “Tiểu Tuệ, em đi về trước đi, chuyện này rất nhanh qua đi, không nhớ.”

“Anh không tin em sao?”

Đường Bạch Dạ nói, “Nếu chuyện này không phải là thật, em không then với lương tâm, hà tất tới hỏi anh tin hay không?”

Anh không yêu Tưởng Tuệ, bảy năm làm bạn, có chút tình nghĩa, nhưng mà, tuyệt đối cùng tình yêu nam nữ không quan hệ, anh không thương tiếc cho cô. Nhưng mà, thân là vị hôn thê trên danh nghĩa của anh, xảy ra chuyện như vậy, anh cũng thành trò cười trong thương giới.

Anh không quan tâm, ánh mắt người ngoài anh xưa nay không quan tâm.

Chỉ là có chút mệt mỏi ứng phó cha con Tưởng gia.

Nếu không phải anh còn chưa có triệt để nắm giữ quyền lực Đường gia, anh sẽ không cùng bọn họ hao tổn.

Cho đến bây giờ, anh cũng không thích hợp cùng bọn họ bất hòa.

Tướng Tuệ thương tâm muốn chết, điên cuồng truy cứu là ai ở sau lưng phá rối.

Chuyện này Tướng Tuệ nào cả thành phố đều biết, những tin tức, thành phố S trong khoảng thời gian này vô cùng đặc sắc, về thiên kim thị trưởng trở thành đề tài hấp dẫn người người thảo luận.

Mặc dù chính thức nói, đây không phải là thật.

Ai cũng biết, kỳ thực, trong này có vấn đề.

Ảnh Tướng Tuệ ở trên mạng được xóa sạch sẽ, nếu như mọc lên như nấm, càng đặc sắc vô cùng.

Đường Bạch Dạ cuối cùng cũng xác định, Tướng Tuệ nhất định đắc tội với ai, có người cố ý chỉnh cô.

“Em không đã đắc tội ai.” Tướng Tuệ phản bác, nếu nói là Hạ Thần Hi, cô ta cũng không có bản lĩnh như vậy, cô ta chẳng qua là một kỹ sư mà thôi.

Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, chuyện quỷ dị như vậy lại làm anh vô cùng không vui.

Anh xác thực không quan tâm danh dự Tướng Tuệ, nhưng mà chuyện này quan hệ đến danh dự của anh, mặc dù anh xưa nay không có danh dự xa xỉ gì đó, nhưng mà, nhà anh quan tâm.

Giống như một con ruồi vòng quanh bên người, chung quy không thoải mái.

Thế là, Đường Bạch Dạ truy tìm tín hiệu của đối phương, tra người gửi ảnh chụp.

Đường Bạch Dạ 20 tuổi lấy được học vị MBA, chứng minh cấu tạo đầu óc người này cùng người thường không như nhau, thuộc về đoàn người chỉ số thông minh cao, anh đối với máy tính tinh thông không phải một chút.

Cũng là một danh hacker cao cấp.

Nhưng mà, anh cùng Hạ bảo bối so sánh, đây tuyệt đối là Hạ bảo bối cao hơn.

Hạ bảo bối tuổi còn nhỏ, dừng ở phương diện trời cho còn chưa phát huy hết, phương diện máy tính tiềm năng đã phát triển đến giai đoạn khủng bố.

Bé tra được là Đường Bạch Dạ, khoe môi phấn phấn nộn nộn cười.

“Cha thân ái, cha nghỉ cùng bảo bối đấu.”

“Nộn ước.”

Đường Bạch Dạ truy tìm một buổi tối, vị trí địa lý của đối phương từ New York biến đến London, lại từ London trở về Berlin, lại từ Berlin biến đến Paris, lại từ Paris biến đến nam cực... Anh gạt đầu một cái không được.

Hiển nhiên, Đường Bạch Dạ thất bại.

Đường Bạch Dạ yêu nghiệt cười, tính toán buông tha truy tìm, rất hiển nhiên, thực lực đối thủ rất cao, đã không phải một ngôi sao, không dễ dàng tra ra ra.

Anh xưa nay không làm chuyện uống phí.

Nhưng mà, ngay lúc anh tính toán nghỉ ngơi, máy tính của anh tối đen, đối phương vậy mà không chế máy tính anh?

Đường Bạch Dạ kinh hãi không ngớt, trong máy tính của anh có rất nhiều tư liệu tuyệt mật, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài.

Đối phương không biết là địch hay bạn.

Ngay lúc anh tính toán mở ra tự hủy.

Trên màn hình đột nhiên xuất hiện một thiếu nữ mặc bikini, ánh mắt mị hoặc, môi đỏ mọng hấp dẫn, chớp chớp mắt.

Màn hình phía dưới có một hàng chữ.

“Thân ái, cầu xoa, cầu thân hôn, cầu quyến rũ.”

40. Chương 40: Bảo Bối Quyến Rũ Đường Tiên Sinh (2)

Đường Bạch Dạ đột nhiên cảm nhận được giống như trên tiểu thuyết võ hiệp, dù là thần kinh Đường tiên sinh mạnh mẽ như thế cũng có chút không thích ứng được với.

Anh đây là bị đùa giỡn?

Bị đùa giỡn không phản kháng, tuyệt đối không phải tác phong Đường tổng giám đốc.

Đường đại thiếu, “Thỉnh báo ba vòng, cho tôi có thể lựa chọn.”

Hạ bảo bối, “Tôi nhìn sắc nước hương trời.”

“Khuôn mặt không quan trọng, vóc người đẹp là được, báo ba vòng, nếu như thỏa mãn yêu cầu của tôi, tôi liền thỏa mãn nhu cầu của cô.”

Hạ bảo bối uống một ngụm sữa thiếu chút nữa phun lên trên màn hình.

Bé kiên cường chịu đựng .

Bé cuối cùng cũng biết, bé bư hân là có công lao của mẹ, cũng có công lao của cha, thật sự là quá vạm vỡ.

Hạ bảo bối đánh qua để mỹ nữ lắc lắc eo thon, “Người ta xấu hổ.”

Đường đại thiếu, “Tôi tắt đèn.”

Hạ bảo bối, “...”

Cha, cha thật là cái chiêu gì cũng có thể tiếp phải không?

Mẹ kiếp!

Hạ bảo bối đột nhiên , nếu như mẹ bé biết bé đùa giỡn cha, lại bị cha phản kháng, mẹ có thể đuổi đi không?

Suy nghĩ một chút hình ảnh kia cũng rất đáng yêu a.

Hạ bảo bối, “Em là người yêu!”

Đường đại thiếu, “Hacker bình thường là người rất thân yêu, tôi kiên thức rộng rãi, sẽ không thấy nhưng không thể trách.”

Hạ bảo bối, “Tôi trên anh?”

Đường đại thiếu, “Có công năng kia sao?”

Hạ bảo bối quyết đoán phun sữa ra.

Mẹ kiếp!

Cha, cha thắng.

Hạ bảo bối giận, “Tra tôi làm gì?”

Đường đại thiếu nói, “Cậu chờ bói Tướng Tuệ làm cái gì?”

Hạ bảo bối, “Buồn chán.”

Đường đại thiếu, “Vừa lúc tôi cũng không có người trò chuyện.”

Hạ bảo bối, “Hừ, có tin tôi sẽ phá hủy hồ sơ cá nhân của anh hay không?”

Đường đại thiếu, “Tin, chỉ là tôi sẽ làm cậu chịu không nổi, cậu tin hay không?”

Hạ bảo bối, “Đường tổng, tôi là ai cũng không biết, khẩu khí cũng quá lớn đi?”

Đường đại thiếu cười lạnh, “Tôi sớm muộn sẽ biết.”

Hạ bảo bối, “Trước đó, tôi đã giết chết ngài.”

Đường đại thiếu, “Tin tôi, baby, cậu không có bản lĩnh kia.”

Hạ bảo bối, “...”

Đường đại thiếu nói, “Cậu chủ động tới tìm tôi, rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Đối phương hiển nhiên không có ác ý, Đường đại thiếu trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm, nếu không thực sự thua trong tay đối phương.

Hạ bảo bối, “Câu dẫn ngài.”

Đường đại thiếu, “Vừa lúc tôi đối với cậu cũng rất có hứng thú, không bằng chúng ta bắt đầu đi.”

Hạ bảo bối, “...”

Đường đại thiếu, “Ồ zuo yêu rất có cảm giác, cậu có muốn thử một lần hay không?”

Hạ bảo bối giận, “Muốn nghịch thiên.”

Em gái người, cha, bảo bối với cha là loạn luân mà người cũng có hứng thú.

Bé bắt đầu hối hận khi đùa giỡn cha cực phẩm thân ái của mình.

Đường đại thiếu, “Cậu lúc nào ngừng tay?”

Hạ bảo bối giận, “Ngài luyện tiếu vị hôn thê của ngài?”

Đường đại thiếu, “Nếu đối phó cô ta, tôi không ý kiến, nhưng cô ta là vị hôn thê của tôi, thanh danh cô ta liên lụy đến thanh danh của tôi, điều này làm cho tôi gặp nhiều phiền phức!”

Hạ bảo bối, “Muốn hỏi một câu, Đường đại thiếu gia, ngài cần thanh danh xa xỉ này sao?”

Đường đại thiếu, “...”

Hạ bảo bối, “Ánh mắt thật sai, đội nón xanh thoải mái?”

Đường đại thiếu, “Ai, năm đó tình thế không tốt, tôi cũng không có biện pháp, baby, xin cậu tin tưởng tôi, tôi thật là vô tội, tuyệt đối là bị bức tới bước đường cùng.”

Hạ bảo bối đập bàn cười to, cười đến vô cùng kiêu ngạo.

Cha, cha quá khô hài.

Nếu người bị bức đến bước đường cùng, này thực sự là muốn nghịch thiên a.

Hạ bảo bối, “Nhưng cô ta thật chộc tới da tôi, cứ như vậy buông tha, Đường đại thiếu không phải làm khó tôi sao?”

41. Chương 41: Bảo Bối Quyên Rũ Đường Tiên Sinh (3)

Đường Bạch Dạ không biết vì sao cùng hacker này tán gẫu, anh chỉ biết là, đối phương không có ác ý, với anh có một loại hảo cảm nói không nên lời.

Đường đại thiếu, “Không như vậy, tương lai tôi có con gái, tôi sẽ đem con gái gả cho cậu, như vậy cậu chính là con rể tôi.”

Hạ bảo bối, “...”

Vừa là cha con loạn luân, hôm nay là anh em loạn luân sao?

Hạ bảo bối lật bàn, cha, cha đây là muốn náo loạn nào a?

Đường đại thiếu nói, “Xin không cần đánh ra loại ký hiệu ghét bỏ con gái tương lai của tôi, tin tôi, baby, tôi như vậy, con gái giống cha, tuyệt đối là một mỹ nữ sắc nước hương trời, xin cậu không cần ghét bỏ, nếu không bé cũng không dám đầu thai.”

Hạ bảo bối cười đến nước mắt cũng phải chảy ra, có thứ tự đánh ra một hàng chữ, “Cha, cha là anh của tự kỷ đi, quá tự kỷ.”

Đường đại thiếu chau mày, Hạ bảo bối đã gọi không tốt, xong, đắc ý vênh vao .

Đường đại thiếu, “Cha?”

Hạ bảo bối phi thường trấn định đánh chữ, “Ngài một câu một câu baby, tôi gọi ngài là cha chẳng lẽ sai sao?”

Đường đại thiếu, “Tôi chỉ sợ tôi không sinh ra được con trai lớn như vậy.”

Đường đại thiếu nói xong vô cùng lo lắng, anh phỏng đoán, hacker đối diện thành thực, cơ trí, ứng biến mau, kỹ thuật lại cao, thế nào cũng hơn hai mươi, nói không chừng lớn hơn so với anh.

Hạ bảo bối, “Cha, con tin có người thiên phú bẩm sinh.”

Đường đại thiếu đánh rần đánh giập đầu, “Cha cũng gọi, con trai ngoan, nghe cha nói, không muốn hại thanh danh cha, thanh danh cha cũng là thanh danh con, con nói có đúng hay không con trai?”

Hạ bảo bối, “...”

Tiếng đập cửa vang lên, Hạ bảo bối vội vã đánh một câu, bé cấp tốc đóng máy tính, vô cùng đoan trang bình tĩnh cầm truyện tranh nhìn, Hạ Thần Hi đi tới, “Con vừa mới đang làm cái gì, cười lớn tiếng như vậy?”

Hạ bảo bối nghĩ đến đùa giỡn Đường tiên sinh, lại bị Đường tiên sinh đùa giỡn, vẻ mặt co quắp.

“Mẹ, con ở trên mạng gặp được một cực phẩm.”

“Cái gì cực phẩm?”

“Yêu nghiệt, lời nói ác độc, phong lưu, hoa tâm, nam nữ không tha.” Hạ bảo bối đối với Đường tiên sinh đánh giá rất cao.

Hạ Thần Hi vừa nghe này lời, trong đầu thoáng qua gương mặt yêu nghiệt của Đường Bạch Dạ.

“Con lại đi khắp nơi rước lấy họa ?”

“Trời đất chứng giám, mẹ, nhân cách con lương thiện vậy, mẹ không thể vu tội .” Về Hạ bảo bối vô tội, lên án nhìn Hạ Thần Hi.

Hạ tiểu thư, “...”

Hạ bảo bối chân chó cười, “Mẹ, mẹ tìm con có chuyện gì?”

Hạ Thần Hi nghĩ nghĩ, xoa xoa tóc Hạ bảo bối, “Bảo bối, chuyện Tưởng Tuệ , quên đi, đừng tìm cô ta tính toán.”

Đã mấy ngày, Tưởng Tuệ ở nhà nghỉ ngơi, nghe nói tình thần trạng thái rất không tốt.

Đường Bạch Dạ mấy ngày nay cũng an phận hơn, không truyền ra cái scandal gì.

Nghe nói Đường Bạch Dạ tiên sinh không chê Tưởng Tuệ công chúa trước đây trẻ người non dạ phạm lỗi, tình so với thiên kim, có thể nói là tình nhân tốt nhất thành phố S.

Theo phong lưu đàn ông hoa, chuyển thành người đàn ông tốt nhất.

Truyền thông viết, Đường Bạch Dạ thành tình thánh.

Hạ Thần Hi căn bản không quan tâm việc này, nhưng mà, chuyện của Tưởng Tuệ mới được đề xuống, lại mọc lên như nấm, lặp lại mấy lần, Tưởng Tuệ cũng nhận được giáo huấn, Hạ Thần Hi cũng không nghĩ bức người quá mức.

Dù sao, Tưởng Tuệ chẳng qua là đồ kị.

Xét đến cùng, này là lỗi của Đường Bạch Dạ , phụ nữ tội gì khó xử phụ nữ.

“Báo cáo mẹ, con rất vô tội.” Hạ bảo bối cắn ngón tay, gương mặt phần nộn thoát nhìn vô cùng đơn thuần vô tội.

42. Chương 42: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (1)

Editor: thanh huyền

“Báo cáo mẹ, con rất vô tội.” Hạ bảo bối cắn ngón tay, gương mặt phần nộn thoát nhìn vô cùng đơn thuần vô tội.

“Được rồi, chớ giả bộ.” Hạ Thần Hi cười, “Được rồi, dừng ở đây, nếu là lần sau cô ta lại bắt nạt mẹ, con mới ra tay giáo huấn cô ta.”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ , nhân từ đối với người khác, chính là tàn nhẫn với chính mình.”

“Bảo bối, này cùng nhân từ không quan hệ.” Hạ Thần Hi hôn mặt bé, mềm giọng nói, “Bảo bối phải có một lương tâm lương thiện, tương lai mới có con gái yêu.”

Hạ bảo bối ngửa đầu, cắt ngang cảm tính Hạ Thần Hi khó có được, “Mẹ không phải nói, không cho phép con cưới vợ, một đời hầu hạ mẹ sao?”

Hạ Thần Hi, “... Câm miệng!”

Hạ bảo bối càng vô tội, Hạ Thần Hi thở dài, bảo bối nói, “Biết, mẹ, con nghe lời mẹ.”

“Ngủ đi, đừng thức đêm.” Hạ Thần Hi nói , ra khỏi thư phòng.

Hạ bảo bối neho mắt lại, mẹ đã nói buông tha cô ta, vậy tạm thời buông tha cô ta, quên đi.

Hạ Thần Hi nghĩ, Tưởng Tuệ sẽ từ chức, dù sao xảy ra một việc lớn như vậy, xem như thanh danh cô ở thành phố S đã bị hủy, Tưởng thị trưởng nhất định đưa cô ra nước ngoài tránh sóng gió.

Ai biết, Tưởng Tuệ ở nhà nghỉ ngơi một tuần, chính thức trả phép đi làm.

Người của phòng thiết kế bộ giạt mình, âm thầm bội phục Tưởng Tuệ, quả nhiên là khác người, năng lực tự chữa trị thật không thể so sánh với người bình thường.

Hôm nay buổi trưa, các đồng nghiệp đi ăn cơm trưa, Hạ Thần Hi một mình ở phòng làm việc ăn cơm hộp, Hạ bảo bối không tiếc Hạ Thần Hi mỗi ngày bên ngoài ăn gì đó, thỉnh thoảng rời giường chuẩn bị hộp tiện lợi cho cô.

Cô vừa ăn vừa nhìn bản thiết kế, bản thiết kế hồ sơ biệt thự vùng ngoại giống như có chút vấn đề, cô nghiên cứu ba ngày, tìm số liệu so sánh, tính toán làm kỹ lưỡng hơn tư liệu so sánh.

“Hạ Thần Hi, nếu như tôi điều tra ra, chuyện này là cô làm, cô nhất định phải chết.” Tưởng Tuệ vẻ mặt âm trầm đứng ở trước mặt cô, ánh mắt sắc bén, như muốn nhìn thấu cô.

Hạ Thần Hi giả vờ mờ mịt, “Tổng giám, cô đang nói cái gì?”

Tưởng Tuệ hung hăng liếc mắt trừng Hạ Thần Hi một cái, phẩy tay áo bỏ đi.

Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, tiếp tục ăn cơm, cô cũng không tin Tưởng Tuệ có thể tra ra là bảo bối nhà cô làm.

Các đồng nghiệp lục tục trở lại phòng làm việc, Tưởng Tuệ cũng trở về, cô vào phòng làm việc một hồi, lại ra, đứng ở trước bàn làm việc Hạ Thần Hi nói, “Đường cái Đông giao Phố Lục cao ốc Hằng Kim phát sinh sập xuống, cần kỹ sư chi viện, cô đi một chuyến.”

Hạ Thần Hi ngẩn ra, ngoài phòng nhiệt độ cao tới 37 độ, đài khí tượng vừa tuyên bố nhiệt độ cao báo động trước, bên ngoài cực nóng.

Tưởng Tuệ vậy mà cho cô chạy ra công trường?

Chạy công trường liền chạy công trường, cô cũng không phải không chạy qua, chỉ là loại chuyện nhỏ này, cần bản không cần cô xuất mã chạy ngoài cần.

Chu Phóng nói, “Tôi đi.”

Tưởng Tuệ lạnh lùng cười, “Anh nghĩ thương hương tiếc ngọc, tỉnh lại đi, dự án An Đình tôi đang cần, anh không có việc gì làm sao?”

Hạ Thần Hi nói, “Tổng giám, tôi đi.”

Thân là kỹ sư, cô cũng không ghét đi công trường.

“Chuyện này đã phong kín tin tức, người tốt nhất cũng bịt chặt miệng.”

Công ty kiến trúc sợ nhất chính là công trình xảy ra vấn đề, chẳng sợ vấn đề cũng sẽ ẩn giấu vô cùng tốt, huống chi là WPL là công ty quốc tế lớn như vậy.

Hạ Thần Hi biết nặng nhẹ.

“Là, tôi biết.”

Tiết Giai Vân nói, “Tưởng công chúa cố ý nhằm vào cậu, trời nóng như vậy để cậu chạy đi công trường, thực sự là quá ác độc, hơn nữa, cao ốc Hằng Kim cũng không phải hạng mục cậu phụ trách việc công báo thù riêng.”

43. Chương 43: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (2)

Editor: thanh huyền

“Quên đi, này là chuyện nhỏ, cục sập xuống là chuyện lớn, nhưng nếu như xử lý không tốt, bắt là đại sự gì, nhưng nếu là xử lý không tốt, phát sinh chuyện liên quan đến mạng người, đi một chuyến thì đi một chuyến, không có gì đáng ngại.” Hạ Thần Hi nói, thân là một kỹ sư, cô hận nhất là công trình bả đậu.

WPL là nổi danh phẩm chất nhất, vấn đề xảy ra cực nhỏ.

Phương tiện liên quan đến công trình Hạ Thần Hi tất cả đều am hiểu, tinh thông.

Hạ Thần Hi thu thập vừa mới một, tổng giám đốc Trần Dương WPL châu Á - Thái Bình Dương đi tới phòng làm việc, đó là một danh phong nhẹ nhàng, người đàn ông có dáng vẻ xuất chúng. Có ánh mắt thâm thúy, ngũ quan như điêu khắc, luôn luôn tiểu ý dịu dàng, thoát nhìn ôn nhuận như ngọc.

“Phái kỹ sư đến cao ốc Hằng Kim sao?” Trần Dương hỏi Tưởng Tuệ.

Tưởng Tuệ gật đầu, “Tôi đã để Hạ Thần Hi đi qua.”

“Hạ Thần Hi sao?” Trần Dương nhíu mày, Hạ Thần Hi tiếng tăm lừng lẫy, anh nghe nói qua, lại chưa từng thấy, Hạ Thần Hi đi làm không bao lâu, không nhiệm vụ gì, hợp cũng không gặp được.

Trần Dương nói, “Tôi nhận được tin tức, cao ốc Hằng Kim xảy ra vấn đề, Hạ Thần Hi trở về, để cô ấy báo cáo tỉ mỉ cho tôi.”

“Là, tôi biết.” Tưởng Tuệ nói.

Trần Dương gật gật đầu, vào phòng làm việc tổng giám đốc.

Tướng Tuệ nhíu mày, cao ốc Hằng Kim xảy ra vấn đề gì? Đáng giá Trần Dương tự mình hỏi đến?

Cao ốc Hằng Kim là một tòa nhà văn phòng 64 tầng, đang phát triển tân khu, lại xây gần bờ sông, hiện nay đã xây dựng đến tầng 47.

Hạ Thần Hi xuống taxi, vùng này tất cả đều là khu vực thi công, người cực ít, taxi cũng ít, là khu mới khai phá. Có dòng sông chảy ngang thành phố S, không có sân bay, nơi này cách trung tâm thành phố 2 tiếng đồng hồ đi xe.

Hai giờ chiều ánh mặt trời vô cùng chói chang, chiếu lên người mắt mở không ra.

Công trường vô cùng âm ỉ, khắp nơi là âm thanh cơ khí, khắp nơi là bụi đất.

Mấy ngày hôm trước vừa mới mưa, mặt đất nước đọng nghiêm trọng, có mấy địa phương gồ ghề, hoàn cảnh không xong.

Cô vào công trường, có người đang chờ, hai kỹ sư công trường cùng một kỹ sư an toàn, đây là kỹ sư Đường thị, Hằng Kim cũng là hai nhà công ty đầu tư tòa nhà văn phòng.

Ai cũng không ngờ, WPL hội phái người trẻ tuổi tới như vậy, nữ kỹ sư đẹp như vậy.

Nữ kỹ sư ít, nữ kỹ sư chạy công trường lại càng ít.

Cô trẻ tuổi như vậy, thanh thuần, đã làm cho cảm giác không đáng tin, mấy vị kỹ sư cũng không đem cô để vào mắt.

“Xin chào, Hạ Thần Hi.” Hạ Thần Hi tự giới thiệu, mặc kệ những ánh mắt kinh ngạc của người khác, “Tình huống tầng 37 bây giờ là thế nào?”

Cô chính là Hạ Thần Hi, so với nghe đồn trung còn trẻ hơn.

Kỹ sư an toàn nói, “Cấp trên nói như thế nào?”

Hạ Thần Hi nheo mắt lại, nhìn nhìn nhà lầu cao vút, lạnh lùng cười, “Cục sục xuống.”

Trong lòng kỹ sư hiểu rõ, những người cao cao tại thượng ấy sao có thể quản sống chết của công nhân, “Tình huống muốn nghiêm trọng nhiều lắm, tầng 37 mặt đông nam xuất hiện sục xuống, đè chết một công nhân.”

“Chết người?”

“Đúng vậy!”

Sắc mặt Hạ Thần Hi hơi thay đổi, “Tôi muốn đi lên xem một chút.”

Bởi cô kiên trì, ba kỹ sư theo cô cùng lên lầu, lên xuống tầng 37, trước mặt chính là một đồng máu lớn, vết máu còn chưa có tản ra, Hạ Thần Hi nhíu mày.

Cả tầng phía đông nam xuất hiện vết rách, Hạ Thần Hi híp mắt, kiểm tra xung quanh.

Kỹ sư ở một bên nhỏ giọng thảo luận, cũng không quá tin tưởng năng lực của cô.

“Bản thiết kế giấy đâu?” Hạ Thần Hi ngồi xổm xuống kiểm tra, trầm giọng hỏi.

44. Chương 44: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (3)

Editor: thanh huyền

“Bản thiết kế giấy đâu?” Hạ Thần Hi ngồi xổm xuống kiểm tra, trầm giọng hỏi.

Triệu Phong đem bản thiết kế giấy mở ra để ở trên bàn, Hạ Thần Hi đi tới, cúi người xuống nhìn bản thiết kế, không được ba phút, Hạ Thần Hi trầm mặc trên trên mặt đất tầng 38.

Mấy người đưa mắt nhìn nhau, mười phút sau, Hạ Thần Hi lại trở về tầng 37.

“Công trường là dựa theo bản thiết kế thi công?”

Kỹ sư công trường đỏ mặt nói, “Đương nhiên, Hạ kỹ sư có ý gì, cô nghĩ rằng chúng ta ăn bột ăn xén nguyên vật liệu sao?”

“Các người xác thực ăn bột ăn xén nguyên vật liệu!” Hạ Thần Hi cả giận nói, “Cao ốc Hằng Kim gần bờ sông, bùn đất xốp, kiến trúc trong quá trình phải nghiêm túc suy nghĩ đến, cả tầng lầu lấy xi măng cốt thép thiết kế, lấy ba hình thức kết hợp.”

“Tầng 37 vốn phải là xi măng cốt thép, vì sao thành kết cấu bằng thép?”

“Kết cấu toàn bằng thép để đỡ toàn bộ trọng lực, mặt nghiêng trọng lực lại ít, lúc trước nhà thiết kế ra kết cấu này chính là phòng ngừa nền gió chịu lực cũng tầng cao thiếu hụt, đội thi công căn bản không dựa vào bản thiết kế thi công.”

“Trong năm ngày trước tầng 38 phát sinh tai nạn, các người che giấu rất khá, nhưng các người đã quên, chứng cứ thường thường sẽ không gạt người.”

“Tầng 38 phát sinh hỏa hoạn, các người căn bản không có vẽ loạn nước sơn phòng cháy, vật liệu thép ở dưới nhiệt độ mềm hóa, tạo thành sụp xuống cùng gãy.”

“Đây không phải là ăn bột ăn xén nguyên vật liệu là cái gì? Vì sao không dựa theo bản thiết kế thi công, tại sao muốn đổi thành kết cấu bằng thép? Vì sao không có nước sơn phòng cháy tầng? Vì sao một kỹ sư an toàn không biết sau hỏa hoạn vật liệu thép sẽ mềm hóa, rơi chậm lại thừa trọng lực? Nếu như tầng 37 là xi măng cốt thép, dù cho tầng 38 phát sinh hỏa hoạn, đối với tầng 37 ảnh hưởng cũng không lớn, các người hiểu không?”

Mọi người bị cô một câu lại một câu ép hỏi, á khẩu không trả lời được.

Một người dáng dấp giống học sinh, nữ kỹ sư mang theo nón bảo hộ, ở kiểm tra không tới 20 phút, chỉ ra tất cả chỗ thiếu hụt, là bọn hắn xem nhẹ vấn đề.

Kỹ sư có nhiều năm áy náy đỏ mặt.

Đầu người nhận thầu cũng không dám ngẩng lên.

Thật là lợi hại!

Hạ Thần Hi nhíu mày, lửa giận trong lòng khó nhịn, vừa nghĩ tới bởi vì thi công sơ sẩy có công nhân tử vong, trong lòng cô liền khổ sở, bao nhiêu vấn đề công trình, đều là một ít vấn đề nhỏ tạo thành.

Kỳ thực, nếu tầng 37 kết cấu bằng thép bình thường, đích xác không có vấn đề gì.

Chỉ là, vừa lúc hỏa hoạn ở nhiệt độ cao, mềm hóa vật liệu thép, tạo thành kết cấu vô pháp thừa trọng, cho nên mấy ngày sau xuất hiện vấn đề, nếu phát hiện trễ, kiến trúc từ tầng 37 trở lên toàn bộ sụp xuống.

Đến lúc đó chết không biết là bao nhiêu người.

Quá không chịu trách nhiệm.

Đó bởi vì phương tiện thi công, thuần kết cấu bằng thép thì thôi, thép còn chưa đủ dày đặc, ăn bột ăn xén nguyên vật liệu, mới gây thành bi kịch.

Hạ Thần Hi đem bản vẽ thu lại, “Các người tốt nhất nói cho tôi biết, rốt cuộc có mấy địa phương kia có dựa theo bản thiết kế thiết kế không, nếu các người nói thật, tôi sẽ một lần nữa thiết kế, tầng 47 trở lên tạm dừng thi công, chờ bản thiết kế ra, tự bù đắp.”

“Nếu các người không nói, đến lúc đó toàn bộ sụp xuống, suy nghĩ một chút hậu quả.”

“Ở đây bùn đất quá xốp, tôi ngay cả các người tạo nền có đủ kiên cố hay không cũng có nghi vấn.”

Sắc mặt kỹ sư an toàn rất khó nhìn, vẫn là bọn họ phụ trách kiến trúc, bây giờ đột nhiên xuất hiện một nữ kỹ sư, chỉ ra lỗi của bọn họ, để cho bọn họ cực kỳ khó chịu.

45. Chương 45: Người Phụ Nữ Xinh Đẹp Nhất Phụ Trách (4)

Editor: thanh huyền

Một người đàn ông nhận thầu kéo Hạ Thần Hi qua, thấp giọng nói, “Hạ kỹ sư, chỉ là một vấn đề nhỏ, cô không phải tích cực như vậy, chỉ cần bổ khuyết khối lỗ thủng này, tầng này sẽ không xảy ra vấn đề gì, chúng ta nhận thầu nhiều kiến trúc như vậy, cũng không có xuất hiện vấn đề.”

“Đúng vậy, một lát chúng tôi mời hạ kỹ sư ăn bữa cơm, hôm qua con gái tôi nhìn trúng một cái vòng cổ, rất thích hợp với Hạ tiểu thư.”

Trong lòng Hạ Thần Hi cười lạnh, đây là hiện trạng kiến trúc bây giờ.

Xảy ra vấn đề, ăn một bữa cơm, tặng vài món đồ, người chết kia? Bọn họ quan tâm qua sao?

“Sợ rằng phụ ý tốt của ngài, nhà tôi có người làm cơm, một sợi dây chuyền tôi cũng mua được, không cần ngài tặng đâu.” Hạ Thần Hi lạnh lùng nói.

Sắc mặt người nhận thầu lập tức trở nên rất khó coi, Hạ Thần Hi đột nhiên cười, “Triệu tiên sinh, nếu là công trình xảy ra vấn đề, Đường thị tránh không được phụ trách, Đường thị là người phụ trách, ngài không phải không biết đi?”

Triệu Phong nói, “Hạ kỹ sư, thực sự chỉ là một vấn đề nhỏ, không cần thiết phải làm lớn chuyện, nếu như đình chỉ thi công, một lần nữa đổi bản thiết kế, WPL phụ trách tổn thất sao?”

Một hạng mục lớn như thế, nói kéo dài thời gian liền kéo dài thời gian, ai tới phụ trách?

Hạ Thần Hi nói, “Các người thực sự là coi thường mạng người.”

Cô đã tức giận đến không biết nên nói cái gì, thu dọn đồ đạc chuẩn bị rời đi, “Tôi là kỹ sư kết cấu, kết cấu không hợp lý, tôi tuyệt đối sẽ không ngồi xem mặc kệ, báo cáo nhất định sẽ giao lên, các người đã không nói, đi, hôm khác tôi lấy lệnh thẩm tra, tra từng tầng một, tôi có rất nhiều thời gian.”

Cô vừa muốn đi, nhận thầu Lưu Bằng ngăn cản cô, “Hạ kỹ sư, đừng tuyệt tình như vậy.”

“Là các người không hợp tác.” Hạ Thần Hi nói.

“Hạ kỹ sư, chúng tôi biết, phương án cụ thể, qua mấy ngày chúng tôi sẽ cho cô, mấy ngày nay công trình sẽ tạm hoãn, cô xem một chút tầng 37 nên chữa trị thế nào.” Kỹ sư công trường nói.

Sắc mặt Hạ Thần Hi hơi chậm, “Đổi thành xi măng cốt thép, tăng độ dày thép, tăng vách ngăn sau.”

“Được, chúng tôi biết.”

Kỹ sư công trường ghi chép xuống lời Hạ Thần Hi nói, thao tác cụ thể thế nào, tăng bao nhiêu, Hạ Thần Hi còn chưa có ra số, số liệu ngày mai mới có thể cho.

Cô vốn có thể lập tức trở lại, nhưng Hạ Thần Hi lưu lại tới kiểm tra kiến trúc tầng 38 trở lên.

Xác định cô đi rồi, Triệu Phong nói, “Phụ nữ thực sự là tích cực, gian ngoan mất linh.”

“Đúng vậy, con mẹ nó, quá không hiểu biết.”

“Thực sự chúng ta phải đem tất cả số liệu cho cô ta sao?”

Kỹ sư công trường nói, “Đừng nói đùa, ai có thể phụ trách tổn thất, chẳng qua là lừa gạt lừa cô ta, dù sao chúng ta biết vấn đề ra ở nơi nào, chữa trị một chút liền không có vấn đề, cũng không phải chỉ có Hạ Thần Hi mới là kỹ sư kết cấu.”

“Cô ta nếu như chọc ra thì làm sao bây giờ?” Nhận thầu Thương lo lắng, “Nếu là chọc ra, đây là một hạng mục lớn, kiểm tra cũng vô cùng khó khăn.”

Triệu Phong cười nói, “Đường thị tài đại khí thô, có cái gì bất bình.”

Hạ Thần Hi đi lên kiểm tra, trút xuống vấn đề không biện pháp khắc phục, tổng thể vấn đề không lớn, chỉ là, trong lòng Hạ Thần Hi rất bất an, cô xem biểu hiện đội nhận thầu cùng kỹ sư, chắc là có nhiều vấn đề lắm.

Lúc cô đến tầng 45 kiểm tra, trong lòng càng bất an, mặc dù nói tầng cao có biện pháp khắc phục lỗ thủng, nhưng càng đi lên, chỗ thiếu hụt càng rõ ràng.

Mặc dù không đến mức sụp xuống, nhưng nếu là có một cơ hội, nói không chừng thật sự có rất nhiều tai họa.

46. Chương 46: Mẹ, Cái Khác Con Không Có, Tiền Rất Nhiều

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi lấy sổ ra, ghi chép xuống vấn đề chính mình phát hiện.

Chờ lúc cô chuẩn bị xuống lầu, đã là buổi chiều.

Các kỹ sư đã sớm trở lại, nhận thầu Thương cũng đã sớm đi trở về.

Hạ Thần Hi khép sổ lại, Tưởng Tuệ điện thoại tới, nói cho cô ngày mai giao báo cáo, Hạ Thần Hi gật đầu, xuống lầu chuẩn bị về nhà.

Nhưng mà, phía trước sụp đổ khiến cho cô chú ý, cô hỏi một công nhân, “Chuyện gì xảy ra?”

“Không chuyện gì, mấy ngày hôm trước mưa to, bó củi dựng có vấn đề, công trường thông thường.” Công nhân cười đến rất giản dị, gỡ gỡ đầu, có chút ngại ngùng.

Công trường cất lượt, các công nhân đều biết này nữ kỹ sư này rất giỏi, cô ở tầng 37 răn dạy các kỹ sư khác sớm được bọn truyền ra, khó có được người phụ trách như vậy, vì bọn họ suy nghĩ, công nhân các tổ rất cảm kích.

“Thông thường?”

“Đúng vậy!”

Hạ Thần Hi nhíu mày, đi tới, mặt đất rất ướt, hơn nữa rất trượt, giày của cô dính đầy bùn đất.

“Triệu Phong đã làm kiểm tra an toàn sao?”

“Triệu kỹ sư đã làm.”

Hạ Thần Hi nhíu mày, kéo một công nhân lớn tuổi qua hỏi, “Các người đánh nền bao lâu? Sau bao nhiêu lần? Sụp xuống mấy lần?”

...

Hạ Thần Hi ở công trường, vẫn bận đến bảy giờ, dọc theo công trường thi công, làm các loại kiểm tra địa chất, cuối cùng cho ra một kết luận đáng sợ.

Ở đây bùn đất đặc biệt xốp, nền đánh không đủ kiên cố.

Nền cao ốc Hằng Kim, cũng không đủ kiên cố.

Hạ Thần Hi trở lại nhà trọ cạnh biển, đã là tám giờ tối, mệt mỏi.

Hạ bảo bồi vô cùng đau lòng, vội vàng hâm nóng cơm nước, Hạ Thần Hi đói bụng lắm, không nói hai lời, gió cuốn mây tan, Hạ bảo bồi ở một bên sắc mặt âm trầm.

“Bảo bối, con làm sao vậy?”

“Mẹ, mẹ quá cực khổ.” Hạ bảo bối nói, “Mẹ, con đã lớn, mẹ không cần vất vả làm việc như vậy nuôi con.”

Mẹ nừa vương thân ái của bé, bảo bối cái khác không có, tiền muốn có bao nhiêu liền có bấy nhiêu, mua một quốc gia cũng không thành vấn đề không muốn mẹ làm việc vất vả như vậy, bảo bối nhìn thật đau lòng.

“Mẹ không làm việc, con ăn không khí?” Hạ Thần Hi cười trừ.

Hạ bảo bối hưng trí, quyết đoán nói, “Mẹ, con mở hộ khẩu vũ trụ, mẹ muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, rất dễ ràng, tuyệt đối không ai phát hiện.”

Hạ Thần Hi, “...”

Con tai, đây là xúi giục mẹ phạm tội.

Lỗi, lỗi, cô giáo dục thật thất bại.

“Bảo bối, kỳ thực mẹ không cảm thấy vất vả.” Hạ Thần Hi khó có được thật tình như thế nói, “Làm phần việc này khiến mẹ rất vui vẻ, rất thỏa mãn, con có lẽ sẽ cảm thấy mẹ rất mệt, kỳ thực mẹ thống khổ.”

“Giống như lúc mẹ sinh con, đau đến muốn chết, lại cam tâm tình nguyện như vậy, hiểu không?”

Hạ bảo bối ủy khuất, bé sao có thể không hiểu, chỉ là đau lòng cho mẹ.

“Biết.” Hạ bảo bối rầu rĩ không vui về thư phòng, phát tiết khó chịu trong lòng.

Hạ Thần Hi thức đêm viết xong báo cáo, ngày hôm sau đi làm hoàn chỉnh giao cho Tưởng Tuệ. Tưởng Tuệ mặt không đổi nhìn báo cáo xong, nhíu mày, gọi điện thoại cho Triệu Phong, “Anh, cao ốc Hằng Kim có vấn đề rất nghiêm trọng sao?”

Tưởng Tuệ cùng Triệu Phong là bà con, thuở nhỏ cảm tình rất tốt.

“Mẹ nó, Hạ Thần Hi thật không thức thời, cô ta nói?”

“Đúng, đội thi công không dựa theo thiết kế, không được kiểm tra an toàn, nên không kiên cố, kiến trúc thượng tầng áp lực quá lớn, độ nghiêng xuất hiện lệch, ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu. Các người đang làm cái gì?”

47. Chương 47: Hạ Thần Hi Báo Cáo

Editor: thanh huyền

Tưởng Tuệ cả giận nói, “Đây là dự án Đường thị cùng WPL kết hợp, anh lại tham bao nhiêu khoản công trình?”

Triệu Phong nói, “Tiểu Tuệ, không có nghiêm trọng như vậy, người phụ nữ kia thần kinh, chuyện bé xé ra to, anh bảo đảm, sẽ không xảy ra vấn đề gì.”

“Báo cáo muốn giao cho Trần Dương, anh cẩn thận một chút!” Tưởng Tuệ lạnh lùng cảnh cáo, nếu không phải là anh, trong lòng cũng là khinh bỉ.

“Tiểu Tuệ, không muốn a.”

“Trần Dương chỉ tên phải báo cáo, tôi không có lựa chọn khác, là các người không có bản lĩnh thuyết phục Hạ Thần Hi.” Ánh mắt Tưởng Tuệ xuyên qua cửa chớp nhìn ra Hạ Thần Hi phía ngoài.

Cô đang chăm chỉ làm việc, nghiêng mặt nắng sớm tập trung lại một loại sức quyến rũ thánh khiết.

Cô là đồ kị Hạ Thần Hi, ghét Hạ Thần Hi.

Nhưng mà, năng lực Hạ Thần Hi cùng phán đoán, cô rất tin.

Tướng Tuệ cúp điện thoại, ký tên, đưa thư ký đem báo cáo lên lầu cho Trần Dương.

Nửa giờ sau, Hạ Thần Hi bị kêu lên phòng làm việc tổng giám đốc.

Sau khi gõ cửa, truyền đến một tiếng nói ôn hòa, “Mời vào!”

Hạ Thần Hi đi vào, sau khi vào phòng làm việc tổng giám đốc, Trần Dương cúi đầu nhìn báo cáo, không có ngẩng đầu, dáng vẻ vô cùng nghiêm túc, Hạ Thần Hi nhú mày, năm ngoái ở tổng bộ cô thấy qua Trần Dương một lần.

Sau khi trở về, vẫn chưa từng thấy.

Trong ấn tượng là một người đàn ông phong độ nhẹ nhàng, ôn nhuận như ngọc.

Trần Dương cuối cùng cũng ngẩng đầu, thấy Hạ Thần Hi, hơi sững sờ, “Hạ Thần Hi?”

“Đúng vậy.”

Trần Dương kinh ngạc, cấp tốc phục hồi lại tinh thần, ôn hòa cười, “Xin lỗi, không ngờ Hạ kỹ sư còn trẻ đẹp như vậy.”

Anh ca ngồi trực tiếp lại thản nhiên, Hạ Thần Hi trái lại có chút ngại ngùng.

“Đa tạ tổng giám đốc ca ngồi.”

Trần Dương cười, trở về với vấn đề chính, “Báo cáo cao ốc Hằng Kim tôi đã xem qua, vấn đề đúng như cô nói?”

“Đúng vậy, tôi thăm dò qua một ngày, có lẽ vấn đề tổng kết không đủ tỉ mỉ, vấn đề cụ thể, chỉ biết nhiều, sẽ không ít.” Hạ Thần Hi nghiêm túc nói, cô hi vọng có thể nhìn thẳng vào vấn đề cao ốc Hằng Kim.

Trần Dương trầm ngâm, neho mắt lại, “Cô cảm thấy có nên tạm hoãn thi công, kiểm tra tổng thể thiết kế không?”

Hạ Thần Hi không hề nghĩ ngợi, “Có!”

“Tôi biết.” Trần Dương nói, “Hằng Kim là dự án WPL cùng Đường thị hợp tác, tôi trước cùng Đường tổng giám đốc thương lượng đối sách, việc này trước không muốn bên ngoài biết.”

“Tốt.”

Hạ Thần Hi vừa muốn lui ra ngoài, Trần Dương gọi lại cô, nam tử ánh mắt ôn hòa, tiểu ý ôn đạm, “Hạ kỹ sư, làm tốt lắm.”

Hạ Thần Hi đột nhiên có một loại cảm giác gặp được tri âm, Trần Dương là người phụ trách.

“Đa tạ tổng giám đốc!” Cô rời khỏi phòng làm việc.

Trần Dương cùng Đường Bạch Dạ gọi điện thoại, fax một phần báo cáo của Hạ Thần Hi cho anh, Đường Bạch Dạ vốn không muốn quản vấn đề công trình sụp xuống, ném cho người quản công trình là được, vừa nhìn trên báo cáo công trình là Hạ Thần Hi ký tên, anh lại thay đổi chủ ý.

Báo cáo Hạ Thần Hi cũng không phải là tường tận như vậy, chỉ là đưa ra một thứ đại khái, cụ thể vẫn đề thiếu số liệu.

Đường Bạch Dạ hỏi Lâm Nhiên, “Tổng kỹ sư Hằng Kim là ai?”

“Triệu Phong.” Lâm Nhiên nói, “Vấn đề rất nghiêm trọng?”

“Có người nói rất nghiêm trọng.” Đường Bạch Dạ nhú mày, neho mắt, “Bã đậu như thế, để anh ta đi quản chuyện của Hằng Kim?”

Lâm Nhiên bật cười, Đường Bạch Dạ, cậu thực sự là quá ác độc .

“Vấn đề công trình sụp xuống cũng không ít, lúc cậu ở đây làm việc cũng không phải không thấy, khả năng không nghiêm trọng như vậy.” Lâm Nhiên nói, Đường Bạch Dạ luôn luôn mặc kệ công trình cụ thể chi tiết, anh chỉ phụ trách nói lên ý tưởng, phía dưới có rất nhiều người nhận công trình.

48. Chương 48: Đường Tiên Sinh Phúc Hắc

Editor: thanh huyền

Anh muốn xen vào quản lý công trình, lại phải quản lý nội bộ, lại muốn quản lý châu báu, không nhiều thời gian như vậy.

“Chờ một chút, có phải Hạ Thần Hi nói rất nghiêm trọng hay không?”

“Làm sao cậu biết?” Anh ta và Hạ Thần Hi đã rất quen sao? Loại chuyện này đều biết.

Lâm Nhiên nói, “Lại nói tiếp, tôi hôm nay nghe thấy một chuyện rất thú vị, Triệu Phong nói Hạ Thần Hi hôm qua đi cao ốc Hằng Kim thăm dò, mắng cho bọn họ một trận, đầu óc chính là đầu óc heo, vì sao không trở về trường học tập, chính cầu nhàu đầu.”

Khóe miệng Đường Bạch Dạ gợi lên một ý cười, chợt lóe lên suy nghĩ, ngũ quan xinh xắn xẹt qua nhu hòa, phụ nữ nghiêm túc cố chấp, luôn làm người thương thức.

“Anh ta tham không ít công trình khoản, bình thường tôi mở một con mắt nhắm một con mắt, anh ta cho rằng không ai biết tay chân của anh ta.” Đường Bạch Dạ hừ lạnh một tiếng, “Lấy tiền không làm tốt, anh ta có tư cách gì oán giận.”

Nếu không phải nhìn trúng thị trường sau lưng anh ta, anh sớm đuổi Triệu Phong.

“Hạ Thần Hi là kỹ sư rất giỏi, nếu như cô ấy nói có vấn đề, khẳng định không cho lạc quan, cậu tốt nhất nên nghĩ đối sách.” Lâm Nhiên nói.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng hừ, “Này bang vương bát đão, tìm vấn đề cho tôi, cậu đi tìm nhận thầu Thương, làm thế nào cho thật tốt.”

“Được!” Lâm Nhiên muốn đi ra ngoài, lại dừng bước lại, nghi ngờ hỏi, “Dạ Bạch, tôi cảm thấy... cậu có ý tứ đối với Hạ Thần Hi có phải hay không?”

“Con mắt nào của cậu nhìn thấy tôi có ý với cô ấy?” Ánh mắt Đường Bạch Dạ lạnh lùng đến cực điểm, cực kỳ không thêm.

Lâm Nhiên chững chạc đằng hoàng, “Hai con mắt.”

Đường Bạch Dạ cười, “Đi phối cái kính mắt, cậu rất cần.”

Lâm Nhiên nhún nhún vai, “Đi, tính tôi nhiều chuyện, tôi cũng cảm thấy ánh mắt cậu là chướng mắt Hạ Thần Hi.”

Đường Bạch Dạ trềng mắt một cái, Lâm Nhiên vậy mà nói ánh mắt anh sai?

Lâm Nhiên cười ha ha, ra khỏi phòng làm việc tổng giám đốc.

Đường Bạch Dạ gọi điện thoại cho Trần Dương, “Trần Dương, buổi trưa ăn một bữa cơm, nói một chút.”

“Được!” Trần Dương nói, “Tôi cũng đang có ý đó.”

Đường Bạch Dạ dừng một chút, khẩu khí giải quyết việc chung, “Đưa Hạ Thần Hi đi.”

“Hạ Thần Hi?” Trần Dương hiển nhiên thật bất ngờ.

Hai người tổng giám đốc bọn họ ăn cơm, kêu Hạ Thần Hi đi làm cái gì?

“Phần báo cáo này là cô ấy viết, có mấy vấn đề tôi muốn hỏi rõ một chút.”

Trần Dương hiểu rõ, trong lòng thầm nghĩ, Đường Bạch, người là kia đáp sai rồi, quá khờ nếu là loại vấn đề này, công trình luôn luôn có bộ tổng giám xuất xử lý, lúc nào đến phiên người tự thân xuất mã ?

Vậy mà điểm danh muốn Hạ Thần Hi ăn cơm, này thực sự là chuyện cười nhạo nhất hôm nay.

“Được, tôi biết. Cần kêu lên Tưởng Tuệ không?” Trần Dương hỏi, hai nam một nữ ăn cơm có chút kỳ quái, hai nam hai nữ so sánh hài hòa, thuận tiện sáng tạo cơ hội cho vị hôn phu hôn thê bọn họ.

“Kêu lên cô ấy đi làm cái gì?” Đường Bạch Dạ hỏi lại, giọng điệu như thường.

Trần Dương nói, “Đi, tôi biết.”

Tưởng Tuệ là tổng giám phòng thiết kế, đương nhiên cùng việc này có liên quan, nhưng Đường Bạch Dạ nói không gọi, vậy không gọi đi.

Không khéo chính là, Trần Dương vừa mới cúp điện thoại, không đầy một lát Tưởng Tuệ liền điện thoại tới, mời anh cùng nhau cơm trưa, một chuyện qua đi, cơ hội hai người gặp mặt cũng không nhiều.

“Buổi chiều tôi có chuyện muốn nói.” Đường Bạch Dạ nhàn nhạt cự tuyệt.

Ánh mắt Tưởng Tuệ ảm đạm, “Bữa tối đâu?”

“Bữa tối lại nói đi, không biết nói tới khi nào.”

Tưởng Tuệ bắt đầu dĩ, muốn nói lại thôi, cuối cùng thức thời cúp điện thoại, Đường Bạch Dạ không phải người đàn ông cô có thể bên người bỏ dỡ, một chút cô cũng không muốn Đường Bạch Dạ phiền chán.

49. Chương 49: Ba Người Tất Có Rối Loạn

Eidior: thanh huyền

Chưa tan tầm, Trần Dương đi tới phòng thiết kế, “Hạ kỹ sư, cùng đi ra ngoài ăn một bữa cơm đi.”

Hạ Thần Hi quay đầu nhìn cửa hộp tiện lợi của cô, cảm thấy hơi tiếc, cô vẫn cảm thấy tay nghề bảo bối tương đối khá, toàn bộ người của phòng thiết kế nhìn Trần Dương cùng Hạ Thần Hi, mắt Tiết Giai Vân trực tiếp hiện lên hai bóng hình trái tim.

Tổng giám đốc đại nhân tự mình đến mời Thần Hi ăn cơm, đại scandal a, đại scandal a.

Trần Dương cũng cảm giác mình đường đột, cười giải thích, “Cao ốc Hằng Kim có vài vấn đề, tôi nghĩ cần thỉnh giáo Hạ kỹ sư.”

Cứ nhắc tới công sự, Hạ Thần Hi cũng chỉ có thể đứng dậy, Trần Dương cùng Tưởng Tuệ chào hỏi, báo cho Tưởng Tuệ biết, Hạ Thần Hi buổi chiều có khả năng trở về trễ, Tưởng Tuệ gật đầu, Hạ Thần Hi theo Trần Dương cùng đi.

“Oa, Thần Hi thật hoa đào thịnh vượng, tổng giám đốc chạy không khỏi bàn tay cô.” Tiết Giai Vân hưng phấn hô to, “Tổng giám đốc anh tuần nhiều tiền, ôn nhuận như ngọc, trọng yếu nhất là không có scandal, là một người chồng tốt.”

“Thần Hi cùng tổng giám đốc đi cùng một chỗ, thực sự rất xứng đôi.”

“Đường Bạch Dạ là điều kiện là tình nhân tốt nhất, người chồng kém cõi nhất, tổng giám đốc chúng ta là điều kiện tình nhân tốt nhất, lại là người chồng tốt nhất.”

“Đúng, đúng, đúng, Hạ Thần Hi, xông lên, bắt tổng giám đốc đại nhân.”

“Cô quá cầu huyết đi, cái này là khẩu hiệu gì.”

...

Phòng thiết kế nghị luận nhao nhao, người theo đuổi Hạ Thần Hi trong WPL đã xếp thành một hàng dài, bây giờ lại thêm Trần Dương, Hạ Thần Hi không thể nghi ngờ là kỹ sư đứng đầu WPL.

Tướng Tuệ lạnh lùng nheo mắt lại, trong lòng thầm nghĩ, Hạ Thần Hi thật là có bản lĩnh, một lần đến công trình đã có thể được Trần Dương mời đi ăn.

Từ lúc nào Trần Dương hạ mình tới phòng thiết kế, nhất định là coi trọng Hạ Thần Hi.

Hồ ly tinh!

Hạ Thần Hi ngồi lên xe của Trần Dương, nhin không được đề nghị, “Trần tổng, kỳ thực ở phòng làm việc cũng có thể nói.”

Trần Dương khởi động xe, nhin không được cười lên một tiếng, “Hạ tiểu thư là sợ hãi cùng tôi ở một chỗ sao?”

“Trần tổng phong độ nhẹ nhàng, tôi sao có thể sợ, chỉ là, anh là tình nhân trong mộng của phụ nữ trong WPL, tôi không muốn trở thành đối tượng mọi người đổ kỵ.”

“Tôi cũng là tình nhân trong mộng của cô sao?” Trần Dương cười hỏi, trêu tức nhú mày.

Hạ Thần Hi bình tĩnh nói, “Tình nhân trong mộng của phụ nữ đều như vậy.”

Trần Dương cười, khoe môi càng thấy mềm mại.

Hạ Thần Hi nghĩ thầm, Trần Dương đích thực là tình nhân trong mộng của phụ nữ thành phố S, tướng mạo tốt, gia thế tốt, năng lực tốt, quan trọng nhất chung tình, không có scandal, không giống Đường Dạ Bạch, một hồ hoa điệp.

“Ôc Ôn vẫn rất công đạo, kêu tôi chiếu cố cô thật tốt, miễn cho người nào đào óc tường, kỳ thật tôi cũng muốn gặp cô, mời cô ăn một bữa cơm.” Trần Dương cười nói, “Trước mới đi công tác từ Châu Âu về, hơi mệt, việc này liền thay đổi.”

Ôc Ôn là tổng giám đốc WPL, đối với Hạ Thần Hi có chiếu cố thêm.

“Trần tổng nói quá lời.” Hạ Thần Hi chậm rãi nói, “Kỳ thực, tôi chính là một kỹ sư bình thường, Ôc Ôn tiên sinh quá nâng đỡ.”

“Ông ta luôn có lý do của ông ta.” Trần Dương nói, “Tôi hối hận, không gặp được cô sớm một chút.”

Hạ Thần Hi cười, hai người đã đến một tiệm cơm Tây.

Đây là một nhà biệt thự cơm Tây, theo phong cách hình tròn, lầu hai tất cả đều là cơm Tây, hình tròn bao quanh một hoa viên, trong vườn hoa muôn màu muôn sắc, ở giữa một pho tượng thạch đứng vững.

Trần Dương giới thiệu, đây là thần tình yêu nổi danh.

Lầu hai phòng ăn vờn quanh, một bên dùng cơm, một bên thưởng thức mỹ cảnh, đích thực là hưởng thụ.

Mắt Hạ Thần Hi nhìn thấy một chiếc Lamborghini, nhìn biển số xe, 8888 kiêu ngạo như vậy, trán cô xuất hiện vạch đen, nói thực sự, Đường Dạ Bạch thật sự là quá phong độ.

50. Chương 50: Chuyện Phạm Pháp Tôi Không Làm, Chỉ Làm Việc Phạm Tội

Editor: thanh huyền

Người yêu tinh còn chưa tính, xe cũng yêu tinh như vậy.

Biển số xe kiêu ngạo như thế, anh ta thật không biết cái gì là khiêm tốn.

Ngàn vạn không nên đụng yêu nghiệt này.

Trần Dương cùng Hạ Thần Hi lên lầu, đi qua một hành lang gấp khúc liền nhìn thấy Đường Bạch Dạ ngồi ở bên cửa sổ, đối diện thần tình yêu hoa. Anh ta mặc một bộ màu lam nhạt, quần đen, áo khoác để trên ghế.

Áo sơ mi tôn lên vóc người tinh tráng của anh ta, mơ hồ có thể thấy bắp thịt, thoạt nhìn vô cùng hấp dẫn.

Ba cúc áo sơ mi mở ra, lộ ra xương quai xanh đàn ông tinh xảo, cổ tay áo có đính một viên ngọc bích, mang theo một khối khí thể đàn ông, anh ta cầm một ly rượu đỏ, nhẹ nhàng lay động, nghe hương vị rượu đỏ.

Hạ Thần Hi vô số lần muốn dùng một thích hợp nhất để hình dung Đường Bạch Dạ, nhưng mỗi lần nhìn thấy anh ta, chỉ có hai chữ, yêu nghiệt.

Thực sự là một loại yêu nghiệt hại nước hại dân.

Nam nữ trong phòng ăn, lực chú ý của mọi người đều đặt trên người anh ta.

Một người một ly rượu đỏ, đã là cả phong cảnh phòng ăn.

Thần tình yêu, không biết sương mù mắt ai.

Hạ Thần Hi vốn định đề nghị Trần Dương đi một bàn khác, dù sao vòng tròn, ai biết Trần Dương thẳng tắp đi hướng Đường Bạch Dạ, cô nghĩ, có lẽ Trần Dương muốn cùng Đường Bạch Dạ chào hỏi, quan hệ hai người cũng tốt, cũng không thể gặp không chào hỏi.

Cô chỉ có kiên trì đi qua, ai biết Trần Dương cùng Đường Bạch Dạ chào hỏi xong, thân sĩ kéo ghế đối diện Đường Bạch Dạ, Hạ Thần Hi mở to mắt, đây là ý gì?

Đầu óc còn đang chuyển động, người đã ngồi xuống.

Trần Dương ngồi vào một bên, nhin không được giới thiệu, “Dạ Bạch, đây là kỹ sư Hạ Thần Hi. Hạ kỹ sư, đây là Đường Bạch Dạ tiên sinh.”

Về mặt Đường Bạch Dạ tươi cười, rất phong độ nhẹ nhàng đưa tay qua, “Hạ tiểu thư, xin chào, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.”

Hạ Thần Hi xuất phát từ lễ phép, cũng đưa tay qua bắt tay, trong lòng oán thầm, thực sự là diễn quá tốt.

Ảnh đế Lương Triều Vĩ cũng muốn xuống đài khom người chào.

Trần Dương nói, “Thần Hi, Dạ Bạch muốn nghe một chút ý kiến của cô về cao Hằng Kim, muốn gặp mặt, trò chuyện một chút, có ý kiến gì, cô có thể lớn mật nói ra.”

Lãnh đạo nói với nhân viên, nhân viên thân ái, có ý kiến gì có thể nói ra.

Đại đa số nhân viên cười ha hả nói, lãnh đạo, tôi không có bất cứ vấn đề gì.

Nhưng mà, Hạ Thần Hi không thuộc về loại này.

Cô đang muốn nói chuyện, Đường Bạch Dạ nói, “Trước gọi cơm đi, chậm rãi trò chuyện.”

Đường Bạch Dạ gọi một phần thịt bò thăn với gan ngỗng, uống rượu đỏ, Trần Dương một phần bò bít tết, cũng uống rượu đỏ, Hạ Thần Hi gọi một phần canh hải sản, pho mát hấp tôm he, uống một ly rượu nho trắng.

Hạ Thần Hi không ăn đồ tây, chủ yếu là Hạ bảo bồi chăm sóc dạ dày của cô.

“Dạ Bạch, khoản không sạch sẽ của tập đoàn Chu thị, nửa năm trước đã có người trả cho họ không ít nợ khó đòi, tiền vốn Hằng Kim bị bọn họ rút lui, mới lại xuất hiện vấn đề chất lượng.” Trần Dương nói.

“Tôi biết, mấy ngày hôm trước mới để cho tôi giúp nâng giá cổ phiếu.” Đường Bạch Dạ nhàn nhạt nói.

“Nội bộ giao dịch?”

Đường Bạch Dạ gật đầu, “Chu lão dù sao cũng là già rồi, xách không rõ, vấn đề Chu thị, đã không phải vấn đề tiền vốn, quản lý cấp cao của bọn họ thiếu hụt quá lớn, đã sớm nên băng bản, giá cổ phiếu nâng lại thế nào cũng không dùng.”

Đột nhiên, anh ta ý vị thâm trường liếc mắt nhìn Hạ Thần Hi một cái, “Đương nhiên, chuyện phạm pháp, tôi luôn luôn không làm.”

Nội bộ giao dịch là phạm pháp, biết luật phạm luật.

Trần Dương thiếu chút nữa không nể mặt bật cười, ngại với nữ sĩ ở đây, trái lại nuốt tiếng cười xuống.

51. Chương 51: Châm Chọc Đối Đầu

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ nói, chuyện phạm pháp, tôi luôn luôn không làm, giống như một học sinh tiểu học nói, cha, con muốn sinh con, khỏi hài như vậy.

Lấy tính cách của Đường Bạch Dạ, có người tìm anh ta nâng giá cổ phiếu, anh ta sẽ giống như quỷ hút máu người không chừa lại một mảnh, đây mới là Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi không nói gì, không tham dự thảo luận.

Chuyện trên thương trường, cô không thích hợp quan tâm, cô chỉ quan tâm việc làm của cô.

“Hạ tiểu thư, cô thực sự cảm thấy trì hoãn thi công, một lần nữa thiết kế lại sao?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Trì hoãn thi công một ngày, tổn thất không thể đo lường, không đúng thời hạn hoàn thành, Đường thị bên này tổn thất nặng nề.

Hạ Thần Hi nói, “Tuyệt đối cần, đội thi công không dựa theo thiết kế thi công, tự mình cải biến, thép không đủ dày, độ dày cũng không hợp tiêu chuẩn, tôi không biết các người đánh giá tiêu chuẩn có phải chỉ cần to là được không.”

“Tôi là một kỹ sư kết cấu, trên bản thiết kế kiến trúc, kết cấu kỹ sư, trên bản thiết kế có thể phòng được động đất cấp 16, tôi sẽ không để nó sụp xuống ở động đất cấp 12.”

Ánh mắt Trần Dương xẹt qua một tia tán thưởng, anh thích người phụ trách nghiêm túc như vậy, đặc biệt là phụ nữ, thực sự không dễ dàng.

Đường Bạch Dạ nhú mày, “Thật nghiêm trọng như thế?”

Hạ Thần Hi cười híp mắt, ngọt ngào động lòng người, Trần Dương cùng Đường Bạch Dạ giật mình một chút, Hạ Thần Hi nói, “Đường tổng đây là đang chất vấn năng lực chuyên nghiệp của tôi sao?”

Trần Dương cười, Đường Bạch Dạ hừ lạnh một tiếng, hiển nhiên đích xác là chất vấn năng lực chuyên nghiệp Hạ tiểu thư.

Hạ Thần Hi cũng không tức giận, nhàn nhạt nói, “Nếu Đường tổng mời được kỹ sư kết cấu đến chất vấn năng lực chuyên nghiệp của tôi, bằng không người ngoài nghề không thể biết, miễn cho cười chết người. Giống như tôi không phải học vị MBA, tôi cũng không đánh giá hai anh quản lý thế nào.”

Trần Dương cũng nhin không được nữa cười to, “Bạch Dạ, cậu cuối cùng cũng có ngày bị nói câm.”

Đường Bạch Dạ đáp lại chính là hừ lạnh một tiếng.

Tiếp đến, mấy người vừa ăn cơm, vừa nói chuyện.

Điện thoại của Trần Dương đột nhiên vang lên, anh ra nhận điện thoại, trở về xin lỗi nói, “Tôi có một việc việc gấp lập tức phải trở lại, Thần Hi, cô bồi Bạch Dạ dùng cơm.”

Anh ta nói xong, cấp tốc lách người.

Thời gian Hạ Thần Hi mở miệng cũng không có.

Đường Bạch Dạ nhìn cô, thờ ơ hỏi, “Cô đang sợ tôi?”

“Anh cũng không phải yêu ma quỷ quái, tôi vì sao sợ anh?”

Coi như là yêu ma quỷ quái, cô cũng không sợ anh ta.

“Hạ tiểu thư, tôi nghiêm trọng hoài nghi, tôi nghi ngờ cô là chuyện gì có lỗi với tôi phải không.” Đường Bạch Dạ một chữ một nói.

“Mỗi lần nhìn thấy tôi, cô luôn luôn có một dáng vẻ muốn xin lỗi.”

Về mặt Đường Bạch Dạ rất bao dung độ lượng, cười nói, “Hạ tiểu thư, nói đi, tôi sẽ không trách tội cô.”

Trong lòng Hạ Thần Hi run lên, Đường Bạch Dạ thực sự là quan sát tỉ mỉ, cô đích thực là chột dạ, dù sao Đường tiên sinh cho cô một món lễ vật lớn như vậy ở nhà, làm bạn với cô bảy năm, bé không phải là vô tri.

Bảo bối thường thường sẽ cùng Đường tiên sinh gặp mặt, nói như thế nào cũng có điểm lo lắng.

“Đường tiên sinh, đây tuyệt đối là lỗi của anh cảm thấy, tôi chưa từng thấy anh, sao có thể làm ra chuyện thật có lỗi với anh.” Hạ Thần Hi cười híp mắt nói, “Sợ rằng chỉ có Đường tiên sinh xin lỗi người khác, làm gì có người khác dám xin lỗi ngài.”

“Nếu là tôi thực sự đắc tội với anh, chỉ sợ anh ghi hận cho đến lúc chết, sao có thể không nhớ tôi?”

Mặt Đường Bạch Dạ mặt lập tức như quan tài vừa cứng lại thối, “Hạ tiểu thư thật là hiểu tôi.”

Có thù tất báo chính là nguyên tắc của Đường Bạch Dạ.

52. Chương 52: Mỹ Nữ Đến Gần, Đường Tiên Sinh Hai Chữ Chân Ngôn

Có thù tất báo là nguyên tắc xưa nay của Đường Bạch Dạ.

Hạ tiểu thư cười như ánh nắng mặt trời, “Đường tổng, nếu không có việc gì, cơm cũng ăn rồi, chúng ta có nên, tôi còn có chuyện muốn làm.”

“Một kỹ sư thì có việc gì mà cần làm gấp thế, cô có việc chẳng lẽ tôi không có việc sao?”

Hạ Thần Hi đang nắm chặt tay, nghe nói thế cả tay điều buông lỏng. “Cho nên chúng ta nên quay về nhà thì hơn, cả hai đều có việc, nên tự về đi.”

Đường Bạch Dạ nghiêng răng nghiêng lợi, “.”

Hạ Thần Hi uống một ngụm rượu vang, nhà hàng này làm món ăn ngon thật. Cô dự định mang bảo bối lại đây hưởng thụ một chút, hoàn cảnh tốt, đồ ăn cũng tốt, không khí trong lành. Mẹ con thân tình hiếm có thời gian bên nhau nên không được lãng phí.

“Cô mấy ngày nay còn muốn đi kiểm tra tòa cao ốc kia sao?” Đường Bạch Dạ hỏi.

“Khả năng đi.” Hạ Thần Hi nói, “Có một chút số liệu thu thập không đủ, Đường tổng giám đốc, cho tôi mạo phạm hỏi một câu, có phải người nhận thầu các tòa nhà cao tầng vàng liên tục không?”

“Cô hoài nghi tôi xây dựng trái phép?”

Hạ Thần Hi nhú mày, vốn định nói cho có lệ, lại thay đổi chủ ý, cô cũng không biết, vì sao cô đối với Đường Bạch Dạ, giống như không biết cái gì là lễ phép cùng khách khí.

“Cho dù anh lấy được thầu, cũng là anh tiêu tiền để mua các mối quan hệ. Xin thứ cho tôi nói thẳng, mảnh đất đó cũng không thích hợp cho việc xây nhà cao tầng.” Hạ Thần Hi nói, “Tuy rằng tôi không có cụ thể so với số liệu, nhưng tôi biết, 60 tầng nhất định là gánh nặng.”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Tòa nhà này tuyệt đối sẽ không sụp đổ.”

“Là... tôi đương nhiên biết không sụp xuống, nhưng vượt qua sức thừa nhận, cũng không phải một chuyện tốt.” Hạ Thần Hi nói.

“Đất đai của thành phố S có cấu tạo tính chất xốp, giao thông bốn phương thông suốt, bề mặt hàng năm trầm xuống, nếu mỗi người đều lấy số liệu làm tiêu chuẩn, chỉ sợ thành phố S này cũng không thể xây dựng tòa nhà vượt qua 50 tầng tồn tại lâu.”

Hạ Thần Hi rất biết miệng, phe phái bất đồng, quả nhiên không thể thương lượng.

Đường Bạch Dạ cũng không chịu, sau khi ăn xong uống một ly cà phê, chậm rãi nhắm nháp, cũng không có ý rời đi, Hạ Thần Hi cũng ngồi đó, cũng muốn một ly cà phê.

Ánh mắt Hạ Thần Hi nhìn hướng phía ngoài hoa viên, hoa tươi thối đi những phiên muộn, xung quanh thật sự là một nơi không tệ.

Tầm nhìn cũng tốt lắm.

“Hoa viên rất đẹp, có phải hay không?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ Thần Hi nói, “Thật là đặc ý.”

Đường Bạch Dạ mím môi, chậm rãi uống cà phê, tư thái tao nhã, Hạ Thần Hi nhìn không được hỏi, “Chúng ta có thể đi chưa?”

“Không thể.” Đường Bạch Dạ ngay cả phép lịch sự cũng không có, trực tiếp cự tuyệt.

Hạ Thần Hi, đi, anh là tổng giám đốc, anh là đại gia, nghe anh nói rồi tính.

Một cô gái ăn mặt sang trọng xinh đẹp đi vào. Hạ Thần Hi đang quay đầu thấy một cô gái xinh đẹp đi vào hướng tới chỗ Đường Bạch Dạ, “Đường tổng, thật khéo ở chỗ này có thể gặp được anh.”

“Lý tiểu thư, chào cô.” Sắc mặt Đường Bạch Dạ lạnh lùng, trước sau như một không biểu cảm gì.

Cổ ấy gần như muốn ở đây nói chuyện với anh, cười đến vô cùng mê hoặc.

“Đường tổng, sao lâu rồi không có tới tìm em, bộ gần đây bề bộn nhiều việc sao?”

“Bề bộn nhiều việc!”

“Thật đáng tiếc, em còn muốn cùng Đường tổng ăn bữa tối, không biết lời mời này của em Đường tổng có thể nhận lời mời này không.”

“Không rảnh!” Đường Bạch Dạ thản nhiên nói, vẻ mặt thể diện cũng không lưu.

“Đường tổng, cứ như vậy cự tuyệt em sao, mấy ngày nữa chính là sinh nhật em rồi, anh có thể đi không?”

“Sẽ không!”

Dù cô ấy nói gì, đều bị Đường đại thiếu hai chữ chân ngôn cấp cho ngăn cản trở về.

Hạ Thần Hi nghĩ, nếu đổi lại là cô, đã sớm phát tay áo chạy lấy người, cô này cũng mặt dày ghê, đã nói đến thế mà mặt không đổi sắc, hay là Đường tổng bên ngoài được rất nhiều cô gái đến bắt chuyện nên như vậy, cô đây sẽ hết sức hưởng thụ. Nhưng sao biểu cảm gương mặt lại lạnh như băng thế này.

53. Chương 53: Mắng Chửi Người Không Mang Theo Thô Tục

Đây là lát mềm buộc chặt sao.

Anh ở trên giường cũng như vậy, thật phúc tinh không phải giọng điệu của anh sao?

Đáng tiếc cô quên , bằng không có thể suy nghĩ một chút đến tột cùng điều không phải là người có lỗi, đáng đánh đòn .

Hạ Thần Hi trong một phen hỗn độn, thật sự không nghĩ ra, loại người này ngay cả lối thoát cũng không cho, anh đến tột cùng có cái gì tốt mà làm cho toàn bộ phụ nữ si mê như điều đó.

Cái gọi là người đàn ông tốt, phải như Trần Dương mới là đàn ông tốt a.

“Ai, thật sự tiết quá đi, cô gái này là ai, thật lạ mặt a.” Cô gái nhìn Hạ Thần Hi ra vẻ kinh ngạc hỏi.

Hạ Thần Hi cuối cùng cũng biết được vì sao Đường Bạch Dạ thấy chướng mắt cô gái này.

Rất là ra vẻ đấy chứ.

Cô nhìn cái người từ đầu đến cuối xem chuyện vui ngồi ở đối diện, ánh mắt không có một đích đều thấy được, có cần phải giật mình như thế sao?

Trên mặt Đường Bạch Dạ tỏ vẻ không hề giận, “cô không cần biết.”

Sắc mặt cô gái trở nên thay đổi, cười đến cứng ngắt vừa đổ kị lại khiêu khích nhìn về phía Hạ Thần Hi, “Đường tổng, anh không thể giới thiệu một chút sao?”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, Hạ Thần Hi thầm nghĩ, ánh mắt Đường Bạch Dạ tiên sinh thật kém, có phải ai đến cũng không thể cự tuyệt hay không.

Cô gái thấy Đường Bạch Dạ không nói lời nào, lại nhịn không được khiêu khích nói, “Đường tổng, có phải anh cảm thấy cô gái này không quan trọng phải hay không, nên không cần giới thiệu?”

Hạ Thần Hi khó tin nhìn cô .

Không giới thiệu chính là không quan trọng, cho nên không giới thiệu sao?

Em hả, anh đây là ý gì?

Cô nhìn cô gái trước mặt mình tỏ vẻ bi thương, thảo nào người ta thường nói phụ nữ là đại ngốc nghếch, quả nhiên là có loại này, thực sự tồn tại sao, có thể là để ám chỉ các cô gái có chữ số IQ kém như cô đây, đã thương không dậy nổi.

Sắc mặt Đường Bạch Dạ lạnh lùng, đột nhiên cười đến quỷ dị, “Lý tiểu thư, tôi đây không giới thiệu là vì cô không tư cách biết cô ấy là ai.”

“Cô không quan trọng, cho nên không giới thiệu ?”

Cô gái tươi cười rất cuộc cũng không nhịn được, phần nộ trùng mắt Hạ Thần Hi,

về mặt ghen tị, Hạ Thần Hi một câu cũng không nói, loại phụ nữ này nếu trả lời cô thật sự rất ngu xuẩn .

Cô gái mang đôi giày cao khoảng 2 cm dậm chân, phần nộ rời đi.

Hạ Thần Hi liếc nhìn Đường Bạch Dạ, “Đường tiên sinh thật sự là có diễm phúc, ăn một bữa cơm cũng có thể gặp mỹ nhân.”

“Người này cùng ta không quan hệ.” Đường Bạch Dạ nhìn Hạ Thần Hi, ”Tuy rằng tôi giao hữu rộng khắp, cũng rất biết chừng mực.”

Đường Bạch Dạ phong lưu tiêu sái, vạn hoa hái trong tay, cái gì mà không dám thừa nhận .

Chính là vì cô gái này cùng anh thật sự là không có quan hệ.

“Nguyên nhân Đường tổng không thích cô gái này, xem ra là hoa rơi cổ ý, nước chảy vô tình.” Hạ Thần Hi cười, ” tôi cảm thấy cô ấy thật quen mặt, mà không nhớ ra là ai?”

Đường Bạch Dạ nhìn cô thật lâu, ” cô không biết cô ta là ai?”

“Tôi vì sao nhất định phải biết cô ta là ai?”

“Hai ngày nay cô ta rất nổi tiếng, toàn bộ Thành phố S không ai không biết Lý Ngọc là ai.”

Hạ Thần Hi , “Thật ngại, tôi luôn luôn không chú ý vào mấy chuyện tình cảm lòng vòng của làng giải trí, cô ta có thể nổi đến thế sao, thật sự là.”

Đường Bạch Dạ có thể lường trước, cô nói nhất định không có ý gì hay.

Quả nhiên, Hạ Thần Hi nói, “Xem ra, đầu năm nay dân chúng thưởng thức cũng không ra làm sao, ánh mắt thưởng thức của Đường tiên sinh cũng giống dân chúng, kỳ thực không có gì là sai. Lần sau tôi sẽ không nói anh ánh mắt kém.”

Tiếp theo đón lấy một loạt này , Đường tiên sinh, tôi sẽ không lại xem thường vẻ mặt của anh, rất khoan dung nhìn Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ chỉ cảm thấy sau lưng anh dâng lên một ngọn lửa, cô gái này thật sự là chọc giận người không đền mạng, mắng chửi người không mang theo chữ thô tục a.

54. Chương 54: Yêu Thương Nhưng Nhớ Kéo Người Chịu Tội Thay

Editor:...

Beta: thanh huyền

“Xem ra, Hạ tiểu thư đối với tôi rất có ý kiến.”

“Anh là người được dân chúng yêu mến làm sao tôi có thể nêu ra ý kiến.” Hạ Thần Hi nói.

“Là người được dân chúng yêu mến?” Đường Bạch Dạ nhíu mày, “Cũng có cả cô?”

“Mặc dù anh được nhiều người yêu mến , luôn được các cô gái chú ý đến. Khó mà thoát khỏi được sự yêu mến đó, của những người có khiếu thẩm mỹ hạn chế, đúng lúc gặp được tình huống này. ” Hạ Thần Hi cười đến điên đảo .

Cảm giác của Đường Bạch Dạ là muốn bóp chết cô gái này.

“Hạ Thần Hi, cô thật là.”

Hạ Thần Hi nói, “Đường tổng, bạn gái của anh có thể thành lập một quân đoàn không, anh cũng không cần thêu gấm thêu hoa,cần phải nhỏ mọn như thế không.”

Đường Bạch Dạ hừ lạnh!

Đột nhiên đứng lên, “Đi, theo tôi đến một nơi.”

“Đi nơi nào?”

“Tôi đi chỗ nào thì cô đi theo đến đó , không nên nhiều lời như thế?” Vẻ mặt lạnh lùng của Đường Bạch Dạ thật dọa người.

Hạ Thần Hi muốn nói lại, nhưng không có biện pháp đành phải đi theo. Khi đến bậc cầu thang, vì đi quá nhanh mà chân lại mang giày cao gót không cẩn thận trượt chân nghiêng về phía trước thật may Đường Bạch Dạ kịp thời đỡ lấy.

Đường Bạch Dạ trêu ghẹo nói “Cái này gọi là ôm ấp yêu thương không nghĩ đến cô lại chủ động như thế.”

Hạ Thần Hi không chịu được sự trêu ghẹo này, cười nhưng trong lòng rất không vui nói ” Bản tiểu thư đây đọc sách nhiều như thế cũng không cần đến nỗi đem Hoa Hồ Diệp biến thành Bạch Mã hoàng tử, Đường tổng cứ yên tâm ôm ấp yêu thương gì đó chỉ là suy nghĩ của riêng anh” .

Đường Bạch Dạ, “.”

Anh đột nhiên áp sát vào cổ cô nghiêng rằng , nghiêng thật chặt. Anh không hiểu vì sao gặp phải cô gái này lại khiến anh muốn cắn người đến thế..

“Có tin tôi bỏ cô ở lại đây không !”

“Yên tâm, tôi sẽ tố cáo anh xúc phạm nhân cách của tôi.” Hạ Thần Hi gắt gao nắm lấy cà vạt của anh, “Còn có, tôi sẽ kéo anh chịu tội thay.”

Cả hai trừng mắt với nhau!

Tư thế này vô cùng mờ ám, lại ở cửa cầu thang, Hạ Thần Hi đứng vững đẩy Đường Bạch Dạ ra..

Vẻ mặt giận dữ nói, anh không nên trêu ghẹo tôi như thế, Đường Bạch Dạ xin anh hãy tự trọng. Không nên nhân cơ hội này để ăn đậu hủ của tôi như thế.”

Đường Bạch Dạ, “.”

(^).

Hai người điều không nói câu nào, hướng bãi đỗ xe đi tới. Họ không biết rằng có một ánh mắt tỏa ra lửa đang nhìn họ ở phía sau.

Tướng Tuệ nắm chặt tay tức giận đến run lên, cô cùng khách hàng có hẹn ở nhà hàng Tây cùng bàn chuyện làm ăn. Trong lúc vô tình thấy được Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi cũng ở đây.

Hạ Thần Hi rõ ràng cùng Tấn Dương đi ăn tại sao lại có mặt ở đây cùng Đường Bạch Dạ.

Cô xem họ vừa ăn vừa cười cười nói nói, bầu không khí thật vui tươi. Gần như muốn bóp nát ly rượu vang đang cầm trên tay.

Đường Bạch Dạ cũng không phải là người thích nói nhiều, vẻ mặt thì lúc nào cũng lạnh lùng. Trái ngược với khi dùng cơm với cô, im lặng mà ăn một câu cũng không thốt ra.

Anh như vậy lại cùng Hạ Thần Hi cười cười nói nói có những cử chỉ mờ ám như thế !.

Vậy mà còn đùa giỡn trêu ghẹo lẫn nhau.

Chỉ cảm thấy trong ánh mắt đau đớn của Tướng Tuệ là sự ganh ghét, đố kỵ đến phát điên.

Hạ Thần Hi, tôi đã cảnh cáo cô không được đến gần Đường Bạch Dạ mà sao cô không nghe lời.

Là cô tự tìm đường chết!

Tướng Tuệ từ nhỏ luôn được nuông chiều, tính tình bốc đồng. Khi đi du học cô chỉ biết ăn chơi, đem việc phá hại người khác làm niềm vui. Vì là con của Thị trưởng, nên cho dù làm sai bất cứ chuyện gì điều có người dọn dẹp sạch sẽ cho cô. Muốn gì được đó coi trời bằng vung.

Mãi cho đến khi gặp Đường Bạch Dạ, cô đối với anh đặt biệt chung tình !.

Đó là một cảm giác rất đặc biệt, đến nay vẫn còn rất rõ nét.

Năm đó, Đường gia rơi vào nguy cơ khủng hoảng, Đường thị bắt đầu lại từ đầu, giao quyền quản lý cho Đường Bạch Dạ. Lúc đó anh là thanh niên trẻ tuổi vừa mới về nước. Buộc phải tiếp quản Đường Thị, vì tuổi còn trẻ chưa tiếp xúc nhiều với thương trường nên anh phạm phải một sai lầm khiến cho Đường Thị rơi vào hoàn cảnh khốn khó. Khiến cho cả hội đồng quản trị điều rất giận anh.

55. Chương 55: Tâm Ý Tương Thông Thành Người Yêu Giả Bộ

Editor.....

Beta: thanh huyền

Đường Bạch Dạ không ứng phó nổi, buổi tối hôm đó vì muốn Đường Thị thoát khỏi nguy cơ khủng hoảng. Bắc đẩu dĩ mới tìm đến cha cô nhờ giúp đỡ. Vì muốn có được Đường Bạch Dạ cô đã lợi dụng thế lực nhà mình để bức Đường Bạch Dạ đồng ý kế hôn với mình. Không còn lựa chọn nào khác Đường Bạch Dạ đành phải bằng lòng đính hôn cùng cô.

Mục đích đã đạt được, Tưởng Tuệ cảm thấy vô cùng phần chấn nên đã tổ chức một buổi tiệc chiêu đãi bạn bè. Cô nhận được nhiều lời chúc phúc của bạn bè vì tìm được người chồng như ý muốn .

Sau ba năm, Đường Thị vượt qua nguy cơ khủng hoảng, Đường Bạch Dạ đoạt lại quyền điều hành của mình. Với bản tính phong lưu trên hoa ghẹo nguyệt của anh. Lại là người thay bồ như thay áo. Xem cô như không có quan hệ gì với mình.

Cô biết mình đã sai khi yêu anh và khóc rất nhiều, nhưng vì quá yêu anh không thể từ bỏ anh nên cô đã gạt bỏ hết tôn nghiêm và danh dự của mình để cầu xin anh.

Nhưng uổng công vô ích.

Anh cùng cô ở chung một chỗ tưởng chừng như rất yêu thương sủng ái cô, thật sự thì không như thế. Anh đối với cô vô cùng nhạt nhẽo một câu cũng không nói, chứ nói chỉ là những cử chỉ thân mật khác.

Cô cho người theo dõi anh, thì được biết anh đối với cô gái nào cũng đều như thế.

Tưởng Tuệ cũng dần dần buông bỏ tôn nghiêm của chính mình bao dung cho Đường Bạch Dạ.

Vậy mà anh lại là người chủ động đùa đùa giỡn giỡn cùng Hạ Thần Hi. Thật không ngờ, anh cũng biết cười, mà còn cười đến như thế. Thật khiến người ta phát run.

Cô quen anh được bảy năm chưa từng thấy anh cười như thế. Mà số lần cô thấy anh cười cũng đếm trên đầu ngón tay .

Hạ Thần Hi cô thật đáng chết ngàn vạn lần không được đụng vào người đàn ông của tôi như thế.

Hạ Thần Hi bị Đường Bạch Dạ kéo đến sân golf.

Đường Tổng anh không phải muốn nghĩ ra biện pháp để xử lý vấn đề về tòa nhà mới xây đó sao. Cô không hiểu vì sao anh lại lôi cô đến đây. ?

Vì sao cô bị lôi đến nơi này. !

Hạ Thần Hi tôi vì nghĩ cách giải quyết chuyện đó ba ngày đã không được ngủ rồi.

Hạ Thần Hi, “.”

“Gần đây có quá nhiều công việc cần tôi phải tự mình giải quyết nên áp lực thật sự rất lớn.”

Hạ Thần Hi, “.”

“Áp lực quá nhiều nên không nghĩ ra biện pháp để giải quyết. Có phải chúng ta nên thư giãn một chút hay không?”

Hạ Thần Hi, “.”

“Hạ Tiểu Thư có thể đánh golf cùng tôi không ?.”

Trong lòng Hạ Thần Hi có một cơn sóng dữ, Đường Tổng, anh đừng nghĩ thừa nước đục thả câu, đục nước béo cò. Muốn đánh golf thì nói thẳng có cần nhiều lý do như thế không !.

” Anh bị áp lực. Có kẻ ngu mới tin anh. Lúc nào cũng ăn chơi tai tiếng đầy người áp lực cái gì chứ. ! ”

Đối mặt với anh. Nghiêm chỉnh mà nói, anh là chính nhân quân tử cái gì chứ. Người bị áp lực là cô có phải hay không.

Đường Bạch Dạ kéo cô vào trong sân golf.

Bên trong sân chỉ thấy có cô và anh . Một bóng người cũng không . Anh dẫn cô vào phòng thay đồ cho tiện vận động và mang giày thể thao cho dễ chạy nhảy.

Vừa đi ra đã thấy!

Hạ Thần Hi mặc bộ đồ màu hồng nhạt áo sơ mi màu hồng nhạt kết hợp với quần sọt lửng màu hồng nhạt tôn lên vẻ đẹp thuần khiết của cô. Anh cũng là màu trắng bạc kết hợp giày thể thao cùng kiểu tôn lên phẩm chất cao quý. Thật đúng là tâm lý tương thông.

Hai người mặc như thế thật khiến người ta ngưỡng mộ.

Đường Bạch Dạ hết lần này đến lần khác đều thích sự kết hợp này. Là sự hài hòa giữa hai màu là trắng thuần khiết và màu hồng nhạt làm cho người ta cảm nhận được sự quý phái tao nhã và phong độ. Không bị ảnh hưởng bởi những thứ xung quanh.

Hạ Thần Hi không hiểu vì sao mình lại chọn bộ đồ này. Đường Bạch Dạ cũng như thế. Mọi người sẽ nghĩ cô và anh là một cặp tình nhân mất. Nhưng họ chỉ là tâm ý tương thông trở thành người yêu giả bộ mà thôi.

Đường Bạch Dạ thấy cô và anh tâm ý tương thông nên vẻ mặt hiện lên ý cười, nhưng chỉ là thoáng qua. Cô ghét bỏ ánh mắt của anh, còn cho rằng anh được nhiều người yêu mến không thiếu cô gái theo anh. Xem ra Hạ Tiểu Thư cũng có mắt quan sát nên cũng được nhiều người yêu mến như anh.

Cô ăn mặc như thế đúng là quá lộ liễu rồi.

Đường Bạch Dạ đến gần nói nhỏ vào tai cô “Chẳng lẽ Hạ tiểu thư muốn làm người yêu giả bộ của tôi sao!”.

56. Chương 56: Đánh Golf Rất Ái Muội

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi lặng yên xoay đầu đến bên cạnh, lập tức có một cảm giác kì lạ truyền khắp cơ thể.

Tâm tình Đường Bạch Dạ vô cùng tốt, kéo Hạ Thần Hi đánh một vòng, độ chuẩn xác cao tới trăm phần trăm.

Hạ Thần Hi là học qua đánh golf, chỉ biết một chút cơ bản.

Đường Bạch Dạ nói, “Tôi dạy cô.”

Nói xong đi tới phía sau Hạ Thần Hi, giang tay ra từ phía sau ôm lấy cô, hai tay nắm tay cô, anh dạy cô tư thế, tư thế hai người kề sát vô cùng ái muội.

Hạ Thần Hi tránh không thoát, “Đường tổng, đừng nhân cơ hội ăn đậu hũ.”

“Hạ tiểu thư yên tâm, tôi rất biết chọn.” Đường Bạch Dạ cấp tốc cho thấy phẩm vị.

Khuỷu tay Hạ Thần Hi huých anh một cái, “Bản tiểu thư so với mấy người phụ nữ anh chọn kém sao?”

Đường Bạch Dạ nhú mày, buông Hạ Thần Hi ra, vuốt cằm nhìn Hạ Thần Hi, “Vấn đề như thế, tôi cũng muốn biết cô kém ở đâu, đến đây, cho tôi xem.”

Hạ Thần Hi, “... Lưu manh!”

Đường Bạch Dạ chính nhân quân tử, thực sự cầu thị nói, “Là chính cô hỏi điểm kém, không cho tôi nhìn, làm sao so sánh?”

Hạ Thần Hi chỉ cảm thấy huyết thái dương có một sợi gân xanh nổi lên, Đường Bạch Dạ một cái miệng, có thể đem người chết nói cho sống lại.

Đường Bạch Dạ nói tiếp, “Không muốn xấu hổ, ở đây không ai, chỉ có cỏ xanh, vừa lúc rất hợp với màu da của cô.”

Hạ Thần Hi cầm vợt lên, vung qua, “... . .”

“Thực nữ, thực nữ, Hạ tiểu thư, phong độ thực nữ của cô đâu?” Đường Bạch Dạ cười tránh thoát đi, nhắc nhở cô chú ý phong độ.

Hạ Thần Hi giận, “Thực nữ rất khó bồi dưỡng, Đường tiên sinh không biết sao?”

“Cho nên, tôi mới nói, tôi là có một định phẩm, cô không cần lo lắng vấn đề trình tiết.”

Hạ Thần Hi cắn răng, hít sâu, tôi nhịn anh!

Đường Bạch Dạ thích nhất đùa Hạ Thần Hi, nha đầu này vẫn luôn là một biểu tình, cười híp mắt, nhìn sắc mặt cô thay đổi, thật là một loại hưởng thụ, Đường tiên sinh thấy Hạ tiểu thư rất phần nộ, tâm trạng rất tốt.

Tư thái Hạ Thần Hi vung gậy không đúng lắm, cho nên bóng vẫn luôn chạy không xa, Đường Bạch Dạ thực sự nhìn không được, đành phải đi qua dạy cô.

“Cánh tay nâng lên.”

“Uốn ngực...”

“Hóp bụng...”

“Đề hông...”

“Mẹ kiếp, Đường Dạ Bạch, anh xác định anh đang dạy tôi đánh golf sao?” Hạ tiểu thư giận, thế nào mỗi mệnh lệnh đều mang theo sắc tình dục như vậy.

Đường Bạch Dạ không biểu tình dùng lời Hạ tiểu thư đến ngăn, “Hạ tiểu thư, cô đang hoài nghi trình độ chuyên nghiệp của tôi sao?”

Hạ Thần Hi, “...”

Đường Bạch Dạ nói, “Đánh golf trừ mau, chuẩn, quan trọng nhất phải có mỹ cảm, mỹ lực lượng, tư thái mỹ, cô cho là tùy tiện tiện cũng có thể đánh golf sao?”

Hạ Thần Hi, dù cho như vậy, anh cũng không cần nói đại gái như thế, thấy đại gái.

Đường Bạch Dạ lại bắt đầu vuốt cằm, chắc chắn nhìn Hạ tiểu thư, “Hạ tiểu thư, tôi phát hiện, vóc người cô không tệ.”

Nói xong, còn rất có tinh thần nghiên cứu nhìn trọng điểm vóc người Hạ tiểu thư.

Có một loại cảm giác muốn sờ sờ, thử tay nghề cảm giác...

“Anh kiếp trước nhất định là hòa thượng, chưa có nhìn thấy phụ nữ, chưa từng ăn phụ nữ, kiếp này mới khao khát như thế.”

Đường Bạch Dạ nói, “Cô kiếp trước thấy qua tôi, xem ra chúng ta rất có duyên, cô là am ni cô đối diện sao? Nghe nói hòa thượng cùng ni cô kỷ thực cũng có gian tình, có muốn chúng ta tiếp tục tiền duyên hay không?”

Hạ Thần Hi cảm thấy, cùng Đường Bạch Dạ đấu võ mồm, thật sự là phải thua không thể nghi ngờ.

57. Chương 57: Sân Golt Gặp Đường Lão Tiên Sinh

Editor: thanh huyền

Anh ta há miệng, có thể thành thiên hạ vô địch.

Cô quyết định cầm miệng.

Đường Bạch Dạ dạy Hạ Thần Hi đánh golf, ra nói đùa giỡn, anh ta thực sự là một gia sư tốt, lực lĩnh ngộ của Hạ Thần Hi lại lớn, không đến một giờ liền đánh được nhẹ nhõm như thường.

Hạ Thần Hi quyết định không cùng anh ta bắt hòa.

Hai người tạm thời đình chiến, nghiêm túc chơi bóng, đâm đầu đi tới một đội người, có nam có nữ, Đường Bạch Dạ đột nhiên nhíu mày, nguy hiểm nheo mắt lại, nhận thấy được tầm mắt Hạ Thần Hi cũng theo ánh mắt của anh nhìn sang.

Năm nam ba nữ, tuổi tác khác nhau.

Trong đó một ông lão khoảng năm mươi, hai tròng mắt tuy đục ngầu, lại hết sức lợi hại, có thể nhìn ra được lúc trẻ tuổi cũng là một nam tử hán.

Hai người đàn ông kia trẻ tuổi, trên dưới hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, ngũ quan có vài phần tương tự, nhìn xem như là đoàn chính, anh tuấn.

Còn lại hai người đàn ông nghiêm túc Hạ Thần Hi, cô ở WPL thấy qua, là hai nhà đầu tư.

Ba người phụ nữ, cô cũng không biết, thể nhưng, cao gầy mỹ lệ, vóc người nóng nảy, đều là một khoản, mười phần cô em.

Trước mặt qua đây, tránh không khỏi.

Trên người Đường Bạch Dạ đột nhiên tỏa ra một loại lãnh ý, Hạ Thần Hi nhìn về phía tay anh, phát hiện Đường Bạch Dạ nắm chặt gậy golf, cơ hồ muốn bóp nát, lại từ từ buông ra, khóe môi tươi cười.

Cô thấy qua Đường Bạch Dạ cười, luôn luôn bất âm bất dương cười, nếu không thì đùa giỡn cô cười.

Vừa cái loại tươi cười sang sảng đó, cực ít nhìn thấy.

Bây giờ loại này, dụ ngoạn, cung khiêm cười, cô chưa từng thấy qua.

“Cha!” Đường Bạch Dạ tiến ra, một câu nói nói rõ quan hệ bọn họ.

Hạ Thần Hi kinh ngạc nhíu mày, vị này chính là chủ tịch Đường thị - Đường Bằng? Mấy người chào hỏi, Hạ Thần Hi nhìn ra được, thái độ Đường chủ tịch đối với Đường Bạch Dạ không giống cha con, giống như người xa lạ.

Hai vị trẻ tuổi kia là Đường nhị thiếu cùng tam thiếu gia, Đường Thành Nam cùng Đường Nhất Phong.

“Khoảng thời gian này, anh tại sao lại ở chỗ này?” Đường Bằng hỏi, giọng điệu không vui, ý nói Đường Bạch Dạ không nên xuất hiện ở sân golf.

“Nói chuyện làm ăn.” Đường Bạch Dạ nói.

Đường Bằng nhìn nhìn Hạ Thần Hi bên cạnh, hừ lạnh một tiếng, “Mang phụ nữ tới nói chuyện làm ăn, là mang đến nói chuyện làm ăn gì?”

Sắc mặt Hạ Thần Hi lạnh lẽo, vốn định phản kích, cô cũng không phải là để cho người ta mắng không trả miệng người.

Nhưng mà, cô nhìn sắc mặt Đường Bạch Dạ, lập tức có một loại cảm giác rầu rĩ nói không nên lời, cô chỉ có thể thôi, nếu là cãi lại, sợ rằng sẽ rước lấy cho Đường Bạch Dạ phiền phức.

Đường Thành Nam ái muội cười, ánh mắt rơi vào trên người Hạ Thần Hi, “Đại ca lại đổi bạn gái, lần này thế nào cảm giác không như nhau, như là phụ nữ đẳng hoàng a.”

Đường Nhất Phong nói “Hải sản ăn nhiều, đổi khẩu vị cũng không tốt, có phải hay không, đại ca.”

Đường Bạch Dạ trầm mặc không trả lời, Đường Bằng lạnh lùng cười, trong đó một nhà đầu tư nói, “Đây cũng không phải là tình nhân, không đủ quyền rũ, đại thiếu muốn tìm tình nhân, vẫn là như vậy tốt.”

Vừa nói, một bên kéo một mỹ nhân vóc người cao gầy qua, mỹ nữ trong ngực ông ta cười vô cùng quyến rũ.

Hạ Thần Hi dè xuống không vui đáy lòng, nghe khẩu khí bọn họ, nói phụ nữ giống như đi mua cà chua ở chợ, thực sự là ngạo mạn vô lễ, em gái người, không có phụ nữ thì có các người sao?

Đường Bằng nói, “Chuyện của Tưởng Tuệ còn chưa có qua, anh cẩn thận một chút cho tôi, chớ chọc Tưởng thị trưởng, loại phụ nữ này sớm muộn cũng bị đuổi.”

“Nói Tưởng Tuệ, lần này thực sự là tổ ong, Đường lão, loại phụ nữ này, ngài còn để cô ta tiến vào cửa Đường gia?”

58. Chương 58: Chương Mắt Đường Bạch Dạ

Editor: thanh huyền

Beta: boconganh1503

Đường Bằng nói, “Nếu như gả cho lão nhị, lão tam đương nhiên không có khả năng, lão đại cùng mặt hàng với loại phụ nữ đó, vừa lúc mùi hôi hợp nhau.”

Đường Bạch Dạ im lặng là vàng, chỉ là tay cầm gậy, càng ngày càng chặt.

Hạ Thần Hi mím môi, đây là lời cha nói với con sao?

Rất quá đáng?

Ánh mắt cô xẹt qua một tia tức giận, Đường Bạch Dạ làm sao vậy, không phải rất lạ tình sao, nhiều phụ nữ như vậy, dù con trai là hoa hoa công tử, ông ta tại sao lại đánh giá con trai mình thấp như vậy?

Một nhà đầu tư nói, “Tôi thấy cô ta cũng được, đại thiếu gia, để cho cô ta bồi tôi mấy ngày đi, anh không để ý chứ? Vừa lúc tôi cũng muốn thay đổi khẩu vị.”

Hạ Thần Hi nheo mắt lại, một loại cảm xúc phần lộ đột nhiên xông tới.

Đây là khiêu khích trắng trợn, đây là ngay trước mặt Đường Bằng giẫm lên mặt Đường Bạch Dạ, đem tôn nghiêm Đường Bạch Dạ hung hăng giẫm nát dưới lòng bàn chân, đây là....., mình bạch nói cho Đường Dạ Bạch biết, Đường gia vẫn là Đường lão làm chủ, Đường Bạch Dạ cho dù là tổng giám đốc, cũng có một ngày bị kéo xuống.

Không khó tưởng tượng, Đường Bạch Dạ ở Đường gia, ở trước mặt Đường lão, thường xuyên chịu nhục nhã như vậy.

“Đại ca, tôi cũng cảm thấy có chút ý tứ, không bằng anh cho chúng tôi chơi mấy ngày đi, chơi xong sẽ trả lại cho anh.”

Đường Bạch Dạ chột ngắc đầu, vẫn là một bộ mặt với vẻ mặt lạnh lùng không biểu tình, nhưng mà, Hạ Thần Hi biết, Đường Bạch Dạ rất tức giận, tính toán phản kích.

Nếu như Đường Bạch Dạ phản kích, anh ở Đường gia tình thế càng khó khăn hơn.

“Cười nhạo, các người...”

Lời Đường Bạch Dạ còn chưa nói hết, Hạ Thần Hi đã cướp lời của anh, lạnh lùng cười, như một đóa hoa thanh khiết ở trên cao nguyên không sao hái được, “Các người cho mình là ai, muốn ai sẽ có người đó sao?”

“Tôi lại không phải là tình nhân của Đường Bạch Dạ, dựa vào cái gì cùng các người?”

Hạ Thần Hi chỉ vào nhà đầu tư, “Ngài xem lại dáng vẻ mình một chút, bụng phệ, mặt như đầu heo, cô nương tôi trẻ tuổi, dựa vào cái gì muốn tôi? Nói không chừng đều phải dựa vào vĩ - ca.”

Cô lại chỉ vào Đường Thành Nam, “Đường Bạch Dạ so với anh cao hơn, học thức uyên bác hơn, so với anh thân sĩ phong độ hơn, so với anh có giáo dưỡng hơn, so với anh mạo mỹ hơn, so với anh có phẩm vị hơn, so với anh có năng lực hơn, tôi còn chướng mắt. Anh có gì hơn anh ấy sao?”

“Tôi nói các người, trong nhà không có nhà vệ sinh sao? Lại chạy đến sân golf phun bậy, dù cho bảo vệ môi trường cũng muốn suy nghĩ gôn cảm thụ đi?”

Hạ Thần Hi nói xong, sắc mặt Đường Bằng chợt biến, chưa có ai dám nói với ông như vậy, đều bị Hạ Thần Hi làm cho giận sôi lên, ba người phụ nữ kia vẻ mặt càng sùng bái nhìn Hạ Thần Hi.

Cô nương, cô thật là mạnh mẽ.

Chưa thấy cái miệng nào độc như cô nương a?

Đường Bạch Dạ vốn đang tức giận, đám sâu bọ bọn họ nhúng chàm Hạ Thần Hi, anh sao lại cho phép người khác ngay trước mắt mình nhục nhã Hạ Thần Hi, nhục nhã chính mình còn chưa tính, nhin một chút liền cho qua.

Anh không ngờ, khi anh đang muốn đánh trả, Hạ Thần Hi liền đứng ra nói giúp anh, quả thực là... Quá khí phách.

Anh dám đánh cuộc, cô là người duy nhất dám nói bọn họ như vậy.

“Làm càn, cô là ai?” Tên nhà đầu tư kia sắc mặt khấn trương.

Hạ Thần Hi nói, “Tôi là ai không cần thiết nói cho người biết.”

Đường Bằng chợt gầm lên, “Đường Dạ Bạch, người mang người phụ nữ lộn xộn này đến làm cái gì?”

Đường Bạch Dạ không chút hoang mang nói, “Ba ba, con nói rồi, chúng con ở đây nói chuyện làm ăn.”

“Người...” Đường lão giận giữ chặt trái tim mình, đột nhiên đánh tới một cái tát.

59. Chương 59: Mỹ Nữ Bảo Hộ Bạch Mã Vương Tử

Editor: boconganh1503

Hạ Thần Hi cuống quít kéo Đường Bạch Dạ qua hướng khác, Đường Bạch Dạ ngạc nhiên nhìn cô, không ngờ lực đạo Hạ Thần Hi lớn như vậy, người phụ nữ này thoát nhìn mảnh mai yếu đuối, sao lực đạo so với nam nhân còn lớn hơn.

“Nhìn cái gì vậy, anh là đầu heo sao? Đứng chịu đòn.” Hạ Thần Hi cả giận nói.

Mọi người cuối cùng cũng khăng định, người phụ nữ này khăng định không phải là phụ nữ của Đường Bạch Dạ, bởi vì nếu là người phụ nữ của Đường Bạch Dạ, thì sẽ không có lá gan nói chuyện với anh như vậy.

Đường Thành Nam nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Hạ Thần Hi, người phụ nữ này, anh ta sẽ nhớ kỹ.

Cô đã chọc trúng chỗ đau của hắn, nói hắn không có chỗ nào bằng Đường Bạch Dạ.

Rất tốt, thật tốt.

Anh ta sẽ làm cô biết, anh ta so với Đường Dạ Bạch mạnh gấp trăm lần.

Đường Bạch Dạ không có phản bác lời Hạ Thần Hi, cả người không đứng im, nhiều năm như vậy, khi anh đứng chịu đòn, đây là lần đầu tiên có người đứng ở bên cạnh anh, kéo anh né tránh, lần đầu tiên có người lấy tư thái cường ngạnh như vậy bảo hộ anh.

Đường Bằng chỉ vào Hạ Thần Hi, cả giận nói, “Mất anh để làm cái gì, tại sao không chọn người phụ nữ ôn nhu biết nghe lời, lại chọn loại này không đứng đắn, hai mẹ con đều một dạng giống nhau, tìm toàn phụ nữ hư hỏng.”

Sắc mặt Đường Bạch Dạ lập tức hung ác nham hiểm, “Ba ba, mẹ đã qua đời rất nhiều năm, ba cần gì phải nhục nhã mẹ?”

Đường Bằng không sợ sắc mặt hung ác của Đường Bạch Dạ, tiếp tục mắng, vô cùng khó nghe, Hạ Thần Hi đột nhiên cười, “Đường lão, với tính tình này của ông, thật đúng là dưỡng không ra một đứa con trai như Đường Bạch Dạ.”

“Ông lúc nào cũng thô bạo với anh ta, anh ta còn nguyện ý liều mạng làm việc giúp ông, để ông có thời gian rảnh rỗi đi chơi cùng mỹ nữ, quay về tuổi thanh xuân, không có việc gì thì đánh golf, ông nên mang ơn.”

“Sống đến cái tuổi này rồi, thế nào lại còn không rõ chứ?”

“Làm càn, cô cho là cô đang nói chuyện cùng ai?” Đường lão tức giận, Đường gia hai vị thiếu gia cũng tức giận nhìn Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, “Cho dù ông là hoàng đế thì thế nào, tôi muốn nói như thế nào liền nói như thế ấy.”

Hạ Thần Hi xưa nay không sợ bất luận kẻ nào, bởi vì cô có một con trai bảo bối ở sau lưng, cho nên cô không lo lắng nhiều.

Cho nên nói, thế giới này là thế giới kỹ thuật hiện đại a.

Người có kỹ thuật đều có quyền nói chuyện.

“Đường Bạch Dạ!” Đường Bằng gầm lên.

Hạ Thần Hi tựa tiểu phi tiểu nói, “Đường gia là đệ nhất quý tộc ở thành phố S, thực sự là có tiếng nhưng không có miếng, Ford tư cũng là một đại gia đình quý tộc ở New York, bọn họ có thái độ nhẹ nhàng, giáo dưỡng tốt đẹp, ăn nói ưu nhã.”

“Đường lão, ông rắn dạy con trai trưởng thì, lớn tiếng ồn ào, con trai thứ của ông thì thô lỗ vô lễ, gặp mặt anh cả cũng không chào hỏi, vậy mà mở miệng muốn xưng hô anh em với bên đối tác.”

“Cách giáo dục như vậy, nói là quý tộc thực sự là cười chết người, thế nào nhìn vào giống như nhà giàu mới nổi.”

Đường Bằng bị Hạ Thần Hi chọc tức giận muốn phát tác bệnh tim, người phụ nữ này miệng so với đứa con trai lớn còn muốn ác độc hơn.

Đường Bạch Dạ vừa lúc mới gặp được Đường Bằng, thần kinh căng, bây giờ lại hết sức thả lỏng, xưa nay là anh cùng phụ thân chiến tranh, bây giờ thay đổi người, anh thành xem cuộc vui, hết sức hứng thú.

“Ba ba, chúng ta đừng để ý tới người phụ nữ này nữa, mẹ đang chờ chúng ta về ăn cơm.” Đường Nhất Phong cuối cùng cũng mở miệng nói một lời, Đường Bằng cũng đã sớm muốn đi, ông đường đường là chủ tịch của Đường thị, lại bị một nha đầu miệng còn hôi sữa nói, không đi không được.

Nếu là truyền đi, nhất định là trở thành trò cười cho thiên hạ.

Đường Bằng dẫn một đám người cấp tốc rời đi, Hạ Thần Hi xem bọn họ rời đi lửa giận mới từ từ tiêu tan.

Bọn họ một đi, sân gôn lập tức trở nên thập phần yên tĩnh, Đường Bạch Dạ nhìn cô thật sâu, ánh mắt sâu xa, như có một luồng xoáy, muốn đem cô cuốn vào.

60. Chương 60: Hôn Mãi Mãi

Editor: bocongan1503

Hạ Thần Hi thờ ơ vung gậy, tiếp tục đánh bóng của cô, xem chuyện vừa rồi như không có gì xảy ra.

“Không ngờ, tôi ở trong cảm nhận của Hạ tiểu thư, lại được đánh giá cao như thế.” Đường Bạch Dạ đột nhiên lên tiếng.

Hạ Thần Hi quay đầu lại nhìn anh, ánh mắt tươi đẹp lại thanh thuần, “Đường tổng giám đốc, trên sa mạc cũng có hoa mọc, hoa loa kèn cũng là rất đẹp.”

Đường Bạch Dạ kỳ tích lại không có nổi giận, mặc dù lời này thực sự quá tổn hại.

Nhưng mà, anh biết Hạ Thần Hi chỉ mạnh miệng nói vậy thôi.

Tâm tình Đường Bạch Dạ không tốt lắm, nói không nhiều, cũng không có lên tiếng cùng Hạ Thần Hi tranh cãi, Hạ Thần Hi vùng gậy chơi bóng, thỉnh thoảng lại muốn nghe chỉ điểm, anh cũng ngoan ngoãn chỉ điểm, không có chiếm tiện nghi trên người cô.

Mặt trời chiều đỏ như máu, giữa không trung đỏ như trái quýt, trải rộng sân golf cảnh sắc động lòng người.

Hạ Thần Hi đánh đến mệt, kỹ thuật tiến bộ rất nhanh.

Cô quay đầu lại tìm kiếm Đường Bạch Dạ, hơi ngẩn ra.

Đường Bạch Dạ ngồi ở trên sân bóng, đúng lúc là một độ dốc, anh nhìn trời, mặt trời chiều chiếu ở gò má của anh nhìn ôn nhu, môi của anh vạch ra một nụ cười nhẹ nhàng, một khắc kia, thật đẹp.

Hạ Thần Hi nghĩ đến một từ.

Hiện thế an ổn, năm tháng tĩnh hảo.

Cô thực sự rất kinh ngạc, Đường Bạch Dạ yêu nghiệt như vậy, khi nhìn anh ôn nhu, yên tĩnh như vậy, lại có thể tương phản như thế.

Hạ Thần Hi tìm đập nhanh hai nhịp, nhưng mà, cô nhanh chóng vỗ đầu một cái.

Hạ Thần Hi, người muốn chết a, nhìn Đường Bạch Dạ như vậy, trái tim nhỏ cũng bang bang nhảy, đây là người tự tìm đường chết a.

Lý trí Hạ tiểu thư cắt đứt tiếng trái tim đang nhảy nhót của mình.

Nhưng mà, một màn này, không che được mắt ai.

“Đường tổng, hôn trở về...” Hạ Thần Hi đi tới trước mặt hắn, hô một câu.

Đường Bạch Dạ lại khôi phục thần sắc lãnh mị, “Mệt rồi?”

“Giờ này cũng đã tan việc, chúng ta cũng nên đi.”

Đường Bạch Dạ thuận thế đứng lên, đột nhiên ôm lấy Hạ Thần Hi, lực đạo quá lớn, gây đánh golf trong tay Hạ Thần Hi rớt xuống.

“Đường tổng...”

“Đừng động, để tôi ôm cô một lúc.” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ, không tự chủ lộ ra một loại yếu đuối.

Từ lúc biết Đường tổng đến nay anh lúc nào cũng phức hắc vận vẹo cũng là tình hữu khả nguyên, Hạ Thần Hi khoan dung cảm thấy, kỳ thực người này cũng không đáng ghét như cô đã nghĩ.

Chỉ là, đột nhiên thay đổi nhanh như vậy, thực sự là làm người ta rất không có thói quen a.

Cô còn là thích Đường Bạch Dạ luôn luôn duệ muốn chết, vẻ mặt giấy thể thao sắc mặt. (giấy thể thao sắc mặt là Đức lời mắng người, chính là rất muốn giẫm ý tứ.)

Năng lực tự chữa trị Đường tổng rất mạnh, ôm một phút đồng hồ, quyết đoán buông ra Hạ Thần Hi.

“Ôm áp tôi rất quý, Đường tổng.” Hạ Thần Hi trêu tức nói.

“Tôi trả tiền.”

Đường Bạch Dạ nói, đột nhiên khơi mào cảm Hạ Thần Hi, thật sâu hôn lên, nụ hôn này có khác với nụ hôn cầm thú trước kia, ôn nhu, quý trọng, như đối đãi một vật trân quý, Hạ Thần Hi có thể cảm nhận được anh rất ôn nhu.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

Hưởng thụ nụ hôn ôn nhu như là người trưởng thành.

Mặt trời chiều ngả về tây, cảnh sắc như mộng.

Một đôi nam nữ, ôn nhu ôm nhau, sau lưng là mặt trời chiều, bọn họ như hai cái hôn môi cá, muốn hôn mãi mãi.

Một màn này, thành cảnh đẹp tuyệt thế.

“Hạ tiểu thư, nụ hôn của tôi cũng rất quý, huề nha.” Đường Bạch Dạ buông Hạ Thần Hi ra, chưa thỏa mãn, lại mổ mó môi của cô.

Hạ Thần Hi giận, “Chết tiệt, chiếm tiện nghi của tôi sao?”

Đường Bạch Dạ trêu tức nhún mày, “Tôi hôn cô, nhìn thế nào cũng giống như tôi bị thiệt?”

61. Chương 61: Đường Ca Ca Và Người Không Bình Thường

Editor: bocongan1503

“Cút!” Hạ Thần Hi vùng dậy đánh anh.

Đường Bạch Dạ cười chạy đi, “Cô đồ mặt.”

“Nói bậy, tôi chỉ là vận động quá mức.”

“Cô chỉ mạnh miệng.”

...

Hai người thay đổi y phục, chuẩn bị ra về, vừa lúc Hạ bảo bối điện thoại đến.

Hạ bảo bối hỏi, “Mẹ, tối nay có muốn về nhà ăn cơm không?”

“Con đã làm cơm rồi sao?” Hạ Thần Hi cười hỏi.

“Không có, nhưng mẹ về nhà ăn cơm, con liền làm cơm, nếu không con tùy tiện làm món mỳ Ý.” Hạ bảo bối nói.

Đường Bạch Dạ đột nhiên nói qua, “Cô ấy không trở về nhà ăn cơm, không cần chuẩn bị phần của cô ấy.”

Hạ Thần Hi giật mình đẩy Đường Bạch Dạ ra, trốn xa ra nghe điện thoại, may mắn bảo bối không nghe được, nguy hiểm thật, nguy hiểm thật.

“Mẹ?” Hạ bảo bối kéo dài giọng nói, phần nộn tiếng nói đầy nghi hoặc, “Đó là tiếng của cha?”

“... Trí nhớ con thật tốt.”

“Mẹ, các người tiến triển nhanh như vậy sao?” Hạ bảo bối đột nhiên có một loại cảm giác cả nhà ba người sắp được ở gần nhau.

“Sai rồi, chúng ta chỉ nói đến sự cố ở công trình.” Hạ Thần Hi cuống quýt thanh minh mối quan hệ, “Mẹ không nói với con nữa, có gì về nhà rồi nói, hảo hảo ăn cơm, không được tùy tiện ăn đối phó, không cao lên được đâu.”

“Cha cao mét tám, mẹ mét sáu, con thế nào cũng sẽ không thấp.”

“Con không cao được mét tám mẹ sẽ khinh bỉ con .” Hạ Thần Hi cười cúp điện thoại, Đường Bạch Dạ tựa tiểu phi tiểu nhìn cô, “Em trai cô sao?”

Hạ Thần Hi phi thường chột dạ, cũng không trả lời, xem như là ngầm thừa nhận.

“Đi, tôi mời cô ăn cơm.” Đường Bạch Dạ nói, dẫn đầu đi đến Lamborghini của anh, đột nhiên quay đầu lại, “Cho tôi mượn điện thoại một chút.”

“Làm gì?”

“Gọi điện thoại.”

Hạ Thần Hi đem di động đưa cho Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ gọi một cú điện thoại, Hạ Thần Hi liền nghe thấy tiếng chuông điện thoại của Đường Bạch Dạ vang lên, là ca khúc Đức Na-zi, tâm cô không nhịn được ngổn ngang.

“Anh làm gì?”

“Điện thoại cho tôi.”

“Anh hỏi số điện thoại người phụ nữ nào cũng trực tiếp như vậy sao?” Hạ Thần Hi ngạc nhiên hỏi.

Đường Bạch Dạ rất vô tội nói, “Không có, tôi chưa hề hỏi số điện thoại của người phụ nữ nào, đều là các cô ấy chủ động đem điện thoại lưu lại.”

Hạ Thần Hi, “...”

Người này thật đáng đánh đòn.

Khi Hạ Thần Hi ngồi ở trên xe, vô ý thức nhìn số điện thoại của anh , trên mặt lại treo ba đường hắc tuyến.

Đường ca ca?

Em gái người Đường ca ca.

Hạ tiểu thư cấp tốc đem Đường ca ca ba chữ này đổi thành người không bình thường.

Hai người chọn một nhà hàng Mexico .

Phong cảnh ưu nhã, bầu không khí vô cùng tốt.

Dùng xong bữa tối, Đường Bạch Dạ hỏi, “Có muốn hay không đi quán bar uống một ly, ngày mai là cuối tuần.”

“Ngày mai tôi muốn dẫn Hạ bảo bối đi chơi trò chơi.” Hạ Thần Hi nói.

Đường Bạch Dạ đưa Hạ Thần Hi về nhà, đánh golf nửa ngày, Hạ Thần Hi cũng mệt mỏi , vừa lên xe liền ngủ cho đến khi về đến khu nhà trọ, Hạ Thần Hi mới từ từ tỉnh lại.

Mơ mơ màng màng nghe thấy Đường Bạch Dạ hỏi, “Mai mấy giờ hai người đi chơi?”

“Mười giờ đi.” Hạ Thần Hi gấp một cái, phất tay một cái nói tạm biệt, tiến về dãy nhà của mình.

Đường Bạch Dạ cũng vào nhà.

Hạ bảo bối mặc áo ngủ phim hoạt hình, bưng một ly sữa cười mỉm nhìn Hạ Thần Hi, “Mẹ, gần đây mẹ cùng cha rất thường xuyên gặp nhau.”

Hạ Thần Hi đem túi ném ở trên thảm, đem mình ngã ở trên sô pha.

“Đường thị cùng WPL hợp tác mật thiết nhiều năm như vậy, con chớ suy nghĩ quá nhiều.”

Hạ bảo bối bưng một ly nước ấm cho cô, “Không có gì phát sinh sao?”

“Bảo bối, thật tình không có gì cả.”

“Quá không thú vị .”

62. Chương 62: Một Nhà Ba Người Ở Khu Trò Chơi

Editor: boconganh1503

Hạ Thần Hi xoa xoa mái tóc ngắn, đột nhiên nhớ tới thái độ Đường Bằng đối với Đường Bạch Dạ.

Cùng là cha mẹ, thế nào lại khác biệt nhiều như vậy.

Hạ bảo bối nếu bị người khác bắt nạt, cô hận không thể đem người nọ ném đến Thái Bình Dương làm mồi cho cá mập, chính cô còn chưa nỡ nói với bé nửa lời nặng nhẹ, cho dù là cưng chiều đến hư đều không sao cả.

Vì sao Đường lão lại đối với Đường Bạch Dạ như thâm cừu đại hận?

Đường Bạch Dạ loại này người, trong mắt không chút tình cảm nào, vì sao lại bán mạng nghe lời Đường lão?

Thực sự là... thôi quên đi, việc nhà người khác, cô lười quản.

Ngày hôm sau, Hạ bảo bối thức dậy rất sớm, chuẩn bị sẵn sàng mọi thứ.

Cách mỗi một tuần, Hạ Thần Hi đều sẽ mang Hạ bảo bối đến khu vui chơi, để bé được vui chơi như những đứa trẻ khác, thân là trẻ con Hạ bảo bối rất phối hợp, hưng trí rất cao.

Chuẩn bị tốt cơm trưa cho hai người, lại mang một ít hoa quả, bánh mì cùng đồ ăn vặt cho chuyến dã ngoại.

Hạ Thần Hi tỉnh lại, thay một bộ đồ thể thao, mang giày thể thao, tóc cột cao lên, không trang điểm, vẫn xinh đẹp.

“Mẹ, nói thực sự, mười người sẽ có mười người nói chúng ta là chị em, không phải mẹ con.”

“Chúng tớ mẹ con rất trẻ.”

“Sau này con có thể kéo mẹ làm bạn gái tạm thời của con.”

Hạ Thần Hi cười to, Hạ bảo bối công ba lô thật lớn, hai người xuống lầu.

“Bảo bối, nặng không để mẹ xách đi.”

“Không nặng!”

Hai người xuống lầu, Hạ Thần Hi vừa muốn gọi xe, Hạ bảo bối nói, “Mẹ, người xem bên ngoài.”

Hạ Thần Hi vừa nhìn, chỉ thấy một chiếc Lamborghini tao nhã dừng ở bên ngoài, một người đàn ông mặc một bộ đồ thể thao màu trắng đứng dựa vào xe, nhìn xa nhìn gần đều là phong độ nhẹ nhàng, thập phần mê người.

“Mẹ? Hôm nay chúng ta phải làm chị em.” Hạ bảo bối rất hưng phấn, đã xông ra bên ngoài, hướng Đường Bạch Dạ phát tay, “Đường tiên sinh.”

Hạ Thần Hi, đành phải đi theo ra.

Đường Bạch Dạ làm cái gì vậy?

Đường Bạch Dạ ôn hòa cười, đột nhiên xách ba lô Hạ bảo bối, “Hạ Thần Hi, ba lô nặng như vậy, thế nào cô lại để đứa nhỏ mang?”

” Thói quen.” Hạ Thần Hi nói.

Đường Bạch Dạ đem ba lô vứt sau xe, Hạ Thần Hi nói, “Đường tiên sinh, chúng ta muốn đi khu vui chơi.”

“Tôi biết, tối hôm qua cô nói, muốn tôi đưa các người đi.”

Hạ Thần Hi, “Thế nào không biết xấu hổ làm phiền Đường tiên sinh.”

Đường Bạch Dạ xưa nay không thích Hạ Thần Hi cười kiểu công thức hóa này nói, “Cười thật khó nhìn, có người tài xé như tôi, cô còn mong cái gì hơn ?”

Hạ Thần Hi khó xử gãi gãi đầu, “Chính là bởi vì tài xé quá cao, hành khách quá thấp, chúng tôi thấy xấu hổ a .”

Hạ bảo bối đã lên xe ngồi ở phía sau, gương mặt phấn nộn , mặt mày rạng rỡ, Hạ Thần Hi trong lòng mềm nhũn, quên đi, bảo bối rất vui vẻ, cô cũng lười tính toán. Đường Bạch Dạ cũng đã nhìn ra, muốn gạt Hạ Thần Hi phương thức đơn giản nhất chính là dùng đứa nhỏ này.

“Chị, lên xe đi, xe đẹp như thế, rất khó được ngồi một lần.” Hạ bảo bối phất tay một cái, Hạ Thần Hi lên xe.

“Nếu cháu thích, mỗi ngày tôi sẽ cho cháu ngồi.”

Hạ bảo bối nói, “Cháu làm sao không biết xấu hổ đây.”

Nói thì nói như thế, nhưng ánh mắt lại tỏa ra thích thú .

Đường Bạch Dạ bật cười, bọn họ không có quan hệ máu mủ thật khó tin, phản ứng giống như nhau.

Ba người hướng khu vui chơi.

Hạ Thần Hi nhìn ra được, bảo bối rất thích Đường Bạch Dạ, mặc dù bảo bối vẫn luôn chưa nói, nhưng cô thực sự nhìn ra được, bé muốn cùng Đường Bạch Dạ thân thiết, dù sao cũng là cha con, cô cũng không muốn bảo bối thất vọng.

Ba người đến khu vui chơi, đỗ xe xong, Đường Bạch Dạ đi mua vé.

63. Chương 63: Bảo Bối Chào Hàng Đường Tiên Sinh

Editor: boconganh1503

Mấy người đi vào khu vui chơi.

Cuối tuần sân chơi, biển người.

Người chen người, tiếng hét chói tai, tiếng nhạc, gián đoạn truyền đến.

Một trò chơi rồi thêm một trò chơi, mặc kệ trò chơi nhiều mạo hiểm kích thích đến đâu, Hạ bảo bối cũng không hề sợ.

Hạ Thần Hi cũng không giống những phụ nữ khác, mảnh mai yếu tim hét chói tai, cho dù chơi trò chơi nguy hiểm cũng không nghe Hạ Thần Hi hét một tiếng.

Cô xuống, cả người sắc mặt cũng không thay đổi.

Đường Bạch Dạ vô cùng , người phụ nữ này thực sự là rất mạnh mẽ.

Hai người muốn dắt bảo bối muốn đi công viên nước, một cô gái dễ thương bán búp bê chào hàng, “Vị tiên sinh, tiểu thư này, các người mua cho đứa nhỏ một đồ chơi đi, rất đáng yêu nha, tiểu bằng hữu nhất định rất thích.”

Này đã không phải là lần đầu tiên có người hiểu lầm bọn họ là một nhà ba người.

Hạ Thần Hi thần kinh cũng trở nên rất thô .

Đường Bạch Dạ lần đầu tiên nghe người khác nói bọn họ là một nhà ba người, Hạ Thần Hi sao lại sinh ra đứa nhỏ lớn như vậy.

Nhưng mà, anh lại không bài xích người khác nói bọn họ là một nhà ba người.

Cảm giác rất tốt đẹp.

Rất có cảm giác thành tựu.

Những gì đàn ông khác có có, anh cũng có , quyền thế, địa vị, cái gì cần có đều có.

Nếu là bên người có một người vợ và đứa con lành lợi như vậy thì còn gì bằng.

Cuộc sống thế là đủ.

Quả thực là một cuộc sống hoàn mỹ.

“Bảo bối, con thích không?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ bảo bối lắc đầu, “Cháu đã qua tuổi chơi búp bê.”

“Con mới bảy tuổi.”

Hạ bảo bối cười đến phần nộn , thập phần ưu nhã, “Đường tiên sinh, tâm lý của cháu đã là bảy mươi tuổi.”

Đường Bạch Dạ, “ ... ”

“Buổi trưa, chị có chút đói bụng, bảo bối em có đói bụng không?” Hạ Thần Hi hỏi.

“Có chút.”

“Chúng ta đi ăn cơm dã ngoại, buổi chiều lại đến chơi.” Hạ Thần Hi nói, ba người đến sân chơi ăn cơm dã ngoại .

Có rất nhiều người đang ăn cơm ở đây, hình như đều là người một nhà.

Trời xanh mây trắng, mọi người đều vui vẻ.

Hạ bảo bối theo ba lô lấy lấy ra một miếng vải, trải trên mặt đất, lại lấy ra hai hộp tiện lợi, Hạ bảo bối đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, chỉ có hai phần tiện lợi.

Đường Bạch Dạ quyết định tự cấp tự túc, đi mua tiện lợi.

“Mẹ, cha có ý gì?” bóng dáng Đường Bạch Dạ đi xa, Hạ bảo bối hỏi, vô cùng rối.

“Con đi mà hỏi.” Hạ Thần Hi nói, “Nói không chừng, anh ta làm việc áp lực, ra ngoài thư giãn một chút.”

Hạ bảo bối , “Mẹ, mẹ cảm thấy có thể sao?”

“Không có khả năng!”

“Cha nhất định coi trọng mẹ .” Hạ bảo bối cười đến phi thường ưu nhã.

Hạ Thần Hi thật khó khăn, “Mẹ con đừng mất anh ta a.”

Hạ bảo bối , hỏi, “Mẹ, nơi nào không hài lòng a?”

“Cha rất tốt a, nhìn đẹp trai như vậy, người lại hài hước khôi hài, mẹ xem biểu hiện hôm nay của cha, rõ ràng là đáng về rất yêu nghiệt, cũng làm được người đàn ông trụ cột trong gia đình, rất dễ thích nghi.” Hạ bảo bối đang nói tốt cho Đường Bạch Dạ, “Thêm cộng thêm cộng thêm cộng.”

Hạ Thần Hi giận, “Tiểu tử thối, mẹ nuôi con nhiều năm như vậy, vậy mà cứ như vậy bị anh ta quyến rũ đi rồi, bảo bối, con làm mẹ rất đau lòng.”

Hạ bảo bối cấp tốc cho thấy thật tình, “Mẹ, xin tin tưởng con, con yêu nhất vẫn là mẹ, nếu như mẹ không thích con gặp cha, một câu nói là được.”

“Cút!” Hạ Thần Hi nhần tâm nói.

Đường Bạch Dạ vừa nhìn chính là từ nhỏ thiếu đi tình thương, vì hai người bẩm sinh là cha con, nên anh cũng thích Hạ bảo bối, như vậy, cứ như vậy đi, thuận theo tự nhiên, chuyện sau này, sau này hãy nói.

64. Chương 64: Đường Tiên Sinh Chính Là Người Đàn Ông Tốt, Người Đàn Ông Tốt Chính Là Đường Tiên Sinh

Editor: bocongan1503

“Mẹ, mẹ có nghĩ qua sao? Giấy là không gói được lửa, ngày nào đó nếu là cha biết được chân tướng, có thể hay không đem mẹ bóp chết?”

Hạ Thần Hi thu cổ lại, “... Câm miệng!”

Này thực sự là một vấn đề.

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, con thực sự rất thích cha.”

“Biết, biết.” Hạ Thần Hi phát tay một cái, “Con yêu thế nào được cái đó, đừng quên gốc gác mẹ sinh con ra là được.”

“Tuân mệnh!” Đạt được cho phép, Hạ bảo bối cười đến vẻ mặt như hoa, phi thường phần nộn ngọt ngào.

Hai mẹ con ngồi kề tai nhau nói nhỏ, Đường tổng mang theo hai hộp tiện lợi cùng một túi đồ uống trở về, còn có đồ ngọt, đưa Hạ bảo bối món bé thích nhất.

“Người đàn ông tốt chính là Đường tiên sinh, Đường tiên sinh chính là người đàn ông tốt.” Hạ bảo bối chân chó ca ngợi Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi đang uống canh, một miệng phun ra, giận, “Hạ Thiên, chị còn muốn ăn cơm, không muốn nghe những lời buồn nôn như vậy?”

Đường Bạch Dạ vẻ mặt vắn vẹo, “Bảo bối nói chỗ nào buồn nôn?”

“Lời này liền phi thường buồn nôn.”

“Cô không cảm thấy tôi là người đàn ông tốt sao?”

“Cho dù đàn ông trên thế giới này tuyệt chủng hết anh cũng không phải là đàn ông tốt.”

...

Hạ bảo bối ở một bên ăn hộp tiện lợi của mình, uống đồ uống, xem cuộc vui bình thường nhìn cha cùng mẹ bé liếc mắt đưa tình, bé rất thích cảnh này, giống như là người một nhà.

“Bảo bối, chú muốn ném thử tay nghề của chị con.” Đường Bạch Dạ mơ ước muốn ném thử món thịt kho tàu trong hộp tiện lợi của Hạ bảo bối.

“Đường tiên sinh, chị con không làm được, đây là con tự làm tiện lợi.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, người có tư duy bình thường, ai cũng không ngờ đứa nhỏ bảy tuổi biết nấu ăn.

“Nhà con là con làm cơm sao?”

“Đương nhiên, con bao trọn việc nhà.”

“Cô ấy làm cái gì?” Đường Bạch Dạ chỉ vào Hạ Thần Hi hỏi.

Hạ bảo bối nói, “Ăn cùng ngủ.”

“Heo!” Đường Bạch Dạ không lưu tình chút nào phê phán Hạ tiểu thư, Hạ Thần Hi thói quen, thần kinh thật cường hãn, không động đây.

Đường Bạch Dạ lại nói, “Nói là heo, thật là có điểm vũ nhục heo.”

“Đường tiên sinh, anh có thể ngậm miệng.”

Đường Bạch Dạ quay qua ăn thịt kho tàu, Hạ bảo bối cũng không khách khí, theo hộp cơm Đường tiên sinh cướp cánh gà, Đường Bạch Dạ khen Hạ bảo bối có tay nghề tốt, hai người anh một ngụm tôi một ngụm ăn, thân mật.

Hạ Thần Hi buồn nôn nhìn hai cha con họ, có một cảm giác oán giận giống như bị vứt bỏ.

Ăn uống no đủ chỉ còn rác, vẫn là bảo bối thu gom rác đi đổ, Hạ Thần Hi thoải mái mà nằm, nhìn trời xanh mây trắng, buồn ngủ.

“Con trai các người thật hiểu chuyện, lại rất xinh đẹp, nếu con chúng tôi có phân nửa hiểu chuyện như bé thì thật tốt.” Bên cạnh một người phụ nữ xinh đẹp hâm mộ nói.

Hạ Thần Hi phi thường chột dạ.

Đường Bạch Dạ thập phần kiêu ngạo, khổng tước xòe đuôi, “Đứa nhỏ nhà chúng tôi từ nhỏ đã thông minh, cái gì cũng đều làm được, toàn năng.”

“Thực sự a?” Người phụ nữ vô cùng hâm mộ, “Bồi dưỡng thế nào?”

“Bé quá thông minh, hoàn toàn không cần bồi dưỡng, vô sự tự thông, có lẽ là bởi vì gien chúng tôi tốt.” Đường Bạch Dạ nói xong mặt không đỏ tâm bất nhảy.

Hạ Thần Hi chỉ cảm thấy một đám quạ từ đỉnh đầu bay qua, Đường Bạch Dạ tiên sinh, da mặt của anh so với Vạn Lý Trường Thành còn dày hơn a.

Hạ bảo bối đi đổ rác trở về, vừa lúc cũng nghe đến một câu như vậy, .

“Các người đúng là gien tốt, anh xem một chút, hai người rất xinh đẹp, đứa nhỏ nhìn cũng rất đẹp.” Người phụ nữ cười nói.

Đường Bạch Dạ vô cùng không khiêm tốn tiếp thu ca ngợi.

Người phụ nữ kia dẫn đứa nhỏ đi chơi, Hạ Thần Hi mới nói, “Đường Bạch Dạ, anh thật không biết xấu hổ.”

“Mặt của tôi đẹp tinh xảo như thế, vì sao không muốn?”

Hạ Thần Hi, “...”

65. Chương 65: Hạ Thần Hi Bách Phát Bách Trúng (1)

Editor: boconganh1503

Hạ bảo bối nói, “Kỳ thực, Đường tiên sinh nói đều là lời nói thật.”

Hạ Thần Hi đập Hạ bảo bối, “Kẻ phản bội!”

Hạ bảo bối cười đến thập phần ưu nhã mê người, phong độ nhẹ nhàng.

Đường tiên sinh lập tức nảy sinh tình cảm sâu đậm, “Bảo bối, sau này em đi theo ca lẫn lộn.”

Hạ bảo bối phi thường hợp tác nhào tới trong lòng Đường Dạ Bạch, “Hảo ca ca, sau này anh muốn che chở cho em sao?”

“Phải.”

Hạ Thần Hi yên lặng xoay người qua bên cạnh, không thèm nhìn đến cha con buồn nôn bọn họ.

Ăn uống no đủ nghỉ ngơi một giờ, mấy người lại đi chơi, Hạ Thần Hi vừa mới ăn no, lại không thích công viên nước, nên Đường Dạ Bạch mang theo bảo bối đi chơi, cô ở ngoài cửa chờ bọn họ, buồn chán lấy máy ảnh ra chụp hình.

Chờ đến khi hai cha con họ ra, Hạ bảo bối nói, “Chị, chụp ảnh chung, chụp ảnh chung.”

Hạ Thần Hi cười, giúp bọn họ chụp ảnh chung.

“Muốn cùng nhau chụp một tấm không?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ bảo bối chạy tới, “Đương nhiên muốn.”

Hạ bảo bối đem máy ảnh đưa cho một người phụ nữ ở gần đó, phấn nộn ngọt ngào cười thỉnh cầu người khác chụp chung cho ba người bọn họ một tấm, người phụ nữ kia gật đầu liên tục.

Hạ Thần Hi bên trái, bảo bối ở chính giữa, Đường Bạch Dạ ở bên phải, phía sau là công viên nước.

Bọn họ cùng nhau xem bức ảnh đầu tiên mới ra lò.

“Chị, chúng ta đi chơi bắn xạ kích.” Đây là trò chơi bảo bối thích nhất, đặc biệt sân chơi này được thiết kế rất độc đáo, Hạ bảo bối phi thường thích.

Bình thường sân chơi thiết kế đều là mười mét, nơi này là hai mươi mét.

Và mục tiêu rất nhỏ, chuyển động rất nhanh, rất ít có người có thể bách phát bách trúng.

Hạ Thần Hi mỗi lần dẫn Hạ bảo bối đến chơi đều là bắn không trúng.

Ba người tới sân bắn, hôm nay sân bắn rất ít người, Hạ bảo bối chọn một khẩu súng trường, bắn năm phát, trúng ba phát, Đường Bạch Dạ nhíu mày. Kỳ thực anh đã quan sát hiện trường, ở đây xạ kích rất có khiêu chiến, nếu không phải dân chuyên nghiệp, sợ rằng mười phát chỉ có thể bắn trúng ba phát.

Dự đoán trúng một phát đã vô cùng tốt .

Hạ bảo bối rất có thiên phú trời cho, tiếp được nạp đạn, nhưng chỉ bắn trúng hai phát.

Hạ bảo bối không ngừng cố gắng, bắn tổng cộng năm mươi phát, thành buổi biểu diễn dành riêng một mình bé.

“Con rất có năng khiếu.” Đường Bạch Dạ nói.

“Thực sao?” Hạ bảo bối hỏi.

Bé là cao thủ máy vi tính, biết Đường Bạch Dạ nội tình, cha là lãnh đạo đứng sau Long Môn, Kỹ thuật bắn súng rất chuẩn, đánh nhau rất giỏi, Hạ bảo bối ưu nhã cười, “Khả năng trời cho năng khiếu con tốt.”

“Năng khiếu trời cho, sao tôi lại không có.” Hạ Thần Hi xưa nay đều bắn mười phát, nhưng chưa bao giờ bắn trúng phát nào.

Đường Bạch Dạ hỏi, “Cô rất thích bắn xạ kích sao?”

“Thích!” Hạ bảo bối nói, biết rõ còn hỏi, “Đường tiên sinh bắn xạ kích được không?”

Đường Bạch Dạ cầm lên một khẩu súng trường, nhắm vào, bóp cò, mười giây, mười phát, trúng tám phát, đây là thành tích tốt nhất ở sân bắn, bởi vì mục tiêu chuyển động quá nhanh, có thể bắn được thành tích như vậy, đã xem như là tay súng thiện xạ.

“Thật là lợi hại!” Lão bản ở một bên nói.

Hạ bảo bối nói, “Dạy con, dạy con.”

Đường Bạch Dạ cười nói, “Đến đây, đứng thẳng, lưng thẳng, cánh tay nâng cao, vai ngang bằng nhau... Ừ, cứ như vậy, nhìn thẳng phía trước, hít sâu, không cần vội, từ từ sẽ đến, nhắm vào...”

Hạ Thần Hi mỉm cười nhìn một màn này, đột nhiên trong đầu thoáng qua một hình ảnh mơ hồ, ở nhiệt độ cao, một cô bé cầm khẩu súng Browning, nhắm vào một người phụ nữ nhìn rất yếu ớt .

Trong óc Hạ Thần Hi như kim châm đau, hình ảnh chợt lóe lên, ngược lại không thấy.

Cô mờ mịt mở mắt ra, chuyện gì xảy ra?

66. Chương 66: Hạ Thần Hi Bách Phát Bách Trúng (2)

Editor: boconganh1503

Cô nghe những lời Đường Bạch Dạ chỉ dạy Hạ bảo bối bắn xạ kích, hơi nhúu mày, đột nhiên cầm lấy súng trường bên cạnh.

Nâng lên, kéo chốt an toàn.

Xạ kích.

Mười phát, liên tục không ngừng.

Chờ cô xạ kích xong, toàn sân chơi lặng im.

Đường Bạch Dạ đều quên muốn dạy Hạ bảo bối cái gì, kinh ngạc nhìn về phía mục tiêu.

Mười phát toàn trúng mục tiêu!

Vượt kỷ luật của Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi chậm rãi bỏ súng xuống, ánh mắt lạnh khốc, rơi vào thế giới riêng của mình, giờ khắc này, cô giống như một nữ vương đến từ địa ngục, toàn thân tỏa mát ra một cỗ sắc bén băng lãnh.

Không người nào dám đến gần.

“Chị... chị?” Trái tim nhỏ của Hạ bảo bối run .

Tiếng nói của Hạ bảo bối xa xôi mơ hồ, lại đem Hạ Thần Hi kéo về thế giới hiện thực, cô vô cùng mờ mịt.

“Làm sao vậy?”

Hạ bảo bối chỉ vào mục tiêu nơi xa xa , Hạ Thần Hi vừa nhìn, “Oa, vận khí của chị tốt như vậy sao, toàn trúng?”

Liên nhận được điện thoại di động 4s.

Giải thưởng cao nhất.

Lão bản mặt như lá chuối, vì từ lúc mở sân bắn tới nay, lần đầu tiên có người bách phát bách trúng.

Quá kinh khủng.

Người phụ nữ này là người sao?

Đường Bạch Dạ như có điều suy nghĩ nhìn Hạ Thần Hi, “Cô từng học xạ kích?”

Trừ phi là tay súng thiện xạ, bằng không không ai có thể dưới tình huống như vậy có thể bắn bách phát bách trúng, Đường Bạch Dạ cũng là tay súng thiện xạ cũng làm không được như vậy, theo anh biết, có thể làm được loại trình độ này, chỉ có vài người làm sát thủ cùng đặc công nằm trên bảng xếp hạng quốc tế.

“Không có a, tôi trước đây chưa từng bắn trúng phát nào.” Hạ Thần Hi rất vô tội, đột nhiên cười hắc hắc, “Bảo bối, chị so với em rất có thiên phú a.”

Hạ bảo bối , “Chị nói đùa .”

“Cô vừa thế nào xạ kích ?” Đường Bạch Dạ không tin có sự trùng hợp như vậy.

“Dựa theo lời anh chỉ bảo bối.” Hạ Thần Hi nói.

Đường Bạch Dạ đem súng trường cho cô, “Bắn lại một lần.”

Lão bản vẻ mặt đau khổ, Đường Bạch Dạ nói, “Dù cho bách phát bách trúng cũng sẽ không bắt người đưa đi động.”

Hạ bảo bối mặc dù không hiểu, vẫn như cũ cầm súng trường lên, xạ kích.

Tư thái, động tác đều đúng, thế nhưng, chỉ trúng một phát.

“Ai, vận khí tốt quả nhiên chỉ có một lần.”

Đường Bạch Dạ , chẳng lẽ mèo mù thật có thể ngậm đến chuột chết?

Quá thần kỳ.

Hạ bảo bố nói, “Con muốn học, con muốn học, chị cũng có thể mơ hồ làm được, không có do gì con không làm được, Đường tiên sinh, dạy con.”

Đường Bạch Dạ cười tiếp tục chỉ dạy Hạ bảo bố, Hạ Thần Hi ở một bên buồn chán nhìn.

Không ra nhìn có một chút hứng thú đối với xạ kích, Đường Bạch Dạ thầm nghĩ, có lẽ là anh suy nghĩ nhiều.

Nếu không biết Hạ Thần Hi, nếu không biết cô là một kỹ sư.

Thì một màn kia, Đường Bạch Dạ sẽ không chút do dự phán đoán, Hạ Thần Hi là sát thủ chuyên nghiệp đứng thứ ba trên bảng xếp hạng quốc tế.

Cô xuất thủ mau lẹ, chính xác, hơn nữa, vô cùng hung ác.

Đây là khẩu súng trò chơi, nhưng khi ở trong tay cô như biến thành súng thật.

Nhanh, chuẩn, chính xác.

Phi thường làm người ta giật mình.

Đường Bạch Dạ ở hắc đạo lăn lộn nhiều năm như vậy, chưa từng thấy qua kỹ thuật bắn súng thần kỳ như vậy.

Chỉ có sát thủ hàng đầu mới có tốc độ cùng chuẩn sát như vậy.

Chỉ tiếc, Hạ Thần Hi sao có thể.

Cô đẹp mỹ lệ, xinh tươi như vậy, một chút sát khí cũng không có.

Hơn nữa, cô rất ấm áp.

Sát thủ sao lại có trái tim ấm áp như vậy.

Hạ Thần Hi bắn xong, không yên lòng luyện thêm.

Cô thử mấy lần nữa, nhưng đều không trúng.

Đường Bạch Dạ kinh ngạc đến cực điểm, chẳng lẽ mèo mù thật có thể bắt được chuột?

Tròn một buổi chiều, Hạ bảo bố đều ở đây tập bắn, bắn gần hai ngàn viên đạn, may mắn Đường Bạch Dạ tiền mặt quá nhiều, tài đại khí thô, mặc dù bị mất một chiếc điện thoại 4s, lão bản vẫn đang rất vui vẻ.

67. Chương 67: Rượu Mời Không Uống Chỉ Thích Uống Rượu Phạt

Editor: boconganhl503

Ba người ở sân chơi ăn bữa tối, và xem các tiết mục biểu diễn.

Buổi tối người càng nhiều, uống rượu thỏa thích, nên người có thể uống cơ hồ đều tụ tập đến quảng trường, có rất nhiều hoạt động cảm giác mạnh.

Hạ Thần Hi nhìn không hăng hái lắm, mọi người cảm thấy mạo hiểm, cô chỉ cảm thấy bình thường, hơn nữa có thể nhận ra vấn đề của người khác, có Đường Bạch Dạ dẫn Hạ bảo bố đi chơi, cô trái lại không sao cả.

Mãi cho đến chín giờ, mấy người mới về nhà.

Đường Bạch Dạ đem hai mẹ con đưa đến dưới lầu, Hạ bảo bối rất có lễ phép cùng Đường tiên sinh nói cảm ơn.

“Đường tiên sinh, hôm nay cảm ơn chú.”

“Chút lòng thành, sau này muốn đi đâu chơi, chú đưa đi.”

“Oa, tài xế của cháu nhất định là cao nhất toàn thành phố.”

Đường Bạch Dạ cũng cười, Hạ bảo bối đi trước đến phòng khách, bé là đứa nhỏ rất thức thời, Đường Bạch Dạ nói, “Hạ Thần Hi, hôm nay cô hài lòng không?”

Hạ Thần Hi gật đầu, rất vui vẻ.

Điều quan trọng nhất là, bảo bối hài lòng, cho nên cô càng vui vẻ hơn.

Đường Bạch Dạ nhàn nhạt nói, “Tôi cũng rất vui vẻ, hôm nay cảm ơn cô.”

Hạ Thần Hi mờ mịt, không biết anh nói cái gì cảm ơn, còn chưa kịp nói, Đường Bạch Dạ đã lên xe đi rồi.

Hai người về đến nhà, Hạ Thần Hi theo thói quen ngã ở trên sofa, sắm vai một ngày chị em, giờ lại khôi phục như bình thường mẹ con, “Mẹ, hôm nay mẹ bắn rất suất sắc, miếng lão bản kia cũng có thể ngậm một cái trứng gà.”

“Vận khí tốt a.”

Hạ bảo bối cười, “Con thể nào không có vận khí tốt như vậy.”

“Vận khí chỉ có một lần, bảo bối.” Hạ Thần Hi nói.

“Mẹ, sau này chúng ta còn có thể cùng ông ấy đi ra ngoài chơi sao?”

Hạ Thần Hi đương nhiên biết ông ấy này là chỉ ai, “Tùy con, con mời được, tùy con.”

Hạ bảo bối nói, “Trên đời này không có người nào con mời ko được.”

Hạ Thần Hi cười.

Trong lòng buồn rầu vô cùng, đứa nhỏ rất thành thực, lại thông minh, nhưng cũng chỉ là đứa nhỏ, nội tâm bé khát vọng một gia đình hoàn chỉnh, cô không có cách gì cho bé.

Bảo bối bình thường không có biểu hiện ra ngoài, chỉ là bởi vì sợ cô khổ sở mà thôi.

Có đứa con tri kỷ như thế, đời người còn cầu gì hơn?

Cuối tuần này trôi qua rất nhanh, chủ nhật Hạ Thần Hi cả ngày nghỉ ngơi, Tiết Giai Vân mời cô ra ngoài uống rượu cô cũng lười đi, tỉnh ngủ cô nghiên cứu công trường Hằng Kim, mệt mỏi lại ngủ, rất nhanh liền qua một ngày.

Thứ Hai đi làm, Hạ Thần Hi sáng sớm lại bị Tưởng Tuệ phái đến công trường Hằng Kim.

Tổng giám đốc WPL Trần Dương vốn định mang theo cô đi Đường thị họp, kết quả Tưởng Tuệ nói cô đi công trường, Trần Dương đành phải đi một mình.

” Công trường Hằng Kim xảy ra vấn đề gì, tại sao Hạ tiểu thư lại muốn đi một chuyến?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Trần Dương nói, “Tôi không nhận được báo cáo gì, hẳn là không có vấn đề gì.”

Đường Bạch Dạ kinh ngạc, “Vì sao cô ấy lại đi một chuyến?”

“Có lẽ là thu thập tư liệu.” Trần Dương nói.

Hạ Thần Hi tới công trường, mang theo nón bảo hộ, 37 lần sụp xuống tu bổ được rồi, cô đã kiểm tra, không có vấn đề gì, về thiết kế cụ thể, sửa chữa chỗ nào, bên nhận thầu lại nuốt lời, tính toán không cung cấp số liệu cho cô.

Hạ Thần Hi không vui, “Các người lật lọng.”

“Hạ kỹ sư, vụ án này cô không cần xen vào nữa , Đường thị sẽ xử lý tốt.” Triệu Phong nói, không có một chút nhượng bộ.

Hạ Thần Hi cắn răng, “Đi, các người có bản lĩnh, nhưng công việc của tôi, tôi sẽ làm tốt.”

“Hạ kỹ sư, cô cần gì phải rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt chứ?” Triệu Phong lạnh lùng cười, có chút âm hiểm.

Nghị ý ở đây chính là uy hiếp, Hạ Thần Hi nếu xen vào nữa việc này, sợ rằng không thể chết già.

68. Chương 68: Tình Yêu Đẹp Nhất Là Lúc Mơ Hồ (1)

Editor: boconganh1503

Hạ Thần Hi mím môi, đây là lần 37, ở đây toàn là người của bọn họ, nếu bọn họ động tay động chân, đích xác với cô rất bất lợi, bất quá, cô nghĩ Triệu Phong không có lá gan này.

“Anh cứ thử xem.”

Triệu Phong cười lạnh, “Hạ kỹ sư, việc công trường xảy ra tai nạn ngoài ý muốn là rất bình thường, nếu là người làm kết cấu kiểm tra từ lần 37 té xuống, đó không phải cũng chỉ là tai nạn thôi sao?”

“Anh đang uy hiếp tôi sao?”

“Không, tôi chỉ nói cho cô biết, chuyện này có biện pháp giải quyết tốt hơn, cô trở về đi, không cần lo việc này, chúng ta bình yên vô sự.”

Thật là tác phong lưu manh, giờ cô mới biết, đội thi công trong nước lại lưu manh như vậy.

Triệu Phong cho rằng Hạ Thần Hi sợ, ngênh ngang rời đi.

Hạ Thần Hi hôm nay tới chủ yếu là thu thập số liệu nền, cô đã đi một chuyến, sẽ không tay không mà về, cô xuống lầu, bắt đầu kiểm tra nền, bên công trường có một người công nhân lớn tuổi cùng đi, giải thích cho cô.

Cô tin tưởng ghi chép những số liệu này lại.

Buổi trưa, cô ở công trường ăn cơm hộp, buổi chiều tiếp tục công việc.

Người công nhân nói, “Hạ tiểu thư, cô thực sự rất nghiêm túc.”

“Không có biện pháp, đây không phải là đùa giỡn .”

“Kỳ thực, bọn họ cũng không nghĩ trì hoãn thi công.”

“Tôi biết.” Hạ Thần Hi nói, “Đúng rồi, người công nhân đã chết được giải quyết ra sao ?”

Người công nhân thở dài, “Tiểu Mã thật đáng thương, Đường thị bồi năm vạn, một cái mạng, chỉ có năm vạn, cả nhà bọn họ có bốn miệng ăn rồi xa nơi chôn rau cắt rốn, trong nhà không có gì , lại không có hộ khẩu thành phố.”

“Tiểu Mã lại không có bản lĩnh gì, sau này không biết gia đình họ sẽ sống như thế nào.”

“Chuyện lớn như vậy, Đường thị chỉ bồi thường năm vạn thôi sao?” Hạ Thần Hi không tin, sao có thể đơn giản như vậy, Đường Bạch Dạ dù coi mạng người không ra gì, lãnh khốc vô tình, cũng không đến mức thiếu đạo đức như vậy?

“Đúng vậy, kỹ sư Triệu Phong đưa cho tiểu Mã , lại không để cho người nhà bọn họ ở công trường, đem bọn họ đuổi hết đi.”

“Đáng ghét.” Hạ Thần Hi trong lòng giận dữ.

Lại không thể làm gì, người công nhân nói, có rất nhiều người đều dựa vào chút tiền lương này sống qua ngày, thực sự làm tổn thương người tàn tật, bồi thường lại không nhiều, thực sự bọn họ rất thảm.

Hạ Thần Hi cầm điện thoại, do dự đến do dự đi, rốt cuộc gọi một cú điện thoại.

Này là số điện thoại riêng của Đường Bạch Dạ, khi anh nhìn thấy dãy số gọi đến, cũng là lúc đang họp.

“Tạm thời nghỉ ngơi mười phút rồi tiếp tục.” Đường Bạch Dạ lấy di động ra nghe điện thoại, Trần Dương Lâm Nhiên mọi người đều kinh ngạc, Đường Bạch Dạ từ nhỏ đã rất nghiêm túc trong công việc, luôn làm theo ý mình, nhưng lúc này đang họp lại nghe điện thoại riêng.

“Hồ ly tinh nào điện thoại tới, vì sao coi trọng như vậy.” Lâm Nhiên nói thầm một tiếng, Trần Dương mỉm cười.

“Chuyện gì?”

“Đường tổng, có chuyện muốn hỏi anh một chút, công trường Hằng Kim có người công nhân bị chết, vì sao Đường thị chỉ bồi thường năm vạn?” Hạ Thần Hi hỏi, lạnh lùng châm chọc, “Một cái mạng chỉ đáng năm vạn, Đường tổng, mạng anh cũng rẻ thế sao.”

“Cô nói bậy bạ gì đó, Đường thị bồi thường 5 vạn.” Đường Bạch Dạ nói, nhú mày, “Cô nghe ở đâu nói sao?”

“Tôi đang ở ngay công trường, một công nhân già nói, Triệu Phong cho bọn họ năm vạn, đem bọn họ đuổi đi.”

Đường Bạch Dạ giận, buồn cười.

Đường thị công trình chưa bao giờ bạc đãi công nhân, tiền lương rất cao, bảo hiểm cũng coi như hoàn thiện, dù cho bồi tiền mạng người, 20 vạn cũng là tiêu chuẩn thấp nhất, chắc chắn là Triệu Phong chính mình cắt xén.

Đường Bạch Dạ đang muốn nói chuyện, đột nhiên nghe thấy trong điện thoại truyền đến một trận thét chói tai, “Hạ kỹ sư, cẩn thận a, mau tránh ra...”

Tiếp theo là tiếng vật nặng chạm đất, phịch một tiếng.

Thần kinh Đường Bạch Dạ căng lên hết mức.

69. Chương 69: Tình Yêu Đẹp Nhất Là Lúc Mơ Hồ (2)

Editor: boconganh1503

Như có thứ gì đánh vào ngực Đường Bạch Dạ, “Hạ Thần Hi! Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi... cô không sao chứ?”

Điện thoại vẫn đang kết nối, nhưng lại không nghe tiếng Thần Hi.

Đột nhiên bị cắt đứt, Đường Bạch Dạ lòng như bị lửa thiêu đốt, bỏ lại một câu, “Để Trần Dương chủ trì hội nghị, tôi ra ngoài có việc.”

Anh vội vã chạy về hướng thang máy tư nhân, dọc theo đường đi, chiếc Lamborghini chạy như bay, một đường vượt đèn đỏ, thấy vá liền cấm, hoàn toàn không đếm xỉa gì đến tốc độ, đã sớm vượt 120 km, chạy như bay hướng công trường Hằng Kim.

Hạ Thần Hi, không được xảy ra chuyện gì, không được.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Công trường thường có vật thể từ trên cao rơi xuống, có phải hay không rơi trúng cô?

Nghe thanh âm rất nặng, cô có bị thương không?

Vừa nghĩ tới cô có thể bị thương, chảy máu, Đường Bạch Dạ liền cảm thấy trước mắt một trận hoa trắng, nhanh chóng nhắm ga, tốc độ cao nhất.

Đường Bạch Dạ từ nhỏ đến lớn, chưa có lần nào khẩn trương sợ hãi như vậy.

Lamborghini gào thét một tiếng lái qua trước mặt hai tên cảnh sát giao thông, còn không thấy rõ là cái gì xe, người liền không thấy tăm hơi.

Cảnh sát giao thông đưa mắt nhìn nhau, yên lặng quay đầu nhìn chính mình xe cảnh sát.

Lại nhìn nhìn camera.

Chạy được nhanh như vậy, camera chụp được bảng số xe sao?

Quên đi.

Xe cảnh sát bọn họ sao có thể đuổi theo kịp xe đua.

Họ có nên yêu cầu cho cảnh sát giao thông xe có điều kiện hơn không a a a.

Xe tốc độ thấp, thi hành nhiệm vụ rất bất tiện.

Soái ca cảnh sát giao thông phi thường tận trách viết báo cáo, yêu cầu chính phủ đem xe cảnh sát đổi thành Ferrari xe đua.

Gặp đám khốn khiếp còn dám hay không vượt đèn đỏ, coi rẻ cảnh sát giao thông.

Đường Bạch Dạ một đường chạy nhanh đến công trường Hằng Kim, tiếng bụi đất, tiếng cơ khí, nhiều tiếng không ngừng, như có thứ gì ngăn ở cổ họng của anh, không thể hô hấp, Hạ Thần Hi đâu?

Dưới ánh mặt trời chói chang, công nhân lui tới, bận rộn.

Đột nhiên dừng lại, nhìn xe đua Đường Bạch Dạ dừng ở bên ngoài công trường.

Chỉ cần là nam nhân đều biết cái gì là xe tốt, công nhân công trường Hằng Kim thấy qua trong công trường xe tốt nhất chính là Audi của Triệu Phong, chưa từng thấy qua xe Lamborghini hoang dã như vậy, kỳ thực, toàn bộ thành phố S cũng chỉ có một chiếc của Đường tiên sinh.

Đường Bạch Dạ xuống xe, mọi người càng cảm thấy kinh diễm, áo sơ mi đơn giản màu trắng, quần dài màu đen.

Khoẻ thân hình cao ngất của anh, mang theo một chút cảm giác kiêu ngạo tự phụ, vừa nhìn liền biết, anh là người đàn ông trong xã hội thượng lưu.

“Hạ Thần Hi đâu?” Đường Bạch Dạ nắm lấy một công nhân vội hỏi.

Bao nhiêu năm rồi Đường Bạch Dạ không chạy công trường, đột nhiên có chút không quen, bụi đất vị quá nồng, nhưng mà, anh bây giờ sợ nghe tin xấu hơn.

Công nhân không biết Đường Bạch Dạ, “Anh là ai, đây là công trường Hằng Kim, anh không thể tùy tiện vào.”

“Tôi hỏi anh, Hạ Thần Hi đâu?” Đường Bạch Dạ quát chói tai, sợ anh ta không biết Hạ Thần Hi, nói, “Hôm nay có nữ kỹ sư tới công trường, cô ấy ở nơi nào?”

Đường Bạch Dạ trên người như tản mát ra một cỗ ác ma khí tức, như muốn ăn người trước mắt.

Công nhân bị anh làm cho hoảng sợ, chỉ một cái phương hướng, Đường Bạch Dạ vội vã chạy tới.

Đột nhiên, anh dừng bước lại, anh nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

Hạ Thần Hi quay ngược hướng anh, cô đội nón bảo hộ màu vàng, áo voan, quần màu vàng sáng, mang giày thể thao, đang khoa tay múa chân cái gì, bên cạnh là công nhân mang nón bảo hộ, trái tim Đường Bạch Dạ cuối cùng cũng trở xuống.

Cô ấy không có việc gì!

Cô ấy không có việc gì, cảm tạ trời đất.

Hạ Thần Hi nhảy bèn cảm giác được sau lưng có một đạo tầm mắt đang nhìn cô, đột nhiên xoay người, nhìn thấy Đường Bạch Dạ, cô hết sức kinh ngạc, cô như một người ngoài hành tinh nhìn Đường Bạch Dạ.

70. Chương 70: Đường Tổng Giám Đốc Ra Công Trường

Editor:nguoihaymo

Beta : Thanh huyền

Anh sao có thể ở nơi này ?

Đường Bạch Dạ một tay nắm lấy cô từ chỗ của công trường đi ra.

“Đường tổng.”

Công nhân ngơ ngác nhìn nhau, không biết chuyện gì đã xảy ra, mà Đường tổng lại cấp bách chạy đến, ai cũng không dám hỏi hay ngăn cản.

“Đường Bạch Dạ, anh muốn làm gì? Sao anh lại tới nơi này?”

Sắc mặt u ám của Đường Bạch Dạ, giống như sắp có chuyện lớn xảy ra, Hạ Thần Hi có dự cảm không tốt lắm.

Cảm giác như có chuyện gì đó sắp xảy ra với mình, Đường Bạch Dạ lôi kéo cô như thế này, làm cô có chút sợ hãi.

Công trường ở phía trên có rất nhiều nơi cho công nhân ở lại nghỉ ngơi , nhưng tiện nghi rất sơ sài, ở tầng trệt cũng có vài phòng trống, Đường Bạch Dạ kéo Hạ Thần Hi đến căn phòng trống ở tầng trệt , sau đó mở cửa bước vào đóng sập cửa lại, đẩy cô ngã lên giường.

Khi bị đè xuống giường Hạ Thần Hi không kịp phản ứng. Anh đã bá đạo hôn cô .

Sợ hãi, lúng túng, hoảng hốt. là tâm tình của anh lúc này kèm theo chút tuyệt vọng cùng cảm kích. Muốn Hạ Thần Hi trở thành vật sở hữu của mình.

Cô cảm thấy, tất cả hô hấp của mình đều bị anh chiếm lấy.

Hạ Thần Hi , một câu cũng không kịp nói, hít thở cũng trở nên dồn dập. Anh ôm cô rất chặt có muốn tránh ra cũng không thể..

“Ô ô.” Cô bị cưỡng hôn, chỉ có thể phát ra tiếng ô ô, vừa nhẹ lại nhỏ, mang theo một ít âm cuối, Đường Bạch Dạ càng thêm kích động, càng mạnh mẽ cướp lấy.

Dọc theo đường đi. Không biết vì sao anh cảm thấy bất an như thế. Khiến anh vô cùng lo lắng. Hạ Thần Hi vĩnh viễn cũng sẽ không thể nào biết được ?

Cả đời anh chưa bao giờ sợ hãi như thế ?.

Anh cũng không hiểu vì sao lại một mạch chạy đến nơi này? Đến tột cùng là vì cái gì ?.

Anh nhất định phải nắm bắt điều gì ? Xác định cô vẫn bình an vô sự . Không được rời bỏ anh mà đi.?

Chỉ có thể nhờ vào sự thân mật này anh mới có thể cảm nhận được sự tồn tại của cô. Cô thở ra hít vào , sự tức giận của cô.

Hạ Thần Hi bị đầu lưỡi của anh đưa vào miệng luồng lách qua lưỡi của cô hôn càng sâu càng khiến cô phát run, đến nỗi làm đau cô.

Hôn duyên cuồng được năm sáu phút , cuối cùng anh cũng dừng lại, thế nhưng Đường Bạch Dạ không buông Hạ Thần Hi ra, anh áp sát vào trán của cô, để có thể cảm nhận được hơi thở của cô.

Mồ hôi theo đó mà chậm chậm chảy ra ướt cả tay cô.

“Đường Bạch Dạ, anh.”Tiếng Hạ Thần Hi có chút khàn khàn, Đường Bạch Dạ không để ý, đem cô đặt ở trên đùi mình, gắt gao ôm chặt lấy.

“Anh sợ em xảy ra chuyện.”

Một câu nói nhẹ nhàng, làm dao động trái tim của Hạ Thần Hi.

Cô vô cùng sợ hãi.

Cũng bởi vì một cuộc điện thoại mơ hồ của cô với anh . Vậy mà anh chạy từ thành phố đến nơi này?

Cô mất hai giờ ngồi taxi đến đây, cũng vì cuộc điện thoại của cô , từ lúc nảy cho đến bây giờ khoảng hơn nửa tiếng, vậy mà anh đã có mặt ở này?

Một câu, khiến cô vô cùng rối rắm.

Vì sự nhạy bén của mình, Hạ Thần Hi không nghĩ anh lại nói ra câu nói đó làm cô giật cả mình.

Đường Bạch Dạ, anh như vậy là sao?

” Tôi không sao!” Hạ Thần Hi nói, “Chỉ là việc ngoài ý muốn thôi, không thương tổn được.”

Đường Bạch Dạ chậm rãi buông cô ra, chợt anh nhìn cô, rống to, “Vì sao không gọi điện? Không có việc gì không biết điện thoại cho tôi sao?”

Vừa mới đây vẫn còn dịu dàng, mà giờ đây lên giọng nhìn rất dữ tợn.

Không ngờ lại nhìn thấy tính cách này của anh, “Không thể xem thường nhe ”

“**!” Bị Đường Bạch Dạ trách cứ, cô thật vô tội.

Trên mặt anh hiện lên ý cười cảm thấy mệt mỏi, nên buông lỏng tay ra.

Bầu không khí có chút mờ ám, mặt Hạ Thần Hi có chút ửng hồng, cảm thấy không được tự nhiên nên quay mặt đi chỗ khác.

Cô không hiểu, anh và cô mỗi khi gặp nhau luôn châm chọc nhau không biết từ lúc nào trở nên
Mất tự nhiên .

“Anh thật sự lo lắng cho tôi?”

“Ai lo lắng cô chứ , tôi lo lắng cô xảy ra chuyện, bảo bối không có người chăm sóc.” Đường Bạch Dạ, lạnh lùng hừ một tiếng, nghĩ lại anh vẫn rùng mình, nhìn Hạ Thần Hi một cái.

71. Chương 71: Hành Động Bộc Phát Của Đường Tổng Giám Đốc (1)

Editor: nguoihaymo

Beta : thanh huyền

“Đường tổng, rõ ràng là anh sai vậy sao anh còn mạnh miệng như thế chứ.”

Đường Bạch Dạ nhìn thẳng vào mắt cô nói. “Cô đắc ý lắm sao?” .

Hạ Thần Hi dở khóc dở cười, cái gọi là thẹn quá thành giận chính là như vậy chẳng , cô lôi kéo anh đi ra ngoài, “Được rồi được rồi, tôi cũng không có việc gì, anh có thể trở về rồi.”

” Tại sao tôi phải về?”

“Đường tổng là người lãnh đạo của công ty có rất nhiều việc cần anh phải giải quyết, làm sao có thời gian ở lại công trường này cơ chứ.” Hạ Thần Hi cười nói.

Đường Bạch Dạ hừ lạnh, ” Tòa nhà này là tôi bỏ tiền ra để xây dựng, vì sao không thể đến đây ?”

Hạ Thần Hi, “Đường tổng, tôi đây là sợ làm bẩn thanh danh của ngài .”

Cô nghĩ Đường Bạch Dạ đột nhiên xuất hiện ở công trường, thật khiến người ta hoài nghi cô. Công trường thật sự không phải là chỗ thích hợp cho anh đến rất nguy hiểm.

“Anh muốn xen vào việc của người khác sao.”

Hạ Thần Hi nhún vai, người đàn ông này không đáng yêu chút nào cả.

“Hoàng thượng cải trang vi hành, có vấn đề gì hay không?”

Hạ Thần Hi thấy anh nói vậy nên nói, “. Vậy làm phiền hoàng thượng lần sau cải trang vi hành ăn mặc cho giống với người vi hành một chút, cũng nên đổi một chiếc xe khác cho phù hợp được không.”

Trên mình mặc toàn hàng hiệu, đi ra từ chiếc xe sang trọng như thế, đây gọi là cải trang vi hành sao?

Đường Bạch Dạ, chắc anh không biết cách tự làm thấp âm điệu của mình xuống?

Đường Bạch Dạ khinh thường nói, “Cái gì mà hạ thấp âm điệu cơ chứ, Lão Tử như tôi đây chỉ thích lên cao giọng thôi.”

Hạ Thần Hi, “. không hài lòng về câu trả lời của anh.”

Đường Bạch Dạ tức giận, Triệu Phong đi cùng với vài vị kỹ sư khác, đột nhiên sắc mặt Triệu Phong trở nên kỳ quái, tựa hồ rất kinh ngạc, làm sao Đường Bạch Dạ có thể xuất hiện ở công trường.

“Đường tổng!”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng đảo mắt qua bọn họ, hỏi Hạ Thần Hi, “Vừa đi có tí sao giờ lại có thể gặp Đường tổng ở đây thế này?”

Triệu Phong nói, “Đường tổng, chỉ là xảy chút chuyện nhỏ không đáng ngại , không có gì là nghiêm trọng anh không cần phải như vậy.”

Anh có cảm giác thật bức người, ánh mắt Đường Bạch Dạ nhìn anh như để nói, “Tôi hỏi cậu sao?”

Triệu Phong cảm nhận được điều đó nên cả sống lưng điều phát run lên, nhìn Hạ Thần Hi mà nói thầm , đừng nói ra chân tướng, chỉ tiếc, Cô đây là người không biết nói dối .

“Một tảng đá lớn từ tầng 30 rơi xuống, có thể là trong lúc xây dựng không cẩn thận nên đã va chạm vào nó khiến nó rơi xuống.” Hạ Thần Hi nói, tuy rằng không có việc gì, nhưng nghĩ tới một mảng kia, thật sự rất nguy hiểm.

Một tảng đá nặng như thế nào lại có thể rơi xuống phía sau lưng của cô như thế.

Nếu là rơi trên người cô, không biết cô có trở thành miếng thịt không nữa.

Lúc ấy, cô lo điện thoại cho anh, nên không chú ý cho lắm, may mắn có người nhắc nhở, cô mới có thể né tránh kịp thời, bằng không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

“Đang yên lành, như thế nào lại có tảng đá rơi xuống?”

“Đường tổng, chỉ là ngoài ý muốn.” Triệu Phong cố gắng thuyết phục anh, ” Tôi nhất định sẽ điều tra thật kỹ việc này.”

Thân là người quản lý công trình, Triệu Phong không thể trốn tránh trách nhiệm.

Cậu ta sợ bị Đường Bạch Dạ xử phạt, cho nên đặc biệt cẩn thận.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng hừ một tiếng, nhìn cậu ta rất không vừa mắt.

“Ngoài ý muốn?” thanh âm Đường Bạch Dạ lạnh nhạt đến cực điểm, “cô gọi cho tôi để báo cáo về tiến độ của công trình, một tảng đá liền từ phía trên đó rơi xuống, tôi không nghĩ đó là việc ngoài ý muốn.”

Triệu Phong sợ hãi, Hạ Thần Hi cũng có chút ngoài ý muốn, Đường Bạch Dạ như thế nào lại muốn truy cứu việc này.

“Đường tổng, công trường đang thi công người ra vô thường xuyên, thật sự chính là trùng hợp.” Triệu Phong đỏ mặt lạnh lùng trả lời.

“Cậu nghĩ rằng tôi chưa từng đi qua công trường sao?” Đường Bạch Dạ cười lạnh, “Tôi sẽ điều tra rõ việc này, không thể nào lại ngẫu nhiên như vậy. Cậu là người phụ trách công trình này thì nhất định phải có trách nhiệm điều tra rõ vụ việc này cho tôi. !.”

“Đường tổng!” Triệu Phong phẫn nộ, nhìn về phía Hạ Thần Hi, hi vọng Hạ Thần Hi có thể nói giúp một câu.

Dù sao cô cũng là người bị hại.

Hạ Thần Hi cũng không mấy để ý cuộc nói chuyện của họ, trong lòng cô biết rõ, Đường Bạch Dạ mượn cớ để trút giận chuyện lúc này. Đem Triệu Phong ra mà nói.

Đúng như cô nghĩ.

72. Chương 72: Hành Động Bộc Phát Của Đường Tổng Giám Đốc (2)

Editor : nguoihaymo

Beta : thanh huyền

Triệu Phong cũng không phải là một người quản lý thực thụ, cậu ta phụ trách an toàn cho công nhân và kiểm tra công trình rất qua loa.

Hạ Thần Hi nghĩ cậu ta không thích hợp với công việc này cho lắm.

Hạ Thần Hi không nói lời nào, Triệu Phong sắc mặt trở nên khó coi, chỉ có thể nói nhất định sẽ trình cho Đường Bạch Dạ bản báo cáo chi tiết về vụ việc ấy.

“Quản đốc đâu?” Đường Bạch Dạ hỏi .

Một gã có vẻ mặt tương đối cứng chặc đi tới, nơm nớp lo sợ, “Đường tổng!”

“Tôi hỏi anh, một nhà Tiểu Mã anh đã thu xếp ổn thỏa chưa?” Thanh âm thản nhiên của Đường Bạch Dạ, một chút cũng không nhìn ra anh đang nghĩ gì.

Sắc mặt Triệu Phong đột nhiên thay đổi, thiếu chút nữa chân này đạp lên chân kia

Cậu ta không nghĩ tới Đường Bạch Dạ lại hỏi chuyện này.

Đốc công thành thật trả lời, cũng không biết Triệu Phong tham ô , nói, “Đường thị trả năm vạn đồng, một nhà Tiểu Mã cầm tiền rồi đi chỗ nào thì tôi không biết.”

“Vô liêm sỉ!” Sắc mặt của anh trở nên rất khó coi, “Đường thị trả cho nhà Tiểu Mã năm mươi vạn, ông dám nói là năm vạn?”

Hạ Thần Hi ở một bên nhìn xem cảm thấy rất hứng thú, Đường tổng, anh thật biết cách diễn xuất .

Diễn được cả tâm trạng, sức mạnh của anh thật quá tuyệt.

Đốc công nói, “Không có a, Triệu kỹ sư nói.”

Ông còn chưa nói xong, nụ cười lạnh của Đường Bạch Dạ , “Triệu Phong, cậu thật to gan, cả nhà họ dùng tính mạng để đổi lấy tiền mà cậu cũng dám lấy.”

Anh đột nhiên nhìn qua bên cạnh lấy ống tuýp, hung hăng hướng bụng của Triệu Phong mà đánh.

Nhanh, gọn, lẹ, chuẩn xác!

Thả ống tuýp xuống đất như chưa từng có việc gì xảy ra.

Triệu Phong bị anh đánh văng ra một bên, ôm bụng nhăn nhó, “Đường tổng, tôi biết sai rồi, tôi biết sai rồi.”

“Tôi sẽ đem tiền trả lại cho Tiểu Mã .”

Triệu Phong rất sợ, trong lòng Hạ Thần Hi rất hoảng hốt , không nghĩ tới Đường Bạch Dạ vậy mà động thủ.

Thật tàn nhẫn.

Quả thực rất mạnh một côn có thể đánh người trọng thương như thế.

“Cậu nếu thiếu tiền, tôi đây đánh cậu một cái coi như tai nạn lao động. Đường Thị sẽ bồi thường tiền cho cậu, bọn họ phục vụ quên mình đổi lấy tiền mà cậu cũng dám lấy, lương tâm của cậu có phải bị chó tha đi rồi không?” Đường Bạch Dạ chất vấn.

Anh không phải thiện nam tín nữ, cũng không phải nhà từ thiện.

Anh giết rất nhiều người, buôn bán vũ khí, thủ lĩnh của giới hắc đạo.

Anh đối với những sai lầm của họ điều trừng phạt rất tàn nhẫn.

Đó chính là nguyên tắc của anh.

Triệu Phong không nói nên lời, các công nhân ai cũng biết Triệu Phong tham ô tiền của Tiểu Mã, lòng đầy căm phẫn.

Cú đánh của Đường Bạch Dạ như chứng tỏ uy quyền của anh, sự tin tưởng của công nhân đối với anh cũng tăng lên rất nhiều, đối với Đường thị cũng càng ngày càng tin tưởng.

Chỉ có Triệu Phong, ghi hận trong lòng.

Đường tổng đến kiểm tra công trường, mọi người nơm nớp lo sợ, may mắn, Đường tổng không nói gì, vẫn đi theo Hạ Thần Hi, mọi người cũng an tâm mà làm việc của mình.

“Anh thật làm người ta ngưỡng mộ, thật sự là người có khả năng lãnh đạo.” Hạ Thần Hi nói.

Đường Bạch Dạ nói, “Triệu Phong khả năng có hạn, không thể đảm đương nổi, công trình ở trong tay của cậu ta, không suy sụp cũng sẽ bị cậu ta làm cho suy sụp, Hạ Thần Hi ”Chỉ bằng cô đến công ty tôi làm người quản lý công trình được không.”

“Tôi không thể!” Hạ Thần Hi không nghĩ ngợi, cự tuyệt thẳng.

“Vì sao?”

“Tôi là kỹ sư thiết kế, cũng không phải là người quản lý công trình của Đường thị, không hợp quy củ.” Hạ Thần Hi nói, “Tôi cũng không thích phải quản lý nhiều việc, tôi chỉ thích công việc hiện tại của mình .”

“Trách nhiệm nhiều lắm, tôi không gánh nổi.”

Đường Bạch Dạ bật cười, Hạ Thần Hi thích đi công trình, vậy mà không thích làm người quản lý đúng là cô gái có cá tính.

“Đường tổng, mọi việc đã xử lý xong , tôi cũng không có vấn đề gì, anh cũng nên trở về được rồi.” Hạ Thần Hi cười nói, “ Cả một ngày đều phải đi theo anh đúng làm rất phiền phức?”

“Cô đuổi tôi?”

Hạ Thần Hi nói, “Hoàng thượng chớ suy nghĩ nhiều, đây là lãnh thổ người, thần tử nào dám a.”

“Làm ra vẻ!”

Hạ Thần Hi cười, nụ cười còn sáng hơn ánh mặt trời, trên mặt anh thoáng qua một ý cười, cười tươi như vậy, thật sự thực chứng mắt.

Cô bắt gặp ánh mắt của anh nhìn cô có vẻ không vừa ý cho lắm.

Hơi hơi nhú mi, “Đường Bạch Dạ , anh hận tôi sao?”

73. Chương 73: Không Thể Tùy Tiện Trêu Ghẹo Con Gái

Editor : nguoihaymo

Beta : thanh tuyến

“Thật thất lễ!” Đường Bạch Dạ dừng nhìn tôi như thế , ” Cùng anh không quan hệ”

Anh nắng mưa thất thường, cô đã sớm lĩnh giáo qua, thật sự lĩnh giáo.

“Ánh mắt anh nhìn tôi như nhìn thù truyền kiếp của mình.” Hạ Thần Hi nói.

” Tôi hận một người, có nụ cười rất giống cô!”

Thật nực cười Hạ Thần Hi , nghiền ngẫm nói, ” Bộ cô gái này lúc trước giết cả nhà anh sao, rồi sau đó đem anh đi vứt bỏ, nên anh mới hận cô ta như vậy.”

“So với những điều đó hận, càng hận!” . Lời nói của anh như tảng băng ngàn năm khiến người ta sợ hãi.

Có thể nói là kẻ thù không đội trời chung. Càng phải khắc sâu.

Nếu như để tôi tìm được cô ta, tôi sẽ khiến cô ta sống không bằng chết.

Năm đó trên người anh nắm rất nhiều sinh mệnh, bởi vì Đường thị rơi vào khủng hoảng, anh chịu biết bao sỉ nhục, anh sẽ ở trên người An Kỳ, toàn bộ đòi lại đến.

Trả lại hết toàn bộ!

Hạ Thần Hi phát hiện ra, Đường Bạch Dạ không phải đang nói giỡn, anh thật sự hận một người.

Tại sao có cảm giác lạnh đến như vậy, cô cảm giác trong lòng mình cũng đang lạnh.

Không biết tại sao có một cảm giác lạnh cả sống lưng như thế này !.

Hạ Thần Hi cố bình tĩnh lại, xóa đi những ý nghĩ kỳ quái ấy, tập trung vào công việc của mình.

Đường Bạch Dạ vẫn đi bên cạnh cô, đôi lúc hỏi cô một số vấn đề, Hạ Thần Hi nói, ” Anh tại sao lại hỏi những vấn đề dành cho kiến trúc sư? Chẳng phải công ty anh có rất nhiều kiến trúc sư sao.”

” Tại tôi thích, không mượn cô xen vào.”

Đường Bạch Dạ hừ một tiếng, làm sao có thể nói cho cô biết nguyên nhân chứ.

Vì cô là kiến trúc sư chuyên thiết kế công trình, anh lại hoàn toàn không biết gì cả, anh đương nhiên muốn tìm hiểu một chút về nó rồi.

Phải biết một chút, như vậy mới có thể cùng cô trò chuyện bù đắp thêm cảm tình .

Hạ Thần Hi thích , anh cũng sẽ tham gia cùng.

Đây là một loại cảm giác chưa bao giờ có.

Cô sẽ không biết.

Chính anh cũng không hiểu vì sao.

Triệu Phong đã trúng một cơn của Đường Bạch Dạ, không thể không đi bệnh viện kiểm tra, trên bụng có một vết bầm tím thật to, thoát nhìn rất kinh khủng. Nhìn Triệu phong bị thương, mẹ của cậu ta rất giận muốn tố cáo Đường Bạch Dạ.

Thật không ngờ bác sĩ đi ra nói với cậu ta, chỉ là vết thương nhẹ, không có gì đáng ngại.

Vừa rồi ở công trường Đường Bạch Dạ, biết lựa chọn nơi thích hợp.

Giáo huấn Triệu Phong một chút, sẽ không rước lấy phiền toái.

Mẹ của Triệu Phong tức giận điện thoại kể cho Tưởng Tuệ nghe, trách mắng Đường Bạch Dạ, Tưởng Tuệ nói, “Bác, trước đừng nóng giận, con sẽ qua đó xem coi anh như thế nào.”

Tưởng tuệ đem buổi công tác dời lại hôm sau liền đi bệnh viện xem Triệu Phong thế nào.

Mẹ Triệu Phong rất tức giận, Tưởng Tuệ chỉ có thể an ủi bà, nói cho bà yên tâm mà về trước, sau đó mới đưa Triệu Phong trở về.

Chỉ là vết thương nhẹ, Tưởng Tuệ cùng Triệu Phong đến một quán cà phê.

“Sao lại thế này?”

Triệu Phong nói, “Đường Bạch Dạ thật sự quá đáng, chỉ có lấy mấy chục vạn, có cần ra tay nặng như thế này không, tôi muốn biết là ai nói, làm sao anh ta biết mà đến đó.”

“Mẹ nó, anh ta đánh thật mạnh tay.”

Tưởng Tuệ trừng mắt liếc anh một cái, “Bộ anh thiếu tiền sao mấy chục vạn cũng đi lấy? Người ta bỏ công sức ra làm phải được trả công xứng đáng!”

Triệu Phong cười, “Tiểu Tuệ, cha gần đây không cho anh tiền, nên anh mới lấy chút tiền đó, em cũng biết quen bạn gái mà không có tiền họ sẽ khinh thường anh.”

Thật sự là vô liêm sỉ!

Tưởng Tuệ, không biết nên nói gì, “Anh đem tiền này trả lại cho họ đi, anh cần tiền thì, gặp bác mà xin, bác thương anh như vậy mà, nhất định sẽ cho anh, cần gì phải lấy những đồng tiền này, thật xui xẻo.”

“Anh biết rồi, anh biết rồi.”

Tưởng Tuệ nhú mày, đột nhiên nói, “Đợi chút, Đường Bạch Dạ như thế nào lại tới công trường?”

Triệu Phong ngẫm nghĩ, Đường Bạch Dạ người không nể tình. Làm tôi mất mặt trước mọi người như thế, giờ đừng trách tôi vô tình.

Triệu Phong nói, “Em còn nhớ cô gái hay bám theo Đường Bạch Dạ không?”

Tưởng Tuệ gật đầu, Triệu Phong nói, “Hạ thần Hi thật sự là mạng lớn, một khối đá lớn rơi từ tầng 30 xuống, anh thấy rơi ngay cô ta, đột nhiên có người thấy nên nhắc nhở cô ta, tránh thoát được kiếp nạn.”

74. Chương 74: Thịnh Thoảng Vui Đùa Cùng Nhân Tình I

Editor: nguoihaymo

Beta: thanh huyền

“Bằng không, cô đã sớm xuống Hoàng Tuyền.”

Tưởng Tuệ hừ lạnh, “Cơ hội như thế mà lại bị phá hư, thật tức chết, tránh đem dài lắm mộng, khi nào thì mới có cơ hội.”

“Chỉ cần cô ta đến công trường, khẳng định có cơ hội, anh không tin lần sau cô ta có thể may mắn như thế.” Triệu Phong nói.

“Tiểu Tuệ, lúc tảng đá rơi xuống, cô ta đang nói chuyện điện thoại với Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ nghĩ cô ta xảy ra chuyện gì, nên lập tức tới đó.”

“Tiểu Tuệ, có chuyện anh không biết nên nói hay không.”

Thoạt nhìn Triệu Phong rất do dự.

Nhưng trong lòng lại mừng thầm, anh biết cô em họ anh rất nham hiểm, thủ đoạn rất tàn nhẫn, thế nào cũng sẽ không để yên cho Đường Bạch Dạ.

“Đường tổng đến công trường, không nói lời nào lại lôi kéo Hạ Thần Hi đến phòng nghỉ ngơi của công nhân.” Triệu Phong khinh thường nói, “Em biết mà, đàn ông, khi đứng trước người đẹp sẽ kiềm chế không nổi mà động lòng?”

Triệu Phong không nhìn thấy Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi hôn nhau, lại cố ý thêm mắm thêm muối.

Anh biết, một khi con gái nổi giận, sẽ làm ra chuyện gì.

Anh càng muốn biết, khi Tưởng Tuệ tức giận sẽ như thế nào.

Tưởng Tuệ càng nghe, sắc mặt càng kém, khi nghe tới chuyện Đường Bạch Dạ tới công trường vì lo lắng cho Hạ Thần Hi, sắc mặt đã không vui còn bây giờ lại càng đen ..

Hận không thể một phát giết chết Hạ Thần Hi!

Đường Bạch Dạ thật sự coi trọng Hạ Thần Hi?

Vừa nghe điện thoại của cô ta xong, như thế nào mà từ công ty chạy đến đó. Anh ta khi nào lại hành động khó hiểu như vậy, sao lại quan tâm cô ta đến như thế !.

Tưởng Tuệ nắm chặt tay, cơ hồ muốn bóp nát cô gái kia.

Triệu Phong thêm dầu vào lửa nói, “Hạ Thần Hi tuổi trẻ xinh đẹp, lại có bản lĩnh như vậy, đừng nói là Đường Bạch Dạ, công trường ai nấy đều nhìn cô ta đấy chứ.”

“Vậy anh như thế nào không tìm người hầu hạ cô ta.” Tưởng Tuệ nói.

Triệu Phong thầm nghĩ, không ngờ Tưởng Tuệ càng nói càng nham hiểm, xem ra cô thật sự hận Hạ Thần Hi.

Tưởng Tuệ lạnh giọng nói, “Tóm lại, chuyện này, anh cứ làm theo lời em, em sẽ chiều cổ anh thật tốt.”

“Đã biết, đã biết.”

Triệu Phong cùng Tưởng Tuệ là cùng một hạng người, nếu họ ghét ai có thể làm ra rất nhiều chuyện không hay, sẽ lôi kéo kẻ chết thay họ, nếu như họ bị vạch trần, cũng xem như không có chuyện gì xảy ra.

“Triệu Phong, anh xác định nhìn thấy Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi ở công trường.” Còn vài điều cô chưa nói ra.

“Tiểu Tuệ, có khi nào anh lừa gạt em chưa?” Triệu Phong nói, tuy không phải sự thật, nhưng cũng không quá xa.

Nam và nữ lại đi cùng nhau như thế, không phải dễ khiến người ta hiểu lầm sao, anh cũng đâu nói dối.

Sắc mặt Tưởng Tuệ thật khó coi, giống như muốn giết người.

Hạ Thần Hi mãi lo làm việc đến mặt trời sắp lặn mới nghỉ, Đường Bạch Dạ ở công trường chờ cô.

Lâm Nhiên gọi vài cú điện thoại thúc giục anh trở về, Đường Bạch Dạ không nói gì, vẫn đứng chờ cô.

Hạ Thần Hi sửa lại một vài số liệu, cô lên xe cùng anh quay về thành phố.

Vốn Đường Bạch Dạ muốn mời cô đi ăn cơm, nhưng cô lại muốn về nhà, người cô dính đầy bụi bặm nào có lòng dạ nào ngồi ăn cơm cùng anh, không bằng về nhà tắm rửa, cùng bảo bối ăn cơm sẽ ngon hơn.

Đúng lúc, nhà cũ Đường gia gọi anh kêu anh về nhà một chuyến, anh đưa Hạ Thần Hi về nhà trọ cảnh biển, cũng về nhà mình tắm rửa sạch sẽ rồi mới về nhà cũ Đường gia.

Nhà cũ Đường gia nằm trong khu dành cho những người có vị thế, xung quanh là núi non hùng vĩ, mang theo phong cách Châu Âu, xa hoa lộng lẫy bao quanh là những dãy núi, làm bằng đá thạch anh sáng tỏa.

Vùng này tắc đất tắc vàng, không phú thì quý.

Đường gia là gia tộc có tiếng trong thành phố S, ba đời Phú Quý mới có thể thành quý tộc. Đây là nhà cũ, đã được sửa chữa nhiều lần, diện tích rất rộng, vô cùng sang trọng.

75. Chương 75: Thỉnh Thoảng Vui Đùa Cùng Nhân Tình (2)

Editor : Nguoihaymo

Beta : thanh huyền

Ở nhà cũ, khắp mọi nơi đều có vệ sĩ trong coi.

Đường Bạch Dạ chọn một chiếc Cadillac, cho phù hợp với địa vị đại thiếu gia của anh, còn là tay đua có tiếng trong câu lạc bộ, xe này là loại xe 7 chỗ, đây là loại xe anh đặt biệt thiết kế ra trên danh nghĩa của anh, không thuộc bất kỳ công ty nào.

“Đại thiếu gia.” Quản gia lễ phép chào Đường Bạch Dạ, ông rất hiền và là người anh có cảm tình nhất.

Đường Bạch Dạ tỏ thái độ điềm đạm tươi cười với ông.

Mặt anh biến sắc, khi nhìn thấy chiếc Land Rover đang đậu bên cạnh xe anh, nheo mắt lại nói, “Tướng thị trưởng cũng đến đây?”

Quản gia tươi cười, “Tướng thị trưởng cùng Tướng tiểu thư đều đến đây.”

Đường Bạch Dạ tỏ vẻ không vui cho lắm, quản gia thấy vậy nên bảo, “Đại thiếu gia, câu tối đã muộn lắm rồi vào trước rồi nói.”

Đường gia là một nơi nguy nga lộng lẫy, mọi thứ đều rất tinh tế, mang theo phong cách hiện đại và cổ kính, hành lang lượn vòng quanh những vườn hoa, phong cảnh thật đặc sắc và những cơn gió nhẹ thổi qua, tạo nên vẻ uy nghi cổ kính.

Nhà ăn có một bàn ăn bằng gỗ Đào Mộc, mang theo phong cách cổ xưa, trên vách tường có treo những ly thủy tinh nhỏ, hai bên còn có những món đồ cổ như gương phát sáng, tạo cảm giác cổ đại, phía Tây Nam có một dãy bàn.

Phía trên mặt bàn có đặt bình hoa, cắm rất nhiều hoa bách hợp.

Bên góc bàn là một pho tượng nữ thần, trông rất sinh động, cực kỳ phong cách.

Đường lão cùng Đường phu nhân, một vài Đại thiếu gia cũng ở đó trò chuyện với Tướng thị trưởng cùng Tướng Tuệ, bầu không khí rất vui vẻ.

Đường lão hỏi “Đi đâu sao về trễ như vậy?”, Ở trước mặt Tướng thị trưởng cùng Tướng Tuệ, Đường lão không để mặt mũi cho Đường Bạch Dạ, như đang dạy dỗ anh.

Đường Bạch Dạ nói, “Con đi công trường,” Anh nhìn ba mình, “Tướng thị trưởng, thật thất lễ, vì để mọi người đợi lâu.”

Tướng thị trưởng cười, có chút tán thưởng, “Đại thiếu gia nhà ta hôm nay còn tự mình đi công trường?”

“Vừa vặn đi ngang qua, thuận tiện nhìn một cái.” Đường Bạch Dạ hiểu ý, ngồi bên cạnh Tưởng Tuệ, đây là cho anh biết mình đã có vị hôn phu, đương nhiên phải ngồi cùng nhau.

Đường Thành Nam lạnh lùng cười một tiếng, “Anh hai, anh cũng không phải học xây dựng, chạy tới công trường làm cái gì?”

“Học tập.” Đường Bạch Dạ lạnh nhạt nói, quần gia đem lên cho anh một ly nước ấm.

Tưởng Tuệ điềm đạm hỏi, “Anh có mệt hay không?”

Đường Bạch Dạ lắc đầu, Đường phu nhân nói, “Mang thức ăn lên đi, vừa ăn vừa nói chuyện.”

Đường phu nhân tuổi còn trẻ, là vợ kế của Đường Bằng, Đường Bạch Dạ cùng Đường Nhất Phong, Đường Thành Nam cũng không phải là bà sinh ra, bà chỉ có một đứa con trai ruột tám tuổi năm đó xảy ra tai nạn xe cộ đã qua đời, lần thứ hai thai mang thai bảy tháng vì không cẩn thận ngã xuống cầu thang.

Chỉ có thể giữ lại mạng, nhưng đứa bé thì không thể.

Từ đó về sau, Đường phu nhân không bao giờ sinh con nữa.

Đường Bạch Dạ vốn là con riêng, Đường Thành Nam cùng Đường Nhất Phong là do người vợ cả sinh ra, cũng là người vợ mà ông yêu thương nhất. Và những đứa con của bà sinh ra.

Cho nên, ông đặc biệt cưng chiều Đường Thành Nam cùng Đường Nhất Phong.

Bởi vì một chút ân oán, Đường lão luôn coi anh là cái gai trong mắt, vì một số việc nên không thể không đưa vào Đường Bạch Dạ.

Sau khi mang thức ăn lên, mọi người vừa ăn vừa cười nói, bàn về các dự án.

Có Tưởng thị trưởng hỗ trợ, Đường thị không cần tốn nhiều sức kiếm được rất nhiều công trình, Đường lão cùng Đường Bạch Dạ có muốn né tránh cũng phải kính Tưởng thị trưởng mấy ly.

“Đường, anh uống ít thôi.” Anh cứ liên tục bị ép uống, Tưởng Tuệ nhịn không được nhắc nhở anh.

“Lát anh còn phải lái xe.”

Tưởng thị trưởng trêu ghẹo cô nói, “Nhìn con gái ta kìa, còn chưa gả đi, vậy mà tâm liền hướng Đường Bạch Dạ rồi, còn không biết khuyên cha mình uống ít lại.”

“Cha!” Mặt Tưởng Tuệ.

Tiếng cười thích thú của mọi người, làm cho mặt Tưởng Tuệ càng đỏ hơn.

” Có thể được Tưởng tiểu thư hạ mình chiếu cố, đồng ý vào làm dâu Đường gia, đó là vinh hạnh của Đường gia ta.” Đường Bằng nói, nháy mắt với Đường Bạch Dạ ý kêu anh phối hợp với ông.

76. Chương 76: Đường Gia Cùng Tưởng Gia Sắp Thành Thông Gia

Edit: boconganh1503

Đường Bạch Dạ tự rót rượu uống, không nói lời nào.

Đường lão không vui, Đường Thành Nam nói, “Đại ca cùng chị dâu tình cảm thật tốt, lúc nào mới được uống rượu mừng, hai người đính hôn đã bảy năm, cũng nên kết hôn đi thôi.”

Sắc mặt Tưởng Tuệ càng thêm xấu hổ.

Tưởng thị trưởng nói, “Nhị thiếu gia nói rất có lý, tôi cũng đang có ý đó, Bạch Dạ cùng tiểu Tuệ tuổi cũng không còn nhỏ, hôn sự cũng nên cử hành, tôi cũng muốn có cháu để vui cửa vui nhà.”

Đường Bạch Dạ xem như hiểu rõ, đây là bọn họ muốn bức hôn.

Quản gia nói cho anh biết, Tưởng thị trưởng cùng Tưởng Tuệ tới, trong lòng anh cũng đã sớm biết, nhất định là có chuyện xảy ra.

“Ba ba...” Tưởng Tuệ mặt đỏ bừng mắc cỡ, giống như cô gái mới mười bảy mười tám tuổi.

Trong đầu Đường Bạch Dạ thoáng qua gương mặt của Hạ Thần Hi.

Nếu là Hạ Thần Hi, lúc này, cô nhất định sẽ không lộ ra thần sắc như vậy.

Anh cuối cùng cũng biết, vì sao anh đối với Hạ Thần Hi rất đặc biệt.

Người phụ nữ kia, thật sự rất đặc biệt.

Óng ánh như một viên minh châu.

Đường Nhất Phong nói không nhiều, trên bàn cơm cũng không thấy nói cái gì, ngồi một bên dùng cơm, xem cuộc vui.

Đường Bằng nói, “Hôn sự của hai đứa thật sự trì hoãn quá lâu rồi, Tưởng thị trưởng nói đúng, tôi cũng muốn có cháu để vui đùa rồi.”

Đường Bạch Dạ nói, “Con cảm thấy không cấp, con còn muốn phấn đấu vài năm nữa, gần đây công việc quá nhiều, đồ trang sức đang mở rộng ở thị trường châu Âu, nhiều công trình chưa hoàn thành, không có thời gian chuẩn bị hôn lễ.”

Tưởng Tuệ cười hơi cứng đờ, đôi mắt rũ xuống, con người xẹt qua một tia lệ sắc, lại ngước mắt, điềm đạm đáng yêu nhìn Đường Bạch Dạ.

Tưởng thị trưởng nói, “Nói thì nói như vậy, người đàn ông có sự nghiệp cao là tốt, nhưng gia đình cũng rất quan trọng, tiểu Tuệ sẽ là vợ hiền, có nó giúp, sự nghiệp của con sẽ nâng cao một bước.”

Đường Bằng ánh mắt lợi hại nhìn Đường Bạch Dạ, ý bảo không cho phép anh nói lung tung.

Đường Thành Nam thích nhất cùng Đường Bạch Dạ đối nghịch, anh ta nói, “Đại ca, việc lúc nào mới làm hết, anh cùng chị dâu đính hôn nhiều năm như vậy, tuổi thanh xuân của cô ấy đều đặt hết trên người anh, chẳng lẽ không quan trọng hơn công việc sao?”

Đường Bạch Dạ bưng một ly rượu đỏ, nhẹ nhàng lắc đầu, tự tiểu phi tiểu, không nói gì.

Cũng không cự tuyệt, cũng không đồng ý.

Đường Bằng vẫn không thích Đường Bạch Dạ, từ nhỏ đến lớn đều không thích, nếu không phải là có ADN làm chứng, ông sẽ không thừa nhận anh là con của ông. Nhưng ông không thể không thừa nhận, Đường Bạch Dạ rất có sức quyến rũ.

Đặc biệt lúc này, dáng vẻ mỉm cười bưng rượu đỏ rất yêu nghiệt, năm đó cũng bởi vì Tưởng Tuệ yêu anh, mới giảm bớt nguy cơ cho Đường thị.

Tưởng Tuệ như hiểu biết đạo lý nói, “Ba ba, Đường thúc thúc, con cảm thấy hôn sự không cấp, đợi thêm vài năm nữa cũng không sao.”

Tưởng Tuệ thoải mái như vậy, hiểu biết ý người, trái lại lại làm cho mọi người ai cũng thương cảm.

Đường phu nhân nói, “Tuổi thanh xuân của người con gái, nào có mấy năm mà phung phí, tiểu Tuệ cùng đại thiếu gia đã ở bên nhau nhiều năm, tiếp qua mấy năm nữa là ba mươi tuổi, rất nhanh tuổi thanh xuân sẽ không còn nữa.”

Tưởng thị trưởng hỏi Đường Bạch Dạ, “Bạch Dạ, cậu muốn thế nào?”

Ngụ ý, muốn Đường Bạch Dạ cấp Tưởng Tuệ một cái công đạo.

Trong lòng Đường Bạch Dạ cười lạnh, cha và con gái kẻ xướng người họa, lấy lùi để tiến, thực sự là thông minh.

Nếu bọn họ đã không kịp chờ đợi muốn diễn trò, anh sao lại không phối hợp với họ một chút.

“Con sẽ nghe theo lời sắp xếp của ba” Đường Bạch Dạ cuối cùng cũng mở miệng.

Tướng Tuệ trong lòng vui vẻ, Đường Bằng cũng thở phào một cái.

Ông ta không thể nắm Đường Bạch Dạ trong tay, mặc dù Đường Dạ Bạch nhìn như ngỗ nghịch nhưng vẫn còn nghe theo lời ông, nhưng nếu là anh thực sự kiên trì muốn thoát khỏi khống chế của ông, ông ta thực sự không có biện pháp, ông ta chỉ có thể tốt nhất là đồng ý.

77. Chương 77: Đường Bạch Dạ Là Đứa Con Riêng

Editor: boconganh1503

Đường gia cùng Tướng gia kết thành thông gia, chỉ có lợi không hại.

“Được rồi, việc này tôi cùng phu nhân thương lượng một chút, chọn ra ngày tốt, làm một hôn lễ thật long trọng.”

Mục đích chuyến đi này của Tướng thị trưởng đã đạt được, vô cùng hài lòng, nâng ly chúc mừng.

“Vậy nâng ly chúc mừng con gái của tôi cùng con rể tân hôn hạnh phúc.”

Đường Bạch Dạ tự tiếu phi tiếu, đôi mắt lấp lánh, cười không ra tiếng, nâng ly, chậm rãi uống ly rượu đỏ.

Chúc mừng?

Hơi sớm!

Ăn bữa tối xong, Đường Bạch Dạ đến vườn hoa hít thở không khí.

Nhà cũ có nhiều vườn hoa rất đẹp, hoa tươi tốt, hòn nam bộ đá lờm chờm, rất đặc sắc, ngồi ở trong vườn hoa, mùi rượu cũng tản đi không ít.

Mỗi lần trở lại nhà cũ, tâm tình Đường Bạch Dạ đều vô cùng nặng nề.

Anh cảm hận tất cả ở đây.

Xuất thân của anh cũng không vẻ quang gì, lúc Đường lão còn trẻ tuổi, phong lưu hoa tâm mê chơi, mẹ Đường Bạch Dạ tên Vân Nghê trước kia sống bằng nghề vũ nữ, thường ngồi tiếp khách uống rượu, thậm chí lên sân khấu biểu diễn.

Đường lão lúc ấy đã có người yêu thanh mai trúc mã, nhưng ông ta lại ham thích sự mới mẻ, cùng Vân Nghê từng có một lần qua lại, không ngờ đến lại có thai.

Sau khi Vân Nghê mang thai, không có nói cho Đường lão, một mình một người đi nơi khác, làm công nuôi nấng Đường Bạch Dạ, cô nghĩ một mình sẽ nuôi lớn đứa nhỏ, cho nên hai mẹ con sống nương tựa lẫn nhau, tình cảm vô cùng tốt.

Cho đến lúc năm Đường Bạch Dạ bảy tuổi, Vân Nghê bị ung thư thực quản, khi phát hiện đã là thời kì cuối, không chữa trị được nữa.

Bà là cô nhi, không có người thân, duy nhất không bỏ xuống được chính là Đường Bạch Dạ.

Vân Nghê bất đắc dĩ, đem Đường Bạch Dạ đưa đến Đường gia.

Đường lão đã cưới người yêu thanh mai trúc mã, lúc đó Đường Thành Nam cùng Đường Nhất Phong đã bốn năm tuổi, gia đình hạnh phúc, Vân Nghê đột nhiên đưa Đường Bạch Dạ tới cửa, Đường lão thấy Đường Bạch Dạ đẹp, đáng yêu lại lạnh lợi, vô cùng thích. Hơn nữa đã giám định ADN, rất nhanh nhận thân phận của Đường Bạch Dạ.

Việc này chọc giận tới Đường phu nhân, ngay trước mặt Đường Bạch Dạ, Đường phu nhân nhục nhã Vân Nghê đủ điều.

Vì con trai, Vân Nghê chịu nhục.

Có một lần, Vân Nghê biết mình không sống được lâu nữa, muốn gặp con trai, len lén đi Đường gia để gặp Đường Bạch Dạ, nhưng lại không thấy được Đường Bạch Dạ, lại nhìn thấy Đường phu nhân, Đường phu nhân hận bà, không cho bà gặp Đường Bạch Dạ.

Hai người nổi lên tranh chấp, Đường phu nhân mang giày cao gót, vô ý té xuống cầu thang, chết ngay tại chỗ.

Vân Nghê cũng phát bệnh, mất ngay sau đó.

Từ đó, Đường lão coi Đường Bạch Dạ như sao chổi, đem anh đuổi ra khỏi Đường gia, một đứa nhỏ lẻ loi ở nước Mỹ lớn lên, anh chỉ ở nhà cũ được ít ngày.

Mỗi lần về tới đây, anh đều nhớ đến người mẹ đáng thương của mình.

Anh rất yêu mẹ của anh.

Ký ức thời thơ ấu rất sâu sắc, khắc sâu ở trong đầu.

Khi Vân Nghê chết, anh cũng hận Đường gia.

Hận chính mình không có năng lực bảo vệ mẹ mình.

Ở trong lòng anh, chưa bao giờ công nhận Đường lão là cha mình, mặc dù trên mặt vẫn ngoan ngoãn phục tùng, nhưng trong lòng anh lại rất rõ ràng, anh chỉ có mẫu thân, không có phụ thân.

Cho nên, những ngày ở nước Mỹ kia, anh nỗ lực làm cho mình trở nên mạnh mẽ, chỉ có chính mình có năng lực, mới có thể bảo vệ được người mình yêu thương, mới có thể tự mình sống cuộc sống của mình.

Cho nên, anh sáng lập ra Đường môn.

Chỉ trong vòng mười năm, Đường môn đã trở thành tổ chức hắc đạo lớn nhất trong thế giới ngầm.

Chỉ là, không ngờ, thế giới này rất phức tạp, lòng người khó đoán, cuối cùng bởi vì một người phụ nữ, anh gần như đánh mất Đường môn.

Tiếng thở phào nhẹ nhõm.

Anh muốn hạ Đường thị, tuyệt đối sẽ không khom lưng làm cho người ta.

Từ nhỏ anh đã bị Đường lão nhục mạ, mắng mẹ của anh là dĩ, nhục nhã xuất thân của anh, Đường Bạch Dạ toàn bộ ẩn nhẫn, chính là mong có một ngày chứng minh cho Đường lão nhìn.

Anh đem Đường thị đùa bỡn trong lòng bàn tay như thế nào.

78. Chương 78: Hồi Tưởng Quá Khứ, Nói Lời Vô Tâm

Editor: bocongan1503

Đường lão càng khinh thường anh, càng xem nhẹ anh, anh càng muốn hạ Đường thị.

Sau đó, hung hăng phá hủy!

Năm đó nguy cơ Đường thị cùng Đường môn, anh đã lựa chọn Đường thị, không phải Đường thị so với Đường môn quan trọng hơn, mà là bởi vì, anh nhất định phải có Đường thị trong tay, mới từ từ phá hủy được.

Trước đó, anh sẽ nhìn xuống hết thảy tất cả.

Bao gồm cả hôn nhân.

“Đường, sao anh lại đến hoa viên một mình thế này.” Tưởng Tuệ ngồi vào bên cạnh anh, ôn nhu hỏi.

“Hít thở không khí.”

Sắc mặt Tưởng Tuệ ngưng ngừng, nhìn không được hỏi, “Chúng ta thực sự sẽ kết hôn sao?”

“Đúng vậy.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ nhìn khắp bầu trời sao, trả lời cho có lệ.

Tưởng Tuệ như mở cờ trong bụng, ôm bả vai anh.

Cô thừa nhận, cô rất ích kỷ, sau khi nghe Triệu Phong nói xong, cô cứ có cảm giác nguy cơ, Hạ Thần Hi làm cho cô cảm thấy, cô sẽ mất đi tất cả bất cứ lúc nào.

Cô phải có được danh phận Đường phu nhân.

Cho nên, cô mới có thể năn nỉ Tưởng thị trưởng, tự mình đến viếng thăm.

Cô biết, chỉ cần cha ra mặt, hơn nữa còn có Đường lão, hôn nhân bọn họ sẽ có hy vọng rất lớn.

Chỉ là, không ngờ thuận lợi như thế.

Đường Bạch Dạ cuối cùng cũng nguyện ý cưới cô.

Hạ Thần Hi, căn bản không phải là đối thủ của cô.

Người đàn ông nào cũng đều ham mới mẻ, qua thời gian này, kết hôn, Đường Bạch Dạ đối với Hạ Thần Hi sẽ mất đi hứng thú.

“Em thực sự rất vui vẻ.” Tưởng Tuệ nói, “Từ lúc chúng ta đính hôn, em luôn muốn có một ngày chân chính trở thành vợ anh.”

Đường Bạch Dạ tựa tiểu phi tiểu nhìn cô, sắc mặt Tưởng Tuệ càng thêm đỏ bừng.

“Đường, em biết, trước kia em không hiểu chuyện, làm sai rất nhiều chuyện. Nhưng em thề, kết hôn rồi, em sẽ là người vợ tốt, sẽ không có ai hợp với anh hơn so với em, em sẽ là người vợ tốt nhất của anh.”

“Đường, kết hôn rồi, anh cũng sẽ hồi tâm, sẽ trung thành đối với cuộc hôn nhân này, có phải hay không?”

Tâm tư Đường Bạch Dạ hoảng hốt, đột nhiên nhớ tới Lâm Tình.

Năm đó, lúc anh kết hôn với Lâm Tình, vô cùng trẻ tuổi.

Anh và Lâm Tình yêu nhanh chóng, kết hôn cũng nhanh chóng, thích Lâm Tình, muốn kết hôn Lâm Tình.

Cô là nữ diễn viên quốc tế nổi tiếng, quan hệ rất rộng, Đường lão cũng cảm thấy có thể có lợi, cho nên đồng ý hôn sự của bọn họ, khi đó, anh còn chưa có gặp gỡ Tưởng Tuệ.

Lâm Tình cũng từng nói qua, cô ấy sẽ là người vợ tốt.

Nhưng anh lại không xác định, anh có phải là người chồng tốt hay không.

Đường Bạch Dạ nghĩ, anh sợ rằng anh không thể trung thành với đoạn tình cảm này, năm đó lúc gặp gỡ Lâm Tình, anh cũng có người phụ nữ khác.

Trung thành?

Đó là cái gì?

Đường Bạch Dạ chưa bao giờ hiểu.

Anh không trả lời, Tưởng Tuệ có chút mất mát.

Nhưng cô không có nhụt chí, bất kể như thế nào, cô phải trở thành vợ của anh, không ai được cướp vị trí đó của cô.

“Tưởng Tuệ, vì sao em nhất định phải gả cho anh?” Đường Bạch Dạ hỏi.

“Em yêu anh a.” Tưởng Tuệ biểu lộ, “Em yêu anh, em yêu anh nhiều hơn bất kì ai khác.”

Đường Bạch Dạ cười nhạt, “Nếu như anh không phải Đường Bạch Dạ, nếu như anh không phải đại thiếu gia Đường gia, em còn có thể yêu anh sao?”

“Đương nhiên!” Tưởng Tuệ nói, “Em yêu anh, cùng thân phận của anh không quan hệ.”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng hừ một tiếng, một chữ cũng không nói.

“Em gả cho anh, sẽ không hạnh phúc.” Đường Bạch Dạ nói thẳng, nhìn Tưởng Tuệ, “Anh không yêu em.”

Ngay từ đầu Tưởng Tuệ đã biết.

Sắc mặt Tưởng Tuệ trắng nhợt.

“Khi vừa mới bắt đầu, hôn nhân của chúng ta chỉ là một giao dịch, em cũng rõ, gả cho anh, em sẽ không hạnh phúc.”

Tưởng Tuệ cắn răng, “Em tin, nếu em kiên trì, anh nhất định sẽ yêu em.”

“Bảy năm, nếu là yêu, đã sớm yêu.” Đường Bạch Dạ vô tâm nói.

79. Chương 79: Tưởng Tuệ Có Ý Nghĩ Xấu

Editor: bocongan1503

Tưởng Tuệ đột nhiên có chút kích động nói, “Anh không yêu em, vậy anh yêu ai? Lâm Tình đã chết, chẳng lẽ anh yêu Hạ Thần Hi sao?”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, trong lòng co rút một chút.

Anh yêu Hạ Thần Hi sao?

Anh yêu Hạ Thần Hi sao?

Mặt Đường Bạch Dạ mờ mịt, làm tim Tưởng Tuệ đau nhói, cô thà nghĩ rằng Đường Bạch Dạ vĩnh viễn yêu Lâm Tình, cô không hi vọng Đường Bạch Dạ yêu Hạ Thần Hi.

Lâm Tình chết, chí ít, người chết sẽ không cướp Đường Bạch Dạ của cô.

“Anh không yêu ai, anh cũng không cần ai yêu.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói, nhìn Tưởng Tuệ, “Em rõ ràng chưa?”

Anh biết, Tưởng Tuệ thủ đoạn rất độc ác, tất cả nhu nhược chẳng qua là ngụy trang.

Nếu ai dám làm trái ý cô, chuyện gì cô cũng dám làm.

Tưởng Tuệ mắt rưng rưng rời đi.

Mặt Đường Bạch Dạ không chút thay đổi, nước mắt của phụ nữ với anh mà nói, không dùng được.

Đường Thành Nam bưng một ly rượu đỏ, chậm rãi đến gần.

“Đại ca, chúc mừng anh a, cuối cùng cũng muốn kết hôn.” Đường Thành Nam cười nói.

Sắc mặt Đường Bạch Dạ lạnh nhạt, cũng không đáp lại.

Đường Thành Nam luôn cùng anh đối nghịch, châm chọc khiêu khích, anh đã sớm thành thói quen, không muốn để ý tới.

“Thuận tiện nói cho đại ca một tin tốt, từ ngày mai trở đi, em sẽ tiến vào Đường thị, làm tổng giám đốc phụ trách bộ phận đồ trang sức.” Đường Thành Nam nói, “Ba ba đã đề cập qua cùng anh chưa?”

Đường Bạch Dạ nhú mày, anh biết Đường Thành Nam cùng Đường Nhất Phong sớm muộn sẽ tiến vào tập đoàn Đường thị quốc tế, chỉ là không nghĩ tới nhanh như vậy.

Bộ phận đồ trang sức là bộ phận mang lại lợi nhuận lớn nhất cho Đường thị, anh lúc đó đã nghĩ, Đường Thành Nam nhất định sẽ tiến vào bộ phận đó, đúng là anh đã đoán trúng.

“Tôi biết.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Tôi sẽ an bài.”

“Đại ca thể nào thoát nhìn một chút cũng không vui, có em trai giúp đỡ, không phải anh có nhiều thời gian ăn chơi đàn đúm hơn sao?”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Vây cảm ơn.”

Đường Thành Nam nói, “Đại ca, nói thực sự, ngày đó người phụ nữ đánh golf cùng anh, em cảm thấy rất hứng thú, cô ấy rốt cuộc là ai?”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, “Cậu muốn làm cái gì?”

“Nếu chỉ là đối tác kinh doanh, không phải là tình nhân của đại ca, anh nói cho em biết có ngại gì, em cảm thấy hứng thú với cô ấy.” Đường Thành Nam nói, “Tính tình nóng bỏng như thế, em lần đầu tiên gặp được.”

Đường Bạch Dạ cười châm chọc, “Cậu coi tôi là cái gì? Tú bà sao? Muốn tìm đàn bà, chính mình đi tìm, đừng đến phiền tôi.”

“Đại ca, hà tất nói lời khó nghe như vậy, anh em một nhà, có đàn bà cùng nhau chia sẻ thôi.” Đường Thành Nam hèn mọn cười.

Đường Bạch Dạ cười lạnh, tôi và cậu chưa bao giờ là anh em.

“Cút!” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói.

Đường Thành Nam then quá hóa giận, “Hừ, anh hét cái gì chứ, tôi sớm muộn sẽ biết cô ta là ai, chẳng qua chỉ là con của người đàn bà tiện nhân, mà cứ cho mình là đại thiếu gia của Đường gia.”

Một cổ lửa giận trong lòng Đường Bạch Dạ bốc lên, anh chột tung quyền, đập vào cằm Đường Thành Nam, Đường Thành Nam quát to một tiếng, văng ra xa ba bốn mét, cằm gần như bị trật khớp.

“Anh dám đánh tôi sao?”

Đèn trong hoa viên chớp chờn, thay đổi liên tục, chiếu trên người Đường Bạch Dạ, một tầng bí ẩn cùng lạnh khốc.

“Nếu tao nghe mày nói một câu nào về mẹ tao nữa, tao đánh nát đầu mày.”

Nhìn Đường Bạch Dạ lúc này quá mức âm trầm, sắc bén.

Đường Thành Nam có chút sợ, không dám khiêu khích, vội vã bỏ chạy, “Anh chờ đi, Đường Bạch Dạ, tôi sẽ báo thù.”

Đường Bạch Dạ cười lạnh, cuồng ngạo bức người.

Mười Đường Thành Nam anh cũng không để vào mắt.

Tướng Tuệ quyền rũ ra một nụ cười lạnh, Hạ Thần Hi, đến ông trời cũng muốn giúp tôi.

Cô đi về hướng Đường Thành Nam, “Tôi biết cô ta là ai, tôi còn biết cô ta ở đâu.”

80. Chương 80: Khí Thế Hùng Hực (1)

Editor: thanh huyền

Tin tức hôn lễ của tổng giám đốc tập đoàn Đường thị - Đường Bạch Dạ cùng công chúa thành phố S - Tưởng Tuệ sắp tới, ngày hôm sau như lửa truyền đến, tin tức đạt được xác thực của Đường Bạch Dạ, nên thành sôi trào.

Đây là một tiêu chuẩn của hôn nhân thương mại.

Hai phe người có quyền thế kết hợp, không biết muốn biến thành phố S đến cái dạng gì.

Hạ Thần Hi đi vào phòng làm việc, còn chưa có ngồi nóng chỗ nghe đến bọn họ thảo luận chuyện này, vô cùng kinh ngạc, tin tức này tới vô cùng đột nhiên.

Đường Bạch Dạ muốn kết hôn?

Tối hôm qua anh vội vã về nhà cũ, chính là vì chuyện này đi?

Scandal Đường Bạch Dạ, tiêu đề vẫn không có gì mới, ý tứ vô cùng trắng ra, vừa nhìn liền hiểu.

Ảnh chụp là hai người từng tham dự hoạt động, Đường Bạch Dạ ở trước truyền thông luôn luôn phong độ mê người, hai người đứng chung một chỗ thực sự là Kim Đồng Ngọc Nữ.

Nếu không phải chuyện của Tưởng công chúa bị tung ra, sợ rằng hôn lễ này sẽ có rất nhiều người chúc phúc.

“Đường đại thiếu sẽ phải kết hôn, không biết làm tan nát trái tim bao nhiêu người.” Về mặt Tiết Giai Vân mộng ảo nói, “Tưởng công chúa thực sự là tài giỏi, loại chuyện này cũng không giải trừ hôn ước, trái lại kết hôn.”

“Này có tính là nhân họa được phúc không?”

Hạ Thần Hi lạnh lạnh nói, “Gả cho Đường Bạch Dạ lại không nhất định sẽ hạnh phúc.”

Những lời này của cô kỳ thực cũng không nhằm vào Tưởng Tuệ, bắt luận ai chỉ cần gả cho Đường Bạch Dạ, cô cũng nói như thế.

Nhưng mà, không khéo.

Những lời này vừa lúc bị Tưởng Tuệ đi tới nghe thấy.

Cô vẻ mặt cao ngạo đứng ở trước mặt Hạ Thần Hi, như tuyên thệ nói, “Tôi gả cho Đường Bạch Dạ, nhất định sẽ hạnh phúc, Hạ Thần Hi, cô chờ.”

“Cô rốt cuộc không như tôi, anh ấy muốn kết hôn với tôi.”

“Tôi gả cho anh ấy không hạnh phúc, cô gả cho anh ấy sẽ hạnh phúc sao?”

“Tự mình đa tình!”

Tưởng công chúa vẻ mặt khinh bỉ, ánh mắt nhìn Hạ Thần Hi như nhìn một đồng rác rưởi.

Hạ Thần Hi cười đến tươi đẹp, đạm nhiên cùng thản nhiên, phong độ Tưởng công chúa càng thất bại.

“Tổng giám đừng hiểu lầm, tôi đối với Đường tổng không có bất kỳ mơ mộng gì, xin cô không cần tự đội nón xanh cho mình.”

“Đường tổng phong lưu đa tình, trước hôn nhân còn như vậy, sau hôn nhân càng khó đảm bảo, bắt luận người phụ nữ nào gả cho Đường tổng đều sẽ không hạnh phúc.”

“Tôi không phải nhằm vào cô, xin cô bớt giận.”

“A, chúc cô kết hôn vui vẻ.”

Hạ Thần Hi từng câu từng chữ nói, sắc mặt Tưởng Tuệ đại biến, phẩy tay áo bỏ đi.

Tiết Giai Vân vỗ ngực một cái, “Thần Hi, cậu cùng Tưởng Tuệ rốt cuộc làm sao vậy?”

“Không có việc gì!”

“Không phải, giọng điệu vừa rồi, thế nào hình như đang nói cậu cùng Đường đại thiếu có quan hệ?”

Hạ Thần Hi bật cười, “Trước hôn nhân tổng giám đại nhân áp lực quá lớn, thấy người phụ nữ nào sẽ cướp đi Đường Dạ Bạch, tố chất thần kinh, có thể xem nhẹ sao.”

Tiết Giai Vân nghi hoặc, thực sự là cái dạng này sao?

Hạ Thần Hi không lừa già dối trẻ gât đầu, “Tuyệt đối là!”

Vì sao Tưởng công chúa thấy tôi không cảm thấy tôi sẽ câu Đường Dạ Bạch?

Đường Thành Nam căn cứ địa chỉ Tưởng Tuệ cung cấp đi tới số hai tiểu khu nhà trọ cảnh biển.

Tiểu khu có ba mươi nhà cao tầng, cùng mười một nhà thấp, còn có bốn dãy biệt thự, chiếm diện tích rất lớn, Đường Thành Nam biết Đường Bạch Dạ sẽ ở đối diện, không ngờ Hạ Thần Hi cũng ở nhà trọ cảnh biển.

Cô ta sẽ ở khu nào?

Tưởng Tuệ không có cho số nhà, lúc Hạ Thần Hi đăng ký, chỉ có nhà trọ cảnh biển số hai, không có cụ thể số nhà, Đường Thành Nam cũng chỉ là tới thử vận khí.

Người phụ nữ chết tiết này, dám coi rẻ anh như thế, anh nhất định để cho cô dưới thân anh cầu xin tha thứ, giáo huấn cô, cái gì gọi là phụ nữ.

Hừ!

81. Chương 81: Khí Thế Hùng Hực (2)

Editor: thanh huyền

Ôm tâm tình như vậy, Đường Thành Nam ở trong tiểu khu tìm người.

Chính là lúc tan việc, anh nghĩ, nếu như vận khí tốt, anh sẽ thấy Hạ Thần Hi.

Hạ bảo bối đang dắt chó đi dạo.

Gần đây tan học tương đối sớm, bé về nhà tiện đường mua thức ăn, một hồi liền dắt chó đi dạo, chờ Hạ Thần Hi trở về làm cơm.

Bé đặt tên cho hai con chó Tây Tạng, con đen gọi Tiểu Bảo, con trắng gọi Tiểu Bối.

Hạ Thần Hi rất khinh bỉ năng lực đặt tên của Hạ bảo bối, Hạ bảo bối không sao cả, chỉ cần dễ nghe là được.

Hai con chó Tây Tạng ở bên cạnh bé vô cùng dịu dàng, thoạt nhìn vô cùng khôn ngoan.

Cùng dắt chó đi dạo mọi người rất thích hai con chó.

Hạ bảo bối sớm đã thành danh nhân tiểu khu, tiểu khu bọn họ có nhiều người nước ngoài, đại bộ phận nói tiếng anh, bảo bối nhìn phần nộn đáng yêu, nói được cả tiếng Anh.

Ai cùng bé bắt chuyện, bé cũng có thể trò chuyện hai câu.

Không nhiệt tình, nhưng là không lạnh nhạt.

Mỗi ngày ở tiểu khu dắt chó đi dạo.

Một đứa nhỏ, dắt hai con chó Tây Tạng lại hết sức khí phách.

Đặc biệt nhất là, đứa nhỏ này mỗi ngày còn mang theo rất nhiều rau dưa, hoa quả, bảo vệ tiểu khu cảm thấy, con cái nhà ai mà lại ngoan ngoãn như vậy.

Hạ bảo bối dắt chó đi dạo cùng người khác không giống nhau, bé còn đang huấn luyện chó.

Hai con chó này cũng với chó sủng vật bình thường khác nhau một trời một vực.

Thuần chủng biến dị.

Có chứa phi thường cường đại công kích tính.

Đường Thành Nam thấy Hạ bảo bối dắt chó đi dạo, có chút ngoài ý muốn. Đường Dạ Bạch là bảy tuổi đến Đường gia, bảo bối bây giờ cũng là bảy tuổi, Đường Thành Nam tuổi còn nhỏ, lại nhìn thấy Đường Dạ Bạch ấn tượng rất sâu sắc.

Bởi vì Đường lão ngay từ đầu rất thích Đường Dạ Bạch.

Ưu nhã đáng yêu lại thân sĩ, nhiều người thích.

Anh rất sợ, rất sợ Đường Dạ Bạch sẽ cướp đi tình thương của cha, cho nên anh rất ghét Đường Dạ Bạch.

Lúc Đường Dạ Bạch vừa tới Đường gia, quản gia từng chụp cho bọn anh một kiểu ảnh chung, sớm đã bị Đường Dạ Bạch xé bỏ, nhưng Đường Thành Nam cũng xé bỏ, Đường Nhất Phong lại giữ lại.

Ngay lúc đó Đường Dạ Bạch cùng Hạ bảo bối bây giờ, quả thực là một khuôn mẫu khắc ra.

Quá giống.

Quả thực quá giống.

“Chú, có thể nhường một chút không?” Trên đường mòn hoa viên, Đường Thành Nam ngăn trở đường Hạ bảo bối.

Hai con chó Tây Tạng hướng Đường Thành Nam kêu một tiếng, gọi thần trí Đường Thành Nam trở về.

Đường Thành Nam kinh ngạc nhìn Hạ bảo bối, “Cháu là...”

Hạ bảo bối nhú mày, trước mắt ánh mắt người đàn ông này quá kì quái.

Hạ bảo bối cùng Hạ Thần Hi sống một mình, tính cảnh giác đặc biệt cao, vô ý thức bài xích loại đàn ông vô lý này.

Bé ở trong tiểu khu, lại có camera cùng bảo an, bé dù cho muốn làm cái gì cũng không làm được.

“Có thể nhường một chút không?” Hạ bảo bối hỏi.

Đường Thành Nam nhú mày, đột nhiên hỏi, “Cháu cùng Đường Dạ Bạch là quan hệ như thế nào?”

Về mặt Hạ bảo bối mờ mịt, cười đến phần phần nộn, vô cùng phù hợp với tuổi bé, “Chú, Đường Dạ Bạch là ai a? Rất nổi danh sao?”

Đường Thành Nam nhìn biểu tình của đứa nhỏ, hình như không phải giả bộ.

Dù sao ai sẽ nghĩ tới một đứa nhỏ sẽ nói dối đâu.

“Ta cho rằng tiện nhân kia sinh con trai có con trai đâu, hừ!” Đường Thành Nam thấp giọng nói một câu.

Hạ bảo bối thính tai, sắc mặt lập tức trầm xuống, sát khí văng khắp nơi.

Nhưng mà, một giây sau, lại phần nộn nộn cười.

Hạ gia giáo huấn, lừa người nhà ta giả, giết không tha!

Đường Dạ Bạch đã tự động bị Hạ bảo bối phân loại về đến nhà lý này một lan.

“Cháu thực sự không biết Đường Dạ Bạch?”

“Chú, chú rất kì quái, cháu chưa từng thấy chú, cháu cũng chưa từng thấy, thế nào hỏi cháu như vậy.” Hạ bảo bối lộ ra một biểu tình muốn khóc.

Bé sợ hãi nhìn Đường Thành Nam, nắm lấy vạt áo chính mình, bộ dạng giống như bị người khác chà đạp, “Chú, chú có phải người xấu hay không?”

82. Chương 82: Khí Thế Hùng Hực (3)

Editor: thanh huyền

“Chú là người xấu trên ti vi sao? Là muốn tới bắt cháu đi bán sao?”

“Chú, cháu rất sợ, cháu không thể rời xa cha mẹ, ông bà, chú đi đi, chú đừng bắt cháu có được không?”

Hạ bảo bối diễn, giống như Đường Thành Nam là người buồn.

Bảo bối nghĩ thầm, này so sánh phù hợp với lời kịch trẻ con bị bán đi, ừ, rất tốt, bé rất có thiên phú trời cho, phải thêm một chút nước mắt lưng tròng nữa mới tốt.

Trên mặt phản nộ nước mắt lưng tròng, cầm lấy vạt áo giống như bị cường bạo.

Đường Thành Nam thấy đứa nhỏ đáng thương như thế, lập tức xua tay, “Chú không phải là người xấu, không muốn bắt cháu.”

Hạ bảo bối ủy khuất lắc đầu, “Không, chú nhất định là người xấu, nhất định là tới bắt cháu.”

Vừa lúc có một thiếu niên người Đức đi tới, chính là người bảo bối quen.

Hạ bảo bối oa oa cầu cứu, thiếu niên người Đức dùng tiếng Anh nói, “Bảo bối, thả chó cắn hần.”

Hạ bảo bối chờ những lời này, bởi vì đứa nhỏ bảy tuổi không thể tà ác như vậy, thả chó cắn người, chờ có người xúi giục thôi.

Hạ bảo bối một mặt nước mắt lưng tròng, “Tiểu Bảo, Tiểu Bối, lên cho ta, cắn chết hần, cắn chết hần.”

Hạ bảo bối nói là tiếng Anh, bởi vì lúc huấn luyện tất cả đều là dùng tiếng Anh.

Đường Thành Nam không đem hai con cho để vào mắt, dù sao cũng là chó sủng vật, anh làm sao sợ.

Khóe môi Hạ bảo bối gọi lên một nụ cười hung tàn.

Vĩnh viễn không nên xem thường bất luận cái gì, có lẽ trong lúc lơ đãng, bọn họ sẽ lấy mạng người.

Hai con chó nghe thấy Hạ bảo bối chỉ lệnh, đột nhiên ngao một tiếng, đánh về phía Đường Thành Nam, nhanh như chớp, căn bản cũng không phải là tốc độ của chó sủng vật.

Đường Thành Nam bị hoảng sợ, Tiểu Bảo mạnh nhất, liền đem Đường Thành Nam hạ gục.

Tiểu Bối cũng nhào tới, một cước hung hăng giẫm lên mặt Đường Thành Nam.

“A, cứu mạng a...”

“Bingo, khóc!” Hạ bảo bối nơi đó có dấu vết khóc, phản phản nộ chỉ huy, “Tiểu Bảo, Tiểu Bối, công tử hần, công tử hần, 3P,3P, nhanh lên một chút...”

“Mặc dù ta biết các người có một phẩm vị, công hần ủy khuất các người.”

“Giẫm, dùng sức giẫm...”

Hạ bảo bối cũng không hưng phấn, chỉ là rất tao nhã chỉ huy.

Thiếu niên người Đức, “... Bảo bối, thật khóc!”

“Không phải quá khen, anh chính là truyền thuyết.” Hạ bảo bối cười mỉa nói, thực sự phi thường thân sĩ, chẳng sợ mình làm chuyện ác như thế, người cũng cảm thấy, đứa trẻ này thực sự là manh tử.

Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối ở trên đùi Đường Thành Nam cắn một miếng, đau đến Đường Thành Nam khóc gào, như heo bị giết.

“Cứu mạng a, cứu mạng a...” Một bên kêu cứu mạng, một bên lẩn.

Hạ bảo bối nói, “Tiểu Bảo, cắn lão nhị hần.”

Thiếu niên người Đức, “... Bảo bối, thật khóc!”

Đương nhiên, thường Tiểu bảo không được huấn luyện có lệnh này, Hạ bảo bối nói đùa, làm sao ác độc như vậy, chẳng qua là muốn giáo huấn người nhục mạ cha bé một chút mà thôi.

Đáng thương Đường nhị thiếu gia, bị hai con chó Tây Tạng giẫm mặt, cắn đuôi, một đen một trắng một người, còn thật sự có điểm giống 3P.

“Bảo bối, cháu thế nào thả chó cắn người.” Có người nghe tiếng qua đây, lo lắng hỏi, sợ gặp chuyện không may.

Hạ bảo bối biết đúng mực, không cần mạng người, cho nên lại nước mắt lưng tròng, “Chú, ô ô ô, chú kia muốn lừa bảo bối đi bán, bảo bối rất sợ rất sợ...”

Hạ bảo bối là ai a, ưu nhĩ phần nộn, lễ phép thân sĩ, mà lại là hài lòng, là đứa bé có hiếu.

83. Chương 83: Khí Thế Hùng Hực (4)

Editor: thanh huyền

Lão bà bà yêu, trẻ đều là bằng hữu.

Người gặp người thích, hoa gặp hoa nở.

Người ở tiểu khu, người nào không phải là fan của Hạ bảo bối, nghe thấy có người muốn lừa bán Hạ bảo bối, này nguy, đoàn người sôi trào.

“A, buồn cười.”

“Tiểu Bảo, Tiểu Bối, cắn hần, hần dám lừa bán bảo bối.”

“Giẫm bẹp hần, giẫm bẹp hần.”

“Cái gì không tốt, bọn buồn người, thực sự là không muốn sống.”

“Tiểu Bảo, Tiểu Bối, xông lên a a a a...”

Có tiếng Anh, có tiếng Trung, đều ủng hộ hai con chó tấn công Đường nhị thiếu gia.

Đường nhị thiếu thét chói tai, “Cứu mạng a, cứu mạng a, tôi không có muốn lừa bán nó... A, shit!”

Tiểu khu này ở thành phố S, người ở bên trong, không phú thì quý, cũng có bản lĩnh nhất định.

Không sợ gây sự, chỉ sợ thiên hạ thái bình.

Có người càng có ý tứ, lấy điện thoại di động ra quay video, một bên vừa quay vừa nói.

“Hi, quá thú vị, đến, cho rõ ràng ống kính.”

Đường Thành Nam bị cắn bối rồi, thật đúng là mang họa vào người.

Một thanh niên quay video lên tiếng, “Quái thú thú, người thật nghe lời, Tiểu Bảo, tiếp tục, tấn công, không cần lãng phí thời gian.”

“Khó có được thấy hiện trường cả người lẫn vật, không dễ dàng, không dễ dàng.”

Mọi người, “...”

Đường Thành Nam rít gào, “Tôi không có lừa bán nó...”

Anh so với Đậu Nga còn oan uổng hơn.

Anh nói câu nào là muốn lừa bán bé.....

“Bảo bối, đừng sợ, chúng ta sẽ bảo vệ cháu.”

“Bảo bối ca ca, đừng cho quái thú thúc thúc bắt đi.”

...

Trung tâm hoa viên tiểu khu phát sinh một màn như thế, xác thực có chút cười thật to.

Bảo an rất nhanh đã tới.

Vừa nghe nói có người muốn bắt bán trẻ con, bảo an không nói hai lời, lập tức báo 110.

Đường nhị thiếu gia bị cắn xác thực quá đau, nói không nên lời.

Bảo an nào dám không báo cảnh sát, phát sinh chuyện lớn như vậy, đứa nhỏ thật bị lừa bán, bán bọn họ cũng bồi thường không nổi.

Huống chi, người này vậy mà đến tiểu khu lừa bán trẻ con.

Thực sự là muốn chết a.

Đường nhị thiếu gia bị cắn đùi có vài vết thương, cánh tay cùng ngực cũng có vài vết thương, máu tươi không nhiều, bởi vì bảo bối chỉ muốn dạy dỗ người, không phải muốn mạng người.

Hai con chó Tây Tạng này, lai lịch, không thể nhìn nhỏ.

“Bảo bối, cháu không sao chứ? Dọa tới cháu không?.” Có lão bà bà quan tâm hỏi.

Hạ bảo bối ủy khuất cắn ngón tay, sợ hãi lắc lắc đầu.

Trong lòng thiếu niên người Đức thiếu niên khen ngợi, bảo bối, có thể giả trang.

Hạ bảo bối hắc hắc cười, thiếu niên người Đức cũng cười.

Khi Hạ Thần Hi trở về, đã kết thúc.

Xe cảnh sát vừa lúc theo bên người cô gào thét mà qua.

Lúc cô đi qua trung tâm hoa viên, một lão bà bà nói, “Hạ tiểu thư, mau đi xem bảo bối nhà cô một chút, có người xấu muốn lừa bán bé, chắc là bé sợ hãi lắm.”

“A...” Hạ Thần Hi kinh ngạc, vẻ mặt trắng bệch.

Lão bà bà cho rằng cô cũng bị dọa, cuống quýt an ủi cô, “Bé không có bị lừa bán, cô yên tâm.”

Hạ Thần Hi nghĩ thầm, cô đương nhiên biết bảo bối không có việc gì.

Cô chỉ là có chút đồng tình với người xấu muốn lừa bán con của cô mà thôi.

“Người xấu đâu?”

“Ha ha, bị hai con chó cắn muốn chết đi sống lại, lại bị xe cảnh sát mang đi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Quái thú thúc, chú chịu khổ.

Hạ Thần Hi biết vậy trên trán hiện nên ba vạch đen, Hạ bảo bối, con thật mạnh mẽ.

Thật cường hân!

84. Chương 84: Hạ Thần Hi Cùng Chiều Con Trai

Editor: thanh huyền

Đoàn người dần dần tan đi, thiếu niên người Đức hỏi, “Bảo bối, em vì sao giáo huấn hân?”

Hạ bảo bối nheo mắt lại, “Hắn đáng đời!”

Dám mắng cha bé, không cần lão nhị tính nhẹ.

“Hạ bảo bối, con lại gây ra phiền phức gì.”

Thiếu niên người Đức thấy Hạ Thần Hi đã trở về, lên tiếng chào hỏi liền rời đi, anh ở sát vách nhà Hạ Thần Hi, cho nên bảo bối cùng anh rất thân quen.

Thiếu niên đi rồi, Hạ Thần Hi ở trên đầu của bé đập một chút.

“Mẹ, con rất vô tội, mời xem vẻ mặt vô tội của con.” Hạ bảo bối ủy khuất vô cùng, “Mẹ, có người muốn lừa bán bảo bối nhà người, mẹ cũng không an ủi bảo bối, bảo bối bị thương.”

“Tan nát cõi lòng có không?”

“Nát!” Bảo bối phi thường khẳng định nói.

Hạ Thần Hi xoa xoa tóc ngắn của bé, “Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối cần người không có sao chứ?”

“Hắc hắc, hắc hắc...” Hạ bảo bối cười hắc hắc, ý vị thâm trường.

Hạ Thần Hi lại một lần nữa thật sâu mặc niệm người trêu chọc con trai cô.

“Kỳ quái, người buôn người không to gan như vậy, chạy đến nơi đây bắt bán trẻ con đi?” Hạ Thần Hi nhíu mày, “Hạ bảo bối, con nói láo.”

“Mẹ, bảo bối là con trai ngoan có hiếu, cần tuân lệnh thánh chỉ mẹ, phải làm một đứa bé lương thiện, tương lai sẽ được nhiều người yêu.” Hạ bảo bối phẫn phẫn nộ nộ cười, “Cho nên bảo bối sẽ không giáo huấn người tốt.”

Hạ Thần Hi o()o.

Cô đương nhiên biết Hạ bảo bối sẽ không vô duyên vô cớ giáo huấn người, “Hắn thế nào chọc tới con ?”

“Người này vừa nhìn cũng biết không phải là người tiểu khu, lén lút, nhìn ánh mắt thì vô cùng kỳ quái, lại nói năng vô lễ, con là thay trời giáo huấn hắn ta.” Hạ bảo bối cười híp mắt .

Thế nào nhìn đều là nghiêm trọng.

Đặc manh.

Hạ Thần Hi cũng không có ý định tiếp tục hỏi đến việc này, “Bảo bối, về nhà. Mẹ chết đói.”

Hạ Thần Hi ăn một ít bánh ngọt lót dạ, ở phòng khách nhìn bản thiết kế, bảo bối ở trong bếp nấu canh.

“Mẹ, cha thân ái nhà ta hình như muốn kết hôn.” Hạ bảo bối từ phòng bếp lộ ra một cái đầu.

Hạ Thần Hi đầu cũng không nâng, ừ một tiếng, tiếp tục ở trên bản vẽ làm ký hiệu.

Hạ bảo bối , mẹ, mẹ thực sự quá bình tĩnh .

Nhưng mà, Hạ Thần Hi bình tĩnh như vậy, không quan tâm, Hạ bảo bối trái lại cảm thấy thản nhiên, ít nhất, mẹ sẽ không thương tâm.

Sáng nay bảo bối nhìn thấy báo, vô cùng không thoải mái, tâm tình một ngày khó chịu.

Bé vốn hi vọng, cha và mẹ có thể ở bên nhau, thành một gia đình, kết quả giữa đường xuất hiện một Trình Giảo Kim, cha lại muốn kết hôn.

Vốn ở trong lòng bảo bối hi vọng hôn lễ của Đường tiên sinh, cấp tốc thất bại.

Bé rất khổ sở, lại cảm thấy mẹ có thể sẽ rất khổ sở. Ai biết, Hạ Thần Hi không quan tâm, xem ra, mẹ đối với cha, thực sự còn chưa có động tâm.

Mẹ, rốt cuộc mẹ yêu người đàn ông như thế nào? Hạ bảo bối thì ào ào nói.

Mẹ nói, chuyện đã qua, cô không nhớ rõ.

Có lẽ, cô từng yêu.

Từng yêu ai, bé thực sự rất tò mò.

Hạ Thần Hi ở Mỹ mấy năm, không thiếu người theo đuổi, từ xã hội thượng lưu đến ma-cà-bông, người theo đuổi cô có thể thành phần một quân đoàn.

Có , có phú có quý, cũng có quan lại.

Có học thức uyên bác , có khí chất ưu nhã , có phong độ nhẹ nhàng .

Muôn hình muôn vẻ đều có.

Hạ Thần Hi cũng không coi trọng ai.

Cô nhân duyên rất tốt, có khí chất, ăn nói thỏa đáng, tuyệt sẽ không để cho người khác cảm thấy không thoải mái.

Nhưng mà, quan hệ ứng xử của cô phi thường hẹp.

Hạ bảo bối có đôi khi sẽ từ từ nghiên cứu hành vi tác phong của cô, thực sự rất kỳ quái.

85. Chương 85: Đường Nhị Thiểu Gia Xui Xẻo

Editor: thanh huyền

Cô đọc sách, tốt với cả lớp.

Có hoạt động gì, cô tuyệt đối sẽ tham gia, khuôn mặt tươi cười ngênh người, chỉ cần người tốt với cô, cô sẽ đối tốt lại.

Nhưng mà, mẹ cũng không thổ lộ tình cảm.

Trừ phi người có thể sống chết với cô.

Tình nhân như vậy, bằng hữu cũng là như thế, cho nên, bằng hữu chân chính của mẹ chỉ có một hai người.

Cô đi làm, cô cùng các đồng nghiệp giao tình rất tốt, nhưng mà, các đồng nghiệp của cô rất ít biết cô ở đâu, trong nhà có người nào, thậm chí có đứa nhỏ.

Chung quanh mẹ bé là chân không, người không có bản lĩnh, người chỉ có thể ở bên ngoài bồi hồi.

Đây là một loại tác phong rất điển hình cách ly.

Có làm như vậy, là những thứ ấy tự do ở bên bờ sinh tử , không tin người khác.

Mẹ không phải, cô có cuộc sống ổn định, làm việc ổn định.

Nhưng mà, cô lại cùng xã hội trung độc hành hiệp.

Có nhiều người như vậy nguyện ý cùng cô kết giao bằng hữu, cô lại đối với bọn họ kính nhi viễn chi.

Giống như, đó là một bản năng trong cuộc sống.

Hạ bảo bối trước đây thấy rất kỳ quái, vì sao học thức uyên bác như mẹ, tính cách rộng rãi, luôn luôn không muốn kết giao bằng hữu.

Bé hỏi qua, Hạ Thần Hi rất kinh ngạc hỏi lại, “Tại sao muốn mẹ kết giao bằng hữu?”

Hạ Thần Hi nói, “Mẹ có một hai bằng hữu tương giao.”

“Vậy là đủ rồi, còn cần bao nhiêu bằng hữu?”

Bởi vậy, Hạ bảo bối có thể đoán được, nội tâm mẹ cực kì yêu một người.

Hơn nữa, đối thế giới này thấy rất hiểu rõ.

Cho nên, bé vì mẹ lo lắng, giống như Hạ Thần Hi với bé cũng rất yên tâm.

Nếu có thể theo đuổi mẹ, có thể làm cho mẹ động tâm. Tất nhiên phải là người cường hãn (mạnh mẽ)

Bé đối với cha có kì vọng rất cao.

Chỉ tiếc, cha lập tức muốn kết hôn.

Hạ Thần Hi một lòng chìm đắm ở bản thiết kế, ký hiệu, bảo bối cũng làm xong cơm, ba món mặn một canh một rau trộn.

Hai mẹ con một bên xem ti vi vừa ăn cơm.

Bảo bối chuyển đài.

Đang phát tin tức.

Đường nhị thiếu gia Đường Thành Nam bị trở thành người bắt cóc trẻ con, mới từ đồn cảnh sát -cảnh - nộp tiền bảo lãnh. Tin tức ký giả tận lực báo cáo.

Đường Thành Nam ở nhà trọ cảnh biển bị cấm, vì bắt cóc trẻ con, bị hai con chó ngao Tây Tạng cắn thành trọng thương.

Hình ảnh Đường nhị thiếu gia phi thường nhếch nhác, tuy được vệ sĩ ngăn cản kí giả, anh vẫn bị chụp đến.

Hình ảnh phi thường hỉ cảm.

Hạ Thần Hi đang ở uống canh, thiếu chút nữa bị nghẹn .

Hôm nay Hạ bảo bối thả chó cắn người là Đường Thành Nam?

Hạ bảo bối hiển nhiên cũng không ngờ, thấy Hạ Thần Hi nhìn về phía bé, cuống quýt lắc đầu, “Mẹ, con thề, con không biết đó là ai.”

Đường nhị thiếu gia bị trở thành người buôn, tin tức này muốn nhiều kính bạo thì có nhiều kính bạo, muốn nhiều khô hài thì có nhiều khô hài.

Không đầy một lát toàn thành phố đều biết.

Thương giới cũng làm thành cười nhạo, Đường nhị thiếu gia, anh đối với đứa nhỏ nhà người ta làm cái gì, mà làm cho người ta thả chó cắn bị thương.

Đây là tin tức phi thường tiêu khiển lớn.

Rất nhiều người đều nói, Đường nhị thiếu gia đồng tính, coi trọng con trai người ta muốn bắt cóc, ai biết bị người ta thả chó cắn bị thương.

“Mẹ...” Hạ bảo bối mím môi, bộ dáng thoát nhìn rất quẩn quýt, “Vui đùa...”

Hạ Thần Hi bật cười, “Làm tốt lắm!”

Hạ bảo bối, “... Mẹ, mẹ cùng anh ta có thù.”

“Thù lớn.” Hạ Thần Hi hừ một tiếng, mặc dù thả chó cắn người không phải là ý của cô, cô cũng không muốn biết người Hạ bảo bối thả chó cắn là ai.

Nhưng mà, nếu biết là Đường Thành Nam, nói không chừng cô sẽ ở một bên ủng hộ cô lên.

Vừa nghĩ tới những lời Đường nhị thiếu gia ở sân golf nói ra, Hạ Thần Hi liền cảm thấy, bị chó cắn là quá nhẹ.

86. Chương 86: Tiết Lộ

Editor: thanh huyền

Hạ bảo bối yên tâm thoải mái, xem ra đích thực là bé giáo huấn thiếu, bắt nạt mẹ bé, lại bắt nạt cha bé.

“Hắn có thể tố cáo con hay không?” Hạ bảo bối cười híp mắt hỏi, đương nhiên, bé một chút cũng không lo lắng Đường Thành Nam sẽ tố cáo mình.

Bé mới bảy tuổi, Đường Thành Nam dùng danh nghĩa gì tố cáo bé đây?

Thả chó muốn hắn?

“Hắn cáo con làm cái gì? Con mới bảy tuổi, hắn không muốn cười nhạo.” Hạ Thần Hi nói, “Tính hắn xui xẻo, chỉ là, con thể nào gặp hắn?”

“Khả năng bạn hắn ở nơi này.” Hạ bảo bối nói, “Đúng.”

Tám giờ tối, Đường Bạch Dạ vừa mới trở lại nhà trọ cảnh biển, nhà cũ đã có người gọi điện thoại nói cho anh biết, tin tức Đường nhị thiếu gia bắt trẻ con bán.

Đường Bạch Dạ nhú mày, bán trẻ con? Vào đồn cảnh sát?

Thực sự là ngu xuẩn.

Anh cho rằng, Đường Thành Nam nam nữ đều ăn, nhưng không thích tre con, điểm ấy mọi người đều biết, không phải bí mật.

Đường Bạch Dạ nghĩ thầm, nhất định là coi trọng đứa nhỏ nhà ai, kết quả bị người ta thả chó cắn.

Còn bị cảnh sát bắt đi.

Còn bị trắng trợn tuyên dương, thực sự là ném người chết.

Ăn vụng ăn không được, còn bị người đánh một trận. Ngu xuẩn thành như vậy, thực sự là chỉ số thông minh có vấn đề.

Trong nhà, dự đoán tức giận đến không nhẹ.

Vừa nghĩ tới nhà cũ hội náo ngất trời, Đường lão lại lo lắng huyết áp như vậy, dự đoán Đường Thành Nam không có biện pháp thuận lợi lên làm tổng giám đốc, Đường Bạch Dạ liền cảm thấy tình cảm sâu đậm tốt, rất muốn uống một chén chúc mừng.

Nghe nói là bị chó Tây Tạng cắn.

Thực sự là một con chó tốt.

Minh mình trong giúp anh bận, vốn vì ngăn cản Đường Thành Nam lên làm tổng giám đốc, anh còn muốn hao chút tâm tư, ai biết, đơn giản như vậy, chính hắn liền bị chính mình đối phó.

Anh vừa mới tới nhà tắm, Lâm Nhiên điện thoại tới, vô cùng hưng phấn.

” Bạch Dạ, Bạch Dạ, online đi, tôi cho cậu xem một tin tức tốt.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, có thể có vật gì tốt để coi.

Anh online, Lâm Nhiên phát một trang web.

Chính là tiểu khu nhà trọ cảnh biển có người ghi xuống một dòng chữ Đường nhị thiếu gia bị chó ngao Tây Tạng cắn.

Tiêu đề là, quái thú bắt bán trẻ con, hiện trường cả người lẫn vật bản 3P.

Tiêu đề vẽ sợ hãi.

Đường Bạch Dạ vừa nhìn, thiếu chút nữa cười ra tiếng, video này chụp góc độ rất tốt, vô cùng rõ ràng, thoát nhìn thực sự rất giống hiện trường cả người lẫn vật, muốn nhiều nóng này thì có nhiều nóng này.

Mấy trang web đăng kí bản quyền.

Trong vòng một giờ, có rất nhiều lượt xem.

Lâm Nhiên cười to nói, “Quá đã, Đường Thành Nam rốt cuộc làm cái gì, lại bị người quay lại như thế.”

“Thực sự là thoải mái.”

“Nhân phẩm không tốt, bị chó bắt nạt a.”

“Con cái nhà ai bư hăn như thế a, không bồi dưỡng thành đặc công thực sự là đáng tiếc.”

Phản ứng đầu tiên của Đường Bạch Dạ cũng là muốn cười, dù sao Đường nhị thiếu gia thuở nhỏ hô phong hoán vũ, khó có được có biểu diễn đặc sắc như thế, hơn nữa, biểu tình trên mặt kia, thực sự là thống khổ.

Người bị cắn đều như vậy.

Nhưng mà, nhìn năm phút đồng hồ, anh cười không nổi.

Hai con chó ngao Tây Tạng này cùng hai con nhà Hạ Thần Hi rất giống a.

Nếu chỉ có Tiểu Bảo, có lẽ Đường Bạch Dạ sẽ không kinh ngạc, Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối, thuần trắng, thuần sắc màu trắng như vậy không gặp nhiều, toàn bộ thành phố S chỉ sợ cũng có một, hơn nữa, Tiểu Bảo nhiều uy phong a.

Lúc nhìn thấy kí hiệu tiểu khu nhà trọ cảnh biển, Đường Bạch Dạ càng xác định.

Đích thực là hai con chó nhà Hạ Thần Hi.

Đường Bạch Dạ nhú mày, chẳng lẽ Đường Thành Nam coi trọng Hạ bảo bối, kết quả bị Hạ bảo bối quay lại.

Nghĩ đến đây, khóe môi Đường Bạch Dạ co quắp một chút.

87. Chương 87: Thân Phận Hạ Bảo Bối

Editor: thanh huyền

Đứa trẻ khác anh không dám nói, nhưng con của Hạ Thần Hi, thông minh đến cực điểm, tâm trí thành thực, phản ứng cực nhanh, nếu thật hần lăm, vậy không kỳ quái.

Cùng lúc, Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối cũng ở phòng khách dùng ipad nhìn đoạn video này.

Di động Hạ Thần Hi vang lên, vừa nhìn màn hình hiện lên là người không bình thường, Hạ Thần Hi hỏi, “Đường tổng, có gì phải làm sao a.”

“Hạ Thiên không có sao chứ?”

“Bé vô cùng tốt, có thể có chuyện gì.” Hạ Thần Hi cười nói, trong lòng ám áp, chắc hẳn Đường Bạch Dạ đã biết chuyện gì xảy ra, trước tiên anh có thể hỏi con trai có việc gì, điều này làm cho Hạ Thần Hi rất uất ức.

Đường Bạch Dạ theo trong điện thoại có thể nghe thấy tiếng Hạ bảo bối cười, anh biết, đứa nhỏ khẳng định không có việc gì.

“Đây là chuyện gì xảy ra?”

“Tôi cũng không biết, chính anh hỏi.” Hạ Thần Hi đem di động cho Hạ bảo bối.

Hạ bảo bối nói, “Đường nhị thiếu gia nhìn hung dữ, cháu sợ, nhịn không được kêu Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối bảo vệ.”

“Nói bậy!” Đường Bạch Dạ bật cười, “Đắc tội với cháu?”

“Đúng vậy.” Hạ bảo bối cũng không giấu giếm, “Lỗi lớn, phải giáo huấn thật tốt.”

Đường Bạch Dạ cười, Hạ bảo bối nói, “Đường tiên sinh, chú sẽ trách cháu sao?”

“Vì sao trách cháu?”

“Cháu thả chó cắn huynh đệ của chú.”

Đường Bạch Dạ cấp tốc cho thấy lập trường, “Chú cùng anh ta không phải huynh đệ, yên tâm bắt nạt đi.”

Hạ bảo bối, “...”

“Anh ta đi nhà trọ cảnh biển làm cái gì?”

“Cháu không biết a.” Hạ bảo bối nói, “Đường tiên sinh, người nhà chú không giống nhau.”

Đường Bạch Dạ nói, “Xem ra bảo bối đánh giá chú rất cao, Đường tiên sinh vô cùng vui mừng.”

Hạ bảo bối, “...”

Đường Bạch Dạ lại chững chạc dàng hoàng nói, “Bảo bối, xin tin tưởng chú, giống Đường gia bình thường, không biến dị tới chú, cho nên, cháu không cần cảm thấy kinh ngạc.”

Hạ bảo bối, o()o.

Cha, người trâu .

Người đã là biến dị , vậy con có phải trong quá trình biến dị hay không?

Hạ bảo bối cười mỉm nói, “A, vừa cũng nhìn thấy tin tức Đường tiên sinh sẽ phải kết hôn, a, Đường tiên sinh, chúc chú tân hôn vui vẻ.”

Đường Bạch Dạ nói, “Chưa thành kết cục đã định, không cần chúc phúc.”

“A, có biến sao?”

“Thiên cơ bất khả lộ.”

“Hiếm lạ.” Hạ bảo bối hừ một tiếng, tâm tình lập tức tốt, Hạ Thần Hi giống như không nghe thấy.

Hạ bảo bối lại nói với Đường Bạch Dạ mấy câu, mới đem di động cho Hạ Thần Hi.

Đường Bạch Dạ nói, “Hạ Thần Hi, cô đang làm cái gì?”

“Bồi bảo bối xem video.” Cả người lẫn vật phiên bản 3p, phi thường có nội hàm, phi thường khôi hài.

“Sớm một chút nghỉ ngơi đi.” Đường Bạch Dạ cũng không nói thêm cái gì, cúp điện thoại.

Hạ Thần Hi vừa mới cúp điện thoại, trong thư phòng truyền đến một trận âm thanh tí tách, Hạ bảo bối từ trên ghế salon nhảy lên, “Mẹ, con đi chơi trò chơi.”

Cô còn chưa có đáp lời, Hạ bảo bối đã chạy đến thư phòng, đóng cửa lại.

Đây là một loại cảnh báo.

Hạ bảo bối thiết kế tiếng cảnh báo.

Trên màn hình máy tính, nhảy ra một báo động.

Hạ bảo bối như lính đánh thuê lên đài chỉ huy, trong máy vi tính truyền tới một âm thanh khí phách, Long tiên sinh nói, “Hạ Thiên, bắt đầu tác chiến .”

Hạ Thiên nói, “Chỉ một tiếng, chứng minh tôi tới.”

Lục Trần, “Tam đại đầu tụ .”

Hạ bảo bối lộ đầu ra, “Mẹ, con cần một chút thời gian cá nhân.”

Hạ Thần Hi phát tay một cái, ngụ ý, cô sẽ không quấy rầy bé.

Hạ bảo bối cũng không khóa cửa, khai chiếu hình, hơi nghiêng tường lặn xuống màn hình lớn.

88. Chương 88: Vương Bài Lính Đánh Thuê

Editor: thanh huyền

Màn hình lớn Syria lặn xuống hiển thị trên màn hình, rất nhanh đổ bộ thành hai đường.

Hạ bảo bối kinh ngạc hỏi, “Chuyện gì xảy ra?”

Long tiên sinh nói, “Chống khủng bố Trung Đông tối cao nghị hội hôm qua mời dự họp, chống khủng bố hành động nhanh hơn, lòng bắt nhà xưởng vũ khí hạng nhẹ Trung Đông của chúng ta.”

“Chúng ta ở Syria có một căn cứ quân sự, còn có một nhà xưởng vũ khí hạng nhẹ, nếu như bị bắt, tổn thất nghiêm trọng.”

Lục Trần nói “Gần đây FBI cao tăng biến động, nghe nói điều một thiếu tá lên, động tác vô cùng nhiều, chúng ta chỉ là dựa vào ăn cơm lính đánh thuê a, như thế theo đuổi không bỏ, rất đau đầu a.”

Hạ bảo bối cười khẽ, “Anh có cái gì đau đầu , Browning vừa lên, khiến anh ta lặn đi gặp diêm vương.”

Long tiên sinh châm chọc, “Thiếu tá là mỹ nhân.”

Hạ bảo bối bình tĩnh đại ngộ, “Lục tiên sinh, anh một ngày nào đó sẽ chết trên người mỹ nhân.”

Lục Trần cười đến vô cùng yêu nghiệt, “Mỹ nhân cách ta còn rất gần, thật muốn đi đùa giỡn đùa giỡn.”

Long tiên sinh nói, “Cút, thấy mỹ nhân liền choáng váng đầu, có tiền đồ hay không.”

Lục Trần nói, “Đàn ông không hiểu thưởng thức mỹ sắc đều không phải đàn ông tốt.”

Hạ bảo bối: ...

Hạ bảo bối dùng máy đổi âm, cho nên không ai nghe ra đây là giọng trẻ con, nếu không sẽ hù chết thật nhiều người.

Chính lúc đang nói chuyện, trên đường cái xuất hiện một cỗ xe thiết giáp, một chiếc xe buýt, không trung bốn chiếc trực thăng viện trợ.

Long tiên sinh giận, “Mẹ kiếp, FBI điên ư, vậy mà kéo tới bốn máy bay trực thăng Nga - 52, con mẹ nó thật để mắt chúng ta.”

Lục Trần chắc chắn nói, “Mỹ nhân thực sự là không có suy nghĩ, Mỹ quốc tại sao có thể dùng máy bay Nga -52, thật không yêu nước.”

Long tiên sinh nói, “Hạ Thiên, kiểm tra vũ trang trên cao.”

Hạ bảo bối đem mặt khác đường dẫn đi lên, gõ một chuỗi ký tự, tiến vào hệ thống kiểm tra an toàn của chính mình.

Mười giây đồng hồ sau.

Hạ Thiên xác định không có nguy hiểm, “Không có, không trung chỉ có bốn cỗ máy may trực thăng viện trợ.”

“Có chút ý tứ, ban chỉ huy bọn họ là Syria không quân căn cứ.”

“Căn cứ đi.”

Lục Trần nói, “Quá thô bạo, đối đãi với mỹ nhân, chúng ta muốn ôn nhu.”

“Có muốn tôi đi một chuyến hay không, lợi dụng mỹ nhân kế quyến rũ thiếu tá?”

Long tiên sinh quyết đoán nói, “Hắn chướng mắt cô.”

Lục Trần hỏi, “Vì sao? Anh ta còn trẻ mạo mỵ như vậy, ăn nói phong độ nhẹ nhàng.”

Hạ Thiên dả kích anh, “Thiếu tá mỹ nhân là thằng nam, đối với cô không có hứng thú.”

Lục tiên sinh o()o.

Xe thiết giáp cùng máy bay trực thăng vẫn đi về phía nam, Hạ Thiên nhíu mày, trong lòng đánh một đợt.

Long tiên sinh nói, “Hạ Thiên, dẫn đường điều khiển, tác chiến bắt đầu.”

Hạ Thiên đạo, “Thu được.”

Lúc xe thiết giáp cùng máy bay trực thăng đến phía Tây Nam dãy núi, đột nhiên một tiếng ầm lớn vang lên, chiến tranh bắt đầu.

Mười ngón tay Hạ Thiên ở trên bàn gỗ rất nhanh, bắt đầu cắt vào đài chỉ huy không quân.

Gặp được cường lực phản kích.

Khóe môi Hạ bảo bối gọi lên nụ cười phấn nộn đáng yêu, mang theo vài phần lãnh khốc, thỉnh thoảng giương mắt lên nhìn, nhìn nhìn màn hình lớn chiến đấu kịch liệt, toàn tâm toàn ý tiến hành phòng hộ làm việc cùng xâm lấn.

Lục tiên sinh cùng Long tiên sinh chỉ huy bộ đội mặt đất đánh trả.

Mười phút sau.

Hạ Thiên nói, “Tôi khống chế đài chỉ huy đối phương, có thời gian mười phút.”

Long tiên sinh trả lời, thu được!

Hạ Thiên đem màn hình lớn cắt thành vệ tinh hình ảnh, nhìn thấy một chiếc F-22 theo căn cứ không quân bay ra, bé phát tín hiệu cho Long tiên sinh, năm phút đồng hồ, F-22 bị đánh rơi, màn hình lớn dâng lên một đóa hoa lửa.

89. Chương 89: Phần Tử Khủng Bố Đua Giỡn Thiếu Tá Chống Khủng Bố (1)

Editor: thanh huyền

“Căn cứ quân sự của chúng ta ở đây, phái lực lượng vũ trang qua đây, không phải tự tìm đường chết sao?”

Lục Trần làm bộ làm tịch thở dài, “Thiếu tá mỹ nhân chính là không nghĩ ra, không có biện pháp.”

Đột nhiên, tiếng Long Tứ có chút gấp, “Hạ Thiên, đài chỉ huy có người đánh cắp cơ mật.”

Lục Trần chặc chặc nói, “Người ngoại quốc cũng sẽ chơi dương đông kích tây.”

Hạ bảo bối đem hình ảnh tiến hành cắt, cấp tốc tiến hành phòng hộ, một bên công kích, tập trung tinh lực, không hề nhìn trúng trận địa chiến tranh, chuyên tâm giải quyết vấn đề tin tức an toàn.

Đối phương hiển nhiên cũng là cao thủ.

Trên mặt Hạ bảo bối lại không một chút biểu cảm, lãnh khốc, khí phách, mang theo một loại cố chấp kiên định.

Ngay lúc đối phương bắt đầu tải xuống tư liệu tổ chức bọn họ, Hạ Thiên suất trước một bước căn cứ đài chỉ huy không quân FBI, đoạt lại về tư liệu bị đánh cắp.

“Người nước ngoài học Tôn Tử binh pháp, chỉ hiểu da lông a.” Hạ bảo bối hừ lạnh một tiếng.

Trận địa chiến tranh cũng tuyên bố kết thúc, quá trình vô cùng ngắn.

Một chiếc F-22, ba chiếc máy bay Nga -52 bị phá.

Lục Trần, “Hạ Thiên, anh muốn dùng mỹ nhân kế với thiếu tá như lời nói.”

Hạ Thiên, “Không có vấn đề!”

Không đầy một lát, Hạ Thiên lợi dụng kỹ thuật chính mình, mở một thông đạo, căn cứ đài điều khiển không quân Syria liên tiếp.

Mấy phút hệ thống căn cứ không quân, lại mấy phút nội liên tiếp trên căn cứ hệ thống.

Kỹ thuật tuyệt đối.

Lục tiên sinh trầm thấp, “Thiếu tá mỹ nhân, kỳ thật chúng ta rất ôn nhu, đều là chính nhân quân tử, ngày nào đó cùng nhau uống trà, tâm sự vấn đề hòa bình thế giới.”

Hạ bảo bối thiếu chút nữa bật cười, phần tử khủng bố mời thiếu tá chống khủng bố ra trò chuyện vấn đề hòa bình thế giới, đây là bao nhiêu có hỉ cảm.

Thiếu tá mỹ nhân không trả lời, Lục Trần hỏi, “Bảo bối, có phải kết nối được với thiếu tá hay không, vì sao anh không nghe được tiếng thiếu tá mỹ nhân?”

Hạ Thiên nói, “Kết nối.”

Lục Trần bừng tỉnh đại ngộ, “A, nguyên nhân là thiếu tá mỹ nhân lại xấu hổ, cho nên không lên tiếng, đừng sợ, không phải xấu hổ, anh thực sự rất ôn nhu .”

“Câm miệng!” Thiếu tá mỹ nhân tức giận nói, “Người này quốc tế phát lệnh truy nã phạm, anh là vị nào?”

“Chúng ta chỉ là ăn cơm lính đánh thuê, cô không biết vì kiếm 100 vạn đôla, anh là liều mạng , rất đáng thương a, thiếu tá mỹ nhân, cô nhần tâm phát lệnh truy nã chúng ta sao?”

“Sao không đến ngục giam California, tôi mỗi ngày đều hầu hạ anh miễn phí.” Tiếng thiếu tá lãnh khốc, mang theo một tia cười chế nhạo.

Lục Trần giả vờ thanh âm e thẹn nó, “Thiếu tá, cô muốn bao nuôi người ta, cái này làm sao không biết xấu hổ.”

Không biết là ai tuôn ra một tiếng xì, Hạ bảo bối đánh đổ, có người của bọn họ, cũng có người thiếu tá mỹ nhân, bởi vì tiếng bật cười này thực sự quá lớn.

“Anh rốt cuộc là ai?” Tính tình thiếu tá tương đối khá, vẫn không nổi giận.

Lục Trần cười híp mắt nói, “Mỹ nhân, kêu một tiếng anh trai, sẽ nói cho cô biết.”

Mọi người, “...”

Hạ bảo bối , Lục Trần thật đúng là đi đùa giỡn thiếu tá đại nhân a, thật có một không hai.

“Cút!” Tiếng thiếu tá băng lãnh lại lợi hại, “Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Lục Trần nói, “Mỹ nhân, chúng ta đều là lương dân, cô như thế theo đuổi không bỏ, thân là tốt đẹp công dân chúng ta rất thương tâm .”

Thiếu tá cười lạnh, “Người quốc tế vui đùa, các người đều là người bị quốc tế phát lệnh truy nã, các người dám nói mình là lương dân?”

90. Chương 90: Phần Tử Khủng Bố Đùa Giỡn Thiếu Tá Chống Khủng Bố (2)

Editor: thanh huyền

Lục Trần bật cười, “Thiếu tá đại nhân, chúng ta nơi này có người chưa thành niên, còn là trẻ 15 tuổi, thế nào lại phát lệnh truy nã.”

Hạ bảo bối đập bàn cười to, bé đoán, thiếu tá đã tức giận đến giận sôi lên, sắp học máu.

“Mẹ kiếp!” Phong độ thiếu tá mất hết.

Ai nói chuyện với Lục Trần sẽ rất không phong độ.

Lục Trần nói, “A, thiếu tá đại nhân cô muốn tôi, nói sớm đi, tôi nhất định tắm rửa sạch sẽ chờ cô, chúng ta cũng có thể tiếp tục bàn về vấn đề hòa bình thế giới, tôi rất dễ nói chuyện, không kén người, đủ cay là được.”

Hạ bảo bối phun một ngụm nước lên mà hình, thiếu chút nữa sặc chết, vội vàng lấy khăn lau.

Em gái người, Lục Trần, anh có muốn cực phẩm như vậy hay không.

Thiếu tá giận dữ, chính mình chặt đứt nói chuyện.

Long tiên sinh rít gào, “Lục Trần, anh rốt cuộc đang làm cái gì?”

Lục Trần rất vô tội nói, “Tôi nghĩ cùng thiếu tá nói chuyện một chút về hòa bình thế giới, ai biết thiếu tá đại nhân coi trọng tôi, còn chưa có báo địa điểm thời gian, đã chặn rồi.”

Ngữ khí rất có điểm đáng tiếc.

Đột nhiên Lục Trần hét thảm, rất hiển nhiên bị đánh.

Long tiên sinh hỏi, “Có người truy tung hay không?”

Hạ bảo bối cười hì hì nói, “Yên tâm, có tôi ở đây, ai có thể truy tung đến, tôi đã sớm chặn bọn họ, lại nói, chúng ta cũng không phải một hệ thống vệ tinh, bọn họ muốn truy tung cũng không truy tung được.”

Long tiên sinh cảm khái, “Có một đệ nhất hacker thế giới, thực sự là phương tiện tốt, tác chiến thực sự là tốc chiến tốc thắng.”

“Liên bang cùng chống khủng bố ở hội nghị chống khủng bố đã liên minh, hai năm qua chuyên môn đối phó chúng ta.”

“Thị trường chợ đen cũng chính thức tham gia, con đường càng ngày càng hẹp, chính phủ thật con mẹ nó âm hiểm, gần đây tuôn ra rất nhiều giao dịch chợ đen, bảo bối, cậu đi tra một chút, có phải chính phủ ở phía sau thao túng hay không.”

“Này giả nhân giả nghĩa khôn khiếp.”

Lục Trần nói, “Chính phủ đương nhiên sợ chúng ta lũng đoạn thị trường, không ra ám chiêu mới kỳ quái.”

“Thực sự là đáng tiếc a, hàng năm chúng ta còn nộp nhiều kinh phí chống đỡ tranh cử như vậy.”

Hạ bảo bối nói, “Tôi biết, cho tôi ít ngày, sẽ tra rõ.”

“Bảo bối, may mà lúc trước chúng ta đoạt được cậu, nếu cậu bị liên bang mang đi, không phải muốn chúng ta khóc chết sao?” Lục Trần cảm khái, “Đây là quyết định bao nhiêu anh minh a.”

Long Tứ đạo, “Tôi cũng cảm thấy.”

Hạ Thiên bảo bối thật sự là quá cường đại.

Giống như không có vấn đề giải quyết không được.

Hiện tại khoa học kỹ thuật phát triển, tất cả giao dịch sẽ diễn ra trên internet, người không có đầu óc không dùng được máy tính.

Bảo bối chính là cao thủ phương diện này.

Bọn họ không dám tin, nếu bảo bối là địch của bọn họ, hậu quả kia thực sự rất nghiêm trọng.

Long tiên sinh hỏi, “Bảo bối, cậu ở thành phố S đúng không?”

“Đúng.”

Long tiên sinh nói, “Tôi nhận được tin tức, đối thủ một mất một còn của chúng ta - Tiêu Tề ngày mai đến thành phố S.”

Hạ bảo bối nghi hoặc, “Chuyện Tiêu Tề đến thành phố S liên quan gì đến tôi?”

“Chuyện là thế này , bảo bối, tám năm trước, sau khi thế lực hắc đạo bị xáo trộn một lần nữa, vẫn bị Tiêu Tề khống chế, mấy năm này, thế lực Tiêu Tề càng lúc càng lớn, xa xa ở trên chúng ta.”

“Hai năm qua có cậu, chúng ta mới có thể chiếm trước thông tin thị trường, đi trước một bước.”

“Thậm chí cướp đoạt thị trường vũ khí châu Âu, Tiêu Tề vô cùng tức giận, phần nộ, tính toán tìm cơ hội phá chúng ta.”

“Hắn không biết từ đâu nghe thấy tin tức, cậu ở thành phố S, hắn tính toán tìm được cậu, nếu không thu được cậu, thì sẽ giết cậu.”

91. Chương 91: Bát Quái Dẫn Họa

Editor: thanh huyền

Tiêu Tề là người lãnh đạo đoàn người hắc đạo quốc tế lớn nhất cả châu Âu, giống như hoành hành ở cơ châu Âu, thế lực vô cùng lớn, thẩm thấu mỗi góc ngách ở châu Âu.

Ngân hàng, giới chính trị, giới sát thủ, toàn bộ có người của bọn họ.

Long Tứ cùng Lục Trần lãnh đạo lính đánh thuê không thể khinh thường, thế lực thủy chung lại cùng Tiêu Tề khác nhau.

Bởi vì Tiêu Tề đen trắng đều ăn.

So sánh thời gian thành lập vương bài lính đánh thuê ngắn hơn, Tiêu gia là gia đình lâu đời trong giới hắc đạo, hệ thống rất hoàn thiện.

Bọn họ chỉ là khống chế nước Mỹ cùng Trung Đông, Tiêu Tề lại là cả châu Âu.

Đây đó tương hỗ chống lại, đặc biệt hai năm qua, chém giết vô cùng kịch liệt, tình hình rất đáng sợ.

Tập đoàn Hỏa Vân cùng vương bài lính đánh thuê như nước với lửa, hận không thể tiêu diệt đối phương.

Long Tứ nói, “Chúng ta sẽ phái người đến thành phố S bảo hộ cậu, cậu có cần, lập tức liên hệ.”

Hạ bảo bối mím môi, “Tiêu Tề không biết tôi là ai, các anh yên tâm, tôi sẽ an bài tốt mọi chuyện.”

“Không nên khinh địch, anh ta là người rất lợi hại.”

“Anh co rằn là tôi ăn chay sao?” Hạ bảo bối cười đến cuồng ngạo, ai có thể nghĩ ra, vương bài lính đánh thuê Hạ Thiên sẽ là một đứa trẻ bảy tuổi đầu. Nói ra cũng không có người tin.

Cho nên, Hạ bảo bối đánh đố, Tiêu Tề tuyệt đối không thể tìm được bé.

“Hành tung Tiêu Tề vẫn khó lường, vì sao lại tự mình đi một chuyến, dù cho bảo bối rất quan trọng, cũng không đến mức anh ta tự mình xuất mã, bảo bối, cậu phải đề cao cảnh giác, cậu cũng biết, tôi cùng Lục Trần chống vương bài lính đánh thuê rất vất vả, cậu tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì.”

“Tôi biết.” Hạ bảo bối nói, “Tôi sẽ không để mình xảy ra chuyện.”

Lục Trần nói, “Tôi có một tin tức, chẳng qua là tin vỉa hè.”

“Tình nhân trước đây của Tiêu Tề, các người đoán xem là ai?”

Hạ bảo bối nói, “Đừng điều khẩu vị.”

“Tên không biết, chỉ biết là danh hiệu là Chồn Đen.”

Long Tứ nhíu mày, “Cô ấy không phải là sát thủ lợi hại nhất tập đoàn Hỏa Vân sao?”

“Không sai, nghe nói cô ấy cùng Tiêu Tề là thanh mai trúc mã, Tiêu Tề rất yêu vị cô nương này, chỉ là do nhiệm vụ, hình như ý kiến hai người trái ngược, từ đó mâu thuẫn, Chồn Đen cũng từ đó mai danh ẩn tích, lại chưa từng thấy qua.”

“Giới sát thủ đều nói, Tiêu Tề lợi dụng Chồn Đen đánh cắp tình báo, sau đó giết.”

“Cũng nghe người ta nói, Tiêu Tề vẫn giam lỏng Chồn Đen, sinh hoạt trên đảo nhỏ, cho nên Tiêu Tề hành tung khó lường.”

“Duy nhất có thể khẳng định là, thành phố S là nơi bọn họ phát sinh mâu thuẫn.”

“Tiêu Tề bây giờ đi thành phố S, tôi nghĩ khẳng định cùng Chồn Đen có liên quan, không chỉ là vì Hạ Thiên bảo bối.”

Hạ bảo bối thổi một tiếng huýt gió, “Tôi thích nhất là tình yêu hắc đạo loại này, rất tình cảm, dự đoán có thể dính một đoạn kịch cầu huyết, nghe nói Chồn Đen thủ đoạn độc ác, lãnh khốc vô tình, nổi danh là nữ vương.”

“Là, nghe đồn là như thế.”

“Không ai thấy qua Tiêu Tề động thủ, nếu như tình nhân của anh ta lợi hại như thế, Tiêu Tề sẽ không kém.”

Long Tứ nói, “Nói chung là một bát quái, không biết có phải thật vậy hay không, Hạ Thiên, cậu chú ý một chút là được, đừng đụng Tiêu Tề.”

“Truyền một tấm hình anh ta cho tôi.”

Long Tứ truyền một tấm hình qua đây.

Trong hình Tiêu Tề rất trẻ tuổi, ước hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, bối cảnh là một chỗ căn cứ Trung Đông, Tiêu Tề mặc trang phục lực quân, vóc người phi thường thon dài, ngũ quan rất lạnh lẽ.

Như bàn điêu khắc tuần mỹ, giống như là thần thoại Hy Lạp cổ đại.

Tuần mỹ, uy nghi, có một loại khí phách quân lâm thiên hạ.

Loại đàn ông này, vừa nhìn liền biết, quanh năm vào ra lệnh vị trí.

Lãnh lệ như ma quỷ.

Hạ bảo bối nói, “Rất có sức quyến rũ a.”

92. Chương 92: Tiêu Tề Thấy Hạ Thần Hi

Editor: thanh huyền

“Đúng vậy, nếu không tại sao có thể khiến Chồn Đen động tâm.”

Thư phòng truyền đến tiếng đập cửa, Hạ Thiên đóng cửa âm, Hạ Thần Hi đẩy cửa tiến vào.

“Bảo bối, nên...”

Đột nhiên, tiếng Hạ Thần Hi ngạc nhiên mà chỉ.

Trên màn hình lớn trong thư phòng, tràn ngập ảnh chụp Tiêu Tề, cát vàng làm bối cảnh, mặc trang phục lực quân chiếu vào đáy mắt cô, như một cái gai hung hăng đâm vào óc cô.

Hạ Thần Hi nắm chặt nắm tay.

“Mẹ, con muốn ngủ.” Hạ bảo bối cười híp mắt nói.

Hạ Thần Hi ngơ ngẩn nhìn người đàn ông trong hình, “Anh ta là ai?”

“A, anh ta gọi Tiêu Tề, không có gì quan trọng.” Hạ bảo bối đóng màn hình lớn, ảnh chụp Tiêu Tề cũng biến mất.

“Tiêu Tề...” Hô hấp Hạ Thần Hi có chút gấp, đầu đầu như muốn nứt ra.

“Mẹ, mẹ làm sao vậy?”

“Không có việc gì, có chút đau đầu.” Hạ Thần Hi nói, vỗ vỗ Hạ bảo bối, “Sớm một chút nghỉ ngơi, không muốn quá muộn, mẹ đi ngủ.”

“Mẹ chúc ngủ ngon.”

“Chúc ngủ ngon!”

Hạ Thần Hi lật qua lật lại không có cách nào ngủ, không hiểu khẩn trương, mồ hôi trộm.

Trong đêm đen, phàm là có một chút tiếng vang, cô cũng cảm thấy không thoải mái, như kim đâm trong lòng.

Cô quen không được, chuyện vừa rồi.

Tiêu Tề.

Người đàn ông khí phách, cảm giác quen thuộc.

Một thân quần áo lục quân, giống như đã thấy qua ở đâu, nhìn rất quen.

Nửa đêm về sáng, Hạ Thần Hi cuối cùng cũng ngủ.

Cô nằm mơ.

Hình ảnh trong giấc mơ rất mơ hồ, một cô gái cùng chàng trai truy đuổi, chơi đùa, bọn họ mặc quần áo lục quân, ở trên đồng cỏ, té, chạy băng băng.

Bọn họ ở trong rừng rậm kẻ vai chiến đấu, bọn họ trong đêm đen, ra sức giết địch.

“Tiêu Tề, em thích anh.”

“Chúng ta cùng một chỗ đi.”

“Em sẽ đối tốt với anh.”

“Tiêu Tề, em không muốn làm sát thủ, em sợ ngày nào đó bị người giết, em sẽ không thấy được anh.”

“Tiêu Tề, Tiêu Tề, tại sao muốn phản bội em, tại sao muốn phản bội em...”

“Tôi hận anh!”

Trong mộng, tất cả hình ảnh mơ hồ như vậy, không rõ ràng.

Nhưng mà, tất cả hình ảnh lại rõ ràng như vậy.

Huyết tinh, đen sẫm, như địa ngục.

Tiếng súng, tiếng nổ mạnh, máu tươi văng khắp nơi, thi cốt bay ngang.

...

“Tiêu Tề, Tiêu Tề...” Hạ Thần Hi người đầy mồ hôi, mơ mơ hồ hồ gọi tên Tiêu Tề, đột nhiên giật mình tỉnh giấc, trong đêm đen, đôi mắt của cô chứa một tầng hơi nước, lại có cảm giác đầm đìa đáng yêu.

Hạ Thần Hi không biết vì sao lại mơ như vậy.

Như vậy, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Tất cả cảnh trong mơ, giống như chính mình trải qua.

Buồn cười chính là, một điểm ký ức cô cũng không có.

Như thế nào cô lại có thể dính dáng đến máu me như vậy.

Thực sự là kỳ quái.

Hỗn loạn, lại cũng không ngủ.

Hạ Thần Hi mất ngủ, mang một cặp mắt gấu mèo ra cửa, cô vẫn luôn tự mình kêu xe đến công ty, hôm nay tình hình giao thông khó khăn, mười phút không có taxi, vừa lúc có xe buýt công cộng, Hạ Thần Hi lên phương tiện giao thông công cộng.

Đi phương tiện công cộng phải mất hai mươi phút đến đường cái đối diện công ty..

Đi làm rất tiện.

Mặt đất thực sự rất trơn, Hạ Thần Hi tinh thần không tốt, buồn ngủ.

Đột nhiên, một chiếc Lincoln chống đạn dừng ở bên cạnh bên xe buýt công cộng, xe ngừng mười phút, không hề động.

Người đàn ông trong xe có chút không kiên nhẫn, ánh mắt nhìn quanh, đột nhiên ngưng.

Người phụ nữ trên xe buýt, chỉ là nghiêng mặt, anh lại thấy vô cùng rõ ràng, khuôn mặt anh ngày nhớ đêm mong tám năm, vẫn trong suốt như cũ, sạch sẽ, như một đóa hoa sen trắng.

“Thần Hi...”

93. Chương 93: Duyên Phận Thoáng Qua

Editor: thanh huyền

Người đàn ông thốt ra, lại sợ chỉ là mơ, dùng sức nhắm mắt lại, lại chậm rãi mở, lại là một người phụ nữ ôm đứa nhỏ, nếu không phải là Hạ Thần Hi, chẳng lẽ anh nhìn lầm rồi?

“Quay cửa kính xe xuống!” Người đàn ông ra lệnh.

“Dạ.” Quay cửa kính xe xuống rất nguy hiểm, thủ hạ rất không dám, lại ở dưới con mắt sắc bén của người đàn ông, quay cửa kính xe xuống, đồng thời đề phòng.

Người đàn ông tìm kiếm bóng dáng trên xe buýt, xác định không hề có bóng dáng Hạ Thần Hi, ánh mắt ảm đạm.

Chẳng lẽ thực sự quá tưởng niệm Thần Hi, đã nhìn lầm người.

Thần Hi, em rốt cuộc ở đâu?

Hạ Thần Hi thật muốn nguyên rủa, thành phố S sáng sớm thật làm cho người ta phát điên, giao thông công cộng người chen người, giống như là muốn ép thịt, mấy người đàn ông đáng người cao lớn, che hết toàn bộ tầm mắt của cô, cái gì cô cũng không thấy rõ.

May mắn không chen bao lâu, rất nhanh đã đến.

Hạ Thần Hi xuống xe, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lần sau sáng sớm cô không bao giờ ngồi phương tiện công cộng nữa, quả thực có thể muốn mạng của cô.

“Thần Hi, cậu mất ngủ, sắc mặt khó coi như vậy?” Tiết Giai Vân không thể tưởng ra hỏi.

“Đúng, chết tiệt.” Hạ Thần Hi nằm bò ở trên bàn làm việc, đem bản vẽ cho Chu Phóng, “Tôi đã nhớ kĩ, còn lại anh nhìn.”

“Thần Hi, cô không phải là vì thức đêm làm việc chứ?” Chu Phóng nói, “Thực sự là công nhân gương mẫu.”

“Cút!” Hạ Thần Hi cười mắng.

Mấy người cười thành một đoàn.

Tướng Tuệ thấy bọn họ hòa thuận vui vẻ ầm ập, ánh mắt như mũi tên, bắn về phía bọn họ, tiếng cười dừng, nếu là không có việc gì, bọn họ cũng sẽ không chủ động đi trêu chọc Tướng công chúa.

Buổi sáng không chuyện gì, Hạ Thần Hi đem việc hôm nay sớm hoàn thành, giao cho Chu Phóng, cô đang muốn ngủ bù.

Tướng Tuệ ra, làm cho cô đi công trường.

Tiết Giai Vân nói, “Người phụ trách công trường Hằng Kim cũng không phải Thần Hi, vì sao mỗi lần cũng cho Thần Hi đi công trường?”

“Tôi là tổng giám, các người phải nghe tôi, cô nghĩ hỏi vì sao, chờ cô ngồi trên đầu tôi lại nói.” Tướng Tuệ không khách khí chút nào nói, Tiết Giai Vân trợn tròn mắt, tức giận bất bình.

Trần Khiết nói, “Đúng vậy, tổng giám, Thần Hi có hạng mục chính mình phụ trách, luôn luôn chạy công trường, làm lỡ thời gian, đến trễ làm việc cũng không tốt.”

“Các người là một đoàn đội, sẽ không giúp đỡ sao?” Tướng Tuệ lạnh lùng nói, “Hạ Thần Hi, hôm nay cô chạy công trường.”

Chu Phóng cạ lơ phát phơ nói, “Chúng ta phái Thần Hi đến thành phố S, lại mỗi ngày chạy công trường, người không biết, còn có thể cho rằng cao ốc Hằng Kim muốn sụp xuống.”

Tướng Tuệ giận không kìm được, chỉ vào bọn họ, “Các người làm phản.”

Hạ Thần Hi chính muốn lên tiếng, trợ lý tổng giám đốc cười đẩy cửa ra, “Hạ tiểu thư, tổng giám đốc chúng ta muốn cô cùng đi họp.”

“Tổng giám, không có ý, hôm nay không thể chạy công trường.” Hạ Thần Hi cười híp mắt đứng dậy, thu dọn đồ đạc cùng trợ lý rời khỏi..

Tướng Tuệ nắm chặt nắm tay, trong lòng nghi hoặc, Trần Dương mang Hạ Thần Hi đi chỗ nào họp?

Cô gọi điện thoại đến thư ký tổng giám đốc, “Giang thư ký, tổng giám đốc đi chỗ nào họp?”

“Tổng giám đốc cùng tổng giám đốc Đường thị có một hội nghị muốn bàn bạc, đã qua.”

Tướng Tuệ ba một tiếng cúp điện thoại.

Bọn họ họp, đem Hạ Thần Hi theo làm cái gì?

Đáng ghét!

Lại để cho bọn họ có cơ hội gặp mặt.

Hạ Thần Hi theo Trần Dương lên xe mới biết bọn họ là đi Đường thị họp, Hạ Thần Hi kinh ngạc, “Vậy tôi đi làm cái gì?”

Trần Dương cười nói, “Đường thị cùng WPL đang ở nghiên cứu và thảo luận trung việc khai phá nhà trọ cảnh biển, tôi nghĩ để cô tham dự công trình lần này, cho nên đưa cô đi nghe một chút.”

“Thế nào trước đó không thu được thông tin, đây không phải là hạng mục tổng giám muốn phụ trách sao?” Hạ Thần Hi cười khổ.

94. Chương 94: Hạ Tiểu Thư Cự Tuyệt Lời Mời Đường Tiên Sinh

Editor: boconganh1503

Bởi vì phụ trách hạng mục này có thể thường xuyên cùng Đường Bạch Dạ gặp mặt, Tưởng Tuệ sao có thể bỏ qua được, cô cũng không muốn cho Đường Bạch Dạ nhìn thấy được năng lực của cô, cho nên cô vẫn cho là, dự án này nên để Tưởng Tuệ phụ trách.

“Đúng là Tưởng Tuệ nên tham gia dự án này, chỉ là, Đường tổng không yên tâm, anh ấy cảm thấy thực lực của Tưởng Tuệ có hạn.” Trần Dương không thể nói, đây là Đường Bạch Dạ chỉ đích danh muốn Hạ Thần Hi tham gia dự án này.

Trần Dương nghĩ, Đường Bạch Dạ ngưỡng mộ năng lực của Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi cũng không hỏi nữa, Trần Dương nói, “À, Thần Hi, Trương tổng mở tiệc đãi đám cưới vàng vào thứ năm này, tôi nhận lời mời đến, hiện nay lại không có bạn gái, không biết Thần Hi có nể mặt đi cùng tôi được không.”

“Tổng giám đốc nói đùa, anh anh tuần phóng khoáng như thế, sao có thể không có bạn gái đi cùng.”

“Cô nghĩ tôi có thời gian rảnh không?” Trần Dương cười nói, “Coi như giúp tôi một chuyện.”

“... Được rồi.”

“Cứ quyết định như vậy đi.”

Văn phòng tòa nhà Đường thị có tất cả 52 tầng.

Tòa nhà có phòng tập thể thao, hồ bơi, quầy bar giải trí, spa, phòng hội nghị cao cấp, nhà hàng, ngân hàng, rạp chiếu phim... Cái gì cần có đều có, chỉ mở cửa cho nhân viên Đường thị, phúc lợi vô cùng tốt.

Phòng làm việc của Tổng giám đốc ở lầu 50, đệ nhất phòng họp cũng ở lầu 50.

Đường Bạch Dạ nhìn thấy Hạ Thần Hi, cũng không có chút gì ngoài ý muốn, Hạ Thần Hi thầm nghĩ, chẳng lẽ anh ta đã sớm biết cô sẽ đến sao?

“Thần Hi, không ngờ kỹ sư phụ trách bên WPL là cô a.” Lâm Nhiên cười bắt tay chào hỏi Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi trêu tức hỏi, “Có muốn hay không tôi mang Giai Vân theo?”

Hạ Thần Hi biết, hai người này gần đây rất hay liên lạc cho nhau, vô cùng mờ ám, Lâm Nhiên biết Hạ Thần Hi nói đùa, cười nói, “Tốt, không có vấn đề, tôi đồng ý hai tay.”

Mấy người cười cười nói nói tiến đến phòng làm việc.

Tổng cộng là có mười tám người họp, trừ hai vị tổng giám đốc, đại diện pháp luật, còn lại đều là người của bộ công trình, chuyên môn nhằm vào dự án khai phá mở rộng này, sự việc xảy ra đột ngột, nên Hạ Thần Hi không có đủ tài liệu trong tay.

Hơn phân nửa là nghe, sau đó ghi lại, rất ít nói chuyện.

Đường thị có rất nhiều kỹ sư có kinh nghiệm, trên tổng thể là không có vấn đề gì.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ như vô tình, luôn luôn xẹt qua Hạ Thần Hi, khóe môi nhàn nhạt cười, cũng không rõ ràng, người ngoài tuyệt đối không thể nhận ra.

Hơn hai giờ hội nghị, thảo luận rất dữ dội.

Cơ bản điều khoản ký kết không có gì lớn lắm, WPL có Hạ Thần Hi tham dự, Đường thị là người phụ trách chính.

Nửa đường nghỉ ngơi mười phút.

Hạ Thần Hi đến phòng trà pha một ly cà phê Blue Mountain nâng cao tinh thần.

“Tối hôm qua ngủ không ngon?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ Thần Hi quay đầu lại, chỉ thấy Đường Bạch Dạ đứng dựa trên cửa, anh mặc áo sơ mi màu tím, cà vạt màu đỏ tía. Cả người thoát nhìn rất lười biếng.

Vô cùng quyến rũ

Cao quý, biếng nhác, lại yêu nghiệt mê người.

Không thể phủ nhận, mỗi lần nhìn thấy Đường Bạch Dạ, Hạ Thần Hi đều cảm thấy, người đàn ông có năng lực như vậy, thực sự là tai họa.

Anh có tính phong lưu làm tiền vốn, cho nên, anh mới ở thành phố S làm vương tử phong lưu.

Hạ Thần Hi buồn ngủ gật đầu, uống một ngụm cà phê, “Thật sự buồn ngủ.”

Đường Bạch Dạ cũng pha một ly cà phê, đột nhiên hỏi, “Thứ năm có rảnh hay không?”

Hạ Thần Hi nghĩ nghĩ, “Có chuyện gì sao?”

“Muốn mời cô đi một chỗ.”

“Thứ năm tôi có hẹn.” Hạ Thần Hi nói, cô đã đáp ứng cùng Trần Dương đi dự tiệc.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ tối sầm lại, có chút tiếc nuối.

Hạ Thần Hi hỏi, “Đường tổng đoán chừng sắp kết hôn, sớm chúc mừng anh.”

95. Chương 95: Tôi Làm Phù Dâu Sợ Cô Dâu Mặc Cảm

Eidtor: boconganh1503

Sắc mặt Đường Bạch Dạ trong nháy mắt trầm xuống, con ngươi lạnh lùng thẳng tắp quét về phía Hạ Thần Hi, như muốn đem cô bắt thủng, cô vậy mà nói chúc mừng anh?

Anh muốn kết hôn, Hạ Thần Hi một chút cảm giác cũng không có?

Lại đi chúc mừng anh?

Đường Bạch Dạ không biết vì sao, tức giận như thế.

Giống như là bị người khác hung hăng tát cho một cái.

“Cảm ơn!” Hai chữ này giống như nghiền răng nói ra, nghe sồn tóc gáy.

Hạ Thần Hi cười đến tươi đẹp, cũng không thèm để ý đến sắc mặt của anh, cũng không quan tâm vì sao anh lại tức giận, cô cũng lười đi suy nghĩ.

“Tôi kết hôn, cô có muốn làm phù dâu hay không?” Đường Bạch Dạ hỏi, khẩu khí lạnh như băng, hận không thể xé nát khuôn mặt tươi cười kia.

Hạ Thần Hi nói, “Anh xác định muốn mời tôi làm phù dâu sao?”

Đường Bạch Dạ giận, chẳng lẽ cô tưởng thật.

Hạ Thần Hi nghiêng đầu, một chút buồn rầu nói, “Tôi không có việc gì làm, lại chưa làm phù dâu bao giờ, đương nhiên cũng muốn thử một lần, chỉ là sợ Tưởng công chúa không đồng ý. Tôi xinh đẹp như vậy, còn đẹp hơn so với Tưởng công chúa, nếu tôi làm phù dâu, phong thái bức người, đem cô dâu làm chìm xuống, vậy không tốt lắm a.”

Khúc khích!

Một tiếng cười bên cửa truyền đến, Trần Dương cùng Lâm Nhiên đứng ở cửa, hai người trên mặt đều tươi cười, đặc biệt Lâm Nhiên, đám tường cười to, “Thần Hi, cô thực sự là quá tự kỷ ...”

Đường Bạch Dạ cũng dở khóc dở cười, thật không nghĩ tới Hạ Thần Hi lại trả lời anh như vậy.

Về mặt Hạ Thần Hi rất khiêm nhường nói, “Tôi nói là lời nói thật a.”

Lâm Nhiên thật vất vả mới ngừng được tiếng cười, “Mặc dù là lời nói thật, nhưng cô cũng quá kiêu ngạo, lời này nếu để cho Tưởng Tuệ nghe thấy, nhất định sẽ bị tức chết.”

Hạ Thần Hi cũng không tranh luận nữa, Lâm Nhiên nói, “Được rồi, được rồi, ngày kết hôn còn chưa có định, trước mắt không thảo luận phù rể phù dâu nữa, hợp.”

Cuộc họp tiếp tục, mặt Đường Bạch Dạ không chút biểu tình, lạnh như băng, như ai thiếu nợ anh mấy trăm triệu không bằng, không khí trong phòng họp theo đó mà u ám, mọi người không rõ, vừa tổng giám đốc vẫn còn trời trong nắng ấm, thế nào đột nhiên liền tình chuyển nhiều mây.

Tuy nhiên, Đường Bạch Dạ mưa nắng thất thường, nhiều người đã lĩnh giáo, cho nên, cẩn thận từng li từng tí, cũng không kinh ngạc nhiều.

Hội nghị kéo dài thêm một chút nữa, cuối cùng cũng quyết định chi tiết.

Đường Bạch Dạ mời Trần Dương, Hạ Thần Hi dùng cơm.

Nói chuyện một buổi sáng, bọn họ đã sớm đói bụng, Trần Dương cũng không cự tuyệt, mấy người đều muốn ăn hải sản, chọn một nhà hàng hải sản ven sông.

Vừa lúc, cách nhà Hạ Thần Hi rất gần, cô ăn cơm xong có thể trực tiếp về nhà, buổi chiều không cần đến công ty.

Trên bàn cơm chỉ có Đường Bạch Dạ, Lâm Nhiên, Trần Dương cùng Hạ Thần Hi.

Tuần nam mỹ nữ, ngồi gần cửa sổ sát đất mở rộng ra, hướng ra sông, xa xa có thuyền qua lại, phong cảnh rất đẹp.

Hải sản, rượu vang trắng, thực sự là một loại hưởng thụ.

Trong bữa ăn, Lâm Nhiên nói với Trần Dương nghiệp nhiều chuyện bát quái, Đường Bạch Dạ cũng tham dự.

Lão bà của ai ai ai có tình nhân bên ngoài, ai ai ai lại đột nhiên nói việc chuyển nhượng tài sản, ai ai ai lại cùng minh tinh chung một chỗ vân vân vân, cái kia ai ai lại bao dưỡng nam minh tinh vân vân vân bát quái.

Hạ Thần Hi, cô cho rằng chỉ có phụ nữ mới có thể bát quái.

Không ngờ, mấy người đàn ông cùng một chỗ cũng bát quái.

Lâm Nhiên nói, “Thần Hi, thực tế so với trên ti vi còn đặt sắc hơn, cầu huyết kịch đặc biệt nhiều, chúng ta có một người bạn, có khoảng mười lăm người bạn gái, mỗi một cô đều oanh oanh liệt liệt, không biết cảm giác như thế nào.”

Hạ Thần Hi nói, “Lạm tình!”

“Người kia không gọi lạm tình, vì mỗi lần yêu đương họ đều nghiêm túc.” Lâm Nhiên cười ha ha, chỉ vào Đường Bạch Dạ, “Bạch Dạ mới tính là lạm tình.”

96. Chương 96: Đường Tiên Sinh Cùng Hạ Bảo Bối Đầu Thiếu Dạy Dỗ

Editor: boconganh1503

Đường Bạch Dạ giận, nắm lấy một con cua, ném bay về phía Lâm Nhiên.

Lâm Nhiên rất bình tĩnh tiếp được, đẩy ra, hạnh phúc hưởng thụ.

Trần Dương dở khóc dở cười, cẩn thận lấy riêng ra cho Hạ Thần Hi mấy con tôm hùm.

Đường Bạch Dạ thầm nghĩ, hừ, không có việc gì sao phải xum xoe, làm điều gì sai trái sao, thế là, lấy ánh mắt dùng sức trừng Trần Dương, Trần Dương tất cả vô tội, thân sĩ phong độ a, thân sĩ phong độ, Đường tiên sinh, tôi chỉ là thân sĩ phong độ mà thôi a.

Hạ Thần Hi nghe bọn họ bát quái, được một nữa muốn đi toilet.

Khi trở về, lúc đi qua một phòng tắm, đột nhiên nghe thấy một tiếng nói quen thuộc.

“Anh ta đang ở ngay thành phố S, các người cần phải tận lực đi tìm.”

“Hắc Ảnh cùng Hắc Quả Phụ đã tìm ra vị trí của anh ta, tuyệt đối không sai được, nghe rõ, không nên thương tổn anh ta, tôi muốn anh ta sống.”

“Nếu như tôi không thể sử dụng, lúc đó giết anh ta cũng không muộn.”

Tiếp theo là mấy tiếng nói đồng thời vang lên, “Dạ!”

Giọng nói quen thuộc lại vang lên, “Lần này chúng ta bí mật đến thành phố S, nhất định phải khiêm tốn hành sự, có thể không cần dùng đến súng.”

“Dạ!”

“Lão đại, Đường Bạch Dạ đang ở đây? Có muốn cho hắn một bài học hay không, thời gian hắn ở châu Âu cùng chúng ta đối nghịch rất lâu, nên cho hắn một chút giáo huấn.” Một gã hung ác nói, “Lão tử cực kỳ khó chịu hắn.”

“Chúng ta đến đây chủ yếu để tìm vương bài của lính đánh thuê, không phải Đường Bạch Dạ.”

“Dạ, tôi biết.”

Hạ Thần Hi toàn thân băng lãnh, tiếng nói này như rắn độc chui vào trong lòng của cô, vô cùng đau đớn, hô hấp cũng trở nên vô cùng gấp, trong trí nhớ giọng nói này rất quan trọng.

Hạ Thần Hi nhìn vào cửa, đột nhiên có một loại xúc động muốn đẩy cửa vào.

Đột nhiên nghe thấy một tiếng nói quen thuộc hét lên ra lệnh, “Ai ở ngoài cửa?”

Hạ Thần Hi lấy làm kinh hãi, vội vội vàng vàng né ra.

Người của Tiêu Tề mở cửa, vừa lúc thấy có người đi vào toilet, lại quay trở ra.

Hạ Thần Hi trở lại ghế ngồi của mình, không yên lòng, cũng không có khẩu vị.

Đường Bạch Dạ miễn cưỡng thấy cô có gì đó không thích hợp, “Hạ Thần Hi, cô làm sao vậy?”

“Không có việc gì, có khả năng tối hôm qua ngủ không ngon, nên giờ buồn ngủ.” Hạ Thần Hi đáp một tiếng, rũ mắt, miễn cưỡng lên tinh thần cùng bọn họ nói chuyện.

Trần Dương nói, “Buổi chiều về sớm một chút ngủ đi.”

Hạ Thần Hi gật đầu.

Bọn họ ngồi nửa giờ liền tản, Trần Dương vốn định đưa Hạ Thần Hi về, nhưng Hạ Thần Hi lại cự tuyệt, nhà cô ở gần đó, đi bộ mất mười phút, Trần Dương cùng Lâm Nhiên đi trước.

Hạ Thần Hi hỏi Đường Bạch Dạ, “Anh gần đây có đặc tội với người nào hay không?”

“Làm sao vậy?”

Hạ Thần Hi nói, “Tôi vừa đi toilet, nghe thấy có người muốn cho anh một bài học.”

Người này nhất định là đặc tội với ai.

Đường Bạch Dạ tự phụ cười, cuồng ngạo khí phách, “Lão tử đặc tội nhiều người, không quan tâm nhiều như vậy một hai người.”

Hạ Thần Hi bất đắc dĩ, Đường Bạch Dạ cảm thấy không để ý, cô cũng lười quản.

“Cô bởi vì chuyện này mà tâm tình không tốt sao?” tâm tình Đường Bạch Dạ, lập tức mây đen chuyển tình, có một loại nói không nên lời vui sướng, nha đầu này là lo lắng cho anh sao?

Hạ Thần Hi lo lắng anh, làm cho anh thật sự rất thoải mái a.

Hạ Thần Hi, “Không phải!”

Thực sự, không phải là bởi vì chuyện của anh, tâm tình cô không tốt, là bởi vì tiếng nói kia, cho nên tâm tình của cô vô cùng không tốt.

Nhưng mà, Đường Bạch Dạ lại cảm thấy là bởi vì anh, tâm tình cô không tốt, cho nên, tâm tình Đường Bạch Dạ vô cùng tốt.

Hạ Thần Hi cũng lười giải thích.

97. Chương 97: Bí Mật Sắp Được Sáng Tỏ

Editor: bocongan1503

Đường Bạch Dạ đi rồi, Hạ Thần Hi suy nghĩ một chút, dọc theo con đường lớn đi trường học đón Hạ bảo bối.

Cô chỉ đi trường học Hạ bảo bối một lần, chính là lúc tìm trường học cho Hạ bảo bối, từ lúc khai giảng đến giờ cô chưa đi lần nào nữa, bảo bối năm nay học lớp hai, mặc dù trình độ của bé đã vượt qua trình độ đại học.

Trường học Hạ bảo bối, buổi chiều tan học rất sớm, một giờ đi học, học hai tiết, ba giờ tan học, việc học tương đối nhẹ nhõm.

Đây là trường song ngữ do người nước ngoài mở, giáo viên người nước ngoài nhiều, một lớp học mười mấy người, tất cả đều là học sinh, xem như là một trường học quý tộc nhỏ. Những đứa nhỏ ở đây hầu như sẽ không thi tuyển sinh đại học quốc gia.

Cũng không phải xuất ngoại, hay mời giáo sư đến nhà giảng.

Cho nên, không có áp lực, việc học cũng nhẹ nhõm.

Lúc cô tới trường học, vừa lúc muốn tan học.

Đưa ra giấy chứng nhận xác định thân phận xong, Hạ Thần Hi liền đến sân trường, chờ bảo bối tan học.

Hạ bảo bối ngồi bên cửa sổ, quay đầu liền nhìn thấy Hạ Thần Hi, mặt mày rạng rỡ, vô cùng vui vẻ.

Mẹ bé tới đón bé tan học, thực sự lịch sử chỉ có một lần a.

Nói đến thực sự không khéo, Hạ Thần Hi không ngờ ở trong trường học gặp được người của bộ phận thiết kế WPL, đó là nhà thiết kế nam, thuộc nhóm thiết kế khác, hơn ba mươi tuổi, anh ta đang dắt một đứa nhỏ đang khóc.

Đứa nhỏ rất cao rất khỏe mạnh to béo, thoát nhìn là một tiểu bá vương. Mất khóc đến sừng đỏ, quần áo trên người nhăn nhoe, xem ra là đánh nhau.

Nhà thiết kế nhìn thấy Hạ Thần Hi cũng ngơ ngẩn, vừa định chào hỏi cô, Hạ bảo bối đeo cặp sách nhỏ từ trong phòng học chạy đến, “Mẹ, mẹ...”

Hạ bảo bối gục trong lòng Hạ Thần Hi, “Mẹ, hôm nay sao mẹ lại có thời gian rảnh đến đón con.”

Phía sau Hạ bảo bối là giáo viên dạy tiếng Anh của mình, là giáo viên người Mỹ, hai người chào hỏi nhau, giáo viên người Mỹ khen Hạ bảo bối thông minh lanh lợi, hàn huyên mấy câu liền đi.

Nhà thiết kế nam đã sợ ngây người.

Đây là con trai của Hạ Thần Hi sao ?

Sao có thể!

Hạ Thần Hi mới hai mươi lăm tuổi, sao có thể có con trai lớn như vậy.

Con trai nhà thiết kế nam nhìn thấy Hạ bảo bối, khóc trốn sau lưng ba ba, chỉ vào Hạ bảo bối, “Ba ba, ba ba, hấn bắt nạt con, hấn đánh con.”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ Thần Hi rất lúng túng cùng đồng nghiệp chào hỏi, hỏi tiếp, “Bảo bối, con bắt nạt người khác sao?”

“Oan uổng a, mẹ, con cái gì cũng không làm a.” Hạ bảo bối vô tội nói, vô cùng ủy khuất, ánh mắt muốn bao nhiêu thuần khiết thì có nhiều thuần khiết, lại rất bình tĩnh nhìn về phía đứa bé kia liếc mắt một cái.

Tiểu bá vương sợ đến oa oa khóc lớn.

Hạ Thần Hi, “...”

“Thật xin lỗi.” Hạ Thần Hi cùng đồng nghiệp nói.

Đồng nghiệp kinh ngạc hỏi, “Đây là con trai cô sao?”

Hạ Thần Hi gật gật đầu, “Tại sao anh ở trường học ?”

Đây là giờ làm việc.

Đồng nghiệp nói, “Giáo viên chủ nhiệm gọi điện thoại qua đây, nói là đứa nhỏ ở trường học đánh nhau, muốn tôi qua đây một chuyến, thật không làm cho người ta bớt lo.”

Hạ Thần Hi cười, bọn họ không có giao tình gì nhiều, ngẫu nhiên gặp nhau như thế nên hỏi vài câu, đồng nghiệp kia như có điều muốn hỏi, hỏi Hạ Thần Hi, “Cô đã kết hôn rồi sao?”

“Không có!”

“Kia...”

Hạ Thần Hi không muốn nói, sắc mặt đồng nghiệp kia thay đổi, hơn phân nửa đàn ông trong công ty đang theo đuổi Hạ Thần Hi, trong đó cũng có không ít người muốn cùng Hạ Thần Hi tình một đêm .

Không ngờ, cô chưa kết hôn đã sinh con.

Nhìn không ra, cô còn nhỏ như vậy đã rất phóng khoáng, bình thường ở phòng làm việc thanh cao như vậy, giống như một nữ thần, thực sự là trong ngoài không đồng nhất.

Hạ bảo bối không có xem nhẹ sắc mặt biến hóa của người đàn ông kia, chợt lóe lên xem thường, ánh mắt hơi nheo lại, sát khí thoáng qua.

Thời đại này, người muốn chết thật không ít!

98. Chương 98: Bảo Bối Đánh Nhau

Editor: bocongan1503

Ánh mắt của bé đảo qua tiểu bá vương, tiểu bá vương sợ đến muốn tè ra quần, oa oa khóc lớn, nam đồng nghiệp kéo con trai, rất nhanh rời đi, tiếng khóc tiểu bá vương rung trời.

“Mẹ, hẳn đáng bị đánh đòn.” Bảo bối cười híp mắt nói, khẩu khí rất vui sướng khi người gặp họa.

Hạ Thần Hi đỡ khóc đỡ cười, “Con cùng nó đánh nhau sao?”

“Mẹ, đánh nhau làm tổn hại phong độ của con a.” Hạ bảo bối cười đến vô cùng ưu nhã, lập tức cho thấy chính mình phong độ nhẹ nhàng, tuyệt đối là quân tử động khẩu không động thủ .

Hạ Thần Hi cười nói, “Họ nói con đánh con trai họ .”

“Nói vậy!” Hạ bảo bối nói.

Hạ Thần Hi bật cười, vừa lúc lại thấy cặp cha mẹ dắt một đại bá vương ra, là số một đại bá vương, so với tiểu bá vương vừa rồi lớn hơn nữa số một, Hạ bảo bối nói, “Bọn họ đánh nhau.”

Hạ Thần Hi vui mừng, con trai của cô là đứa trẻ ngon, không đánh nhau, quả nhiên có phong độ thân sĩ

Ai biết, đại bá vương đi tới, chân chó nịnh nọt nói, “Lão đại, đây là mẹ cậu a, thật trẻ tuổi, thật đẹp, đẹp như cậu.”

Hạ bảo bối phất tay một cái, như có một loại, người lui xuống đi, trầm muốn nghỉ ngơi.

Đại bá vương lại cung kính rời đi.

Hạ Thần Hi nhìn đại bá vương, lại nhìn nhìn con trai bảo bối phần nộn của mình, vừa nghĩ tới đánh nhau sau lưng rất có nội tình bên trong, cô đột nhiên cái gì cũng không muốn nói .

Hạ bảo bối cười như cáo hồ ly.

Hai mẹ con tay trong tay cười cười náo náo về nhà, đến nỗi Hạ bảo bối xúi giục người khác đánh nhau, Hạ Thần Hi quyết định chỉ xem nhẹ không truy cứu.

Ngày hôm sau đi làm, Hạ Thần Hi miễn cảm thấy bầu không khí không thích hợp, tất cả mọi người đều chỉ trở, nhìn cô bàn tán, Hạ Thần Hi thần nhiên bình tĩnh, cái gì cũng không muốn nói.

Chuyện gì xảy ra, Hạ Thần Hi so với ai khác rất rõ ràng.

Tiết Giai Vân biết mọi người đang bàn luận về chuyện gì, hận không thể dập tắt cái bát quát này, chưa kết hôn lại sinh con, bị phát hiện sao có thể giấu được.

“Thần Hi, cô thật sự có con trai học tiểu học sao?” Trần Khiết tò mò hỏi.

“Đúng vậy.” Hạ Thần Hi sửa sang lại bàn làm việc của mình, ôn hòa nói, “Thời đại này, người đàn ông bát quát luôn làm người khác không thích.”

Chu Phóng thổi một tiếng huýt gió, tự tiểu phi tiểu liếc Hạ Thần Hi, “Hạ cô nương, cô giấu kín quá, làm biết bao trái tim tan vỡ.”

“Tan vỡ, tan vỡ đi.” Hạ Thần Hi cười nói, “Tôi chưa từng làm cái gì làm cho người ta hiểu lầm.”

“Con trai của cô là con nuôi sao.” Phù Sở Sơn hỏi.

Hạ Thần Hi ngẩng đầu, kiên định nói, “Trăm phần trăm là tôi sinh , vì bé, cô nương tôi đây thiếu chút nữa mệnh cũng bị mất.”

Chu Phóng lại thổi một tiếng huýt gió, “Quả nhiên tác phong của người đi du học nước ngoài, rất hào phóng.”

Hạ Thần Hi cười híp mắt , Tiết Giai Vân hừ nói, “Đàn ông thực lắm miệng, lời bọn họ truyền đi thật khó nghe .”

“Tùy tiện.” Hạ Thần Hi tiêu sái cười, không quan tâm.

Cô không làm điều gì xấu, chỉ cần cô và con trai cô được vui vẻ, tự do tự tại, cuộc sống của cô, người khác không có tư cách gì nói cô, nên cô cần gì phải quan tâm.

Không phải là chưa kết hôn sinh con sao?

Nhiều người muốn sinh ra được đứa con thông minh như vậy còn sinh không được đâu.

Hạ Thần Hi chưa kết hôn sinh con bất quất, lan truyền khắp toàn bộ WPL, truyền tới trong tai tổng giám đốc Trần Dương, anh kinh ngạc hỏi Trần Bình, “Đây là thật sao?”

99. Chương 99: Đường Tiên Sinh Ăn Giấm Chua (1)

Editor: boconganh1503

“A, chẳng lẽ tôi chưa từng nói qua sao?” Trần Bình so với anh càng kinh ngạc.

Trần Dương , “Anh nói lúc nào?”

Trần Bình nói, “Ồ, để tôi nói một lần, cô ấy chưa kết hôn nhưng đã sinh con, có một đứa con trai rất đáng yêu, tổng giám đốc Ốc Ôn cũng biết chuyện này a.”

Trần Dương vừa nghe, chân mày nhíu lại , “Sao anh không sớm chút nói cho tôi biết.”

“Chuyện của người ta, anh biết làm gì, chẳng lẽ anh có ý gì với cô ấy sao?” Trần Bình càng kinh ngạc.

Trần Dương bật cười, “Anh suy nghĩ quá nhiều.”

Tướng Tuệ nghe thấy bất quất này, hết sức kinh ngạc, nhin không được gọi một người cấp dưới đến xác nhận, xác định là thực sự, cô kinh ngạc cực kỳ, cô tưởng là con nuôi, kết quả cấp dưới nói, chính miệng Hạ Thần Hi thừa nhận là con ruột.

Tướng Tuệ nghe xong, tim chợt buông thả xuống.

Cô ta thậm chí khoan dung quyết định, Hạ Thần Hi có thể không cần chết.

Hạ Thần Hi với cô đã không còn uy hiếp gì .

Cô ta có con trai, chưa kết hôn đã sinh con, lấy thân phận cùng địa vị của cô, xem như là một tin tức lớn. Dù cho Đường Bạch Dạ có chút ý tứ với cô ta thì thế nào, Đường Bạch Dạ cũng sẽ không cưới phụ nữ đã có con.

Sợ rằng Đường Bạch Dạ căn bản không biết Hạ Thần Hi có con trai.

Nghĩ đến đây, Tướng Tuệ nhin không được đắc ý, cô cho rằng, Hạ Thần Hi đã sinh con, căn bản là không hề đem cô để vào mắt.

Hạ Thần Hi, con hồ ly tinh này , vậy mà gạt tin tức lớn như vậy, xem tôi vạch trần cô như thế nào.

Cô thậm chí không thể chờ đợi được nghĩ muốn nói cho Đường Bạch Dạ, Hạ Thần Hi có con trai.

Nội bộ WPL càng sôi trào, những người đàn ông có ý tứ với Hạ Thần Hi đều dờn mục tiêu, lại cũng không cảm thấy Hạ Thần Hi là nữ thần, trái lại cảm thấy, cô rất tùy tiện, rất không bị kiềm chế.

Trong lúc nhất thời, nhân viên WPL đối Hạ Thần Hi chỉ trở.

Hạ Thần Hi là kỳ nhân, cô không quan tâm chuyện gì, chuyện vào được tai cô, cho nên, mặc kệ nhiều lời khó nghe, cũng là vào tai trái ra tai phải, không phải cô nghe không hiểu, mà là, này với cô mà nói, thật là việc nhỏ.

Nếu như trải qua sinh tử, nếu như trải qua các loại cực khổ, trải qua các loại tuyệt vọng.

Họ sẽ phát hiện, lời đồn đại chẳng là gì cả.

Cô căn bản không quan tâm.

Lão đại Trương Tổng mở tiệc cử hành vào thứ năm này, địa điểm được tổ chức ở biệt thự của Trương tổng.

Nói đến vị Trương tổng này, là một nhân vật truyền kỳ, gầy dựng cơ nghiệp từ hai bàn tay trắng, hắc bạch đều làm, bất kể là hắc đạo, hay là bạch đạo cũng phải nể ông ba phần, lúc trẻ tuổi, phong lưu tiêu sái, vô số phụ nữ.

Kết hôn, an an phận phận, quy quy củ củ, kim bàn rửa tay, chưa từng truyền ra cái gì scandal.

Tình cảm chân thành thê tử, không rời không bỏ.

Trương tổng rất nghĩa khí, lại rất hào hùng, nhân duyên vô cùng tốt.

Ngay cả Đường Bạch Dạ đối với ông cũng vô cùng tôn kính, gặp gỡ mặt thiết.

Hạ Thần Hi mặt một chiếc váy đen nhỏ, rất đơn giản và thanh lịch, có một chút phong cách Anh, đoan trang và có chút khí phách. Lúc cô chọn bộ lễ phục này, Trần Dương cười trêu ghẹo, “Ai không đủ bản lĩnh thật không dám mang cô đi tham gia yến hội.”

Hạ Thần Hi cười trừ.

Cô ngồi xe Trần Dương đến, vô cùng không khéo chính là, bọn họ ở cửa liền đụng mặt Đường Bạch Dạ, Tưởng Tuệ.

Bọn họ vừa tới, đồ xe, đang muốn đi vào.

Đường Bạch Dạ nhìn thấy Hạ Thần Hi cùng Trần Dương cùng đi, ánh mắt trầm xuống, sắc bén quét về phía Trần Dương cùng Hạ Thần Hi, Trần Dương cười cùng anh chào hỏi, trên mặt Đường Bạch Dạ biểu tình lạnh đến đáng sợ, có cảm giác như nhìn đôi gian phu dâm phụ.

Tưởng Tuệ cười đến dịu dàng, rất hiểu lẽ nghĩa cùng Trần Dương chào hỏi.

100. Chương 100: Đường Tiên Sinh Ăn Giấm Chua (2)

Editor: boconganh1503

Hạ Thần Hi có một loại cảm giác oan gia ngõ hẹp, đột nhiên nhớ tới Đường Bạch Dạ có hỏi qua cô, thứ Năm có rảnh hay không, ý tứ của anh chính là muốn mang cô đi tham dự tiệc tối nay sao?

Anh có vị hôn thê của mình, đương nhiên phải mang Tưởng Tuệ, tại sao còn muốn mang cô đi?

Tưởng Tuệ cười nói, “Trần tổng giám đốc cùng Hạ tiểu thư thoát nhìn rất xứng đôi, sao hai người không phát triển thành tình yêu đi?”

Đường Bạch Dạ nghe được câu này, ánh mắt càng trầm, lạnh lùng nghiêm nghị bức người.

Trần Dương nói, “Tưởng tiểu thư nói đùa, cô cùng Bạch Dạ sắp kết hôn, tôi còn chưa chúc mừng cô.”

Tưởng Tuệ nói, “Trần tổng cũng phải nỗ lực mới được, đến lúc đó tôi sẽ gửi thiệp mời cho các người. Đường, anh xem bọn họ có phải hay không rất xứng đôi.”

“Có xứng đôi hay không, mắc mớ gì tới cô?” Đường Bạch Dạ không khách khí nói, hừ lạnh nói, “Tôi nhìn một chút cũng không xứng.”

Tưởng Tuệ không ngờ trước mặt nhiều người Đường Bạch Dạ lại làm cô mất mặt như vậy, nhất thời tươi cười có chút cứng ngắc.

Trần Dương trong lòng thổi một tiếng huýt gió, Đường Bạch Dạ, phong độ của anh đâu, phong độ của anh đâu?

Hạ Thần Hi tươi cười, im lặng là vàng.

Cô kéo Trần Dương, đứng một bên đứng mức mỉm cười, không biết thế nào, Đường Bạch Dạ cảm thấy một màn này thực sự chói mắt, xoay người rời đi.

“Đường, chờ em một chút...” Mang giày cao gót Tưởng Tuệ kinh hoàng thất sắc chạy theo sau, trước khi đi còn hung hăng liếc mắt Hạ Thần Hi một cái.

Trần Dương nhìn bóng lưng của bọn họ, cười trêu ghẹo, “Bạch Dạ tính tình mưa nắng thất thường, cô đừng để trong lòng.”

Hạ Thần Hi cười hỏi, “Trần tổng cùng Đường tổng giao tình không tệ a.”

“có thể.”

“Người này từ nhỏ đã thiếu tình thương, có thể cùng Trần tổng kết giao bằng hữu, thật khó cho anh.” Hạ Thần Hi ôn hòa nói.

Trần Dương kịp phản ứng, cười to không ngớt, dẫn Hạ Thần Hi tiến vào hội trường.

Sâm panh mị ảnh, phục trang đẹp đẽ.

Xa hoa trụy lạc, hương khí Tập Nhân.

Hạ Thần Hi cao gầy mỹ lệ, Trần Dương lại phong độ nhẹ nhàng, hai người đi cùng một chỗ, làm cho nhiều người chú ý.

Hạ Thần Hi cùng Trương tổng chưa từng gặp qua, hôm nay cô là bạn gái của Trần Dương, cũng theo Trần Dương cùng đi gặp Trương tổng chúc mừng, Trương tổng cười híp mắt tiếp thu nói cảm ơn, phu nhân của ông rất ôn hòa có lễ nghĩa, thoát nhìn rất có giáo dục.

Trần Dương mời Trương phu nhân nhảy một điệu nhảy, lúc này mới trở lại Hạ Thần Hi bên người, hướng Hạ Thần Hi mời khiêu vũ.

Hạ Thần Hi không có cự tuyệt, cười theo Trần Dương đi vào sàn nhảy, nhảy waltz.

Đường Bạch Dạ thấy hai người nhẹ nhàng khiêu vũ, đột nhiên cười lạnh, cũng kéo Tưởng Tuệ đi vào sàn nhảy, Tưởng Tuệ trong lòng vui vẻ, hướng Hạ Thần Hi một ánh nhìn đắc ý.

Hạ Thần Hi thầm nghĩ, Tưởng Tuệ người phụ nữ này thật không biết điều, ba lần bốn lượt khiêu khích, làm cô chán ghét a.

Đến khúc giữa, vừa lúc bốn người đang chéo nhau, Đường Bạch Dạ nói, “Trần Dương, đổi bạn nhảy.”

Mới vừa nói xong, đã thừa dịp xoay tròn đem Tưởng Tuệ tung đi.

Trần Dương vô ý thức cũng đem Hạ Thần Hi giao cho anh, hai người nhanh chóng trao đổi bạn nhảy.

Bởi quán tính, Hạ Thần Hi gã vào trong lòng Đường Bạch Dạ, thân thể chặt chẽ dính sát vào Đường Bạch Dạ, chóp mũi cơ hồ dán chóp mũi, hơi thở pha trộn lẫn nhau, thân mật tuy hai mà một.

Hạ Thần Hi không kịp phát biểu cảm khái, ngược mắt liền tình cờ gặp đôi mắt thâm thúy của Đường Bạch Dạ, đen như mực.

Ở trong mắt của anh có bóng dáng của chính mình.

Giống như vô số ánh sáng.

Thâm thúy như vòng xoáy, muốn đem cô cuốn vào.

Bên tai hơi có chút phẫn hồng.

101. Chương 101: Ái Muội Nổi Lên Bốn Phía

Editor : nguoihaymo

Beta : Thanh huyền

Đường Bạch Dạ di chuyển chậm rãi, kéo theo Hạ Thần Hi, tiếng nhạc du dương một bầu không khí thật lãng mạn, khiến Hạ Thần Hi có chút sợ hãi, lại bị Đường Bạch Dạ ôm chặt vào lòng, không cho phép cô thoát ra khỏi .

Những cử chỉ đó đập vào mắt mọi người ở đây, thật sự rất mờ ám.

“Không cho phép nhúc nhích!” âm thanh thật hoa lệ, mang theo chút mê hoặc.

Hai má Hạ Thần Hi có chút đỏ, may mà cô có trang điểm nhẹ nên không nhận ra được, tim đập loạn xạ, càng đập càng nhanh. Cô cảm nhận được hơi thở của Đường Bạch Dạ ở cổ mình, hơi nóng ấy làm cả người cô không có tí sức nào.

Cô muốn anh tan chảy thành nước để xua tan đi cái nóng trên cơ thể ngay lúc này.

Đường Bạch Dạ đúng là biết hưởng thụ, khiến người ta cảm thấy rất ngưỡng mộ.

Trần Dương khẽ cười, xem ra anh đoán không sai, đích thực là Đường Bạch Dạ có tình ý với Hạ Thần Hi, chỉ là không biết đó có phải là sự thật hay không, hay chỉ là chơi đùa một chút, nếu chỉ là chơi đùa như thế, chỉ sợ là khoảnh khắc này anh khó mà quên được .

Anh có chút mong đợi.

Tướng Tuệ tức giận gần như mất đi tác phong của một tiểu thư quý tộc, cô căn bản không nghĩ tới Đường Bạch Dạ nhảy tới khúc điệp khúc lại hoán đổi người như vậy, bản nhạc còn chưa hết, cô không thể tùy tiện rời khỏi, chỉ có thể cùng Trần Dương nhảy cho hết bản nhạc này.

Đáng hận!

Hạ Thần Hi chết tiệt.

Tại sao mọi chuyện lại trở nên như thế!

Đáng ghét!

Giờ phút này Hạ Thần Hi cảm nhận mặt mình rất nóng , Đường Bạch Dạ ôm cô càng chặt, cơ thể gần như dính sát vào nhau, tạo nên sự va chạm nhẹ giữa hai người,..... sự va chạm này, tạo nên những đốm lửa nhỏ.

“Đường Bạch Dạ.” Đây là khiêu vũ sao? Đây là khiêu vũ sao?

Nào có ai đổi bạn nhảy như thế chứ, thật hoang đường ?

Đường Bạch Dạ nhìn cô, ánh mắt thật sâu xa, không nhìn ra ý tứ của anh, tỏ vẻ không hiểu, hướng về phía Hạ Thần Hi đeo cho cô sợi dây chuyền.

Mặt cô trở nên ửng hồng.

Tim đập rất nhanh.

Các cô ấy nói đúng ở thành phố S, Đường Bạch Dạ mà muốn theo đuổi bạn gái, thì bất kì cô gái nào cũng không thể thoát khỏi tầm tay của anh.

Hạ Thần Hi đẩy anh ra, vội vã rời khỏi sàn nhảy.

Cô không thể đứng ở đó, cô sợ bản thân mình sẽ không thoát khỏi sự mê hoặc đó của anh.

Anh như vậy là có ý gì?

Cô một mình đến vườn hoa, trong vườn hoa có trồng đủ các loại hoa Ngọc Lan. Năm nay, khí hậu có thay đổi nên hoa Ngọc Lan nở sớm hơn, những bông hoa đua nhau nở, tỏa hương thơm ngào ngạt, khung cảnh vô cùng đẹp.

Cô ngồi trên cái ghế dài dưới những tàn cây Ngọc Lan, đối diện bể bơi, ban đêm bể bơi tạo ra những ánh sáng mờ ảo trên những con sóng, tĩnh mịch như một khối ngọc thạch điêu khắc. Trương tổng thiết kế biệt thự có một vườn hoa rất đẹp, khiến người ta cảm giác thật mờ ảo.

Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ.

Cô thở dài, bị Đường Bạch Dạ đùa giỡn làm cô cảm thấy có chút mất mát.

Rốt cuộc anh muốn làm gì?

“Hạ Thần Hi, cô sợ.” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ truyền đến, Hạ Thần Hi ngẩng đầu lên nhìn, anh đứng ở bên kia bể bơi, những ánh sáng mờ ảo đó phản chiếu lên người anh, khiến người nhìn có chút say mê.

Trên người anh tỏa ra hào quang hòa cùng phong cảnh của bể bơi vào ban đêm, nhìn Đường Bạch Dạ có cảm giác yêu mà không thể nói ra

Chỉ có thể hình dung anh bằng một từ ngữ. Yêu quái

“Đường tổng thật biết nói đùa.” Hạ Thần Hi ngoài cười nhưng trong lòng không như thế, vào lúc này, cô không muốn tiếp xúc nhiều với Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ bước thêm vài bước, đứng trước mặt cô, từ trên nhìn xuống cô, ánh mắt thật sâu xa mà tĩnh mịch.

“Cô thích tôi.” Đường Bạch Dạ xem việc tặng quà cho bạn gái là chuyện bình thường, chỉ là trong lòng Hạ Thần Hi như quả bom sắp nổ, nụ cười theo bản năng của cô, anh cũng cười. Ánh mắt Đường Bạch Dạ đột nhiên thay đổi, không rõ anh đang nghĩ gì?

Hạ Thần Hi, “Đường tổng, anh còn chưa uống rượu, như thế nào lại say.”

102. Chương 102: Muốn Trái Tim Của Tôi, Phải Xem Bản Lĩnh Của Cô

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ cúi người, đem cô vây ở giữa lồng ngực cùng ghé tựa, anh thường dùng nước hoa Dior Fahrenheit bao phủ cô. Hạ Thần Hi đặc biệt thích nước hoa này, có cảm tình đặc thù.

Nhà cô cũng có nước hoa Dior Fahrenheit, thỉnh thoảng sẽ xịt một chút ở phòng ngủ, có thể nâng cao chất lượng giấc ngủ của cô.

Nhàn nhạt, không gay mũi. Lại gợi cảm đẹp dễ quý giá, làm người ta mê muội.

Cô vô ý nghiêng đầu, muốn tránh hơi thở này tập kích, lại bị Đường Bạch Dạ nắm cằm, ánh mắt của anh mang ý cười, ôn hòa nói, “Tôi có say hay không, cô rõ ràng nhất.”

“Nếu không phải sợ hãi, vì sao phải trốn? Vì sao từ sàn nhảy thoát đi? Một khúc chưa xong liền chạy, như vậy có lẽ rất thất lễ, sao có thể giữa đường mà chạy.”

Tiếng nói Đường Bạch Dạ, mang theo mê hoặc.

Anh am hiểu tâm lý học, biết thế nào công phá tâm lý phòng bị của một người.

Hạ Thần Hi cười cười, “A, tôi đang sợ cái gì?”

“Sợ hãi yêu tôi!” Đường Bạch Dạ kiên định nói.

Đường Bạch Dạ ở tình trường mọi việc đều thuận lợi, thanh thuần, diễm lệ, vụng về, thông minh, bằng sơn, chim nhỏ nép vào người ... Đủ loại phụ nữ anh đều gặp, phụ nữ như thế nào, tâm lý như thế nào, phản ứng như thế nào. Cao thủ tình trường Đường Bạch Dạ, sao lại không biết.

Mặt này, Hạ Thần Hi hoàn toàn không phải là đối thủ của anh.

Hạ Thần Hi chậm rãi cười, tươi đẹp tươi cười ở trong bóng đêm cũng tạo ra mơ màng, “Lú lo là sợ hãi yêu, kia đã nói lên, tôi còn không yêu.”

“Đường tiên sinh, anh yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không tạo thành người quấy nhiễu.”

Đường Bạch Dạ neho mắt lại, mang theo mấy phần nguy hiểm, “Làm sao cô biết, yêu tôi sẽ tạo quấy nhiễu cho tôi?”

Hạ Thần Hi cười híp mắt nói, “Đường tổng, anh sẽ phải kết hôn.”

Sắc mặt Đường Bạch Dạ hơi đổi, lại cấp tốc khôi phục bình tĩnh, cười đến quần ma loạn vũ, “Trên thực tế, nếu nếu cô có tình cảm với tôi, tôi sẽ rất hưởng thụ.”

“Không có ý tứ” Hạ Thần Hi ôn hòa nói.

Đường Bạch Dạ chậm rãi ngồi thẳng lên, Hạ Thần Hi cũng theo đứng lên, giống như hạ quyết tâm cái gì, cô nói, “Đường Bạch Dạ, có lẽ phụ nữ ở trong mắt anh, cái gì cũng không phải là, thậm chí ngay cả một bộ y phục cũng không bằng, chơi đùa xong liền ném, không quan tâm.”

“Bởi vì có nhân, tôi đối với anh xác thực là có chút dung túng, cho phép anh đến bên cạnh tôi, nhưng không hơn. Nếu nói là yêu anh, sợ rằng thời gian quá nhanh, con người của tôi, không dễ dàng yêu ai.”

“Tôi không biết anh có ý gì đối với tôi, tôi chỉ muốn cho anh biết, nếu như anh nghĩ chơi một chút, chỉ muốn chinh phục quấy phá, tôi khuyên anh sớm chặt đứt ý niệm.”

Hạ Thần Hi cũng không muốn cùng Đường Bạch Dạ nói thẳng như thế, chỉ là, bọn họ ở trong tình huống ái muội không rõ này, nói sớm, đối với ai cũng đều tốt.

“Xem ra, cô muốn trái tim của tôi?” Đường Bạch Dạ nhú mày.

Hạ Thần Hi nghiêm túc nhìn anh, “Đường tiên sinh, tôi không xứng sao?”

Những lời này hỏi vô cùng khí phách, lại một chút cũng không đường hoàng.

Hạ Thần Hi chính là loại này người, cô quật cường, cô cuồng ngạo, cô khí phách, nhưng, cô lại một chút cũng không đường hoàng.

Đường Bạch Dạ cười, đầu ngón tay hơi xẹt qua khuôn mặt Hạ Thần Hi.

Xúc cảm đầu ngón tay, làm người ta mê muội.

Anh đột nhiên hiểu một việc, cô xứng.

“Hạ Thần Hi, tôi như cô mong muốn.” Đường Bạch Dạ mỉm cười, yêu nghiệt ưu nhã, “Muốn trái tim của tôi, muốn xem bản lĩnh của cô.”

Hạ Thần Hi cười, “Những lời này, tôi còn nguyên tặng cho anh.

103. Chương 103: Thân Phận Bảo Bối Được Đưa Ra Ánh Sáng

Editor: thanh huyền

Đột nhiên, một đạo lực đột ngột xen vào bọn họ nói chuyện, “Đường, anh thế nào để cho em thất vọng?”

Hai người quay đầu, chỉ thấy ánh mắt Tưởng Tuệ thống khổ, như lên án bàn nhìn bọn họ, con người nước mắt lưng tròng lóe ra, lớp trang điểm cũng che không lấp được vẻ tiêu tụy tái nhợt của cô, như bị người hung hăng đánh mấy cái tát.

“Chúng ta tháng sau sẽ phải kết hôn, anh tại sao có thể như thế với em.” Nước mắt Tưởng Tuệ trượt xuống, đột nhiên thét chói tai, “Anh tại sao có thể như thế với em.”

Có mấy người nghe thấy tiếng của cô, tò mò nhìn qua.

Một màn này, thật sự quá khó coi.

Hạ Thần Hi vô tâm lại ở dưới gốc cây ngọc lan, xoay người muốn rời khỏi, Tưởng Tuệ chợt hét lớn, “Hạ Thần Hi, cô đứng lại!”

Đường Bạch Dạ nói, “Đủ rồi, chuyện của chúng ta, tự chúng ta giải quyết, cùng cô ấy không có quan hệ.”

Tưởng Tuệ cười lạnh, “Đường Bạch Dạ, anh thế nào lại nhẫn tâm như vậy, em vì anh trả giá tất cả, đợi bảy năm, anh lại nói muốn yêu người phụ nữ này, vì sao?”

Bên cạnh có người chỉ trỏ, Đường Bạch Dạ hoa tâm người nào không biết, phong lưu thành tính, ba ngày hai lần lên đầu báo chí tiêu khiển, Tưởng Tuệ cho tới bây giờ đều giả cảm vờ điếc, lần này thế nào đột nhiên không cảm thấy được nào.

Mọi người đều rất kinh ngạc, nghị luận nhao nhao, cùng xem cuộc vui.

Trần Dương cũng vui sướng khi người khác gặp họa, anh đã nói, Đường Bạch Dạ một ngày nào đó sẽ thua trên người phụ nữ, ai bảo anh ta coi phụ nữ không là gì.

“Chuyện của tôi, không cần giải thích với cô.” Sắc mặt Đường Bạch Dạ lạnh lùng nghiêm nghị, người càng ngày càng nhiều, anh cũng không muốn cùng Tưởng Tuệ dây dưa.

Người ngoài đồn đại chuyện nhảm, Đường đại thiếu xưa nay không để vào mắt.

Chỉ là, anh không muốn làm trò tiêu khiển miễn phí.

Tưởng Tuệ cười lạnh, lau nước mắt, “Anh phong lưu thành tính, không có vấn đề, em vẫn luôn khoan dung anh, em muốn, sau khi kết hôn anh sẽ an phận, thôi khôn dây dưa với phụ nữ, chơi một chút không sao cả, dùng chút tiền có thể đuổi đi, dù sao chơi gái cũng phải trả tiền.”

Sắc mặt Đường Bạch Dạ lập tức trầm xuống, nguy hiểm nhìn Tưởng Tuệ, Hạ Thần Hi không biểu cảm gì, dấu hiệu nổi giận cũng không có.

Trần Dương nhủ may, lời này thực sự nói rất khó nghe, cô còn là thiên kim thị trưởng.

“Tưởng Tuệ, cầm miệng!” Đường Bạch Dạ quát chói tai.

Tưởng Tuệ cả giận nói, “Em nói không đúng sao? Anh muốn tìm phụ nữ, sao không tìm người khá hơn một chút, lại tìm loại phụ nữ chưa kết hôn mà đã có con, người phụ nữ không biết kiềm chế?”

Hạ Thần Hi cứng đờ, lại cấp tốc che giấu cứng ngắc của mình, vẫn như cũ cười đến ngọt ngào.

Đường Bạch Dạ giật mình, chưa kết hôn sinh con?

Có ý gì?

Tưởng Tuệ vừa nhìn sắc mặt Đường Bạch Dạ liền biết, anh không biết chuyện này, lập tức trong lòng vui vẻ, cô thống khổ nói, “Đường, anh bị người phụ nữ này lừa, anh cho là cô ta là người tốt sao? Cô ta không phải, con trai cô ta đang học tiểu học, vị thành niên đã sinh đứa nhỏ, cô ta căn bản không phải người phụ nữ tốt, ai biết quá khứ đã từng xảy ra chuyện gì, cô ta chẳng qua nhìn trúng tiền của anh, muốn lừa gạt tiền của anh mà thôi.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ chậm rãi chống lại ánh mắt Hạ Thần Hi, con người thâm thúy tà mị, gió bão ngưng tụ, anh một chữ một nói, trầm giọng hỏi, “Hạ Thần Hi là con trai của cô?”

Hạ Thần Hi biết sự tình giấu giếm không được, gật gật đầu, “Bé đích thực là con trai ruột của tôi.”

“Vì sao cô chưa bao giờ nói cho tôi biết?” Đường Bạch Dạ nắm chặt nắm tay, trong lòng có một cỗ tức giận. Anh càng phẫn nộ, sắc mặt lại là yên lặng, thậm chí còn cười đến rất tao nhã.

Hạ Thần Hi nói, “Đường tổng, là chính anh hiểu lầm con trai tôi thành em trai tôi, cũng không phải là tôi không nói cho anh chân tướng.”

104. Chương 104: Đàn Ông Đồ Kị Là Đáng Sợ Nhất

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ giận quá hóa cười, nhìn ánh mắt nhìn Hạ Thần Hi như ghét cái gì đó.

Tưởng Tuệ ở một bên châm ngòi thổi gió, “Đường, em nói đúng, cô ta là phiền tử (ed k hiểu), cô ta không có nói cho anh biết cô ta có con, cô ta chỉ là muốn lừa anh.”

“Câm miệng!” Đường Bạch Dạ quát chói tai, “Cô có phải hay không phiền tử, chính tôi sẽ phán đoán, không cần cô nhiều lời!”

Tưởng Tuệ không thể tin tưởng mở to hai mắt, Đường Bạch Dạ chợt kéo Hạ Thần Hi qua, cáo từ cũng không có, kéo Hạ Thần Hi rời khỏi, đem cô nhét vào Lamborghini, ánh mắt của anh lãnh lệ giống như có thể đem người bắn chết.

Tưởng Tuệ trơ mắt nhìn bọn họ rời khỏi phòng khách yến hội.

Đường Bạch Dạ một đường xe, vẫn đem xe dừng ở Tân Giang, anh xuống xe, đi tới bờ sông hóng gió, tính toán tỉnh táo lại, nghe Hạ Thần Hi giải thích, đó là một loại phần nộ vô pháp phát tiết.

Cô vậy gạt anh!

Đứa nhỏ lạnh lợi đáng yêu kia, là con trai ruột của cô, cũng không phải em trai.

Hạ Thần Hi nhìn bóng lưng của anh, mím môi, xuống xe, bờ sông gió lớn, có chút lạnh, cô mặc lễ phục không có tay, không khỏi cảm thấy ít áo.

Đường Bạch Dạ a, Đường Bạch Dạ, anh có biết hay không, Hạ Thiên là con của anh.

Đương nhiên, nếu có thể, tôi hi vọng anh vĩnh viễn cũng không cần biết.

Bởi vì, tôi biết, có lẽ chuyện của chúng ta là chuyện cũ, chẳng phải hoàn mỹ, tôi cũng không hi vọng, tất cả sẽ mở ra trước mắt, chuyện gì tàn khốc, không thể tiếp thu.

Bóng đêm rất trầm, ánh sáng rải rác, có vẻ càng thêm chế.

Hạ Thần Hi đi tới bên người Đường Bạch Dạ, phong cảnh bờ sông, có chút lạnh lẽo, thổi trúng người cảm thấy, tâm thật lạnh.

“Tôi lần đầu tiên thấy hai người là trong siêu thị, vì sao bé gọi cô là chị?” Đường Bạch Dạ trầm giọng hỏi.

Anh là người rất nhạy bén, đem một màn bọn họ gặp nhau nhớ mãi, có cái gì kỳ lạ, vì sao, anh nghĩ không ra.

Hạ Thần Hi thấy chiêu phá chiêu, “Đường tổng, dù cho bé gọi tôi là chị, anh cũng sẽ cảm thấy chúng tôi là chị em, không ai nghĩ đến, tôi cùng Hạ Thiên sẽ là mẹ con, bởi vì tuổi của tôi, đích thực sẽ không có con trai lớn như vậy.”

Cô ở bên ngoài làm việc, mới hơn hai mươi tuổi, ai sẽ nghĩ tới cô có đứa con trai hơn 7 tuổi.

“Đường tổng, cũng không phải là tôi có ý định lừa gạt anh.” Hạ Thần Hi chậm rãi nói, “Chúng tôi là mẹ con, người khác thế nào không sao cả, cuộc sống của chúng tôi cũng không cần người ngoài đến tham gia, cho nên là mẹ con, là chị em, người khác cho rằng thế nào, chúng tôi sẽ không quan tâm.”

Đường Bạch Dạ cười lạnh, trong lòng đè nén một đoàn lửa giận, gió biển thổi vào cũng không thể tiêu tan, hung ác nham hiểm dọa người.

Hạ Thần Hi yêu ghét rõ ràng, dám yêu dám hận, nếu như lý trí này, ai có thể làm cho cô ở tuổi vị thành niên, cam nguyện mạo hiểm nguy hiểm, sinh hạ đứa nhỏ, người đàn ông này lại là hạng người gì, có thể làm cho Hạ Thần Hi ái mộ như vậy. (ảnh chứ ai, vậy cũng thắc mắc)

Nếu không có ái mộ, lấy tính tình của cô, tại sao lại sinh hạ đứa nhỏ.

Vừa nghĩ tới có người chiếm cứ tâm Hạ Thần Hi, cô yêu người khác, Đường Bạch Dạ nắm tay giống như muốn bóp nát.

Lửa giận cùng lòng đố kị, thiêu đốt anh giống như không có lý trí.

Đúng vậy, là đố kị!

Anh biết, cũng không phải là Hạ Thần Hi lừa gạt anh có đứa nhỏ, mà là, tâm Hạ Thần Hi từng thuộc về người khác.

Cô từng thuộc về người đàn ông khác.

Anh đố kị, với cha của Hạ Thiên.

“Lúc cô sinh Hạ Thiên, đang lúc đi học, lại là vị thành niên, tại sao muốn sinh hạ đứa nhỏ?” Đường Bạch Dạ cảm thấy, anh muốn biết rõ vì sao lại như vậy.

105. Chương 105: Tôi Cần Người Yêu, Cũng Cần Được Yêu

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi dựa vào lan can bờ sông, ngẩng đầu nhìn bầu trời đêm, ký ức trở lại tám năm trước.

“Tôi không có bạn bè, không có người thân, có lẽ là bởi vì rất cô đơn đi.” Khóe miệng Hạ Thần Hi tươi cười, cô không biết tại sao mình sinh hạ đứa nhỏ, cô chỉ biết là, cô yêu đứa nhỏ.

“Không có gì là thuộc về tôi, chỉ có bảo bối, bất kể như thế nào, tôi rất vững tin, chỉ có bảo bối của tôi, bé trời sinh liền thuộc về tôi, là một phần của tôi.”

“Tôi có thể tin nhiệm bé, yêu bé, tôi sẽ không lo lắng, bảo bối hội từ phía sau lưng cho tôi một đao, tôi sẽ không lo lắng, bảo bối sẽ phản bội tôi.”

“Bởi vì tôi yêu bé, là một loại bản năng, bé yêu tôi, cũng là một loại bản năng.”

“Chỉ có chúng tôi đây đó, có thể tương hỗ tín nhiệm, tương hỗ thương yêu, đối với cái gì không có tôi mà nói, đây là rất trân quý.”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, không hiểu Hạ Thần Hi vì sao lại nói ra như vậy.

Cái gì tín nhiệm, cái gì phản bội, anh nghe như lọt vào trong sương mù.

Hạ Thần Hi chợt cười, “Có lẽ, thật muốn nói một nguyên nhân, đó chính là tôi cần một người yêu tôi, cũng cần một người bị tôi yêu.”

“Chỉ đơn giản như vậy!”

Đường Bạch Dạ thật sâu nhìn cô, “Cha Hạ Thiên đâu?”

Hạ Thần Hi đột nhiên cười thật ngọt ngào, “Đường tiên sinh, đây là việc tư của tôi.”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, phẩy tay áo bỏ đi.

Anh mở cửa, ngồi lên xe, nhấn ga, tuyệt tình mà đi, không nhìn Hạ Thần Hi một cái.

Hạ Thần Hi biết, anh thật nổi giận.

Cô không biết nên nói cái gì, cảm thấy tất cả rối loạn.

Dọc theo đường Tân Giang đi hai mươi phút rồi, Hạ bảo bối rất thích buổi tối dắt chó đi dạo, thích ở nhà bọn họ cùng Tiểu Bảo và Tiểu Bối chơi đùa, đột nhiên thấy Hạ Thần Hi không có tinh thần trở về, lấy làm kinh hãi.

“Ôi, mẹ, ai chà đạp người?” Hạ bảo bối thổi một tiếng huýt gió, Tiểu Bối hoan hỉ trời địa nhào tới, ôm nữ chủ nhân nói dối.

Trong lòng Hạ Thần Hi tất cả trầm trọng tan thành mây khói, tất cả trở nên không quan trọng, nhẹ nhõm như vậy.

Chỉ cần nghe thấy tiếng bảo bối, tất cả phiền não sẽ không thấy.

Hạ Thần Hi xoa xoa đầu Tiểu Bối, vui vẻ nói, “Bảo bối, Đường Bạch Dạ biết con là con trai mẹ, không phải là em trai.”

Hạ bảo bối một chút ngoài ý muốn cũng không có, giống như chuyện bình thường sẽ xảy ra.

“Cha phản ứng gì?”

“Phản ứng bình thường.” Hạ Thần Hi nói, nghĩ đến mặt Đường Bạch Dạ hung ác nham hiểm, không khỏi bật cười.

Anh rút cuộc vì sao sinh khí, cô cũng không phải là rất rõ ràng.

Anh thoát nhìn cũng không ngại cô có con trai, chỉ là anh vẫn đang rất phẫn nộ.

Này rất làm người ta khó hiểu.

“Cha thật đáng thương.” Hạ bảo bối cười hỏi, “Mẹ, mẹ tính toán lúc nào thăng thần thì được khoan hồng?”

Bé trái lại rất chờ mong cha biết thân phận của bé, sẽ là cái biểu tình gì, nhất định rất đặc sắc.

“Nếu như nói cho Đường Bạch Dạ, con là con anh ta, dự đoán anh ta sẽ phát tác bệnh tim.” Hạ Thần Hi cười nói, “Mẹ cũng không tính nói cho anh ta biết, cứ như vậy đi, về sau, hãy nói.”

Hạ bảo bối nhún bả vai một cái, bé không sao cả.

Mặc dù bé rất thích cha, có thể có mẹ, bé cũng rất thỏa mãn.

Hạ bảo bối ngồi ở trên người Tiểu Bảo, cười híp mắt nói, “Đúng rồi, mẹ, nói cho mẹ biết một việc, trường học của con có cũng truyền hình tổ chức chuyên mục nhi đồng đọc sách, con đã báo danh.”

“Tùy ý.” Hạ Thần Hi nói, “Sẽ quảng bá ra sao?”

106. Chương 106: Gió Thổi Mưa Đông Trước Cơn Bão

Editor: thanh huyền

“Đương nhiên!” Hạ bảo bối cười đến ưu nhã mê người như vậy, “Bảo bối nhà người đáng yêu lại thân sĩ như vậy, điều quan trọng nhất là, ăn ảnh a, không quảng bá ra rất đáng tiếc.”

“Như thế!”

“Ha ha ha... Mẹ, con yêu mẹ chết mất.”

...

Tưởng Tuệ gọi điện thoại cho Đường Bạch Dạ, liên tiếp cũng không thông, Đường Bạch Dạ tắt máy, cô lại gọi cho Lâm Nhiên, còn có mấy người bạn của Đường Bạch Dạ, kết quả không ai biết Đường Bạch Dạ đi đâu.

Anh có thể trong nhà Hạ Thần Hi hay không?

Tưởng Tuệ lắc lắc đầu, “Không có khả năng, anh không có khả năng đi, cô hiểu biết Đường, anh nhất định hận chết Hạ Thần Hi lừa gạt, sao có thể nhanh như vậy tha thứ cô.”

Cô ở nhà lo sợ bất an, Tưởng thị trưởng hỏi cô tình huống, Tưởng Tuệ trả lời không yên lòng được.

Tưởng thị trưởng nói, “Con gái à, đàn ông cần nhất là không gian, con đừng trói chặt.”

“Cha, cha rốt cuộc giúp đỡ ai, con trói chặt sao?” Tưởng Tuệ nói xong vô cùng ủy khuất, “Đường phong lưu hoa tâm như vậy, cần bản không đem con để vào mắt, cha xem anh ấy có nhiều phụ nữ như vậy.”

Tưởng thị trưởng mở báo chí ra, không nói lời nào.

Tưởng Tuệ làm nũng kéo Tưởng thị trưởng, “Cha, cha nói một chút đi, anh ấy nhất định sẽ nghe lời cha.”

“Ồ nháo!” Tưởng thị trưởng nói, “Chuyện con cùng Bạch Dạ, thế nào muốn cha can thiệp, còn ra thể thống gì, để Bạch Dạ biết, sẽ nghĩ con nói bên tai cha, sẽ càng không vui.”

Tưởng Tuệ giậm chân, “Cha!”

“Con gái ngoan, con để hết dụng tâm bên cạnh nó là được.”

“Tâm tư của con ở bên cạnh anh ấy, chẳng lẽ còn chưa đủ sao? Còn muốn thế nào?” Tưởng Tuệ nói xong càng ủy khuất, “Nhưng anh ấy vì sao không yêu con, con có nhan sắc, tính cách cũng rộng rãi, có tri thức hiểu lễ nghĩa, vì sao anh ấy không yêu con.”

Tưởng thị trưởng thấy con gái như vậy, cũng là đau lòng, nhưng đàn ông có mấy người không hoa tâm, ông thấy nhiều lắm, cũng lười nói.

“Con biết rõ, con còn muốn gả cho nó, lúc trước cha đề nghị con gả cho tam Đường thiếu gia thật tốt, đứa bé kia càng ổn trọng.”

“Cha!” Tưởng Tuệ giận, “Con thích Đường Bạch Dạ, sẽ phải là Đường Bạch Dạ, cha giúp con nói một chút thôi.”

“Cha con không dạy nổi người này.” Tưởng thị trưởng bắt đầu dĩ nhiên.

Tưởng Tuệ không nghe theo, “Cha, hạnh phúc con gái quan trọng, hay là mặt mũi cha quan trọng?”

Tưởng thị trưởng thấy cô lại muốn khóc, chỉ có thể buông tay, “Được rồi, được rồi, lúc rảnh rỗi ta sẽ cùng nó ăn một bữa cơm, nói chuyện vấn đề của hai đứa, hôn lễ tháng sau cử hành, con cũng đừng lo lắng.”

“Vị trí Đường thiếu phu nhân, nhất định là của con.”

“Con gái ngoan, đừng khóc.”

Tưởng Tuệ ôm cánh tay Tưởng thị trưởng, “Cảm ơn cha.”

“Con à, thực sự là khắc tinh của cha.”

Đường Bạch Dạ liên tiếp mấy ngày không có xuất hiện, ngược lại là tin tức anh và Tưởng Tuệ sắp kết hôn truyền càng lúc càng lợi hại, Hạ Thần Hi trầm nghĩ, nếu nói là Đường Bạch Dạ với cô có chút ý tứ, muốn đạt được cô.

Bây giờ nghe thấy cô có đứa nhỏ, dự đoán cũng là chặt đứt ý niệm.

Kể từ đó cũng tốt, miễn cho ai thương tổn.

Tiết Giai Vân vô ý oán giận, Lâm Nhiên cùng Đường Bạch Dạ đến New York công tác, thật nhàm chán, Hạ Thần Hi thế mới biết, là Đường Bạch Dạ đi nước Mỹ, cũng không ở trong nước.

Ngày này, thành phố S phát sinh một đại sự.

Công trường Hằng Kim lại xảy ra chuyện, tầng 37 lại một lần nữa sụp xuống, cùng ba tám tầng sụp xuống, chết và bị thương nhiều công nhân, tin tức ầm ầm truyền đến, cấp tốc lan tràn toàn bộ giới kiến trúc.

Chủ kỹ sư Triệu Phong trốn tránh trách nhiệm, đem trách nhiệm toàn bộ giao cho Hạ Thần Hi.

107. Chương 107: Hạ Thần Hi Bị Đưa Vào Sở Tạm Giữ

Editor: thanh huyền

Bởi vì tầng 37 là căn cứ bản thiết kế của Hạ Thần Hi tiến hành tu bổ, xảy ra vấn đề, đương nhiên là Hạ Thần Hi phụ trách.

Cảnh sát đến đưa Hạ Thần Hi đi, mang đến sở tạm giữ.

Lúc thẩm vấn Hạ Thần Hi, cô hết sức kinh ngạc, cô lần cuối cùng đến công trường Hằng Kim kiểm tra lúc, tầng trệt còn tốt, thế nào đột nhiên sụp xuống ?

Trần Dương giận, lập tức phái Chu Phóng cùng Trần Khiết, Tiết Giai Vân thành một đội, chuyên môn tiến hành điều tra đối với sự việc lần này, kiểm tra nguyên nhân sự cố, lại bị cảnh sát cản trở, không cho phép bọn họ nhúng tay.

Công trình bên này phái kỹ sư có kinh nghiệm hơn tiến hành điều tra đối với sự việc lần này.

Hạ Thần Hi bị giam ở cảnh - xét cục.

Trần Dương cùng Trần Bình tự mình đi nộp tiền bảo lãnh, lại bị chặn trở về, không cho phép nộp tiền bảo lãnh.

Thậm chí ngay cả mặt cũng không thấy.

Trần Dương cả giận nói, “Này không hợp lý, tuyệt đối không hợp lý, công trình xảy ra vấn đề, sao có thể chỉ có Thần Hi phụ trách? Lại nói, tôi tin Thần Hi, Trần Bình, lập tức đi tra một chút, rốt cuộc chuyện gì xảy ra.”

Trần Bình gật đầu, Hằng Kim sụp xuống chuyện này, hiển nhiên có vấn đề.

Triệu Phong là chủ kỹ sư, vậy mà bình yên vô sự, Hạ Thần Hi lại bị tạm giữ sở, điều đó không có khả năng.

“Anh, nếu không cùng Tưởng Tuệ gọi điện thoại, cha cô ta là thị trưởng, cô ta hẳn là có biện pháp.” Trần Bình chỉ có thể nói như vậy, vô luận như thế nào, trước đưa người ra đến lại nói, sở tạm giữ thành phố S cũng không có cái gì tốt.

Trần Dương gật đầu, gọi điện thoại cho Tưởng Tuệ, nói rõ ý đồ, mặc dù hi vọng xa vời, anh còn là hi vọng Tưởng Tuệ có thể giúp anh giúp một tay.

Tưởng Tuệ nói, “Trần tổng, không phải tôi không muốn giúp, Hằng Kim chuyện này, chính phủ áp lực rất lớn, vô cùng coi trọng, sợ rằng tạm thời không thể nộp tiền bảo lãnh, xin lỗi, tôi không thể giúp được.”

Trần Dương biết, cầu Tưởng Tuệ hi vọng rất nhỏ, nhưng vẫn đang hi vọng cô không như vậy, không ngờ, phụ nữ tức giận, quả thực có thể thấy chết không cứu.

Hạ Thần Hi ở lại sở tạm giữ một ngày, là cô phải chịu khổ một ngày.

Tưởng Tuệ cúp điện thoại, vừa lúc Triệu Phong đến tìm cô, Tưởng Tuệ cùng anh ta đến thư phòng nói chuyện, thần sắc Triệu Phong không tốt, “Tiểu Tuệ, lần này em nhất định phải giúp, báo cáo tầng 37 Đường thị cùng WPL lưu, Đường thị bên này, anh sẽ nghĩ biện pháp sửa chữa xóa đi, WPL em phải nghĩ biện pháp.”

Tưởng Tuệ nói, “Anh yên tâm, Hạ Thần Hi chỉ là giao báo cáo mà thôi, thiết kế là nói cho các người biết, công ty không có lưu, báo cáo là một chuyện, thiết kế án là một chuyện, không thể đánh đồng, chỉ cần có khẩu cung, cô ta ít nhất ngồi tù năm năm.”

“Chuyện này sợ rằng thực sự phiền toái, anh không ngờ sẽ chết người.” Triệu Phong khổ não nói, “Anh vốn chỉ nghĩ chế tạo một chút phiền phức, để Hạ Thần Hi tới một lần nữa, tìm cơ hội hại cô ta, không ngờ hại chết người khác.”

Tưởng Tuệ lạnh lùng cười, “Làm đại sự giả, không câu nệ tiểu tiết, chuyện này anh làm tốt lắm, cục công an là địa bàn của bác, thế nào để Hạ Thần Hi câm miệng, bác ấy biết phải làm sao.”

“Tiểu Tuệ, em thực sự tính toán giết người?” Triệu Phong không xác định hỏi, “Có phải quá độc ác hay không, hai người lại không có thâm cừu đại hận.”

“Chúng ta hận lớn, chiếu lời của tôi đi làm.” Tưởng Tuệ trầm giọng nói, “Cha tôi là thị trưởng, bác của anh cùng cha anh cũng có địa vị trong giới chính trị, ai có thể thấy chúng ta thế nào.”

“Anh hiểu được, tuyệt đối sẽ không để Hạ Thần Hi có cơ hội ra.” Triệu Phong hạ quyết tâm, không đầy một lát liền cáo từ.

Tưởng Tuệ đứng ở trước cửa sổ, nhìn xe của anh ta rời đi, lạnh lùng cười.

108. Chương 108: Hạ Bảo Bối Bạo Phát

Editor: thanh huyền

“Hạ Thần Hi, cô nghĩ cùng tôi đấu, nằm mơ, tôi để cô chết như thế nào cũng không biết.”

Ánh trắng lạnh lẽo bao phủ lên gương mặt người phụ nữ, mang theo một tầng hung ác nham hiểm, như nữ quỷ lấy mạng.

Hạ bảo bối ở nhà biết tin tức Hạ Thần Hi bị giam vào buổi tối, lúc Trần Dương không có biện pháp nộp tiền bảo lãnh Hạ Thần Hi, Hạ bảo bối liền biết, việc này sau lưng có người giật dây, có người cố ý hãm hại mẹ bé.

Mẹ bé, bé sẽ giải cứu..

Hạ bảo bối ngồi trước máy vi tính, liên tiếp lãnh đạo kênh vương bài lính đánh thuê, trầm giọng hỏi, “Có người ở thành phố S hay không?”

Lục Trần thổi một tiếng huýt gió, “Bảo bối, cậu có phiền toái? Tiêu Tề nhanh như vậy tìm tới cửa?”

Hạ bảo bối không có tính nhẫn nại, “Tôi hỏi các người, có người ở thành phố S hay không?”

Lục Trần vừa nghe giọng điệu này của Hạ bảo bối, biết có chuyện phát sinh, khẽ nói, “Có một đội nhân mã, người không nhiều. Những người này của chúng ta, cũng không ở thành phố S.”

“Có bao nhiêu người?” Hạ bảo bối hỏi.

Vân nói, “Thế lực của chúng ta không ở thành phố S, không nhiều, muốn xem làm chuyện gì.”

“Ở cục cảnh sát, có người hay không?”

Lục Trần vừa nghe thật hưng phấn, “Ồ kìa, muốn gì ở cục cảnh sát, cảnh sát Đông Nam Á cùng cảnh sát giao thông một cấp bậc, kia phải dùng tới người nào a, tùy tiện phái một người đơn thương độc mã cũng có thể bình bộn họ.”

Hạ bảo bối không nói thêm gì nữa, lấy máy tính của chính mình ra, gõ một chuỗi kí tự, xuất hiện một mạng lưới thế giới, tìm được vị trí cụ thể của Triệu Phong.

“Liên hệ bọn họ, để cho bọn họ đến tiểu khu nhà trọ cảnh biển số hai chờ tôi.”

“Biết.” Lục Trần hỏi, “Bảo bối, đã xảy ra chuyện gì? Quá tốn đi, bị đồn cảnh sát tới tìm phiền phức, thật là tổn hại khí thế lính đánh thuê chúng ta.”

“Tối nay, tối nay không mang người của tôi đi, tôi phá đồn cảnh sát.”

Hạ bảo bối tắt máy vi tính, thay một cái áo gió màu đen, đúng thời gian ra cửa, đứng trước cửa chính nhà trọ cảnh biển số hai, có bốn chiếc limousine chống đạn đang chờ, Hạ bảo bối đi đến trước một cái xe.

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra một gương mặt anh tuấn lại lạnh ngạnh.

“Tiểu bằng hữu, cháu đi chỗ khác chơi đi.” Nam nhân anh tuấn nói, “Anh đang đợi người.”

Hạ bảo bối cầm lấy máy tính, mở cửa xe, ngồi vào trong xe, chỗ ngồi phía sau chỉ có một người đàn ông, tức giận nói, “Tiểu bằng hữu nhà ai, không biết lễ phép như thế, lăn xuống đi, nếu không lão tử một bấn chết người!”

Người đàn ông anh tuấn phía trước nói, “Tiểu bằng hữu, này không thể đùa, nên đi xuống.”

Hạ bảo bối nguy hiểm nheo mắt lại, chột hạ giọng, “Tôi là Hạ Thiên!”

Toàn xe ba người đàn ông sững sốt, bao gồm người đàn ông ngồi chỗ tài xế ngồi nam nhân, toàn bộ kinh ngạc quay đầu lại.

“Hạ... Hạ...”

Đây là âm thanh của Hạ bảo bối, “Hạ Thiên, Hạ Thiên.”

Toàn xe kinh ngạc trừng lớn mắt, giống như nhìn thấy người ngoài hành tinh xâm lấn địa cầu, ba giây đồng hồ sau, đồng thời cúi đầu, Hạ Thiên thấy bọn họ muốn cúi chào mình, không thêm để ý.

“Còn muốn té tôi sao?”

Gương mặt người đàn ông khóc tang gương mặt, “Tiểu chủ nhân, tôi có thể yêu cầu miễn tội chết vừa rồi không?”

Hạ Thiên hừ lạnh một tiếng, khí phách văng khắp nơi, “Lái xe!”

“Dạ!”

Hạ bảo bối trầm giọng nói, “Đi khu biệt thự.”

“Dạ!”

Bốn cỗ xe chống đạn, cấp tốc hướng đại lộ đi.

Người đàn ông anh tuấn tự giới thiệu, “Tiểu chủ nhân, tôi kêu Liễu An, người phụ trách vương bài lính đánh thuê thành phố S, phía trước vị này chính là Lý Cường, phía sau là Lý Hổ, xin hỏi, muốn chúng ta làm cái gì?”

109. Chương 109: Tiết Mục Phấn Khích Trên Du Thuyền

Editor: thanh huyền

Lý Hổ nói, “Cấp trên công đạo, tất cả nghe cậu chỉ huy.”

Hạ Thiên âm ngoan nói, “Chúng ta đi kêu một người.”

Liễu An nói, “Trời ạ, nếu như nói cho Long lão đại, cậu là một đứa trẻ, khẳng định anh ấy sợ đến muốn cùng xuống với phụ thân (cha), anh vẫn luôn nghĩ cậu giống bọn họ.”

Hạ Thiên nói, “Không muốn lấy tôi cũng sinh vật đơn bào so sánh, vậy sẽ sỉ nhục chỉ số thông minh của tôi.”

Mọi người, “...”

Long lão đại xác thực một điểm, tiểu chủ nhân, cậu thực sự quá... Có kiến thức.

Xưng hô sinh vật đơn bào này rất phù hợp với lão đại.

Không đầy một lát tới, dừng ở một biệt thự, Hạ Thiên nói, “Đi đem Triệu Phong đến, không muốn kinh động bất luận kẻ nào.”

“Dạ!” Liễu An dẫn người tiến biệt thự, Lý Hổ phụ trách bảo hộ Hạ Thiên.

Lý Hổ nói, “Tiểu chủ nhân, cậu muốn gọi ai, chúng ta đến kêu là được, bảo đảm để hần thư thư phục phục.”

Hạ Thiên lạnh lùng cười, “Tôi muốn đích thân kêu!”

Một khắc kia, trên mặt bé biểu tình, Lý Hổ đánh đổ, tuyệt đối là sát khí giết chóc quả quyết, thật không dám tin, đây là một đứa nhỏ, quá đáng sợ.

Lúc Triệu Phong bị mang đi ra, cơ hồ toàn thân xích - lỏa, xem ra là chính chơi đùa hăng say bị người kéo dậy, trên người khoác áo choàng tấm, Liễu An vốn định đẩy anh ta vào.

Hạ bảo bối ghét bỏ liếc anh ta một cái, “Phía sau xe đi vào.”

Liễu An cũng không nói lời vô ích, đem anh ta ném vào xe phía sau, bốn cỗ xe cấp tốc rời khỏi.

Lý Hổ vì Triệu Phong mặc niệm, mặc dù chỉ là đơn giản đối mặt, Lý Hổ lại biết, vị tiểu chủ nhân này thủ đoạn độc ác, sát phạt quả quyết.

Triệu Phong mơ mơ màng màng khi tỉnh lại, co rúc ở trên du thuyền, trong khoang thuyền ánh đèn không rõ nửa nọ nửa kia, tiếng nước ầm ầm, càng lộ ra mấy phần âm trầm khủng bố, như là hiện trường phim kinh dị.

Triệu Phong sợ đến thét chói tai, anh chỉ nhớ rõ mình ở trong nhà đang cùng bạn gái, đột nhiên hôn mê, bị người kéo đi, là ai to gan như vậy, dám động.

Vừa mới nghĩ như vậy liền nhìn thấy có bóng người đứng ở trước mặt, hình thành một cực khí áp thấp.

Xơ xác tiêu điều.

“Các người thật to gan, có biết tôi là ai hay không, dám đem tôi bắt tới, mau thả tôi ra, nếu không muốn chết.” Triệu Phong lộn chết không sợ nước sôi, vậy mà hi vọng mang bối cảnh ra hù dọa người.

Này vừa nhìn cũng không phải là người tốt lành gì.

Triệu Phong là phú nhị đại, quan nhị đại, chính là ăn chơi lêu lổng, nhưng cho tới bây giờ cũng không biết chút kiến thức gì về hắc đạo chân chính.

Đã biết chẳng qua là tiểu bang phái.

Nhưng mà, người như vậy, tuyệt đối là anh ta chưa từng thấy qua.

“Triệu Phong, đừng sợ, tôi rất ôn nhu.”

Đang lúc Triệu Phong sợ đến muốn chết, tiếng nói non nớt của Hạ bảo bối vang lên, thậm chí là mang theo ý cười, làm người ta cảm thấy như một cơn gió xuân.

Lý Hổ rung mình một cái, nếu tiểu chủ nhân ôn nhu.

Thiên hạ sẽ không có bạo lực a a a.

Triệu Phong theo tiếng nói nhìn sang, chỉ thấy một đứa nhỏ ẩn giấu trong bóng đêm, anh thấy không rõ mặt mày, chỉ thấy là một đứa nhỏ, còn có ba gã đàn ông che chở.

“Các người là ai?”

“Tôi là ai không quan trọng.” Hạ bảo bối cười mỉm nói.

“Các người nghĩ muốn cái gì, đòi tiền sao?”

“Tiền của tôi, có nhiều có thể đề chết anh.” Hạ bảo bối phong độ nhẹ nhàng nói.

“Vậy cậu rốt cuộc muốn cái gì?” Triệu Phong sợ.

Hạ bảo bối càng là chậm như vậy, anh cảm thấy sợ hãi, giống như chính mình đang ở trong một cuộc chiến, anh sờn tóc gáy.

110. Chương 110: Không Nên Xem Thường Vị Thành Niên

Editor: thanh huyền

”Tôi hỏi anh, công trình Hằng Kim sụp xuống, anh rút cuộc động tay động chân cái gì? Hạ bảo bối theo bóng mờ đi ra, cả người lộ ở tia sáng, bé không sợ Triệu Phong nhìn thấy mặt.

Chỉ cần hắn dám nói ra, bé tuyệt đối sẽ khiến hắn hối hận vì đã đến thế giới này.

”Cậu nói bậy bạ gì đó, tôi cái gì cũng không làm, mặc kệ chuyện của tôi, là Hạ Thần Hi phụ trách, chuyện không liên quan đến tôi.” Triệu Phong kêu, anh cuối cùng cũng hiểu ý đồ của Hạ bảo bối.

”Triệu Phong...” Hạ bảo bối cười híp mắt hô tên của anh ta, thái độ ưu nhả lại thân sĩ, khiến người bên cạnh cảm thấy, a, con cái nhà ai phong độ siêu nhiên như thế a, thật có giáo dưỡng.

Nhưng mà, việc bé làm sẽ không có giáo dưỡng như thế.

”Anh không có gì kiên trì.” Hạ bảo bối vươn tay ra, ”Cho tôi một khẩu súng.”

Liễu An đưa khẩu súng đưa tới, Hạ bảo bối lên cò, chuyển chuyển, hướng Triệu Phong, ”Nói, anh động chân tay gì?”

Triệu Phong có chút sợ hãi, nhưng anh lại cảm thấy khẩu súng đưa bé cầm trên tay là giả, thế là, Triệu Phong lại không sợ như vậy sợ, ”Cậu không cần lấy một khẩu súng giả đến uy hiếp tôi, tôi ta cái gì cũng không biết.”

”Súng giả?” Hạ bảo bối nhú mày, cười đến biếng nhác cực điểm, giống như trên tay đang cầm đồ chơi thật sự.

Chợt, bảo bối bóp cò, đạn bắn ra, rơi vào bên người Triệu Phong, trên mặt đất đánh ra một động, Triệu Phong thoáng cái bối rối, không thể động đậy, Hạ bảo bối lại động một cái.

”A...” Một tiếng hét thảm, Triệu Phong bưng chân oa oa kêu to, đau đến lăn trên mặt đất.

Hạ bảo bối không có ý tứ thối thối hòng súng, cái động tác kia, giống như sát thủ hắc đạo lăn lộn nhiều năm.

Đột nhiên cười, cười đến rất áy náy, rất có dáng vẻ không có ý tứ.

”Không có ý tứ, thương pháp của tôi không quá chuẩn.”

Nói xong còn lộ ra một nụ cười rất ngượng ngùng, Liễu An sợ đến thần kinh run lên, thiếu chút nữa khóc gào, vì sao người đứng đầu vương bài lính đánh thuê lại giống người biến thái a a a.

Anh cho rằng Lục Trần đã đủ biến thái.

Không ngờ, còn có người biến thái hơn tồn tại.

Đột nhiên, hòng súng Hạ bảo bối lại một lần nữa nhắm ngay anh ta, thanh âm lạnh lẽo, ”Nói, vì sao hãm hại Hạ Thần Hi?”

Giờ khắc này, bộ dạng vừa cười đùa biến mất, đứa nhỏ trước mắt, ánh mắt lãnh lệ, sát khí văng khắp nơi, mang theo một cỗ khí trời sinh, không khí chung quanh ngưng tụ.

Khí phách, mười phần khí phách.

Mang theo một loại khí lực non nớt cùng kết hợp.

Một đứa nhỏ, lại có khí thế như vậy.

Có thể nghĩ, tương lai là nhân vật hô phong hoán vũ như thế nào.

“Tôi không có hãm hại cô ta, không có hãm hại cô ta.” Triệu Phong sắp chết giãy giụa, bưng vết thương khóc gào, thanh âm vô cùng khó nghe.

Hạ bảo bối tươi cười xán lạn như một đóa hoa, “Triệu Phong, công trường Hằng Kim, anh là chủ kỹ sư, xảy ra chuyện, anh không gánh trách nhiệm, sự tình, để Hạ Thần Hi gánh, chỉ số thông minh của tôi là 250, anh nghĩ rằng tôi thực sự là đứa trẻ bảy tuổi sao?”

“Tuổi thượng trường nâng đỡ anh, cho nên anh không sợ có phải không?”

“Bản lĩnh Hạ Thần Hi, tôi tin tưởng, nếu quả thực dựa theo bản thiết kế của cô ấy, không thể xuất hiện sự xuống.”

“Triệu Phong, mặc dù tôi rất ôn nhu, nhưng anh cũng đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi.”

“Tôi thực sự không biết, thực sự không biết...” Triệu Phong khóc gào.

Hạ bảo bối xán lạn cười, nói, “Đem anh ta kéo tới trên boong thuyền đến.”

Không đầy một lát, Triệu Phong đã bị kéo trên sàn tàu.

Hạ bảo bối nói, “Triệu Phong, tôi có rất nhiều thời gian, nếu anh không muốn nói, nếu không, ... Trò chơi này sẽ không chơi thật khá.”

111. Chương 111: Thiên Sứ Cùng Ma Quỷ Kết Hợp

Editor: thanh huyền

“Cha tôi sẽ giết cậu, tuyệt đối sẽ giết cậu.”

“Yên tâm, cha anh chết, tôi còn chưa có chết đâu.” Hạ bảo bối ôn hòa trả lời, “Đem anh ta buộc lại, vứt xuống biển.”

Liễu An sai người đem Triệu Phong buộc lại, Triệu Phong sợ đến thét chói tai.

“Anh gọi đi, đây là trên biển, không ai nghe được đâu” Hạ bảo bối cười đến mê người, “Tôi có nhiều biện pháp để anh sống không được mà chết không xong, anh tốt nhất nên thành thật, cho tôi một lý do không giết anh.”

Liễu An đem dây thừng cột vào bên hông Triệu Phong, mặt khác một đoạn cột vào đuôi thuyền, Triệu Phong không biết vì sao bọn họ phải làm như vậy.

Bọn họ rất cuộc muốn làm cái gì.

Trong bóng đêm, Hạ bảo bối non nớt đáng yêu, nở nụ cười, nhưng mà, xung quanh lại chuyển động khí tức xơ xác tiêu điều, ác ma cùng thiên sứ kết hợp.

“Cậu muốn làm gì?”

“Không làm cái gì, cho anh vận động cực hạn, nhìn anh có thể chống bao lâu.” Hạ bảo bối nói, “Đàn ông đều thích vận động cực hạn.”

Ngay lúc Triệu Phong kinh ngạc, Lý Hổ đem anh ta giơ lên, phù phù một tiếng vứt xuống biển.

Triệu Phong ăn mấy miếng nước biển, lại nổi lên, “Các người rất cuộc muốn làm gì?”

Hạ bảo bối cho anh ta một nụ hôn gió, chợt một âm thanh truyền đến, “Lái thuyền!”

Du thuyền chợt mở ra, tốc độ càng lúc càng nhanh, càng lúc càng nhanh, Triệu Phong bị trôi ở đuôi thuyền bị ngâm ở dưới biển, du thuyền cứ như vậy kéo ở trên biển, đại khái một km.

Du thuyền chậm rãi ngừng.

Sắc mặt Triệu Phong trắng bệch, chăm chú cầm lấy dây thừng hô hấp, so với người chết đuối thảm hại hơn. Như vậy cực nhanh, sợ hãi, sẽ làm anh ta chân chính cảm nhận được cái gì gọi là kề cận cái chết.

Giống như tự do, nhưng không có biện pháp giải thoát.

“Nếu như anh không nghĩ ra lý do để tôi không giết anh, chỉ sợ anh sẽ chết ở trên biển.” Hạ bảo bối lạnh lùng nói, “Lái thuyền!”

Thuyền lại một lần nữa lái đi, Triệu Phong thét chói tai, tiếng hét rất nhanh được nước biển bao phủ.

Bóng đêm trên mặt biển tạo ra một đường trắng xóa.

Như vậy sáu lần, Triệu Phong hôn mê.

Triệu Phong bị sợ đến lá gan đều phải phá.

Hôn mê lại bị người cứu tỉnh, thân thể Triệu Phong vẫn đang ngâm trong nước biển, trong mắt tất cả đều là sợ hãi, giống như không có nửa cái mạng.

“Tiếp không xa, thì có đàn cá mập.” Hạ bảo bối cười híp mắt nói, “Tôi rất chờ đợi anh có thể cùng cá mập múa.”

“Không muốn, không muốn, tôi có thể thả Hạ Thần Hi!” Triệu Phong khóc gào, cuối cùng cũng mở miệng, anh thật sự là không dám.

Thực sự không dám.

Đứa nhỏ này thực sự quá độc ác, thủ đoạn trừng phạt người quá ly kỳ, ai bị như thế hơn mười phút dự đoán đều phải dọa phá đảm.

“Tôi không tin anh, tôi muốn đêm nay nhìn thấy cô ấy.”

“Được, tôi lập tức gọi người thả người.”

“A, Hạ Thần Hi được thả, ai tới nhận tội.”

“Tôi đến, tôi đến, chỉ cần cậu không giết tôi.” Triệu Phong nói, “Tôi sẽ nói sự thật, là tôi không có dựa theo bản thiết kế của Hạ Thần Hi thi công, chuyện không liên quan đến cô ấy.”

Hạ bảo bối đứng ở đuôi thuyền, áo choàng màu đen hóng gió lay động, xẹt qua khí phách, bé trên cao nhìn xuống nhìn Triệu Phong, “Thật ngoan, anh sớm như vậy có phải tốt không.”

Ngụ ý, rất có điểm đáng tiếc.

Hạ bảo bối khổ não vượt cảm, hỏi Liễu An, “Tôi có một vấn đề làm phiền.”

“Tiểu chủ nhân mời nói.”

“Anh ta đi đến bệnh viện, súng này giải thích thế nào a?” Hạ bảo bối rất có thân sĩ phong độ hỏi.

Liễu An cười, “Hôm nay bến tàu có hắc bang chém giết, Triệu Phong đi qua, trúng đạn lạc.”

Hạ bảo bối bình tĩnh đại ngộ, hỏi Triệu Phong, “Anh hiểu chưa?”

“Hiểu, hiểu.”

112. Chương 112: Ban Đêm Đường Đại Thiếu Gia Xông Vào Đồn Cảnh Sát

Editor: thanh huyền

Hạ bảo bối lại cười híp mắt nói, “Triệu Phong, tôi và anh cùng đến đồn cảnh sát, nếu như tôi không thấy được Hạ Thần Hi ra, như vậy, tiếp theo chúng ta cũng không phải là nói chuyện tốt như vậy, tôi cũng sẽ không ôn nhu như thế.”

“Được, được, tôi đáp ứng cậu.”

“Lần sau lại hăm hại Hạ Thần Hi...”

“Không dám, không dám...”

Hạ bảo bối gật gật đầu, tỏ vẻ trẻ nhỏ dễ dạy, lại hỏi, “Anh nhớ kỹ mặt tôi sao?”

“Không nhớ.”

“Anh đêm nay thấy tôi sao?”

“Không.”

“Tôi uy hiếp anh sao?”

“Không có!”

Hạ bảo bối rất hài lòng, cho nên nói thôi, người cũng đã dạy dỗ, cái gì xương cứng cũng mềm nhũn.

Lý Hổ nghĩ thầm, đứa nhỏ này thực sự là nhân tài trời sinh hắc đạo.

Hạ bảo bối buồn chán phất tay một cái, “Hồi bến tàu.”

Lý Hổ yếu yếu hỏi, “Tiểu chủ nhân, muốn kéo anh ta đi lên sao?”

“Đi lên làm cái gì, cho anh phao.” Hạ bảo bối xán lạn cười, lộ ra một hàm răng trắng noãn, Triệu Phong kêu lên, Hạ bảo bối ghét bỏ nhũu mày, giống như bình thường nghe tạp âm.

“Chuyển về, càng nhanh càng tốt.”

“Dạ!”

Thế là, Triệu Phong đáng thương lại bị du thuyền kéo, ở trên biển du đãng.

Trở lại bến tàu, anh ta đã không có nửa cái mạng, bốn chiếc xe chống đạn đến của đồn cảnh sát, Hạ bảo bối đá Triệu Phong xuống, “Hai mươi phút không thấy Hạ Thần Hi ra, anh chuẩn bị thấy diêm vương.”

Đùi phải Triệu Phong trúng đạn, mất máu quá nhiều. Bệnh viện cũng không dám đi, đụng đụng ngã ngã chạy đến cảnh - xét cục.

Hạ bảo bối xuống xe, để Lý Hổ bọn họ ở trong bóng tối chờ, một mình bé đứng ở ngoài cục cảnh sát.

Đứng không được ba phút, đột nhiên một chiếc Ferrari màu đen việt dã chột dừng ở cửa cục cảnh sát, trên mặt đất vẽ ra một dấu vết sắc bén, Đường Bạch Dạ cùng Lâm Nhiên xuống xe, Đường Bạch Dạ nhìn thấy Hạ bảo bối đứng ở cửa cục cảnh sát, có chút kinh ngạc.

Hạ bảo bối nhìn thấy Đường Bạch Dạ cũng rất kinh ngạc, người ở nước Mỹ, vì sao nhanh như vậy trở lại?

Chẳng lẽ vừa nghe tin tức gấp trở về, dù cho như vậy, cũng không có chuyển bay nhanh như vậy a.

“Bảo bối...” Đường Bạch Dạ đi tới, hơi ngồi xổm người xuống, đột nhiên nhìn thấy Hạ bảo bối thật bất ngờ, tự nhiên cho rằng Hạ bảo bối là chờ Hạ Thần Hi, đứa nhỏ nhỏ như vậy, cô độc như vậy đứng ở bên ngoài cục cảnh sát.

Tâm Đường Bạch Dạ đau.

“Đang đợi mẹ sao?”

Hạ bảo bối gật đầu, Đường Bạch Dạ kiên định nói, “Chờ chút một chút, chút nhất định sẽ đưa mẹ cháu ra.”

Đường Bạch Dạ cùng Lâm Nhiên đi vào đồn cảnh sát, khéo môi Hạ bảo bối gọi lên ý cười.

Xem ra, cha bé so với trong tưởng tượng muốn quan tâm mẹ bé.

Bác Triệu Phong là trưởng cục công an, Triệu Phong khập khiễng tiến vào, cục trưởng giận dữ, trên đùi anh ta trúng đạn, tuy không phải rất nghiêm trọng, nhưng lại bị ngâm trong nước muối, thoát nhìn rất khủng bố, cục trưởng lập tức phái người nghĩ đưa anh ta đi bệnh viện.

Triệu Phong lại làm cho cục trưởng trước thả Hạ Thần Hi.

“Bác, thả cô ta đi, van người.” Triệu Phong sợ đến không nhẹ, chẳng sợ đã ở cục cảnh sát, anh cũng rất sợ hãi, anh biết, mắt đứa bé kia đang nhìn anh, nếu không thả Hạ Thần Hi, anh sẽ không có mạng.

“Chuyện công trình, cháu sẽ phụ trách, cháu sẽ phụ trách, bác thả Hạ Thần Hi đi, chuyện không liên quan đến cô ấy.”

Hạ Thần Hi án chết, vốn chính là Triệu Phong ở sau lưng làm chủ, vốn Hạ Thần Hi cũng không có chuyện gì, trong lòng cục trưởng đại nhân cũng minh bạch, là bọn họ một tay ở sau lưng thao túng, bây giờ đột nhiên nói thả người, ông rất khiếp sợ.

Uống lộn thuốc?

113. Chương 113: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (1)

Editor: thanh huyền

“Là có người uy hiếp cháu phải hay không, có bác giúp cháu chịu trách nhiệm, dù cho bác gánh không nổi, còn có thị trưởng, cháu sợ cái gì?” Cục trưởng giận dữ hỏi.

“Không có, không có, bác, bác thả người trước.”

“Còn dám nói không có, cháu xem chân một chút, là ai nổ súng.”

Triệu Phong nói, “Cháu hôm nay đi bến tàu, có hắc bang chém giết, cháu trúng đạn lạc, rơi xuống biển, không ai làm bị thương hết.”

Triệu Phong đột nhiên sụp đổ quất lên, “Bác, bác thả Hạ Thần Hi đi, cháu cầu xin bác.”

Cục trưởng coi như là ngu ngốc cũng biết trong đó có lừa gạt, nhất định có người uy hiếp Triệu Phong, nổ súng bắn Triệu Phong, nhưng anh ta không nói, nếu khiếp sợ như này, có thể làm cho Triệu Phong không sợ trời không sợ đất sợ hãi như vậy, sợ rằng đối phương cũng không tốt.

Hai người đang nói chuyện, một cảnh sát gõ cửa, “Cục trưởng, Đường đại thiếu tới, muốn gặp ngài.”

Sắc mặt Triệu Phong trắng bệch, mất máu quá nhiều đã muốn hôn mê, “Bác, thả Hạ Thần Hi, chuyện này cháu sẽ chịu trách nhiệm.”

...

Sắc mặt Cục trưởng không tốt, sắc mặt Đường Bạch Dạ lại cực tối, anh vừa nghe tin tức, lập tức trở về, chuyển bay nhanh nhất cũng là sáng mai đến, anh dùng máy bay tư nhân Đường môn bay về nước, chính là sợ Hạ Thần Hi ở cục cảnh sát xảy ra chuyện gì.

“Thả Hạ Thần Hi.” Đường Bạch Dạ cũng không quanh co lòng vòng, nói rõ ý đồ, “Cục trưởng, người của tôi ông cũng dám bắt, ông thực sự là ăn gan hùm mật gấu.”

Trần Dương chỉ là tổng giám đốc WPL châu Á - Thái Bình Dương, thế lực anh ở thành phố S không giống Đường gia thâm căn cố đế như vậy (ý là lâu đời, thế lực lớn).

Đường gia là quý tộc thành phố S, thế lực thâm thấu ở mỗi một giai tầng, đừng nói cục trưởng, chính là thị trưởng cũng muốn kiêng dè ba phần, ông là không thể trêu vào Đường Bạch Dạ, mặc dù Triệu Phong trúng đạn trọng thương, ông còn là cười theo.

“Đường tổng, không có ý tứ, chuyện này chỉ là một hiểu lầm, chỉ là một hiểu lầm...”

Ngay từ đầu, Tưởng Tuệ cùng Triệu Phong tạo áp lực, lại oằn từ từ, cố ý hãm hại Hạ Thần Hi, bọn họ cũng nghĩ đến nếu là Đường Bạch Dạ đến làm khó dễ liền chuyển Tưởng thị trưởng ra, công trình chất kiểm, bọn họ nghĩ là ở cục cảnh sát giết chết Hạ Thần Hi.

Cho là cô không phối hợp, bệnh tim tái phát nên chết.

Chỉ là không ngờ, bọn họ còn không có động thủ, Đường Bạch Dạ trở lại .

Sợ rằng Tưởng Tuệ cũng không ngờ, Đường Bạch Dạ sẽ nhanh như vậy trở về, bọn họ vốn tính toán nửa đêm động thủ, muốn Hạ Thần Hi vô thanh vô tức biến mất.

Bây giờ Triệu Phong sửa lại ý, lại có Đường Bạch Dạ tạo áp lực, cục trưởng không chịu nổi.

“Nếu là hiểu lầm, thả người!” Con người Đường Bạch Dạ như ở ma quỷ, lãnh lệ tà mị, thấy trong lòng cục trưởng bắn khoăn.

Một cảnh sát đưa bọn họ đi tìm Hạ Thần Hi.

Trong ngục tạm giam ánh đèn rất tối, Đường Bạch Dạ chỉ thấy bóng người núp ở góc, cúi thấp đầu, giống như dùng qua hình, tóc rất ướt, y phục cũng rất ướt, giày cao gót ở một bên.

Một bóng dáng nhỏ như vậy, co ro trong góc tường.

Lộ ra một cổ bắt lực, yếu đuối, làm tâm người khác đau.

Con người Đường Bạch Dạ co rụt lại, trong lòng nổi lên một cổ gió bão, bọn họ đáng chết, vậy mà dụng hình!

Cục trưởng khẩn trương đứng ở một bên, nếu sớm biết tình thế sẽ biến hóa nhanh như vậy, ông cũng sẽ không nhanh như vậy dụng hình, thực sự là tự tìm khổ.

Cửa lao bị mở ra, Hạ Thần Hi rụt lui vai.

Điều kiện này phóng ra động tác, để lửa giận Đường Bạch Dạ trong nháy mắt châm.

Có thể nghĩ, bọn họ dùng cục hình.

“Hạ Thần Hi, đừng sợ, là tôi.” Đường Bạch Dạ nói, chậm rãi đến gần Hạ Thần Hi, này mới phát hiện, mu bàn tay trắng nõn bị thứ gì đó làm bị thương, có vài vết máu.

Trên chân cùng trên cổ tay cũng có dấu vết thương.

Hạ Thần Hi chột ngắc đầu lên, ánh mắt xẹt qua một mặt nghiêm nghị, lại chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, giống như không dự liệu đến sẽ là Đường Bạch Dạ .

Tóc của cô ướt sũng , sắc mặt trắng bệch, môi không có chút máu, trên cổ có một vết xước, hai cúc áo sơ mi bị rơi, cổ áo mở, lộ ra xương quai xanh mỹ lệ, còn có vết thương.

Đường Bạch Dạ chỉ cảm thấy trên huyết thái dương gân xanh nổi lên, ánh mắt Hạ Thần Hi lưu động, lại có một loại cảm giác thống khổ.

“Đáng chết!” Đường Bạch Dạ cởi áo khoác của mình, khoác ở trên người Hạ Thần Hi, “Đừng sợ, có tôi ở đây, bọn họ sẽ không thương tổn cô.”

Nước hoa Dior đem cô bao bọc, áo khoác anh, có nhiệt độ cơ thể, trong nháy mắt trấn an Hạ Thần Hi.

“Chúng ta về nhà.” Đường Bạch Dạ ôm cô.

Về nhà?

Trong lòng Hạ Thần Hi âm áp, cô biết, lần này cô là bị người hãm hại.

Cô biết thế lực sau lưng nhiều Triệu Phong, có thể điều động toàn bộ giới chính trị, cô cho rằng, cô nhất định sẽ ngồi tù, cô duy nhất không bỏ xuống được chính là Hạ bảo bối, cô mong mỗi Đường Bạch Dạ có thể tới cứu cô.

Cô không biết, đến chính mình cũng có một ngày cùng đường.

Hy vọng duy nhất, lại là Đường Bạch Dạ .

Lúc cô thụ hình, một câu không nói, năng lực chịu đau của cô vượt qua tưởng tượng, những cảnh ngục giết mình, càng hưởng trên người cô kêu, nhưng chính là nghe không được cô kêu đau, cầu xin tha thứ. Trong lòng cô ý niệm duy nhất là, Đường Bạch Dạ sẽ đến .

Anh nhất định sẽ tới.

Cô theo một ánh mắt ác ý nhìn ra được, bọn họ là muốn mạng của cô, không phải ngồi tù.

Lúc cô cho rằng mình phải chết không thể nghi ngờ, Đường Bạch Dạ tới.

Anh nói, chúng ta về nhà.

Những lời này, mang cho cô nhiều chấn động, Đường Bạch Dạ sợ rằng cũng không biết.

Hạ Thần Hi ở trong nháy mắt đó, mắt hơi đỏ.

Lúc cô sinh Hạ bảo bối, không có chảy một giọt nước mắt, Hạ bảo bối là khó sinh, cái loại đau đớn đó, giống như là không thể chịu đựng được, cô lại không khóc, bây giờ lại vì một câu nói đơn giản của người đàn ông này.

Có cảm giác muốn khóc.

Hạ Thần Hi đứng lên, lảo đảo một bước, lại xoay người trở về, mang theo giày cao gót của cô.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ xẹt qua cục trưởng, trầm giọng hỏi, “Ai ra tay?”

Cục trưởng vẻ mặt đau khổ, “Đường tiên sinh... Thực sự chỉ là hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?” Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, nói, “Ngày nào đó tôi để ông mất đi mũ quan, chỉ sợ cũng là hiểu lầm.”

Thị trưởng anh không để vào mắt, hướng chỉ là cục trưởng.

Khí phách này, trời sinh đã có.

Cục trưởng sợ đến sắc mặt trắng bệch, Đường Bạch Dạ nắm quyền lực, một cái ghế, anh cẩn thận từng li từng tí mà đỡ Hạ Thần Hi lên, Lâm Nhiên ở trong phòng dạo qua một vòng, lắc lắc đầu, làm một thủ thế an toàn.

Đường Bạch Dạ vén tay áo lên, bảo thạch lam ở trong bóng đêm phát ra một ánh sáng nhàn nhạt, khó thấy được Đường Bạch Dạ ưu nhã thân sĩ có phong độ, lại có mang theo một cỗ nguy hiểm cực hạn.

Giống như là hoa anh túc, càng là mỹ lệ, càng là nguy hiểm.

Chân mày một đường, cười tươi như hoa, lại lãnh lệ như đao.

“Tôi hỏi ông, là ai ra tay?” Đường Bạch Dạ hỏi, càng lộ vẻ yêu lý yêu khí, “Đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi.”

Cục trưởng đại nhân không có biện pháp, chỉ có thể đem bốn người hành hình gọi ra, Lâm Nhiên cấp tốc đóng cửa, cản trở người khác xem.

Thân hình Đường Bạch Dạ như điện, mọi người còn chưa có rõ ràng, anh đã nắm lấy vai một người đàn ông, hung hăng ném ra, trọng trọng ấn ở trên sàn nhà, nắm tay giơ lên, bỗng nhiên nện xuống.

114. Chương 114: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (2)

Editor: thanh huyền

Mau, ngoan, chuẩn!

Trong bóng đêm vắng vẻ, trong cục cảnh sát nghe thấy tiếng xương sườn gãy, âm thanh nhẹ răng rắc.

Cục trưởng hoảng sợ, ba người đàn ông còn lại cũng hoảng sợ.

Đường Bạch Dạ không ngừng đánh, huy quyền, đập cảm hướng một người đàn ông, đánh rớt mấy cái răng, người ngã ở trên tường, lại trở về, phun ra một cổ máu loãng. Đường Bạch Dạ một cước giẫm nát trên mặt của anh ta.

Ánh mắt lệ khí như ma.

“Đường... Đường... Đường tiên sinh...” Cục trưởng sợ đến nói lắp, kinh hồn táng đảm.

Hai người kia muốn chạy trốn, lại bị Đường Bạch Dạ một tay nắm lấy, một tay giơ lên, đập hướng ghế dài bên cạnh, một người trong đó chạy ra hướng Hạ Thần Hi.

Đường Bạch Dạ chân dài ngăn cản, như rác rưởi đá ra, người nọ trên mặt đất lăn một vòng, đầu đánh vào góc bàn, máu tươi chảy ra.

Một người khác sợ đến rút súng ra, vô ý thức tự vệ, bóp cò bắn về phía Đường Bạch Dạ .

“Tiểu Lý, bỏ súng xuống!”

Nhưng mà, đã không còn kịp rồi.

Bên cạnh ánh mắt Hạ Thần Hi trợn tròn, lại thấy bóng dáng Đường Bạch Dạ như quỷ mỵ, cấp tốc đi lên, con dao bổ về phía cổ tay của người kia, anh ta thiếu chút nữa bóp cò, súng lục rơi trên mặt đất, phát ra kêu rên.

Đường Bạch Dạ nắm lấy cổ tay của người kia, trở tay, bẻ gãy cổ tay của người kia.

Anh ta trong nháy mắt đã bất tỉnh.

Cục trưởng, còn có cảnh sát còn lại sợ đến không thể động đậy.

Đây là ngang nhiên đánh cảnh sát.

Ngang nhiên đánh cảnh sát a.

Đường Bạch Dạ cứ như vậy đơn thương độc mã ở cục cảnh sát đánh người giống như mua rau dưa ở chợ, thân thủ rất lợi hại, trong đó một cảnh sát còn cầm súng, thiếu chút nữa bóp cò, đây là tốc độ bưư hân bao nhiêu.

Đường Bạch Dạ giải quyết bốn gã cảnh sát, đứng lên, phất phất tay áo không biết có hay không bụi, như nhìn rác rưởi trên mặt đất, một người té xỉu, ba người khóc gào.

Anh không dùng súng, Hạ Thần Hi nhìn thấy bên hông anh có một khẩu súng, không biết vì sao, cô biết tên cây súng lục kia, Desert Eagle, súng lục chi vương, súng lục trung vương giả phong phạm.

Nhưng anh không cần, liền dùng loại này tranh đấu.

Đánh ra một loại bạo lực kết hợp.

Kỳ thực, thế giới đàn ông, nắm tay là vương đạo, súng lục chỉ là công cụ giết người, thực lực chân chính, vĩnh viễn là nắm tay.

Tốc độ, mỹ cảm.

Đường Bạch Dạ mặc áo sơ xanh da trời, quần dài màu đen, cả người thoát nhìn rất yuppie, ưu nhã không mất sinh khí, cao to lại không mất lực cảm.

Lúc anh động thủ, nhất cử nhất động, đem lực tốt đẹp kết hợp cùng một chỗ.

Anh hoàn mỹ nói lên cái gì gọi là bạo lực học mỹ cảm.

Thân thủ người này, giống như có thể trở thành đặc công hoặc lính đánh thuê.

Lâm Nhiên thổi một tiếng huýt gió, đã nhiều năm không thấy Đường Bạch Dạ động thủ, mấy năm này, anh ta trở nên lười , luôn luôn dùng súng, bên người cũng thường có, cực ít thấy động thủ.

Thực sự là đã nghiền.

Thực sự, nhìn Đường Bạch Dạ đánh nhau, đó là một loại hưởng thụ thị giác.

Cục trưởng lau mồ hôi trên đầu, sợ đến sắc mặt trắng bệch, mà người này lại là Đường Bạch Dạ , ông không thể trêu vào a.

Anh ta động một đầu ngón tay, cục cảnh sát giống như con ruồi bị diệt.

“Đường tiên sinh, Hạ tiểu thư bị thương hẳn là cần phải xử lý.” Cục trưởng đại nhân dù sao thấy qua quen mặt, cuối cùng cũng ổn định lại, lúc này ông chỉ nghĩ làm sao cho đại phật rời khỏi.

Không thể trêu vào, còn không trốn sao?

Đường Bạch Dạ lạnh lùng đảo qua bọn họ, “Mấy theo dõi đêm nay, các người hiểu phải xử lý thế nào.”

115. Chương 115: Phụ Nữ Của Tôi, Cũng Dám Đánh? (3)

Editor: thanh huyền

“Hiểu!” Cục trưởng nói, dám không hiểu sao?

Đường Bạch Dạ chậm rãi buông tay áo, “Tối nay tôi có tới cục cảnh sát sao?”

“Không!”

“Tôi đánh người sao?”

“Không!”

“Bọn họ thế nào bị thương?”

“Huấn luyện bị thương.”

Đường Bạch Dạ giống như rất hài lòng, ôm ngang Hạ Thần Hi lên, lạnh giọng nói, “Cục trưởng, chỉ một lần này, nếu là lại rơi vào tay tôi, tôi khuyên ông việc này cũng đừng làm.”

“Dạ, dạ...”

Cục trưởng lau mồ hôi, nhìn Đường Bạch Dạ ôm Hạ Thần Hi ra cửa, cuối cùng cũng ý thức được một việc. Hạ Thần Hi này bọn họ không thể trêu vào.

Đường Bạch Dạ không phải muốn kết hôn với Tưởng Tuệ sao?

Vì sao cùng Hạ Thần Hi dây dưa không rõ?

Đường Bạch Dạ ôm Hạ Thần Hi ra, Lâm Nhiên là người sau người, lúc này mới thầm giật mình, Đường Bạch Dạ lần này là đùa thật , nghe thấy Hạ Thần Hi bị bắt đến cục cảnh sát, anh ta ngựa không dừng vó trở về gấp.

Anh ta rất kỳ quái, vì sao anh ta quan tâm Hạ Thần Hi như vậy.

Bây giờ nhìn Đường Bạch Dạ vì Hạ Thần Hi mà động thủ, anh liền biết, Đường Bạch Dạ tới là thực sự.

Bằng không, long trời lở đất cũng không thể khiến Đường Bạch Dạ động thủ.

Đây là chuyện gì đã xảy ra?

Anh vậy mà không biết.

Đường Bạch Dạ ôm Hạ Thần Hi ra, Hạ bảo bối vẫn đang đứng ở bên ngoài, thấy bọn họ ra, đưa tay nhìn đồng hồ một cái, “Đường tiên sinh, động tác quá chậm.”

So với bé dự tính thời gian, vượt qua ba phút.

Đường Bạch Dạ chột nhú mày, Lâm Nhiên kinh ngạc, đứa nhỏ này vậy mà biết bọn họ làm cái gì ở bên trong?

Quá thần kỳ đi?

Đường Bạch Dạ chẳng chặc đảng hoàng giải thích, thế nào nhìn đều là một thân sĩ, “Không có ý tứ, lâu lắm không có động thủ, có chút mới lạ.”

Hạ Thần Hi ý bảo anh buông cô, Hạ bảo bối tiến lên, trầm mặc ôm lấy Hạ Thần Hi.

Mẹ, xin lỗi, bảo bối là chậm một bước, để mẹ chịu khổ.

Hạ bảo bối thầm nghĩ, bé vẫn là không đủ mạnh, vẫn là không có năng lực tốt hơn bảo vệ mẹ, nếu như bé là Đường Bạch Dạ, trước tiên tới rồi, sợ rằng không ai có thể thương tổn mẹ.

“Mẹ không có việc gì.” Hạ Thần Hi nói.

Đau lòng xoa khuôn mặt bảo bối.

Khuôn mặt bé thật lạnh, xem ra là đứng bên ngoài gió rất lâu.

So với việc trên người bị thương, cô càng đau lòng đứa nhỏ hơn.

Đường Bạch Dạ để mẹ con họ lên xe, Lâm Nhiên lái xe, “Đi bệnh viện.”

“Về nhà!” Hạ Thần Hi nói, “Tôi không muốn đi bệnh viện.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, ánh mắt đảo qua mặt của cô, kỳ thực đều là bị thương ngoài da, không cần phải đi bệnh viện, hơn nữa đêm, cô cũng không thích một người ở trong bệnh viện.

Hạ bảo bối nắm tay Hạ Thần Hi, Đường Bạch Dạ nghĩ nghĩ, lái xe đưa bọn họ về nhà trọ cạnh biển.

Lâm Nhiên cáo từ trước, Đường Bạch Dạ đưa mẹ con hai bọn họ lên lầu.

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối cũng không có cự tuyệt.

Lâm Nhiên nhìn bóng lưng ba người, có một loại cảm giác rất kỳ quái, thế nào nhìn đều là một nhà ba người, rất hòa hợp.

Đây là lần đầu tiên Đường Bạch Dạ đến nhà Hạ Thần Hi.

Hơn một trăm mét vuông không gian được bố trí vô cùng ấm áp, là sắc điệu ấm áp, thoát nhìn thật ấm áp, có cảm giác gia đình, một hồi đến, Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối liền nhào tới, gào khóc gọi, Đường Bạch Dạ cẩn thận quan sát cái nhà này.

Giống như lập tức thích ở đây.

Thật ấm áp.

Bình hoa trên bàn ăn cắm một bó hoa bách hợp, phòng khách là một bó hoa hồng sâm panh, hai loại hoa không cùng màu sắc đem thêm cho toàn bộ căn phòng vẻ lịch sự tao nhã, thu dọn rất sạch sẽ, thoát nhìn mẹ con bọn họ rất chú trọng cuộc sống.

Hạ bảo bối đến phòng ngủ mở nước, lại cho thêm vào nước một thìa muối ăn.

116. Chương 116: Kí Ước Mơ Hồ Của Hạ Tiểu Thư

Trong phòng khách, Hạ Thần Hi uống nước, Đường Bạch Dạ lấy áo khoác mình ra, ngón tay dài đẩy váy của cô ra, đập vào mắt là một mảnh máu tụ, làn da trắng tích tụ, máu tụ như vậy nhìn vô cùng khủng bố, nhìn thấy mà giật mình.

Đường Bạch Dạ nghiêm nghị thoáng qua, lộ sát khí.

“Đáng chết!”

Hạ Thần Hi kéo vạt áo mình lên, “Không chuyện gì, chỉ là vết thương nhỏ.”

“Bọn họ vì sao đối với cô dụng hình?”

Hạ Thần Hi nói, “Bức tôi thừa nhận tội công trường Hằng Kim.”

Đường Bạch Dạ trầm mặc, vô cùng không vui, “Triệu Phong đáng chết!”

Hạ bảo bối ra, nói, “Mẹ, mẹ đi tắm, miễn cho trên người lạnh.”

Hạ Thần Hi nhìn Đường Bạch Dạ một cái, tiến phòng ngủ chính, Đường Bạch Dạ ngồi ở trên sofa, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, anh đã 30 tiếng đồng hồ không có chớp mắt qua, mệt mỏi rồi, lúc này chính cần nghỉ ngơi.

Hạ bảo bối nói, “Đường tiên sinh, đa tạ ngài tới cứu mẹ cháu.”

Mặc dù, Đường Bạch Dạ chưa có tới, bé cũng có thể cứu mẹ, nhưng mà, bé không có cách nào ở trên địa bàn của bọn họ, mà giáo huấn bọn họ một trận, để cho bọn họ làm thương tổn Hạ Thần Hi.

Điểm này, Đường Bạch Dạ làm được.

Có thù tất báo, là đặc điểm của bọn họ.

“Ngồi!” Đường Bạch Dạ nói, kéo bảo bối ngồi bên người, “Chuyện này, chú sẽ cho mẹ cháu một cái công đạo.”

“Không cần, sẽ có người đòi công đạo, nhưng không phải chú.” Hạ bảo bối nói, ánh mắt lạnh khốc như đao.

Nháy mắt tức thì, lại cười đến ngây thơ chất phác.

“Chỉ cần mẹ không có việc gì là được.” Hạ bảo bối lại thêm một câu.

Đường Bạch Dạ nhìn nhìn Hạ bảo bối một cái, ngẩng đầu nhìn đến cái giá trong phòng khách là ảnh chụp của mẹ con bọn họ, một người cũng có, nhiều là chụp chung, theo Hạ bảo bối một tuổi đến bảy tuổi, hằng năm cũng có.

Tư thế giống nhau như đúc.

Hạ bảo bối một năm một bộ dáng, càng lúc càng phần nộn đáng yêu.

Hạ Thần Hi vẫn không có thay đổi, luôn luôn gương mặt đó, luôn luôn như vậy.

Tươi đẹp mỹ lệ.

“Mẹ con các người cảm tình rất tốt.”

“Đúng vậy, cháu cùng mẹ sống nương tựa lẫn nhau, cháu chỉ có mẹ, mẹ chỉ có cháu.” Hạ bảo bối nói, “Ở trong lòng cháu, bất luận ai trên đời cũng không quan trọng bằng mẹ.”

Đường Bạch Dạ đột nhiên rất hâm mộ tình cảm mẹ con bọn họ, thực sự rất hâm mộ.

Từng, anh cũng có mẹ thương yêu, chỉ là thời gian rất ngắn.

Sau khi bảy tuổi, anh không còn cảm nhận được tình yêu.

Thế giới của anh, tràn đầy cừ hận, phản bội, máu, giết chóc.

Lại không có cái khác.

Tình cảm đã thành xa xỉ phẩm, anh không hề có.

Không ai yêu anh, anh cũng không yêu người khác.

“Đường tiên sinh, chú thích mẹ cháu sao?” Yên lặng một hồi, Hạ bảo bối đột nhiên hỏi.

Đường Bạch Dạ buồn ngủ, vô ý thức trả lời một câu, “Thích.”

“Không để ý có sự tồn tại của cháu?” Hạ bảo bối lại hỏi, đã lâu cũng không thấy Đường tiên sinh có một câu nói, Hạ bảo bối kinh ngạc quay đầu lại, này mới phát hiện, Đường Bạch Dạ đã ngủ.

Hạ bảo bối, “...”

Bé đem chân tay Đường Bạch Dạ để lên, so pha rộng, lại êm, , rất thoải mái, Đường Bạch Dạ ngủ một đêm hẳn là không thành vấn đề, Hạ bảo bối đến trong phòng ngủ lấy một cái chăn ra, đắp lên trên người Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi ở trong phòng tắm, lau thân thể.

Cô không nói với Đường Bạch Dạ , đồn cảnh sát đãi ngộ cô những gì.

Bọn họ dùng khăn mặt che miệng mũi của cô, hướng trên mặt cô đảo hồi, cô không thể hô hấp, chỉ có thể dùng miệng hô hấp, nước theo yết hầu vào, đau đến vô cùng khó chịu, đường hô hấp cũng bị nước ngăn chặn.

117. Chương 117: Con Muốn Cho Mẹ Đi Ngang Qua Thành Phố S

So với chết chìm thảm hại hơn, ngực kịch liệt đau đớn, kịch liệt mất hoa.

Hoảng hốt, cô giống như nhìn thấy rất nhiều hình ảnh nghiền nát.

Giống như, cô từng trải qua bức cung như vậy.

Mơ hồ không rõ.

Kế tiếp là ẩu đả, toàn thể giới đao phủ thủ đoạn, đau đớn cùng cô, thật là một bữa ăn sáng, cho dù là cắt ngang xương cốt, sợ rằng cô cũng sẽ không nhúu mày một chút.

Phụ nữ khác nũng nịu, kim đâm một chút cũng kêu nửa ngày.

Cô lại chịu được đau đớn.

Giống như, đau đớn như vậy, cô trải qua vô số lần, bởi vì thói quen, cho nên nhẫn nhịn được.

Cô không có nói cho người nào chính là, nếu là Đường Bạch Dạ không đến, nếu là lại một lần nữa với cô hành hình, sợ rằng cô không biết sẽ làm ra chuyện gì đến, cô có thể cảm giác được thân thể mình lý vẫn kiềm chế một thứ gì đó sắp phun ra.

Máu, bạo lực , nguy hiểm .

Đây là cô vẫn liều mạng kiềm chế gì đó, không biết từ lúc nào bắt đầu, không có biện pháp kiềm chế.

May mắn, Đường Bạch Dạ tới.

Đường Bạch Dạ ...

Hạ Thần Hi nhìn bóng mình trên mặt nước, trên mặt mặt mỗi rõ ràng, thẳng đến Hạ bảo bối ở cửa phòng tắm gõ, “Mammy, hai mươi phút , dừng lâu quá.”

Bé sợ một mình mẹ ở trong phòng tắm nghĩ lung tung, cho nên gõ cửa nhắc nhở.

Hạ Thần Hi mỉm cười, “Liên đi ra.”

Bảo bối nhà cô khi cô khi dễ thì oa oa , khả năng lần đầu tiên nhìn thấy cô chật vật như vậy chắc là không quen.

Hạ Thần Hi thay áo ngủ, Hạ bảo bối kêu cô qua, giúp cô sấy tóc, gió nóng nóng thổi da đầu, có một loại thoải mái khôn kể, Hạ Thần Hi hỏi, “Con thể nào cùng Đường Bạch Dạ cùng nhau đến đồn cảnh sát, con gọi điện cho anh ta sao?”

Hạ bảo bối nói, “Không phải, chúng ta không phải cùng đi , mẹ, đừng hỏi, nói chung, không có việc gì là được.”

Hạ Thần Hi nhíu mày, bảo bối thể nào xác định không có việc gì .

Ngữ khí chắc chắn như thế, có vấn đề.

Hạ bảo bối giúp cô sấy khô tóc, thu hồi máy sấy, bé ngồi ở trước mặt Hạ Thần Hi, “Mẹ, con bảo đảm, những chuyện tương tự, tuyệt đối sẽ không phát sinh lần thứ hai.”

“Đứa nhỏ ngốc, đây là chuyện lớn, con tại sao có thể xử lý tốt, không liên quan gì đến con.”

Hạ bảo bối lắc lắc đầu, “Đương nhiên cùng con có liên quan, con là con mẹ, đương nhiên muốn bảo đảm mẹ khỏe mạnh, an toàn, vui vẻ, nếu như con làm không được, con thể nào xem như là con trai.”

“Nếu như con cùng Đường tiên sinh có rất lớn quyền lực, mẹ bị người khi dễ, con nhất định có thể lập tức mang mẹ trở về.”

“Con có thể cho toàn thành phố biết, ai muốn bắt nạt mẹ, con sẽ khiến tổ tông người đó phải đứng lên tạ tội.”

“Nhưng con làm không được.” Hạ bảo bối nói xong rất nghiêm túc, “Con đã cho là con đủ mạnh, nhưng phát sinh loại chuyện này, con mới biết, con không đủ năng lực bảo vệ mẹ.”

“Hạ Thiên, con rốt cuộc làm sao vậy?” Hạ Thần Hi nhíu mày, giọng điệu Hạ Thiên có chút kỳ quái, cô không hi vọng con trai của cô bởi vì chuyện này có gánh nặng.

Hạ bảo bối rầu rĩ không vui, chột nếm tay, tiểu vũ trụ hừng hực cháy, “Con còn chưa có vợ, mẹ chính là người phụ nữ của con, tại sao có thể để người đàn ông khác ở trước mặt phụ nữ của con có cơ hội thể hiện, cho dù là cha cũng không được.”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ bảo bối, con đây là có dây thần kinh nào bị làm sao?

Hạ Thần Hi mỉm cười, “Bảo bối, mẹ có con, là phúc khí lớn nhất của kiếp này, mẹ không hi vọng con khó vì mẹ, mẹ biết con có chuyện gạt mẹ, mẹ không hỏi vì mẹ tin con.”

118. Chương 118: Con Sẽ Cố Gắng Leo Lên Bảng Truy Nã

“Mẹ cũng hi vọng con biết một việc, con là đứa nhỏ, con chỉ là một đứa trẻ bảy tuổi, có một số việc, con không làm được, cùng con không quan hệ. Phần cứng chưa đủ cùng phần mềm không quan hệ, hiểu không?”

Hạ bảo bối bị nghe cô cười, gật đầu, “Biết.”

Lúc Hạ Thần Hi chính cảm thấy vui mừng, Hạ bảo bối lại thêm một câu.“Con nhất định sẽ cấp tốc đề cao điều kiện, để mẹ đi ngang qua thành phố S, ai dám chọc giận mẹ, con sẽ ném tới Thái Bình Dương.”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ bảo bối nắm tay, dốc lòng, ừ, cứ như vậy !

Hạ Thần Hi lặng yên nghiêng đầu qua một bên, không để ý tới con trai biến thái này.

Hạ bảo bối lấy hộp thuốc đến, thoa thuốc cho Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi đột nhiên nghĩ đến nhìn Hạ bảo bối, hỏi, “Đường Bạch Dật trở về?”

“Ồ phòng khách đang ngủ.”

“Con thế nào không để anh ta về nhà ngủ?”

“Con còn chưa rời khỏi, cha liền ngủ.” Hạ bảo bối một bên vừa thoa thuốc vừa nói, một bên nguyên rửa cục cảnh sát, “Em gái người cảnh sát nhân dân, vậy mà đối với phụ nữ lại xuống tay mạnh như vậy.”

Trên lưng cùng ngực Hạ Thần Hi, vai, đều là vết thương, tảng lớn tảng lớn ứ máu.

Hạ Thần Hi nhớ tới những người kia, đột nhiên cười, “Bảo bối, tin ta, bọn họ so với mẹ thảm hơn.”

Hạ bảo bối nói, “Đó là phải, Đường tiên sinh đánh nhau kịch liệt là nổi danh bạo lực mỹ, không có cơ hội chứng kiến là lỗi của con.”

Bé hần là theo vào đi thưởng thức biểu diễn.

Hạ Thần Hi neho mắt lại, nghiêng đầu lại hỏi, “Xin hỏi, trên đường nổi danh bạo lực mỹ?”

Hạ bảo bối ý thức được mình nói sai, yếu yếu nói, “... Hắc đạo!”

Hạ Thần Hi cười đến tươi đẹp, thân thiện, “Lại lần nữa xin hỏi, bảo bối, con vì sao lại biết?”

Hạ bảo bối, “... Đây, kỳ thực... Cái kia. . .”

Hạ Thần Hi lật lật cổ áo, cười đến như là cổ vũ binh sĩ đi phía trước tướng quân chịu chết, “Nói đi, bảo bối, sức lực chịu đựng của mẹ vô cùng mạnh, chẳng sợ con nói cho mẹ biết, con là một phần tử khủng bố, mẹ cũng chịu đựng được.”

Mắt Hạ bảo bối chuyển chuyển, thế nào nhìn lộ ra một cổ vị đạo hồ ly.

Hạ Thần Hi nói, “Con tốt nhất nói thật, có con trai một ngày hai bữa đi khiêu khích FBI như thế, hủy diệt thế giới với mẹ mà nói cũng không phải đại sự gì.”

Hạ bảo bối rất vô tội chớp chớp mắt, không có ý tứ gỡ gỡ đầu, cười đến rất xấu hổ, Hạ Thần Hi vừa nhìn này thần sắc liền cảm thấy chần động, thực sự là đủ chần động người.

Lúc Hạ bảo bối lộ ra nụ cười như thế, thông thường tình tiếp tiếp theo so sánh kinh điển.

“Mẹ, kỳ thực mẹ thực sự rất thông minh, một lời nói ra nghề nghiệp bảo bối!”

“Nghề nghiệp?” Hạ Thần Hi hồi tưởng lời của mình, cô nói cái nghề nghiệp gì sao? Con vị thành niên, có thể có cái nghề nghiệp gì.”

“Mẹ, mẹ không nên xem thường vị thành niên có được không, hiện tại vị thành niên nhưng lợi hại rất, con chưa là vị thành niên nhưng cũng có thể đánh nhau kịch liệt.” Hạ bảo bối nắm tay, mẹ, không thể kinh bỉ chưa thành người.

Hạ bảo bối cắn môi, vô cùng ngại ngùng nhìn mẹ mình, “Mẹ, kì thực con chỉ là lính đánh thuê nho nhỏ, trên lệnh truy nã quốc tế không có tên của con, vậy nên không có chuyện gì đâu.”

“Chỉ là mẹ không cần lo lắng cho con, con nhất định sẽ nỗ lực leo lên, làm rạng rỡ tổ tông.” Hạ bảo bối nắm tay, nói xong dốc lòng, mắt lộ ra tôi rất có chí khí đi lên.

119. Chương 119: Tát Đạt Mỗ Ở Nhà Tôi

Hạ Thần Hi đầu óc ngưng trệ một chút, leo lên bảng truy nã quốc tế chính là làm rạng rỡ tổ tông?

Cô thế nào cũng không biết, thế giới đã trở nên mạnh như thế?

Hạ Thần Hi ngẩn ngơ.

Hạ bảo bối ở trước mặt Hạ Thần Hi giờ giờ, “Mẹ, hồn trở về...”

“Cút!” Hạ Thần Hi cuối cùng cũng phục hồi tinh thần, một tiếng rít gào, “Đây là có chuyện gì?”

Hạ bảo bối khổ não gãi gãi đầu, “Nghe nói, này cùng di truyền có liên quan.”

Bé cấp tốc thanh minh quan hệ, vô cùng thẳng thắn, mẹ , đây là vấn đề ghen, mẹ tuyệt đối không thể trách con.

“Di truyền cái quỷ gì? Mẹ cũng không phải lính đánh thuê, mẹ con là kỹ sư đứng đầu thế giới, không di truyền cho con cái ghen lính đánh thuê gì.” Hạ Thần Hi nói, không thể cái gì cũng do di truyền, ghen di truyền của cô rất ưu tú.

Hạ bảo bối hướng phòng khách chỉ chỉ, nhắc nhở Hạ Thần Hi, di truyền còn có mặt khác, “Anh ta đâu?”

Khóe môi Hạ Thần Hi co quắp, trong nháy mắt bị ghen ở, ngược lại kịp phản ứng, “Đường gia là thanh thanh bạch bạch làm ăn .”

Hạ bảo bối cảm khái, “Mẹ, mẹ quá đơn thuần.”

“Thế giới này hỗn loạn không như mẹ tưởng tượng, sau khi Đường tiên sinh bị vứt ra nước ngoài độc sách, lúc thiếu niên toàn bộ lính đánh thuê giới khiếp sợ, lấy ám sát tướng quân Oman làm người ta nghe tin đã sợ mất mật, tiếp quản Đường môn. Công phu mấy năm, đưa hắc bang người Hoa ở Bắc Mỹ trở thành hắc bang đệ nhất thế giới, xưng bá toàn bộ Trung Đông, vùng Đông Nam Á .”

“Nghe nói, lúc Đường tiên sinh bị vây, một mình làm rơi hai chiếc máy bay trực thăng, lại giết chết 16 đặc công Trung Đông, cuối cùng thay đổi hòng súng một mình đấu một quân doanh chính phủ.”

“Đây là trên đường chiến đấu có người chứng kiến, hàng năm lúc lính đánh thuê cũng đặc công giảng giải, Đường tiên sinh thế nhưng miễn.”

“Đây không phải là ghen lính đánh thuê bình thường.”

Hạ Thần Hi im lặng, cô cũng nhìn về phía phòng khách, “Con nói bừa đi, anh ta không phải Đường đại thiếu gia sao?”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, là thật.”

“Vì sao anh ta không có bị người FBI bắt?”

“Mẹ, Đường tiên sinh còn nhiều biện pháp thoát thân, phải nói, cực ít người biết môn chủ phía sau Đường môn chính là Đường Bạch Dạ , cho nên đương nhiên là Đường đại thiếu gia.” Hạ bảo bối nói, “Đối với con am hiểu máy tính mà nói, thật người Đường tiên sinh gì gì đó đơn giản nhất .”

Hạ Thần Hi nghe được tâm can run lên một cái , đột nhiên rất hưng phấn hỏi, “Lấy tư liệu Đường tiên sinh khủng bố như thế, anh ta chắc đủ tư cách ở trên lệnh truy nã quốc tế đi, anh ta đứng thứ mấy?”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ, chúng ta quả nhiên là người một nhà, mẹ quan tâm trọng điểm ở nơi nào a a a?

“Mẹ, là như vậy, Đường tiên sinh là thuộc về hắc bang quốc tế, cũng là phạm tội đoàn thể, nhưng mà, ở đây mặt quan hệ rất phức tạp, cho nên không trên lệnh truy nã.”

“Như thế tổn a...”

Hạ bảo bối cảm thấy đỉnh đầu một đám quạ bay qua.

“Mẹ, lệnh truy nã bình thường là mấy đối tượng có uy hiếp đến anh toàn quốc gia, bình thường tiến hành hoạt động khủng bố, chúng ta cùng hắc bang mặc dù thuộc về hắc đạo, phạm trù không đồng dạng như vậy.”

“Nói thí dụ như, Đường môn buôn bán, buôn lậu châu báu kim cương, chúng ta bình thường sẽ không liên quan đến. Đường môn buôn lậu vũ khí, bình thường là trung gian, chúng ta là xưởng chế tạo vũ khí, có chính là nhà xưởng, có quân đội của mình, có vũ khí của mình.”

“Mấy ngày hôm trước báo quân sự không phải nói, căn cứ không quân FBI ở Syria một lần diễn tập chết 19 người sao? Kỳ thực không phải diễn tập, là bọn hắn cùng một nhóm lính đánh thuê giao thủ, cho nên tạo vậy.”

120. Chương 120: Nghề Nghiệp Có Chút Tỳ Vết

Editor: thanh huyền

Nói tới chỗ này, bảo bối chề cười, có một loại cuồng ngạo, “Lính đánh thuê bên này không một người chết, a, có một người bị đạn lạc sát qua, bệnh viện không đi, nước Mỹ chết nhiều người như vậy, còn bị cướp máy bay, muốn bọn họ cũng nghiêm chỉnh nói là bại trận, nhiều mất mặt.”

Hạ Thần Hi đột nhiên có một loại cảm giác, Tát Đạt Mỗ ở nhà mình cảm giác nguy cơ.

“Xin hỏi, bảo bối, tại sao con biết phải rõ ràng như thế?”

Hạ bảo bối nắm quyền, “Mẹ, bởi vì con chỉ huy tham dự cuộc chiến tranh này.”

Hạ Thần Hi đầu đầy vạch đen, tự lẩm bẩm, “Cha con nhất định là Tát Đạt Mỗ, mẹ chỉ muốn nuôi một đứa trẻ thông minh khả ái, lanh lợi, sẽ làm việc nhà hiếu thuận mà thôi a.”

Hạ bảo bối đầy đủ khẳng định tôn chỉ Hạ Thần Hi bồi dưỡng, “Mẹ, người đã bồi dưỡng bảo bối thành công a, bảo bối đúng là thông minh khả ái, lanh lợi, sẽ làm việc nhà lại rất hiếu thuận a, chẳng qua là nghề nghiệp có chút hơi tỳ vết, mẹ có thể lựa chọn không nhìn.”

Vừa nói, vừa nói, Hạ bảo bối rất ủy khuất hỏi, “Mẹ, chẳng lẽ mẹ không thương bảo bối sao?”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ Thiên bảo bối, xin không cần bày ra loại vẻ mặt không biết xấu hổ này mặt được không?

Hạ bảo bối rất mờ mịt nói, “Bảo bối chẳng qua là nhàm chán, kiếm ít tiền lẻ mà thôi, mẹ, mẹ không thể không thương con.”

Hạ Thần Hi, “...”

Lính đánh thuê là kiếm tiền lẻ?

Cô kiếm không phải là ngay cả mua một cân cà chua cũng không đủ.

Hạ bảo bối nói, “Nuôi con như vậy, Thần Châu cả vùng đất một ngàn năm cũng không thấy có một, tuyệt đối là mẹ kiếm.”

Hạ Thần Hi lại một lần nữa, im lặng ghen ngào.

“Mẹ đã cái gì cũng không muốn nói.” Hạ Thần Hi đối với tin tức biết được tới nay, rất kiên cường chịu đựng.

Thật ra thì, cô biết, hạ bảo bối lựa chọn tới nay nói cho cô biết, không chỉ là muốn nói cho cô biết một chuyện, nói cho Hạ Thần Hi, bất kể xảy ra chuyện gì, bé cũng có bản lãnh giải quyết.

Con trai của cô cho cô thêm nhiều phần khích hơn, nói cho cô biết.

Tất cả sau lưng đều có bé.

Nếu không, bé có thể chọn một cái lấy cớ, sau đó rời đi là được.

“Mẹ, rất khuya, mẹ ngủ trước đi, con cũng trở về phòng.” Hạ bảo bối đem thuốc để vào một bên, Hạ Thần Hi phát tay một cái, Hạ bảo bối ra cửa, mới vừa đóng cửa lại lại đột nhiên ghé đầu đi vào.

“Mẹ, vì phòng lang, muốn khóa cửa không?”

“Phòng lang?”

“Sắc lang a!” Hạ bảo bố nói như chuyện đương nhiên, phòng khách có thể có một đại sắc lang đấy, nếu là hơn nửa đêm động dục làm sao bây giờ đây?

Hạ Thần Hi ném một gối đầu qua, “Cút về ngủ.”

Hạ bảo bố cười hì hì đóng cửa.

Hạ bảo bố đến thư phòng, mở máy tính, mới vừa mở máy tính ra, đài điều khiển liên truyền đến tiếng Lục Trần cùng Long Tứ.

Bọn họ đều ở đây đàm luận chuyện Hạ Thiên là đứa nhỏ bảy tuổi hài.

Đặc biệt khiếp sợ.

Đặc biệt là, Liễu An vì muốn bọn họ tin, còn gửi một đoạn video qua, đúng là đoạn video trên du thuyền kia, mọi người không thể không tin, cùng bọn họ giao thiệp đích xác là một đứa nhỏ.

Lục Trần rất đau đớn nói, “Trẻ trung không cố gắng, hiện tại trẻ con cũng lợi hại như vậy, chúng ta là không phải là đều được lão xương?”

Đột nhiên, truyền đến một tiếng kêu đau đớn, giận, “Long lão đại, anh đánh Lão Tử nghiện có phải hay không?”

Lục Trần nói đủ, lão bị Long Tứ đánh.

Long Tứ nói, “Mẹ kiếp, nói gì chúng ta nơi này có người chưa thành niên, thật nói trúng, thật nhảy ra một người chưa thành niên tới, còn là một đứa trẻ bảy tuổi, mẹ người.”

121. Chương 121: Lính Đánh Thuê Gian Địch Tình Nghi

Editor: thanh huyền

Long Tứ nói, “Mẹ cậu miệng quạ, nói cái gì chúng tôi nơi này có chưa thành niên, thật nói trúng rồi, thật nhảy ra một chưa thành niên đến, còn là một đứa trẻ bảy tuổi, mẹ người.”

“Này cũng có thể trách tôi sao? Này cũng có thể trách tôi sao?” Lục Trần lật bàn.

“Đáng đời cậu miệng quạ.”

Lục Trần giận, “Vị thành niên làm sao vậy? Long Tứ ánh không thể khinh bỉ vị thành niên, cẩn thận bé tuôn ra ảnh cậu đùa giỡn con gái nhà lành. Hiện tại sự nghiệp lính đánh thuê đều phải từ nhỏ nắm lên, vừa lúc vị thành niên, dễ bồi dưỡng.”

Long Tứ hừ lạnh, “Cậu thật là có giác ngộ!”

“Quen mặt thấy rõ ít sẽ ngạc nhiên.”

Long Tứ, “Các người nghĩ bị đánh có phải hay không?”

Lục Trần hì hì cười, “Tôi sợ anh bị đánh răng rơi đầy đất a.”

Long lão đại đột nhiên không nói.

Lục Trần đột nhiên nói, “Hạ Thiên, cậu online thế nào không kêu một tiếng, nói, không cho phép dùng chuyển đổi giọng nói, nói một tiếng anh nghe.”

Hạ bảo bố biết nghe lời phải, đóng chuyển đổi giọng nói, ” Anh Lục...”

Long Tứ, “...”

Long Tứ, “Bảo bối, cậu có thể không cần phối hợp như vậy .”

“Sẽ kinh sợ!”

“Âm thanh phần nộn oa oa...”

Lục Trần nói, “Đáng yêu như thế, tôi có chút không thể chờ đợi được muốn cùng một đoạn ngược luyến , các người cũng không biết, tôi có luyến đồng .”

Long Tứ rít gào, “Hạ Thiên, cậu gạt chúng tôi.”

Hạ bảo bối nói, “Tôi sớm nói cho các người biết, tôi là vị thành niên, nhưng các người không tin, không ngờ danh dự của tôi không tốt như thế, tôi cũng rất bất đắc dĩ, tôi cũng rất thương tâm a.”

Long Tứ, “Cút, vậy cậu còn dùng chuyển đổi giọng nói?”

Nếu như không dùng chuyển đổi giọng nói, bọn họ sao không nghe ra tiếng trẻ con.

Hạ bảo bối nghĩ nghĩ nói, “Được rồi, tôi thành thật khai báo...”

Lục Trần nói, “Kỳ thực tôi cảm thấy cậu có thể không cần thành thật khai báo, khẳng định là không có lời gì hay.”

Hạ bảo bối cũng không để ý tới anh ta, nói tiếp, “Kỳ thực, tôi là sợ các người tự ti, các người suy nghĩ một chút, tôi nhỏ như vậy lợi hại như vậy, nên các người có bao nhiêu áp lực tâm lý, nên có nhiều gánh nặng, tôi là thật không đành lòng đả kích các người, các người nhất định phải tin tôi là vì muốn tốt cho mọi người.”

Long Tứ, “Mẹ kiếp!”

“Rơi ở trong tay tôi, người nhất định phải chết.”

“Đáng đánh đòn a.”

Lục Trần cười ha ha, “Tôi thích.”

Hạ bảo bối xâm lấn cục giao thông, đem hình ảnh tối hôm qua toàn bộ xóa bỏ, bao gồm đoạn đến đồn cảnh sát.

“Thông tin khoa học kỹ thuật quá phát triển cũng không phải là chuyện tốt, giải quyết hậu quả thật phiền phức.”Hạ bảo bối buồn chán cảm khái.

“Cậu nói phiền phức, ai còn dám nói nhẹ nhõm?” Vân cười nói.

Xử lý tốt mọi chuyện, Hạ bảo bối nói, “Thời gian của chúng ta không giống nhau, bảo bối đang tuổi lớn, sẽ không cùng mọi người hàn huyên, hẹn ngày mai.”

Bé tắt máy tính, đi lên chỉ là muốn xóa băng ghi hình cục giao thông, thuận tiện cùng bọn họ lên tiếng, bởi vì Liễu An nhất định sẽ báo cáo, bọn họ cũng sẽ biết thân phận chân thật của bé, bảo bối không sao cả, dù sao, bé tin Long Tứ cùng Lục Trần.

Sẽ không ra bán bé.

Hạ Thần Hi lại gặp ác mộng, vẫn là về một người phụ nữ cùng Tiêu Tề, không không thấy rõ mặt người trong mộng, mộng này từ đa tình đến phản bội, mang cho cô đả kích trầm trọng.

Cô gần đây thường thấy giấc mơ này, kỳ diệu, luôn cảm thấy tâm phiền ý loạn.

Có chút khát nước, Hạ Thần Hi đi ra cửa phòng, đến phòng bếp rót nước, đèn của phòng khách mở ra mới nhìn thấy, Đường Bạch Dạ nằm trên ghế sa lon, trên người đắp một cái chăn mỏng, điều hòa phòng khách nhiệt độ thích hợp.

122. Chương 122: Tình Yêu Gặp Nhưng Không Thể Cầu

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi ngăn ra, Đường Bạch Dạ đã tỉnh lại.

Hai mắt nhìn nhau, lại có một loại ái muội mơ màng không rõ.

Hạ Thần Hi nhìn đồng hồ cổ trên tường, đây là Hạ bảo bối lúc ở Berlin mang về, kim đồng hồ chỉ mười hai giờ, chính là lúc người khác mộng đẹp say sưa, Hạ Thần Hi nói, “Xin lỗi, đánh thức anh, tiếp tục ngủ đi.”

Cô đi phòng bếp rót một chén nước, Đường Bạch Dạ nói, “Cho tôi một chén.”

Hạ Thần Hi rót hai chén nước, đem một chén đặt ở phía trước cô, vừa mới đứng lên, ngang hông liền bị cánh tay sắt lấy, Đường Bạch Dạ liền dùng lực, người Hạ Thần Hi rơi xuống ở trên người anh, bị anh chăm chú ôm.

“Đường tổng...”

Hạ Thần Hi trong lòng căng thẳng, trong lúc ngủ mơ vừa mới tỉnh thanh âm cũng mang theo âm rung, Đường Bạch Dạ ôm cô, không nói lời nào, đem đầu gối lên bả vai của cô, nói không rõ ràng, động tác như vậy, mang theo bao nhiêu quyến luyến.

“Hạ Thần Hi, cô luôn làm người khác trở tay không kịp.” Tiếng Đường Bạch Dạ cất giấu vô tận ảo não, như muốn tả cái gì, ôm ngày càng gấp, không buông lỏng, giống như sợ Hạ Thần Hi biến mất không thấy.

Hạ Thần Hi bật cười, “Đường tổng, trên đời làm người trở tay không kịp quá nhiều.”

“Với tôi mà nói, trở tay không kịp có thể đếm được trên đầu ngón tay.” Đường Bạch Dạ nói, thanh âm đều là cuồng vọng, không thêm, như cao cao tại thượng, nhìn xuống tất cả.

Cô biết, anh có thể làm được như vậy.

Chính là như thế này, Đường Bạch Dạ mới có thể đều thuận lợi, tự cao tự đại, ở đồn cảnh sát cũng dám đánh cảnh sát, nào đến tai nạn chết người.

Anh cũng không đem người để vào mắt, bất kể là ai.

Trên đời chính là có loại đàn ông này, bọn họ anh tuấn tà mị, bọn họ xuất thân cao quý, bọn họ ăn nói thỏa đáng, bọn họ học thức uyên bác, bọn họ tự cao tự đại, bọn họ cao ngạo cuồng vọng, bọn họ đường hoàng lãnh lẹ.

Bọn họ xa trừ màn trướng, bọn họ quyết định thiên lý, cũng sẽ không có chuyện bọn họ trở tay không kịp.

Bởi vì, tất cả ở trong khống chế của bọn họ.

Vương giả phong phạm nam nhân, chưa từng có chuyện ngoài ý muốn.

Hạ Thần Hi là ngoài ý muốn của Đường Bạch Dạ.

“Tôi trở về trên phi cơ, vẫn suy nghĩ, nếu như lúc tôi trở lại, cô chết, bị Triệu Phong giết người diệt khẩu, tôi sẽ làm cái gì.” Đường Bạch Dạ ở bên tai cô nhẹ giọng nói ra.

Ôn nhu, ưu nhã, triền miên.

Lại có một loại sắc bén.

“Tôi vẫn không dám nghĩ, tôi sẽ làm ra chuyện gì.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói, “May mắn, cô không có việc gì, tôi tới kịp.”

Hạ Thần Hi thật bất ngờ có thể nghe Đường Bạch Dạ nói mấy lời này, cô cho rằng, người đàn ông này sẽ không bao giờ nói những lời tương tự như là hứa hẹn, lại càng không bộc bạch tiếng lòng mình.

Đêm như vậy, người đàn ông như vậy, bầu không khí như vậy.

Không khí trở nên đa tình.

Lòng Hạ Thần Hi, hơi rung động.

Khóe môi cũng xẹt qua nụ cười thần nhiên.

“Đường tổng, tôi có thể hiểu thành hay không, anh có chút thích tôi?” Tính tình Hạ Thần Hi là thẳng thắn, trong lòng có nghi vấn, sẽ không để ở trong lòng, trừ phi cô có thể tìm được đáp án.

“Tôi không biết.” Đường Bạch Dạ cũng đủ thành thực, nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi không biết, cái gì là yêu.”

Hạ Thần Hi nhú mày, nhớ tới nghe đồn, mỉm cười nói, “Nghe đồn, anh rất yêu một người phụ nữ.”

“Là, tôi nguyện ý vì cô ấy trả giá sinh mệnh, nhưng cô ấy lại chết.” Đường Bạch Dạ xẹt qua chút thống khổ.

Hạ Thần Hi, hơi kháng cự anh ôm ấp, Đường Bạch Dạ ôm ấp quá ấm áp, quá thâm tình, làm người ta nhin không được muốn dựa, lại quên, anh ôm ấp rất nguy hiểm.

123. Chương 123: Hạ Tiểu Thư Lại Bị Đùa Giỡn (1)

Editor: thanh huyền

Tài cán vì chi trả giá sinh mệnh, đó là vô cùng yêu.

Có lẽ là anh kiếp này duy nhất chung tình với người phụ nữ đó.

Người là sinh vật cô độc, một người từ từ đi hết nhân sinh dài đằng đặc, quá cô độc.

Cần bạn lữ.

Yêu, có thể gặp mà không thể cầu.

“Hạ Thần Hi, cô có bằng lòng dạy tôi, cái gì là yêu không?” Đường Bạch Dạ ngưng đôi mắt nhìn cô, một chữ một nói, hỏi vô cùng kiên định, nghiêm túc, ánh mắt tà mị xưa nay, xẹt qua một tia cố chấp.

Anh kiếp này, nhận được tình yêu quá ít.

Cho nên anh không hiểu cái gì là yêu.

Bởi vì không ai dạy anh, cái gì là yêu.

Tim của anh quá đen ám, cần một người cứu vớt, anh cần Hạ Thần Hi.

Cứ việc, anh không biết vì sao.

Ngực Hạ Thần Hi khê động.

Ánh đèn ám muội, người đàn ông trước mắt cũng trở nên ái muội.

Đường Bạch Dạ chột cúi đầu, hôn lên mắt của cô.

Nụ hôn nhỏ vụ, rơi vào má của cô, lông mi, hai má, cuối cùng ở môi của cô, nuốt vào tất cả hô hấp của cô.

Nụ hôn của anh, nóng cháy muốn đoạt đi linh hồn của con người.

Đường Bạch Dạ đẩy áo sơ mi Hạ Thần Hi ra, tay che phủ lên mềm mại của cô, cách một tầng vải vóc mỏng vỗ về chơi đùa mẫn cảm của cô, chà xát, anh mê luyến như vậy ôm mềm xúc cảm, mê luyến mùi của cô.

Nụ hôn nóng rực, dời đi mục tiêu, ngậm dải tai trắng nõn của cô, hút khê cắn, theo gáy, vẫn hướng xương quai xanh mà đi.

Hạ Thần Hi run rẩy, da thịt mẫn cảm hiện lên đỏ ửng, trên mặt nóng kinh người.

Cô biết mình nên cự tuyệt Đường Bạch Dạ, nhưng toàn thân vô lực, ở môi lưỡi của anh, cô trở nên vô lực, chỉ có thể ngậm, thuận theo, đầu óc bị nấu thành một hồ nước.

Đường Bạch Dạ ôm lấy Hạ Thần Hi, cho cô ngồi ở trên đùi anh.

Nóng rực cứng rắn để ở chỗ mềm mại của cô, không thể chờ đợi được muốn đi vào, hô hấp của hai người càng lúc càng gấp, Hạ Thần Hi toàn thân mềm nhũn, chỉ có thể vô lực thừa thụ anh xoa, anh khiêu khích.

Cô quá ngọt, anh đã mất đi toàn bộ tính nhẫn nại.

Chỉ nghĩ tiến quân thần tốc, đi thẳng vào vấn đề.

Áo sơ mi bị anh thô bạo xé mở, cúc áo rớt đầy đất, Hạ Thần Hi giận, cảm thú này, đây là đôi bao nhiêu ngày.

“A...” Đột ngột đau đớn từ hông truyền đến, Hạ Thần Hi hơi hô lên, đã ở sụp đổ bên cạnh tay Đường Bạch Dạ cuống quýt rút lui, thắt lưng Hạ Thần Hi có một vết thương rất dài.

Cảnh bị côn đánh, máu ứ thành đen, xoa thuốc, lại không thể tan đi.

Đường Bạch Dạ vô ý đụng tới, Hạ Thần Hi đau đến toát mồ hôi lạnh.

“Rất đau?” Tay Đường Bạch Dạ ở ngang hông cô, làn da Hạ Thần Hi rất trắng, một khối đen này thực sự là nhìn thấy mà giật mình.

Lúc này Hạ Thần Hi, quần đùi sớm đã bị cởi ra, áo sơ mi trên người mở rộng, giống như là nửa, lỗ , ái muội bị Đường Bạch Dạ ôm ở trước ngực, lấy một loại phi thường không hài hòa, phi thường phương tiện tiến vào ở tư thế ôm.

Theo tình hình phục hồi tinh thần lại Đường Bạch Dạ cũng chú ý, vết thương trên người Hạ Thần Hi rất nhiều, lửa giận thoáng qua, lại hóa thành dục hỏa.

Hạ Thần Hi xưa nay thanh thuần như tờ giấy trắng, chuyện kia đã trôi qua nhiều năm.

Nhưng dù sao cũng là phụ nữ, bị nhìn như vậy, cô cũng không miễn cưỡng ngừng, cuống quýt kéo áo sơ mi che chính mình.

Đường Bạch Dạ hôn vào vết thương của cô, hôn vô cùng ôn nhu.

Ngón tay dài lại ở ngang hông tiếp tục xoa bóp, trấn an đau đớn của cô, thường thường xẹt qua quần lót, pha có một loại quyến rũ người.

124. Chương 124: Hạ Tiểu Thư Lại Bị Đùa Giỡn (2)

Editor: thanh huyền

“Đau không?” Đường Bạch Dạ hỏi.

“Đau!” Hạ Thần Hi không chút do dự trả lời.

Đường Bạch Dạ ánh mắt tà mị, nở rộ vô số hấp dẫn, anh đâm chọc vết thương Hạ Thần Hi, phản ứng Hạ Thần Hi không lớn, cho nên, Đường Bạch Dạ có kết luận.

“Tôi cảm thấy không đau.”

Hạ Thần Hi , “... Cho nên?”

Con người Đường Bạch Dạ tối sầm lại, tiểu ý hiện lên, thế nào có một loại cảm giác chính nhân quân tử, “Chúng ta tiếp tục.”

Nói xong, Đường Bạch Dạ đẩy tay Hạ Thần Hi ra, cúi người, ngậm lấy nụ hồng mai chính mình vẫn rất thèm nhỏ dãi, mặt khác một tay xoa nắn bên kia, tính toán một lần nữa khơi lên tình dục của Hạ Thần Hi.

Nơi anh đụng chạm như có một dòng điện đi qua, xông lên da đầu, tóc tê dại, điện lưu dạo qua một vòng, lại đáp xuống, Hạ Thần Hi chỉ cảm giác thần trí đều bị đoạt đi.

“Thực sự đau...” Hạ Thần Hi cuống quýt đẩy anh ra.

Đường Bạch Dạ xem nhẹ, “Tôi nhìn không đau.”

Hạ Thần Hi cười lạnh, “Đường tổng, cảm thú đã chiếm cứ đầu óc anh.”

Hạ Thần Hi cấp tốc kéo quần áo, lại một lần nữa bọc lại chính mình, vừa muốn thoát đi liền bị Đường Bạch Dạ ôm lấy, áp ở trên chỗ kia của anh, trên mặt Hạ Thần Hi hồng hồng.

Lại lấy một bộ dạng tôi là phụ nữ đang hoảng, Đường tổng anh không muốn đùa giỡn tôi biểu tình nhìn Đường Bạch Dạ.

“Đường tổng, phụ nữ bị thương anh cũng không buông tha, anh là cảm thú?”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ trên dưới chuyển động, nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi xem cô vui vẻ, nếu thật là phụ nữ bị thương trái lại được rồi, công phu của tôi giảm đi không ít, thế nào cũng sẽ không phản kháng, nào có phiền toái như vậy.”

Hạ Thần Hi hữu thần, “Đường tổng, anh kiếp trước nhất định là cảm thú!”

“Không có ý, tôi kiếp này cũng là cảm thú.”

Người thuộc về loài chim.

Khóe miệng Hạ Thần Hi một trận co quắp, không nói gì ghen ngào, Đường tổng, anh dừng tay.

Luận tài ăn nói, cô vẫn là thua anh.

Đường Bạch Dạ hơi nhíu mày, ánh mắt tà mị, mang theo một tia mê người, “Hạ tiểu thư, tôi nhìn cô rất tinh thần, tiểu đệ của tôi cũng rất có tinh thần, không bằng chúng ta như tiếp tục?”

Nhìn anh thật sự có một loại xúc động muốn tiếp tục, Hạ Thần Hi giận, “Đầu óc anh chỉ có loại rác rưởi này sao?”

Đường Bạch Dạ kinh ngạc nhìn Hạ Thần Hi, “Chuyện vĩ đại như vậy, cô tại sao có thể nói là rác rưởi, không có loại rác rưởi này, cô cùng tôi làm sao tới thế giới này? Chẳng lẽ là theo rác rưởi tới?”

Hạ Thần Hi suýt nữa nội thương, vội vã nhảy xuống khỏi chân Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ chỉ vào bộ phận đũng quần hở ra, hỏi Hạ Thần Hi, “Cô đi rồi, nó làm sao bây giờ?”

“Cắt!” Hạ Thần Hi tức giận nói.

Quả thực thịt bò đầy mắt.

Cô chỉ là ra uống một chén nước mà thôi, tại sao bị Đường Bạch Dạ đùa giỡn như vậy.

Hạ Thần Hi tiến về phòng ngủ, vừa định đóng cửa thì có một tay với vào, thân thể Hạ Thần Hi vừa lui vào, Đường Bạch Dạ đã tiến phòng ngủ. Phòng ngủ Hạ tiểu thư, rất sạch sẽ, cũng ấm áp.

Đường Bạch Dạ chặc chặc lên tiếng, “Hạ tiểu thư, đầu óc cô thật nhiều rác rưởi, gian phòng tất cả đều là loại sắc điệu này.”

Hạ Thần Hi, “...”

“Anh tiến vào làm cái gì?”

Đường Bạch Dạ như ở nhà mình, trên giường Hạ tiểu thư, bàn tay vỗ vỗ một bên vị trí.

Hạ Thần Hi, “...”

“Đường Bạch Dạ, anh làm gì?” Hạ Thần Hi giận.

Đường Bạch Dạ vỗ vỗ vị trí bên người, “Đi lên, tôi mệt nhọc.”

Hạ Thần Hi, “Anh ra ngoài ngủ.”

125. Chương 125: Đãi Ngộ Hợp Lý Ân Nhân Cứu Mạng

Editor: thanh huyền

“Tôi yêu cầu đãi ngộ hợp lý, không ngủ xô pha.” Đường Bạch Dạ đơn giản đứng dậy, đem Hạ Thần Hi kéo lên, đắp chăn, cánh tay mở ra, đơn giản đem cô ôm giống như lò sưởi, trên trán Hạ Thần Hi xuất hiện ba vạch đen.

“Cái gì đãi ngộ hợp lý?”

Đường Bạch Dạ rất chính nhân quân tử nói, ” Đãi ngộ hợp lý ân nhân cứu mạng.”

Hạ Thần Hi chớp mắt, hiển nhiên theo không kịp tiết tấu Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ lại một lần nữa lộ ra phong độ nhẹ nhàng , cả người lẫn vật vô hại tươi cười, “Đãi ngộ hợp lý ân nhân cứu mạng chính là lấy thân báo đáp, cô đã không lấy thân báo đáp, tôi chỉ có thể lui cầu cái thứ hai, ôm quá kiên nhẫn.”

Khóe miệng Hạ Thần Hi co quắp, phim truyền hình em gái anh, tiểu thuyết võ hiệp em gái anh.

Đường tổng, anh bị phim truyền hình tám giờ cùng tiểu thuyết võ hiệp chà đạp.

Nào có chuyện cứu mạng liền lấy thân báo đáp.

Hạ tiểu thư nắm tay, tức giận hùng hục cháy, giận!

Đường Bạch Dạ cảm giác được phần nộ của cô, “Hạ tiểu thư, cô lại không đi ngủ, tôi cũng không phải là đi ngủ đơn giản như vậy, một nam một nữ, canh ba nửa đêm, có thể làm nhiều việc lắm.”

“Bản thiếu gia ghen lâu lắm, nóng tính chính vương, cô lại không cho, bức nóng nảy, tôi hôn cô, không lắm.”

“Cô biết, tôi đối với tất cả phụ nữ đều có hứng thú, phụ nữ có con thì chưa, nên tôi cảm thấy thấy hứng thú.”

“Hi vọng Hạ tiểu thư không muốn cho tôi cơ hội này, mặc dù tôi rất chờ mong.”

...

Hạ Thần Hi tất cả ngôn ngữ đều bị ngăn ở trong yết hầu, cô đột nhiên tin, ghen đòi bại của Hạ bảo bối, quả nhiên là công lao của Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ từ nhỏ ngủ thường hay nằm mơ, liền tỉnh, ai biết ôm Hạ Thần Hi một đêm ngủ ngon.

Một cảm giác này, ngủ đến hơn tám giờ sáng.

Hôm nay thứ Bảy, bọn họ không đi làm, một ngày cảm thấy tự nhiên tỉnh.

Hạ bảo bối đứng ở bên giường, nhìn nam nữ quần quýt ôm nhau ngủ, bé chỉ là ngủ một giấc mà thôi, cha và mẹ lúc nào phát triển cấp tốc như vậy, vậy mà phát triển được nhanh như vậy?

Thật sự là quá thần kỳ.

Cha, cha là thể nào bò lên giường của mẹ.

Hạ bảo bối đối với chuyện này, hết sức tò mò.

Chỉ bằng cha có thể bò lên trên giường Hạ Thần Hi không bị Hạ Thần Hi đá xuống, Hạ bảo bối liền cảm thấy, cha này có tiền đồ, tiền đồ bừng sáng.

Đường Bạch Dạ là rất cảnh giác người, bên giường có một tầm mắt như vậy nhìn chằm chằm mình.

Người chết cũng có thể bị nhìn tỉnh.

“Hạ bảo bối, cháu nhìn chú như vậy, là cảm thấy hứng thú sao?” Đường Bạch Dạ khó xử nhú mày, phi thường khổ não nói, “Chú không có kiên trì, mẹ cháu cũng không phải khẩu vị của chú.”

Hạ bảo bối đột nhiên nhớ tới đối thoại Đường tiên sinh từng đùa giỡn, lại nghe thấy Đường tiên sinh ba câu không rời sắc, bé đột nhiên cảm thấy, Đường tiên sinh cùng Lục Trần có cái quan hệ huyết thống gì không rõ.

“Đường tiên sinh, cháu và chú vừa lúc tương phản, cháu đặc biệt chung tình, cho nên, chú không cần tự mình đa tình.”

Hạ bảo bối cười mỉm nói, “Hiện tại, lăn xuống khỏi giường mẹ cháu.!”

Mặt Hạ bảo bối mang tươi cười, khí phách bắn ra bốn phía.

Kia khẩu khí, giống như Đường Bạch Dạ chiếm phụ nữ của bé.

Đường tiên sinh vô lại nói, “Đây là giường phụ nữ, dựa vào cái gì chú phải cút, cút cũng là cháu cút, tiểu hài tử tự giác một chút, đừng làm bóng đèn.”

Hạ bảo bối chân nhú mày, đang muốn mở miệng.

“Ầm ỉ chết đi được, các người cút ra ngoài!” Mặt Hạ Thần Hi cũng không mở, lẩm bẩm một câu.

Hạ bảo bối hướng Đường Bạch Dạ dơ một ngón giữa.

Mặt phẫn phẫn nộ nộ kia, dựng thẳng ngón giữa, thực sự là phi thường cảm kích.

126. Chương 126: Hạ Bảo Bối Bị Kích Thích

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ bật cười, đứng dậy theo Hạ bảo bối cùng đi ra ngoài.

Qua một đêm quần áo có chút nhăn, Đường Bạch Dạ cũng không quan tâm, Hạ bảo bối đem bàn chải đánh răng sạch sẽ, khăn mặt cho anh, để anh đến phòng tắm rửa mặt chải đầu, Hạ bảo bối đi làm bữa sáng.

Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối ở trên sofa, vô cùng ngoan ngoãn.

Mặc dù to lớn, chỉ lúc bọn nó tức giận, không thì vô cùng ngoan ngoãn.

Đường Bạch Dạ rửa mặt chải đầu xong, tiện tay ôm lấy Tiểu Bối, “Hạ bảo bối, chú vẫn cảm thấy, hai con chó ngao Tây Tạng nhà cháu không giống với chó bình thường, chú cũng chưa phải chưa thấy thuần chủng ngao Tây Tạng, cháu đây là biến chủng sao?”

“Thuần chủng.” Chỉ là bổ thêm một ít công nghệ cao mà thôi.

“Chỗ nào tới?”

“Người khác tặng.” Nếu là nói hai ngao Tây Tạng là lính đánh thuê Syria buồn chán lúc chế tạo vũ khí vì sinh vật lộn ra giống mới lạ, dự đoán muốn chết rất nhiều người.

Đường Bạch Dạ đến tủ lạnh rót một chén sữa uống.

“Đường tiên sinh, chú muốn tán mẹ cháu?” Hạ bảo bối một bên ộp trứng một bên hỏi.

Đường Bạch Dạ nhú mày, vô sỉ nói, “Mẹ cháu tính tán chú?”

Hạ bảo bối cười nhạt, Đường tiên sinh, chờ mẹ tán, kiếp sau đi.

“Đường tiên sinh, chú nhất định là ban ngày ngủ nhiều lắm.”

“Vì sao?”

“Thường xuyên mộng tưởng hảo huyền.” Hạ bảo bối không lưu tình chút nào, chọc mộng ảo bong bóng Đường tiên sinh.

Đường Bạch Dạ mặt không đỏ tim không đập nói, “Trứng ốp lếp chú muốn ăn năm phần chín.”

Hạ bảo bối không thể tưởng ra mở to hai mắt, thiếu chút nữa đắm , em gái người , vì sao hai người chế tạo bé lại yên tâm thoải mái chà đạp bé?

“Năm phần!” Đường Bạch Dạ nhắc lại, “Mẹ cháu nói chú cầm thú, cần phải phù hợp khẩu vị cầm thú.”

“Nhà cháu đều là ăn bảy phần chín, chú muốn ăn năm phần chín, hiển nhiên cũng khẩu vị nhà cháu không tương xứng.” Hạ bảo bối chống cằm, nói xong vô cũng ưu nhã thân sĩ, trên mặt phần nộ tất cả đều là ý cười.

“Trứng gà mấy phần chín không sao cả, chú và mẹ cháu thành thực là được.”

Hạ bảo bối, “Đường tiên sinh, chú thực sự là quá sắc - tình .”

“Không có biện pháp, cầm thú thôi, không muốn tính toán văn minh cùng cầm thú.” Đường Bạch Dạ mặt không đỏ, có chút tự đắc.

Hạ bảo bối nắm tay, giận.

Mẹ, đây là cái ánh mắt gì a a a...

Thật là có tổn hại ghen.

“Đường tiên sinh, chú biết nấu ăn không?”

“Kia là vật gì?” Đường tiên sinh đương nhiên nói, “Lão tử sao có thể có loại đồ vật này, chỉ có nam nhân ẻo lả mới có thể mỗi ngày chạy phòng bếp.”

Đàn ông ẻo lả?

Tay Hạ bảo bối cầm xẻng cơm khế run lên, trong đầu không ngừng phóng đại mấy chữ, đàn ông ẻo lả, đàn ông ẻo lả?

Hạ bảo bối dâng một cổ tức giận.

Mẹ kiếp, lão tử muốn chọc giận thế có khí thế, muốn khí phách có khí phách, muốn sắc bén có sắc bén, súng máy đảo qua một mảnh, chỉ huy chiến tranh một chiếc máy bay chiến đấu F-22 mất cũng không chớp .

Không phải là không có việc gì xuống bếp làm cơm sao? Lão tử đâu ẻo lả ?

Đường tiên sinh giống như cũng ý thức được, chính mình chạm đến nội tâm yếu đuối của Hạ bảo bối, Hạ bảo bối nhìn anh, mang theo phần nộ u oán, giống như bản lĩnh nam tử.

“Bảo bối, cháu còn chưa tính là đàn ông.”Đường Bạch Dạ rất bình tĩnh nói, “Chờ người tiểu đệ đệ đạt được dài rộng quốc tế tiêu chuẩn cao, chúng ta lại đến thảo luận về vấn đề đàn ông.”

Về mặt Hạ bảo bối ghét bỏ nhìn Đường Bạch Dạ, “Đâu có phải đàn ông thì không làm bếp, truy tới làm gì? Mẹ cháu mới không cần loại đàn ông vô dụng này.”

127. Chương 127: Giang Nam Style Cũng Có Thể Hồng, Đại Chúng Thật Không Có Phẩm Vị

Editor: thanh huyền

“Đàn ông vô dụng?” Đường Bạch Dạ nhìn trời, thì thào tự nói, “Đàn ông không biết nấu ăn là đàn ông không dùng được sao?”

“Hừ, phụ nữ thì cho là như vậy.” Hạ bảo bối ưu nhã phẫn nộ cười, muốn nhiều chân thành thì có nhiều chân thành.

Đường Bạch Dạ một bộ binh đến tướng chắn, dáng vẻ nước đến chân mới nhảy, bình tĩnh hỏi, “Đây là mẹ cháu nói?”

“Đây là đương nhiên!”

Đường Bạch Dạ càng bình tĩnh, một bộ dạng thực sự biểu tình, “Mẹ cháu nói quá, phụ nữ thành phố S coi chú là tình nhân đại chúng chỉ do bây giờ phẩm vị đại chúng xảy ra vấn đề.”

“Cho nên, đại bộ phận phụ nữ đều cảm thấy đàn ông không biết nấu ăn là đàn ông vô dụng, đó cũng là phẩm vị đại chúng thật tình xảy ra vấn đề.”

“Bảo bối, Giang Nam style cũng có thể hồng, nói rõ phẩm vị toàn bộ thế giới cũng bắt đầu xảy ra vấn đề.”

Hạ bảo bối nhìn Đường Bạch Dạ chững chạc dàng hoàng, phong độ chính nhân quân tử nhẹ nhàng, vậy mà đã quên đi lật trướng trong chảo.

o()o.

Cha, cha mở miệng thật tình không phải trâu bức bình thường.

Bé rất mong một ngày nào đó cha chạm mặt Lục Trần, không thể buông tha, xem miệng người nào có thể chiến thắng.

“Chú cũng biết phụ nữ thành phố S coi chú là tình nhân đại chúng là phẩm vị xảy ra vấn đề sao?” Hạ bảo bối nhìn nhìn, đã cái gì cũng không muốn nói.

Về mặt Đường Bạch Dạ biểu tình thật ngốc, “Bảo bối, phẩm vị đại chúng kém như vậy, chú tại sao muốn bọn họ coi là tình nhân đại chúng.”

“Chú Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi một người bạch mã vương tử là đủ rồi.”

“Những người khác, không phải cô ấy đều phải chết.”

Hạ bảo bối dựng lên ngón cái, “Chú cuối cùng cũng nói một câu được lòng cháu.”

Cha con hai người mỗi người một câu, bữa sáng làm xong.

Hạ Thần Hi hình như là đoán chắc thời gian ra, lúc bữa sáng thơm ngào ngạt ra, về mặt Hạ Thần Hi chán chường ngồi ở trên bàn cơm, không biểu tình gì, ăn.

Đường Bạch Dạ vô cùng khinh bỉ cô.

Hạ Thần Hi nói, “Ăn của tôi, ngủ nhà tôi, dùng đồ của tôi, không có tư cách khinh bỉ tôi.”

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ bảo bối, “...”

Đường Bạch Dạ rất thích Hạ Thần Hi tham gia bầu không khí, anh vốn cho là anh sẽ bài xích Hạ bảo bối, ai biết, một điểm bài xích cũng không có, tương phản, anh cảm thấy Hạ bảo bối rất đáng yêu.

Càng nhìn càng thích.

Nhưng mà, có quá nhiều chuyện, anh không thể tiếp tục ở lại nhà Hạ Thần Hi.

Ăn sáng xong, Đường Bạch Dạ cáo từ.

Án chết người ở công trường Hằng Kim, anh muốn tự mình đi điều tra, tự mình đi xử lý.

Chuyện tối qua ở đồn cảnh sát, dự đoán đã đến tai Đường lão, điện thoại anh hết pin, bằng không, nhất định sẽ bị gọi về.

Anh thực sự rất bận, quá nhiều chuyện đầu đầu chờ xử lý, một đồng chuyện náo loạn.

Hạ Thần Hi tiên Đường Bạch Dạ đến dưới lầu, “Chuyện Hằng Kim, xử lý như thế nào?”

“Lâm Nhiên tối hôm qua hẳn là đã thông không ít quan hệ, mặc dù để Triệu Phong nhận tội không dễ dàng, chúng tôi muốn thử một lần.” Đường Bạch Dạ nói, vô luận như thế nào, anh sẽ không để cho Hạ Thần Hi gặp chuyện không may.

“Tôi biết.” Hạ Thần Hi không đề nghị cái gì, chỉ có thể chờ chuyện này lắng xuống..

Đường Bạch Dạ đi rồi, Hạ Thần Hi về đến nhà.

Hạ bảo bối đã thu thập xong phòng bếp cùng bàn ăn, chính ở phòng khách nghe điện thoại, trong tay cầm một quyển sách nghiên cứu máy vi tính khoa học. Hạ Thần Hi không có chuyện gì làm, thay quần áo, mang Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối đi tản bộ.

Hạ bảo bối bụng sàch, theo Hạ Thần Hi cùng đi ra ngoài đi dạo.

Dắt chó đi dạo cũng là huấn luyện chó.

Vườn hoa trong tiểu khu, sớm đã có rất nhiều người, trước Hạ Thần Hi để Hạ bảo bối dắt chó đi dạo, chính cô vòng quanh tiểu khu chạy vài vòng.

128. Chương 128: Hạ Thần Hi Nghi Ngờ

Editor: thanh huyền

Tiểu khu là thiết kế vòng tròn, mặt đường lại không cho phép dừng xe, thích hợp nhất chạy.

Chạy một vòng, lại trở về nhìn Hạ bảo bối huấn luyện chó.

Cô ngồi ở băng ghế dài hoa viên, Hạ bảo bối đang huấn luyện bọn họ thế nào công kích tốt hơn, nhìn thủ thế.

Tiết Giai Vân điện thoại tới, “Cảm tạ trời đất, tớ nghe Lâm Nhiên nói cậu được thả ra, không sao chứ? Tớ vừa mới còn muốn gọi điện thoại cho Trần Dương hỏi tình huống của cậu.”

“Không chuyện gì.” Hạ Thần Hi nói, “Cậu không cần lo lắng, thứ hai tớ sẽ đi làm bình thường.”

Tiết Giai Vân vừa nghe, thở phào nhẹ nhõm.

“Đường tổng thực sự là đạt đến một trình độ nào đó, vậy mà gấp gáp trở về xử lý chuyện này, nếu không cậu phải ở sở tạm giam mấy ngày.”

Hạ Thần Hi cười lạnh, nếu là Đường Bạch Dạ không trở lại, sợ rằng hôm qua cô chết ở tạm giữ sở. Tiết Giai Vân dù sao đơn thuần, lại sẽ không nghĩ tới trong đó hung hiểm, coi như là Hạ Thần Hi cũng không ngờ.

“Không biết ai sẽ phụ trách chuyện này.” Tiết Giai Vân nói, “Đường thị là người phụ trách chủ yếu, muốn phụ trách cũng là Đường thị bên này phụ trách, cậu thực sự là xui xẻo, vừa lúc đụng tới bản thiết kế tầng 37.”

“Đừng lo lắng, sẽ có người phụ trách.” Hạ Thần Hi nói, vô tâm cùng Tiết Giai Vân trò chuyện chuyện này, Tiết Giai Vân cũng là biết chuyện thức thời, không có nhiều lời, hai người nói một ít bát quái, Tiết Giai Vân dặn cô nghỉ ngơi thật tốt liền cúp điện thoại.

Hạ Thần Hi biết, chuyện càng lúc càng phức tạp.

Triệu Phong nghĩ muốn giết người diệt khẩu, Đường Bạch Dạ từ nước ngoài vội vã trở về, Tưởng Tuệ tất nhiên sẽ biết tin tức, cô sắp kết hôn với Đường Bạch Dạ, sợ rằng chuyện này cũng sẽ không tiện .

Chỉ là, cô cảm thấy kỳ quái.

Triệu Phong vì sao với cô ra tay ác như vậy?

Cô không đã đắc tội Triệu Phong, nếu là bởi vì chuyện bản thiết kế tầng 37, đó là một chuyện nhỏ, quyết sách là Đường Bạch Dạ làm, cùng cô không có bất cứ quan hệ nào.

Nếu là vì năm mươi vạn kia, kia cũng không đến mức.

Hơn nữa, sự kiện kia cô làm cẩn thận, Đường Bạch Dạ cũng biểu hiện cẩn thận, ai cũng cho rằng Đường Bạch Dạ là đột nhiên hỏi đến, bí mật công trường khó giữ nếu nhiều người biết liền tiết lộ ra ngoài , sẽ có người nghĩ đến là cô.

Triệu Phong có lý do gì, với cô ra tay độc ác như vậy?

Dù cho bọn họ không có dựa theo bản thiết kế của cô sửa chữa, người phụ trách cũng không phải một người Triệu Phong, tội anh ta không đáng chết, tại sao muốn mạo hiểm nguy hiểm tính mạng, giết người diệt khẩu?

Căn bản là nói không thông.

Lúc ở sở tạm giữ, cô cái gì cũng không nghĩ, chỉ muốn như thế nào sống tiếp.

Bây giờ mạng được bảo vệ, ý nghĩ cũng rõ ràng hơn.

Triệu Phong là thiên chi kiêu tử, không để ý làm như vậy, Hạ Thần Hi càng nghĩ càng không thích hợp, lại không thể nói rõ là chỗ nào.

Chẳng lẽ Triệu Phong cùng Tưởng Tuệ hợp mưu, nghĩ diệt cô?

Tưởng Tuệ chẳng qua là hiểu lầm cô là phụ nữ của Đường Bạch Dạ, nên ra tay sao?

Phụ nữ của Đường Bạch Dạ nhiều như vậy, trừ Lâm Tình, cũng không nghe nói người nào bị chính tử. (chết)

Mà lại một hồi hiểu lầm, Tưởng Tuệ muốn đem cô chính chết, này cũng nói không thông.

Chuyện nhất định là cái nào có vấn đề, chỉ là cô không biết mà thôi.

Hạ Thần Hi đang nghĩ ngợi chuyện này, Tưởng Tuệ liền điện thoại tới, vừa nhìn điện báo biểu hiện, Hạ Thần Hi cũng không nghĩ tiếp, do dự một lúc lâu, Hạ Thần Hi mới đề xuống nút trả lời.

“Hạ Thần Hi, cô rút cuộc làm gì với anh tôi?” Tưởng Tuệ giận dữ hỏi, phong độ mất hết.

Tưởng gia cùng Triệu gia giống như đều điên rồi.

Đường đường chính giới thiên chi kiêu tử Triệu Phong, lại bị đầu súng, một câu không nói, nuốt vào tất cả chân tướng, vậy mà sợ đến như chuột chạy qua đường, lại muốn nhận tất cả tội. Tưởng thị trưởng giọng điệu vang vang muốn báo thù, bất kì ai cũng sẽ không bỏ qua, cho dù là Đường Bạch Dạ

129. Chương 129: Người Qua Đường Nói, Không Cần Tức Giận

Editor: thanh huyền

Triệu Phong chính là không nói, chân của anh ta bị nhiễm vi khuẩn, thiếu chút nữa bị cắt, chẳng sợ như vậy, anh cũng không dám phun ra ai bắn.

Cục trưởng đem chuyện Đường Bạch Dạ đại náo cục cảnh sát nói cho Tưởng thị trưởng, Tưởng thị trưởng giận không kìm được, tìm Đường Bạch Dạ, thậm chí tìm đến Đường gia, Đường Bạch Dạ lại biến mất một đêm, ai cũng không biết anh đi chỗ nào.

Tưởng Tuệ chỉ có thể nghĩ đến, tất cả đều là Hạ Thần Hi làm.

Cô phỏng đoán, có người bắt Triệu Phong, bức Triệu Phong thừa nhận hành vi phạm tội, Hạ Thần Hi bị thả ra, quá trùng hợp, nhất định là người của Hạ Thần Hi.

“Tổng giám, tôi không rõ cô đang nói cái gì?” Hạ Thần Hi vô tội hỏi.

“Cô còn dám giả trang, anh tôi bị người ta bắn, thiếu chút nữa tàn phế, cô vậy mà nói không biết tôi đang nói cái gì?” Tưởng Tuệ tức giận hỏi, “Có phải cô phái người làm có phải hay không?”

Triệu Phong bị người bắn?

Hạ Thần Hi càng cảm thấy ngoài ý muốn, ai phải làm như vậy, Đường Bạch Dạ một người đơn thương độc mã ở cục cảnh sát đùa giỡn uy phong, cục trưởng cũng không dám nói gì, anh căn bản không cần làm việc thừa với Triệu Phong.

“Anh ta bị người bắn lúc nào?”

“Tôi hôm qua, cô còn dám giả trang?” Tưởng Tuệ bệnh tâm thần nói, “Anh tôi bị bắn, bệnh việc không dám đi, lại chạy đến đồn cảnh sát tự thú, yêu cầu cục trưởng thả cô, nếu như không phải người của cô, thì ai làm?”

“Cô thuê người giết người có phải không?”

“Tưởng công chúa, cô xem phim Âu Mỹ nhiều quá.” Hạ Thần Hi nhàn nhạt nói, nếu là Đường Bạch Dạ, cũng không phải là Đường Bạch Dạ bắn, “Tôi kiếp này chưa thấy sát thủ, đi chỗ nào thuê người giết.”

Ít hôm sau, Hạ Thần Hi nhớ tới chính mình đã từng là sát thủ tốt nhất, lại nghĩ tới câu này, đó là có nhiều hình ảnh hỉ cảm.

“Đừng nghĩ ngụy biện, nhất định là cô.” Tưởng Tuệ nghiêm nghị nói, “Nếu không phải cô, anh tôi sẽ không bị chinh phục như vậy, Hạ Thần Hi, cô chờ chịu chết đi, tôi sẽ không bỏ qua cô, nhất định sẽ không.”

Hạ Thần Hi cười lạnh, “Tưởng Tuệ, làm tặc thích nhất kêu bắt trộm, tôi bị bắt đến sở tạm giam chịu tội thay, bị bức cung, thiếu chút nữa mất mạng, tôi đến bây giờ không nói câu nào, đã cấp cục trưởng mặt mũi.”

“Nếu là tôi nói ra, sợ là vị trí cục trưởng này ngồi bất ổn.”

“Tôi bị tạm giữ, không cho phép gặp luật sư, không cho phép gặp người nhà, tôi không thể liên hệ với bên ngoài, cô dựa vào cái gì nói tôi làm?”

Hạ Thần Hi càng nói, thanh âm càng lạnh, “Cô thật có bệnh, tôi thiếu chút nữa bị người giết người diệt khẩu biết rõ có chứng cứ là Triệu Phong làm, tôi cái gì cũng không nói, cô ồn ào cái gì?”

“Nhà cô xảy ra chuyện gì cũng đổ lên đầu tôi có phải không?”

“Ngày nào đó cô ra cửa bị xe đụng xảy ra tai nạn xe cộ có phải hay không cũng là tôi phái người đến cao tốc cố ý đụng cô?”

“Cô có bị bệnh thì đến tìm bác sĩ khoa thần kinh của bệnh viện, đừng đến phiền tôi.”

Tưởng Tuệ bị Hạ Thần Hi nói tức giận đến hô hấp không thuận, Hạ Thần Hi cũng lười nghe Tưởng Tuệ chửi rửa, cúp điện thoại.

Chuyện này, cô đã làm tốt bốn phận của mình.

Chẳng sợ đến loại tình trạng này, cô cũng không có gây chuyện thị phi.

Cô biết, Đường Bạch Dạ đủ bản, vì cứu cô, dự đoán muốn ứng đối Đường gia, lại muốn ứng đối Tưởng gia cùng Triệu gia, anh loạn thất bát tao một đồng.

Chuyện của cô, không muốn anh phiền lòng.

Không ngờ Tưởng Tuệ không cảm thấy được như thế.

Trên đời có một loại phụ nữ, có thể kéo thấp trình độ của mình.

“Mẹ, không nên tức giận, rất nhanh già.” Hạ bảo bố ở phía xa phất tay một cái, “Chọc giận mẹ tức giận, coi như là người qua đường, không quan trọng, hà tất tức giận.”

Hạ Thần Hi cười, bảo bố nói đúng, lời người qua đường nói, hà tất tức giận.

Không đáng.

130. Chương 130: Đường Đại Thiếu Cùng Đường Lão Trở Mặt

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ cũng không trở về Đường gia, chẳng sợ trợ lý nói cho anh biết, Đường lão đã giận không kìm được, anh vẫn kiên trì ở công ty, xử lý chuyện công trình Hằng Kim, thuận tiện để thư ký gọi điện thoại, mời ký giả dự buổi họp báo.

Ai biết, tin tức này vừa mới truyền đi, các phóng viên còn chưa tới đến dưới lầu Đường thị, Đường lão đã tức giận bừng bừng đi tới phòng làm việc tổng giám đốc.

Bên cạnh là Đường Nhất Phong, Đường Thành Nam bị chó Tây Tạng cắn bị thương ở bệnh viện, còn chưa có xuất viện.

Thư ký nào dám ngăn Đường lão, Đường Bạch Dạ cùng Lâm Nhiên đang thương lượng việc bồi thường, Đường lão đã đá văng cửa phòng làm việc.

Đường Bạch Dạ nhú mày, trong lòng hừ lạnh.

Thật không có giáo dưỡng!

Lâm Nhiên nhớ tới mấy năm trước Đường Bạch Dạ cũng thường xuyên đá cửa như thế, trong lòng hừ lạnh, quả nhiên là cha con, phong độ giáo dưỡng đều là vấn đề di truyền.

“Đường Bạch Dạ, anh mời ký giả họp báo muốn làm cái gì, đừng nói cho tôi, anh nghĩ anh nhận chuyện công trình Hằng Kim?” Đường lão tức giận mưng mưng.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, quả nhiên có lão đầu tử nội gian, anh vừa mới hạ mệnh lệnh, lão đầu tử đã tới rồi.

Tốc độ ánh sáng cũng không nhanh như vậy.

“Chuyện công trình Hằng Kim, Đường thị là chủ phụ trách, xảy ra chuyện, đương nhiên phải phụ trách.” Đường Bạch Dạ nói, đúng mực, ôn hòa.

Anh không muốn cùng lão đầu tử cứng đối cứng, chẳng qua là không muốn phức tạp.

Nếu không, lấy thế lực Đường môn, chính là Đường thị anh không để vào mắt.

Anh muốn, là Đường lão sống tốt, nhìn anh đem Đường thị đùa bỡn như thế nào.

Hận một người, không nhất định phải ép chết.

Chỉ cần phá hủy thứ mà người đó coi trọng nhất.

Đường Bạch Dạ am hiểu chân lý này.

“Anh, việc này có thể chậm rãi thương lượng.” Đường Nhất Phong nói, “WPL đã có người vì cái này phụ trách, chúng ta không cần đi vào.”

Đường Nhất Phong mới vừa vào Đường thị, là tổng giám tài vụ Đường thị.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, ánh mắt đảo qua Đường lão, “Chuyện này, WPL không có trách nhiệm.”

“Vô liêm sỉ!” Đường lão đại giận, hận không thể cho Đường Bạch Dạ một bạt tai, “Anh đừng cho là tôi không biết tối hôm qua anh làm chuyện vô liêm sỉ gì, chuyện một người chạy đến đồn cảnh sát, đánh bốn cảnh sát bị thương, chính là nữ kỹ sư WPL kia, anh là điên rồi sao?”

“Có người vì công trình phụ trách, vậy để WPL phụ trách, anh lúc nào dồng dài như vậy, vậy mà chạy đến đồn cảnh sát nháo.”

“Nói, anh cũng nữ kỹ sư kia có quan hệ gì, tại sao muốn làm như vậy?”

Đường Bạch Dạ ưu nhã cười, nhẹ nhàng như gió, “Đương nhiên là ta coi trọng người, nếu không vì sao vất vả đến đây một chuyến.”

“Cánh anh đã cứng rắn có phải hay không?” Ánh mắt Đường lão như đao, “Đừng quên, anh chỉ là tổng giám đốc Đường thị, tôi mới là chủ tịch Đường thị, anh muốn mỹ nhân không muốn giang sơn, còn muốn hỏi tôi có đáp ứng hay không.”

Lâm Nhiên vừa nghe những lời này, sắc mặt rất khó nhìn.

Đường Bạch Dạ cùng Đường lão vẫn bảo trì một loại quan hệ hổ thủ cần thiết, hai người cực ít trở mặt, Đường Bạch Dạ sẽ chọn chủ động nhượng bộ, tạo thành ảo giác Đường lão nắm trong tay.

Lần này vì Hạ Thần Hi, anh là lần đầu tiên cùng Đường lão trở mặt.

Cho dù là chuyện thông gia quan trọng như vậy, Đường Bạch Dạ cũng không có ngỗ nghịch.

Lần này, anh nhiều nghiêm túc, chỉ sợ anh chính mình cũng không biết.

Đường lão thấy sắc mặt Đường Bạch Dạ trầm, cho là mình đoán đo, lạnh lùng cười, “Lấy cổ phần anh ở Đường thị, tôi nghĩ muốn anh rút, anh tùy thời có thể rút, Đường Bạch Dạ, anh tốt nhất đừng ngỗ nghịch với tôi.”

Khóe miệng Đường Bạch Dạ cong lên, đáy mắt hiện lên ý cười.

131. Chương 131: Triệu Phong Chịu Nhận Tội

Editor : nguoihaymo

Beta: Thanh huyền

Đường Nhất Phong ở một bên nói, “Anh, có chuyện gì có thể từ từ bàn bạc với cha, không việc gì mà không dàn xếp được.”

“Có việc gì mà không thể bàn bạc, việc này không cho phép Đường thị chịu trách nhiệm, nếu không, anh liền rút ra khỏi Đường thị cho tôi.” Lời nói kiên quyết Đường lão, chiều cuối cùng này, ông không tin Đường Bạch Dạ có thể chịu đựng được.

Đường Bạch Dạ đang muốn nói chuyện đó với ông, trợ lý gõ cửa tiến vào.

“Chủ tịch, Tổng giám đốc, đã xảy ra chuyện, Triệu kỹ sư đã thừa nhận hết mọi tội lỗi.”

“Cái gì?” Đường lão nghe vậy thiếu chút nữa là lên cơn đau tim, Đường Bạch Dạ lo giải quyết mọi chuyện bên này, không nghĩ tới Triệu Phong lại đâm cho anh một dao, Đường lão giận tím mặt hỏi, “Này đến tột cùng đã có chuyện gì xảy ra?”

Trợ lý nói, “Chúng tôi cũng không biết, chính là biết Triệu kỹ sư nhập viện vào sáng nay, đã thừa nhận tất cả mọi chuyện.”

“Tên hỗn đản này!” Đường lão rất tức giận.

Đường Bạch Dạ cũng vô cùng kinh ngạc, bọn anh suy nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến mọi chuyện sẽ như thế này, Triệu Phong lại tự mình đứng ra chịu trách nhiệm, Đường Bạch Dạ định sẽ vì chuyện này mà đấu với Đường lão một trận.

Đàn ông vì người phụ nữ của mình mà đánh một trận, đó mới được gọi là bản lĩnh . .

Không thể ngờ, trận chiến vừa mới bắt đầu, đối phương liền muốn dập lửa .

Anh đang có hứng thú không ngờ mọi chuyện lại ra như vậy.

“Có phải mọi chuyện việc do anh sắp đặt?” Đường lão hỏi.

” Chuyện này không liên quan con.” Đường Bạch Dạ cố biện minh cho mình, “Nói không chừng lương tâm Triệu Phong trời dậy nên mới vậy.”

Đường lão nghe anh nói những lời này dường như không thể tin được cười lớn, Triệu Phong có lương tâm, lương tâm của anh ta bị chó tha rồi, làm sao có lương tâm để cứu người như thế chứ.

Đường lão đi rồi, Lâm Nhiên vỗ ngực mình.

“Cậu thật muốn đấu với ông ta sao ” đá chọi với đá “, đúng là tự mình tìm rắc rối mà.”

“Tắt lửa .” Đường Bạch Dạ tỏ ra đáng tiếc nói, “Tắt cũng tốt, Triệu Phong đầu óc có vấn đề sao? Vì sao lại có thể nhận tội như thế chứ?”

“Nếu như theo lời cậu, thật sự là lương tâm cậu ta trời dậy sao.”

“Cậu cũng biết chọn thời gian để chọc cười người ta sao.” Đường Bạch Dạ hừ lạnh một tiếng, cầm điện thoại điện cho Tưởng Tuệ.

Tưởng Tuệ nhìn màn hình thấy Đường Bạch Dạ gọi đến, trong lòng vui vẻ, Đường Bạch Dạ hỏi, “Triệu Phong như thế nào lại đột nhiên nhận tội? Em có biết hay không, việc này đem đến cho Đường thị rất nhiều rắc rối?”

Tưởng Tuệ nghe, trong lòng cũng cảm thấy bất an, “Em cũng không biết vì sao anh ấy lại chịu nhận tội nữa, Đường, thật xin lỗi, Đường lão có phải trách cứ anh hay không , đều là do anh em không tốt, anh em bị người ta bắn một phát, lá gan bị vỡ.”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, “Bị bắn sao, là do ai bắn?”

Tưởng Tuệ tức giận nói, “Nhất định là Hạ Thần Hi muốn giết người, tối hôm qua anh ấy bị người ta cầm súng bắn, thiếu chút nữa mà mất mạng, chỗ nào đều không đi, phải đi đến sở cảnh sát yêu cầu thả người, anh ấy bị hoảng sợ, nhất định là do cô ta làm , bằng không vì sao anh ấy là sợ cô ta đến vậy.”

Giọng Đường Bạch Dạ trầm xuống nói, “Không có khả năng!”

Làm sao có thể là Hạ Thần Hi, cô ấy vừa ngủ dậy cái gì cũng không biết, hôm nay còn hỏi anh mọi chuyện đã xử lý như thế nào rồi, nếu thật sự Hạ Thần Hi làm , vậy khả năng diễn xuất của cô ấy cũng quá cao đi, tuyệt đối không có khả năng.

“Đường, anh không tin em sao, Hạ Thần Hi nhất định không phải là người tốt.” Tưởng Tuệ nói, cô nghĩ Đường Bạch Dạ dường như bảo vệ cho Hạ Thần Hi, cô cảm thấy không được vui cho lắm, ” Anh vì sao muốn bảo vệ cô ta chứ, thậm chí vì cô ta mà đến cục cảnh sát đả thương người, Đường, anh như thế nào.”

“Chuyện này về sau anh sẽ giải thích với em, Triệu Phong bị thương như thế nào?” Đường Bạch Dạ chuyển sang chủ đề khác để Tưởng Tuệ không hỏi nữa.

“Không nghiêm trọng lắm, cô em tính đưa anh ấy ra nước ngoài một thời gian, cho mọi việc tạm lắng xuống sẽ trở về.”

” Anh đã hiểu.” Đường Bạch Dạ cúp điện thoại, Lâm Nhiên nói, “Anh thật có thể diễn trò, Triệu Phong thừa nhận tội, anh là người vui vẻ nhất, vậy mà còn bảo anh ta đem phiền toái đến cho cậu nữa chứ, đúng là nói dối không chớp mắt.”

132. Chương 132: Đường Bạch Dạ Cùng Tướng Thị Trưởng (1)

Editor: thanh huyền

“Thói quen là được.” Đường Bạch Dạ chậm rãi nói, như có điều suy nghĩ, “Nghe Tướng Tuệ nói, khi Triệu Phong đi, tôi còn chưa có đi, khi đó Hạ Thần Hi còn chưa có đi ra, là ai uy hiếp Triệu Phong?”

“Tôi tương đối hiếu kỳ, là ai nổ súng bắn Triệu Phong.” Lâm Nhiên nói, “Trong nước súng ống quản lý nghiêm, không giống Âu Mỹ, anh cho rằng ai cũng có thể rút súng bắn người sao?”

” Bạch Dạ, anh nói bên người Thần Hi có hắc đạo có phải hay không?”

Đường Bạch Dạ nhú mày, nhớ tới trong nhà Hạ Thần Hi, ảm áp như vậy, sao có thể cùng hắc đạo có liên quan, tuyệt đối không có khả năng.

Lâm Nhiên thấy Đường Bạch Dạ như có điều suy nghĩ, anh trầm giọng nói, “Triệu Phong lúc nhỏ không sợ trời không sợ đất, chớ nói là không ai có thể buộc anh thừa nhận hành vi phạm tội, nhất định là cho anh ta đả kích rất lớn, bằng không, anh ta không có khả năng thuận theo như vậy.”

“Cả thành phố S, ai không kiêng dè Tướng gia cùng Triệu gia mấy phần, không ai có này lá gan chọc bọn họ.”

Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Chuyện này tôi giao cho Đường môn mật thám, nhất định sẽ tra rõ.”

Triệu Phong nhận tội công trình Hằng Kim, Đường thị cũng bị xét xử, mặc dù ảnh hưởng không lớn, cuối cùng là có tổn hại hình tượng công ty, Đường Bạch Dạ cũng không quan tâm, công trình Hằng Kim đối Đường thị mà nói như hòn đá nhỏ trên Thái sơn.

Sau khi Triệu Phong nhận tội, Đường Bạch Dạ cần làm chỉ là giải quyết tốt hậu quả.

Đường lão chẳng sợ có nhiều lửa giận hơn nữa cũng không có chỗ nhưng phát, bởi vì là Triệu Phong tự mình nhận tội, không liên quan đến Đường Bạch Dạ, chuyện này được sôi sùng sục, thương giới không người nào không biết, Tướng gia cùng Triệu gia ở giới chính trị cũng đã mất mặt mũi.

Tướng thị trưởng vô cùng tức giận, Triệu gia bất đắc dĩ, chỉ có thể cho Triệu Phong ra nước ngoài, tránh tránh đầu sóng ngọn gió.

Cũng không thể ngồi tù.

Buổi tối, Đường Bạch Dạ cùng Tướng thị trưởng có một bữa tiệc.

Chỉ có Đường Bạch Dạ cùng Tướng thị trưởng.

Tướng thị trưởng nói, ” Bạch Dạ, tâm tư người trẻ tuổi, tôi hiện tại thực sự là xem không hiểu , anh rốt cuộc là có ý gì?”

Đường Bạch Dạ ưu nhã cười, phong độ nhẹ nhàng, “Tướng thị trưởng chỉ là cái gì?”

“Chuyện Triệu Phong, tôi không nói đến rốt cuộc có phải anh làm hay không, đã có kỹ sư WPL thừa nhận chuyện này, vì sao anh muốn mạo hiểm đến đồn cảnh sát nháo, đem người mang đi?” Tướng thị trưởng vô cùng không vui, “Chuyện này, anh rốt cuộc giải thích thế nào.”

Đường Bạch Dạ ý cười không giảm, thẳng tắp nhìn Tướng thị trưởng, “Tướng thị trưởng, chuyện này sau lưng rốt cuộc chân tướng thế nào, ngài trong lòng biết rõ ràng, nữ kỹ sư WPL là vô tội , Triệu Phong lá gan không nhỏ, vậy mà mua được cảnh sát.”

“Sử dụng hình phạt riêng, nếu như tôi không đến, cô ấy liền bị giết người diệt khẩu .”

Tướng thị trưởng nhú mày, giọng điệu vô cùng khinh mạn, lãnh khốc, “Chết liền chết, có gì đáng ngại , cũng không phải cái gì quan trọng.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, mi tâm nhíu lại, “Tưởng thị trưởng, đối với ngài mà nói, cô ấy không là gì quan trọng, với tôi mà nói, cô ấy lại là người tôi không thể thiếu.”

Người ý nghĩa, đúng không cùng người, vĩnh viễn đều là không giống nhau như vậy.

Anh không biết mình có yêu Hạ Thần Hi hay không.

Ai có muốn mạng của cô, anh liền muốn mạng người đó trước.

Sắc mặt Tưởng thị trưởng trở nên rất khó coi, trải qua phong sương trông mắt đầy vẻ lo lắng, cả giận nói, “Đường Bạch Dạ, anh làm càn, anh nói như vậy, anh đem Tiểu Tuệ đặt chỗ nào?”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, cũng không thèm để ý lửa giận Tưởng thị trưởng, anh nhìn thẳng Tưởng thị trưởng, trầm giọng nói, “Tưởng thị trưởng biết rất rõ ràng, tôi ở đồn cảnh sát làm cái gì, ngài cũng biết, cô ấy là người thế nào của tôi.”

“Ngài nói cô ấy không quan trọng, chết liền chết, ngài muốn tôi đặt ở chỗ nào.”

133. Chương 133: Đường Bạch Dạ Cùng Tưởng Thị Trưởng (2)

Editor: thanh huyền

Anh thanh âm không lớn, như bình thường, thậm chí mang theo một chút ưu nhã, nhưng mà, lời nói ra, lại là khí phách, như tối ngạnh cương đao, để ngang yết hầu của địch.

Không khí, trong nháy mắt căng thẳng.

Tưởng thị trưởng đột nhiên ý thức được, ông và Đường lão vẫn cho là nắm Đường Bạch Dạ trong lòng bàn tay, đã chậm rãi thoát khỏi lòng bàn tay của bọn họ.

“Anh ngụ ý, không muốn cùng Tiểu Tuệ kết hôn?” Sắc mặt Tưởng thị trưởng khó coi đến cực điểm, con gái duy nhất của ông đã chịu nhục nhã lớn như vậy, là một người cha không thể chịu đựng.

“Hôn nhân của tôi, chỉ là một tràng giao dịch.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói, không phải đang nói anh một đời hạnh phúc, mà là nói một chuyện không quan trọng.

Anh vẫn cho là, hôn nhân sẽ chỉ là một hồi giao dịch, không còn cái khác.

Anh chưa bao giờ chờ mong hôn nhân.

Anh biết, chẳng sợ anh kết hôn với Tưởng Tuệ, cũng là hôn nhân.

Thẳng đến anh gặp được Hạ Thần Hi.

Anh đột nhiên muốn hôn nhân chân chân thật thật.

Tưởng thị trưởng cười lạnh, tay nắm ly rượu đỏ, giống như muốn đem ly bóp nát, “Đường Bạch Dạ, anh thực sự là không biết phân biệt. Tiểu Tuệ có thể gả cho anh, là phúc khí anh có được, nó yêu anh như vậy, vì sao anh không biết quý trọng?”

“Trong cả đời Tưởng thị trưởng, trừ thị trưởng phu nhân, không yêu qua những người khác sao?” Đường Bạch Dạ cười mỉm hỏi, vô cùng thân sĩ, như hỏi một chuyện bình thường.

Tưởng thị trưởng trong nháy mắt không nói nên lời.

Trong đầu thoáng qua một gương mặt trẻ tuổi, cặp tóc biến mất.

Ông nhíu mày, Đường Bạch Dạ thấy thần sắc ông như vậy, cũng hiểu được.

Nhớ người yêu cũ, là thói hư tật xấu của đàn ông.

Đàn ông có thể yêu một người phụ nữ, lại không cam đoan kì hạn, cực ít có một người đàn ông trọn đời trọn kiếp yêu một người.

Nhìn hôn nhân có tình cảm lại cảm thấy cực kì quái.

Phương diện này, Đường Bạch Dạ thấy rất thấu hiểu.

Tướng thị trưởng lạnh lùng cười, “Đường đại thiếu, lúc tôi ở cái tuổi này, cũng giống như anh, nói cái gì tình tình yêu yêu, chờ anh đến cái tuổi này của tôi liền biết, tình yêu cái gì cũng không phải, nắm anh ở trong tay, mới thực sự thật thật tại tại, anh nắm giữ gì đó.”

“Nếu là anh, tôi sẽ thả thông minh một điểm, cưới Tiểu Tuệ, hơn phần đầu ba mươi năm.”

Đường Bạch Dạ đột nhiên cười to, tiếng cười châm chọc, như nghe đến vũ trụ cười nhạo.

“Giờ này ngày này, chẳng sợ không phần đầu ba mươi năm này, tôi cũng đủ khoe khoang ba đời.” Đường Bạch Dạ nói xong ngạo mạn càn rỡ, giống như anh là cao cao tại thượng, cái gì cũng không để ở trong mắt.

Tướng thị trưởng giận dữ, đập bàn đứng lên, “Đường Bạch Dạ, anh rất quá đáng, lúc trước Tiểu Tuệ giúp anh, bây giờ qua sông rút ván, anh không sợ làm nó thất vọng sao?”

Đường Bạch Dạ nói, “Tướng thị trưởng, lúc trước Đường gia gặp nạn, ngài cho viện trợ, tôi rất cảm kích.”

“Mấy năm qua này, tôi cũng cho ngài đủ tiền tài, cho ngài đủ giúp đỡ, giúp ngài ở giới chính trị thuận buồm xuôi gió, tôi cũng không nợ ngài.”

“Nợ ngài, tôi trả sạch.”

“Tướng Tuệ cùng tôi vừa mới bắt đầu chính là một giao dịch, trong lòng cô ấy cũng biết rõ ràng.” Đường Bạch Dạ nhìn Tướng thị trưởng, ánh mắt lãnh ngạnh, không một điểm thỏa hiệp, “Tôi Đường Bạch Dạ không làm Tướng Tuệ thất vọng.”

Anh và Tướng Tuệ ngay từ đầu, anh nói với Tướng Tuệ, cô không yêu anh, bọn họ đính hôn, anh chỉ biết chức trách vị hôn phu chiếu cố cô, sẽ không tệ bạc với cô, nếu là tương lai anh không có người yêu, anh có thể kết hôn với cô.

Nếu có, bọn họ sẽ đi hai con đường.

Đường Bạch Dạ đa tình phong lưu, lại không lừa tình đối với phụ nữ của mình.

Tướng Tuệ yêu anh, anh biết, cho nên anh không lừa cô.

Anh Đường Bạch Dạ nghĩ muốn cái gì, anh sẽ dùng hết toàn lực chính mình, sẽ không dựa vào phụ nữ.

134. Chương 134: Bữa Ăn Khuya

Editor: thanh huyền

Anh cho Tướng Tuệ tuyển trách, nếu Tướng Tuệ cự tuyệt, anh cũng sẽ lợi dụng tiền vốn Đường môn giúp Đường thị vượt qua cửa ải khó khăn, đại giới là Đường môn có thể sẽ triệt để tan rã, anh không quan tâm, anh mất đi, anh sẽ tìm trở về.

Tướng Tuệ đã cùng một chỗ với anh, tiếp thu điều kiện của anh.

“Tôi không có làm ra một quyết định, sẽ nhận toàn bộ trách nhiệm. Tướng Tuệ cũng là, ngài cũng là, mọi người đều là.” Đường Bạch Dạ nói, “Hôn nhân này, đã định trước tồn tại trên danh nghĩa, tôi nếu là ngài, sẽ không để cho Tướng Tuệ gả cho tôi.”

Tướng thị trưởng phẩy tay áo bỏ đi, Đường Bạch Dạ ưu nhã cười, sát khí trong ánh mắt vụt tắt.

Mọi người đã trở mặt với nhau, vậy thì trở mặt luôn đi.

Đường Bạch Dạ trở lại nhà trọ cảnh biển, đã chín giờ.

Không biết vì sao, đột nhiên gọi một cú điện thoại cho Hạ Thần Hi, mẹ con Hạ Thần Hi ở phòng khách đọc sách, chờ ăn bữa ăn khuya, Hạ Thần Hi nhìn sách thiết kế công trình, Hạ bảo bối nhìn sách khoa học máy tính.

Lúc Đường Bạch Dạ điện thoại tới, Hạ Thần Hi có chút kinh ngạc.

“Tôi nghĩ cùng cô nói chuyện công trình Hằng Kim một chút.” Đường Bạch Dạ nói, vốn định mời Hạ Thần Hi cùng đi ra ngoài uống một chén, Hạ Thần Hi nghĩ đến Hạ bảo bối đang ở làm bữa ăn khuya, lại thấy Hạ bảo bối rất muốn thấy Đường Bạch Dạ.

Cô nghĩ nghĩ, quyết đoán hi sinh chính mình sẽ bị nguy hiểm ăn đậu hủ, “Anh nếu ở nhà, tới đây một chuyến đi, vừa lúc chúng tôi muốn ăn bữa ăn khuya.”

Đường Bạch Dạ cầu còn không được, giọng điệu lại có chút rụt rè nói, “Vây cung kính không bằng tuân mệnh .”

Hạ Thần Hi thật tình nghĩ châm chọc.

Hạ bảo bối cười híp mắt nói, “Mẹ, mẹ nói cha ở đây ăn sáng, ăn khuya cũng ở đây, có thể hay không, bữa tối cũng ăn ở đây?”

“Con hỏi muốn tiền sinh hoạt.” Hạ Thần Hi đầu cũng không giơ lên, nói.

Hạ bảo bối nghiêm túc tự hỏi, “Phải , cha cũng không cho chúng ta tiền sinh hoạt, quá tiện nghi .”

Không tới mười phút, chuông cửa vang lên.

Hạ bảo bối vui buồn nguyên sách xuống, ra đi mở cửa, Đường Bạch Dạ cầm một bó hoa bách hợp tiến vào, như ghét bỏ ném ở trong lòng Hạ bảo bối, Hạ bảo bối tươi cười ngọt như mật , “Đường tiên sinh, chú tặng nhầm người, chú không phải không có kiên trì sao?”

Hạ Thần Hi , cũng không ngờ Đường Bạch Dạ cầm một bó hoa bách hợp đi lên, ưu nhã tiêu sái, Đường Bạch Dạ lạnh lùng sắc bén cầm một bó hoa bách hợp, kia hình ảnh muốn nhiều hỉ cảm là hơn hỉ cảm.

“Chú mua cho cháu.” Đường Bạch Dạ phi thường bình tĩnh mà tỏ vẻ, Hạ Thần Hi tiểu thư ngàn vạn không muốn hiểu sai .

Này hoa là tặng bảo bối .

Hạ bảo bối khinh bỉ Đường tiên sinh khẩu thị tâm phi*(trong lòng nghĩ khác nói ra), rõ ràng hỏi thăm hoa mẹ con bé yêu thích, bé anh thích hoa hồng sâm panh, mẹ bé thích hoa bách hợp, mua bách hợp hiển nhiên là tặng mẹ.

Thực sự là mạnh miệng.

“Đường tiên sinh, chú khẩu thị tâm phi là không theo đuổi được phụ nữ đâu.” Hạ bảo bối cười hì hì mang hoa bách hợp đi cắm, đích xác hoa bách hợp trong bình cũng nên thay, mua vừa đúng lúc.

“Lão tử không cần truy đuổi phụ nữ.”

Khỏe môi Hạ Thần Hi co quắp, ai cũng biết anh có sức quyến rũ, không cần thiết mỗi ngày tự luyện.

Đường Bạch Dạ cùng Tưởng thị trưởng nói chuyện không vui nên sớm từ biệt, không ăn thứ gì, chính hơi đói, nghe thấy được phòng bếp truyền đến hương vị, nhịn không được hỏi, “Các người nấu cái gì?”

“Chè.” Hạ bảo bối nói, “Đậu xanh.”

Hạ Thần Hi nói, “Hạ bảo bối học nấu bữa ăn khuya, anh có lộc ăn.”

Hạ Thần Hi ngồi ở trên thảm phòng khách, dựa vào sofa, đọc sách làm bút ký, trong lòng ôm một cái gối, bộ dáng vô cùng nhàn nhã. Trên chân không có đi dép, chân trắng nõn như là ngó sen lột da, trắng nõn đến cực điểm.

135. Chương 135: Hạ Thần Hi Lạnh Lùng

Editor: thanh huyền

Nha đầu này làn da thật tốt.

Vừa nghĩ tới tay mình từng tâm trạng xúc cảm, Đường tiên sinh đầy đủ khẳng định chính mình có điểm phúc sự thật này.

Hạ Thần Hi thấy ánh mắt Đường Bạch Dạ vẫn nhìn chân của cô, trên mặt không được tự nhiên nóng lên.

Này sắc phôi, thế nào nhìn chân cũng là đại gái.

Hạ bảo bối đi phòng bếp lấy chè đậu xanh.

Hạ Thần Hi buông sách, tùy ý hỏi, “Chuyện công trình Hằng Kim xử lý như thế nào?”

“Cô hôm nay không thấy tin tức kinh tế tài chính sao?”

Hạ Thần Hi nói, “Tôi buổi sáng cùng bảo bối dắt chó đi dạo, sau đó chúng tôi đi đi dạo phố, đi rạp chiếu phim xem phim, trở về đã rất trễ, không mấy xem tin tức, làm sao vậy?”

Đường Bạch Dạ như có điều suy nghĩ nhìn Hạ Thần Hi, nói, “Triệu Phong chủ động chịu tội chuyện công trình Hằng Kim.”

Hạ Thần Hi ngẩn ra, kinh ngạc đến cực điểm, giống như nghe thấy người ngoài hành tinh xâm lấn địa cầu không thể tưởng tượng.

Triệu Phong là ai, mặc dù tiếp xúc không sâu, cô lại thấy vô cùng hiểu rõ.

Trừ phi anh ta không có gì cả, nếu không sao có thể nhận chịu tội?

“Đây là chuyện gì xảy ra?” Hạ Thần Hi kinh ngạc hỏi.

“Tôi nghĩ cô nên biết.” Đường Bạch Dạ nói, anh thừa nhận mình thăm dò Hạ Thần Hi, dù sao chuyện này thực sự rất quý giá, tất nhiên là có người vì Hạ Thần Hi chính Triệu Phong.

Về mặt Hạ Thần Hi mờ mịt, không giống như là giả trang.

Phụ nữ này mặc kệ nghe được cái tin tức gì cũng có thể trấn định như thường, nếu thật là cô làm, cô sẽ không giấu giếm.

Bây giờ xem ra, Hạ Thần Hi cũng không biết.

“Tôi nên biết cái gì?” Hạ Thần Hi bật cười, “Tôi tưởng là anh bức bách Triệu Phong nhận tội.”

“Tôi còn không có động tác gì, anh ta liền nhận tội.”

Hạ Thần Hi buông tay, “Tôi cái gì cũng không biết.”

Hạ bảo bối từ trong phòng bếp bưng ba bát chè ra, có đá lạnh, có mì ống, hạt ý dĩ, khoai sọ, đậu đỏ, đậu xanh, đậu phộng, miến... Cuối cùng bỏ thêm đá sữa dừa, thoạt nhìn rất ngon miệng.

Rất thích hợp làm bữa ăn khuya.

Đường Bạch Dạ giống như dự liệu đến năng lực của Hạ bảo bối, cũng không gạt bé, tiếp tục nói, “Hôm nay Tưởng Tuệ điện thoại tới, cô ta nói Triệu Phong bị người bắn một phát, đi tới đồn cảnh sát, yêu cầu cục trưởng thả người.”

“Nhất định là có người uy hiếp anh ta, bằng không, anh ta không phải làm như vậy.”

“Tôi nhận biết anh ta nhiều năm, người này bối cảnh cường ngạnh, to gan lớn mật, không có gì không dám làm, người đối phó anh ta, nhất định khiến anh ta trải qua một hồi ác mộng, bằng không, anh sẽ không sợ hãi như vậy.”

Hạ bảo bối bưng một chén, ngồi trên sô pha, vừa ăn vừa xem sách, giống như đối với chuyện của bọn họ không có hứng thú.

Hạ Thần Hi bưng qua vừa ăn vừa hỏi, “Không đánh thành tàn phế à?”

Hạ bảo bối đối với giọng điệu Hạ Thần Hi kinh người đã rất bình tĩnh, Đường Bạch Dạ liếc xéo cô một cái, nói, “Hạ tiểu thư thoát nhìn rất vui sướng khi người gặp họa à.”

“Tôi là rất vui sướng khi người gặp họa.” Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, “Án sập xuống người rồi cuộc là âm mưu gì, tôi không biết, nhưng tôi khẳng định, nhất định cùng Triệu Phong có liên quan, anh ta vì cái gì tôi không biết.”

“Nhưng mà, bị thương nửa cái mạng, anh ta nhẫn tâm?”

“Anh ta là con một Triệu gia, án mạng, lại có Tướng thị trưởng nâng đỡ, rất giỏi chính là cho ra nước ngoài mấy năm, trở về lại là tiêu dao tự tại, người chết chỉ có thể chết vô ích, bồi thường mấy chục vạn kia có thể làm cái gì?”

“Loại người này, không đánh chết tính anh ta mạng lớn, vậy mà tàn phế cũng không, người hạ thủ quá nhân từ.”

Hạ bảo bối gãi gãi đầu, trong lòng thầm nhủ, mẹ, bảo bối cũng không muốn nhân từ a, nhưng nếu anh ta tàn phế, bức quá, anh ta không cứu mẹ làm sao bây giờ a, thế nào đều phải trước đem người làm ra đến lại nói thôi.

136. Chương 136: Một Đôi Cha Con Tự Kỷ

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi cười lạnh nhìn Đường Bạch Dạ, “Đường tổng trẻ như thế tới nhà của tôi, chẳng lẽ là muốn nói lời khách sáo, muốn biết có phải tôi tìm người làm hay không?”

Đường Bạch Dạ nhận thấy được Hạ Thần Hi toàn thân phát ra tức giận, cười nói, “Tôi không nói là cô làm, tôi chỉ đang suy nghĩ, ai ở sau lưng giúp cô, mà cô không biết.”

Hạ Thần Hi hỏi lại, “Điều này rất quan trọng sao?”

“Lời vô ích!” Đường Bạch Dạ đương nhiên trả lời, vang vang hữu lực, khí phách văng khắp nơi, “Phụ nữ của tôi đương nhiên phải là tôi quản, người khác dựa vào cái gì ở trước mặt tôi có cơ hội thể hiện?”

Hạ Thần Hi, “...”

Xi!

Hạ bảo bối uống một hớp chè, một miệng phun ra, .

Lời này của Đường Bạch Dạ nói xong vô cùng bá đạo, có một loại cảm giác ở trước mặt phụ nữ của tôi thể hiện giết không tha.

Hạ bảo bối rút cổ một cái.

Trong lòng nói, cha, bảo bối sai rồi, lần sau nhất định cho cha cơ hội thể hiện.

Hạ Thần Hi yên lặng xoay đầu đến bên cạnh nhìn Hạ bảo bối, bé và Đường Bạch Dạ quả nhiên có quan hệ huyết thống, lời nói giống nhau như đúc.

o()o.

Đường Bạch Dạ nói một đánh ngã hai mẹ con, có chút tự đắc, cuối cùng cũng có thứ gì có thể chấn trụ này hai mẹ con, quả nhiên anh khí phách, sẽ phải so khí phách với anh, nếu không chỉ có thể bị.... ..

Hạ Thần Hi yên lặng ăn bữa ăn khuya, cái gì cũng không muốn nói .

Hạ bảo bố cười mỉm nói, “Đường tiên sinh, xem ra đối thủ của chú rất mạnh, biểu hiện tốt.”

Đường Bạch Dạ cười nhạo, vẻ mặt càn rỡ, “Để anh ta phóng ngựa qua đây thử một lần, có thể là mấy người xã hội đen của thành phố S, bọn họ lấy cái gì cùng bản thiếu gia so sánh.”

“So về dung mạo? Bọn họ trực tiếp đầu thai cũng không bằng bản thiếu gia anh tuần tiêu sái.”

“So về chỉ số thông minh? Bọn họ trực tiếp đầu thai cũng không bằng một phần mười của bản thiếu gia.”

“So về bằng cấp? Lão tử tùy tiện xuất một bằng cấp chứng nhận là có thể quất chết bọn họ.”

“So về tài phú? Bọn họ một lần nữa đầu thai làm con trai trùm dầu mỏ Afghanistoin cũng không có tiền bằng lão tử.”

“So về sức quyến rũ? Bọn họ một lần nữa đầu thai cũng không bằng một cái gờ tay nhắc chân của bản thiếu gia.”

“Nói ngắn lại, muốn đấu cùng cùng bản thiếu gia, bấy đời sau này hãy nói.” Đường Bạch Dạ phi thường tự kỷ, sở trường đặc biệt của anh, rõ ràng là vẻ mặt phi thường đáng đánh đòn.

Nhưng mà, thật đúng là không lấy ra được một điểm phản bác.

Người ta nói là lời nói thật.

Mặc dù thực sự quá tự kỷ, quá đáng đánh đòn.

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối lặng yên đem đầu xoay ở một bên, khóe môi cùng co quắp.

Này một bữa ăn khuya, ăn vô cùng có hỉ cảm.

Ăn xong, lúc Đường Bạch Dạ đi toilet, trong lúc vô ý đi qua thư phòng, anh vô ý nhìn phòng của mẹ con bọn họ, chỉ là liếc liếc mắt liền thấy trong thư phòng có bảy tám máy tính, Đường Bạch Dạ thầm nghĩ, nhà ai lại có một thư phòng bảy tám máy tính?

Hơn nữa, nhìn thiết bị, máy bàn tiên tiến nhất.

“Mẹ cháu làm cái gì, dùng nhiều máy tính như vậy?” Đường Bạch Dạ hỏi Hạ bảo bối.

Hạ bảo bối nhú mày, cười đến tiểu hồ ly, “Đường tiên sinh, đó là cháu dùng, không phải mẹ cháu cần dùng, trình độ mẹ cháu dùng máy tính giới hạn với vẽ bản thiết kế, lên mạng, xem video, nghe nhạc.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, có một ý niệm mơ hồ thoáng qua trong lòng, nhất thời lại nói không rõ ràng.

“Bảo bối, cháu xác định cháu bảy tuổi không sai?”

“Bảy tuổi mấy tháng.” Hạ bảo bối sửa đúng lời Đường tiên sinh.

Đường Bạch Dạ, “...”

Này đối với mẹ con bọn họ, thật sự có không ít bí mật thăm dò.

137. Chương 137: Hắc Ăn Hắc

Editor: thanh huyền

Đường Bạch Dạ theo Hạ Thần Hi ở đây hỏi không ra cái gì, anh cũng không để ý.

Hạ Thần Hi nói đúng, bất kể là ai giúp Hạ Thần Hi, không cần quan tâm, chỉ cần không ác ý là được, mặc dù chiếm cơ hội biểu hiện trước của anh, tội không thể tha, nhìn Hạ Thần Hi bình an là được rồi.

Đường tiên sinh quyết định khoan dung chuyện cũ sẽ bỏ qua.

Đường Bạch Dạ đi rồi, Hạ Thần Hi nhìn Hạ bảo bối, Hạ bảo bối ôm Tiểu Bảo ở một bên, chớp mắt giả trang vô tội.

“Là con phái người chinh Triệu Phong?”

Hạ bảo bối là người khả nghi nhất.

Khỏe môi Hạ Thần Hi tươi cười, có chút nghi ngờ hỏi, “Con là lính đánh thuê, có người ở thành phố S?”

Hạ bảo bối lại một lần nữa gật đầu.

Hạ Thần Hi sờ sờ đầu Hạ bảo bối, “Làm tốt lắm!”

Hạ bảo bối trong nháy mắt mở cờ trong bụng, chân chó nhìn Hạ Thần Hi, “Mẹ, có thưởng không?”

“Cút!” Hạ Thần Hi cười mắng, “Ngày nào đó mang mẹ nhìn lính đánh thuê khiêu chiến quân đoàn lục chiến nước Mỹ.”

Trên đầu Hạ bảo bối nhỏ xuống mấy giọt mồ hôi, “Mẹ, mặt trận này có nhiều máu, không thích hợp cho phụ nữ nhìn.”

“Phụ nữ làm sao? Con dám khinh bỉ phụ nữ?”

“Oan uổng a, mẹ.” Hạ bảo bối dựng thẳng cờ lên đầu hàng, ôm Tiểu Bảo vội vàng nói, “Nói chung, thân mẹ ruột không thể nhìn.”

Triệu Phong bị Hạ bảo bối dọa, thường gặp ác mộng, trạng thái tinh thần cũng không được khá lắm.

Mặc dù anh ta nhận tội, dù sao bối cảnh cường đại, rất nhanh liền lấy lý do bệnh tâm thần đưa đến bệnh viện, sau đó lại bí mật xuất ngoại, không thể nghĩ ra, Hạ Thần Hi cũng nghe giới kiến trúc giới có một chút nghe đồn.

Đều nói chuyện Triệu Phong, Hạ Thần Hi cũng nghe nói, chỉ là cười lạnh.

Gia đình công nhân chết có kiện Triệu Phong, cuối cùng đều bị Triệu gia dùng tiền đánh đề xuống, mỗi người bồi thường một trăm vạn. Đối với gia đình bọn họ như vậy mà nói, một trăm vạn không tính là cái gì, đối gia đình công nhân mà nói.

Một trăm vạn xem như là con số trên trời.

Người chết không thể sống lại, cầm tiền, mai danh ẩn tích, sau này có một cuộc sống tốt, mang theo con cái, lối ra cho cuộc sống, đây là vấn đề bức thiết của gia đình những nạn nhân, bối cảnh Triệu Phong quá ngạnh, sợ bọn họ tiếp tục kiện cáo cũng là chẳng ích gì.

Người khác xuất ngoại, sao có thể chế tài.

Chuyện này cuối cùng cũng cho qua.

Đường thị phái một kỹ sư khác tiếp quản công trình Hằng Kim, cuối cùng cũng vượt qua một lần nguy cơ.

Chuyện này cũng chậm chậm lắng lại.

Chỉ chuyện, không cam lòng chính là Tưởng Tuệ.

Cô vốn là muốn mượn tay Triệu Phong giết Hạ Thần Hi, ai biết, lại biến khéo thành vụng, bây giờ thanh danh Hạ Thần Hi không chỉ không có bị hao tổn, lại đạt được Đường Bạch Dạ che chở, Tưởng Tuệ ăn trộm gà không được còn mất nắm gạo, trong lòng phần hận bất bình.

Cũng may, hôn lễ cô cùng Đường Bạch Dạ còn có một tuần nữa sẽ phải cử hành, chỉ cần danh phận định rồi, tất cả định rồi.

Tưởng Tuệ hiện nay chỉ có thể đem hi vọng ký thác vào trong hôn lễ.

Sau khi Đường Bạch Dạ cùng Tưởng thị trở mặt, dự án Đường thị bị đề xuống rất nhiều, phê duyệt rất chậm, bao gồm án công trình, án hàng không, chỉ cần văn kiện hạng mục chính phủ, quá trình phê duyệt sẽ rất chậm.

Đường Bạch Dạ biết, Tướng thị trưởng gây áp lực, cho anh biết, đắc tội ông ta sẽ có kết quả gì.

Anh không quan tâm, Đường lão lại rất khẩn trương.

Rất sợ Tướng thị trưởng thực sự làm tới.

Chính thương chính thương, tương hồ không rời.

Đường Bạch Dạ cho Tướng thị trưởng một câu nói, giết một nghìn địch, tự tổn hại tám trăm, loại chuyện này, chỉ cần là người thông minh cũng sẽ không làm.

Người này thích tiên lễ hậu binh, cho một câu cảnh cáo, động thủ lần nữa.

Nếu là Tướng thị trưởng thu tay lại, Đường Bạch Dạ còn chưa tính, nếu là không thu tay, đến thực sự, chỉ sợ là cục diện hai bên đều tổn hại.

138. Chương 138: Hạ Thần Hi Đến Đường Thị

Editor: thanh huyền

Tướng thị trưởng nào dám thực sự cùng Đường Bạch Dạ liều mạng, cũng không ngờ, Đường Bạch Dạ vậy mà không sợ hãi, Đường lão cảnh cáo không để vào mắt, hơn nữa sau khi Tướng Tuệ biết được ông đối phó Đường Bạch Dạ, luôn luôn náo.

Dưới áp lực nội ngoại, Tướng thị trưởng không thể không tạm thời ngừng tay.

Đường lão cùng Tướng thị trưởng dần dần ý thức được, Đường Bạch Dạ thực sự không nắm trong tay, anh đã có thể lực của mình, có ý nghĩ của mình, lại muốn khống chế anh, thực sự quá khó.

Thông gia đã là chiêu cuối cùng bọn họ chọn.

Chỉ cần Tướng Tuệ gả cho Đường Bạch Dạ, hai nhà liên thủ, lợi ích Đường gia cùng Tướng gia mới có thể đồng thời lớn nhất.

Bọn họ sẽ không cho phép hôn lễ này có chuyện ngoài ý muốn.

Đường Bạch Dạ đã hướng Tướng thị trưởng cùng Đường lão cho thấy ý anh không muốn kết hôn.

Nhưng mà, hai nhà người không ai để ý suy nghĩ Đường Bạch Dạ.

Cho nên, hôn lễ chiêng trống rùm beng tiến hành.

Đường Bạch Dạ cười lạnh, đã như vậy, đến lúc đó cũng đừng trách anh.

Đường lão cùng Tướng thị trưởng lợi dụng uy lực truyền thông, vẫn ở tuyên truyền hôn nhân trai tài gái sắc, truyền thông, tạp chí.

Toàn thành phố đều biết, không người nào không hiểu.

Tiết Giai Vân trên ghẹo, “Thực sự là quá khoa trương, hôn lễ còn chưa có cử hành, thanh thế lớn như vậy, người không biết còn tưởng rằng là công chúa nước Anh tổ chức hôn lễ ở thành phố S...”

Hạ Thần Hi chỉ là cười cho qua, không đến nơi đến chốn.

Về hôn lễ của anh và Tướng Tuệ, Hạ Thần Hi không có hỏi quá một câu nói, tất cả hứa hẹn của Đường Bạch Dạ, cô cũng làm như không thấy.

Nếu như chuyện của Đường Bạch Dạ cùng Tướng Tuệ không kết thúc, cô là không thể nào cùng Đường Bạch Dạ có bắt đầu.

Này là nguyên tắc của cô.

Chẳng sợ cô biết, cô rất có ưu thế, bởi vì có bảo bối này khối vương bài.

Hôn lễ của anh, đương nhiên là anh muốn bận tâm, kết cùng không kết cũng là chuyện của anh, nếu là kết hôn, anh và cô từ đó mỗi người đi một ngã, cô không có khả năng tham gia hôn nhân lễ của anh, nếu là không kết, bọn họ có thể thử bắt đầu.

Vì bảo bối, Hạ Thần Hi nguyện ý thử một lần, có thể không cho Hạ bảo bối một gia đình hoàn chỉnh.

Triệu Phong đi, Tưởng Tuệ một lòng chờ gả cho Đường Bạch Dạ, không có tâm tư đối phó Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi vô cùng tiêu dao.

Công trình Đường thị cùng WPL hợp tác rất cuộc định quảng gạch.

Hạ Thần Hi đảm nhiệm tổng kỹ sư, do cô dẫn đầu một công trình thiết kế dự án cảnh biển đoàn đội phụ trách Đường thị lần này.

Đây là dự án Đường thị năm nay được chú ý nhất, Đường Bạch Dạ có ý muốn Hạ Thần Hi đại diện, hướng WPL mượn Hạ Thần Hi dùng.

Hạ Thần Hi là tổng kỹ sư, tổng không thể nào đi làm toàn bộ công trình Đường thị đến WPL, chỉ có thể là Hạ Thần Hi đến Đường thị, Trần Dương đối đề án không có dị nghị, cho phép Hạ Thần Hi đến Đường thị đi làm.

Tưởng Tuệ nghe thấy tin tức này, lập tức chạy tới phòng làm việc tổng giám đốc Đường thị, thư ký của Đường Bạch Dạ thấy Tưởng Tuệ, đang muốn thông báo, Tưởng Tuệ đã đẩy cửa tiến vào phòng làm việc tổng giám đốc, Đường Bạch Dạ ngẩng đầu, thấy Tưởng Tuệ, neho mắt lại.

Tưởng Tuệ chất vấn Đường Bạch Dạ, “Hạ Thần Hi tại sao muốn đến Đường thị đi làm, công trình còn chưa bắt đầu kiến thiết, cô ta tại sao có thể đến Đường thị đi làm?”

Đường Bạch Dạ ngồi ở trên ghế da trong phòng làm việc tổng giám đốc, mặc một bộ tây trang Armani chế tác thủ công, vô cùng khí phách, biểng nhác như một con báo săn châu Mỹ trong rừng rậm, ưu nhã biểng nhác lại lộ ra một chút sắc bén.

Đó là trên người Đường đại thiếu, trải qua vô số huyết chiến cô đọng sắc bén.

“Chuyện này là hai đại công ty quyết định , xuất phát từ đại cục suy tính, này là biện pháp tốt nhất.”

“Hạ Thần Hi còn có dự án vùng ngoại thành cần làm.”

Đường Bạch Dạ nói, “Em là tổng giám phòng thiết kế, em sẽ điều phối thuộc hạ làm việc.”

“Không được!” Tưởng Tuệ cả giận nói, “Nói chung, em không đáp ứng!”

139. Chương 139: Tối Kỵ Của Đường Bạch Dạ

Editor: thanh huyền

“Em không đáp ứng?” Hai hàng lông mày Đường Bạch Dạ hơi cau lại, xẹt qua một giọng nói lạnh nhạt mỉa mai, cấp tốc lại che giấu, anh dựa lưng vào ghế dựa, rõ ràng cười đến ưu nhã như vậy, nhưng lại bừa bãi như vậy.

“Tưởng Tuệ, em cho là đây là phòng làm việc thị trưởng sao? Đến phiên em tới nói không đáp ứng.”

“Đường thị em là chủ, hay tôi là chủ? Đường Bạch Dạ mới là tổng giám đốc tập đoàn Đường thị quốc tế!”

Câu nói cuối cùng kia vang vang hữu lực, nói năng có khí phách, ánh mắt Đường Bạch Dạ xẹt qua hung ác nham hiểm, Tưởng Tuệ tâm hoảng ý loạn, cô biết cô phạm vào tối kỵ Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ bị Đường lão khống chế nhiều năm như vậy, ghét nhất người khác với anh khoa tay múa chân.

Ai dám nói nhiều một câu, anh tất nhiên trở mặt vô tình.

Mắt Tưởng Tuệ đỏ lên, ủy khuất đến cực điểm, cô đến gần Đường Bạch Dạ, chăm chú ôm cánh tay anh, “Đường, xin lỗi, xin lỗi, em chỉ là một lúc sốt ruột, anh em bởi vì Hạ Thần Hi mới bị thương xuất ngoại, em ghét cô ta, anh tại sao có thể cho cô ta ở bên cạnh anh làm việc.”

“Tôi ghét người công tư chẳng phân biệt được.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng rút ra cánh tay, sắc mặt lạnh lùng đến cực điểm.

Tưởng Tuệ toàn thân băng lãnh, như ngâm mình ở trong nước biển.

“Đường, chúng ta sẽ phải kết hôn, qua không lâu, chúng ta sẽ phải kết hôn.” Nước mắt Tưởng Tuệ hạ xuống, thoạt nhìn đầm đìa đáng yêu, “Em chỉ là sợ hãi...”

Sợ hãi Hạ Thần Hi sẽ là một chuyện xấu, đoạt đi anh rồi.

Đường Bạch Dạ nhìn cô, nước mắt của phụ nữ với anh mà nói, cái gì cũng không phải là.

Nước mắt Tưởng Tuệ, không đả động đến tâm lạnh lùng của anh.

“Em sợ cái gì?”

Tưởng Tuệ cắn môi, càng phát ra điềm đăm đáng yêu, nếu là người đàn ông khác thấy, hận không thể đem thể giới đến trước mắt cô, chỉ mong giành được nụ cười của cô.

“Đường, anh sẽ kết hôn với em, đúng không?” Tưởng Tuệ thống khổ hỏi, này đã là chờ đợi lớn nhất của cô.

“Hôn lễ là ý nghĩ của hai bên.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói.

“Em mặc kệ, em nhất định muốn gả cho anh.”

“Cô thực sự là cố chấp, không phải yêu.” Đường Bạch Dạ cũng nổi giận, chỉ vào cửa, “Ra!”

Tưởng Tuệ rưng rưng, giậm chân một cái, xoay người rồi đi, tiếng Đường Bạch Dạ từ phía sau truyền đến, “Lần sau tiến phòng làm việc của tôi, tốt nhất trước hết để cho thư ký thông báo.”

Lưng Tưởng Tuệ cứng đờ, khóc rồi đi.

Thư kí tổng giám đốc nhìn thấy Tưởng Tuệ khóc như vậy rồi đi, nhao nhao bát quái.

Hạ Thần Hi đem việc của mình giao cho Chu Phóng, cẩn thận giao tiếp, cô cùng Tiết Giai Vân đến Đường thị làm việc, bắt đầu từ ngày mai đến Đường thị báo danh, giao tiếp xong, đã đến lúc tan việc.

Hạ Thần Hi đem ly trà tới phòng giải khát, vừa mới ra, lại bị Tưởng Tuệ để ở trên vách tường phòng giải khát, một chén nước sôi nóng hổi phóng tới trước hai má Hạ Thần Hi, cô thậm chí có thể cảm nhận được nhiệt độ nước nóng.

Ánh mắt Tưởng Tuệ ôm nỗi hận, tay không ngừng run rẩy.

Hạ Thần Hi thật sợ cô ta sẽ làm ra chuyện gì đến, một chén nước nóng này nếu là hắt đến trên mặt cô, không hủy dung cũng sẽ bị lột một lớp da, Hạ Thần Hi chỉ có thể ngoan ngoãn.

“Tưởng Tuệ, cô bình tĩnh một chút.” Hạ Thần Hi nói, vô cùng bình tĩnh.

Tưởng Tuệ bóp cửa cô yết hầu, “Hạ Thần Hi, cô biết không? Đường có nhiều phụ nữ như vậy, tôi cho tới bây giờ không để vào mắt, duy chỉ có cô, để cho tôi tôi như ăn cách đêm thái (một loại rau gì đó) buồn nôn.”

Hạ Thần Hi buồn chán nghĩ, cách đêm thái ăn rất ngon, quả nhiên các cô khẩu vị không giống nhau.

Thảo nào cô coi Đường Bạch Dạ là thành bảo.

“Đường tổng hoa tâm phong lưu, chộc không ít nợ hoa đào, cô hẳn là nên tìm Đường tổng.” Hạ Thần Hi nói, chẳng sợ bị người uy hiếp, cô lúc này cũng không hợp tác bị uy hiếp, yên lặng như nước.

140. Chương 140: Hạ Thần Hi Thăm Dò Tưởng Tuệ

Editor: thanh huyền

Như vậy Hạ Thần Hi, càng thấy ra Tưởng Tuệ nhếch nhác.

“Hạ Thần Hi, cô câm miệng!” Tưởng Tuệ cả giận nói, hai tay, hạ ở vai Hạ Thần Hi, hơi tê rần, Hạ Thần Hi nhú mồm, trong lòng đã không vui, cô thực sự là chưa từng thấy loại phụ nữ không có ý nghĩ như Tưởng Tuệ.

Chuyện ngu xuẩn như thế cô ta cũng có thể làm được.

“Tôi thật muốn bóp chết cô!” Tưởng Tuệ hung hăng nói, hận không thể thực sự bóp chết người.

“Tưởng công chúa, thân là danh viện thực nữ, loại chuyện giết người thực sự ô uế tay cô, mượn dao giết người sẽ là một biện pháp hay.” Hạ Thần Hi lạnh lùng châm chọc, sắc mặt Tưởng Tuệ trong nháy mắt tái xanh, không có chút huyết sắc nào.

“Cô...”

“Sợ?” Hạ Thần Hi tươi cười nói, nhưng trong lòng như có người đốt một cây đuốc, “Tôi chỉ là phỏng đoán Triệu Phong tại sao muốn mạng của tôi, bây giờ xem thần sắc cô, quả nhiên là cô phía sau bày ra, Triệu Phong làm kẻ chết thay.”

“Được, rất tốt, Tưởng công chúa, tôi nghĩ cô ngu xuẩn, không ngờ cô vẫn có chút đầu óc.”

“Chỉ tiếc, mượn dao giết người, vì sao không tìm một người ngoài, trái lại tìm người thân, thế nào cũng có điểm không sạch sẽ?”

Tưởng Tuệ đột nhiên đẩy ra Hạ Thần Hi, chén nước nóng hổi kia tràn lên da của cô ta, Tưởng Tuệ đau đến thét chói tai, nước nóng cùng chén nước rơi trên mặt đất, đầy đất, Hạ Thần Hi cấp tốc tránh, miễn cho bị phỏng thương.

“Cô chứng cứ gì cũng không có, dựa vào cái gì nói là tôi làm?”

Hạ Thần Hi nói, “Tôi vì sao nhất định phải biết là cô làm, dù cho biết là cô làm, tôi lại có thể làm cái gì, cha cô là thị trưởng, ông ta có biện pháp để cuộc sống cô tiêu dao.”

“Có phải cô làm hay không, không quan trọng, tôi cũng không quan tâm.”

“Chỉ là Tưởng Tuệ, tôi khuyên cô, lần sau lại nghĩ đến tôi, tốt nhất trước chính cô nên mua một cỗ quan tài.”

Hạ Thần Hi nói xong, xoay người rời khỏi phòng giải khát.

Hạ Thần Hi trong lòng phần nộ khó bình, tất cả là lòng ghen tỵ của phụ nữ tác quái, bạch bạch tử vài người, Tưởng Tuệ, cô thật là đáng chết, thực sự đáng chết.

Cô không tức giận Tưởng Tuệ sẽ đối phó cô, nhưng vì cái gì muốn xả đến người vô tội.

Hạ Thần Hi vẫn thờ phụng cường quyền công lý.

Quả đấm của người nào mạnh, ai liền hoành hành thiên hạ.

Nếu là Tưởng Tuệ thực sự giết chết cô, là cô quá yếu, chẳng trách người khác, nhưng mà, đây là đây đó chiến tranh, liên lụy đến người khác thực sự đáng chết.

Hạ Thần Hi thu thập xong về nhà, không ngờ dưới lầu có một chiếc Lamborghini, Đường Bạch Dạ một thân tây trang Armani dựa ở trên xe, hương xe mỹ nam, thành phần xinh đẹp phong cảnh tuyệt.

Giơ tay nhắc chân, sức quyến rũ vô biên.

Yêu lý yêu khí, tựa muốn câu linh hồn của người.

Cửa WPL, Lamborghini này thực sự là một trăm phần trăm người quay đầu lại.

Trên đời thực sự khó tìm được một người đàn ông, như Đường Bạch Dạ vậy, đem ưu nhã cùng lưu manh, thân sĩ cùng càn rỡ kết hợp được hoàn mỹ như vậy, anh thực sự là thành công là thuyết minh cái gì gọi là đàn ông không xấu, nữ nhân không yếu.

Hạ Thần Hi xưa nay điệu thấp, lúc này thấy Đường Bạch Dạ, thực sự nghĩ đi đường vòng đi.

Nhưng mà, vừa nghĩ tới Tưởng Tuệ, Hạ Thần Hi trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ tâm lý trả thù.

Cô thừa nhận, cô không phải là thiện nam tín nữ gì.

Hạ Thần Hi mở mắt khác hơi nghiêng cửa xe, yên tâm thoải mái ngồi vào trong xe, chính là tan tằm, công nhân WPL thấy Hạ Thần Hi ngồi ở trong xe Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ ngẩn ra, ưu nhã cười.

Hạ tiểu thư hợp tác như vậy, tình cảm Đường tiên sinh sâu đậm tốt.

Anh ngồi vào trong xe, nhấn ga, tuyệt trần mà đi, tiếng rít kiêu ngạo vang vọng cả con đường.

Hạ Thần Hi , cải trang tiếng rít quá có đặc sắc.

Tưởng Tuệ vừa ra tới, liền nhìn thấy bóng dáng bọn họ cùng nhau ời đi, ánh mắt như thối độc, chặt chẽ cắn răng.

Mọi người thấy thần sắc Tưởng Tuệ, thông minh không nghị luận nữa, vội vã rời đi.

141. Chương 141: Không Giải Thích Được Bị Thương

Editor: boconganh1503

Xe đua gào thét quay về nhà trọ cảnh biển.

Tâm tình Đường Bạch Dạ vô cùng tốt, Hạ Thần Hi vừa mới biết được Tưởng Tuệ muốn mưu sát cô, nên tâm tình không được tốt, Đường tiên sinh cũng nhìn ra cô tâm tình không được tốt, nhíu mày hỏi, “Ai chọc giận em sao?”

“Lão bà tương lai của anh.”

“Tại sao em chọc giận chính mình?” Đường tiên sinh rất ngây thơ hỏi.

Hạ Thần Hi nhịn không được cười lên một tiếng, miệng bị anh chiếm tiện nghi thành thói quen .

“Nghĩ muốn tôi làm lão bà tương lai sao, chỉ sợ anh không có bản lĩnh đó.” Hạ Thần Hi cũng theo thói quen bồi anh.

“Anh bản lĩnh gì cũng đều rất vượt trội, Hạ tiểu thư xin yên tâm, tính phúc của em nhất định được bảo đảm, tuyệt đối là kỹ thuật lưu .” Đường Bạch Dạ cấp tốc hứa hẹn tính phúc sau này cho Hạ tiểu thư, đây không phải là chuyện thường tình gấp gáp.

Thời đại này, cái gì là kỹ thuật lưu .

Hạ Thần Hi, “Đường tiên sinh, anh một ngày không nói lời thô tục sẽ chết sao?”

“Sẽ không!” Đường tiên sinh chững chạc đàng hoàng trả lời.

Hạ Thần Hi nói chuyện dục vọng cũng không có.

“Để ăn mừng ngày mai em đến Đường thị đi làm, chúng ta cùng đi ra ngoài ăn đi, chọn nhà hàng nào em thích.” Đường Bạch Dạ nói, ý định muốn lừa Hạ Thần Hi đi hẹn họ.

Hạ Thần Hi nói, “Nhà của tôi còn có một người chờ nuôi nấng.”

Đường Bạch Dạ rất khinh bỉ nhìn Hạ Thần Hi, “Chờ nuôi nấng sao? Tiểu tử nhà em tự nuôi chính mình, còn phải nuôi nấng em.”

“Cho dù như vậy, cũng muốn hỏi bảo bối.” Hạ Thần Hi nói, xe đưa ở bờ sông gào thét mà qua, Hạ Thần Hi đột nhiên có chút cảm khái, “Trẻ con lớn rất nhanh, tôi muốn dành nhiều thời gian cho bé.”

“Chờ bảo bối lớn thêm một hai tuổi, thời gian bé ở bên cạnh tôi cũng không phải là rất nhiều, chờ bé mười bốn mười lăm tuổi nữa, khả năng thì có bạn gái, tất cả thời gian đều dành cho bạn gái. Ai...”

Đường Bạch Dạ rất không nể mặt bật cười, Hạ Thần Hi trừng anh, giận, cô khó có được tâm tư thương cảm như vậy, anh cười cái gì?

“Mười bốn mười lăm tuổi yêu đương, em thật là coi trọng Hạ bảo bối, phụ tùng còn chưa có trưởng thành hoàn toàn, bé chắc chắn sẽ không làm việc này.” Đường Bạch Dạ lấy thân phận của người trưởng thành khẳng định, nam sinh mười bốn mười lăm tuổi yêu đương tuyệt đối là mất mặt.

Hạ Thần Hi, “... Anh thật sắc.”

“Đây là giáo dục lành mạnh không hiểu sao?” Đường Bạch Dạ cười trêu ghẹo, “Cho nên nói, quá trình trưởng thành của con trai mà không có cha dẫn dắt thì là thật đáng tiếc.”

Đường Bạch Dạ chỉ là thuận miệng nói, bây giờ anh thật tình nghĩ có thể hay không yêu Hạ Thần Hi, thời gian ở chung với cô, tự nhiên cũng thật tình thương yêu Hạ bảo bối, huống chi Hạ bảo bối là đứa nhỏ ai nhìn cũng thích.

Nhưng mà, người nói vô tâm, người nghe có ý định.

Hạ Thần Hi đột nhiên nghĩ đến, bảo bối của cô lợi hại như vậy, mới nhỏ đã làm quản lý tổ chức lính đánh thuê, ngày sau nhất định sẽ có thể giới riêng của mình, có lẽ muốn rời nhà thời gian rất lâu, có lẽ qua một hai năm, có thể một tháng, hoặc là mấy tháng mới có thể thấy bảo bối một lần.

Đường Bạch Dạ là cha của bảo bối, cô nhìn ra được Đường Bạch Dạ rất thương yêu bảo bối, cô đã tước đoạt thời gian ở chung của cha con bọn họ bấy năm.

Bảo bối càng lúc càng lớn, ngày sau sẽ có không gian của mình, thời gian ở chung của bé và Đường Bạch Dạ sẽ càng ngày càng ngắn.

Cô có phải hay không rất ích kỷ?

Có phải cô đã tước đoạt quyền làm cha của Đường Bạch Dạ, nếu sau này Đường Bạch Dạ biết, có phải bóp chết cô hay không?

Đây là thiên tính của người làm cha làm mẹ, tự nhiên có thể cảm nhận được phụ thân tâm tình.

Hạ Thần Hi đột nhiên thương cảm nói, “Đường Bạch Dạ, xin lỗi.”

“Xin lỗi cái gì?”

Hạ Thần Hi miễn cưỡng cười, “Kỳ thực cũng không có gì.”

Đường Bạch Dạ nhún mày, cũng không suy nghĩ nhiều.

142. Chương 142: Đường Bạch Dạ Muốn Bồi Dưỡng Con Dâu Từ Bé

Editor: bocongan1503

Xe lái vào khu nhà trọ cạnh biển, ở trên đường nhỏ liền nhìn thấy bảo bối đang ở trong vườn hoa đất chó đi dạo, thiếu niên người Đức ở bên cạnh bé, hai người không biết đang nói cái gì, vô cùng vui vẻ.

“Hạ bảo bối...” Đường Bạch Dạ phất tay một cái, Hạ bảo bối thấy cha mẹ bé trở về, mặt phấn nộn cười tươi như hoa.

“Đường tiên sinh, mẹ...”

“Lên xe, chúng ta ra ngoài ăn cơm.” Hạ Thần Hi xoa xoa đầu con trai, trong lòng âm thầm quyết định, đúng, cô muốn bảo bối cùng Đường tiên sinh có nhiều thời gian ở chung với nhau, sự tình trước kia, mặc kệ như thế nào, dù sao cô cũng không nhớ.

Bây giờ cô, chỉ nghĩ tận lực bù đắp tiếc nuối cho hai người.

Hạ bảo bối nằm bò ở cửa xe, trêu tức nhìn Đường Bạch Dạ, “Đường tiên sinh nhất định sẽ cảm thấy bảo bối là bóng đèn.”

“Con tự mình hiểu lấy.” Đường Bạch Dạ cũng không khách khí, “Con ôm tiểu bảo, tiểu bối lên lầu đi, chính mình nấu mỳ ăn liền ăn đi.”

“Con biết!” Hạ bảo bối cười hì hì nói, quay đầu chạy đi, không biết cùng thiếu niên người Đức nói cái gì, lại chạy lại, “Trước hết để cho soái ca giúp con dắt chó đi dạo, lát quay về mang về.”

Hạ Thần Hi cười, cô biết, con trai nhất định rất cam tâm tình nguyện cùng bọn họ đi ăn cơm.

Một bóng đèn ngồi ở phía sau, nếu là người phụ nữ khác dám mang đứa nhỏ cùng anh đi hẹn hò, nửa đường anh sẽ không khách khí ném bọn họ ở bờ sông, nhưng nếu là Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối, Đường Bạch Dạ cảm thấy cảm giác không tệ.

Có lẽ, cái cảm giác làm cha cũng rất tốt.

“Hạ tiểu thư, cơm trưa ăn cơm Tây cô thấy sao?”

“Lẩu!” Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối trăm miệng một lời, Hạ bảo bối ôm Hạ Thần Hi, thân thân thiết thiết hôn một cái, “Mẹ thật hiểu lòng con.”

Đường Bạch Dạ một tay đem Hạ bảo bối đẩy ra, “Người phụ nữ của chú, con bớt dính.”

Hạ bảo bối ưu nhã nói, “Con mỗi ngày đều cùng mẹ hôn, còn có thể hôn miệng, mẹ, đến, hôn miệng một cái.”

Hạ bảo bối phấn nộn đưa môi đến, Hạ Thần Hi cũng sáng khoái, rất vang dội ba một cái, Đường Bạch Dạ không ngờ hai mẹ con thực sự hôn môi, đầu óc mông lung, cầm lấy môi Hạ bảo bối đánh một cái.

Ba.

“Oa, mẹ, chú đánh con.” Hạ bảo bối phịch, giận.

“Đáng đời, lần sau lại hôn người phụ nữ của chú, con nhất định phải chết.” Đường Bạch Dạ uy hiếp, ánh mắt hung hăng trừng Hạ Thần Hi, một chút cảnh cáo.

Hạ bảo bối quang minh chính đại nói, “Trước khi con chưa tìm được bạn gái, thì mẹ con cũng là người phụ nữ của con, con và mẹ yêu nhau, lúc đó không biết chú đang vui vẻ với người phụ nữ nào a.”

Đường Bạch Dạ vì phúc lợi của mình suy nghĩ, nhanh chóng làm một quyết định, “Ngày mai chú sẽ tìm cho con một đứa nhỏ làm vợ chưa cưới của con, con sẽ có người phụ nữ của mình.”

“Vừa lúc con cũng biết nuôi dưỡng, thích gì cái dạng gì thì tự con bồi dưỡng đi.”

Hạ bảo bối, “...”

o()o.

Dựa vào, cha, như vậy cũng được a.

Hạ Thần Hi cười đến co quắp, cha con này thật ấu trĩ.

Quả nhiên là máu mủ tình thâm a.

Một nhà ba người nhà hàng hải sẵn lần trước ăn lẩu.

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối đều thích ăn lẩu, ở đây trừ hải sản, cũng có đủ loại thịt cùng rau dưa, Hạ bảo bối hỏi Đường Bạch Dạ, “Chú ăn cay được sao?”

“Ăn!”

Hạ bảo bối sáng khoái vung tay lên, “Cho một nồi lẩu cay, ớt càng nhiều càng tốt.”

Đường Bạch Dạ cầm thực đơn ngẩng đầu, “Đừng nghe bé, bỏ ít thôi, phụ nữ không nên ăn cay nhiều.”

Hạ Thần Hi cười, trong lòng ấm áp.

143. Chương 143: Một Nhà Ba Người Ăn Lẩu

Editor: boconghanh1503

Kỳ thực Đường Bạch Dạ nói anh không biết yêu, lại vô ý quan tâm, làm cho người khác cảm thấy ngọt ngào.

Một người đối một người khác có bản năng thương yêu, đó chính là yêu.

Đường Bạch Dạ còn đang nhìn thực đơn, Hạ bảo bối thực đơn cũng không nhìn, bắt đầu gọi cơm, “Tôm hùm, cá trê, cá lóc, ốc biển, sò điệp, bào ngư, thịt bò, thịt gà, cà rốt, củ sen, rong biển, nấm và một lớp thịt viên, một phần miến, rau xanh cùng rau cải trắng tùy tiện đem một ít. Cuối cùng là sáu con cua hấp cay.”

Đường Bạch Dạ, “... Nghe bé đi.”

Hạ Thần Hi nói, “Một ly sữa bắp và một ly nước ép dưa chuột.”

Mẹ con bọn đã gọi đồ ăn cùng đồ uống, Đường Bạch Dạ nghĩ nghĩ, “Một chai rượu vang trắng.”

Hạ Thần Hi nói, “Đừng nghe anh ta, không cho phép uống rượu.”

Đường Bạch Dạ nói, “Vì sao không cho phép uống rượu?”

“Một lát anh phải lái xe.”

Hạ bảo bối cũng lắc đầu, “Đúng vậy, uống rượu lái xe sẽ bị trừ 12 điểm.”

Đường Bạch Dạ càn rỡ cười lạnh, “Thành phố S có cảnh sát giao thông nào dám ngăn xe của anh sao?”

Hạ Thần Hi hữu thần nói, “Nói không chừng anh sẽ gặp phải một cảnh sát mới ra trường, còn không biết anh là ai.”

Hạ bảo bối cũng châm chọc, “Đường tiên sinh vừa nhìn chính là vượt đèn đỏ xông đến cảnh sát giao thông không dám ngăn.”

Cuối cùng tranh luận kết quả là, Đường tiên sinh không thể uống rượu.

Đường tiên sinh rất âm ức, “Hạ tiểu thư, cho anh uống một ly rượu đi, lão tử uống một bình cũng không thể say.”

“Không được!”

Mặc dù âm ức, không thể uống rượu, nhưng bầu không khí vẫn rất nhẹ nhàng cùng ấm áp.

Hạ Thần Hi hài hước, bảo bối càng khỏi phải nói, gặp những lời nói ác độc của Đường Bạch Dạ, ba người này hợp lại làm cho bầu không khí thêm dễ chịu.

Đường Bạch Dạ từ nhỏ đến lớn ăn vô số lần cơm, không có lần nào hài lòng như vậy.

Nếu ở nhà một mình, thì tùy tiện ăn cái gì để đối phó, nếu là ở bên ngoài xã giao, đều là ăn cho có lệ, có lúc có rất nhiều món ăn ngon cũng không có tâm trạng để ăn.

Bây giờ, chỉ món lẩu đơn giản này, lại ăn rất hạnh phúc.

Hạ bảo bố ăn cua rất không có ý tứ, cái kìm ở bên cạnh bé không cần, liền dùng răng đi cắn, răng rắc răng rắc, Đường Bạch Dạ thấy thế cũng muốn ăn.

Thế là, Đường Dạ Bạch cũng bắt đầu cầm cua cắn.

Hạ bảo bố nói, “Ăn cua là phải ăn như thế này, sáng khoái hơn a.”

Đường Bạch Dạ lập tức cảm thấy, trước đây anh không ăn cua, nên không cảm nhận được lý do chính.

Nước sôi, Hạ bảo bố đem tôm hùm cùng cá bỏ vào, lại một ít củ sen cùng thịt viên.

“Các người thường xuyên ăn lẩu sao?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ Thần Hi nói, “Bình thường trong nhà có khách đến đều ăn lẩu, nhiều người ăn lẩu rất náo nhiệt.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ hơi khê động, ăn lẩu, chính xác là cần nhiều người, nếu không một người lẻ loi ăn không có ý gì, khó trách bọn họ ba người tới dùng cơm, Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bố đều muốn ăn lẩu.

Hạ bảo bố nói, “Đường tiên sinh nhất định không thường ăn lẩu đi.”

“Không thường ăn.” Đường Bạch Dạ nói, bình thường đi xã giao ít ai ăn lẩu, lẩu với anh mà nói, xem như là mới mẻ.

“Nhìn liền nhận ra.” Hạ bảo bố khinh bỉ nói, “Sau này đi theo chúng tôi, bảo đảm chú sẽ có lẩu ăn.”

Đường Bạch Dạ đột nhiên cảm giác không giải thích được, vừa mới có chút cảm giác liền bị Hạ bảo bố đập chết.

144. Chương 144: Câu Lạc Bộ Tư Nhân Hàng Đầu

Editor: boconganh1503

Hạ bảo bố có chút kén ăn, mặc dù kêu rất nhiều món, nhưng ăn được ít món, Đường Bạch Dạ nhìn bé có món cũng không chạm vào, nói bé kén ăn giống anh cũng không sai biệt lắm, nói thí dụ như, cà rốt.

Nhưng Hạ Thần Hi rất thích ăn cà rốt và củ cải trắng.

Đường Bạch Dạ cùng Hạ bảo bố đều không thích ăn bắp cải, nhưng Hạ Thần Hi rất thích ăn bắp cải.

“Hạ Thiên, không cho phép kén ăn, ăn cái này đi.” Hạ Thần Hi đem cà rốt cùng củ cải trắng bỏ vào trong chén bé.

“Mẹ, Đường tiên sinh cũng không ăn.” Hạ bảo bố cấp tốc kéo đệm lưng.

Hạ Thần Hi nói, “Người ta cao 1m87, kén ăn cũng sẽ không thấp, con có sao?”

Hạ bảo bố khóc không ra nước mắt, mẹ, tại sao có thể yêu cầu đứa nhỏ bảy tuổi có dáng người cao 1m87 đây?

Đường Bạch Dạ hiểu nỗi khổ ăn củ cải trắng, thế là nói, “Anh từ nhỏ đến lớn cũng không ăn củ cải trắng, vẫn cao 1m87, bảo bố không ăn cũng không sao.”

“Anh đang cổ vũ con tôi kén ăn sao?” Hạ Thần Hi cười híp mắt hỏi, nhưng lại làm cho người khác có cảm giác muốn đập chết người.

Đường Bạch Dạ nhìn Hạ bảo bố liếc mắt một cái, con tự cầu nhiều phúc đi.

Hạ bảo bố đem củ cải chọn tới chọn lui, “Mẹ, mẹ cho bảo bố một chút ham muốn cá nhân đi.”

“Kén ăn không phải ham muốn cá nhân, ăn.”

Hạ bảo bối khóc không ra nước mắt, thống khổ ăn củ cải.

Đương nhiên, thống khổ chỉ là như vậy trong nháy mắt .

Bé còn là rất dũng cảm đem thức ăn mình không thích ăn .

“Tôi trước đây có một vị huấn luyện viên, đặc biệt biến thái, chuyên môn hỏi thăm học viên không thích nhất ăn cái gì, có một người nói không thích ăn thịt rắn, kết quả bị ông ta buộc ăn thịt rắn sống.” Hạ Thần Hi nói.

Hạ bảo bối thật sâu cảm thấy, quả nhiên trên đời chỉ có mẹ tốt, không để cho bé ăn thịt rắn sống.

Đường Bạch Dạ đột nhiên nhíu mày hỏi, “Cái gì huấn luyện viên?”

Hạ Thần Hi nghiêng đầu nghĩ nghĩ, “Đã quên!”

Chỉ là đột nhiên có một cái ý niệm thoáng qua trong đầu, cụ thể là cái gì, cô quên mất, nhưng cô biết, có thực.

Đường Bạch Dạ trầm nghĩ, huấn luyện viên? Học viên?

Hạ Thần Hi nếu là nói đến huấn luyện viên, chắc là học huấn luyện quân sự trong trường, nhưng huấn luyện viên trong trường lại dám để cho học viên ăn thịt rắn sống sao?

Nghi hoặc chột lóe lên, lại chìm đến đáy lòng.

Anh đã quen những lời nói làm kinh người của Hạ Thần Hi.

Ăn xong lẩu, thời gian còn sớm, Đường tổng nghĩ hoạt động một chút, ăn quá no ngủ không ngon, Hạ Thần Hi cũng cảm thấy ăn no , không ý kiến, thế là, Đường Bạch Dạ mang mẹ con bọn họ đi đến một câu lạc bộ tư nhân.

Cái gọi là câu lạc bộ chính là một nơi cao cấp được bảo vệ nghiêm ngặt, nói đơn giản hơn hơn, nơi này dành cho những kẻ có tiền tự tập . Ở đây phân biệt rõ ràng, trong mắt không được phép dính nửa hạt cát.

Câu lạc bộ tư nhân ở Thành phố S phát triển rất nhanh, hoàn cảnh gia đình, trình độ học vấn, địa vị xã hội tất cả đều là những tiêu chuẩn để bước vào câu lạc bộ, các câu lạc bộ khác nhau, tiêu chuẩn đều không giống nhau.

Đường Bạch Dạ là thành viên của hai câu lạc bộ tư nhân, lâu đời nhất, đứng đầu trong các câu lạc bộ.

Trong đó một cái đến để giải trí, một cái chủ yếu đến để nói chuyện kinh doanh.

Anh mang Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối đi câu lạc bộ ở gần bờ sông, bề ngoài nhìn rất bình thường, nội bộ lại là cầu nhỏ nước chảy, phong cách tinh tế.

Hạ bảo bối thổi một tiếng huyết gió, “Đường tiên sinh, có tiền thật tốt, địa phương tốt a.”

Đường Bạch Dạ cười, “Nếu con thích, mỗi ngày chú sẽ mang con tới uống trà.”

“Đi a.”

Câu lạc bộ cái gì cũng có, cái gì cần có đều có.

145. Chương 145: Bát Quái Chi Tâm Mọi Người Đều Có

Đường Bạch Dạ người này mắt cao hơn đầu, cuồng ngạo không kiềm chế được, lại mang theo vài phần khí phách của thành phố S, anh tham gia câu lạc bộ tư nhân, cũng không phải như người bình thường có thể tham dự , chẳng hạn như Đường Thành Nam cũng không có tư cách trở thành hội viên của câu lạc bộ.

Có thể nghĩ, có sự phân biệt rất rõ ràng.

Buổi tối, câu lạc bộ có rất nhiều người.

Lui tới, ăn cơm nói chuyện phiếm, xem phim tiêu khiển, chơi bóng bảo vệ sức khỏe, người nào cũng có.

Hạ bảo bồi nghe Đường tiên sinh nói xong các hạng mục, bé muốn chơi bowling.

Bowling thật rất lịch sự tao nhã, xa hoa đến cực điểm, hướng ra sông, cửa sổ sát đất cao khoảng mười mét, rèm cửa treo thanh lịch, trên tường treo một bức thủy mặc, rất tinh xảo.

Bên cạnh Cửa sổ sát đất là những ghế sofa màu đỏ làm thủ công từ Châu Âu, trải thảm Ấn Độ, bên cạnh ghế cao có bình sứ, khu vui chơi có một sự kết hợp hài hòa của phong cách Trung Quốc và nước ngoài .

Khu giải trí này, đối diện sân chơi bowling.

Sân chơi Bowling có bảy tám người, phòng chờ cũng có vài người phụ nữ, hiển nhiên cùng Đường Bạch Dạ đều biết, phất tay chào hỏi, tươi cười khiêm tốn, khí chất xuất chúng.

“Đường đại thiếu gia, đã lâu không gặp, càng lúc càng mê người .” Một người phụ nữ mặt áo khoát màu vàng đứng dậy đi tới, mở rộng vòng tay.

Đường Bạch Dạ cười, ôm cô, lại thân sĩ thối lui, “Tam tiểu thư về nước lúc nào, thế nào không có nghe tư lệnh đề cập qua.”

Vân Oánh Oánh mỉm cười nói, “Em hôm nay mới về nước, đang cùng mấy chị em họp mặt trong câu lạc bộ.”

Đường Bạch Dạ gật gù đầu, dắt tay Hạ Thần Hi giới thiệu, tam tiểu thư rất thân mật cùng Hạ Thần Hi nắm tay, xem như là đơn giản thấy qua, đối với Hạ Thiên cũng không nhiều hiếu kỳ, chỉ là cảm thấy đứa nhỏ đặc biệt đáng yêu, trông giống Đường Bạch Dạ.

Trong lòng thầm nghĩ có phải con riêng của Đường Bạch Dạ hay không.

Nhưng mà, chuyện này cũng không thể nhiều lời, cô tất nhiên là sẽ không nói.

Hạ Thần Hi ngồi ở khu nhà chờ, Đường Bạch Dạ cùng Hạ bảo bồi chơi bowling.

Hạ Thần Hi nghĩ, kỳ thực Đường Bạch Dạ là hạng người gì, đối phương là hạng người gì.

Cô gái đó nhẹ nhàng lịch sự như vậy, Đường tiên sinh cũng rất lễ phép lịch sự.

Người phụ nữ kia tò mò nhìn cô, cách nhau không xa, chưa đủ hai mét, một người tò mò hỏi, “Hạ tiểu thư, đó là con trai của Đường đại thiếu gia sao ?”

Hạ Thần Hi, “Không phải.”

“Tôi cảm thấy rất giống!” Cô gái kia rất đáng yêu, tuổi cùng Đường Bạch Dạ không sai biệt lắm, “Không ngờ Đường đại thiếu gia tay chân rất lưu loát , có con trai lớn như vậy, các phóng viên vậy mà không lấy được tin tức.”

“Thanh thanh, trở lại nhượng người lão tử một lần nữa nhận người, loại tin tức này không được nói ra.”

Mấy người cười, Vân tam tiểu thư nói, “Hạ tiểu thư bỏ qua cho, chúng tôi sẽ không nói lung tung, chỉ là bất quá chỉ tâm, mọi người đều có thôi.”

Hạ Thần Hi cười, thân mật nói, “Hiểu, tôi cũng rất bất quá.”

Mấy người nhìn nhau cười, Vân tam tiểu thư nói, “Hạ tiểu thư không để ý có thể qua đây nói chuyện phiếm, dù sao bọn họ cũng đang bận, một mình cô ngồi cũng không trò chuyện.”

Hạ Thần Hi cũng rất hào phóng, đứng dậy đi sang ngồi.

Này kỷ danh tiểu thư, Vân tiểu thư là tôn nữ được sủng ái của Vân gia, một người là tướng quân chi nữ, một người là con gái của ông trùm giải trí, một người là trưởng tôn nữ của quý tộc Tần gia ở thành phố S, mỗi người đều có thân phận hiển hách.

Các cô cũng không tính là vô cùng xinh đẹp, trang điểm không lộ liễu, cũng không đơn giản.

Nhưng nhìn vào liền biết là những người thuộc về tầng lớp thượng lưu, ôn nhã, thân mật, lễ phép, không giả tạo, ăn nói duyên dáng.

Trong lòng Hạ Thần Hi đem các cô cùng Tưởng Tuệ làm một phép so sánh, quả thực là khác nhau một trời một vực.

Đây mới là phong cách chân chân chính chính của xã hội thượng lưu.

146. Chương 146: Hạ Tiểu Thư Là Một Đóa Hoa Trên Bàn Mạt Chược

Biết được Hạ Thần Hi là một kỹ sư nổi tiếng, Tần tiểu thư rất ngạc nhiên, cũng rất sùng bái, mấy người đối Hạ Thần Hi cũng đầy ngưỡng mộ, nói chuyện cũng rất thỏa mái.

Đường Bạch Dạ theo dạy Hạ bảo bối chơi bowling, một bên chú ý động tĩnh của Hạ Thần Hi, thấy cô có thể hòa nhập với mọi người, cũng liền yên lòng, “Mẹ con thực sự là một đóa hoa trên bàn mạt chược.”

“Có ý gì?” Hạ bảo bối đối với mạt chược không hiểu biết rõ.

Đường Bạch Dạ nói, “Mạt chược ở Thành phố S, có nhiều hoa đại, và ai cũng có thể đến đây.”

Ngụ ý, Hạ bảo bối con có thể đặt chân đến đây, cùng ai cũng có thể trò chuyện.

Hạ bảo bối nhìn về phía khu nhà nghỉ, mỉm cười nói, “Dù cho phụ nữ trên đời này đều là đóa hoa trên bàn mạt chược, nhưng con thà rằng nói mẹ con là người yêu, cũng sẽ không cho mẹ làm một bông hoa hoang dã đó.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, pha chút ý tứ nhú mày.

Hạ bảo bối cười híp mắt nói, “Đường tiên sinh, xem ra muốn đuổi theo mẹ, chú phải tiêu tốn một ít sức lực a.”

“Chú chờ mẹ con theo đuổi chú.” Đường Bạch Dạ một tay cầm gậy, đánh ra một quả cầu đẹp.

Hạ bảo bối vỗ tay, cũng theo phía sau Đường Bạch Dạ, đánh ra một quả cầu đẹp.

“Sớm một chút về nhà, tắm rửa ngủ đi, Đường tiên sinh.”

Ngủ sớm sớm nằm mơ.

Hạ bảo bối đêm nay uống nước trái cây hơi nhiều, đánh hai mươi phút sẽ phải chạy đi toilet, Đường Bạch Dạ trở lại bởi Hạ Thần Hi cùng bọn họ nói chuyện phiếm, Hạ bảo bối một mình đi toilet.

Mới vừa vào toilet, có hai tên vệ sĩ mặt quần tây màu đen đứng ở cửa, Hạ bảo bối nhú mày, hai người thấy bé chỉ là một đứa trẻ, cũng không ngăn cản bé, Hạ bảo bối thuận lợi tiến vào toilet. Bé biết Lục Trần cùng Long Tứ hai năm, chân chính gia nhập vào vương bài lính đánh thuê một năm.

Hạ bảo bối chưa bao giờ chính thức tham gia huấn luyện, bé chỉ có khả năng vượt trội về máy tính.

Nhưng mà, tính cảnh giác của bé rất tốt.

Trực tiếp cho rằng, nhất định trong phòng rửa tay có nhân vật cấp cao rất quan trọng, bằng không, không cần vệ sĩ đứng canh trước cửa.

Cha bé phong tao như thế, gây thù hằn nhiều như vậy cũng không khoa trương đến mức ra cửa mang theo vệ sĩ.

Bé vừa vào toilet, trước mặt liền đụng trúng một người, không cẩn thận đụng phải một chút, Hạ bảo bối thoáng cái đứng không vững, thiếu chút nữa té ngã, người đàn ông cấp tốc khom lưng, ôm lấy Hạ bảo bối, trong lòng có thứ gì đó rơi xuống.

Đó là một cái ví tiền, thoát nhìn kiểu dáng đã lâu lâu đời, một chiếc ví màu nâu, vừa nhìn chính là hàng vỉa hè.

Hạ bảo bối cúi đầu nói xin lỗi, nhặt ví da trên mặt đất lên.

Nhưng mà, bé giật mình.

Vì trong ví da có một một tấm hình bé nhìn rất quen mắt.

Hạ bảo bối đầu óc linh hoạt, phản ứng cũng rất linh mẫn, bé không chút hoang mang ngẩng đầu, ánh mắt nhìn người đàn ông, “Xin lỗi, thỉnh tiên sinh tha thứ cháu lỗ mãng.”

Đó là một người đàn ông toàn thân tràn ngập cường ngạnh và khí phách.

Anh tuấn, lạnh lùng, mang theo màu đen của bóng tối mạnh mẽ.

Đường Bạch Dạ tuy khí phách lạnh lùng, nhưng lại có vẻ quyến rũ, mỉa hoặc bức người.

Người đàn ông này trên người không có chút hơi thở mềm mại.

Nhìn ra được, người đàn ông này rất tuyệt tình, lãnh khốc.

Tiêu Tề tiếp nhận ví da, Hạ bảo bối phần nộn đáng yêu, thoát nhìn thông minh lanh lợi, Tiêu Tề cũng không nghĩ tới cùng đứa nhỏ tính toán, gật đầu ra khỏi toilet.

Hạ bảo bối giải quyết hảo nỗi buồn xong, chạy ra toilet, Tiêu Tề cùng hai tên vệ sĩ còn ở đại sảnh, có một nhóm người đang chờ anh, vâng vâng dạ dạ, đoàn người hạo hạo đặng đặng ra...

Hạ bảo bối vẫn theo ra tới ngoài cửa lớn.

Sắc mặt không giống một đứa trẻ, lãnh lùng bức người.

Anh ta chính là Tiêu Tề, Hỏa Vân Tiêu Tề.

Tập đoàn Hỏa vân người lãnh đạo là Tiêu Tề.

Anh ta đến thành phố S là vì giết bé.

147. Chương 147: Hạ Bảo Bối Vô Tình Gặp Tiêu Tề

Không ngờ ở câu lạc bộ lại đụng trúng Tiêu Tề, xem ra, Tiêu Tề cũng không biết bé là Hạ Thiên, cũng không biết Hạ Thiên chỉ là một đứa nhỏ, bé tạm thời là an toàn .

Nhưng mà, kia ảnh chụp...

Vậy mà cùng mẹ bé bảy tám năm trước có phần giống nhau, phóng phật tuổi nhỏ lúc nàg.

Trong hình một cô gái mặt trang phục quân đội, tóc bó , cầm trong tay một khẩu súng Browning, nụ cười tỏa sáng, khí thế bức người, nhìn ra được tuổi trẻ đầy nhiệt huyết, hăng hái khí tức đập vào mặt.

So với Hạ Thần Hi bây giờ, quyết đoán hơn, hờ hững hơn.

Đối Hạ Thiên mà nói, đó là xa lạ .

Mặt thì quen thuộc, người thì xa lạ.

Kia là mẹ bé sao?

Có lẽ bé đa tâm, chỉ là một phụ nữ có tướng mạo giống nhau, nhất định không phải mẹ của bé.

“Bảo bối, sao con lại ở ngoài này?” Đường Bạch Dạ đi ra, vỗ vào đầu của bé, Hạ bảo bối đang trầm tư cũng phục hồi tinh thần lại, thăm nghĩ, nếu như bé hỏi Đường Bạch Dạ về Tiêu Tề.

Cha bé có thể hay không cảm đều rớt.

Dù sao bé cũng chỉ là một phần nộn đứa nhỏ, hỏi về Tiêu Tề, thật sự là quá kinh sợ.

“Không có việc gì, con nghĩ rằng thấy người quen, không ngờ nhận lầm người.” Hạ bảo bối nói qua loa, Đường Bạch Dạ dắt lấy tay bé, “Đi thôi, tiếp tục chơi.”

Cha con hai người tiếp tục chơi bowling, Hạ bảo bối có chút không yên lòng.

Hạ Thần Hi cũng hăng hái, bởi Đường Bạch Dạ chơi bóng, Hạ bảo bối đến khu nghỉ mát uống trà.

Hạ Thần Hi chơi bowling, kỹ thuật vô cùng tốt, phạm là môn thể thao nào cần lực tập trung nhiều, thì Hạ Thần Hi học vô cùng nhanh, cô cùng Đường Bạch Dạ chơi khó phân được thắng bại, gần như ngang nhau.

Vân tam tiểu thư cùng Tần tiểu thư bọn họ tìm Hạ bảo bối nói chuyện phiếm, Hạ bảo bối ở một bên rụt rè, nói không nhiều, thỉnh thoảng đáp một câu.

“Cô học bowling lúc nào ?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ Thần Hi nói, ” Trong lúc học Đại học.”

“Tôi nhớ cô học cùng lúc hai học vị, chương trình học lại nhiều, cô lại còn chăm lo đứa nhỏ, thời gian đâu chơi?” Đường Bạch Dạ tò mò hỏi, người phụ nữ này không giống người bình thường sao?

Hạ Thần Hi đánh một trái cầu đẹp, tươi cười nói, “Đầu tiên, tôi muốn sửa đúng một chút, tôi không phải chỉ học hai học vị, trừ thiết kế cùng kết cấu xây dựng, tôi còn cầm ứng dụng vật lý cùng ứng dụng toán học, sinh hóa học vị không bắt được, bắt quá học phần ta tu phân nữa.”

Đường Bạch Dạ khoe môi co quắp, danh hiệu quả nhiên không người phụ nữ thiên tài không phải chỉ nói đùa, “Cô thực sự là đọc sách tên cướp a.”

“Quá khen quá khen.” Hạ Thần Hi cười.

“Vì sao cô lại chọn ngành học khó như vậy?” Đường Bạch Dạ nói, “Những người khác đi du học bình thường học nghệ thuật, nhân văn tương đối nhiều, học xây dựng rất ít, hướng chi là ứng dụng toán học cùng vật lý, em muốn làm nhà khoa học sao?”

Hạ Thần Hi nói, “Tôi cũng không biết, có lẽ là bởi vì hứng thú đi.”

“Tôi cảm giác mình trải qua đặc thù huấn luyện, có hứng thú, hơn nữa có cơ sở.” Hạ Thần Hi nói, “Tôi hẳn chưa nói với anh, tôi không có học qua trung học, thời gian đại học chiêu sinh có bốn vị giáo khảo phỏng vấn, kết quả nhận được bốn phiếu thông qua, đặc thù trúng tuyển.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, “Tôi đánh đổ, cô nhất định không nói qua luyện ái.”

“Làm sao anh biết?”

Đường Bạch Dạ nhìn Hạ Thần Hi như nhìn người ngoài hành tinh, “Lời vô ích, nếu bạn gái học ở đại học Princeton lấy nhiều học vị như vậy, lại học vật lý và toán học , người đàn ông nào cũng thấy áp lực, ai dám theo đuổi cô, dù cho có yêu thích cô cũng không dám theo đuổi .”

148. Chương 148: Bảo Bối Cảm Thấy Cẩu Huyết

Hạ Thần Hi cười híp mắt nói, “Đây cũng không phải là vấn đề của tôi.”

“Rõ ràng là vấn đề của cô.”

Hạ Thần Hi mặc, “Người đàn ông vì yêu mới theo đuổi người phụ nữ , nhưng nếu vì tự ti mà bỏ lỡ, chỉ là do người đàn ông đó không có bản lĩnh.”

“Người đàn ông chân chính, sẽ không bao giờ ghét bỏ người phụ nữ của mình quá ưu tú”

Đường Bạch Dạ nhú mày, trêu tức nói, “Cho nên tôi không chê cô.”

Ngụ ý, lão tử chính là người đàn ông chân chính.

Hạ Thần Hi, “...”

Đường Bạch Dạ cười nói, “Cô chỉ lo đi học, Hạ bảo bối ai chiều cổ?”

Hạ Thần Hi gãi gãi đầu, lại nói tiếp pha chút ngượng ngùng, “Bảo bối tôi ném cho nhà hàng xóm chiếu cổ, vừa lúc cô ấy cũng có một đứa con gái bằng tuổi bảo bối, cô ấy cũng nhiệt tình, mấy năm này đều là cô ấy chăm lo cho bảo bối.”

“Cô thật không biết xấu hổ.”

“Đó cũng là không còn cách nào, tôi không dám thuê bảo mẫu, nếu là thừa dịp tôi đi học không ở nhà, đem bảo bối của tôi lừa bán làm sao bây giờ.” Hạ Thần Hi nói.

Bảo mẫu không thể tin, đương nhiên là giao cho hàng xóm yên tâm nhất.

Đường Bạch Dạ đột nhiên cảm thấy, Hạ bảo bối vậy mà rất yêu mẹ thật sự là một kỳ tích a.

Vân tiểu thư cùng Tần tiểu thư bọn họ mười giờ liền đi, khu nghỉ chỉ mát chỉ còn Hạ bảo bối, Hạ bảo bối trong lòng chứa không ít nghi vấn, có chút không yên lòng, ngẩng đầu nhìn xung quanh, camera khá xa.

Bé lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho Lục Trần.

“Sao lại nhớ đến anh, bảo bối.” Lục Trần thanh âm rất êm tai, mang theo một ít tà khí, đặc biệt mê người.

Hạ bảo bối cười hỏi, “Lục Trần, anh đang ở đâu?”

“Anh ở Iran.”

“Anh đi Iran làm cái gì?” Hạ bảo bối ngạc nhiên hỏi.

“Xưởng linh kiện vũ khí hạng nặng ở Iran xảy ra vấn đề, vừa lúc anh ở gần đó nên qua xử lý.” Lục Trần oán giận nói, “Anh thực sự ghét việc chạy ngoài này, bên này không có gái đẹp, không có chuyện gì tốt, không thú vị chút nào.”

Hạ bảo bối bật cười, Lục Trần hỏi, “Bảo bối có chuyện gì?”

“Tôi hỏi anh, tình nhân Tiêu Tề là chồn đen, anh có ảnh chụp không?” Hạ bảo bối hỏi.

“Cậu khô hài quá, chồn đen thuộc cấp bậc sát thủ, người thấy qua lại càng ít, dự đoán người thấy được cũng đi diêm vương báo danh, sao có thể có ảnh chụp.” Lục Trần cười nói, “Lại nói, kỹ thuật trang điểm quá cao siêu, một ngày biến ra nhiều bộ mặt, căn bản không ai thấy qua khuôn mặt thật.”

“Tổng sẽ có người thấy qua.” Hạ bảo bối khẳng định nói.

Lục Trần nghĩ nghĩ, “Tiêu Tề khẳng định thấy qua.”

“Cút!”

Lục Trần cười ha ha, “Sao lại đột nhiên cảm thấy hứng thú đối với tình nhân của Tiêu Tề?”

Hạ bảo bối nhìn cha mẹ ở phía xa đang trò chuyện vui vẻ, “Bởi vì tôi có một loại dự cảm không tốt, người này sẽ uy hiếp cuộc sống của gia đình tôi.”

“Cái gì dự cảm không tốt?” Lục Trần càng ngạc nhiên, “Anh nghe có gian tình gì trong đây, nào nói đi, bảo bối, anh giúp cậu phân tích.”

“Nhiều chuyện.” Hạ bảo bối cười mắng, “Hy vọng chỉ là tôi đa tâm, ít điểm cầu huyết.”

“Chờ anh mấy ngày nữa hết bận, về New York sẽ giúp cậu hỏi thăm một chút.” Lục Trần nói, “Long Tứ kia làm việc qua loa, cậu càng hỏi không ra cái gì, cậu lên mạng tự mình tìm thử có hay không ảnh chụp.”

“ Tám năm trước, chồn đen ám sát bộ trưởng bộ quốc phòng Mỹ, bị liệt là vào danh sách đứng đầu phát lệnh truy nã. FBI cùng bộ quốc phòng đã huy động tất cả lực lượng đuổi bắt chồn đen, chuyện này liệt vào

cơ mật, cậu có thể đến hồ sơ cơ mật của bọn họ nhìn thử có ảnh chụp của chồn đen hay không.”

149. Chương 149: Ảnh Chụp Ngày Xưa

Hạ bảo bối a một tiếng, “Trước kia bộ trưởng bộ quốc phòng bị ám sát, hung thủ là chồn đen sao?”

“Đúng vậy, tôi không phải đã nói với cậu rồi sao?” Lục Trần so với Hạ bảo bối càng kinh ngạc.

Hạ bảo bối mi tâm nhú chặt hơn, “Tôi biết.”

Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi vừa lúc đánh xong một ván, xem ra là chuẩn bị đi về , Hạ bảo bối vội vàng nói, “Tôi muốn đi chơi, tạm biệt.”

Hạ bảo bối vừa cúp điện thoại, Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi cũng vừa đến.

“Mẹ, Đường tiên sinh, uống trà.” Hạ bảo bối đem trà uống, câu lạc bộ tư nhân nước trà cũng là hàng đầu , rất thơm.

“Mệt mỗi sao?”

Hạ bảo bối lắc đầu.

Mười giờ rưỡi, mọi người trở về nhà.

Xe chạy đến dưới lầu khu nhà trọ cạnh biển, Đường Bạch Dạ nói, “Hạ tiểu thư, ngày mai anh đón em đi làm.”

“Không cần đâu, quá khoa trương .” Hạ Thần Hi nói, “Tôi tự đi.”

“Tôi là tổng giám đốc của Đường thị, tôi quyết định, tám giờ tôi ở dưới lầu chờ cô.” Đường Bạch Dạ nói, phát tay một cái, “Các người về ngủ sớm một chút đi.”

Đường Bạch Dạ nói xong, lái xe về khu nhà sát vách gần đó.

Hai mẹ con về nhà, chúc ngủ ngon, trở về phòng quen thuộc của mình.

Hạ bảo bối tiến thư phòng, mở máy vi tính.

Bé phá hệ thống tường lửa, xâm nhập hệ thống FBI, phá giải mật mã, tìm kiếm tên bộ trưởng bộ quốc phòng trước kia, gặp được ngăn cản, đây là tài liệu đặt biệt cơ mật, đoán chừng cơ mật hạn mức cao nhất.

Không vài người có thể xem.

Đột nhiên, máy vi tính phát ra tiếng báo động, có người phát hiện bé xâm nhập cơ sở dữ liệu FBI, Hạ bảo bối phải nhanh chóng rời khỏi đó, nhưng mà, chưa tới phút cuối bé chưa chịu buông tha, tiếp tục phá giải hạn mức cao nhất.

Truy tung càng ngày càng gấp, càng ngày càng khẩn trương, Hạ bảo bối mím môi, trên trán nhỏ mồ hôi.

Đang truy tung sắp muốn đuổi theo kịp lúc, Hạ bảo bối mở ra mặt khác một hệ thống phòng vệ, tín hiệu phân tán, internet tín hiệu càng con số lớn hóa, tin tức nội bộ FBI xuất hiện vô số tín hiệu.

Trong đó có một địa điểm là chính xác.

Nhưng mà, bọn họ phải tra ra.

Toàn cầu các nơi cũng có tín hiệu, bọn họ muốn tra ra cũng phí một khoảng thời gian.

Cuối cùng giải mã cần vãn tay của bộ trưởng bộ quốc phòng mới mở được, chuyển thăm tuyên bố kết thúc, không thể tiếp tục.

Hạ bảo bối cho dù có bản lĩnh lớn, cũng chỉ phá giải mật mã là những con số mật mã, mặc kệ nhiều hệ thống khó đến mấy bé cũng giải được, nhưng dùng thanh âm phá giải, vân tay phá giải, này thì không cách nào giải quyết .

Hạ bảo bối vỗ mặt bàn, khó có được bực bội.

Đột nhiên, linh quang chợt lóe, ở FBI cơ sở dữ liệu chuyển nhập chồn đen hai chữ, lại tự động kiểm tra tư liệu.

Quả nhiên, có một tư liệu chồn đen.

Toàn bộ công tích vĩ đại của cô, cùng với tình tiết vụ án của cô đều có.

Chồn đen ám sát người, đại bộ phận là người lãnh đạo quốc gia cùng phạm tội quốc tế, tội ác tày trời.

Đột nhiên, có một ảnh chụp nhỏ hấp dẫn chú ý Hạ bảo bối, một trăm trang tư liệu, chỉ có một ảnh chụp nho nhỏ, ảnh chụp ở sân bay Manila, chụp không phải rất rõ ràng.

Hạ bảo bối đem ảnh chụp sao chép xuống.

Bộ thông tin của FBI cũng không phải ăn chay , cấp tốc đã truy tung đến thành phố S, Hạ bảo bối trong lòng biết không tốt, âm thầm điều khiển một cái tin tức đến cứ điểm của vương bài lính đánh thuê ở London.

Tín hiệu sau khi dẫn qua đây, tự nhiên có người xử lý.

Phòng chống khủng bố của FBI biết vương bài lính đánh thuê có một thiên tài hacker, cho nên bọn họ cũng tiến cử những người tài trong lĩnh vực này, mặc dù không theo kịp Hạ bảo bối, nhưng vẫn không thể khinh thường.

Ảnh chụp được mơ hồ không rõ, Hạ bảo bối dùng kỹ năng đặc biệt xử lý, tận lực khôi phục ảnh chụp, dần dần, mơ hồ ảnh chụp trở nên rõ ràng, đó là một người phụ nữ rất trẻ tuổi, đáng dấp thoát nhìn không quá mười lăm mười sáu tuổi.

150. Chương 150: Thiết Lập Cái Bẫy Đuổi Tiêu Tề Đi

Đường hoàng, anh khí, thần vận giống với cô gái trong hình của Tiêu Tề nhưng bộ dáng lại không giống.

Ảnh chụp trong bóp da của Tiêu Tề, mặt Hạ Thần Hi cùng trùng lặp với tấm hình này, Hạ bảo bối chỉ cảm thấy đau đầu.

Tương tự, nhưng thoát nhìn lại không phải là một người.

Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mặc kệ Tiêu Tề có phải biết mẹ bé hay không, hoặc là quan hệ đặc thù gì, bé cũng không cho phép Tiêu Tề ở lại thành phố S.

Với bé và mẹ bé, tên này là một quả bom hẹn giờ, phải sớm để cho hắn ta rời đi.

Hạ bảo bối lợi dụng kỹ thuật của mình, xâm lấn tổ chức Hỏa Vân.

Hai mươi phút sau, bé liên hệ với Long Tứ.

“Long Tứ, đêm nay Tiêu Tề ở Mexico có giao dịch thuốc phiện, phái toàn bộ người chặn lại. Ngày kia, hắn ở Italy có một đợt hàng súng máy phải vận chuyển qua đường thủy đến Guinea, anh phái người chặn giết, nếu không thể chặn toàn bộ được, vậy toàn bộ nổ tung.”

“Tập đoàn Hỏa Vân ở Oman có một xưởng công nghiệp quân sự, gần đây cùng các chính phủ Trung Đông ký kết hiệp nghị vũ khí, anh phái người làm nổ xưởng công nghiệp quân sự này, càng nhanh càng tốt.”

Long Tứ nghe được thì sửng sốt, “Bảo Bối, cậu muốn làm gì? Vô duyên vô cớ, tại sao phải khiêu khích tập đoàn Hỏa Vân, chúng ta cùng bọn họ đá chọi đá, không chiếm được chỗ tốt.”

“Tôi muốn Tiêu Tề lập tức rời khỏi thành phố S, trong khoảng thời gian ngắn, không thể xuất hiện trong phạm vi tầm mắt của tôi.” Ánh mắt của Hạ Bảo Bối lạnh lùng nghiêm túc như đao, khí phách văng khắp nơi, “Tôi muốn hắn lập tức lên phi cơ rời khỏi.”

“Đã xảy ra chuyện gì?”

“Tôi tự có ý tứ của mình.” Hạ Bảo Bối nói.

“Đây cũng quá độc, chỉ cần không chú ý một chút thôi, toàn quân chúng ta phải đi sẽ bị diệt.” Long Tứ nói.

“Anh yên tâm, tôi sẽ quét dọn chướng ngại.” Hạ Bảo Bối nói, “Dã tâm của Tiêu Tề quá lớn, xưởng công nghiệp quân sự bí mật ở Oman thành lập không lâu, chính là muốn từ Oman cắt vào thị trường phân chia vũ khí, hắn nghĩ trái lại tốt a.”

“Tôi đã sớm muốn diệt trừ xưởng công nghiệp quân sự này, chẳng qua là nghĩ chờ bọn họ ký hiệp nghị xong sẽ diệt trừ, như vậy Tiêu Tề sẽ bị tổn thất nặng nề. Xem ra bây giờ phải sớm hành động, càng nhanh càng tốt.”

“Nói chung, theo lời của tôi mà làm.” Hạ Bảo Bối nói, “xưởng công nghiệp quân sự của hắn bị phá hủy, vừa đúng lúc chúng ta có thể tiếp nhận, quét ngang thị trường vũ khí Trung Đông, bài trừ hắn khỏi thị trường Trung Đông.”

“Được, tôi hiểu được.” Long Tứ nói, “Tôi và Lục Trần lập tức sắp xếp kế hoạch, vừa đúng lúc anh ta ở ngay Trung Đông, anh ta sẽ tự mình đi một chuyến, không có sơ hở.”

“Càng nhanh càng tốt, kế hoạch nhất định phải được, nói cho tôi tin tức.”

“Được!”

Hạ Bảo Bối tắt máy vi tính, đi tới trước cửa sổ.

Bé không thích tất cả tình huống không nắm trong tay, trong lúc vô ý nhìn thấy một tấm hình, làm lòng bé sinh ra cảm giác bất an, bé hi vọng là bé đa tâm.

Bất kể như thế nào, thà rằng giết nhầm một nghìn, không thể buông tha một người.

Bởi vì đối tượng là cô gái bé yêu nhất, bé phải bảo vệ cô thật tốt.

Bé không thể mạo hiểm.

Sáng sớm hôm sau, Hạ Thần Hi cùng Hạ Bảo Bối xuống lầu lúc bảy giờ rưỡi, Hạ Thần Hi điện một cuộc điện thoại cho Đường Dạ Bạch, Đường Dạ Bạch vừa mới tỉnh lại, để mẹ con bọn họ đến một nhà trọ có cảnh biển rồi đến biệt thự nhỏ.

Đường Dạ Bạch ở một nhà trọ có cảnh biển, còn có một biệt thự nhỏ.

Tối hôm qua ở ngay biệt thự nhỏ.

Hạ Thần Hi cùng Hạ Bảo Bối vào cửa quẹo phải, chưa đi được ba phút đã nhìn thấy.

Đường Dạ Bạch vừa vặn thay đổi y phục, đang ở ban công vẫy tay, bên cạnh ga-ra, một loạt xe ngừng lại, bé trai trời sinh liền thích xe, Hạ Bảo Bối cực kỳ hứng thú chạy tới, Hạ Thần Hi cũng cười theo sau.

Đường Dạ Bạch cầm một cái bánh bao, cùng một ly cà phê ra khỏi cửa.

Cuộc sống và tác phong của đại thiếu gia Đường gia thập phần xa hoa, ga-ra tổng cộng có tám chiếc xe, một chiếc Lamborghini, một chiếc Ferrari màu hồng, còn có một cỗ xe Ferrari việt dã, một chiếc Bentley bốn cửa, một chiếc Porche, một chiếc Bugatti, một chiếc liên hoa sương mui thuyền...

151. Chương 151: Phaeton Và Passat

(tên 2 dòng xe)

Bảy chiếc xe này, trừ Ferrari xe việt dã, toàn bộ là xe đua, người này hiển nhiên là chạy siêu xe.

Chỉ còn một chiếc cuối cùng ở trong góc, Hạ Thần Hi nhìn ký hiệu rất quen thuộc, nhú mày hỏi, “Đường tổng, này tác phong thực sự là xa hoa, nhưng thế nào có một cỗ Passat đại chúng đây? Anh cũng dùng loại này?”

Đường tổng ngậm bánh mì, khoe môi hung hăng co quắp, Passat?

Lão tử nếu đi Passat sẽ để bách tính toàn thành cười rụng răng.

Hạ bảo bối đâm chọc Hạ Thần Hi, “Mẹ, mẹ không cảm thấy nó nhìn càng giống Phaeton?”

Hạ Thần Hi phi thường bình tĩnh, “Quả nhiên sẽ có đồ ngốc mua Phaeton, nhiều tiền nên dốt.”

Phaeton thật sự là quá thấp, nhìn cùng Passat lại rất giống, không nhìn kỹ thật không có pháp phân biệt, có một số kẻ có tiền thích đi Phaeton, ở trên đường bị nhận thành Passat vừa tức vừa nghiêng răng.

Thực sự làm cho người ta không biết nói cái gì cho phải.

Đường Bạch Dạ người này xưa nay cao điệu, không biết điệu thấp vì vật gì, anh ta sẽ mua Phaeton, trừ phi là đầu óc bị lừa.

Nhìn ga ra của anh ta sẽ biết, Đường đại thiếu xưa nay thờ phụng, lão tử muốn rất cao bao nhiêu liền cao bấy nhiêu.

Đường Bạch Dạ làm bộ làm tịch cảm khái, “Theo tôi cách điệu này, khí chất này, tác phong này thực sự có tổn hại tác phong từ trước tới nay của tôi.”

“Vậy anh mua làm cái gì?”

Đường Bạch Dạ cười nhạo, “Hừ, một đồ ngốc tặng.”

Sau đó châm chọc, “Một điểm ánh mắt cũng không có, tặng cái gì không tặng một chiếc Phaeton, đưa tới sẽ không lái qua.”

Hạ Thần Hi, “...”

Đường Bạch Dạ trở lại trong phòng, một hồi ra, đã là rất bảnh bao.

Áo sơ mi màu tím nhạt, một cúc áo mở ra, lộ ra một tầng hơi mỏng bắp thịt, thoát nhìn rất có mỹ cảm cùng lực cảm, phối hợp cổ tay áo bảo thạch, cùng cà vạt xanh đen. Áo khoác cầm ở trên tay, tác phong tùy ý, giơ tay nhắc chân, lại là đảo lộn chúng sinh.

Hạ bảo bối ở một bên nắm tay, “Cháu muốn nỗ lực nuôi phong độ thân sĩ của mình, tuyệt đối không muốn thành yêu tinh.”

Hạ Thần Hi một chưởng cho ra sau đầu bé.

Hạ bảo bối cười hắc hắc, may mắn Đường Bạch Dạ cũng không nghe ra ý tại ngôn ngoại. (ý ngoài câu nói)

Đường Bạch Dạ với Lamborghini rất thiên ái (ý phù hợp), nhiều lần nhìn anh ta đều là đi Lamborghini, Hạ Thần Hi oán thầm, này nhất định là bởi vì bảng số xe này mới có thể thích Lamborghini như vậy.

Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi đưa Hạ bảo bối tới cửa trường học, “Mẹ, hôm nay bảo bối có tiết mục, nhớ nhìn, buổi chiều 2 giờ.”

“Biết.” Hạ Thần Hi cười, “Mẹ sẽ giúp con ghi lại.”

Hạ bảo bối lúc này mới cảm thấy mỹ mãn đi trường học.

“Tiết mục gì?”

Hạ Thần Hi nhẹ cười nói, “Trường học của bọn họ an bài một chuyên mục nhi đồng đọc sách, ở kênh 5 thành phố S truyền hình.”

“Oa, học sinh minh tinh.”

“Phải , cũng không nhìn một chút là ai nuôi.”

Đường Bạch Dạ cười nhìn cô, “Nói thật, bảo bối nhà cô thực sự rất... Thông minh.”

Hạ Thần Hi nghĩ đến thân phận Hạ bảo bối, có chút run run nói, “Đâu chỉ thông minh a, thế giới này thực sự quá điên cuồng, cho nên nhà tôi cũng có chút điên cuồng.”

Đường Bạch Dạ cười.

Hiện tại anh thích bầu không khí ở chung cùng Hạ Thần Hi.

Anh không xác định có thích người phụ nữ trước mặt này hay không, người phụ nữ này cũng không thích anh, nhưng bọn họ lại chung đụng vô cùng tốt, cực ít người có thể làm cho anh nhẹ nhõm như vậy.

Lúc sắp đến Đường thị, Hạ Thần Hi xuống xe, đi bộ vào, xe Đường Bạch Dạ không có dừng ở ga ra, mà bên ngoài công ty, có ba chỗ đậu xe, cơ hồ đều là Đường Bạch Dạ chuyên dụng, cô mới sẽ không cùng anh ta xuống xe vào công ty.

Rất dễ thấy .

Đường Bạch Dạ khinh bỉ can đảm Hạ tiểu thư, cũng không nói thêm cái gì.

152. Chương 152: Hạ Thần Hi Tranh Luận

Đường thị đứng đầu thiết kế công trình cả đội cùng tham dự khai phá cảnh biển lần này, phòng làm việc ở tầng 32 , Tiết Giai Vân so với cô đến phòng làm việc sớm hơn ,cùng các đồng nghiệp hợp tác thân thiết.

Tổng giám đốc công trình Đường thị tên là Thái Gia, tên rất giống phụ nữ, lại là một người đàn ông hàng thật giá thật, hơn bốn mươi tuổi, đầu bị hói một chút, người rất hòa thuận.

Sáng sớm cử hành một buổi hoan nghênh nho nhỏ, mọi người liên mỗi người vui đầu vào làm việc .

Hạ Thần Hi là tổng kỹ sư, nhiều việc hơn.

Hạng mục này vừa mới bắt đầu, số liệu địa chất cũng không đưa tới, phải từng bước một làm, một công trình theo khai phá đến kiến thành hao tổn rất dài, Đường thị rất coi trọng hạng mục này, tiền vốn bỏ ra rất lớn.

Bận rộn từ sáng sớm , Hạ Thần Hi cuối cùng cũng thông suốt .

Buổi trưa, Lâm Nhiên qua mang Tiết Giai Vân cùng đi ra ngoài ăn cơm, hỏi Hạ Thần Hi, “Đi cùng chứ?”

“Tôi không muốn làm bóng đèn cản trở .” Hạ Thần Hi cười, Lâm Nhiên đưa mắt nhìn một người thật thức thời , liền cùng Tiết Giai Vân cùng đi ra ngoài ăn cơm trưa.

Hạ Thần Hi lấy ra một cái bánh dinh dưỡng gặm.

Buổi trưa cô lười phải đi ra ngoài ăn, mấy cái bánh dinh dưỡng cũng đủ để đối phó rồi.

Nghe nói, toilet là nơi scandal truyền nhanh nhất ,Hạ Thần Hi một mình ở trong phòng rửa tay nghe đồn đặc sắc bên ngoài, đúng là như vậy.

Trợ lý nhà thiết kế A nói, “Tổng kỹ sư mới tới thực sự thật trẻ tuổi, thoát nhìn so với tôi còn trẻ hơn, cô ấy thực sự là nữ bác sĩ phải không?”

Nhà thiết kế B vừa trang điểm lại vừa cười lạnh nói, “Cô ta là nữ tiến sĩ từ đại học Princeton , nghe nói còn là hai bằng .”

Kỹ sư C nói, “Lợi hại như vậy a, nhìn thật là không giống a.”

Nhà thiết kế B nói, “Đừng nhìn mặt mà bắt hình dong, đừng thấy cô ta là bình hoa, có tâm tư đấy, nghe nói là tổng giám đốc chúng ta nhận định tổng kỹ sư, là người phụ nữ của anh ta, cô chó có xem thường .”

Trợ lý nhà thiết kế A nói, ” Chị nói, có ý gì?”

Nhà thiết kế B rên một tiếng, “Nói cho các cô biết, đừng quá ngây thơ đi, tôi hôm nay đi làm thấy cô ta ngồi xa tổng giám đốc đến.”

Trợ lý tiểu muội D kinh ngạc hô to, “Không phải chứ, cô ta bò lên giường của tổng giám đốc ?”

“Nhìn không ra a...”

“Quả thật là đừng nhìn mặt mà bắt hình dong.”

“Hóa ra lại là quy tắc ngầm, thực sự là buồn nôn.”

“Tôi còn tưởng rằng cô ta là bản lĩnh thật sự, xem ra tôi là quá đơn thuần .”

“Tổng giám đốc sao có thể coi trọng cô ta chứ, cũng là có chút đẹp , không có gì đặc sắc.”

“Tổng giám đốc ăn quen sơn hào hải vị, nên chắc muốn đổi khẩu vị ăn rau xanh.”

...

“Tổng giám đốc không phải muốn cùng Tưởng tiểu thư kết hôn sao?”

“Tổng giám đốc của chúng ta như thế nào, nhất định là hông kì trong nhà không ngủ, bên ngoài cờ màu nhẹ nhàng, kết hôn có thể quản được anh ấy sao?”

...

Về mặt Hạ Thần Hi bình tĩnh đẩy cửa ra, mấy người trang điểm lại, rửa tay, thấy cô đột nhiên ra, giật mình, lập tức lặng ngắt như tờ, hai vị trợ lý nhà thiết kế cấp tốc cúi đầu.

“Hạ tiểu thư...” Có người ấp úng mở miệng, muốn giải thích cái gì.

Hạ Thần Hi rửa tay, theo trong gương nhìn qua mọi người, nhàn nhạt liếc mắt một cái, không ai dám nói cái gì nữa, Hạ Thần Hi một câu nói chưa nói, đi ra khỏi toilet.

Cô không tức giận, cũng không phản bác.

Nhưng mà, coi thường như vậy , mới là đả kích người .

Người ở bên ngoài nói người khác nói bảy nửa ngày như vậy, kết quả người ta còn không thèm để ý đến mình.

Đường Bạch Dạ có một ngày hội, buổi trưa là thư ký gọi, một giờ chiều lại bắt đầu họp, bên kia gần đây hạng mục quá nhiều, các loại hội thay phiên mở, được Đường Bạch Dạ nguyên rửa rốt cuộc là ai phát minh họp loại này.

Đến hai giờ, Đường Bạch Dạ đột nhiên nhớ tới một việc, hội nghị náo nhiệt nhất , Đường tổng vung tay một cái, “Tan họp, một giờ nữa, mở lại.”

153. Chương 153: Phiên Bản Nhỏ Của Đường Bạch Dạ

Anh nói, không đếm xỉa biểu tình mọi người kinh ngạc, tiến phòng làm việc tổng giám đốc.

Đường Bạch Dạ cũng không phải là người cuồng công, nhưng mà, anh đối với công việc lại hết sức nghiêm túc phụ trách, cực ít đang họp giữa chừng đột nhiên gián đoạn, đây là tình huống rất ít thấy, chẳng lẽ có chuyện gì so với Đường tổng làm việc còn quan trọng?

Lâm Nhiên cũng rất kinh ngạc, nhưng mà, theo anh tiến vào phòng làm tổng giám đốc việc sẽ biết.

Đường Bạch Dạ mở ti vi tinh thể lỏng, chuyển kênh 5 truyền hình, đó là kênh giáo dục thiếu nhi, Hạ bảo bối kia phần phần nộn nộn xuất hiện ở trong ti vi, ánh mắt Đường Bạch Dạ xẹt qua ý cười.

“Cậu đang họp giữa chừng lui lại, chính là vì đột nhiên muốn nhìn tiết mục thiếu nhi?” Lâm Nhiên , một màn này cũng thực sự là quá hỉ cảm , Đường Bạch Dạ lúc nào cải lão hoàn đồng ? ? ?

“Con trai Hạ Thần Hi.” Đường Bạch Dạ chỉ vào tiết mục nói.

Tiểu gia hỏa mặc đồng phục học sinh, nhi đồng lộ ra giữa bầy gà, không người nào có thể so với, thực sự là một tiểu thần sĩ, Đường Bạch Dạ trong tâm khảm thích Hạ bảo bối.

Lâm Nhiên nhìn, đột nhiên a một tiếng, chỉ vào Đường Bạch Dạ hỏi, “Cậu xác định đó không phải con của cậu?”

“Cậu nói bậy bạ gì đó?”

Lâm Nhiên càng kinh ngạc, chỉ vào Hạ bảo bối nói, “Đường Bạch Dạ, cậu nhìn trong gương, nhìn mắt, nhìn mũi, nhìn nhìn lại miệng, cậu thậm chí nhìn tai, cậu xem không có điểm nào là không giống cậu.”

“Đây rõ ràng là phiên bản nhỏ của cậu.”

“Ngạc tích thần a...”

Đường Bạch Dạ nhú mày, đã không chỉ một lần có người nói bọn họ là cha con, ở siêu thị, ở sân chơi, thậm chí ở câu lạc bộ, anh cũng nghe có người nói, nói anh có con.

Anh nhin không được sờ sờ mặt mình, anh biết Hạ bảo bối cùng anh nhìn có chút giống.

Nhưng không đến mức tất cả mọi người cho rằng, là con của anh?

Lâm Nhiên lần này cũng không quản chuyện họp cái gì, ánh mắt phát ra ánh sáng hồ ly, “Đường Bạch Dạ, cậu soi lại gương, cậu nhìn lại nụ cười trên mặt tiểu gia hỏa này, đối trá như thế, rõ ràng là cũng cậu không có gì sai biệt.”

“Ưu nhã, thần sĩ, cậu hồi bé chính là bộ dáng này đi.”

Đường Bạch Dạ đã quên, anh hồi bé như thế nào.

“Thực sự rất giống sao?”

Lâm Nhiên giận, đầy đủ khẳng định quan điểm của mình, “Lời vô ích, tôi và cậu đã biết nhau bao nhiêu năm, tiểu hài này vừa nhìn sẽ là của cậu, tuyệt đối là Đường Bạch Dạ sản xuất , trời ạ, thực sự là phá vỡ hiểu biết của tôi...”

Đường Bạch Dạ nhú mày, trong đầu tìm tòi Hạ Thần Hi, đích xác không có ấn tượng gì.

Lâm Nhiên hỏi, “Hạ Thần Hi có thể đã nói cha của hài tử?”

Đường Bạch Dạ lắc đầu, “Cô ấy chưa bao giờ nhắc tới, tôi hỏi qua, cô không muốn nói.”

Lâm Nhiên dù bận vẫn ung dung nhìn Đường Bạch Dạ, “Tin tôi, tôi là pháp luật chuyên nghiệp sinh, trời sinh có mũi thánh chó, tôi rõ ràng nghĩ được có quan hệ huyết thống.”

“Cậu suy nghĩ thật kỹ chuyện tám năm trước, cậu xác định không chạm qua Hạ Thần Hi?”

Đường Bạch Dạ do dự rất lâu, lắc lắc đầu, nếu anh thực sự cùng Hạ Thần Hi có một đoạn, anh nhất định sẽ nhớ, Hạ Thần Hi thực sự quá đặc biệt.

“Tám năm trước, cô ấy mới mười bảy tuổi, vừa nhìn chính là thiếu nữ đang hoàng, tôi lại thể nào bụng đói ăn quàng cũng sẽ không chọn cô ấy đi.” Đường Bạch Dạ thì thào tự nói, anh là thật một chút ấn tượng cũng không có.

Lâm Nhiên giận, chụp bàn, chỉ vào Đường Bạch Dạ, “Đường đại thiếu, cậu thật khô hài, phụ nữ cậu không có một nghìn cũng có tám trăm, cậu xác định cậu nhớ được toàn bộ?”

Đường Bạch Dạ, “...”

Lâm Nhiên vui sướng khi người gặp họa nói, “Nhìn nhìn, đây là loại - mã kết quả, ngay cả mình lúc nào toát ra một đứa con cũng không biết, khô hài chính là, phụ nữ dùng xong liền ném, lần này có người bị.”

154. Chương 153: Phiên Bản Nhỏ Của Đường Bạch Dạ

Anh nói, không đếm xỉa biểu tình mọi người kinh ngạc, tiến phòng làm việc tổng giám đốc.

Đường Bạch Dạ cũng không phải là người cuồng công, nhưng mà, anh đối với công việc lại hết sức nghiêm túc phụ trách, cực ít đang họp giữa chừng đột nhiên gián đoạn, đây là tình huống rất ít thấy, chẳng lẽ có chuyện gì so với Đường tổng làm việc còn quan trọng?

Lâm Nhiên cũng rất kinh ngạc, nhưng mà, theo anh tiến vào phòng làm tổng giám đốc việc sẽ biết.

Đường Bạch Dạ mở ti vi tinh thể lỏng, chuyển kênh 5 truyền hình, đó là kênh giáo dục thiếu nhi, Hạ bảo bối kia phần phần nộn nộn xuất hiện ở trong ti vi, ánh mắt Đường Bạch Dạ xẹt qua ý cười.

“Cậu đang họp giữa chừng lui lại, chính là vì đột nhiên muốn nhìn tiết mục thiếu nhi?” Lâm Nhiên , một màn này cũng thực sự là quá hỉ cảm , Đường Bạch Dạ lúc nào cải lão hoàn đồng ? ? ?

“Con trai Hạ Thần Hi.” Đường Bạch Dạ chỉ vào tiết mục nói.

Tiểu gia hỏa mặc đồng phục học sinh, nhi đồng lộ ra giữa bầy gà, không người nào có thể so với, thực sự là một tiểu thần sĩ, Đường Bạch Dạ trong tâm khảm thích Hạ bảo bối.

Lâm Nhiên nhìn, đột nhiên a một tiếng, chỉ vào Đường Bạch Dạ hỏi, “Cậu xác định đó không phải con của cậu?”

“Cậu nói bậy bạ gì đó?”

Lâm Nhiên càng kinh ngạc, chỉ vào Hạ bảo bối nói, “Đường Bạch Dạ, cậu nhìn trong gương, nhìn mắt, nhìn mũi, nhìn nhìn lại miệng, cậu thậm chí nhìn tai, cậu xem không có điểm nào là không giống cậu.”

“Đây rõ ràng là phiên bản nhỏ của cậu.”

“Ngạch tích thần a...”

Đường Bạch Dạ nhú mày, đã không chỉ một lần có người nói bọn họ là cha con, ở siêu thị, ở sân chơi, thậm chí ở câu lạc bộ, anh cũng nghe có người nói, nói anh có con.

Anh nhin không được sờ sờ mặt mình, anh biết Hạ bảo bối cùng anh nhìn có chút giống.

Nhưng không đến mức tất cả mọi người cho rằng, là con của anh?

Lâm Nhiên lần này cũng không quản chuyện họp cái gì, ánh mắt phát ra ánh sáng hồ ly, “Đường Bạch Dạ, cậu soi lại gương, cậu nhìn lại nụ cười trên mặt tiểu gia hỏa này, đối trá như thế, rõ ràng là cũng cậu không có gì sai biệt.”

“Ưu nhã, thân sĩ, cậu hồi bé chính là bộ dáng này đi.”

Đường Bạch Dạ đã quên, anh hồi bé như thế nào.

“Thực sự rất giống sao?”

Lâm Nhiên giận, đầy đủ khẳng định quan điểm của mình, “Lời vô ích, tôi và cậu đã biết nhau bao nhiêu năm, tiểu hài này vừa nhìn sẽ là của cậu, tuyệt đối là Đường Bạch Dạ sản xuất, trời ạ, thực sự là phá vỡ hiểu biết của tôi...”

Đường Bạch Dạ nhú mày, trong đầu tìm tòi Hạ Thần Hi, đích xác không có ấn tượng gì.

Lâm Nhiên hỏi, “Hạ Thần Hi có thể đã nói cha của hài tử?”

Đường Bạch Dạ lắc đầu, “Cô ấy chưa bao giờ nhắc tới, tôi hỏi qua, cô không muốn nói.”

Lâm Nhiên dù bận vẫn ung dung nhìn Đường Bạch Dạ, “Tin tôi, tôi là pháp luật chuyên nghiệp sinh, trời sinh có mũi thính chó, tôi rõ ràng nghĩ được có quan hệ huyết thống.”

“Cậu suy nghĩ thật kỹ chuyện tám năm trước, cậu xác định không chạm qua Hạ Thần Hi?”

Đường Bạch Dạ do dự rất lâu, lắc lắc đầu, nếu anh thực sự cùng Hạ Thần Hi có một đoạn, anh nhất định sẽ nhớ, Hạ Thần Hi thực sự quá đặc biệt.

“Tám năm trước, cô ấy mới mười bảy tuổi, vừa nhìn chính là thiếu nữ đài hoàng, tôi lại thể nào bụng đói ăn quàng cũng sẽ không chọn cô ấy đi.” Đường Bạch Dạ thì thào tự nói, anh là thật một chút ấn tượng cũng không có.

Lâm Nhiên giận, chụp bàn, chỉ vào Đường Bạch Dạ, “Đường đại thiếu, cậu thật khô hài, phụ nữ cậu không có một nghìn cũng có tám trăm, cậu xác định cậu nhớ được toàn bộ?”

Đường Bạch Dạ, “...”

Lâm Nhiên vui sướng khi người gặp họa nói, “Nhìn nhìn, đây là loại - mã kết quả, ngay cả mình lúc nào toát ra một đứa con cũng không biết, khô hài chính là, phụ nữ dùng xong liền ném, lần này có người bị.”

155. Chương 154: Hoài Nghi Thân Thế Của Hạ Bảo Bối

“Câm miệng!” Đường Bạch Dạ giận, âm âm u u hỏi, “Cậu nghĩ muốn bị tôi điều đi Trung Đông sao?”

Lâm Nhiên một tư thế câm miệng.

Đường Bạch Dạ tiết mục Hạ bảo bối, anh rất thích đứa nhỏ này, chẳng sợ biết đứa nhỏ không phải là của mình, anh cũng rất thích, rất muốn cùng bé thân thiết, đây là có rất ít cảm xúc.

Anh Đường Bạch Dạ là ai, người qua đường chết cũng sẽ không liếc mắt nhìn, sao có thể đối một đứa nhỏ thương yêu như vậy.

Chẳng lẽ thật có quan hệ huyết thống.

Rất nhiều người đã nói, bọn họ là cha con, anh không để ý, có lẽ là quán tính nhận thức.

Nhưng Lâm Nhiên nói như vậy, Đường Bạch Dạ không thể không nghiêm túc nhìn Hạ bảo bối, càng xem càng cảm thấy, đứa nhỏ này thực sự cùng anh nhìn rất giống, anh nhỏ đi, trên mặt ít lãnh lệ, nhiều hơn chút mềm mại, liền là bộ dáng của Hạ bảo bối đi.

Lâm Nhiên giọng điệu nhẹ nhàng nói, “Nếu thật là con của cậu, cậu nhưng không biết, cậu xem đứa nhỏ này đáng yêu như vậy. Nhìn thật tốt, vừa nhìn chính là thông minh, vô duyên vô cớ giúp cậu lôi kéo lớn như vậy, cậu làm cha có sẵn tiện nghi, thực sự là con cậu.”

“Bạch Dạ, tôi xem cậu rất thích đứa nhỏ này, cũng không quan tâm có phải cậu sinh hay không.”

“Tại sao không hỏi Hạ Thần Hi, chuyện này, chỉ có cô ấy có thể cho cậu một đáp án.”

Đường Bạch Dạ trầm tư, anh làm sao không biết, chuyện này chỉ có Hạ Thần Hi có thể cho anh đáp án.

Nhưng mà, có thể sao?

Hạ Thần Hi, rốt cuộc là ai?

Nhà cũ Đường gia.

Đường Thành Nam hôm nay xuất viện, bị chó Tây Tạng cắn bị thương, chừng mười ngày, cuối cùng cũng có thể xuất viện, Đường Thành Nam nín một bụng khí, muốn trút giận cũng không biết hướng trên người ai trút giận, vô cùng bị đè nén.

Vì chuyện này, trì hoãn công việc của anh, không thể đúng lúc tiền nhiệm châu báu Đường thị tổng giám đốc, Đường Bạch Dạ để một danh thâm niên hiểu rõ CEO đảm nhiệm, Đường lão bởi vậy sự, cực kỳ nổi giận, răn dạy Đường Bạch Dạ, cũng răn dạy Đường Thành Nam.

“Thực sự là vô liêm sỉ!” Đường lão bởi vậy, đã nổi giận, hơn nữa Đường Bạch Dạ nhạ sự tình, nhìn thấy Đường Thành Nam càng tức giận, ánh mắt sắc bén đảo qua anh, như muốn đem anh diệt.

Đường Thành Nam cũng rất ủy khuất, “Ba, này cũng không phải ta nguyện ý, đây là ngoài ý muốn có được không?”

Đường Nhất Phong nói, “Anh hai, rốt cuộc chuyện gì xảy ra, anh còn chưa có nói với chúng ta rõ ràng.”

Nhớ tới chuyện này, Đường Thành Nam trong lòng sẽ không thoải mái, “Lại nói tiếp các cậu cũng không tin, tôi gặp được một tiểu hài tử cùng Đường Bạch Dạ nhìn rất giống, không phải là nhiều nhìn mấy lần, kết quả đã cho tôi là người xấu, vậy mà thả chó Tây Tạng cắn ta.”

Chân mày Đường lão trầm xuống, “Có ý gì?”

Đường Thành Nam đem chuyện nói một lần, “Lại nói tiếp, đứa bé kia cùng Đường Bạch Dạ đáng ghét như nhau.”

“Nhìn rất giống anh cả?” Đường Nhất Phong kinh ngạc.

Lại nói tiếp, thực sự là vô cùng khéo, phòng khách chiếu chính là tiết mục, là mới vừa Đường lão nhìn tiết mục động vật di chuyển, bây giờ chính là tiết mục nhai đồng đọc sách, Đường Thành Nam mắt thoáng nhìn đã nhìn thấy Hạ bảo bối kia phần nộn ưu nhã.

“Cha, chính là nó, chính là nó...” Đường Thành Nam chỉ vào hình ảnh Hạ bảo bối, “Cậu xem, nó và Đường Bạch Dạ giống hay không.”

Đường lão xem hình ảnh ti vi, ánh mắt trầm xuống, Đường Nhất Phong vô ý thức nói, “Không giống a.”

“Đường Bạch Dạ là người lớn, nó là đứa nhỏ, đương nhiên không giống, nhưng nhìn kỹ tương mạo bọn họ.” Đường Thành Nam đột nhiên đứng dậy, chạy đến trên lầu, đến trong phòng Đường Nhất Phong đem album ảnh lấy ra.

Ảnh chụp Đường Bạch Dạ hồi bé, dự đoán chỉ có Đường Nhất Phong có.

Những người khác đã sớm đánh mất.

Đường Thành Nam lật đến ảnh album, lấy ra ảnh chụp ba người bọn họ chụp chung, chỉ Đường lão nhìn, “Cha, cha xem, giống hay không, không có sai biệt, tươi cười giống nhau như đúc.”

Đường Bạch Dạ bảy tuổi, cũng là phần phần nộn nộn như thế, ưu nhã thân sĩ, thoát nhìn rất có giáo dưỡng.

156. Chương 155: Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Định (1)

Đường Bạch Dạ bảy tuổi, cũng phần phần nộn nộn là như thế, ưu nhã thân sĩ, thoát nhìn rất giống đứa nhỏ có giáo dưỡng. (giáo dục – nuôi dưỡng)

Bọn họ chính là một khuôn mẫu in ra .

Đường Nhất Phong cũng kinh ngạc.

“Trời ạ...”

Sắc mặt Đường lão trầm xuống, “Đây là tiết mục truyền hình trực tiếp, gọi điện thoại đi thăm dò bối cảnh đứa bé này, muốn tử tử, mau!”

“Cha, nếu quả thật là con của Đường Bạch Dạ, chúng ta phải làm sao?”

Ánh mắt Đường lão hung ác nham hiểm, Đường Nhất Phong như có điều suy nghĩ, điều này sao có thể, chẳng lẽ đại ca ở bên ngoài thật có con, này cũng thật bất khả tư nghị.

Còn là đại ca ẩn giấu tốt?

Đường Nhất Phong nhủ mảy, bởi vì là tiết mục trường học, lại đang truyền hình, tra đến đặc biệt tiện.

“Lão gia, tra được, bé gọi Hạ Thiên, mẹ là Hạ Thần Hi, đều là quốc tịch Mỹ, không có cha.” Trợ lý Đường gia cung kính trả lời, chỉ là một cú điện thoại, tư liệu bối cảnh của Hạ Thiên đã có.

“Mẹ nó là Hạ Thần Hi?” Đường Thành Nam kêu lên, lửa giận công tâm.

“Anh biết?” Đường lão nghiêm túc hỏi.

“Cha, cha còn nhớ người phụ nữ chúng ta gặp ở sân golf không? Cô ta chính là Hạ Thần Hi.” Đường Thành Nam nói, “Xem ra, Đường Bạch Dạ cùng tiện nhân này đùa giỡn ám chiêu, anh ta biết rất rõ ràng gia quy Đường gia, vậy mà ở bên ngoài sinh một đứa con trai.”

“Anh ta còn giấu giếm nhiều năm như vậy, không cho chúng ta biết. Người phụ nữ kia là kỹ sư, ngày đó bọn họ xuyên tình lữ đánh gôn, khẳng định quan hệ mật thiết, Hạ Thiên khẳng định là con của Đường Bạch Dạ, không sai được.”

“Vô liêm sỉ!” Đường lão nắm lên một ly trà, ném bay ra ngoài, đập nát báy.

Sợ đến vài người phòng khách sồn tóc gáy, cực ít nhìn thấy Đường lão phát giận lớn như thế.

“Cha, cha trước đừng giận, có lẽ trong đó có nguyên nhân khác.” Đường Nhất Phong khuyên.

Đường Thành Nam tính tình so sánh nói, “Còn hỏi cái gì hỏi, nhất định là con của bọn họ, đứa bé kia dự đoán biết được con, cho nên cố ý thả chó cắn con, cha, khẳng định là ý của Đường Bạch Dạ, nếu không một đứa nhỏ có thể có cái tâm tư này, vậy mà làm ra chuyện ác độc như vậy.”

Tay Đường lão cầm quả trứng, Đường Nhất Phong nói, “Cha, chuyện này hỏi đại ca trước, người có người giống người rất bình thường, nói không chừng chỉ là một hiểu lầm.”

“Hiểu lầm, cậu xem gương mặt Đường Bạch Dạ hồi bé một chút, này là hiểu lầm sao?” Đường lão giận.

Đường Nhất Phong cũng không biết nên nói cái gì, nói hiểu lầm đích thực là gương ép.

Anh nghĩ đến Hạ Thần Hi đã đến công trình Đường thị đi làm, trong lòng cũng rất nghi hoặc, chẳng lẽ Hạ Thần Hi cùng đại ca thực sự không rõ không có quan hệ, nếu thật như vậy, anh cũng giấu giếm được quá tốt.

Cha anh có thể cho phép Đường Bạch Dạ phong lưu hoa tâm, lại không cho phép có đứa nhỏ sinh ra, cho nên, anh phái người mật thiết quan tâm tất cả tình nhân Đường Bạch Dạ, bao gồm Tưởng Tuệ. Năm đó Lâm Tình từng có thai, Đường lão phái người tới động tay, Lâm Tình từ trên cầu thang ngã xuống, không có đứa nhỏ.

Cha của anh tuyệt đối không cho phép Đường Bạch Dạ có con.

Nếu thật, chỉ sợ anh dung không dưới đứa nhỏ này.

“Đường Bạch Dạ thực sự là ăn gan hùm mật gấu, vậy mà bằng mặt không bằng lòng.” Sắc mặt Đường lão âm trầm, “Được, thật tốt!”

Đường Nhất Phong còn muốn nói điều gì, Đường lão đã đứng dậy đi thư phòng.

Tiết mục Hạ bảo bối thu xong, theo lão sư (thầy giáo) rời khỏi.

Tổ tiết mục là chọn mấy thành phần học sinh tiểu học, trường học hạ bảo bối chỉ có một mình Hạ bảo bối tham gia, dẫn bé đi tham gia tiết mục chính là một nam giáo viên, nói tiếng Trung lưu loát.

“Bảo bối nhi, thầy đưa con về nhà.” Bản Kiệt Minh cười nói, ca ngợi bé, “Hôm nay biểu hiện rất không lỗi.”

157. Chương 156: Hạ Bảo Bối Bưu Hãn Vô Định (2)

Hạ bảo bối cũng cảm giác mình biểu hiện không tệ, hai người cùng những lão sư trường học khác, bọn nhỏ chào hỏi liên ra, hai người mới ra đài truyền hình, Hạ Thần Hi điện thoại tới, Bản Kiệt Minh đi trước lấy xe, Hạ bảo bối nghe điện thoại.

“Bảo bối, mẹ xem qua tiết mục, bảo bối đẹp trai nhất, bảo bối thông minh nhất, siêu cấp vô địch.” Hạ Thần Hi cười mím nói, “Mẹ thế nào sinh ra con ưu tú như vậy.”

Ngữ khí vô cùng thỏa mãn.

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, lần đầu tiên biểu diễn tiết mục, phải muốn kinh điển a.”

“Có người tìm con chụp quảng cáo ngàn vạn đừng cự tuyệt, con muốn bắt đầu kiếm tiền nuôi gia đình .”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, phần tử khủng bố tiến quân giới giải trí, đó sẽ làm người ta cười rụng răng đó, thật sự là tổn hại uy danh.”

“Uy danh là vật gì, kiếm tiền so sánh quan trọng hơn.”

Hạ bảo bối cười ha ha, “Mẹ, con về nhà trước, đêm nay nấu canh, mẹ kêu Đường tiên sinh tới.”

Hạ Thần Hi lại có một loại cảm giác bị vứt bỏ cô độc, “Bảo bối, con làm phản .”

“Nói vậy, con yêu mẹ nhất, hôn một cái, cúp máy nha.” Hạ bảo bối cúp điện thoại, đột nhiên neho mắt lại, bé theo trong gương của ô tô chiếc xe con nhìn thấy hai người, quần đen, mang kính râm.

Hạ bảo bối lập tức có một loại cảnh giác, không xong, chẳng lẽ bản lĩnh Tiêu Tề lớn như thế, đã biết bé là ai?

Hạ bảo bối không có kinh hoảng, chậm rãi đi về phía trước, đột nhiên nghe thấy tiếng bước chân dồn dập từ phía sau truyền đến, Hạ bảo bối vội vàng vàng chạy về phía trước, Bản Kiệt Minh vừa lúc lấy xe ra, thấy có người truy đuổi bảo bối, anh đem xe dừng lại.

“Các người làm cái gì?” Bản Kiệt Minh đem Hạ bảo bối kéo đến bên cạnh.

Một người áo đen nói, “Cút sang một bên, chớ xen vào việc của người khác, đem đứa nhỏ này cho chúng ta.”

“Cười nhạo, bảo hộ học sinh là trách nhiệm của tôi, các người muốn làm gì? Tôi báo cảnh sát.” Bản Kiệt Minh lấy điện thoại ra, một gã khác cấp tốc đánh rút điện thoại di động của anh, huy quyền đi lên, tính toán đánh Bản Kiệt Minh.

Ai biết, Bản Kiệt Minh đón nhận một quyền, tránh được, nắm lấy cánh tay anh ta tới một quá vai, ngã như một đồ chơi.

Anh khinh miệt cười, “Đây là to nhỏ sai biệt.”

Thân là người Âu Mỹ - Bản Kiệt Minh tiên sinh vóc dáng 1m9, thân là người đông phương chiều cao chưa đủ 1m7, quả nhiên là vấn đề to nhỏ.”

Hạ bảo bối ở một bên rất không đạo đức cười.

Người Mỹ chính là cực kỳ hài hước.

Một người khác đột nhiên từ trong ngực rút ra một cây dao, Bản Kiệt Minh bổ nhào tới, đem hấn gục ở một bên, Hạ bảo bối không giống những hài tử khác kém như vậy, vội vàng vàng chạy tới, nhặt dao trên mặt đất lên.

Bản Kiệt Minh huy động năm tay, đập vài quyền, đem hấn đập ngã.

Hạ bảo bối xoay chuyển ánh mắt, ám đạo không tốt, bên ngoài mặt đường dài truyền hình ngừng năm chiếc xe, một gã khác bị đánh nằm bò cũng bắt đầu lấy dao ra, không đếm xỉa phải là trường hợp công chúng, Bản Kiệt Minh một cước giẫm nát cổ tay hấn ta.

Hạ bảo bối đem vũ khí người té xỉu cầm lấy, có mấy đồ sặc. Bé lại chạy tới, đem súng ống của người bất tỉnh lấy đi, vũ khí trang bị cũng lấy.

Một khẩu súng cho Bản Kiệt Minh.

Bản Kiệt Minh nhìn súng trong tay, kinh ngạc nhìn bảo bối, bảo bối nói, “Đừng xem, nhanh lên một chút đi.”

Bên ngoài dừng xe, cửa sổ xe đột nhiên bị hạ xuống, lộ ra một họng súng đen thùi, Bản Kiệt Minh cũng nhìn thấy, anh ngồi lên xe máy, Hạ bảo bối đã ngồi lên.

Hai người theo mặt một con đường khác cấp tốc chạy như bay rời khỏi.

158. Chương 157: Hạ Bảo Bối Bưư Hấn Vô Định (3)

Tiếng súng ở phía sau bọn họ vang lên, nơi bọn họ vừa trải qua một loạt dấu vết đạn.

Năm chiếc xe cấp tốc đuổi theo.

Bản Kiệt Minh giận, “Bảo bối, ai muốn bắt trò?”

“Người xấu!” Hạ bảo bối nói.

Bản Kiệt Minh giận, lời vô ích, anh đương nhiên biết là người xấu.

Hạ bảo bối lên đạn, Bản Kiệt Minh nghe lưu loát như thế nổi giận, nhịn không được còn sợ hãi hỏi, “Trò sẽ nổ súng?”

“Đã dùng qua súng.” Hạ bảo bối bình tĩnh trả lời.

Bản Kiệt Minh thiếu chút nữa châm chọc.

Đã dùng qua súng?

Đã dùng qua súng? Bảo bối, trò phấn nộn như thế, là lúc nào sờ qua súng, lại là dưới tình huống nào nổ súng a.

“Kỹ thuật lái xe tốt không?” Hạ bảo bối hỏi, lúc này cũng không coi Bản Kiệt Minh là lão sư bé.

“Lời vô ích, từ nhỏ đến lớn khởi động máy xe, chạy như bay cũng không có vấn đề gì, thế nào không tốt?” Bản Kiệt Minh trả lời, hỏi lại, “Kỹ thuật nổ súng của trò tốt không?”

“Không thế nào tốt.” Hạ bảo bối nói, bé theo sách dạy, ở trên máy xe xoay người, đưa lưng về phía Bản Kiệt Minh, dùng lực đàn hồi đem thân thể hai người buộc cùng một chỗ cố định.

Bản Kiệt Minh đột nhiên có một loại cảm giác nguy cơ, run rẩy hỏi, “Bảo bối, trò muốn làm gì?”

“Diệt bọn họ.” Tiếng Hạ bảo bối lãnh khốc, khí phách văng khắp nơi, “Mẹ kiếp, vậy mà phái người như vậy tới, khinh bỉ ta là vị thành niên sao?”

“Lão tử liền để cho bọn họ nhìn kết quả khinh bỉ vị thành niên!”

Bản Kiệt Minh, “...”

Năm chiếc xe phía sau càng ngày càng gần, Hạ bảo bối thầm nghĩ, may mắn không phải xe chống đạn, trên đường là bốn chiếc xe của bọn họ, cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, có một người trên xe lộ ra một cái đầu.

Hạ bảo bối nhắm vào, nã một phát súng, đầu người nọ lùì về.

Hạ bảo bối đạo, “Lái nhanh một chút, lên cao tốc.”

Bản Kiệt Minh đạo, “Bảo bối, máy xe không thể lên cao tốc.”

“Trên!” Hạ bảo bối cả giận nói, “Lập tức! Chỗ nào nhiều xe, hướng chỗ đó.”

Bản Kiệt Minh cắn răng một cái, cấp tốc nhấn ga, hướng cao tốc, năm chiếc xe phía sau theo đuổi không bỏ, kỹ năng lái xe Bản Kiệt Minh quá quan, cấp tốc hướng cao tốc đi, chuyên môn chọn nơi có nhiều người đi, cao tốc nhiều xe, mấy chiếc xe phía sau chạy vận tốc 130, sớm đã vượt qua hạn tốc.

Cầu vượt xe nhiều, năm chiếc xe kia lái nhanh, gặp không ít phiền phức, cuối cùng lại là bọn họ đuổi kịp tốc độ, lúc này, ưu thế máy xe liền thể hiện ra.

Xe nhỏ, tốc độ nhanh, linh xảo.

Thấy khoảng trống liền tới, bỏ qua năm chiếc xe ở phía xa.

“Bảo bối, chúng ta tới đồn cảnh sát đi.”

“Không cho phép!” Hạ bảo bối nói “Nhìn tư thế bọn họ như thế, đi đồn cảnh sát chúng ta phải chết là không nghi ngờ.”

Đồn cảnh sát thành phố S cùng hắc đạo là thân quen, đi đồn cảnh sát khẳng định chết, không như ở trên đường đua xe, tự mình đem bọn họ giết chết.

Đột nhiên, bang bang phanh...

Ba phát hướng bọn họ phóng tới, chỉ bắn ở phía sau xe máy, thiếu chút nữa liền bắn tới bánh xe, Bản Kiệt Minh nhấn ga, Hạ bảo bối cấp tốc một quyết định, “Đi xuống, chúng ta đi xuống”

Cao tốc dòng xe cộ không nhiều, tốc độ bọn họ nhanh, bọn họ cũng mau, không thể quay đầu, không có biện pháp giải quyết bọn họ, Hạ bảo bối nheo mắt lại, xoay chuyển ánh mắt có một kế hoạch tỉ mỉ. Bản Kiệt Minh đi xuống một giao lộ gần đây rời khỏi cao tốc.

“Quẹo trái!” Hạ bảo bối trầm giọng nói, “Tốc độ nhanh chút.”

“Đèn đỏ a, bảo bối.”

“Xong a, người đều phải chết, ai quản đèn xanh đèn đỏ.” Hạ bảo bối giận, quay đầu thiếu chút nữa đập chết anh.

Bản Kiệt Minh cấp tốc quẹo trái, chính là cao tốc, hai dòng xe cộ tương đối, một xoay qua chỗ khác, Hạ bảo bối cấp tốc hướng bên tay trái nổ súng, bang bang phanh, ba phát, bắn vỡ kính thủy tinh, có một người bị bắn trúng.

159. Chương 158: Hạ Bảo Bối Bưu Hãn Vô Định (4)

Hạ bảo bối bắn ba phát vô cùng mau, một điểm tạm dừng cũng không có, Bản Kiệt Minh thầm nghĩ, đứa nhỏ này thực sự nổ súng?

Trời ạ, đứa nhỏ thiên triều thế nào kinh khủng như thế, bảy tuổi liền nổ súng a a a...

Người phía sau nổi giận, đuổi ở phía sau bọn họ, cách gần đây trên chiếc xe kia đột nhiên một người đến, xóc lên chỗ ngồi phía sau, theo trên ghế ngồi đứng lên, cầm súng lục trong tay, hướng Hạ bảo bối xạ kích.

Bản Kiệt Minh theo kính chiếu hậu nhìn thấy, một thân mồ hôi lạnh.

Thế là, máy xe ở dòng xe cô không tính ít xe chạy theo một hình chữ S, quả thực xoay như một con rắn.

Anh thấy chỗ trống liền tới, thế là, trên đường cao tốc đặc sắc.

Có mấy chiếc xe đang đi tốt, đột nhiên có một cỗ máy xe lên đến phía trước, còn có một đứa nhỏ phần nộn, cầm một khẩu súng, đặng đặng sát khí nhìn về phía trước, toàn thể bọn họ bị chấn động.

Bức được bọn họ không thể không phanh lại, thế là xe theo sát ở phía sau cũng theo phanh lại.

“Con mẹ nó, hiểu lái xe hay không?”

“Mẹ kiếp, ai đem máy xe chạy đến cao tốc, muốn chết sao?”

“Muốn chết a, mẹ kiếp...”

Trên đường cao tốc vỡ thành một mảnh, có mấy chiếc xe bị đạn bắn trúng, chủ xe gào khóc kêu to.

Đạn toàn đánh hụt .

Có một viên đạn xẹt qua tai Bản Kiệt Minh, giống như lưỡi dao sắc bén bay qua, nóng rực đau.

Bản Kiệt Minh một bên hùng dũng oai vệ chạy như bay, một bên rống giận, “Lão tử chỉ là một giáo viên nhân dân mà thôi a a a a, vì sao lại bị đuổi giết a a a a...”

“Câm miệng!” Hạ bảo bối đánh anh một chút.

Bản Kiệt Minh nắm tay, hùng hực chấy, vô cùng kiên định tuyên thệ, “Bảo bối, lão sư nhất định sẽ bảo vệ trò.”

Năm chiếc xe phía sau lại kiên nhẫn đuổi theo, Hạ bảo bối thấy phía trước có một cỗ Landrover, vỗ vỗ Bản Kiệt Minh, “Lão sư, lại đến kỹ năng lái xe, đâm chết bọn họ.”

“Bảo bối ngồi vững vàng .”

Bản Kiệt Minh đầu tiên phanh xe, niết ly hợp, chờ xe phía dưới đuổi theo, một chiếc xe phía trước muốn bắt bảo bối, dù sao linh mệnh tới bất sống, có thể không nổ súng sẽ không nổ súng.

Xe máy đột nhiên gào thét đi phía trước, người mặc đồ đen giận, cấp tốc giẫm chân ga đuổi theo, máy xe Bản Kiệt Minh chui vào phía trước Landrover, Hạ bảo bối giờ súng lên, đối với chủ xe Landrover...

Chủ xe Landrover vừa nhìn có một cỗ máy xe đột nhiên chạy đến trước mặt anh, anh đã vô cùng kinh ngạc, đột nhiên lại thấy Hạ bảo bối phần nộn nộn dùng họng súng đen thùi chỉ vào anh, chủ xe Landrover kinh hãi, tay lái hướng bên phải một chút, phanh lại.

Xe đuổi theo phía sau, phanh một tiếng vang thật lớn, đánh lên Landrover.

Một chiếc khác đánh lên Landrover việt dã, tốc độ xe quá nhanh, toàn bộ xe lật, cuộn cuộn vài quyển, trực tiếp rơi xuống đường xe chạy bên cạnh, áy náy bạo tạc, tạo ra một đóa hoa lửa, tiếp theo là bang bang phanh vài tiếng nổ.

Tại nạn xe cô liên hoàn phát sinh, đường đối diện xe chạy chen thành một đoàn, xe con vỡ thành một đồng sắt vụn, giao thông sụp xuống.

Bản Kiệt Minh không dám dừng lại, tiếp tục đi tới, máy xe đi rất nhanh.

Hạ bảo bối dơ lên một ngón cái, “Lão sư, làm tốt lắm!”

“Bảo bối chỉ huy được.”

Một chiếc xe báo hồng , phía sau còn có bốn chiếc xe đuổi theo không bỏ, hình như có người báo cảnh sát, bởi vì cao tốc phát sinh tai nạn xe cô liên hoàn, giao lộ phía trước bị ngăn chặn, dòng xe cô rất nhiều, kẹt xe . Mắt thấy bốn chiếc xe phía sau liền muốn đuổi theo đến.

Bản Kiệt Minh trầm giọng nói, “Bảo bối ngồi vững vàng , lão sư muốn biểu diễn kỹ thuật chạy như bay một chút.”

160. Chương 159: Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Định (5)

Hạ bảo bối một tay cầm súng lục, một tay giữ lấy máy xe, Bản Kiệt Minh đột nhiên dừng lại, máy xe phát ra tiếng vang âm âm, bốn chiếc xe đuổi theo phía sau, Hạ bảo bối vắn vẹo cười, đột nhiên hướng tới bánh xe một chiếc xe phía trước nổ súng.

Vừa mới nả một phát súng, hình như không bắn trúng, xe cấp tốc hướng bọn họ đụng qua đây, mắt thấy sẽ phải đụng vào, Bản Kiệt Minh đột nhiên giẫm chân ga rời khỏi, xe máy ở cao tốc chạy như bay, đột nhiên đầu xe vừa nhấc.

Hạ bảo bối vô ý thức dừng thẳng lưng, máy xe toàn bộ bay lên, ở giữa không trung tạo ra một đường pa-ra-bôn hoàn mỹ, rít gào mà qua, rất khí phách rơi vào một thân một chiếc Santana, đầu xe lại cấp tốc nâng lên, rơi vào thân một chiếc Honda.

Kỹ thuật biểu hiện cao như vậy, vô cùng mạo hiểm, hơi lơ là sẽ cấm ở giữa hai xe.

Bản Kiệt Minh cứ như vậy liên tục xông qua, một điểm chúng ngại không có, chỉ là lục phủ ngũ tạng bảo bối đều phải nhảy ra.

Mẹ kiếp, quá mạo hiểm .

Quá kích thích.

Cả người Bảo bối hưng phấn.

Không ngờ giáo viên nhân dân này cũng là nhân tài bối xuất a.

Cứ như vậy ở dòng xe cộ chen chúc, lúc toàn tuyến kẹt xe, Bản Kiệt Minh bưư hãn theo trên mui một loạt xe riêng mở đường, đột nhiên Bản Kiệt Minh rộng to hơn, “Mẹ kiếp, bảo bối, phía trước là xe cảnh sát a a a...”

“Nghĩen qua, xe cảnh sát cũng chiếu luân không lầm.”

“Thượng đế a...” Bản Kiệt Minh hô một tiếng thượng đế, kiên quyết vừa nhấc đầu xe, máy xe rơi vào xe cảnh sát, bị kích , xe cảnh sát sụp...

Hạ bảo bối, “...”

Bản Kiệt Minh, “...”

Còi báo động không ngừng, cảnh sát giao thông bên cạnh cũng kinh ngạc cực kỳ, nhìn xe cảnh sát, trên xe máy một hai người một lớn một nhỏ, đột nhiên phía sau truyền đến tiếng súng, bang bang phanh...

Là dừng khắc nổ súng, chủ xe các xe chen ở một bên, sinh sôi bài trừ một con đường lộ.

Bảo bối nói, “Chạy mau!”

Mẹ kiếp, đàn trâu người cũng là không sợ chết .

Bản Kiệt Minh nhấc ga, nặng máy xe theo xe cảnh sát luân xuống, rơi trên mặt đất, tạm dừng không có, cấp tốc nhấc ga, chạy trốn.

“Hôm nay là ngày đến Trung Quốc kích thích nhất.”

“Theo bảo bối hỡn, mỗi ngày sẽ rất kích thích.” Hạ bảo bối bình tĩnh an ủi giáo viên nhân dân.

Giáo viên nhân dân “...”.

Bốn chiếc xe theo dòng xe đông đúc chen tới, vừa lúc đụng với hai cỗ xe cảnh sát muốn đuổi theo Bản Kiệt Minh cùng Hạ bảo bối, từ phía sau đánh lên xe cảnh sát, trực tiếp đem xe cảnh sát đánh bay hai bên, hai cỗ xe cảnh sát toàn bộ đánh lên an toàn lan báo hồng .

Bốn chiếc xe gào thét mà đi, hướng Bản Kiệt Minh cùng Hạ bảo bối đuổi theo.

Cảnh sát giao thông khóc không ra nước mắt.

“Queo phải, thẳng đi.” Hạ bảo bối chỉ huy nói, bọn họ phản, dòng xe cộ đã quá ít, không có biện pháp lợi dụng dòng xe cộ ngăn bọn họ, chỉ có thể dựa vào kỹ thuật, này sẽ là cứng đối cứng .

Xe máy gào thét mà qua, phía sau cũng gào thét mà đến, theo đuổi không bỏ, Hạ bảo bối đột nhiên bóp cò, không đạn.

Đột nhiên, theo Kerry lại đứng lên một người, cầm súng lục trong tay xạ kích.

Bọn họ bắt bảo bối, vốn tưởng rằng là chưa thành người, chỉ là một đứa nhỏ, không có gì không dậy nổi, cho nên cũng không trang bị vũ khí, nếu là biết bảo bối này mạnh như thế, bọn họ hận không thể đem súng máy theo.

Hạ bảo bối cấp tốc thay đổi một đồ sạc, song phương đối bắn, Bản Kiệt Minh lại bắt đầu di hình chữ S , đạn không ngừng ở vang lên bên tai, Hạ bảo bối đột nhiên nhìn cặp chính mình, bé quên mất.

Cái cặp sách của bé có một bảo bối.

161. Chương 160: Hạ Bảo Bối Bưu Hãn Vô Định (6)

Đây là đang ở Mỹ, có một lần bé và Hạ Thần Hi gặp gỡ nguy hiểm, may mắn không bị thương, Hạ bảo bối có cảm giác nguy cơ, để Lục Trần đem vũ khí đưa cho, bé vẫn mang theo phòng thân, theo cặp sách lấy vũ khí ra.

Cho nên nói, thời điểm mấu chốt, trang bị là rất quan trọng, thua cái gì cũng không thể thua ở trang bị.

Hạ bảo bối là dự định trước người lãnh tụ.

Đó là một vũ khí thiết kế hình cung tên, Hạ bảo bối mở, đối với phía sau chạy như bay mà đến, chọt bóp cò, phẳng phất là một trận mưa tên bắn ra, thực sự che đi phía trước của xe.

Ba giây đồng hồ sau, nổ lớn một tiếng thật lớn.

“Oa...” Hạ bảo bối thổi một tiếng huýt gió, đây là cung tên hình phá đạn, xe mục tiêu lại to, rất dễ bắn trúng, một chiếc nổ, xe phía sau cũng gặp xui xẻo, tay lái đảo, xe ở cao tốc đảo quanh, như trôi đi, lại phía sau chạy đến phanh lại không kịp đụng vào, hai chiếc xe liên tiếp cùng một chỗ, toàn bộ đụng ngã lẫn .

Trước hết lật chiếc xe kia, Hạ bảo bối lạnh lùng cười, bóp cò, hướng chân ga nả một phát súng.

“A...” Lật lên chiếc xe kia, mảnh nhỏ bắn ra bốn phía, bị nó đè nặng chiếc xe kia cũng không chỗ nào đi, trong nháy mắt cũng đốt, cũng nổ, tiếng vang nổ kịch liệt xe phụ cận đều dừng lại, hiếu kỳ xem.

Cuối cùng chỉ còn lại có một chiếc, Hạ bảo bối không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, không phải người chết, chính là ta vong, lại một lần nữa bóp cò hướng chiếc xe cuối cùng kia xạ kích, ai biết không cung tên bắn ra.

Chỉ có một phát.

“Shit!”

Hạ bảo bối nguyên rửa Lục Trần, anh Lục anh chết chắc rồi.

Kỳ thực Hạ bảo bối thực sự trách oan anh Lục, bé dù sao quá nhỏ, không có thể cẩn thận nghiên cứu tác dụng cung tên này, kỳ thực nhiều tác dụng lắm, hủy diệt hoàn toàn không thành vấn đề.

Đây là nhiều chức năng cung tên thương, có thể tương đương súng lục, có thể đánh ra súng ngắm hiệu quả, cũng có thể đánh ra phá thương hiệu quả, nhưng phải hiểu được thế nào đi cật, Hạ bảo bối hiển nhiên còn chưa có nghiên cứu tốt.

Thế là, Hạ bảo bối chỉ có thể đem bảo bối này trả vào trong bao.

Cuối cùng mấy người đàn ông kia cho là mình chết chắc rồi, kết quả ai biết cung tên kia không có tác dụng, ba người trong xe, nổi giận, thế muốn đuổi giết bé đến chân trời góc biển.

Vì đuổi giết bé, đã tổn thất không ít huynh đệ.

“Bản Kiệt Minh, đi mau!” Hạ bảo bối rống giận, Bản Kiệt Minh vội vội vàng vàng lại một lần nữa lái xe, đây là ra khỏi thành lộ, dòng người không nhiều, rất trống trải, một chiếc xe máy cùng một chiếc xe khác chạy vội.

Tiếng súng không ngừng.

Có rất nhiều phát đạn mạo hiểm bắn về phía xe máy, Hạ bảo bối nhìn thấy vết đạn.

Bé cau mày, tuyệt đối không thể chết được.

“Lão sư, rời khỏi cao tốc, chúng ta đi đường ở nông thôn.” Đúng lúc là vùng ngoại thành, dù sao hẻo lánh, đúng lúc là mùa hoa đào nở, khắp nơi đều là chốn đào nguyên, mía viên, Bản Kiệt Minh đã sớm lạc đường.

Chỉ biết cũng không kịp, tìm được một con đường, rời khỏi cao tốc, hướng nông thôn đi tới.

Mặc dù là ở nông thôn, nhưng mặt đường cũng rất rộng, phía sau đuổi theo không bỏ, Hạ bảo bối rất khổ não, đột nhiên nhanh trí khẽ động, “Đi, chúng ta đến rừng cây đi, cũng không tin, có thể lái được đến trong rừng cây đi.”

“Cũng có tính toán này.”

Bản Kiệt Minh hô một tiếng ngồi vững vàng , xe cấp tốc lên đến trong rừng cây, khoảng giữa hai cây rất gần, ô tô căn bản không lái vào được, Bản Kiệt Minh đi một đoạn, đem xe dừng lại.

“Oh yeah!” Giáo viên nhân dân tìm được đường sống trong chỗ chết, vô cùng hưng phấn.

Hạ bảo bối cũng cười.

Này lão sư rất có ý tứ .

162. Chương 161: Hạ Bảo Bối Bưu Hãn Vô Định (7)

Đường rừng mặc dù không dễ đi, vô cùng sóc nảy, Bản Kiệt Minh còn là dựa vào kỹ thuật cường hãn, ở trong rừng cây qua lại không ngớt, không đầy một lát ra khỏi rừng cây, là một cái lối nhỏ, Bản Kiệt Minh hỏi, “Bảo bối, thầy lạc đường.”

“Không có ý tứ, trò cũng lạc đường.” Hạ bảo bối nói.

Hạ bảo bối tính toán phương hướng, “Hướng phía đông đi.”

Bản Kiệt Minh là người nước ngoài, bình thường cũng không đến vùng ngoại ô, căn bản không biết phương hướng, Hạ bảo bối vừa mới về nước, cũng không biết phương hướng, chỉ là bằng cảm giác, không thể không nói, bọn họ vận cứt chó.(đen đui)

Hai người mới vừa đi ra một đoạn, liền nhìn thấy chiếc xe kia dừng ở trước mặt.

Bản Kiệt Minh trong nháy mắt có một loại cảm giác chết chắc.

Anh muốn quay đầu xe, Hạ bảo bối chọt xoay người lại, rống giận, “Không cho phép quay lại, chống lại, đụng vào!”

“Này muốn chết người !”

“Đụng!” Hạ bảo bối rống to.

Bản Kiệt Minh giận, “Lão tử liều mạng!”

Này là đường một chiều, trước mặt mà đến, tốc độ thật nhanh, hiển nhiên cũng có muốn đem bọn họ đâm chết tâm, Bản Kiệt Minh cũng cấp tốc đem tốc độ đề tới tối cao, tốc độ cao nhất.

Mắt Hạ bảo bối mở rất lớn.

So với ai khác càng không sợ chết?

Đến đây đi, nhìn nhìn ai cường hãn hơn!

Một chiếc ô tô, một chiếc xe máy, trên con đường này, cứ như vậy hung mãnh , tốc độ cao nhất đụng nhau qua đây.

Cách càng ngày càng gần, càng ngày càng gần, hai bên đều là không muốn sống người, ai cũng không có tránh, đối diện đâm không ngừng bắn về phía, Bản Kiệt Minh cũng không dừng lại, cứ như vậy đụng vào.

Bên kia kính hải, mắt thấy muốn đụng vào , cấp tốc đánh tay lái, Bản Kiệt Minh đem xe đầu vừa nhấc.

Theo trên xe vẽ ra một đường pa-ra-bôn đẹp, rơi vào trên đường nhỏ, Hạ bảo bối thiếu chút nữa rơi xuống.

Ô tô sẽ không có may mắn như thế, tay lái đánh quá nhanh, đường lại nhỏ, trơn trượt, rơi xuống khe suối, toàn bộ thân xe ở trên một gốc cây, vô cùng thê thảm, người bên trong không chết cũng trọng thương.

Bản Kiệt Minh thở phào nhẹ nhõm.

Trời ạ, cuối cùng là tránh được một kiếp .

“Bảo bối, ai muốn giết trò?” Bản Kiệt Minh hỏi, “Đây cũng quá kích thích.”

“Không biết, ngay cả bảo bối đáng yêu như thế cũng muốn giết, thực sự là rất xấu rồi.” Hạ bảo bối nói, xoay người xuống, lật cặp sách, lấy điện thoại di động của mình ra, gọi một cú điện thoại cho Lục Trần.

“Lục Trần, Tiêu Tề đâu?”

Lục Trần hiển nhiên đang ngủ, nhện không được kêu rên một tiếng, “Thời sai thời sai, bảo bối, cậu thực sự là muốn lăn qua lăn lại tôi chết, tôi vừa tới Oman, vừa mới ngủ không được một giờ đâu.”

Hạ bảo bối thật sâu xét lại mình một hồi, “Tôi bị người đuổi giết .”

Lục Trần giọng điệu không thấy gì là lạ, “Bị người đuổi giết có cái gì rất giỏi , anh Lục ba ngày hai bữa bị người đuổi giết.”

“Anh Lục...” Hạ bảo bối cắn răng, Lục Trần cấp tốc theo trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, “Anh còn có nhàn hạ thoải mái cùng anh Lục nói chuyện, nói rõ không có gì đáng ngại, ừ, có tiền đồ, chờ tôi tra một chút.”

Điện thoại bên kia truyền đến âm thanh bàn phím, Hạ bảo bối lắc lắc đầu, Lục Trần thực sự là tức chết người a.

“Chúc mừng cậu, Tiêu Tề một giờ trước lên phi cơ, đi Mexico.” Lục Trần nói, xoa mi tâm nói, “Tối hôm qua Long Tứ phái người làm thất bại giao dịch của anh ta, tổn hại tới 40 triệu đôla, dự đoán Tiêu Tề muốn đòi lại.”

Hạ bảo bối kinh ngạc, ngồi ở trên bờ ruộng t, hơi nhú mày, “Tiêu Tề đi Mexico, ai đuổi giết tôi?”

“Bảo bối, có lẽ Tiêu Tề biết cậu là ai, lưu lại một đội người thu thập cậu, dù sao chuyện Mexico khẩn cấp, anh ta trở về xử lý cũng là hợp lý , cậu tốt nhất liên hệ Liễu An cùng Lý Hồ bảo hộ cậu.” Lục Trần nói, “Nếu có chuyện, tôi xử lý tốt chuyện Oman liền đi một chuyến.”

163. Chương 162: Hạ Bảo Bối Bưư Hãn Vô Định (8)

“Vừa lúc anh Lục đối với cậu hứng thú vô cùng.”

Hạ bảo bối cuống quýt nói, “Được, anh đừng đến thêm phiền.”

“Bảo bối, nói như vậy thương tổn tình cảm của tôi, tôi thế nào làm loạn thêm?” Lục Trần ngáp một cái, Hạ bảo bối nhìn thật sự là khôn, cũng không tốt lại nói, “Tôi trước treo, về nước lại nói. ”

Hạ bảo bối cúp điện thoại, Bản Kiệt Minh ở một bên nhìn Hạ bảo bối, chỉ vào Hạ bảo bối, gào khóc gọi, “Trò rối cuộc là ai a, bảo bối.”

Ngữ khí Hạ bảo bối nói chuyện, nội dung nói chuyện, này là đứa bé phần nộn bảy tuổi sao.

Quá thành thực, quá kinh sợ .

Hạ bảo bối theo bờ ruộng đứng lên, cười đến ưu nhã phần nộn lại mê người, “Lão sư, chúng ta về thành phố trước.”

Bản Kiệt Minh vô cùng phiền muộn, vẽ mặt cầu xin, “Bảo bối, lão sư hôm nay chạy như bay lâu như vậy, lại mang trò chạy thoát thân, thiếu chút nữa bị bắn chết, trò phải cho lão sư một cái công đạo a a a...”

Hạ bảo bối, “...”

Hạ bảo bối vô cùng thống khổ nói, “Lão sư, đại loại nhìn con có tiền, nên muốn bắt cóc.”

Bản Kiệt Minh, “... Bọn họ muốn bắt cóc, kết quả mười mấy người toàn cúp?”

Hạ bảo bối thẩm thía nói, “Cho nên, chuyện này giáo dục chúng ta, không nên xem thường chưa thành nhân.”

Bản Kiệt Minh lặng yên đem đầu xoay sang bên cạnh.

“Xong, xe máy hết xăng.” Bản Kiệt Minh nói, đua xe quá điên cuồng, hao tổn xăng, hao tổn xăng....

Hạ bảo bối bình tĩnh nói, “Vừa rồi chúng ta đi qua một trạm xăng dầu, không phải rất xa, đi cố lên.”

Bản Kiệt Minh cấp tốc nói, “Trò trả tiền.”

Hạ bảo bối ưu nhã cười, “Hãn là .”

Hạ bảo bối xoay người ngồi ở trên xe máy, Bản Kiệt Minh không nói gì nhìn bé, “Trò làm cái gì vậy?”

“Thầy đẩy xe, dù sao cũng là đẩy, bảo bối lại không nặng.”

Bản Kiệt Minh, “...”

Anh vô cùng tốt, vì học sinh này so với lão sư còn muốn lớn hơn....

Thế là, trên đường nhỏ, giáo viên nhân dân vất vả đẩy một chiếc xe máy, trên xe một đứa trẻ, hai người hướng đường cái đi lên, Hạ bảo bối do dự có muốn gọi điện thoại cho mẹ hay không.

Bé nghĩ nghĩ, quên đi.

Miễn cho mẹ lo lắng.

Nhưng mà, hai người mới vừa lên đường cái, Hạ bảo bối lập tức có một loại dự cảm không tốt.

Vốn trên đường ngoại ô dòng xe cộ không nhiều, có một loạt xe chống đạn, tổng cộng tám cái, tất cả đều là chống đạn, hiển nhiên so với bốn chiếc vừa rồi cao cấp hơn, tại vùng ngoại ô người thưa thớt, nhìn thấy một chiếc xe chống đạn.

Đã là hiếm thấy.

Chớ nói chi là, tám chiếc.

Hạ bảo bối cùng Bản Kiệt Minh nhìn nhau, nhìn thấy tin tức nguy hiểm.

Tám chiếc xe cấp tốc vây quanh bọn họ, bánh xe cùng đường cái ma sát ra thanh âm chói tai. Hạ bảo bối buồn chán nghĩ, sớm biết sẽ không vất vả như vậy diệt bọn họ, nguyên lai chỉ là tay cao thủ ở sau lưng.

Hạ bảo bối cấp tốc theo tầng ngoài cặp sách lấy ra một thứ như là MP3 gài vào phía sau quần jean, vừa mới thi đấu tốt, cửa tám chiếc xe đồng loạt mở ra, hơn mười người mặc đồ đen từ trên xe bước xuống.

Xơ xác tiêu điều, giải giang.

Vừa nhìn chính là thân kinh bách chiến bảo tiêu.

Trong đó hai người dùng súng chỉ vào bé và Bản Kiệt Minh, “Không cho phép nhúc nhích!”

Bảo bối thở dài, hắc đạo Trung Quốc không có gì hay, chính là tác chiến binh pháp học được tốt, bộ ngựa khoe khoang trước mặt phượng hoàng.

Cha, xem cha, có cứu được bảo bối không.

164. Chương 163: Đứa Nhỏ Là Một Nhân Vật Ngoan

Chiếc xe chống đạn cuối cùng có một người đàn ông xuất hiện, trung niên, mặt chữ điền, bộ dáng rất ngay ngắn, không nói cười tùy tiện, mặc âu phục màu đen, mang theo kính râm, mang đồng hồ vàng, ngón út đeo một chiếc nhẫn vàng, dây chuyền vàng treo một khối ngọc lục bảo Quan Âm.

Bản Kiệt Minh che chở Hạ bảo bối, người đàn ông tháo kính râm xuống, ánh mắt lợi hại nhìn Hạ bảo bối, căn bản không nhìn Bản Kiệt Minh tồn tại, “Cậu chính là Hạ Thiên.”

“Chú, chú hoảng hốt như vậy tới bắt cháu, cháu là ai cũng không biết sao? hội liên ta là ai cũng không biết sao?” Hạ bảo bối ưu nhã cười, có hứng thú hỏi, “Cháu trái lại hiểu kỳ, là ai phái chú tới giết cháu?”

Trương Phi Hồ khinh miệt nhìn bọn họ, chỉ vào Bản Kiệt Minh nói, “Giết anh ta, mang đứa nhỏ này đi.”

“Chờ một chút!” Hạ Thiên theo cặp sách lấy ra một cây đao nhỏ, chỉ vào cổ của mình, “Dám động lão sư của tôi một chút, tôi sẽ để cho các người cái gì cũng không lấy được.”

Trương Phi Hồ cười lạnh, hiển nhiên không sợ Hạ bảo bối uy hiếp, “Lão tử tung hoành hắc đạo mười mấy năm, hận nhất người khác uy hiếp.”

Anh ta đoạt lấy súng, hướng Bản Kiệt Minh nã một phát súng, Bản Kiệt Minh bản năng đi trốn, đạn bắn trúng bờ vai của anh, máu tươi róc rách chảy ra, Bản Kiệt Minh ngã sấp xuống một bên, xe máy cũng theo ngã xuống.

Hạ bảo bối quyết đoán ở trên cổ một chút, máu tươi chảy ra.

Mọi người tất cả đều cực kỳ kinh ngạc, bao gồm Trương Phi Hồ.

“Bảo bối...” Bản Kiệt Minh bưng vết thương, đau lòng hô bảo bối, giáo viên không muốn gặp nhất đứa nhỏ chịu tội, đặc biệt là học sinh của mình.

Hạ bảo bối chân mày cũng không nhăn một chút.

Người ngoan, ta so với người ác hơn.

“Tôi cũng hận nhất người khác động người của tôi.” Ánh mắt Hạ Thiên lãnh lệ như đao, khí phách bức người, ép một động tác tự sát, bé chắc chắn, Trương Phi Hồ tạm thời sẽ không để cho bé chết, “Anh nghĩ rõ ràng.”

Trương Phi Hổ cho rằng, Hạ bảo bối chẳng qua chỉ là một đứa nhỏ, cho nên phải một ít người tới bắt Hạ bảo bối, ai biết thuộc hạ hồi bẩm, đứa nhỏ này là tiểu ác ma, vô cùng ngoan (ý ác độc đó), đã làm hỏng mấy chiếc xe của bọn họ.

Anh quá sợ hãi, cấp tốc dẫn người tới.

Một đứa nhỏ bảy tuổi, thoát nhìn chính là học sinh tiểu học, không có gì đặc thù, không lực uy hiếp gì, anh thậm chí cảm thấy, anh dùng một đầu ngón tay có thể bóp chết bé.

Nhưng mà, anh hướng Bản Kiệt Minh nả một phát súng, đứa nhỏ này mắt cũng không chớp, hướng trên cổ mình rạch một đao.

Đứa nhỏ này là nhân vật ngoan.

Nhân vật vô cùng ngoan.

Trương Phi Hổ cuối cùng cũng hiểu, vì sao thủ hạ của anh toàn bộ trận vong để một đứa nhỏ cùng một lão sư chạy trốn.

Hạ bảo bối không biết bọn họ không phải người của Tiêu Tề, nếu là người của Tiêu Tề, vậy tốt nhất, sẽ không giết mình, nếu là bé chết, hiện tại một phát có thể giải quyết bé, cho nên, bé mới có lợi thế đến cùng Trương Phi Hổ đàm phán.

Hạ bảo bối người này trừ mẹ, không có gì có thể làm cho bé có lòng trắc ẩn, nhưng mà, lão sư dù sao dẫn bé một đường chạy trốn, nếu như không có lão sư, bé chỉ sợ sớm đã bị bắt, hoặc là tử vong.

Mặc dù bây giờ như nhau, nhưng Hạ bảo bối không thể mở mắt trừng trừng nhìn lão sư của mình ở trước mắt bị giết.

Bé biết, thế nào đàm phán có lợi.

Hạ bảo bối lại đâm vào một điểm, “Chú, chú nghĩ cái gì lâu như vậy.”

“Nhiều hơn nữa một giây, tôi để anh mang hai cỗ thi thể đi.”

Trương Phi Hổ nguy hiểm nheo mắt lại, “Thả anh ta đi!”

Hạ bảo bối vẫn như cũ để dao nhỏ trên cổ của mình, hướng Bản Kiệt Minh nói, “Lão sư, đi mau.”

“Không, lão sư sẽ không bỏ lại trò, ...”

165. Chương 164: Hạ Bảo Bối Bị Bắt

“Đi!” Hạ bảo bối lãnh lệ vừa quát, “Không cần có người chôn cùng.”

Trương Phi Hổ cười lạnh nhìn một màn này, Bản Kiệt Minh cắn răng một cái, thúc máy xe đi, Trương Phi Hổ sợ dĩ thả Bản Kiệt Minh đi, đó là bởi vì, anh biết thả Bản Kiệt Minh, anh ta cũng không là cái gì.

Một d người nước ngoài, ở địa bàn thành phố S có thể có cái gì, cục cảnh sát có người của bọn họ, báo cảnh sát cũng vô ích.

Xác định Trương Phi Hổ để cho Bản Kiệt Minh chạy, Hạ bảo bối mới buông lỏng tay, trên cổ một vết thương tình tế, máu chảy ra không nhiều, bé không cắt đến động mạch.

“Không hổ là của Đường Bạch Dạ, đủ mạnh!” Trương Phi Hổ hừ lạnh, thô bạo nắm tóc Hạ bảo bối, “Tôi muốn nhìn, lần này anh còn có thể thế nào hoành, đem nó mang đi!”

Một người thô bạo đem Hạ Thiên đi.

Xe gào thét mà đi.

Hạ bảo bối mím môi, trong lòng thầm giật mình, vì sao biết bé là con trai Đường Bạch Dạ, ai nói ?

Chuyện này ngoại trừ bé cùng mẹ, không ai biết.

Tâm tư Hạ bảo bối thay đổi thật nhanh, chẳng lẽ anh ta bắt bé, không phải là mệnh lệnh Tiêu Tề.

Cặp sách Hạ bảo bối bị người cướp đi, vút xuống phía sau xe, bé cũng không nhàn rồi đi quẩn, hỏi, “Anh vì sao bắt tôi?”

“Tôi muốn Đường Bạch Dạ chết!” Trương Phi Hổ trầm giọng nói, “Con của anh ta ở trong tay tôi, tôi muốn mạng của anh ta, dễ như trở bàn tay.”

“Ai nói cho anh biết, tôi là con của ngài ấy?” Hạ bảo bối giật giật cổ của mình, rất khí phách buộc khăn tay lên cổ, “Tôi chỉ có mẹ, không có cha.”

“Cha cậu không phải Đường Bạch Dạ?” Trương Phi Hổ nheo mắt lại.

Hạ bảo bối cười đến tiểu thân sĩ, “Xem ra, anh bắt lầm người.”

“Không có khả năng!” Trương Phi Hổ nói, “Có phải nhận sai hay không, một hồi sẽ biết, nói chung, tôi tuyệt đối sẽ không buông tha.”

Hạ bảo bối bỏ đi ý cười, khí phách vắng khắp nơi, “Vậy tôi muốn cho anh một câu lời khuyên.”

“Cái gì lời khuyên.”

“Chuẩn bị nhiều quan tài!” Hạ bảo bối chậm rãi nói, một chút cũng không giống một đứa nhỏ bị bắt cóc, giống như đang du sơn ngoạn thủy .

Trương Phi Hổ giận dữ , một cái tát đánh qua.

Dáng người Trương Phi Hổ cao lớn, lại to lớn như vậy, một cái tát qua, khoe môi Hạ bảo bối máu tươi lập tức tràn ra, hai má sưng lên, Hạ bảo bối nheo mắt lại, mặc dù đau.

Bé lại không nói tiếng nào, nhin xuống một tát này.

“Tao bóp chết mày, so với bóp chết một con kiến còn dễ dàng hơn.” Trương Phi Hổ cả giận nói, “Mày tốt nhất hợp tác một chút.”

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối cúp điện thoại, đang định tiếp tục chỉnh lý số liệu, phòng làm việc tổng giám đốc điện thoại tới, Đường tổng muốn Hạ tiểu thư đem số liệu sơ bộ công trình cảnh biển lên, Hạ Thần Hi đem số liệu chỉnh lý tốt lên, đến phòng làm việc tổng giám đốc.

Thư kí tổng giám đốc có tám người, mỗi người cao gầy mỹ lệ, thoát nhìn có khả năng khôn khéo, thuần một sắc trình độ minh tinh, có thể thấy phẩm vị Đường tổng thực sự là lấy mỹ làm trọng, sau khi thư kí chủ tịch thông báo, Hạ Thần Hi cầm một đồng tài liệu tiến phòng làm việc tổng giám đốc.

Đường Bạch Dạ ngồi ở sau bàn làm việc chính, cúi đầu nhìn văn kiện, kí tên.

Cô là lần đầu tiên đến phòng làm việc tổng giám đốc ở tầng 50, cửa sổ sát đất to như vậy, có thể nhìn xuống quang cảnh toàn thành phố S, đây chính là khu tài chính nổi tiếng nhất thành phố S, xung quanh đều là nhà cao tầng, đội đất lên, vô cùng có khí thế.

Phòng làm việc lấy ánh sáng rất sáng sủa, trên tường có ti vi tinh thể lỏng, bên cạnh treo một bức tranh phong cảnh, đối diện bàn làm việc có một bức tượng nữ thần nửa thân trần, vô cùng tinh xảo mỹ lệ.

Sau bàn làm việc có một giá sách, trên giá sách có đủ các loại sách kinh doanh, không một tầng giá sách có màu sắc sặc sỡ, thoát nhìn rất diêm lệ, như một thế giới nhỏ, giống như mang từ các nơi trên thế giới về.

Toàn bộ phòng làm việc rất đơn giản, rất có phong cách cá nhân.

Vô cùng rõ ràng.

166. Chương 165: Đường Tiên Sinh Muốn Làm Giám Định Adn (1)

“Đường tổng.” Hạ Thần Hi lễ phép chào hỏi, Đường Bạch Dạ theo văn kiện ngẩng đầu lên, gật gật đầu, Hạ Thần Hi đem tư liệu đặt ở trên bàn làm việc của anh, cô chú ý tới ống đựng bút.

Rất trong màu xanh tím, điêu khắc rất sắc sảo phù điêu, rất có đặc sắc dân tộc.

Chỉ cần liếc mắt một cái, Hạ Thần Hi liền ngẩng đầu, nói, “Đây là sổ liệu sơ bộ cảnh biển, sổ liệu cụ thể còn chưa có làm tốt, tôi sơ bộ tính ra, dự đoán muốn nửa tháng, trong khoảng thời gian này, tôi sẽ cùng đội xây cất đi thăm dò.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ thâm trầm nhìn Hạ Thần Hi, giống như tìm tòi nghiên cứu cái gì, người phụ nữ này rất cuộc có gạt anh cái gì hay không, anh thực sự không biết, theo siêu thị nghĩ gặp cho tới bây giờ, cô không có một chút quái dị.

Chỉ là vừa mới ngay từ đầu, anh cảm thấy cô chột dạ, giống như làm chuyện gì có lỗi với anh.

Nhưng mà, tình cảnh lần đầu tiên gặp mặt rành rành trước mắt, Hạ Thần Hi đích xác không nhớ anh là ai.

Đường Bạch Dạ người này cao ngạo tự phụ, tự cao tự đại, rất tự kỷ cho rằng, nếu anh và Hạ Thần Hi thật sự có quen biết, Hạ Thần Hi không thể quên anh, chẳng sợ qua tám năm.

Ánh mắt của anh quá sâu trầm, dù cho Hạ Thần Hi thần kinh cũng bị anh nhìn thấy trong lòng bồn khoăn, nhin không được hỏi, “Tổng giám đốc, anh còn có chuyện gì khác không?”

“Ngồi!” Đường Bạch Dạ không cho cự tuyệt mở miệng.

Hạ Thần Hi ngồi xuống, trong lòng thâm nghĩ, lúc sáng sớm hôm nay Đường Bạch Dạ cùng đi làm, tâm tình vẫn rất tốt, bây giờ thế nào nhìn cũng không phải là tâm tình tốt, Hạ Thần Hi thâm nghĩ, cô làm cái gì khiến anh không vui sao?

Rất nhanh, cô liền phủ quyết cái ý nghĩ này, cô sáng sớm vẫn làm việc, không gặp được Đường Bạch Dạ, không lý do là cô trêu chọc anh.

Chẳng lẽ có người trêu chọc anh, cô thành bia đỡ đạn?

Cô quyết định yên lặng theo dõi biến, mặc kệ là vì cái gì, cô cũng phải cẩn thận ứng phó.

“Vừa xem video Hạ bảo bối, cô có xem không?” Đường Bạch Dạ dựa lưng vào ghế, mặt mang tươi cười, chậm rãi hỏi, nụ cười trên mặt cùng Hạ bảo bối không có sai biệt, Hạ Thần Hi phải không chế chính mình mới không có làm cho cô nghĩ đến Hạ bảo bối.

“Tôi xem.” Hạ Thần Hi thành thực trả lời, nghĩ, chẳng lẽ Đường tổng thần thông quảng đại, vậy mà biết cô đi làm trong lúc quân nhân đào ngũ (ý làm việc riêng trong giờ), cho nên tìm cô để giáo huấn cô? Nếu thật như vậy, Đường tổng anh thực sự là bốn phương thông suốt.

“Tôi cũng nhìn.” Đường Bạch Dạ nói, con mắt chăm chú khóa ở trên mặt Hạ Thần Hi, không có một tia thả lỏng, “Lâm Nhiên cùng tôi nhìn, anh ta nói một câu rất kỳ quái.”

Hạ Thần Hi nghĩ thâm, Đường Bạch Dạ nhất định học qua tâm lý học.

Anh quá minh bạch làm sao bắt được lòng người, hiển nhiên chuyện này cùng cô có liên quan, cô thậm chí đoán được là chuyện gì, nhưng Đường Bạch Dạ nói đúng là chậm như vậy, bình thản như thế, làm cho cô phối hợp.

Đây điển hình là tâm lý mèo vờn chuột.

“Không biết Lâm luật sư nói cái gì?” Hạ Thần Hi rất có ánh mắt phối hợp.

Đường Bạch Dạ tươi cười nói, “Lâm Nhiên nói, Hạ bảo bối vừa nhìn chính là con trai tôi.”

Hạ Thần Hi giả vờ kinh ngạc nhìn Đường Bạch Dạ, bày ra dáng vẻ Đường tổng anh đang kể chuyện cười, cô rất phối hợp công phu diễn kịch chính mình, có thể ở trong thời gian ngắn như vậy cấp tốc làm ra phản ứng.

Đường Bạch Dạ hừ một tiếng, “Hạ tiểu thư, biểu tình hình như diễn luyện qua trăm ngàn lần, đột nhiên lộ ra, quá giả.”

Hạ Thần Hi o()o, Đường tổng, anh thực sự là hỏa nhãn kim tinh a a a. (tinh mắt)

Em gái người .

Hạ Thần Hi công thức hóa cười, cũng lười giả trang biểu tình, hỏi, “Đường tổng muốn nói cái gì?”

167. Chương 166: Đường Tiên Sinh Muốn Làm Giám Định Adn (2)

Ánh mắt Đường Bạch Dạ thăm dò nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi vẫn cảm giác nhìn cô rất quen, lại nghĩ không ra cô là ai, đặc biệt lần gặp đầu tiên ở siêu thị, tôi hình như thấy qua cô. Tôi hỏi cô, tám năm trước, chúng ta rốt cuộc có quan hệ gì hay không?”

“Đường tổng, anh có thể đi tra tôi xuất nhập cảnh ghi lại, từ sau khi tôi xuất ngoại, lại chưa trở lại, chúng ta nhất định không có quan hệ gì.” Hạ Thần Hi nói, dù cho biết thì thế nào, cô cũng không nhớ rõ a.

Nhìn dáng vẻ Đường Bạch Dạ, giống như cũng không nhớ cô.

“Hạ tiểu thư, tám năm trước, tôi mới từ Harvard tốt nghiệp, về nước tiếp quản công ty Đường thị, thường xuyên tới Mỹ, thành phố S hai nơi chạy qua, có lẽ, chúng ta ở New York thấy qua, có lẽ ở California thấy qua.”

Hạ Thần Hi nói, “Đường tổng anh tuần tiêu sái như vậy, phong độ nhẹ nhàng, lại ăn nói không tầm thường, nếu là thấy qua, tôi nhất định sẽ nhớ.”

“Cô châm chọc tôi sao?” Đường Bạch Dạ hừ một tiếng.

Hạ Thần Hi nghĩ thầm, người này thật khó hầu hạ.

“Đường tổng, tôi biết anh muốn nói cái gì, anh nghĩ hỏi tôi, chúng ta là có phải có tình một đêm hay không, Hạ bảo bối có phải con trai anh hay không, tôi có thể nói cho anh biết, anh thực sự suy nghĩ nhiều quá.” Hạ Thần Hi mỉm cười nói, “Nếu ta thực sự quen biết, từng có một đêm, anh sẽ nhớ, không phải sao?”

Đường Bạch Dạ đột nhiên cười, ngạo mạn lại tự kỷ, mang theo vài phần châm chọc, “Phụ nữ của tôi không tới một nghìn cũng tám trăm, tôi nào có thời gian nhớ kỹ mỗi người.”

Khóe môi Hạ Thần Hi co quắp, “...”

Trên đời tại sao có thể có người đàn ông đáng đánh đòn như thế.

“Đường tổng, anh ngựa đực như thế, nói không chừng bên ngoài thật sự có hơn hai trăm đứa con.” Hạ Thần Hi châm chọc nói, “Anh tốt nhất đi điều tra một chút, miễn cho hạt giống tiết ra ngoài a.”

Mặt Đường Bạch Dạ tái rồi.

Hạ Thần Hi thì có loại bản lĩnh này tức chết người không đền mạng.

Đường Bạch Dạ híp mắt, nặng nề nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi đã cho cô cơ hội thẳng thắn, là chính cô cự tuyệt, nếu tôi phát hiện cô nói dối, đừng trách tôi trở mặt.”

Trong lòng Hạ Thần Hi lộp bộp, đột nhiên lại cười rộ lên, tươi đẹp, rất thẳng thắn nói, “Thành thật nói cho anh biết đi, kị ức tám năm trước, tôi toàn bộ không có.”

Trong lòng Đường Bạch Dạ động, “Cô nói cái gì?”

Hạ Thần Hi nghĩ thầm, sớm một chút nói thẳng mọi chuyện cũng tốt, nói cô mất trí nhớ, không tính giấu giếm, giấy là không gói được lửa, cô phải tranh thủ hoàn thi hành hình phạt, Hạ Thần Hi nói, “Tôi xảy ra chuyện, đầu bị thương, chuyện tám năm trước, tôi toàn bộ không nhớ.”

Đường Bạch Dạ giận, “Vậy cô còn có thể sắt son là chưa từng thấy tôi.”

“Quái, anh không biết tôi, tôi đương nhiên không biết anh.” Hạ Thần Hi có logic chính mình, “Mặc dù tôi không ký ức, nhưng tôi cũng biết thưởng thức được rồi.”

“Thường thức em gái cô thường thức, biết thưởng thức dùng ở trên người tôi toàn bộ không thích hợp, nói không chừng tôi thực sự có quan hệ với cô, tôi quay đầu liền quên, chính cô lại không nhớ, nếu bảo bối thực sự là con tôi?” Trong tròng mắt Đường Bạch Dạ thâm thúy lộ ra lửa giận.

Chỉ cảm thấy muốn bóp chết người phụ nữ trước mắt.

“Đó cũng là hậu quả anh ngựa đực, cùng tôi có quan hệ gì.” Hạ Thần Hi cấp tốc vạch rõ quan hệ.

Đường Bạch Dạ lười cùng cô nói lời vô ích, “Tôi muốn cùng Hạ bảo bối làm giám định ADN một lần.”

“Không có cửa đâu.” Hạ Thần Hi không hề nghĩ ngợi liền cự tuyệt, Hạ bảo bối vừa nhìn liền biết là con của Đường Bạch Dạ, trong lòng cô cũng biết rõ ràng, làm giám định DNA tất cả đều hiểu, đến lúc đó nên làm cái gì bây giờ?

Lấy quyền lực thanh thế Đường gia, sao lại cho tử tôn lưu lạc bên ngoài.

168. Chương 167: Dừng Mạng Của Anh Đổi Mạng Con Trai

Bọn họ nhất định sẽ cướp đi bảo bối của cô.

“Có cửa!” Đường Bạch Dạ hiển nhiên cũng nổi giận, ánh mắt sáng quắc nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi nhất định phải có một kết quả.”

Đã không ngừng một người nói, Hạ bảo bối cùng anh là một đôi cha con, Lâm Nhiên nói như thế, Đường Bạch Dạ lật ảnh chụp lúc thiếu niên chính mình, mặc dù rất lâu, rất mơ hồ, lại là đáng về anh mười hai mười ba tuổi, Đường Bạch Dạ mơ hồ nhìn ra được, bọn họ có bảy tám phần tương tự.

Đường Bạch Dạ hồi bé theo mẹ, bữa no bữa đói, không có tiền, cũng không lưu lại ảnh chụp, trở lại Đường gia, Đường lão chán ghét anh, anh lại không hơn học, trong nhà có lão sư, về sau trực tiếp ném anh đến Mỹ.

Chỉ có năm đó ảnh lúc nhập học ở Mỹ, đã mười hai mười ba tuổi.

Về sau lập lên hắc đạo, có thể không có ảnh chụp sẽ không có ảnh chụp, cho nên, Đường Bạch Dạ thật đáng tiếc không tìm được ảnh chụp chính mình bảy tám tuổi, bằng không một đôi so liền biết trông giống không, nhưng lúc anh thiếu niên và Hạ bảo bối bây giờ, đã bảy tám phần tương tự.

Nếu như không có quan hệ huyết thống, anh không tin hai người có thể tương tự như vậy.

“Chẳng lẽ cô không muốn biết một kết quả sao?” Đường Bạch Dạ hỏi Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi khóc không ra nước mắt, trong lòng kia sụp đổ a, cô nương ta chính là biết kết quả mới không cho anh làm giám định DNA a.

Cô xác thực hiểu kỳ Hạ bảo bối rốt cuộc thế nào tới, cô cũng không phản đối Đường Bạch Dạ cùng Hạ bảo bối bồi dưỡng cảm tình, nhưng cô chính là không muốn cho Đường Bạch Dạ biết Hạ bảo bối là con của anh, đây là tiềm thức cô chống cự.

Về phần tại sao, Hạ Thần Hi cũng nói không rõ ràng.

Có ít thứ, thực sự thật không minh bạch, ai cũng không rõ vì sao.

Ngay vào lúc này, điện thoại của Hạ Thần Hi vang lên, vừa nhìn điện báo là điện thoại của Bản Kiệt Minh, Hạ Thần Hi đứng dậy, đến bên ngoài phòng làm việc nghe điện thoại, “Hạ tiểu thư, không xong, bảo bối bị bắt đi.”

“Cái gì bị bắt?” Hạ Thần Hi trong thoáng chốc có chút không ra.

Bản Kiệt Minh nói, “Hạ Thiên, có người bắt đi, còn có súng, tôi... Bọn họ thoát nhìn rất hung ác.”

“Chuyện gì xảy ra?” Hạ Thần Hi nghiêm nghị hỏi, cấp tốc tỉnh táo lại, thư ký kinh ngạc nhìn Hạ Thần Hi, cô đã không kịp, “Sao có thể bị bắt?”

Bản Kiệt Minh cũng không thể, chỉ có thể đem chuyện hôm nay nói một lần.

Hạ Thần Hi một bên nghe, trong lòng bắt đầu hoảng loạn, bảo bối của cô bị người đuổi giết, lại nổ súng, lại chế tạo nhiều hỗn loạn như vậy, lại bị người mang đi, đây là ai làm, bọn họ lại muốn làm cái gì?

Có phải vương bài lính đánh thuê người chọc chuyện gì hay không, bọn họ biết bảo bối, cho nên muốn bắt bảo bối.

Bảo bối của cô là một phần tử khủng bố, có phải có cái nguy hiểm gì hay không.

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối ở nước Mỹ lúc gặp chuyện, cũng bị người dùng súng chỉ vào, khi đó, trên người đáng giá gì đó đều bị bọn họ lấy đi, Hạ Thần Hi bảo vệ mạng sống quan trọng, bọn họ chỉ cần tiền, cũng không dả thương người.

Từ đó về sau liền chưa từng thấy súng ống .

Cuộc sống mẹ con bọn họ kỳ thực xem như là rất đơn giản, nếu như không phải Hạ bảo bối nói.

“Tôi biết, lão sư, anh trước không cần báo cảnh sát.”

“Đường Bạch Dạ...” Hạ Thần Hi cúp điện thoại, đẩy cửa vào, “Bảo bối bị bắt đi, anh...”

Cô đang muốn Đường Bạch Dạ suy nghĩ biện pháp một chút, di động Đường Bạch Dạ liền vang lên, Đường Bạch Dạ vừa nhìn điện báo này, khóe môi gợi lên nụ cười lạnh, phát tay Hạ Thần Hi không cần nói, anh nhận lấy.

169. Chương 168: Đi Cứu Hạ Bảo Bối

“Trương đường chủ, thực sự là khách ít đến, nghĩ như thế nào gọi điện thoại cho tôi .” Đường Bạch Dạ ưu nhã cười, nhưng trong lòng đảo chuyện hắc đạo xảy ra gần đây, gần đây gió yên sóng lặng, Đường môn cũng không cùng Phi Hồ môn tìm phiền toái, anh có thể có chuyện gì.

“Đường Bạch Dạ, tôi xem anh có thể hoành hành bao lâu.” Trương Phi Hồ lạnh lùng cười, “Con trai của anh ở trên tay tôi, nghĩ cứu mạng của nó, anh dùng mạng của mình để đổi, bằng không, tôi giết nó.”

“Trương đường chủ, con tôi?” Đường Bạch Dạ kinh ngạc cực kỳ, hơi nhú mào, “Anh thật khôi hài, tôi lúc nào có một đứa con trai, tôi thế nào cũng không biết.”

Hạ Thần Hi vừa nghe lời này, trong lòng liền cảm thấy không tốt, nghiêm nghị nói, “Mở loa ngoài đi.”

Đường Bạch Dạ nhú mào liếc mắt nhìn Hạ Thần Hi một cái, hơi cảm thấy nghi hoặc, mở loa ngoài.

Trương đường chủ lạnh lùng cười nói, “Đường Bạch Dạ, xem ra anh quả nhiên là người lãnh khốc vô tình, anh đã không để ý sống chết của nó, tôi lại đánh nó một thương được rồi.”

Sau đó, trong di động truyền đến tiếng súng, tiếp theo là một tiếng kêu đau đớn, Hạ Thần Hi nghe ra là của Hạ bảo bối, lập tức đoạt lấy di động, “Bảo bối, hỗn đản, không nên thương tổn con tôi.”

“Mẹ...” Tiếng Hạ bảo bối yếu ớt truyền đến, tâm Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi đều bị níu chặt, vừa nghĩ tới một thương đánh vào trên người Hạ bảo bối, Hạ Thần Hi hận không thể giết người.

Trong mắt bốc lên một cỗ tức giận.

Đáng chết, cô nâng trong lòng bàn tay, con trai cô được cưng chiều vô hạn, vậy mà người khác nổ súng bắn, Hạ Thần Hi nắm chặt nắm tay, cơ hồ cắn nát lợi.

Có lẽ là máu mủ tình thâm, Đường Bạch Dạ cũng cảm thấy cực kỳ đau lòng.

“Trương Phi Hổ!”

Trương Phi Hổ cười, “Xem ra cha mẹ Hạ bảo bối ba ở đây, vậy không còn gì tốt hơn, Đường Bạch Dạ, anh tin không?”

“Mày nghĩ cái gì.” Đường Bạch Dạ cấp tốc tỉnh táo lại, một tay nắm tay Hạ Thần Hi.

Lòng bàn tay Hạ Thần Hi tất cả đều là mồ hôi, lạnh cực kỳ, giống như là băng.

Trương Phi Hổ âm độc nói, “Rất đơn giản, lập tức ra đại lâu Đường thị, một mình đến bến tàu số ba, một mình đến, đừng đưa giỡn tôi, bằng không, tôi sẽ cho anh biết, cái gì gọi là đau muốn chết, tôi sẽ lập tức giết đứa nhỏ này.”

“Nhớ kỹ, một người, theo đại lâu rời khỏi, tôi liền phái người nhìn chăm chăm anh, điện thoại của anh tôi cũng nghe lén, anh lập tức đến bến tàu, bằng không, anh dám báo cảnh sát, hoặc là dẫn người, tôi sẽ cho anh một cỗ thi thể.”

“Anh dám động đến bé một lần nữa, tôi san bằng toàn bộ Phi Hổ môn.”

“Tôi cũng muốn đi.” Hạ Thần Hi nói.

Trương Phi Hổ nghĩ, chẳng qua là một người phụ nữ, không có gì không dậy nổi, thế là, anh đồng ý Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ cùng đi, không cho phép dẫn người.

Đường Bạch Dạ cúp điện thoại, vội vã đi ra khỏi phòng làm việc tổng giám đốc, Hạ Thần Hi theo anh cùng đi ra ngoài, Đường Bạch Dạ nghiêm nghị nói, “Trở về phòng làm việc đi, một mình tôi đi.”

“Tôi muốn đi!” Hạ Thần Hi một chữ một nói, “Có người bắt con trai tôi, tôi phải đi.”

“Quá nguy hiểm.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Tôi biết cô lo lắng Hạ bảo bối, thế nhưng, súng đạn không có mất, tôi sẽ không dẫn cô đi.”

“Đường Bạch Dạ, Hạ Thiên là con tôi, tất cả của tôi.” Hạ Thần Hi nắm cánh tay Đường Bạch Dạ, trầm giọng nói, “Anh phải mang tôi đi, tôi sẽ không trở thành gánh nặng của anh.”

“Hạ Thần Hi!” Hai người ở cửa thang máy ra giằng co, chực vị thư ký nhìn bọn họ, hết sức kinh ngạc, Đường Bạch Dạ cắn răng một cái, mang theo Hạ Thần Hi xuống lầu, trên mặt Hạ Thần Hi không có tươi cười.

170. Chương 169: Đường Bạch Dạ Chịu Chết Như Ước Hẹn

Trần đầy, tất cả đều là lo lắng.

Vì sao bọn họ muốn bắt Hạ bảo bối, vì sao bọn họ biết, quan hệ Hạ bảo bối cùng Đường Bạch Dạ?

Hạ Thần Hi trăm mối ngờ không giải được.

Trước Lamborghini, Đường Bạch Dạ ôm lấy Hạ Thần Hi, trầm giọng hứa hẹn, “Hạ Thần Hi, tôi bảo đảm, bé sẽ bình an vô sự.”

Trương Phi Hổ, mày chết chắc rồi.

Mặc kệ Hạ Thiên có phải là con trai anh hay không, anh đã đem Hạ gia nhét vào cánh cửa mình, lúc này dám động người của anh, không thể nghi ngờ là muốn chết.

Hạ Thiên bị nhốt ở một thùng hàng ở bến tàu, có hai người ở ngoài coi chừng bé, bé bị trói, trong thùng đựng hàng không có người nào, Trương Phi Hổ đang phái người bố trí bến tàu, đây là bến tàu Phi Hổ môn, chỉ có người của bọn họ.

Người bắn tỉa, sát thủ, mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng, tổng cộng có hơn năm mươi người, mỗi người đạn dược sung túc, anh cũng không tin, Đường Bạch Dạ có thể còn sống trở về, anh muốn cha con bọn họ, một người sẽ không đi được.

Trương Phi Hổ cúp điện thoại, thuộc hạ hồi báo, Đường Bạch Dạ vừa rời khỏi cao ốc, lập tức hướng bến tàu đến, trên đường không có người Đường môn cũng không có viện binh.

Trương Phi Hổ cười, xem ra, anh ta làm đúng như vậy.

Hạ bảo bối bị trói ở thùng đựng hàng, buộc rất chặt, bé lắc lắc đôi tay của mình, đưa ra phía sau, lấy điện thoại vừa giấu ra truy tìm, mở được cái nút, màn ảnh nhỏ tích tích có một giọng nói truyền ra.

“Tiểu chủ nhân, có cái gì phân phó.” Tiếng Liễu An truyền đến, Hạ bảo bối giảm thấp thanh âm xuống, khẽ nói, “Bến tàu số ba truy vị trí của tôi, qua đây giải cứu, tôi bị bắt.”

“Dạ!”

Bên kia vội vàng vàng một trận bận rộn, Hạ bảo bối nói, “Giết không tha!”

“Dạ!”

Có người muốn tiến vào, Hạ bảo bối đem truy tung tất cho vào trong túi quần jean.

Trương Phi Hổ một phát không có bắn trúng bé, mà bắn vào bình rượu bên cạnh, một tiếng kêu đau đớn kia là mảnh thủy tinh bình rượu đâm vào cánh tay Hạ bảo bối, ai để bé chảy giọt máu nào.

Bé tuyệt không buông tha ai.

Đây là nguyên tắc vương bài lính đánh thuê!

Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi mở cửa xe đến bến tàu số ba, ở bến tàu nhìn thấy xe đua Đường Bạch Dạ từ xa, theo hồng ngoại trong gương nhìn thấy Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi, cấp tốc báo cáo Trương Phi Hổ.

Đường Bạch Dạ phía sau, cũng không có người theo, chỉ là anh và Hạ Thần Hi, Trương Phi Hổ vừa nghe, cũng yên lòng.

“Mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng.” Theo một tiếng mệnh lệnh, sát thủ, hạ thủ cùng người bắn tỉa, toàn bộ ở vị trí của mình đợi mệnh, người bắn tỉa có hai tên, một nam một bắc hai phương hướng, bảo vệ góc chết.

Xe đua Đường Bạch Dạ ở bến tàu vẽ ra thanh âm chói tai, khoe môi Trương Phi Hổ xẹt qua một nụ cười lạnh, Đường Bạch Dạ, hôm nay sẽ là ngày chết của anh.

“Cô ở trong xe.” Đường Bạch Dạ nói, xuống xe, Hạ Thần Hi sao lại nghe anh, cũng theo xuống xe, “Tôi sẽ không ở tại chỗ này, tôi muốn tận mắt thấy thấy con tôi bình an vô sự, bằng không, tôi sẽ không an tâm.”

Đường Bạch Dạ bắt đầu dĩ, chỉ có thể cho cô theo cùng đi đến vị trí Trương Phi Hổ chỉ định.

Bến tàu có tám chiếc xe chống đạn, có hơn mười người sát thủ yểm hộ, hòng súng hướng Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi một lòng chỉ nghĩ nhìn thấy Hạ bảo bối, sợ bọn họ giết Hạ bảo bối, vội hỏi, “Con của tôi đâu?”

Trương Phi Hổ chậm rãi đi ra, bên cạnh anh ta có một người ngoại quốc mang kính râm, dáng vẻ vô cùng lãnh lệ, vóc dáng 1m9, thoát nhìn làm cho người ta rất sợ hãi.

171. Chương 170: Đường Tiên Sinh Lâm Ngụy Không Sợ Hãi

“Trương Phi Hổ, chúng ta đã tới, thả đứa nhỏ.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, dọc theo đường đi, tính tình anh đã dè dặt, tận lực làm cho mình đừng quá mức xúc động, mặc kệ muốn làm gì, phải bận tâm đến

Hạ bảo bối cùng Hạ Thần Hi.

Tất cả lấy Hạ bảo bối là việc chính.

Trương Phi Hổ đột nhiên vỗ tay một cái, đột nhiên nghe thấy tiếng Hạ bảo bối non nớt lại khí phách, không cho phép bị người đụng chạm, Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi theo thanh âm nhìn sang, chỉ thấy Hạ bảo bối bị chói.

Chói vào một cây thiết giá cao.

“Bảo bối...”

“Mẹ, đừng tới đây.” Hạ bảo bối cuống quýt quát, Đường Bạch Dạ nắm lấy cánh tay Hạ Thần Hi, không cho phép cô qua, đột nhiên, Trương Phi Hổ đánh một thủ thế, Hạ bảo bối bị người theo trên mặt đất kéo lên thiết giá cáo treo ngược lên.

“Bảo bối.” Tim Hạ Thần Hi nứt ra, ánh mắt không dám dời khỏi đứa nhỏ bị treo, rất sợ nháy mắt, đứa nhỏ theo chỗ cao rơi xuống, cứ như vậy ngã chết, trong lòng cô rất sợ hãi, nhịn không được nắm chặt nắm tay.

“Đường Bạch Dạ, anh không phải nói nó không phải con trai anh sao?” Trương Phi Hổ cười đến vô cùng hung ác, “Xem ra dùng cố này cũng không tệ, nó thực sự kiềm chế anh.” Trương Phi Hổ cười ha ha, làm càn bừa bãi.

“Đường Bạch Dạ, không ngờ anh cũng có hôm nay là đi?”

Sắc mặt Đường Bạch Dạ trầm lãnh, “Trương Phi Hổ, ân oán chúng ta, không cần lấy trẻ nhỏ uy hiếp, thả hai người bọn họ, tôi tùy anh xử lý.”

“Mày làm sao từng buông tha huynh đệ của tao!” Trương Phi Hổ cả giận nói, chỉ vào Đường Bạch Dạ, “Mày vì đạt được thế lực hắc đạo thành phố S, liên hiệp cảnh sát quốc tế, giết vô số huynh đệ của tao, hủy đi Phi Hổ môn, để tao không nơi nương tựa lưu bạt khắp nơi.”

“Tao đã thề, một ngày nào đó muốn mày trả giá thật nhiều.”

“Hiện tại, cơ hội của tao đã tới.” Trương Phi Hổ nói, “Đường Bạch Dạ, thời thế thay đổi, bây giờ mày có tư cách gì cũng tao nói điều kiện?”

“Tôi đem phi hổ môn trả lại cho anh.” Đường Bạch Dạ nói xong vô cùng bình tĩnh, tận lực trì hoãn thời gian, “Thế lực Đường môn có thể rời khỏi thành phố S, chỉ cần anh buông tha đứa nhỏ, tôi toàn bộ đáp ứng anh.”

Trương Phi Hổ giống như bị điều kiện này thuyết phục, cười lạnh nhìn Hạ Thần Hi một cái, “Xem ra, bọn họ đối với mày rất quan trọng, mày nguyện ý buông tha Đường môn, vậy tao còn muốn mạng của mày?”

Hạ Thần Hi nghe được trong lòng một lộp bộp, một cổ phần nộ dâng lên.

Trương Phi Hổ thực sự là khinh người quá đáng.

“Có thể!” Đường Bạch Dạ nói xong vô cùng thẳng thắn, giống như không do dự, một phen đẩy Hạ Thần Hi ra, cách anh mấy thước, Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Chỉ cần buông tha bọn họ, anh có thể lấy mạng của tôi.”

Trương Phi Hổ giơ tay súng lên, lên đạn, chỉ vào Đường Bạch Dạ, chợt nả một phát súng, đạn lực đánh vào quá lớn, đánh cho Đường Bạch Dạ rút lui vài bước, bưng vai, chân sau quỳ trên mặt đất.

Ngực Hạ Thần Hi giống như bị người đánh một phát.

“Đường Bạch Dạ...” Cô vừa muốn ua, liền bị Đường Bạch Dạ ngăn cản.

Máu tươi từ kẽ tay Đường Bạch Dạ, không ngừng chảy ra, nhiễm đỏ cánh tay anh, ánh mắt anh lại an tĩnh như vậy, vẫn như cũ vô yêu lý yêu khí, một điểm dấu hiệu nhếch nhác cũng không có.

Giống như, anh vẫn là một vương tử yêu nghiệt.

Trong đầu Hạ Thần Hi ầm một tiếng tiếng vang, giống như trong đầu có thứ gì đó nổ tung, cô bưng đầu, hơi lui một bước, trong đầu như có kim đâm.

Bả vai Đường Bạch Dạ không ngừng chảy ra máu tươi, mồ hôi lạnh trên trán chảy xuống.

172. Chương 171: Thần Hi Bảo Vệ Đường Bạch Dạ

Cầm Trương Phi Hổ vừa nhắc, “Đường Bạch Dạ, mày không cho tao một đường lui, tao cũng sẽ không cho mày một đường lui.”

Anh tôi nói xong, lại hướng Đường Bạch Dạ nổ súng.

Đột nhiên, Hạ Thần Hi bổ nhào tới, như tia chớp đánh về phía Đường Bạch Dạ, hai người trên mặt đất lăn một vòng, đạn đánh hụt, đầu Hạ Thần Hi đau d nứt ra, lại biết, cô không thể nhìn Đường Bạch Dạ tử.

“Không cần giết, van anh.” Hạ Thần Hi ngăn ở trước mặt Đường Bạch Dạ, thanh âm khản hoảng, “Trương tiên sinh, tôi không biết giữa các người có ân oán gì, không cần lấy mạng để giải quyết mọi chuyện, cầu anh, đừng giết người.”

Bọn họ tôiy không tác sát, đôi phương có đạn dược, súng ống, cô cùng Đường Bạch Dạ chỉ có thể khoanh tôiy chịu chết.

Đường Bạch Dạ kinh ngạc nhìn Hạ Thần Hi, cô như bao che cho con trước mặt anh.

Trên vai đau đớn đã không có tri giác, anh chỉ cảm thấy lòng tràn đầy kinh ngạc, khiếp sợ cùng cảm động.

Cô biết cô đang làm cái gì, cô biết trong tay đôi phương là cái gì không?

Cô biết, nếu là Trương Phi Hổ bóp cò, cô sẽ chết?

Cô tại sao muốn chặn ở trước mặt anh?

Đường Bạch Dạ mười tuổi, một mình ở Mỹ, Trung Đông bốn ba, bị huấn luyện thành một tay đánh nhau kịch liệt, lính đánh thuê, anh thấy qua vô số sinh tử, từng có vô số lần vật lộn, cho tới bây giờ đều là lẻ loi một mình.

Một mình anh đêm khuya mai phục tại trời băng đất tuyết, bị rắn cắn cũng phải nhịn.

Anh chặn đạn bắn trúng, cơ hồ tàn phế, anh cũng muốn tập tễnh rời đi, chính mình lấy đạn, bôi thuốc.

Anh bị người đánh giống như cho rằng một giây sau sẽ chết, anh cũng chỉ có thể dựa vào chính mình, chiến đấu đến một hơi cuối cùng.

Không ngừng bốn ba, nguy cơ trùng trùng, vô số ám sát, vô số máu tươi.

Anh cũng từng, khát vọng lúc anh mệt mỏi rã rời, có một bờ vai để dựa vào, anh cũng từng khát vọng, lúc chính mình đau xót, có thể giúp mình thối.

Khi anh ở rừng rậm Nam Mỹ bị rắn độc cắn bị thương, thiếu chút nữa chết, vậy mà nghĩ đến, nếu là anh thực sự chết ở trong rừng rậm.

Sợ rằng cũng không có ai rơi một giọt nước mắt.

Bởi vì, trên đời không ai quan tâm anh.

Anh đối với thế giới này có cũng được mà không có cũng không sao.

Anh bị cô lập, lúc bị ám sát, người khác chỉ biết rời xa, không có người theo tới gần như vậy, thậm chí chặn ở trước mặt anh.

Từng địa ngục, rành rành trước mắt.

Tại đây trong cái địa ngục, anh vĩnh viễn là một người.

Không ngờ, có một ngày, sẽ có người chặn ở trước mặt anh, lại là một người phụ nữ.

Là Hạ Thần Hi.

“Tôi không giết phụ nữ, cô tránh ra!” Trương Phi Hổ trầm giọng nói, đạn lại một lần nữa lên, đối với Hạ Thần Hi, lạnh lùng nói, “Nếu như cô không tránh ra, thì hai người cùng nhau chết.”

Hạ Thần Hi lắc lắc đầu, Đường Bạch Dạ chợt kéo qua cô, che chở phía sau.

“Đường Bạch Dạ!”

“Cô câm miệng!” Đường Bạch Dạ quát chói tai, ánh mắt sáng quắc nhìn cô, con ngươi ẩn sâu tình cảm, chấn động, thật sâu đề xuống, “Tôi Đường Bạch Dạ chưa bao giờ cần phụ nữ tới bảo vệ.”

Hạ Thần Hi gấp đến độ sắc mặt trắng bệch, hơi cắn môi, giống như chịu đựng một chuyện gì đau nhức.

“Hạ Thần Hi, tôi tiếp quản Đường môn liền biết, có một ngày tôi sẽ chết dưới họng súng, tôi là cô sói (ý là cô độc), không ai quan tâm, chẳng sợ tắm máu chiến đấu hăng hái, tôi cũng một mình một người.”

“Cô cùng tôi, không có bất cứ quan hệ nào, không cần tiến vào thế giới của tôi.”

“Nhớ kỹ, tôi và cô, không có bất cứ quan hệ nào.”

Vai Đường Bạch Dạ không ngừng chảy ra máu tươi, Hạ Thần Hi giống như có thể cảm giác được tính mạng của anh đang trôi qua, nhưng tiếng nói của anh lại hữu lực như vậy, giống như muốn xuyên thấu cái gì, Hạ Thần Hi lập tức cảm thấy khó chịu.

173. Chương 172: Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất(1)

Trương Phi Hổ đột nhiên cười ha ha, “Không ngờ môn chủ Đường môn lại si tình như vậy, chỉ tiếc, mày hôm nay phải chết là không thể nghi ngờ, phụ nữ của mày, tao không giết, con của mày, có lẽ tôi cũng không giết.”

“Tao sẽ đem phụ nữ của mày bán sang Trung Đông, hay Việt Nam, để người ta làm hại, tao sẽ đem con trai của mày bán sang Afghanistoin, để nó vĩnh viễn sống trong nô dịch cùng ả đả, không có biện pháp thoát khỏi.”

Đường Bạch Dạ nắm tay bỗng nhiên nắm chặt, Hạ Thần Hi cũng có thể cảm giác được quả đấm của anh giống như muốn bóp nát.

Ánh mắt nghiêm nghị, giống như muốn giết người.

Trương Phi Hổ lạnh lùng cười, “Người tới, đánh cho tao, tao sẽ không để mày thoải mái, tao muốn mày chậm rãi chết.”

Họng súng của anh lập tức chỉ vào Hạ Thần Hi, “Cô tốt nhất không phản kháng, nếu là phản kháng, đạn không có mất.”

Sáu gã khác đi lên, cầm ống tuýp, hùng hổ, Hạ Thần Hi khấn trương cầm lấy tay Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ chợt đẩy cô ra, một giây sau, một ống tuýp vô tình đánh vào trên bụng của anh.

Người nọ đánh vô cùng ngoan, Đường Bạch Dạ đột nhiên xoay người, lại một ống tuýp theo lưng anh xuống, trong nháy mắt Đường Bạch Dạ đánh nằm bò trên mặt đất.

“Không muốn...” Hạ Thần Hi bưng môi, đau lòng đến cực điểm.

Sáu ống tuýp như mưa điểm nện ở trên người Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ lui thân thể, bảo vệ mình, như một con kiến nhỏ bị người cắn nuốt, ba ba ba... Chỉ nghe được từng tiếng kêu rên.

Đó là thanh âm ống tuýp cùng bắp thịt đùng chạm nặng nề.

Hạ Thần Hi viền mắt phỉm hồng, không có biện pháp khắc chế nước mắt mình.

Hạ bảo bối bị kéo lên cao, liều mạng giãy giụa, đau lòng nhìn Đường Bạch Dạ bị người làm hại như vậy, đánh đau, nếu như không phải bé bị bắt, cha bé cũng sẽ không bị người nhục nhã, ấu dả như thế.

Hạ bảo bối giống như muốn cắn nát lợi.

“Cha...”

Đầu Hạ Thần Hi càng lúc càng đau, giống như vẫn có thứ gì đó ở trong lòng của cô.

Đường Bạch Dạ lui thân thể, máu loăng tràn ra, Hạ Thần Hi đột nhiên cảm thấy, cổ họng của mình giống như có cái gì đó chặn lại.

Trước mắt hiện ra ảo giác, cát vàng cuộn cuộn, từng có người, bị người ấu dả như vậy, lục phủ ngũ tạng đều bị đánh nát như vậy, cứ như vậy ở trước mặt cô chết đi, Hạ Thần Hi đột nhiên bộc phát ra một tiếng thét chói tai.

“A...”

Lợi hại lại thét chói tai, vang tận mây xanh, lập tức nhắc lên một cỗ sóng biển.

Trương Phi Hổ lạnh lùng cười, phụ nữ chính là phụ nữ, thấy cảnh máu me lập tức không chịu được.

Anh hét lớn, “Đánh cho tao, đánh chết cho tao!”

Hạ Thần Hi đột nhiên đứng lên, thân thể thẳng, ánh sáng con người đen kịt biến màu, như một viên bảo thạch, nắm tay nắm chặt, rũ tóc xuống gió biển thổi, nhẹ nhàng vung lên.

Chợt, ngẩng đầu lên.

Sát khí văng khắp nơi.

Đó là một đôi ánh mắt đen sẫm thuộc về Tu La.

Xơ xác tiêu điều, lãnh khốc, càng mang theo sắc bén bức người.

Hạ Thần Hi chợt nhảy lên, dưới chân đảo qua, đá văng một người mặc đồ đen ra xa hai mét, trực tiếp đá vào nội tạng, có chừng trọng lượng tới hai trăm cân.

Mọi người đều ngơ ngẩn, Hạ Thần Hi đảo qua ống tuýp rơi trên mặt đất, ống tuýp đánh ở trên lưng người mặc áo đen, trong không khí giống như có tiếng vật gì đó gãy.

Xương sống lưng nát.

Một chiêu toi mạng.

Người sau lưng xương sống liên tiếp là vết thương trí mạng, nếu là gãy, người cũng không còn mạng.

Còn lại bốn người còn chưa kịp né tránh, ống tuýp Hạ Thần Hi đã đến, đón đầu đùng với một người áo đen, đầu toàn bộ vỡ vụn, óc bắn ra bốn phía.

174. Chương 173: Trình Độ Sát Thủ Đệ Nhất (2)

Loại thủ pháp này tàn bạo, xuất ra từ trên người một người phụ nữ, vô cùng hiếm thấy.

Tốc độ Hạ Thần Hi thật nhanh, cũng không thể lấy giây đến tính toán, mới một cái nháy mắt, lại là một người bị cô cắt ngang xương sống lưng bỏ mạng.

Chiêu số lợi hại.

Hơn nữa có một đặc điểm, đều là một chiêu toi mạng.

Trương Phi Hổ trong nháy mắt kịp phản ứng, “Nổ súng, giết bọn họ.”

Trên mặt đất bị đánh được không thể động đây Đường Bạch Dạ hướng bên cạnh lăn một vòng, tìm được vật che đây, Hạ Thần Hi kéo một người áo đen đến trước người, ngăn trở đạn, hơn mười người nổ súng, đem người kia bắn thành tổ ong vò vẽ.

Hạ Thần Hi rút súng lục bên lưng hất ra, trên mặt đất lăn một vòng, đến một chiếc xe bên cạnh, cô không có tạm dừng thở dốc, trong nháy mắt nằm bò trên mặt đất, nằm bò trên mặt đất bắn ba phát, cách cô bốn bước sau xe có một người mặc áo đen nhân trên chân trúng đạn, nhao nhao té trên mặt đất.

Hạ Thần Hi đối đầu với bọn họ, lại bắn ba phát, toàn bộ trúng đầu.

Đường Bạch Dạ lấy Desert Eagle (tên loại súng) tùy thân mang theo ra, bắt đầu đánh trả, trong lúc nhất thời, bên tàu tất cả đều là tiếng súng không ngừng, Trương Phi Hổ dưới sự bảo vệ, trốn ở nơi bí mật.

Giận dữ hỏi, “Người phụ nữ này là ai?”

Anh tưởng là người bình thường, cho nên mới để cô đi cùng Đường Bạch Dạ.

Ai biết, người phụ nữ biến hóa nhanh chóng, thành sát thủ Tu La.

Đường Bạch Dạ cũng là ngạc nhiên, nhưng mà, lúc này, không được phép suy nghĩ nhiều, cứu bảo bối quan trọng.

Phía sau người anh có tên bảo tiêu cao to trầm mặc không trả lời.

Trương Phi Hổ đối người bắn tỉa nói, “Giết cô ta.”

“Hạ Thần Hi, cẩn thận.”

Đường Bạch Dạ còn chưa có cảnh cáo Hạ Thần Hi, cô đã nhận thấy được nguy hiểm, nơi cao ba tầng lầu, một người bắn tỉa hướng phía cô, chính là tầm nhìn trăm phần trăm, Hạ Thần Hi khom lưng, cúi đầu hướng một góc chết xông tới.

Lúc này, đạn như mưa hướng cô quét tới.

“Mẹ...” Trái tim Hạ bảo bối nhảy lên.

Hạ Thần Hi đánh về phía, đang có sát thủ, cô là đón đạn chạy tới, vừa tiện tay theo trên mặt đất nhặt sắt vụn lên đánh ra một tấn chọt xoay tròn, hướng bốn gã bắn xuyên qua.

Bọn họ không kịp né tránh, sắt vụn tua nhỏ cổ động mạch, toàn bộ tử vong.

Hạ Thần Hi cởi xuống súng ống của một người, đạn được, ném cho Đường Bạch Dạ, sau đó Đường Bạch Dạ, bổ sung đạn được, Hạ Thần Hi theo trên người bọn họ rút ra toàn bộ vũ khí, cho dù là một thanh đao nhỏ.

Tiếng súng, lại một lần nữa vang lên.

Hạ Thần Hi lượm đạn được xong, ánh mắt Đường Bạch Dạ nặng nề liếc nhìn cô một cái, ánh mắt Hạ Thần Hi thẳng tắp chống lại Đường Bạch Dạ, tiếng súng ở đỉnh đầu bọn họ vang lên, Đường Bạch Dạ lùi qua đây.

Hạ Thần Hi nói, “Anh bắn tỉa ở hai góc, đây là góc chết duy nhất.”

“Đông nam có tám người, bắc có mười chín người, bên người Trương Phi Hổ có mười người, những người khác rải rác, tôi ước tính ra, có hơn bốn mươi người.”

“Chân chính có thực lực, không được hai mươi người, những người khác đều là đầu đường cuồn cuộn, chưa đủ gây cho sợ hãi.”

Thanh âm của cô có trật tự, vô cùng rõ ràng, bình ổn.

Đường Bạch Dạ trầm nghĩ, cô ở mưa bom bão đạn, rốt cuộc là lúc nào quan sát hoàn cảnh chung quanh, anh thậm chí cũng không kịp ngẩng đầu, bởi vì đạn quá dày đặc, hơi chút không chú ý cũng sẽ bị đánh cho tan tành.

“Sau lưng của tôi giao cho anh.”Hạ Thần Hi trầm giọng nói, hai tay giờ súng.

Đường Bạch Dạ nặng nề gật đầu, “Tôi yểm trợ cho cô.”

Hạ Thần Hi gật đầu, hoàn toàn tín nhiệm, có lẽ, cô chưa bao giờ tín nhiệm qua một người, chỉ có Đường Bạch Dạ, đem nguy hiểm sau lưng của mình, toàn bộ giao cho anh.

“Cô có thể bắn súng hai tay?”

Hạ Thần Hi nghiêng đầu, “Tôi cảm giác, tôi có thể.”

175. Chương 174: Trình Độ Sát Thủ Độ Nhất (3)

Hạ Thần Hi nghiêng đầu, “Tôi cảm giác, tôi có thể.”

Đường Bạch Dạ, “...”

Người có thể nổ súng hai tay, trên đời ít lại càng ít, em gái người, sống chết trước mắt, đừng dựa vào cảm giác.

Hạ Thần Hi đã đứng lên, Đường Bạch Dạ cũng đứng lên, hai người đưa lưng về phía nhau, chăm chú ở cùng một chỗ, Hạ Thần Hi hai tay nổ súng, Đường Bạch Dạ một tay, bắn súng không phải là cường hạng của Đường Bạch Dạ.

Anh cường hạng là đánh nhau kịch liệt.

Nhưng mà, súng ở trên tay Hạ Thần Hi, giống như có sinh mạng.

Cô hai tay nổ súng..

Một viên đạn một cái mạng, không có một viên lãng phí.

Bang bang phanh...

Bến tàu tất cả đều là tiếng súng, hai người tốc độ di động rất nhanh, phối hợp hết sức ăn ý, sẽ không ở trong tầm nhìn của người bắn tỉa, không được mấy phút, giết chết hai mươi mấy người.

Chiến đấu như là khủng bố .

Đột nhiên, Hạ Thần Hi neho mắt lại, đột nhiên nhìn qua Đường Bạch Dạ, hai người đồng thời đánh về phía một thùng đựng hàng phía sau, nơi bọn họ vừa trải qua, một loạt đạn, thậm chí có người dùng súng máy bắn bọn họ.

Đạn dày đặc.

Sau thùng đựng hàng Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ đổi đạn dực, Hạ Thần Hi tính toán khoảng cách cô cùng Hạ bảo bối, đột nhiên ngẩng đầu nhìn thùng đựng hàng, khoảng thời gian không được một thước, cô trầm giọng nói, “Đường Bạch Dạ, yểm hộ tôi.”

Đường Bạch Dạ gật đầu, xông tới, hướng phương hướng súng máy xạ kích, may mắn cũng chỉ có một súng ống như vậy, Hạ Thần Hi leo lên thùng đựng hàng, một trăm phần trăm xuất hiện ở trong tầm nhìn người bắn tỉa.

Người bắn tỉa nhắm vào, Hạ Thần Hi cười lạnh, thẳng đôi mắt với hắn ta, “Đến đây đi, nhìn xem đạn của anh nhanh, hay đao của tôi nhanh.”

Cô vung tay lên, vọt tới hướng người bắn tỉa một cây đao, đạn người bắn tỉa chưa có bắn ra, đao đã ở giữa mi tâm.

Hai tên người bắn tỉa là tương đối , sau khi Hạ Thần Hi giải quyết một, thân thể lộn qua thùng đựng hàng, thoát khỏi đạn đối diện bắn tới, toàn bộ thùng đựng hàng nát tan.

Cô còn chưa có đứng lên, nằm ở mặt khác của một thùng đựng hàng, đao từ trong tay bay ra, đồng dạng tưng mi tâm người bắn tĩa.

Cô sở dĩ mạo hiểm giải quyết người bắn tĩa là sợ bọn họ hướng Hạ bảo bối nổ súng.

Hạ bảo bối bị trối , mục tiêu quá lớn, nếu là bọn họ nổ súng, bảo bối hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ có thể giải quyết người uy hiếp bảo bối, cô mới có thể toàn tâm toàn ý chiến đấu.

Mặt đất, Desert Eagle của Đường Bạch Dạ cũng giải quyết được mấy người, Hạ Thần Hi theo phế tích lên xuống, hướng Hạ bảo bối mà đi, Đường Bạch Dạ đối phó người mặc đồ đen, Trương Phi Hổ giận dữ , “Giết đứa nhỏ.”

“Dạ!” Một người theo chỗ tới đi ra, hướng Hạ bảo bối nổ súng.

Kim loại dưới ánh mặt trời phản xạ tạo ra một đường đạo hàn, lưng Hạ Thần Hi mát lạnh, hướng Hạ bảo bối chạy như bay mà đến, cô theo thùng đựng hàng chạy tới, người kia, theo mặt đất xạ kích, Hạ Thần Hi chỉ có thể cướp tốc độ.

Cuồn cuộn, chỉ có thể một đường chạy băng băng, cùng tử thần cướp bảo bối của cô.

Tim Đường Bạch Dạ cũng treo lên, hi vọng Hạ Thần Hi có thể cứu hạ Hạ bảo bối, thực sự quá mạo hiểm.

“Bảo bối...”

“Mẹ...” Mắt thấy sẽ đụng tới gần Hạ bảo bối, người mặc đồ đen đã bóp cò, Hạ Thần Hi căng thẳng, kinh hoàng mấy bước, tung mình nhảy lên, có chừng năm sáu thước cao, dưới chân tiếp sức, sau đó lại nhảy lên, hướng về phía bảo bối của cô.

Tiếng súng vang, Hạ Thần Hi lấy thân thể ôm lấy Hạ bảo bối, một tiếng kêu đau đớn, giống như đồng thời, không có thời gian cắt dây, cô ôm bảo bối trên mặt đất lăn một vòng, bởi vì xung lượng, cả người Hạ Thần Hi đánh lên phế tích.

Đụng phải đầu óc của cô có chút nứt ra.

Hạ bảo bối theo trong ngực cô lăn xa ba bốn mét, Hạ Thần Hi bưng đầu, chỉ cảm thấy chóng mặt.

Tất cả cảnh tượng trước mắt đều lắc lư, cô bò dậy không nổi, chỉ cảm thấy khó chịu.

Cách đó không xa, tiếng súng không ngừng.

Hạ Thần Hi nhân mạo kim tinh. (ý là chóng mặt không nhìn rõ sự vật)

..

176. Chương 175: Trình Độ Sát Thủ Độ Nhất (4)

Đột nhiên, một người mặc áo đen mai phục lao tới, một cước đá vào bụng Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi vừa mới ngã xuống, đầu vẫn vô cùng đau đớn, lúc này vô cùng chóng mặt, tinh thần không tập trung..

Cô chỉ cảm thấy bụng dưới tê rần, người té trên mặt đất.

Người mặc đồ đen vô cùng phần nộ, người phụ nữ này chiến đấu, cấp tốc như vậy, mạnh như vậy, ở trong thời gian ngắn hạ được nhiều người của bọn họ như vậy.

Trời sinh con người luôn có một cảm giác sợ hãi.

Lúc này thấy cô lộ ra yếu đuối, lập tức như kích thích, đối với Hạ Thần Hi đâm đá, giống như muốn đem cô đánh chết.

Thân thể Hạ Thần Hi co lại, hai tay che chở đầu.

Xa xa Đường Bạch Dạ đang vây ở một góc chết, nhìn thấy tình trạng này.

Chẳng sợ Hạ Thần Hi lại nhanh nhẹn, lại bưư hãn, cô cũng là phụ nữ.

Lực đạo như vậy đánh vào trên người cô, nên nhiều đau.

Đột nhiên, tiếng súng vang lên.

Người đang đâm đá Hạ Thần Hi ngực xuất hiện một cái lỗ to, sau đó lại ba ba ba ba tiếng súng từ bốn phía bắn tới, như là cho hả giận, đến khi súng không còn đạn.

Người mặc đồ đen áy náy ngã xuống đất.

Hạ Thần Hi hơi mở mắt ra, chỉ thấy bảo bối cầm súng, hòng súng bốc khói.

Đứa nhỏ, một mảnh xơ xác tiêu điều, phần nộ.

Đây không phải là ánh mắt một đứa nhỏ.

Lúc Hạ Thần Hi ôm Hạ bảo bối lăn xuống, súng ống rơi ở một bên, vừa lúc ở bên chân Hạ bảo bối, cứu bọn họ một mạng.

“Mẹ...” Hạ bảo bối chạy tới, “Mẹ bị đạn bắn trúng sao?”

Hạ Thần Hi vừa dùng thân thể cản trở đạn, không biết là không phải là bị đánh trúng.

Tay bé sờ thấy một mảnh ẩm ướt, mắt lập tức phiếm hồng, Hạ Thần Hi kiểm tra Hạ bảo bối trên dưới, thấy cổ bé có vết thương, nheo mắt lại, sơ sơ, xác định không có nguy hiểm.

Cô nói, “Đừng khóc.”

Câu mệnh lệnh!

Hạ bảo bối cảm thấy Hạ Thần Hi trước mắt có chút bất đồng, thanh âm so với bình thường nghiêm khắc rất nhiều, nhưng vậy thì thế nào, mặc kệ thế nào, này là mẹ bé.

“Là đạn lạc xượt qua cánh tay, không có việc gì.” Hạ Thần Hi nói, cô không kịp cùng Hạ bảo bối nói thêm cái gì, theo trong túi áo lấy đạn được ra, thêm đạn, khẩu súng giao cho Hạ bảo bối.

“Mẹ muốn đi giúp cha, con theo phía sau mẹ, thấy người hướng trên đầu bắn.”

“Biết.” Hạ bảo bối nghiêm túc gật đầu, Hạ Thần Hi lấy một khẩu súng khác ra, hướng Đường Bạch Dạ mà đi.

Sau đó, lại là một mảnh kích đấu.

Không có Hạ bảo bối làm con tim, Trương Phi Hồ không phải là đối thủ của Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi tung người ra, thuật bắn súng như thần, chỉ cần cô bóp cò, tuyệt đối là một cái mạng, một hơi cũng sẽ không cho người thở.

Một viên đạn xuyên qua đầu một người mặc đồ đen, bắn vào mi tâm người thứ hai.

Đường Bạch Dạ giống như ủng hộ, thế nào có người đem súng bình thường bắn ra uy lực lớn như vậy.

Tình thế nghịch chuyển, bóng dáng Đường Bạch Dạ như quỷ mỵ xông tới, nhanh như tia chớp giải quyết mấy người xung quanh, giải trừ góc chết.

Hạ Thần Hi, nói đến thuật bắn súng, cô đứng thứ hai, không ai đứng thứ nhất.

Đường Bạch Dạ, anh đánh nhau kịch liệt, trên thế giới không là thứ năm cũng trước thứ bảy.

Hai người kinh khủng như vậy phối hợp, đối phó một nhóm sát thủ dư dả.

Trương Phi Hồ thấy tình thế không tốt, chỉ người cản trở, lên một chiếc xe chống đạn, người lái xe bên cạnh muốn chạy trốn.

Hạ Thần Hi lạnh lùng cười, nhẹ buông tay, súng lục bị vút lên, cô từ hông rút ra hai thanh đao, bay về phía xe chống đạn đào tẩu.

Dao nhỏ xen vào phía sau hai bánh xe, bánh xe toàn bộ hỏng.

...

177. Chương 176: Trình Độ Sát Thủ Độ Nhất (5)

Tay lái không khống chế được, đánh lên thùng đựng hàng.

Phanh một tiếng vang thật lớn, lại cũng không thể động đậy. Hạ Thần Hi vươn tay, hai cây súng lục vững vàng rơi vào trong tay của cô, ngón tay vừa chuyển, đột nhiên xoay người, ở phía sau Hạ bảo bối bóp cò.

Bắn trúng sát thủ từ phía sau nhô ra muốn giết bọn họ.

Theo đao đến súng, động tác vô cùng lưu loát, vui sướng, không có một tia tạm dừng.

Hành văn liền mạch lưu loát.

Hình ảnh này quả thực là quá đẹp.

Hạ bảo bối thâm nghĩ, mẹ, mẹ thực sự quá mạnh.

Hai tên sát thủ thấy tình thế không tốt, cấp tốc hướng bến tàu trốn, Đường Bạch Dạ tung mình lên, ở lan can, thân thể nhảy về phía trước, hai chân kẹp lấy đầu một người, xoay người, xương sọ gãy.

Một người khác thét chói tai, không có chương pháp gì nổ súng, hiển nhiên không thể nào gặp may mắn, không đạn.

Đường Bạch Dạ chạm đất, từng bước một đến gần, lúc này sống dở chết dở, chẳng sợ vết súng đạn, tay trái Đường Bạch Dạ cầm lấy ống tuýp, găm nhẹ một tiếng, hung hăng nện xuống.

Chỉnh ống tuýp theo đầu người đàn ông nện xuống.

Hình ảnh kia...vô cùng kinh khủng.

Hạ bảo bối lặng yên nghiêng đầu qua một bên, cha, mẹ, hai người bạo lực giống nhau.

Mà động tác lại có mỹ cảm như vậy.

Bạo lực mỹ học a.

Trương Phi Hổ phái người tới, toàn bộ bị Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi đối phó.

Chỉ còn lại Trương Phi Hổ cùng sát thủ bên trong xe.

Quần áo Đường Bạch Dạ bị máu nhiễm ướt, có máu của anh, cũng có máu của địch, vừa mới bắt đầu Trương Phi Hổ cho một phát, may mắn bắn trúng vai, không phải là chỗ mềm, cho nên anh mới có thể chống lại lâu như vậy.

Hạ Thần Hi có chút bội phục anh, trúng đạn, vẫn có sức chiến đấu mạnh như vậy, cô vừa một lòng đi cứu Hạ bảo bối, không rảnh bận tâm Đường Bạch Dạ, khi trở về, bên này người bị chết không sai biệt lắm.

Đường Bạch Dạ dưới tình huống trúng đạn, xử nhiều người như vậy, không thể không nói, anh thật rất mạnh.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Hạ Thần Hi nói với Hạ bảo bối, “Con đứng yên đừng nhúc nhích.”

Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ mỗi người một bên hướng chiếc xe tới gần, đột nhiên cửa xe mở ra, Hạ Thần Hi lui về sau một bước, sát thủ từ trong xe đi ra, Trương Phi Hổ cũng đi ra.

Tình huống nghịch chuyển thật mau.

“Trương Phi Hổ, anh thật là đáng chết.” Hạ Thần Hi nói, may mắn bảo bối của cô không chuyện gì, bằng không, cô sẽ cho anh ta chết chắc.

Trương Phi Hổ lạnh lùng cười, “Đường Bạch Dạ, không ngờ phụ nữ của anh không đơn giản như thế, chẳng trách muốn theo cũng đi, tính tôi khinh địch, chết cũng xứng đáng, không có giết đứa bé kia, thực sự là tính sai.”

Đường Bạch Dạ bay lên một cước, hung hăng đá bụng dưới của anh ta, hai tay qua, một quyền đem Trương Phi Hổ nện ở trên xe.

“Lão tử người, nghĩ động liền động, lão tử đã chết rồi sao?”

Khí phách, bừa bãi, cho dù là có chút nhếch nhác, máu tươi đầy người, Đường Bạch Dạ vẫn là cuồng ngạo.

Không ai bì nổi, bóp chết người chính là giẫm chết một con kiến.

“Đường Bạch Dạ...” Hạ Thần Hi vừa định để Đường Bạch Dạ hỏi anh ta một câu, đột nhiên cảm giác được một đạo lực quét về phải cổ tay cô, súng lục bị đánh rơi, tên sát thủ kia đi lên, bóp lấy yết hầu Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi lui về sau một bước, người đàn ông nắm tay tới, Hạ Thần Hi hai tay giao nhau phía trước, ngăn trở quả đấm, đột nhiên quét tới, người nọ tránh thoát.

Thân thể Hạ Thần Hi liền ngã xuống, mềm dẻo không thể tưởng, đánh một cước, thay đổi qua, thay đổi qua, gió lốc đảo qua lồng ngực của anh ta, đem anh ta xa vài mét.

Hạ bảo bối trong nháy mắt giờ súng lên, đối với người mặc đồ đen, lại không có động thủ.

Đường Bạch Dạ đánh Trương Phi Hổ, Trương Phi Hổ cười ha ha, “Richard, giết cô ta, giết cô ta, giết cô ta...”

178. Chương 177: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (1)

Đường Bạch Dạ giận, một cái tát đến, trực tiếp đem Trương Phi Hổ đánh nằm bò trên mặt đất, anh một cước giẫm nát đầu Trương Phi Hổ, kiêu ngạo khí phách quát chói tai, “Câm miệng, âm ỉ chết!”

Hạ bảo bối, “...”

Cha, cha mạnh!

Hạ Thần Hi cùng Richard so chiêu, chiêu số không có gì đa dạng hóa, tất cả đều là muốn mạng đối phương, một chiêu toi mạng.

Thân thủ Richard không kém, đáng người cao lớn, trời sinh chiếm cứ một ít ưu thế, Hạ Thần Hi linh hoạt, tinh xảo, hơn nữa, vô cùng xảo quyết, nhưng cô cùng anh ta thuần túy cứng đối cứng, nắm tay chống lại nắm tay.

Đường Bạch Dạ nhíu mày, Hạ Thần Hi đấu pháp, thực sự là đấu pháp không muốn sống.

Thân thể Hạ Thần Hi vẫn có chút không thoải mái, lực chú ý khó tránh khỏi có chút không tập trung, lúc phân tâm bị Richard giờ lên, đang muốn hung hăng té xuống, Hạ Thần Hi đột nhiên cầm lấy cổ tay anh ta, trong nháy mắt thân thể đứng chống ngược lên, đột nhiên lộn, thủ đoạn liền dùng lực.

Hạ Thần Hi 1m6, không được 50 kg, đột nhiên đánh ngã một người đàn ông 1m9, 90 kg, Richard muốn đứng dậy, khuỷu tay Hạ Thần Hi hướng lưng anh ta hung hăng đập.

Xương sống lưng vỡ vụn, Richard chết.

Đường Bạch Dạ trừng mắt nhìn, miệng Hạ bảo bối cũng thành hình chữ O.

Mẹ, mẹ thật mạnh.

Đường Bạch Dạ đang suy nghĩ, lão tử muốn đuổi theo người phụ nữ này, rốt cuộc bị cô đánh bao nhiêu lần? Đột nhiên, sáu chiếc xe Ferrari chống đạn cấp tốc ở bên tàu dừng lại, ánh mắt Trương Phi Hổ vui vẻ, cho là có cứu binh, ánh mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, lấy bọn họ tình hình, nếu là lại đến cứu binh, sợ rằng khó đối phó.

Sáu chiếc xe Ferrari chống đạn xe dừng lại, hai mươi người huấn luyện nghiêm chỉnh xuống xe.

Đường Bạch Dạ vừa nhìn liền biết không tốt.

Này cùng sát thủ của Trương Phi Hổ cũng không là một cấp bậc, nhìn ánh mắt cùng động tác liền biết, đây tuyệt đối là trải qua huấn luyện hệ thống hóa, tuyệt đối là từng binh sĩ tác chiến huấn luyện.

Nếu là đánh đơn độc, anh không có vấn đề.

Hạ Thần Hi cũng không có vấn đề.

Nhưng mà, quần công (ý là hơn 1 người) chỉ có bó tay chịu trời.

Dù sao có Hạ bảo bối.

Liều An cùng Lý Hổ vội vã qua đây, thấy Đường Bạch Dạ nhìn cũng không nhìn liếc mắt một cái, cấp tốc đi hướng Hạ Thiên.

“Tiểu chủ nhân, cậu không sao chứ? Là anh muốn bắt cậu sao? Tôi sẽ giết anh.” Lý Hổ chỉ vào Đường Bạch Dạ nói, còn kém không ôm bảo bối khóc lóc, đặc biệt thấy trên cổ bé có vết thương, đau lòng không thôi.

Hạ bảo bối ngoắc ngoắc ngón tay, ý bảo anh ta cúi đầu.

Lý Hổ ngoan ngoãn cúi đầu, Hạ bảo bối lộ ra một nụ cười ngọt ngào, chợt một cái tát theo sau đầu chụp đến, “Anh muốn giết ai?”

“Người bắt cậu.” Lý Hổ rất vô tội, anh là bao nhiêu trung thành và tận tâm.

Hạ bảo bối giận, lại chụp một chưởng, “Chờ các người đến, mọi chuyện đã được giải quyết.”

Liều An cùng Lý Hổ rất ủy khuất, Đường Bạch Dạ nhú mày, tiểu chủ nhân?

Đây cũng là vừa ra?

Lý Hổ rất vô tội, “Đường xá xa xôi, lại không có ám hiệu, Ferrari mau nữa cũng muốn một chút thời gian a, chúng ta đã rất nhanh, không tới nửa giờ liền tới rồi.”

“Chúng ta đã đối phó.” Hạ bảo bối tức giận nói.

Đường Bạch Dạ nhú mày, chỉ còn lại có Trương Phi Hổ một người sống, Liều An đi tới, hướng Đường Bạch Dạ gật gật đầu, anh biết Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ không biết anh, anh đem Trương Phi Hổ bắt được đến, vứt trên mặt đất.

Như ném rác rưởi.

Hạ bảo bối cười như một thân sĩ, “Trương tiên sinh, còn nhớ tôi đưa cho anh một lời khuyên không?”

Trương Phi Hổ nhìn khuôn mặt đứa nhỏ, lập tức toàn thân phát lạnh, anh đương nhiên nhớ, Hạ bảo bối nói, chuẩn bị nhiều quana tài một chút.

Bé nói đúng, đích xác muốn chuẩn bị nhiều quana tài.

“Tại sao muốn bắt tôi?”

179. Chương 178: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (2)

Đường Bạch Dạ so với Hạ bảo bối tò mò hơn, “Vì sao nói bé là con tôi?”

Liễu An cùng Lý Hổ miệng mở to nhét vừa một quả trứng, con trai? Tiểu chủ nhân là con trai của Đường Bạch Dạ, này chính là chuyện cười thế giới?

Vương bài lính đánh thuê cùng Đường môn mấy năm này đánh cho người chết ta sống không ít, nếu như tuôn ra tiểu chủ nhân là con trai đường chủ Đường môn, này quá đặc sắc .

Thật sự là quá hỉ cảm .

Trương Phi Hổ cũng là tính tình ngạnh (ngang ngược), Đường Bạch Dạ hiển nhiên không tính nhẫn nại, súng lục hướng chân của anh ta, “Nói!”

Trương Phi Hổ thét chói tai, đạn rơi vào xương cốt, đau đến sắc mặt trắng bệch.

Anh cũng là xương cứng, không nói chính là không nói.

Đường Bạch Dạ không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, lại nã một phát súng, đối với vết thương, Liễu An cảm thấy này có chút biến thái. Cùng hai quả đạn đồng thời đánh vào xương cốt, Trương Phi Hổ muốn chết tâm cũng có .

“Có người gọi điện thoại cho tôi, nói bé là con trai của anh, muốn tôi giết bé....” Trương Phi Hổ cuối chống không lại Đường Bạch Dạ lãnh khốc, khóc gào công đạo, không có biện pháp, anh không muốn chết.

Đường Bạch Dạ nhíu mày, một cước giẫm nát vết thương của anh ta, máu tươi róc rách, “Ai!”

“Không biết!” Trương Phi Hổ hô to.

Đường Bạch Dạ lãnh khốc cười, ở vết thương của anh xử dùng sức nghiền một cái, “Ai!”

“Không biết!”

Trương Phi Hổ hô to, đau đến hôn mê, Hạ bảo bối nói, “Đường tiên sinh, thoải mái, tôi tự nhiên tra ra là ai làm , không cần bạo lực như thế.”

Hạ bảo bối ưu nhã cười, cầm lấy di động Trương Phi Hổ.

Ngày này, một dãy số, gọi hai lần.

Bé chỉ cần dãy số sẽ tra ra rõ ràng.

Không khó.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ hung tàn, rốt cuộc là ai nói Hạ bảo bối là con của anh, Trương Phi Hổ mới có thể mạo hiểm tới bắt bé, rốt cuộc là ai.

Hạ bảo bối nhìn vết thương Đường Bạch Dạ, tươi cười ưu nhã nhắc nhở, “Đường tiên sinh, ngài có phải nên đi bệnh viện một chuyến hay không?”

Đạn bắn trúng cùng người bình thường không có việc gì, anh cảm giác dây thần kinh đau biến mất sao?

Lý Hổ vừa nghe Hạ bảo bối xưng hô, trong lòng thở phào một cái, may mắn, bọn họ không phải cha con.

May mắn a.

Đường Bạch Dạ chợt đi tới trước mặt Hạ Thần Hi, ánh mắt sáng quắc, trầm giọng hỏi, “Bé có phải con tôi hay không?”

Mắt Hạ Thần Hi giống như không có tiêu cự, không biết đang nhìn cái gì, cả người mơ mơ màng màng , tiếng Đường Bạch Dạ lại to hơn, “Hạ Thần Hi, Hạ Thiên có phải con tôi hay không?”

Hạ bảo bối vừa định nhắc nhở Đường Bạch Dạ ôn nhu, đột nhiên, thân thể Hạ Thần Hi mềm nhũn, ngã ở trong lòng Đường Bạch Dạ.

Hạ bảo bối trầm nghĩ, mẹ, mẹ bắt đầu khi nào cũng giả vờ yếu ớt ? Trốn tránh vấn đề không phải như vậy.

Trải qua chuyện vừa rồi, mẹ giả bộ hơi quá.

Nhưng mà, rất nhanh bé phát hiện, Hạ Thần Hi không phải giả trang, cô thật không có tri giác.

Đường Bạch Dạ trúng đạn, mất máu quá nhiều, so với Hạ Thần Hi nghiêm trọng hơn, nhưng mà, anh tỉnh hơn so với Hạ Thần Hi, sự kiên bền tàu có hắc đạo ầu ẩu, đồn cảnh sát sớm đã có người xử lý.

Đường Bạch Dạ cũng làm ghi chép, bọn họ nào dám phiền Đường Bạch Dạ, hướng là đi qua liền đi.

Rất đơn giản.

Hai bên cũng không phải là dễ chọc, bây giờ Trương Phi Hổ thất thế, bọn họ càng không muốn đắc tội Đường Bạch Dạ, cho nên, có thể trốn thật xa liền trốn thật xa.

Đường thị đề xuống tin tức này, cho nên, trong tin tức chỉ là hình ảnh đơn giản hắc đạo giao hỏa, chỉ có thể nói thương tàn so sánh nghiêm trọng, không có dính dáng đến công ty Đường thị, lúc Đường Bạch Dạ tỉnh, Tưởng Tuệ ở trong phòng bệnh của anh.

180. Chương 179: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (3)

Editor: thanh huyền

Mất phiếm hồng, lệ chưa khô.

“Đường, anh rút cuộc tỉnh rồi, em lo lắng gần chết, anh thế nào trúng đạn.” Tưởng Tuệ đỡ anh, nghĩ kêu bác sĩ, Đường Bạch Dạ mím môi, “Em tại sao lại ở chỗ này?”

Đã qua một đêm, ngoài cửa sổ trở nên trắng.

“Anh trúng đạn nằm viện, em đương nhiên phải ở chỗ này chiếu cố(chăm sóc) anh.” Tưởng Tuệ đương nhiên nói, “Anh có thấy không thoải mái ở đâu không? Em đi kêu bác sĩ có được hay không?”

“Không cần!” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói, môi mím chặt xẹt qua một mặt cảm giác mát.

Bến tàu một màn, vô cùng rõ ràng.

Hạ Thần Hi vì sao có thân thủ lợi hại như vậy, Hạ Thiên rút cuộc có phải là con anh hay không, Hạ Thần Hi nói cô mất trí nhớ, rút cuộc là thật hay giả, tất cả bí ẩn, anh muốn biết, đây tốt cùng là chuyện gì xảy ra.

Anh có dự cảm, chân tướng cũng sẽ không hoàn mỹ.

“Đường, anh đang suy nghĩ gì?” Thần sắc của anh lãnh lệ, giống như cô là người trong suốt, trong lòng Tưởng Tuệ một trận hoảng loạn, Đường Bạch Dạ, anh rút cuộc đang suy nghĩ gì, có phải hay không đang suy nghĩ mẹ con bọn họ.

“Em đi về trước đi.” Đường Bạch Dạ nói, nhìn về phía Tưởng Tuệ, xem ra, cô bồi anh một đêm.

“Em muốn ở lại chăm sóc anh, anh bị thương, Đường, đừng đuổi em đi.” Hai mắt Tưởng Tuệ đầm lệ, vô cùng đau lòng, “Anh sao có thể vì người không liên quan đi mạo hiểm, chuyện này em nghe Lâm Nhiên nói, quá mạo hiểm.”

“Hạ Thần Hi cùng con trai cô ta mắc mớ gì tới anh, tại sao muốn đi cứu bọn họ, anh biết thiếu chút nữa anh mất mạng không?”

Ở trong mắt Tưởng Tuệ, Hạ Thần Hi cùng Hạ Thiên chính là một tai họa, chuyên môn phá hư hạnh phúc của cô, cô hận không thể cho bọn họ toàn bộ biến mất, Trương Phi Hổ không có giết bọn họ, thực sự là đáng tiếc.

Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Tưởng Tuệ, nếu bọn họ cùng anh không quan hệ, em cùng anh càng không quan hệ.”

Sắc mặt Tưởng Tuệ trắng nhợt, có chút thẹn quá hóa giận, “Chúng ta sẽ phải kết hôn, em là hôn thê của anh, anh thế nào đánh đồng em cũng bọn họ.”

“Kết hôn?” Ý cười Đường Bạch Dạ lạnh hơn, anh đã nói bao nhiêu lần, hôn lễ này, anh cự tuyệt, là bọn họ tình nguyện tự rước lấy nhục, đã như vậy, anh cũng lười nhiều lời, mặt mặt cũng không phải anh.

“Người Đường gia n, có người đã tới sao?” Đường Bạch Dạ lười cùng cô dây dưa vấn đề kết hôn, trầm giọng hỏi.

Tưởng Tuệ nghĩ nghĩ, cắn cắn môi, “Một mình Phong có qua.”

Ngụ ý, Đường lão cũng không thèm để ý.

Đường Bạch Dạ cười lạnh, ánh mắt càng lệ, Đường lão tới hay không, anh không quan tâm, anh như chết ở bệnh viện, sẽ chỉ làm ông vừa lòng đẹp ý, ông dù cho đến quan tâm, cũng là quan tâm anh lúc nào chết.

“Anh biết, em đi về trước.” Đường Bạch Dạ nói, kéo kim tiêm trên mu bàn tay xuống.

Tưởng Tuệ hô to, “Anh làm cái gì?”

“Đi, anh muốn một mình.” Đường Bạch Dạ nói, khẽ động vết thương trên vai, hơi nhú máu, Tưởng Tuệ cắn môi, cảm thấy vô cùng nan kham, anh bị thương, vì sao không cho cô chăm sóc.

Cô với anh mà nói, cứ như vậy có cũng được mà không có cũng không sao?

Sau khi Tưởng Tuệ rời đi, có một y tá tiến vào, Đường Bạch Dạ hỏi, “Hạ Thần Hi ở phòng bệnh nào?”

“Anh nói vị tiểu thư cũng anh sao? Cô ấy ở trên lầu.” Cô y tá nói.

Lầu trên lầu dưới đều là phòng VIP, sau khi Đường Bạch Dạ đuổi y tá đi rồi, lên lầu, tầng trệt rất ít người, tầng này giống như không có người, mới ra thang máy liền nhìn thấy Hạ bảo bối cầm một bình thủy tiến phòng bệnh.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ mềm nhũn, cũng theo bé đi vào.

“Đường tiên sinh...” Hạ bảo bối mỉm cười cùng anh chào hỏi, “Cháu đang muốn xuống lầu nhìn nhìn ngài, vết thương của ngài thế nào?”

.

181. Chương 180: Hạ Thiên Có Phải Là Con Tôi Hay Không ? (4)

Editor: lãnh lãnh

Bate: thanh huyền

“Không có gì đáng ngại.” Đường Bạch Dạ nói, ánh mắt nhìn về phía Hạ Thần Hi, sắc mặt của cô tái nhợt, cho dù hôn mê, ngũ tạng cũng không được thoải mái, dường như là rất thống khổ, hai hàng lông mày nhíu chặt lại.

Đường Bạch Dạ nghĩ đến chuyện ở bến tàu, phía sau Hạ Thần Hi kinh khủng kia, thuật bắn súng bách phát bách trúng, trong lòng rất kinh ngạc.

Kỹ thuật dùng súng của cô tuyệt đối hơn anh, thân thủ của cô nhanh nhẹn hiếm thấy.

Anh chú ý tới chiêu số của Hạ Thần Hi, phi thường xảo quyết, tinh linh, công lớn hơn thủ, mỗi chiêu đòi mạng, đây là kỹ thuật của sát thủ.

Chỉ có sát thủ, mới có thể không muốn sống, mỗi một chiêu đều muốn lấy mạng đối phương, nhanh nhẹn, sạch sẽ.

Hạ Thần Hi không phải sát thủ, chính là một lính đánh thuê.

Phải, tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường, t hân thủ của cô như vậy, thuật bắn súng, tuyệt đối là người có tiếng tăm lừng lẫy.

Trừ phi cô không phải sống trên đời .

“Mẹ con, rốt cuộc là ai?” Đường Bạch Dạ hỏi Hạ Thiên.

Hạ bảo bối đậm đậm nhất tiếu (vui vẻ) trả lời, “Mẹ là nhân viên của WPL , gọi Hạ Thần Hi, năm nay 25 tuổi, cô ấy là mẹ con.”

“Con hiểu ý của chú.” Đường Dạ Bạch như có điều suy nghĩ nói, vẫy tay, để Hạ bảo bối đến bên cạnh anh.

Hạ bảo bối cũng không cự tuyệt, đi tới, Đường Dạ Bạch vuốt ve mặt bé , trong lòng lan ra một chút gì đó đầy cảm động, nếu bé thực sự là con trai của anh, như vậy thật là tốt.

Bé thông minh lanh lợi , ai cũng thích.

Huống chi, bé lại còn hiểu thuận như vậy .

Hạ bảo bối khôn ngoan đứng trước mắt Đường Bạch Dạ, vốn lúc Đường Bạch Dạ xuất hiện ở bến tàu là ca, giờ lại thành vậy..

Bé thích cha của bé.

“Chú tại sao muốn tới cứu cháu?” Hạ Thiên hỏi.

“Anh ta nói, cháu là con chú.” Đường Bạch Dạ trả lời, ánh mắt thật sâu nhìn Hạ bảo bối, tính toán trên mặt Hạ bảo bối nhìn ra một ít gì.

Hạ bảo bối nhíu mày, mỉm cười, liền hưng trí hỏi, “Đường tiên sinh, chú không xác định con có phải con trai của chú hay không, chú cũng nguyện ý mạo hiểm nguy hiểm tính mạng tới cứu cháu, không phải sao?”

Chính là điều này, cảm động Hạ bảo bối.

Dù cho Đường Bạch Dạ không phải của cha ruột bé , chỉ bằng điểm này, bé cũng ủng hộ anh theo đuổi Hạ Thần Hi.

“Ý cháu là sao?” Đường Bạch Dạ rất thông minh, không có bị Hạ bảo bối cho vào tròng .

Hạ bảo bối lắc đầu, muốn nhiều ưu nhĩ thì có bấy nhiêu ưu nhĩ, “Về điểm này, con không thể không nói, kết quả ngựa đực liền là bi ai như thế a, chính mình có đưa con hay không cũng không biết.”

“Đường tiên sinh, chú làm cho người ta nói chú có cái gì tốt đâu?”

Đường Bạch Dạ lập tức nghiêng răng nghiêng lợi, thật không hổ là hai mẹ con, trong lời nói thật giống nhau như đúc không sai biệt lắm .

“Con rốt cuộc có phải hay không?”

Hạ bảo bối nói, “Chú muốn hỏi mẹ con.”

Mẹ nói phải, chính là phải, mẹ nói không phải, thì là không phải .

Hạ bảo bối sẽ không làm trái ý Hạ Thần Hi , chỉ cần Hạ Thần Hi không muốn, bé sẽ không tiếp nhận Đường Bạch Dạ, cho dù bé thực sự rất thích Đường Bạch Dạ , thích đến rất muốn gọi một tiếng cha.

“Mẹ con nói, không nhớ việc trước kia.” Đường Bạch Dạ nói, lạnh lùng hừ một tiếng, “Chú có lý do hoài nghi, cô ấy chính là đang mượn cớ.”

Hạ bảo bối nhàn nhạt nói, “Đây không phải là mượn cớ, mẹ con đích xác không nhớ việc trước kia, cho nên, con có phải con trai chú hay không, chỉ sợ rằng quả thật là không ai biết.”

Đường Bạch Dạ neho mắt lại, nhìn Hạ Thiên, “Đã như vậy, chúng ta sao không làm giám định ADN một lần, so với ký ức của cô ấy , ký ức của chú, chú càng tin khoa học.”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ kiếp, anh thế nào quên khoa học kỹ thuật vừa nói này.

Thật muốn làm giám định ADN, tất cả đều hiểu .

182. Chương 181: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không ? (5)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

“Cháu cự tuyệt.” Hạ bảo bối nói, làm giám định ADN, mẹ bé nhất định không đồng ý.

Chỉ cần mẹ không đồng ý , bé cũng sẽ không làm.

Đường Bạch Dạ giả vờ kinh ngạc nói, “Chú không biết cháu có phải con chú hay không, Hạ Thần Hi lại mất trí nhớ , bây giờ có người nói cháu là con chú, chú cũng cảm thấy cháu tám chín phần là con chú, làm giám định là cách làm nhanh nhất .”

Ai cũng đừng nói nhảm, dùng số liệu nói chuyện.

Đây là tác phong trước sau như một của Đường Bạch Dạ .

Hạ bảo bối bị Đường Bạch Dạ chặn một câu nói nên nói không nên lời, Đường Bạch Dạ nói toàn bộ đều có lý, bé không có lý do gì phản bác, Đường Bạch Dạ nhìn nỗi khổ của Hạ Thiên, “Cháu không muốn làm giám định, trừ phi cháu biết ai là cha của cháu.”

Hạ bảo bối trong lòng kêu rên, cha a, người thực sự là quá giáo hoạt .

Vậy mà lời nói khách sáo.

Quá giáo hoạt, quá giáo hoạt .

“Nếu như giám định, cháu không phải con của chú thì sao?” Hạ bảo bối dù bạn vẫn ung dung hỏi Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ nói, “Không phải cũng không phải là.”

“Làm như giỡn vậy?”

Đường Bạch Dạ hừ một tiếng, anh nhìn Hạ Thiên, chậm rãi nói, “Chú đây nói thật cho cháu biết, đời này chú không tính có con, chú ghét con cái. Cho nên, chú chưa bao giờ mong có đứa nhỏ.”

“Cháu có phải con chú hay không, chú muốn biết sự thật nếu như phải, thì tốt, chú cảm thấy cháu làm con chú không không sao.” (ed: nghe có vẻ miễn cưỡng ha)

“Nếu như không phải, chú cũng không tổn thất, không phải sao?”

Đường Bạch Dạ người này, muốn cũng muốn rõ ràng, không muốn cũng không cần rõ ràng.

Hạ bảo bối nghe thấy một câu không mong đợi đứa nhỏ, đột nhiên cảm thấy một chút thương tâm bản trứng trái tim nhỏ của bé, nhin không được lộ ra chút ủy khuất , bé quả nhiên là không được cha chờ mong , () .

“Cháu nguyện ý nói cho chú biết chân tướng sao?” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ bảo bối mím môi, nghĩ nghĩ, có chút buồn rầu nói, “Cháu rất nguyện ý nói cho chú chân tướng, đáng tiếc, cháu không biết.”

“Đi, chúng ta lập tức đi làm giám định.” Đường Bạch Dạ cười đến quần ma loạn vũ(*tra google cho huyền nha), yêu nghiệt tái sinh.

“Cười nhạo.” Hạ bảo bối hừ lạnh, khí phách văng khắp nơi, “Tùy tiện có một người nghĩ cháu là con của họ, kéo con đi làm giám định thì nhất định con phải đi sao?”

“Lão tử rất rụt rè, rất quý.”

“Cháu cũng không phải là người tùy tiện như vậy.”

Đường Bạch Dạ, “...”

Tiểu tử, lời này thế nào nghe ra có chút khó nghe.

Hạ bảo bối cũng cảm giác mình kiêu ngạo, lặng yên nghiêng đầu qua một bên, nắm tay, bé phải làm thân sĩ, phải làm bá vương, tuyệt đối không thích đáng yêu nghiệt, không kiêu ngạo.

Đường Bạch Dạ dở khóc dở cười nhìn mặt đứa nhỏ, trong lòng mềm đi, giống như một cái lông vũ xẹt qua, cảm giác thật ấm áp.

Nếu thật là con của mình, thật tốt a.

Đường Bạch Dạ nhớ tới một đàn xe Ferrari chống đạn, neho ánh mắt lại, cười đến thân thiện như đại sứ hòa bình, “Hạ bảo bối, cháu rốt cuộc là ai, vì sao bọn họ phải bảo vệ cháu, bọn họ là ai?”

Hạ bảo bối biết tránh không khỏi vấn đề này, nếu là nói cho Đường Bạch Dạ, bé là vương bài lính đánh thuê, cha bé có thể lập tức để bé bỏ lại hay không, giết người diệt khẩu a, đây là rất có thể xảy ra.

Dù sao, bọn họ là đối thủ một mất một còn a.

Đường môn, vương bài lính đánh thuê cùng tập đoàn Hỏa Vân, ba chân thể chân vạc, coi đối phương như cái đinh trong mắt, nhiều năm xưa nay vẫn như vậy.

Hạ bảo bối lộ ra rụt rè, ngượng ngùng tươi cười, như một khuê nữ, Đường Bạch Dạ hung hăng trợn mắt, đứa nhỏ này lộ ra nụ cười như thế, thế nào cảm thấy có chút quý dị.

“Bảo bối chúng ta người gặp người yêu, hoa gặp hoa nở, thật là nhiều người cướp về nhà bao dưỡng, cho nên, Đường tiên sinh, ngài hiểu đi.”

.

183. Chương 182: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không?(6)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Đường Bạch Dạ giữ vững thần kinh lại một lần nữa.

Hạ bảo bối vui tươi hơn hở, Đường Bạch Dạ có dự cảm chính mình có một vấn đề không đáp án, nhưng anh chịu đựng, vẫn như cũ hỏi, “Mẹ cháu đâu, lại là chuyện gì xảy ra, thế nào đột nhiên theo tiểu bạch thỏ hóa thân thành đầu sĩ?”

Về mặt Hạ bảo bối thật nghiêm túc, trầm giọng nói, “Đường tiên sinh, tin cháu, cháu so với chú càng muốn biết, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.”

“Cháu cảm thấy, mẹ bị người cuốn vào chuyện này.”

Phía trước một câu là rất nghiêm túc, phía sau một câu kia chẳng ra cái gì cả.

Đường Bạch Dạ nhìn bé, Hạ bảo bối đột nhiên nhớ tới thầy giáo của mình đã ở bệnh viện, “Đường tiên sinh, chú giúp cháu để ý mẹ một chút, cháu đi xem thầy giáo.”

Bé nói, nhanh như chớp đã không thấy.

Hạ bảo bối đi ra phòng bệnh, như có điều suy nghĩ, mẹ bé vì sao đột nhiên biến thân thành đầu sủ, thực sự là một vấn đề.

Trước đây chưa bao giờ gặp qua loại tình huống này, dù cho bọn họ ở nước Mỹ lúc gặp cướp, thiếu chút nữa bị người khác đánh chết, bé cũng chưa thấy được mẹ bé biến thân thành đầu sủ.

Bé nhớ tới lúc bọn họ đi sân chơi, Hạ Thần Hi bách phát bách trúng.

Bé nhớ tới ví da của Tiêu Tề có ảnh chụp.

Bé nhớ tới Chồn Đen.

Sẽ liên lạc lại với mẹ bé ở bến tàu kia không người địch nổi.

Hạ bảo bối trong lòng căng thẳng, đột nhiên nắm tay, bối cảnh là một mảnh hỏa diễm, nếu như theo bé suy đoán là thật, mẹ chính là Chồn Đen, vậy quá đặc sắc.

“Thế giới này quá rối loạn, quá không hài hòa.”

Cha bé là môn chủ Đường môn, bé là người lãnh đạo vương bài lính đánh thuê, mẹ bé là người lãnh đạo tập đoàn Hảo Vân, sát thủ giỏi nhất.

Ba tổ chức lớn này tám năm nay càng tranh đấu đến người chết ta sống, nếu bọn họ là người một nhà, hóa ra lại là một loạn tự được.

Nhớ năm đó, Đường môn bị người khác công kích, nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, bọn họ cũng làm không ít, Đường Bạch Dạ hận nghiêng răng nghiêng lợi vương bài lính đánh thuê.

Hạ bảo bối lệ rơi đầy mặt.

..

Bản Kiệt Minh bị thương không nặng lắm, không có nguy hiểm tính mạng, về chuyện của Hạ bảo bối, anh cũng không có hỏi nhiều, Hạ bảo bối cũng rất cảm kích, thời đại này, người hiểu chuyện thật tình không nhiều a.

Hai người trò chuyện một hồi, Hạ bảo bối trở lại.

Hạ Thần Hi khi tỉnh lại, trong phòng sáng sủa, ánh sáng quét một phòng, ảm áp đến cực điểm, Hạ Thần Hi có một chút hoảng hốt, trong lúc nhất thời không biết mình ở chỗ nào. Cô vừa quay đầu liền nhìn thấy Đường Bạch Dạ.

Sau tám giờ ánh sáng rất tươi đẹp, chiếu vào trên người Đường Bạch Dạ, anh ta mặc một bộ quần áo bệnh nhân, sắc mặt tái nhợt, trạng thái cũng không khá lắm, Hạ Thần Hi mờ mịt nghĩ, anh ta làm sao vậy?

“Tỉnh?” Đường Bạch Dạ thanh âm nhàn nhạt, không có gì dao động.

Đường Bạch Dạ chống thân thể đi đến, “Cô tại sao ở bệnh viện?”

Đột nhiên, cô mở to mắt, sắc mặt tái nhợt, “Bảo bối đâu? Bảo bối của tôi đâu?”

“Bé rất tốt, không có việc gì.” Đường Bạch Dạ nói, ánh mắt thâm trầm nhìn cô, Hạ Thần Hi thở phào nhẹ nhõm, hiển nhiên là yên tâm, Hạ Thần Hi không có việc gì, cô cả người cảm thấy nhẹ nhõm.

“Cô bị đạn bắn, không có sao chứ?” Đường Bạch Dạ hỏi.

“Không có việc gì.”

Hạ Thần Hi gạt đầu, mọi người đều bình an vô sự, vậy là tốt nhất, chết sống Trương Phi Hổ, cô mới mặc kệ.

Vừa nghĩ tới Hạ bảo bối bị treo cao như vậy, khả năng còn bị thương, Hạ Thần Hi liền cảm thấy trái tim giống như bị người nắm chặt, vô cùng không thoải mái.

Chỉ là, Đường Bạch Dạ thể nào vẻ mặt như bị táo bón .

Cứ như ai thiếu nợ anh ta vậy.

Phải, mẹ con bọn họ đích xác thiếu anh, anh mất hứng là đương nhiên , dù sao không ai trúng đạn, còn là vẻ mặt cao hứng đi .

.

định cho mọi người bất ngờ lớn cơ nhưng bận bên nhà cũ nên chỉ có bất ngờ nhỏ thôi

184. Chương 183: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không?(7)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

“Hạ Thần Hi, cô có muốn nói với tôi cái gì không ?” Đường Bạch Dạ nghiêm nghị hỏi, thanh âm giống như là một chữ theo kê rằng theo phát ra ngoài, người phụ nữ này, thể nào làm như không có việc gì .

“Tôi hẳn là có cái gì muốn nói với anh sao?” Hạ Thần Hi rất mờ mịt.

“Hạ Thiên có phải con tôi hay không ?”

Hạ Thần Hi rất kỳ quái nhìn anh ta, “Tôi đã nói với anh , tôi mất trí nhớ , không nhớ, anh thể nào còn hỏi?”

Đường Bạch Dạ cố nén không đi lên, đột nhiên lạnh lùng cười, “Vậy tôi cùng Hạ bảo bối làm giám định ADN, cô cũng không quan tâm, phải không?”

Hạ Thần Hi trong lòng chột dạ, cô đương nhiên quan tâm.

Trong lòng cô do dự, luẩn quẩn, có muốn hay không nói cho Đường Bạch Dạ ?

Thực sự là một vấn đề rất luẩn quẩn .

“Thôi, tôi không nói với cô về chuyện Hạ bảo bối nữa, kỹ thuật bắn súng của cô rất tốt, thân thủ cũng tốt, đây cũng là chuyện gì xảy ra?” Đường Bạch Dạ hỏi, người phụ nữ này giống như một điều bí ẩn, cô có rất nhiều mặt, chờ người khai phá.

Cô vì sao lại có thể mạnh mẽ như thế , Đường Bạch Dạ rất tò mò.

Hạ Thần Hi không hiểu ra sao, mờ mịt hỏi Đường Bạch Dạ, “Cái gì thuật bắn súng, cái gì thân thủ, anh đang nói cái gì? Tôi nổ súng sao?”

Đường Bạch Dạ , “... Hạ Thần Hi, cô nói đùa cũng phải có giới hạn có được không?”

Đường tiên sinh giận.

Hạ Thần Hi bưng đầu, nhin không được oán giận, “Đường tiên sinh, đầu tôi rất đau, cầu xin anh không cần kêu to như vậy , không lẽ phép.”

Đường Bạch Dạ một hơi lại thiếu chút đi lên, anh cố gắng tự chủ mới không có tiến lên, hung hăng bóp chết cô, anh muốn kêu to hơn, anh không lẽ phép?

Dựa vào cái gì mà muốn lẽ phép.

Đường Bạch Dạ đột nhiên cười yêu nghiệt, cười đến quần ma loạn vũ (*), ngồi vào giường bệnh, bản năng Hạ Thần Hi nói cho cô biết, nguy hiểm, người này nguy hiểm, phải rời xa, Đường Bạch Dạ đầy đủ phát hiện mình lẽ phép.

Ôn nhu đến cực điểm, nhẹ giọng nói nhỏ, “Hạ tiểu thư, nhìn mặt tôi xem, cô cảm thấy tôi mạo phạm sao? Nếu như cô cảm thấy có mạo phạm, vậy cầu xin cô nói cho tôi biết đi.”

Nói xong, Đường tiên sinh tặng kèm một nụ cười ngọt ngào.

Hạ Thần Hi quen Đường Bạch Dạ mưa nắng thất thường cùng yêu nghiệt, đột nhiên bị anh ta cười như thế, một trận rét run, “Muốn tôi nói cho anh cái gì?”

Mặt Đường Bạch Dạ đầy vạch đen.

Đột nhiên, ánh mắt chợt lóe, nhớ tới sân chơi một màn kia, anh thấp thỏm bất an hỏi, “Cô không nhớ ở bến tàu đã xảy ra chuyện gì sao?”

“Tôi nhớ a.” Hạ Thần Hi nói, “Chúng ta đi cứu bảo bối, Trương Phi Hổ đánh anh bị thương, sau đó tôi xông tới... A, chẳng lẽ anh ta dùng một ống tuýp đem tôi đánh ngất xỉu, cho nên một mình anh đơn thương độc mã đem mẹ con chúng tôi cứu trở về?”

Đường Bạch Dạ, “...”

Anh nhìn Hạ Thần Hi với ánh mắt như nhìn một quái vật, Hạ Thần Hi nhìn ánh mắt của anh ta như nhìn thấy điều ngu ngốc, hai người tư duy rất hiển nhiên không cùng một điều, cho nên, Hạ tiểu thư khinh bỉ Đường tiên sinh, Đường tiên sinh khinh bỉ Hạ tiểu thư.

Đường Bạch Dạ cụt hứng thở dài, thất bại cực kỳ.

Hạ Thần Hi lại quên mất.

Cái gì cũng quên mất không còn một mảnh.

Đây đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Hạ Thần Hi thấy anh thất bại như thế, cô cũng rất mờ mịt, cô có phải hay không quên mất cái gì?

Cô không biết, chỉ là của ký ức cô đích xác dừng lại ở lúc Đường Bạch Dạ bị đánh trong nháy mắt đó, cái khác toàn không nhớ rõ.

Hạ tiểu thư không khỏi cảm thấy tiếc hận, cô vậy mà không thấy được Đường tiên sinh oai hùng.

Thật là đáng tiếc, thật là đáng tiếc.

Hạ bảo bối ở cửa cũng nghe được, mẹ bé cái gì cũng không nhớ rõ.

Ai, đây là chuyện tốt, hay là chuyện xấu a.

185. Chương 184: Hạ Thiên Có Phải Con Tôi Hay Không? (8)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Bé đem Tiêu Tề đuổi đi Mexico quả nhiên là lựa chọn chính xác, nếu Tiêu Tề tiếp tục ở lại thành phố S, thật không biết lại xảy ra chuyện gì, bây giờ vừa lúc, Tiêu Tề đi rồi, đến nỗi mẹ bé có phải Chồn Đen hay không.

Bé không quan tâm, là Chồn Đen thì thế nào, cũng là mẹ ruột của bé.

Hạ Thiên đẩy cửa tiến vào, Hạ Thần Hi nhìn qua, mở tay ôm ấp, Hạ bảo bối bò lên trên giường bệnh, nhào tới trong ngực mẹ, một loại tình cảm tràn ngập ở trong lòng Hạ Thần Hi .

Cô cả đời này, giống như mất đi so với lấy được nhiều.

Cho nên, luôn luôn tiếc nuối, luôn luôn rất quý trọng những gì mình nắm giữ trong tay.

“Mẹ lo lắng cho con chết đi được.” Hạ Thần Hi hôn một cái hai má Hạ bảo bối , lại xoa xoa, thật là thoải mái, làn da đứa nhỏ thật tốt, lại mịn lại mềm, “Không có việc gì là được, không có việc gì là được.”

Hạ bảo bối cười híp mắt, bé có cha mẹ mạnh mẽ như thế , sao có thể có chuyện gì được.

Đường Bạch Dạ ở một bên nhìn mẹ con bọn họ thân mật như vậy , có cảm giác như bị vứt bỏ .

“Hạ Thần Hi, cô vẫn chưa trả lời vấn đề của tôi, tôi muốn cùng Hạ Thiên làm giám định ADN.” Cô đã quên chuyện ở bến tàu, anh cũng không hỏi được cái gì, không quan hệ, chuyện của Hạ bảo bối , anh một bước cũng không nhường.

Hạ Thần Hi tính tình cổ quái, đầu óc xoay chuyển đặc biệt mau, cô nói, “Tôi không phản đối, tôi giáo dục bảo bối từ nhỏ, chuyện của mình muốn chính mình quyết định, đây là chuyện giữa anh cùng bảo bối, chỉ cần bảo bối đồng ý, tùy tiện hai người.”

Hạ bảo bối trong lòng oán thầm, mẹ a, người quá giả dối .

Đã đem cha đá cho bé.

Bé không nên cùng cha giao tiếp .

Đường Bạch Dạ giống như cũng không ngờ Hạ Thần Hi sáng khoái như vậy, ngẩn người, chờ Hạ Thiên cự tuyệt , Đường Bạch Dạ cuối cùng cũng biết mẹ con người này rốt cuộc rất ăn ý, anh tức giận đến nghiến răng nghiến lợi...

Đột nhiên, anh lộ ra vẻ mặt rất ủy khuất .

Hạ bảo bối cùng Hạ Thần Hi nhìn nhau, Đường Bạch Dạ lộ ra vẻ mặt ủy khuất , trừ phi thiên hạ đại loạn.

Tuyệt đối có lừa gạt.

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối vô cùng cảnh giác nhìn anh.

Đường Bạch Dạ nói, “Thần Hi, Hạ bảo bối, tôi mạo hiểm nguy hiểm tính mạng đến bến tàu cứu người, bị Trương Phi Hổ đánh thương, lại bị người ẩu đả, tôi cả đời này, chưa từng bị ma-cà-bông nhục nhã.”

“Các người cho là nếu không phải tôi đây cam tâm tình nguyện có thể có người đánh tôi sao?”

“Trương Phi Hổ nghĩ nhục nhã tôi, chậm rãi dẫn vật tôi, cho nên bắn trúng vai tôi, không bắn trúng trái tim, nếu là anh ta bắn trúng, đạn bắn trúng trái tim của tôi, tôi liền chết.”

“Bảo bối, chú là vì cháu mà chết.”

“Thần Hi, tôi là vì cứu đứa nhỏ, mới có thể đánh không đánh trả, thiếu chút nữa không có mạng, chẳng lẽ, tôi ngay cả quyền muốn biết sự thật cũng không có sao?”

“Các người tại sao có thể đối xử với tôi tàn nhẫn như vậy .”

“Huống chi, tôi đem mẹ con các người an toàn trở về, các người tại sao có thể nhẫn tâm đối xử với ân nhân cứu mạng hai người như vậy .”

Đường Bạch Dạ nói xong ủy khuất đến cực điểm, bị thương khổ sở, chỉ thiếu chút nữa rơi lệ đi, vẻ mặt kia muốn nhiều thê thảm thì có nhiều thê thảm, muốn nhiều ủy khuất sẽ có nhiều ủy khuất, như là muốn toàn thể giới xin lỗi anh.

Hạ Thần Hi vẻ mặt quần quýt, Đường tổng, anh đột nhiên đi đường bị tình tuyến (ý là nhắc tới tình cảm), thực sự là làm người khác không quen a .

Hạ bảo bối thăm nghĩ, cha, cha thật không biết xấu hổ, loại phương pháp cũng có thể dùng, khinh bỉ người, khinh bỉ người, thật sâu khinh bỉ người.

“Thần Hi...” Đường Bạch Dạ một tiếng Thần Hi làm cho trời đất luân chuyển, làm cho nhu tình muôn vàn, Hạ Thần Hi nổi da gà, run lên, dự đoán có thể rút xuống đầy đất một trận da gà.

186. Chương 185: Máu Mủ Tình Thâm (1)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Hạ Thần Hi đương nhiên cũng nhìn ra được, Đường Bạch Dạ là dùng khổ nhục kế.

Khổ nhục kế này là quá rõ ràng.

Mặc dù như vậy, anh ta nói là sự thực a.

Anh ta lấy mạng mình cứu Hạ bảo bối.

Đường Bạch Dạ là ai, giết chóc quả quyết, người qua đường chết ở trước mắt, mắt cũng chớp, người khác tùy tiện bắt cóc một đứa nhỏ nói là con của anh ta, bắt anh một mình đi chịu chết, dự đoán anh ta nói ra mấy từ.

Người kia tùy tiện, giết chết con tôi đi.

Anh không thể mặc kệ loại chuyện này, đơn giản là vì Hạ Thiên, Đường Bạch Dạ thực sự một mình đi, không có bảo thêm người, thật là lấy mạng mình đi đổi bảo bối của cô, anh bị đánh thương, lại bị vây đánh.

Bị đánh thê thảm như vậy, nhưng anh cũng không đánh trả.

Đơn giản là bảo bối ở trong tay bọn họ.

Bây giờ, bọn họ đều bình an, Hạ Thần Hi nghĩ, chính mình qua cầu rút ván, thực sự quá không phải.

Là có điểm tàn nhẫn.

Chẳng cần biết anh diễn kịch, cô cũng cảm thấy có chút tàn nhẫn.

“Được rồi, làm liền làm đi.” Hạ bảo bối nói, xem như là đồng ý.

Hạ Thần Hi trợn tròn mắt, cháu trai bảo bối, cháu làm phản.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ sáng ngời, “Cháu đồng ý?”

“Phải.”

“Kia đi thôi.” Đường Bạch Dạ thay đổi biểu tình trên mặt, nào có cái gì ủy khuất, nào có cái gì bị thương, lại khôi phục mặt lạnh bức người Đường đại thiếu bình thường.

Đường đại thiếu làm việc, thích tốc chiến tốc thắng.

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ bảo bối, “...”

Mẹ con bọn họ, Đường Bạch Dạ anh thay đổi sắc mặt cũng quá nhanh đi, tốt xấu trong chớp mắt a.

“Đường Bạch Dạ, mặc kệ kết quả thế nào, bé đều là con tôi.”

“Lời vô ích.” Đường Bạch Dạ khinh bỉ Hạ Thần Hi, “Không có cô có thể có con sao? Không phải con trai của cô chẳng lẽ bé theo đá chui ra.”

Hai người hiển nhiên ông nói gà bà nói vịt.

Như vậy đầy đủ biểu cảm.

Đường tiên sinh là tên cướp.

Tên cướp logic không cần giải thích.

Hạ bảo bối cười, theo Đường Bạch Dạ cùng đi làm giám định ADN.

Hạ Thiên đáp ứng làm một lần giám định ADN là bởi vì, Hạ Thần Hi thực sự quên, bé có phải con của Đường Bạch Dạ hay không, chỉ bằng kia một đoạn VCR (video truyền hình đó) cùng tướng mạo của bé, đích xác tám chín mười đúng rồi.

Nhưng mà, làm một lần giám định, thứ nhất, xác định sự thực, ai cũng an tâm. Thứ hai, Hạ Thần Hi có chuyện gì cũng có thể toàn bộ giao cho mất trí nhớ, Đường Bạch Dạ muốn hỏi cái gì, Hạ Thần Hi có thể nói, tôi mất trí nhớ, không nhớ.

Logic Hạ bảo bối cũng rất mạnh, bé cảm giác mình rất tri kỷ, đều vì bọn họ suy nghĩ.

Đều cho bọn họ có một đường lui.

Giám định ADN làm tốt, bình thường một tuần mới có thể lấy kết quả, dù cho Đường Bạch Dạ thật cường hãn, tạo áp lực cho bệnh viện nhanh nhất cũng phải ba ngày.

Hạ Thần Hi không có chuyện gì, không cần ở bệnh viện quan sát, cùng ngày sẽ làm thủ tục xuất viện, Đường Bạch Dạ cùng Hạ bảo bối làm xong giám định ADN trở về, ngồi ở một bên nhìn Hạ Thần Hi thu dọn đồ đạc.

Như có điều suy nghĩ.

Hạ Thần Hi rốt cuộc là thật quên rồi sao?

Mặc kệ thật giả, không thể nào cãi lại.

Tiết Giai Vân gọi điện thoại hỏi cô thế nào không đi làm, Hạ Thần Hi tìm một cái lý do nói không thoải mái, Đường Bạch Dạ cho cô lý do giả, mọi người cũng không có sinh nghi, Lâm Nhiên không có đem chuyện này nói cho Tiết Giai Vân.

Hạ bảo bối cùng Hạ Thần Hi sau khi trở về, Đường Bạch Dạ trở lại phòng bệnh chính mình, xem báo mới biết Hạ bảo bối cùng Bản Kiệt Minh kia có một trận chiến, mặc dù là cái bóng mơ hồ, nhưng anh biết là Hạ bảo bối.

Khóe môi Đường Bạch Dạ co rút.

Hạ Thần Hi đã là một điều bí ẩn, Hạ bảo bối càng bí ẩn.

Hai mẹ con này, trên người có quá nhiều chuyện bí ẩn, xem ra thân phận họ không đơn giản, thế nào nhìn đều giống như là vương tử hắc đạo cải trang vì hành.

.

187. Chương 186: Máu Mủ Tình Thâm (2)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Anh nhất định phải tra rõ quan hệ trong này.

Hạ bảo bối vẫn ở bệnh viện không về nhà, trở lại chuyện thứ nhất chính là mở máy vi tính, cục giao thông đem bé và Bản Kiệt Minh ghi lại toàn bộ cắt bỏ, cách một buổi tối, cục công an bên kia từng có sao lưu.

Hạ bảo bối làm sao sẽ cắt bỏ đi .

Làm tốt việc này, bé lấy di động Trương Phi Hổ ra, tra trò chuyện của anh ta ghi lại .

Trương Phi Hổ chết, bé chỉ có thể ghi lại cuộc nói chuyện của anh ta .

Lại nói tiếp cũng là tà môn.

Hôm qua một trận chiến ở bến tàu, sau khi người vương bài lính đánh thuê đến, không bao lâu còi báo động cũng vang lên, Liễu An cùng Lý Hổ chờ người dẫn bé cùng Hạ Thần Hi đi trước, lưu lại Đường Dạ Bạch xử lý, Trương Phi Hổ đương nhiên bị mang đến đồn cảnh sát.

Tà môn chính là, anh ta vừa tới đồn cảnh sát, vừa mới vào phòng khẩu cung, người liền chết .

Nguyên nhân cái chết là trúng độc mà chết.

Mười phần ly kỳ.

Hạ bảo bối kết luận, Trương Phi Hổ nhất định là bị người diệt khẩu.

Cũng may, bé có di động của Trương Phi Hổ .

Trên điện thoại di động có dãy số, Hạ bảo bối dựa theo trình tự tra, có mấy số là người của Trương Phi Hổ gọi, chưa đủ căn cứ, khả nghi là một dãy số gọi hai lần, là cùng một số, là tình nghi nhất.

Một là trước khi bé bị cóc gọi, một là sau khi bé bị bắt cóc gọi.

Hạ bảo bối lạnh lùng cười, bắt đầu tra dãy số này.

Cái dãy số tra rất mất công, bởi vì là mua quán ven đường, Hạ bảo bối không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, bấm dãy số này, bé dùng di động khác, đối phương nhận.

“Anh là ai?”

Hạ bảo bối dùng biến giọng nói, “Tôi tìm Trương tiên sinh.”

“Xin lỗi,cậu gọi lộn số.”

“Không đúng, anh xác định đây không phải là số của Trương tiên sinh sao? Tôi gọi hai lần đúng rồi , đều là dãy số này .”

“Cậu gọi lộn số.”

“Không đúng, không đúng...”

Đối phương cúp điện thoại, Hạ bảo bối một bên cùng anh ta nói lời vô ích đồng thời một bên tra tín hiệu, chờ đủ thời gian, tín hiệu đã điều tra ra, Hạ bảo bối kinh ngạc nhú mày, đột nhiên lạnh lùng cười...

“Cha a, cha thật cuộc có nhiều người oán a.”

Hạ Thần Hi trở về, ngủ một giấc, thẳng đến chạng vạng mới tỉnh lại, lo lắng hỏi, “Bảo bối, mấy ngày nay, con không đi học, vậy ở nhà đi, miễn cho lại có người xấu đến tìm con.”

Hạ Thần Hi thật sâu cảm giác, bảo bối lợi hại hơn nữa, cũng là một đứa nhỏ, người khác cảm sủng ổng, bảo bối làm sao bây giờ, chỉ có thể bị thương.

“Mẹ, không cần lo lắng, bảo bối không có việc gì.” Hạ bảo bối nói, thoát nhìn rất tự tin, “Những chuyện tương tự, sẽ không phát sinh lại , dự đoán bọn họ cũng không có lá gan này .”

Hạ Thần Hi nhú mày, Hạ bảo bối ôm lấy cánh tay của cô, “Mẹ, nghe con.”

“Được rồi, những chuyện tương tự mà xảy ra, con nhất định sẽ chết.”

Hạ bảo bối cười mỉm, bộ dáng mười phần mê người, “Mẹ, chuyện đã qua, mẹ còn là không nhớ ra được sao?”

“Không có!” Hạ Thần Hi quyết đoán nói, “Thế nào đột nhiên hỏi vấn đề này.”

“Con là hiếu kỳ, cho nên hỏi một câu.” Hạ bảo bối nói, “Nghĩ không ra liền nghĩ không ra đi, quá khờ gì gì đó, cũng làm cho nó biến mất đi.”

“...” Hạ Thần Hi nghi ngờ nhìn con trai, bé hình như có chuyện gì gặt cô.

“Đường tiên sinh ở việnj nhiều ngày, con có thể đi thăm không?”

“Đương nhiên!” Hạ Thần Hi nói, “Dù sao anh ta vì con ra sống vào chết, bị thương là vì con a.”

Đường Bạch Dạ tình nguyện một mình bến tàu, người nào cũng không mang, cũng không báo cảnh sát, cứ như vậy một mình đi, đem mạng của anh ta đến trao đổi mạng của Hạ bảo bối, đáy lòng Hạ Thần Hi đã nhận định, anh ta là cha của Hạ bảo bối .

Cô không hề bài xích bọn họ thân thiết, cũng không ngăn trở bọn họ thân thiết nữa.

Tình cảm cha con là ngăn không được .

Hạ bảo bối vỗ tay một cái, “Ngày mai nấu canh đầu cá .”

188. Chương 187: Máu Mủ Tình Thâm (3)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

“Bảo bối, con thật tri kỷ, biết mẹ muốn uống canh đầu cá .” Hạ Thần Hi ở trên mặt bé chọt một cái, mười phần cảm thấy mỹ mãn.

Hạ bảo bối hai má hồng hồng , thanh âm nhẹ nhàng chậm chạp, “Mẹ, con tính toán nấu canh đầu cá cho cha uống a.”

Hạ Thần Hi giận, chỉ vào Hạ Thiên bảo bối, “Oa, mẹ biết con làm phản , mẹ bị con vứt bỏ .”

Hạ Thiên một trăm lẻ tám lần trấn an Hạ Thần Hi, nắm tay, kiên định nói, “Mẹ, con yêu nhất chính là mẹ, con không cưới vợ cũng sẽ không không muốn mẹ , ngoan nga.”

“Hạ Thiên, mười tám năm sau, con tốt nhất còn có thể nhớ kỹ những lời này.” Hạ Thần Hi hừ một tiếng.

Hạ bảo bối le lưỡi, đáng yêu gãi gãi đầu, “Kia vợ của con, trái ôm phải ấp thật tốt.”

Hạ Thần Hi châm chọc, “Con quả nhiên là giống Đường Bạch Dạ.”

Hạ bảo bối cười ha ha, nghiên cứu sách dạy nấu ăn, chuẩn bị ngày mai làm canh đầu cá thơm ngào ngạt mang cho Đường Bạch Dạ uống.

Nhà cũ Đường gia, Đường lão giận dữ.

Trương Phi Hổ vậy mà thất thủ .

Quá đáng hận.

Này thật ngu ngốc.

Ông vốn định lợi dụng đứa nhỏ, chế phục Đường Bạch Dạ, nếu là có thể giết bọn họ, xong hết mọi chuyện tốt nhất, ai biết vậy mà ra sự việc này , ông thậm chí không biết bến tàu xảy ra chuyện gì.

Ông chọn Phi Hổ đứng sau, Trương Phi Hổ vẫn tùy thời mà động thủ, thế lực của anh ta không nhỏ, thủ hạ trung thành và người tận tâm cũng nhiều, nửa năm này, anh ta một bên mưu đồ lần nữa khôi phục thế lực Phi Hổ môn , một bên mưu đồ giết Đường Bạch Dạ .

Vì thế, anh lung lạc rất nhiều sát thủ, chính là chờ Đường Bạch Dạ có nhược điểm, giết Đường Bạch Dạ .

Những sát thủ đó đều là thân thủ tốt, mỗi người thân thủ bất phàm, Trương Phi Hổ có người bắn tỉa, có tay đột kích, lại có sát thủ, vì sao có đứa nhỏ uy hiếp Đường Bạch Dạ , nhiều người như vậy vây quanh Đường Bạch Dạ , lại vẫn để anh ta đem đứa nhỏ mang về.

Anh ta chỉ là bị đạn bắn, không có chút nào đáng ngại.

Quả thực quá tức giận .

Ông sợ Trương Phi Hổ để lộ bí mật, cho nên phái người giết anh ta, Đường lão ở thành phố S nhiều năm, đồn cảnh sát tự có người của ông, thả anh ta và Tưởng gia, quan hệ Triệu gia cũng không cạn, diệt một người rất đơn giản.

Xem ra, ông phải một lần nữa nghĩ biện pháp.

Nghĩ một vô vạn biện pháp, diệt trừ Đường Bạch Dạ cùng con trai của anh ta.

Đường phu nhân nói, “Lão gia, chúng ta có nên đi xem cậu cả.”

“Không chết được, nhìn cái gì vậy.” Đường lão lên tiếng nói, không quan tâm, nếu là Đường Bạch Dạ chết , dự đoán ông sẽ đi gặp.

Đường phu nhân xưa nay yên tĩnh, không gây sự, thấy Đường lão nói như thế, cũng không dám nói cái gì.

“Thành Nam đâu?”

“Cậu hai đi đánh gôn .” Đường phu nhân nói.

Đường lão tức giận, “Này không làm cái gì, chỉ biết ăn uống vui đùa, đem nó gọi trở về, Đường Bạch Dạ trong lúc bị thương , nó tạm thời giữ chức tổng giám đốc .”

Đường phu nhân tìm quản gia đi kêu Đường Thành Nam trở về, Đường lão nghĩ nghĩ, “Chúng ta đi bệnh viện một chuyến.”

Đường phu nhân vừa nghe, vội vàng vàng vàng cho người đi chuẩn bị.

Đường lão trong lòng không vui, con trai, Đường Bạch Dạ thành dụng cụ, vậy mà chính mình mở thể lực hắc đạo , thành lập Đường môn, đây cũng là nguyên nhân Đường lão vẫn rất kiêng dè Đường Bạch Dạ, không dám động Đường Bạch Dạ , chỉ có thể mượn đao giết người.

Đường Thành Nam là điển hình cậu hai nhà giàu, nhị thế tổ (ăn chơi chát táng), bị chiều hư. Bản lĩnh trái lại có, chỉ là quá tản mạn, cả ngày sống phóng túng, hợp tác không để bụng, chỉ nghĩ ngồi ủng Đường thị ăn một đời.

Đường Nhất Phong xem như là Đường lão tương đối hài lòng , người rất chính kiến, nói không nhiều, làm việc cũng chịu khó, là tổng giám đốc tài vụ Đường thị, ông đối với Đường Nhất Phong kỳ vọng cao.

Nhưng mà, ông lại muốn chiếu cố Đường Thành Nam, bởi vì ông yêu quý đứa con thứ hai.

Ở trên người Đường Thành Nam, ông nhìn thấy chính mình lúc trẻ tuổi .

Ông nghĩ những thứ của mình, sẽ cho Thành Nam.

Chỉ mong anh ta không thua kém.

....thanhuyen.dienanlequidon.....

189. Chương 188: Máu Mủ Tình Thâm (4)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Bệnh viện, phòng bệnh vip.

Tướng Tuệ mua canh gà, lại chuẩn bị bữa ăn sáng Đường Bạch Dạ thích ăn, mang đến bệnh viện nhìn anh, Đường Bạch Dạ nhìn canh gà, lập tức cảm thấy ngán, có chút chán ngấy, anh xưa nay không thích canh gà.

Thoạt nhìn đầy mỡ ngấy .

“Đây là gà chạy bộ , đã không có mỡ.” Tướng Tuệ nói, mười phần hiền lành nói, “Rất ngon , đối vết thương của anh cũng tốt.”

“Nếu là không thích canh gà, có đồ ăn sáng anh thích ăn , anh ăn một chút đi.”

“Bệnh viện cái gì cũng không dễ ăn.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, ý bảo cô để ở một bên, Tướng Tuệ chưa từ bỏ ý định, nghĩ khuyên anh ăn thêm một chút, Đường Bạch Dạ trầm giận, “Anh không đói.”

Tướng Tuệ cứng lại, sắc mặt có chút trắng bệch, có chút ủy khuất.

Đường Bạch Dạ tâm tình mười phần không vui.

Anh ít khi nằm viện, ít ốm đau, chỉ một lần vết thương đạn bắn, lẻ loi ở bệnh viện, chỉ sợ Tướng Tuệ tới chiếu cố anh, đương nhiên, anh không trông chờ người Đường gia đến nhìn anh, anh là hi vọng hai mẹ con Hạ Thần Hi đến xem anh.

Kết quả, sáng sớm không nhìn thấy người.

Hạ Thần Hi vậy mà đi làm.

Đường Bạch Dạ khó chịu cả sáng sớm, đem hai mẹ con vong ân phụ nghĩa Hạ tiểu thư mắng cho một trận.

Lại có một Tướng Tuệ đến phiền anh, Đường tiên sinh trong lòng không vui.

May mắn, Tướng Tuệ thức thời, không có nói chuyện về Hạ Thần Hi cùng Hạ Thiên , bằng không, Đường Bạch Dạ nhất định bạo phát.

Đúng vào lúc này, cửa phòng bệnh thượng truyền đến hai tiếng đập vang.

Hạ bảo bối cầm một bình thủy cùng một hộp thức ăn tiến vào, bé mặc bộ màu râm nắng, quần đùi, phối hợp rất tùy ý, khuôn mặt trắng nõn tràn đầy niềm vui , tâm tình Đường Bạch Dạ xấu, trở thành hư không.

“Đường tiên sinh...” Hạ bảo bối mỉm cười, lại rất lễ phép cùng Tướng Tuệ chào hỏi, “Tướng tiểu thư khỏe.”

Bởi vì Triệu Phong hãm hại Hạ Thần Hi, bé đối với Tướng Tuệ không có cảm tình gì, nhưng mà, dù cho không có cảm tình gì, bé cũng muốn lễ phép cùng Tướng Tuệ chào hỏi, ở trước mặt của cha , thân sĩ phong độ là muốn bảo trì .

Bé biểu cảm đáng yêu a.

“Cháu tới làm cái gì?” Tướng Tuệ không vui hỏi, nhìn thấy Hạ Thiên, như nhìn vi khuẩn mười phần chán ghét, nếu không phải Hạ Thiên, Đường Bạch Dạ cũng sẽ không bị thương, Tướng Tuệ đối với Hạ Thiên cũng không có cảm tình gì.

Cho nên nói, định luật III Newton nói thật hay, lực là tương hỗ.

Thiện cảm hoại cảm cũng là tương hỗ .(* tra google)

Người không thích một người, người kia tất nhiên cũng sẽ không thích người.

Sắc mặt Đường Bạch Dạ trầm xuống, đang muốn nói chuyện, Hạ bảo bối nói, “Tôi tới đưa canh cá cho Đường tiên sinh.”

“Không cần, anh ấy không uống canh cá, cháu lấy đi, về nhà đi.” Tướng Tuệ không khách khí chút nào nói, càng xem càng cảm thấy đứa nhỏ này chói mắt, nụ cười của bé cùng Đường Bạch Dạ giống như vậy , thực sự là ghét cực kỳ.

“Ai nói tôi không uống canh cá?” Đường Bạch Dạ âm sắc cực lạnh, trầm giọng nói, “Tưởng Tuệ, đây là phòng bệnh của tôi, tôi làm quyết định gì còn chưa tới phiên cô tới nhúng tay.”

“Đường...” Tưởng Tuệ ủy khuất, cắn môi, liền muốn khóc.

Hạ Thiên đem canh cá lấy ra, mở hộp đựng thức ăn lấy ra, cười mỉm nói với Đường Bạch Dạ, “Cháu nấu canh cá rất tốt, cháu còn làm món chua cay Liên Ngẫu chú thích, cà ri thịt bò, rượu đỏ thịt gà.”

Tất cả đều là món Đường Bạch Dạ thích ăn, Hạ bảo bối đem những thứ Đường tiên sinh yêu thích cũng là mười phần rõ ràng, Đường Dạ Bạch biết vậy nên uất ức.

Chẳng sợ anh cảm thấy canh cá thật không phải là cho người uống, mùi tanh quá nặng, lúc này cũng cảm thấy, Hạ bảo bối làm, cái gì đều là mỹ vị.

Tưởng Tuệ chợt hỏi, “Làm sao cháu biết Đường thích ăn cái gì?”

190. Chương 189: Máu Mủ Tình Thâm (5)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Cô cùng Hạ Thiên mang những thứ này đến, lại giống nhau như đúc, tất cả đều là Đường Bạch Dạ thích ăn nhất.

Sắc mặt Tưởng Tuệ cực kỳ khó coi, thậm chí không có chút huyết sắc nào, bọn họ lúc nào đã thân mật như vậy, cô nói cho Đường Bạch Dạ, đây là con trai của Hạ Thần Hi, anh rõ ràng rất kinh ngạc, lúc nào bọn họ thân như vậy?

“Đường tiên sinh nói cho cháu biết.” Hạ bảo bối cười híp mắt nói, giọng điệu ưu nhã, “Chúng tôi ra ngoài ăn cơm, cháu hỏi người ăn cái gì, người nói người thích ăn cái này, cháu nhớ kỹ a.”

Bé lại quay đầu nói với Đường Bạch Dạ, “Mẹ nói, bị vết thương đạn bắn, tính tình chú lại như thế không tốt, nhất định là không có khẩu vị, nên để cháu chuẩn bị một ít thức ăn chú thích ăn, nói không chừng chú sẽ ăn nhiều một chút.”

Đường Bạch Dạ im lặng, trong lòng oán thầm, Hạ bảo bối người thực sự là quá quỷ linh, tự diễn cái lời nói dối cũng không cần viết nháp.

Hạ Thần Hi như thế quan tâm anh, trừ phi trời mưa.

Này thực sự không phải phong cách Hạ tiểu thư.

Nếu như Hạ bảo bối tính toán làm đồ ăn anh thích ăn, Hạ tiểu thư sẽ nói, anh ta ăn cái gì cũng lãng phí, không như là cho mẹ ăn, lúc này mới là phong cách của Hạ Thần Hi a.

Nhưng mà, vừa nghĩ tới bảo bối quan tâm anh như thế.

Tâm tình Đường Bạch Dạ mười phần vui sướng, cũng lộ ra ý cười hiếm thấy.

Tưởng Tuệ có cảm giác nguy cơ, vừa nhìn Hạ bảo bối làm thức ăn, bề ngoài không có điểm thích, cô ghét bỏ nói, “Đường, đừng ăn của nó, em mang đến ăn ngon, anh ăn của em đi.”

Hạ bảo bối đem canh cá đổ ra, bưng cho Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ hạnh phúc uống một ngụm, rất kinh ngạc phát hiện, một điểm mùi tanh cũng không có, vô cùng ngon, Hạ bảo bối nói, “Cháu cũng ghét mùi tanh canh cá, cho nên cháu làm ra canh cá, một điểm mùi tanh cũng không có, uống đi?”

Đường Bạch Dạ dựng thẳng ngón cái lên.

Hạ bảo bối cười híp mắt, muốn nhiều đáng yêu là có nhiều đáng yêu, thế nào nhìn giống như là hai cha con.

Hai người coi Tưởng Tuệ là thành người tăng hình.

Tưởng Tuệ giận dữ .

Hạ bảo bối lại đem bữa ăn sáng mình làm bùng ra, mỗi loại cũng không nhiều, chính thích hợp khẩu vị Đường Bạch Dạ , mặc dù bề ngoài không được tốt lắm, nhưng xác thực cảm thấy ngon miệng , Đường Bạch Dạ ăn rất ngon miệng, rất tao nhã.

Tưởng Tuệ nắm chặt nắm tay, Đường Bạch Dạ quay đầu, lúc này mới thấy cô , “Tưởng Tuệ, nếu như không có việc gì, đi trước đi, anh cùng Hạ bảo bối có chuyện muốn nói.”

Cô không nguyện ý đi, “Anh cùng nó có thể nói cái gì em không thể nghe , em không đi.”

Tiểu tử này cùng Đường Bạch Dạ không thân chẳng quen, vì sao Đường Bạch Dạ với bé thân thiện như thế , cô cũng chưa từng thấy Đường Bạch Dạ lộ ra tươi cười tốt như vậy .

Có thể nói, đây là ôn nhu .

Hạ ảo bối chống cằm, ý vị thâm trường nói, “Bí mật của đàn ông.”

Ngụ ý, bí mật của đàn ông, phụ nữ có thể tránh xa thì nên tránh xa.

Sắc mặt Tưởng Tuệ tái xanh, tức giận không nhẹ.

Đường Bạch Dạ không nói gì, Tưởng Tuệ giậm chân một cái, mang theo hộp đựng thức ăn đi .

Lúc gần đi, hung hăng liếc mắt trừng Hạ Thiên một cái.

“Cháu ghét cô ta.” Hạ bảo bối nói.

Đường Bạch Dạ nhíu mày, “Vì sao?”

“Thương tổn mẹ cháu, chỉ cần là quan hệ họ hàng đều ghét.” Hạ bảo bối nắm tay, “Ai thương tổn mẹ cháu, cháu sẽ chính chết cô ta, nếu như người đau lòng, tốt nhất nhắc nhở cô ta đừng động mẹ cháu.”

Đường Bạch Dạ chắc chắn, “Mẹ cháu không khi dễ người khác thì tốt rồi.”

“Ý là nói, mẹ cháu không biết ôn nhu.”

Đường Bạch Dạ bị canh cá ghen một chút, “Cháu không cảm thấy đây là chê cười sao?”

Ôn nhu?

Đâu ôn nhu , vừa nghĩ tới biểu hiện cô ở bến tàu, Hạ Thần Hi thế nào cùng ôn nhu?

..

191. Chương 190: Máu Mủ Tình Thâm (6)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

“Đó là chú không biết thưởng thức.” Hạ bảo bối lại một lần nữa khinh bỉ Đường tiên sinh .

Đường Bạch Dạ thành thói quen bị Hạ bảo bối khinh bỉ , cũng không thèm để ý Hạ bảo bối phê bình.

Uống canh cá, lại ăn một ít thức ăn, Đường Bạch Dạ cảm thấy mỹ mãn.

“Cháu hôm nay không đi học?”

“Xin nghỉ.” Hạ bảo bối nghĩ nghĩ, lại bồi thêm một câu, “Đi học rất buồn chán , mẹ cố nài nỉ con đi , ba ngày nghỉ hai buổi, thầy giáo đã quen , chỉ cần mỗi lần cháu đều đứng thứ nhất, thầy cũng không để ý chúa mỗi ngày xin nghỉ.”

Đường Bạch Dạ thâm nghĩ, thầy giáo này thật cao thượng.

“Hạ Thần Hi thế nào không cho cháu học ban đặc thù?”

Khóe môi Hạ bảo bối gợi lên, “Với cháu mà nói, ban đặc thù cùng ban bình thường đều là một cấp bậc, một đám tay mơ.” (ý kém cỏi)

Hạ bảo bối nói vô cùng khí phách, ai cũng không thông minh bằng bé, ai ở trước mắt bé đều là tay mơ cuồng vọng.

Đường Bạch Dạ bình tĩnh nói, “con nhất định là giống chú.”

Đây là di truyền a, di truyền.

Hạ bảo bối cười không đấp, ngày kia liền có kết quả, anh không gấp.

Đường Bạch Dạ cũng không sốt ruột, kỳ thực, anh thật tình thích Hạ bảo bối, nếu là con trai anh, vậy tốt nhất, mặc dù anh biết xác suất này không quá cao, dù sao anh cũng không nhớ rõ Hạ Thần Hi .

Hạ bảo bối kéo ghế tựa qua, bày ra bộ dáng thăm vấn , Đường Bạch Dạ nhượng chân mày , đứa nhỏ này muốn làm cái gì?

“Đường tiên sinh, con điều tra chuyện của chú tám năm trước, nghe nói, ngày chú kết hôn cô dâu bị bắn chết.” Hạ bảo bối nói xong rất bình thản, việc này phát sinh lúc Đường thị khủng hoảng tài chính trước đó không lâu.

Hạ bảo bối có lý do tin, có một điểm liên quan.

Quan trọng nhất, bé tra xét tin tức cũ, năm đó sát thủ là nữ sát thủ.

Thế là, Hạ bảo bối trong lòng có một loại rất dự cảm không tốt.

Bé , sức tưởng tượng phong phú.

“Cháu hỏi chuyện này làm cái gì?” Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, tâm tình không vui, nhiều năm chưa từng bị người nhắc tới chuyện cũ, lại một lần nữa bị người nhắc tới, ánh mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, lại đè ép đi xuống.

Lâm Tình... buổi hôn lễ ấy, thành lễ tang của cô.

Hạ bảo bối nhận thấy được hàn khí Đường Bạch Dạ cùng không vui, bé không do dự, nói ra lý do của bé, “Cháu cùng làm giám định ADN, đương nhiên muốn điều tra một lần .”

Đường Bạch Dạ, “...”

Anh không nói gì nhìn Hạ bảo bối, Hạ bảo bối bày ra một bộ mặt ngọt như mật tươi cười.

Đường Bạch Dạ nghĩ đến hôn lễ tám năm trước , ánh mắt trầm xuống, anh nhớ mang máng một màn kia, một nữ sát thủ đá văng cửa giáo đường , giết Lâm Tình, một khắc kia, đạn xuyên thấu trái tim, bị mất mạng tại chỗ.

Siêu sao ngã xuống, anh cũng mất đi cô dâu.

Mà nữ sát thủ kia, mang theo mặt nạ kim sắc , vóc người cao gầy, thon, có mái tóc rất dài.

“Phải , hôn lễ ngày ấy, có người giết cô ấy.”

“Vì sao?” Hạ bảo bối nhú mày hỏi, “Chẳng lẽ là chú rước lấy quá nhiều tai họa, hại người khác vô tội?”

“Không có khả năng!” Đường Bạch Dạ phủ nhận Hạ bảo bối suy luận, trầm giọng nói, “Sát thủ kia, nhắm thẳng vào Lâm Tình, cùng chú không quan hệ, rất hiển nhiên, cô ta có mục tiêu, cũng không phải là chú.”

Trong ấn tượng của anh , nữ sát thủ này mười phần kiêu ngạo.

Cùng trong lúc đó, tặng anh một nụ hôn gió.

Cuồng ngạo , lãnh khốc , mang theo mười phần khiêu khích.

Anh sử dụng tất cả quan hệ Đường môn, tra không ra sát thủ là ai, cô biến mất không rõ tung tích.

Không cách mấy ngày, anh ở quán bar gặp được An Kỳ Nhi, cô có một mặt cực kỳ giống Lâm Tình, sau một đêm triền miên, cô biến mất không rõ tung tích, Đường thị cùng Đường môn bị mất trộm cơ mật, toàn quân Trung Đông cơ hồ bị diệt.

192. Chương 191: Máu Mủ Tình Thâm (7)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Không cách mấy ngày, anh ở quán bar gặp được An Kỳ Nhi, cô có một mặt cực kỳ giống Lâm Tình, sau một đêm triền miên, cô biến mất không rõ tung tích, Đường thị cùng Đường môn bị mất trộm cơ mật, toàn quân Trung Đông cơ hồ bị diệt.

Loại hận này, kéo dài đến tám năm.

Anh vẫn tìm An Kỳ Nhi, lại tìm không được người.

Đường Bạch Dạ chợt lóe lên hận ý, không có tránh né ánh mắt Hạ bảo bối , Hạ bảo bối lòng còn sợ hãi, thầm nghĩ, mẹ a, tốt nhất là tám năm trước giết vợ của cha không phải là mẹ, bằng không...

Hạ bảo bối nhú mày.

Cha bé cùng mẹ, khúc mắc quá nhiều, không cần thêm một màn cẩu huyết nữa .

Hạ bảo bối chống cằm hỏi, “Đường tiên sinh, năm đó tại sao ngài muốn cưới Lâm Tình?”

Đường Bạch Dạ nhú mày, “Cháu đã điều tra qua, cháu nên biết, chú rất thích cô ấy.”

“Báo chí cũng nói chú thích Tưởng Tuệ.” Hạ bảo bối châm chọc, “Người ngu ngốc sẽ tin tưởng tin tức kia.”

Đường Bạch Dạ cười, rất có tán thưởng, “Kỳ thực đưa tin nói không sai , năm đó chú vừa mới về nước tiếp nhận Đường thị , gặp được Lâm Tình, rất thích cô ấy. Năm đó Đường thị vừa mới khai phá, chú cảm thấy cưới Lâm Tình, miễn để người ngoài nói, Đường thị lần đầu đã thành công.”

“Nhất cử lưỡng tiện, cho nên chú liền cưới Lâm Tình.”

“Đương nhiên, cô ấy quả là cô gái hiểu chuyện, cha của chú rất thích, cũng không phản đối, cho nên chúng ta tính toán kết hôn.”

Hạ bảo bối ghét bỏ nhìn Đường Bạch Dạ, “Đường tiên sinh, chú thực sự là quá tùy tiện.”

Đường Bạch Dạ cười, anh là thật tâm thích Lâm Tình, cưới cô bởi vì mệnh lệnh cha anh, nhưng mà, anh cũng là thật tâm thích cô, năm đó Lâm Tình đợi anh cũng thật tình, anh lại còn trẻ, cấp thiết muốn làm chủ Đường thị .

Cưới Lâm Tình, cha anh cũng cảm thấy nắm giữ được anh rất tốt, như anh mong muốn, ôm được mỹ nhân về.

Với anh mà nói, không có tổn thất.

Hạ bảo bối hỏi, “Nếu như chú tìm được hung thủ giết của cô ấy, chú sẽ làm sao?”

“Giết cô ta!” Đường Bạch Dạ không chút do dự nào, trầm giọng nói, trong nháy mắt đó, hung ác nham hiểm sắc bén, toàn thân bộc phát ra sát khí, làm người khác không dám nhìn, đây là chân chân chính chính vương giả hắc đạo.

Hạ bảo bối trong lòng nhảy lên.

Đường Bạch Dạ nói, “Năm đó chú ở trước mộ cô ấy thề, nhất định sẽ tìm được tên sát thủ kia, lấy mạng cô ta để tế Lâm Tình.”

Sắc mặt Hạ bảo bối có chút cứng ngắc, ngược lại che giấu quá khứ, trong lòng vỗ chính mình một cái tát, Hạ Thiên a Hạ Thiên, không muốn buồn lo vô cớ, lại không nhất định là mẹ giết người, trấn định, trấn định...

Hạ bảo bối không hỏi nữa, vì cái đề tài này rất trầm trọng, Đường Bạch Dạ không vui, trong lòng bé có quỷ, cũng có chút không yên lòng, nếu tiếp tục hỏi thăm đi, Đường Bạch Dạ hoài nghi đến mẹ bé, vậy cũng không tốt.

Vì lâu dài, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Dù sao, chuyện năm đó, ai cũng không rõ ràng lắm.

Mẹ bé mặc dù có thể là sát thủ, nhưng mẹ sẽ không lạm sát kẻ vô tội.

Điểm này, Hạ bảo bối thật rất tin.

Hạ bảo bối cầm một quả táo ngồi trên ghế gọt cùng Đường Bạch Dạ nói chuyện phiếm, Đường Bạch Dạ cũng rất thích cùng Hạ bảo bối nói chuyện trên trời dưới đất, bắt đầu chờ mong kết quả giám định, hi vọng đúng như anh hi vọng.

Hạ bảo bối là con ruột của anh.

Bọn họ không ngờ, Đường lão sẽ đến thăm bệnh.

Đường Bạch Dạ kinh ngạc nhìn Đường lão cùng Đường Thành Nam, Đường phu nhân đến thăm bệnh, quản gia cùng vệ sĩ ở bên ngoài phòng bệnh, ba người bọn họ tiến vào, Đường phu nhân mang theo một túi hoa quả, có táo, có chuối tiêu, cũng có lê trắng.

Còn một bó hoa bách hợp.

Ba người bọn họ nhìn thấy Hạ Thiên, đều ngơ ngẩn.

193. Chương 192: Máu Mủ Tình Thâm (8)

Đường Thành Nam về phía trước vượt qua một bước, nhấc tay chỉ về phía mặt Hạ Thiên, ánh mắt Hạ bảo bối trầm xuống, Đường Bạch Dạ không hiểu rõ Đường Thành Nam muốn làm gì, ánh mắt như đao, chợt đứng lên, tay Đường Bạch Dạ bẻ tay Đường Thành Nam.

Như thế, giống như đem tay Đường Thành Nam muốn trật khớp, đau đến Đường nhị thiếu khóc gào, Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, không đếm xỉa Đường lão ở đây, như ném rác rưởi đem Đường nhị thiếu ném ra ngoài, ánh mắt trầm lãnh.

“Bảo bối qua đây bên cạnh cha.” Đường Bạch Dạ nói, Hạ bảo bối kéo ghế tựa, tới gần Đường Bạch Dạ, cầm một cây dao nhỏ, tiếp tục gọt táo, trên mặt cười híp mắt, muốn nhiều ngọt ngào thì bấy nhiêu ngọt ngào.

“Đường Bạch Dạ, anh làm gì, dám đánh tôi?” Đường Thành Nam bưng tay, thanh âm cực kỳ tệ.

“Đánh cậu thì làm sao vậy?” Ánh mắt Đường Bạch Dạ sắc bén quét về phía anh ta, “Trước mặt tôi bắt nạt con tôi, cậu cho tôi là người chết sao?”

Hạ bảo bối cười đến càng ngược ngùng, được cha bảo hộ cảm giác thật tình tốt.

Nói, giám định còn chưa có kết quả, Đường Bạch Dạ liền nhận con, xem ra là thực sự thích bé, trong lòng Hạ bảo bối nhin không được cảm khái, bé quả nhiên là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở a.

Yêu nghiệt không cách nào tránh khỏi.

Cho nên, không thích bé tất cả đều không phải người, không phải người, thuộc về động vật.

Đường Thành Nam vừa nghe, thê lương nói, “Cha, cha nghe đi, cha nghe đi, đây chính là con riêng của anh ta, anh ta còn chính miệng thừa nhận, con nói đúng đi, anh ta là cố ý.”

Vì chính mình bị Hạ bảo bối thả hai con chó ngao Tây Tạng cắn phải ở bệnh viện nhiều tuần, Đường Thành Nam nổi giận.

Đường phu nhân đem hoa cùng hoa quả để xuống, đối với bà như không có chuyện gì, bà đứng ở một bên im lặng, không nói nhiều, coi như không sự tồn tại của bà.

Đường lão giận tím mặt, “Mày quả nhiên bên ngoài có một đứa con riêng, scandal, tuyệt đối là scandal Đường thị, chuyện này nếu như truyền đi, đối với Đường thị nhiều có ảnh hưởng, mày biết không?”

“Nếu để cho mọi người biết quản lý của Đường thị có con mà chưa kết hôn, đối với hình tượng Đường thị là một đại đả kích, mày muốn thế nào đối mặt với truyền thông, mày muốn giải thích thế nào?”

Đường Bạch Dạ cười lạnh, “Cười nhạo, tôi Đường Bạch Dạ phong lưu hoa tâm, phụ nữ theo Giang Đông đến Giang Tây, có một hai đứa con riêng e là không bình thường, tối thiểu cũng có một đội bóng con riêng mới phù hợp với suy đoán của mọi người.”

“Giải thích cái gì?”

“Không cần giải thích, tôi chính là một đứa con riêng, con tôi là con riêng chính là di truyền. Nếu nó là đứa con hợp pháp mới gọi không bình thường.”

Hạ bảo bối đang gọt hoa quả, thiếu chút nữa đứt ngón tay, trong lòng mặc một chút, cha a, bên trong phong lưu cũng thẳng thừng như vậy, quả nhiên là cường đại.

Nếu thật có một đội bóng con riêng, tới một người bé giết một người, đến hai bé bóp chết một đôi.

Đường lão bị Đường Bạch Dạ làm cho sắc mặt xanh đen, Đường Thành Nam nói, “Có phải anh sai khiến nó thả chó cắn tôi hay không, nếu không phải là anh sai khiến, nó thế nào thả chó cắn tôi?”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ nhìn anh ta như nhìn một đồng phân, ngu xuẩn thành như vậy thật là tổn hại cùng ghen với anh.

Anh lại một lần nữa khẳng định, anh có ghen tốt nhất định là mẹ anh di truyền cho anh.

“Tôi nói, Đường Thành Nam, cậu thực sự là ăn cơm chỉ ngoài vóc dáng còn không đầu óc, nó thả chó cắn cậu, đơn giản là bởi vì chó của nó nhìn cậu khó chịu, chỉ có cắn cậu, nếu không vì sao không cắn người khác.”

“Cậu làm người thật thất bại.” Đường Bạch Dạ ghét bỏ nói, “Đến cả chó nhìn cậu còn không vừa mắt, cậu vì sao không đi đầu thai luôn đi?”

Sắc mặt Đường Thành Nam tái xanh chồng chéo nhau, sau đó biến thành đen, thật là đặc sắc.

194. Chương 193: Báo Cáo Giám Định Adn (1)

Hạ bảo bối có lý do tin, cha bé mà mở miệng có thể đem một người sống nói chết, cũng có thể đem người chết nói sống.

“... anh!” Đường Thành Nam cắn răng, oán hận cực kỳ.

Ánh mắt sắc bén nhìn về phía Hạ bảo bối, Hạ bảo bối hướng anh ta lộ ra thân thiện, ngượng ngùng tươi cười, thế nào nhìn đều là một đứa bé vô hại, chỉ thiếu chút nữa liền kêu, chú, lần đầu tiên gặp mặt, cấp lì xì a.

Đường Thành Nam cảm giác mình muốn học máu.

Đứa nhỏ này lúc thả chó cắn người, cũng là ngọt như vậy ngượng ngùng cười a.

Nhưng việc làm của bé sẽ không ngọt như mật .

Đường lão tính tình vốn thô bạo, Đường Bạch Dạ cùng Đường Thành Nam có qua có lại đem ông lửa giận bốc lên tới cực điểm, “Tao thật hận lúc trước không thể bóp chết mày, giữ lại cho tới hôm nay mất mặt xấu hổ.”

Đường Bạch Dạ ưu nhã cười, “Chậm.”

Mười tám năm trước, ông không bóp chết tôi, hiện tại sợ rằng chỉ có thể nằm mơ .

“Nói đến mất mặt xấu hổ, kỳ thực là Đường gia mất mặt xấu hổ di truyền, ông cũng đừng nóng giận.” Đường Bạch Dạ mang theo ý đùa, chững chạc đằng hoàng nói, “Tôi là con riêng, mất mặt xấu hổ cũng là ông mất mặt xấu hổ đi, bây giờ đến phiên tôi.”

Anh nghĩ nghĩ, hướng Hạ bảo bối chậm rãi cười, “Bảo bối, mười năm sau, con cũng nên sinh ra một đứa con riêng, chúng ta muốn đem truyền thống Đường gia phát dương quang đại, kết hôn sớm sinh đẻ sớm, chuyên ra sinh con riêng.”

“Cha không để ý 40 tuổi lên chức ông.”

Hạ bảo bối buồn rầu nói, “Mẹ nói không thể cưới vợ, muốn hầu hạ mẹ một đời .”

“Muốn sinh con riêng cũng được, lấy vợ làm cái gì, chỗ nào mát mẻ chỗ nào đi.” Đường Bạch Dạ phát tay một cái, sáng khoải không mang theo một áng mây.

Lời châm chọc khiêu khích này, Đường lão tức giận đến bệnh tim tái phát, Đường Bạch Dạ rõ ràng châm chọc gièm pha ông.

Hạ bảo bối thật sâu thụ giáo.

Hai người phối hợp vô cùng tốt, như nơi không người.

Đường lão chỉ cảm thấy đứa bé kia tươi cười thế nào chương mắt như vậy.

“Được lắm, Đường Bạch Dạ, mày cánh cáp cứng rắn, ngay cả tao cũng dám chống đối.” Đường lão âm độc nói, “Mày tốt nhất đừng hối hận, lần này mày nằm viện, tao chủ yếu là đến nói cho mày biết, Thành Nam tạm giữ chức tổng giám đốc , mày liền nghỉ ngơi thật tốt đi.”

Đường Thành Nam lộ ra phần đắc ý, về mặt Đường Bạch Dạ như không việc gì.

“Tôi không có ý kiến.” Đường Bạch Dạ liếc xéo Đường Thành Nam một cái, vui vẻ nói, “Tôi nằm viện tối đa cũng là một tuần, trái lại Đường Thành Nam, cậu tốt nhất có chút bản lĩnh, đừng đến lúc ra viện sẽ phải giúp cậu thu thập cục diện rồi rắm.”

“Anh ...” Đường Thành Nam tức giận, lạnh lùng đặt xuống nói, “Anh chờ đó!”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ nhìn anh ta như nhìn một người ngu ngốc, “Chờ cậu thu thập cục diện rồi rắm sao?”

Đường Thành Nam, “...”

Nói tài ăn nói, Đường Bạch Dạ ở trên bàn đàm phán làm tức chết bao nhiêu người a, Đường Thành Nam sao lại là đối thủ của anh.

Đường lão một phút đồng hồ cũng không muốn ở trong phòng bệnh nữa, vừa lúc, Đường Bạch Dạ cũng hi vọng ông nhanh lên một chút biến mất, Đường lão nhìn Hạ bảo bối, không diệt trừ tên nghiệt chủng thực

này sự là thất sách, “Mày là đứa con bất hiếu, tao nói cho mày biết, không muốn ở bên ngoài lưu lại cái loại nghiệt chủng này, mày vậy mà bằng mặt không bằng lòng, mày đừng nghĩ tao thừa nhận nó họ Đường.”

Đường Thành Nam đắc ý dào dạt, Đường lão kiếp này, hận nhất chính là đứa con riêng .

Ông cảm giác nếu năm đó mình không phong lưu làm ra một Đường Bạch Dạ, vợ ông cũng sẽ không chết, nhà của ông cũng sẽ không bị hủy diệt.

Hạ Thiên bình tĩnh ngẩng đầu, đem quả táo đặt ở trước mặt, một đao nhanh nhẹn đi xuống, táo phân thành hai nửa, bé đem phân nửa cho Đường Bạch Dạ, chính mình cầm một nửa còn lại, răng rắc cắn một miếng.

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ bảo bối, con nhất định là cố ý .

195. Chương 194: Báo Cáo Giám Định Adn (2)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Hạ bảo bối vừa ăn vừa nói không rõ, “Mặc dù tôi rất thích nhìn các người tranh đấu, thế nhưng xin cho tôi cắt ngang ông một chút rồi hãy tiếp tục, tôi họ Hạ, không phải họ Đường, ông cũng không cần thừa nhận tôi họ Đường.”

“Rõ ràng là một con ốc sên lại muốn nói thành rùa người đời sẽ cười rụng răng.”

Đường Thành Nam miệng mở thành hình chữ O, đây là một đứa nhỏ đối trưởng bối sao? Trưởng bối này lại là ông nội của bé, sắc bén như thế, thực sự là... Mẹ nó, quả nhiên là giống Đường Bạch Dạ .

Cùng một đức hạnh.

Hạ bảo bối như ngại không đủ làm thêm giận, bé lại răng rắc cắn một khối táo nói, “Nói thực sự, tôi miễn cưỡng thừa nhận tôi là con của Đường Bạch Dạ , thật muốn tôi thừa nhận ông là ông nội tôi, chú là chú tôi, thực sự là làm khó tôi.”

“Chúng ta khí chất không phải một cấp bậc, ra cửa vừa nhìn, tôi chính là quý công tử, các người chính là nhà giàu mới nổi.”

“Chúng ta ưu nhã không phải một cấp bậc, các người tiến vào hùnh hùnh hổ hổ, tôi chưa từng nói một câu nói nặng, tôi thực sự là quá thân sĩ .”

“Chúng ta tướng mạo cũng không phải một trình độ , tôi vừa nhìn là yêu nghiệt cực kỳ , các người thực sự chỉ là người qua đường.”

“Quan trọng hơn là, chúng ta chỉ số thông minh không phải một trình độ , cả trăm người các người chỉ số thông minh cộng lại, tôi cũng có thể đến phiên Thái Bình Dương.” (ngạo mạn)

“Cho nên, thừa nhận chúng ta có quan hệ huyết thống hay không làm tôi rất khó xử, này sẽ làm tôi hoài nghi ghen của tôi chỗ nào xuất hiện dị biến, tôi mới có thể thập toàn thập mỹ như bây giờ .”

Hạ bảo bối lại răng rắc một tiếng, cắn một miếng táo.

Rất giòn.

Toàn bộ phòng bệnh nghe đến một tiếng răng rắc này.

Đường Bạch Dạ lặng yên đem đầu xoay đến bên cạnh, bảo bối,con thực sự là quá ác.

Thực sự là quá kiêu ngạo .

Anh dám đánh cuộc, anh hồi bé nếu như ở trước mặt Đường lão kiều ngạo như thế, anh cũng không bị vút sang nước Mỹ, mà là vút xuống Trung Đông đi.

Đứa nhỏ này nhất định đắc ý, vừa nghĩ rất kiêu ngạo, nhưng bé một chút cũng không đường hoàng, cho dù là bộ dáng cuồng muốn chết, cũng không thấy bao nhiêu đường hoàng, kiêu ngạo e rằng so với đáng yêu nói đúng là bé.

Đường lão tức giận đến lồng ngực kịch liệt phập phồng, như là một giây sau sẽ ngất đi.

Vẫn không nói chuyện Đường phu nhân tiến lên đỡ ông, “Lão gia, chúng ta trở về đi.”

Đường lão nổi giận dùng dùi đẩy bà, ngã ra cửa.

Đường phu nhân hoảng vội vàng đi theo ông cùng đi ra ngoài.

Đường Thành Nam như nhìn ở một bàn, nhìn Hạ bảo bối kiêu ngạo, Hạ bảo bối hỏi, “Chú còn không đi, chờ Tiểu Bảo cùng Tiểu Bối nhà tôi hầu hạ chứ sao?”

Hai con chó là ác mộng của Đường Thành Nam a.

Vừa nghe Hạ bảo bối nhắc tới, nhanh như chớp liền chạy.

Đường Thành Nam gọi một hồi a.

Bọn họ là tới gọi, là tới đoạt quyền, vì sao bị người chọc tức giận đến rồi đi?

Hạ bảo bối đem táo ăn xong, đem vỏ vút xuống thùng rác, “Đường tiên sinh, sức chiến đấu ông già nhà chú cùng em trai quá yếu, cháu còn không có động thủ, mồm mép liền để cho bọn họ bại trận.”

“Xin đừng đem sức chiến đấu của chú cùng bọn họ cùng một đẳng cấp.” Đường Bạch Dạ cấp tốc cho thấy không cùng một bộ dạng, không thể đánh đồng.

Hạ bảo bối rất hài lòng.

Đường Bạch Dạ cười nói, “Ông già chọc tới cháu?”

Ánh mắt Hạ bảo bối vừa chuyển, lệ chậm rãi tràn ra mắt, ý đùa mất đi, một mảnh băng lãnh, “Dù là cùng ta chảy chung một dòng máu, mơ tưởng cháu nhường ông ta để chịu.”

Chân mày Đường Bạch Dạ căng thẳng, “Là ông ta hạ lệnh bắt cóc cháu?”

“Hạ lệnh không đến mức.” Hạ bảo bối nói, khinh bỉ Đường Bạch Dạ, “Chú a quá nhiều người, đều muốn mượn mạng chú, tùy tiện tiết lộ một nhược điểm là có thể uy hiếp chú, hơn nữa chính là mượn đao giết người.”

“Chơi được quá vụng về.”

196. Chương 195: Báo Cáo Giám Định Adn (3)

Editor: lãnh lãnh

Beta: thanh huyền

Hạ bảo bối nói, “Nếu không phải nhìn ông ta tuổi đã già, cháu thật muốn dạy dỗ ông ta thật tốt, cái gì mới gọi mượn đao giết người.”

Đường Bạch Dạ, lại một lần nữa cảm nhận được Hạ Thiên bưu hãn tồn tại.

“Cháu yên tâm, ông ta nhìn có tuổi, nhưng mà trung khí mười phần, chú không để ý cháu dạy ông ta.”

Hạ bảo bối cười híp mắt châm chọc, “Chú thực sự là quá không hiểu thuận.”

“Ông ta không coi chú là con, chú việc gì phải coi ông ta là cha.”

“Lời này nói xong có lý.”

Đường Bạch Dạ mím môi, anh vẫn hoài nghi, rốt cuộc là ai để lộ ra chuyện bảo bối là con của anh , anh chính mình cũng không biết, vì sao người khác khẳng định như vậy, Trương Phi Hổ chuẩn xác như vậy đến đài truyền hình bắt bé.

Không ngờ là người của ông ta.

Anh cũng không biết Hạ Thiên có phải là con của anh hay không, lão già đó dựa vào cái gì chắc chắn là con của anh như vậy?

Hạ bảo bối nhìn ra Đường Bạch Dạ hoài nghi, bé không nói thêm cái gì, nhiều lời vô ích.

Giám định kết quả ra, chân tướng rõ ràng.

“Hạ Thiên, nói, làm sao con biết là ông ta?” Đường Bạch Dạ đột nhiên hỏi, cho người của Đường môn tra còn chưa có kết quả, Hạ Thiên liền nói cho anh biết là Đường lão làm, ở đây nhất định có vấn đề.

Rốt cuộc chuyện gì xảy ra?

Hạ bảo bối giả vờ thâm trầm trả lời, “Thiên cơ bất khả lộ.”

“Cháu thực sự là đáng đánh đòn!”

Hạ bảo bối cười ha ha, nửa thật nửa giả nói, “Cháu sợ chú là người của địch, chú mà bắn chết cháu, mạng nhỏ quan trọng.”

Đường Bạch Dạ vuốt cằm, “Nếu như cháu suy nghĩ tác hợp chú và mẹ của cháu, chú sẽ suy nghĩ tha cho cháu một cái mạng, thế nào?”

“Đường tiên sinh, đây là giới hạn cuối cùng của chú sao?” Hạ bảo bối khinh bỉ nói, “Tại sao có thể vì mạng nhỏ mà bán mẹ thân yêu đi, loại chuyện này, cháu tuyệt đối sẽ không làm.”

“Bảo bối, tin chú, giới hạn của chú còn chưa từng thấy.” Bất cóc đứa nhỏ này, tại sao có thể xem như là giới hạn cuối cùng.

“Cháu hiểu được, chú là người đàn ông không có giới hạn cuối.” Hạ bảo bối thật bình tĩnh, “Lại nói, chú sắp kết hôn , không tư cách theo đuổi mẹ của cháu.”

“Không có hôn lễ.”

“Thành phố S có một câu nói, tin lời Đường đại thiếu, heo mẹ cũng biết leo cây.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, “Chú thế nào chưa từng nghe qua?”

“Những lời này tồn tại đã lâu, có thể nói rằng, mười phần có thể tin.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ nhìn Hạ bảo bối như đang nói, bảo bối, cháu thật lạc hậu .

“Ông già kia cũng là Đường đại thiếu, chẳng lẽ cháu không biết sao? Những lời này rõ ràng là ông ta nói, đừng biến thành trên người chú a.”

Hạ bảo bối , cha, cha quả nhiên là không có giới hạn cuối a.

Quá vô sỉ .

Loại lý do này cũng có thể xả ra.

Đường thị quốc tế.

Buổi chiều, công trình tung tin tức lớn, Đường nhị thiếu tạm giữ chức tổng giám đốc , tiếp quản công ty Đường thị , toàn bộ công trình hộ nghị luận nhao nhao, Thái Gia là của Đường Bạch Dạ, trung thành và tận tâm, đối với tin tức này rõ ràng bị đả kích.

Cả ngày có vẻ bị bệnh .

Có người an ủi anh ta, “Tổng giám, dù sao cách hai mươi tầng, anh ta lại không quản được chúng ta, tổng giám đốc một tuần sau nhất định khỏe mạnh trở về.”

“Ừ, tôi trở về, đem Đường nhị thiếu đá đi.”

“Phải !”

Hạ Thần Hi bật cười, xem ra đội người xây cất đối Đường Bạch Dạ thực sự là trung tâm a.

Lại không phải phụ nữ, phần lớn là đàn ông, chẳng lẽ Đường tổng giám đốc bên ngoài đã được đàn ông cũng ủng hộ, không đổ kị sao?

Chuyện này đối với Hạ Thần Hi cũng không ảnh hưởng cái gì, cô là kỹ sư, cũng không phải quản lý, coi như là hợp cũng không tới phiên trên đầu cô, Thái Gia đối phó, cô trên cơ bản không cần cùng Đường Thành Nam chạm mặt.

197. Chương 196: Báo Cáo Giám Định Adn (4)

Editor: thanh huyền

Như lời một công nhân nói, Đường thị năm mươi tầng, có công nhân một năm chưa từng thấy mấy lần, sao có thể xui xẻo như vậy liên gặp được.

Hạ Thần Hi là không tin tà .

Buổi chiều, Hạ Thần Hi mang người đội xây cất đi khu công trường khai phá cảnh biển làm điều tra sơ bộ, người không ở trong công ty. Đường Thành Nam vừa mới tiếp quản công ty Đường thị, một chút uy lực tổng giám đốc.

Mỗi bộ phận đi qua một lần, vừa lúc Hạ Thần Hi không ở đây, Hạ Thần Hi cũng tránh thoát.

Đường Thành Nam đến nay cũng không biết Hạ Thần Hi đến Đường thị làm việc.

Công trình quá nhiều, Đường Thành Nam vẫn luôn cảm thấy công trình rất khô khan, anh thích châu báu.

Phục trang đẹp đẽ, nhà thiết kế lại trẻ tuổi thời thượng, hợp trình bộ không để bụng, cho nên, anh cũng không biết Hạ Thần Hi ở công trình Đường thị.

Bận rộn cả ngày, Hạ Thần Hi cũng có chút mệt, tan tầm trực tiếp về nhà, Hạ bảo bối đã theo bệnh viện trở về, về chuyện hôm nay gặp gỡ Đường lão, bé một câu cũng không nói, loại chuyện này sẽ làm người khác phiền lòng, bé xưa này không muốn cho Hạ Thần Hi biết.

“Mẹ, mẹ muốn đi xem Đường tiên sinh không?” Hạ bảo bối hỏi.

Hạ Thần Hi cân nhắc giọng điệu, khụ mấy tiếng, “Thôi đi, chờ báo cáo giám định ADN ra, anh ta hận không bóp chết mẹ, sẽ không muốn thấy mẹ, mẹ có thể trốn liên trốn đi, trước không chọc vào anh ta.”

Hạ bảo bối nhìn Hạ Thần Hi, “Mẹ, gặp vấn đề, mẹ phải đón đầu mà lên, không thể do dự.”

“Can đảm tạm thời khóa trong tủ sắt.”Hạ Thần Hi nói, “Thay một viên thủy tinh, rất yếu đuối .”

Hạ Thần Hi nghĩ nghĩ, tìm kiếm đồng minh, “Bảo bối, nếu như Đường tổng muốn bóp chết mẹ, con nhất định phải cứu mẹ, con thể nhưng lôi kéo mẹ, không muốn làm phản a.”

Hạ bảo bối cười ha ha, nắm tay, “Mẹ yên tâm, con nhất định thề chết bảo hộ mẹ.”

Hạ Thần Hi cái gì cũng không muốn nói .

Việc này thực sự rất quán quýt.

Cho nên, hai ngày này, tâm tình của cô vẫn không thể nào thích hợp.

Rất sợ Đường Bạch Dạ ép hỏi chuyện tám năm trước, cô thật một chút cũng không nhớ rõ a.

Hạ bảo bối đi học đích thực là ba ngày hai buổi nghỉ, sáng sớm đi báo cáo, buổi trưa đi bệnh viện, buổi chiều sẽ không trở lại, Đường Bạch Dạ thấy đứa nhỏ này đích xác thông minh, trường học gì đó với bé mà nói rất buồn chán, anh cũng là không nói gì.

Hạ Thần Hi đối với loại tình huống này xưa nay là mở một con mắt nhắm một con mắt.

“Thần Hi, thế nào không yên lòng ?” Tiết Giai Vân quan tâm hỏi, cô đã nhìn số liệu nhìn nửa giờ, kết quả cũng không thay đổi một tờ.

Hạ Thần Hi phục hồi tinh thần lại, “Không chuyện gì, tôi đang nghĩ có nên thay thăm ở nhà hay không.”

Tiết Giai Vân cười nói, “Loại chuyện này giờ làm việc nghĩa.”

“Đột nhiên nghĩ đến.” Hạ Thần Hi cười nói, chuyển đề tài, “Cậu cùng Lâm Nhiên tiến triển thế nào, đại luật sư gần đây rất ít đến công trình.”

Trên mặt Tiết Giai Vân hiện lên một đám mây đỏ, “Anh ấy gần đây bận, Đường tổng không ở công ty, nhị thiếu vẫn ở cục đồng sự lung lạc, nghe nói muốn kéo Đường tổng xuống, Lâm Nhiên mấy ngày nay bận choáng váng đầu, không đếm xỉa tới tở”

Hạ Thần Hi cười, ngược lại nhú mày, “Nhị thiếu người tài giỏi như thế, chuyện không làm, trái lại nghĩ nắm quyền lực trong tay, thực sự là lòng tham.”

Thái Gia vừa lúc cũng nghe đến, hừ lạnh một tiếng, “Anh ta không bằng ngón tay của Đường tổng, tiền nhiệm mấy ngày, cái gì làm cũng không có, đã nghĩ vị trí tổng giám đốc, Đường thị giao cho anh, dự đoán sớm muộn muốn suy sụp .”

“Chủ tịch rốt cuộc là nơi nào không nghĩ ra, vì sao không muốn Đại thiếu muốn Nhị thiếu?”

198. Chương 197: Báo Cáo Giám Định ADN (5)

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi lại nghĩ thầm, đó là bởi vì Đại thiếu nhà anh là con riêng, trêu chọc Đường lão phiến chán, chuyện này ở xã hội thượng lưu không là bí mật gì.

Mấy người đang nói vấn đề chỉ số thông minh Đường đại thiếu gia cùng nhị thiếu gia, tâm tư Hạ Thần Hi lại bay xa, Hạ bảo bối nhắc nhở cô, hôm nay là ngày lấy báo cáo giám định ADN, Hạ Thần Hi một ngày tâm thần bất định, nhìn di động phát ngốc.

Dường như một giây sau, điện thoại Đường tổng gọi tới cho cô.

Đường thấy Đường Bạch Dạ bị vết thương đạn bắn, anh nhưng mạnh khỏe, thật muốn đánh chết cô, thực sự quá đơn giản.

“Thần Hi, cô đến dưới lầu một chuyến, xem bản thiết kế sơ bộ của bọn họ thế nào.” Thái Gia nói, “Để bọn họ đưa dàn giáo đồ chỉnh lý tốt lên đây sớm một chút, bây giờ còn không đưa tới.”

“Biết.” Hạ Thần Hi cười nói.

Công trình Đường thị theo tầng 22 đến 30, tất cả đều là bộ công trình bộ, mỗi một tầng phụ trách nhiệm vụ không như nhau, nhà thiết kế cùng kỹ sư cũng phân là tán, không giống WPL cùng một chỗ.

Người công ty Đường thị quá nhiều.

Hạ Thần Hi đến ngồi thang máy đến tầng 25, ở đây tất cả đều là nhà thiết kế cùng trợ lý nhà thiết kế, có mấy người theo Hạ Thần Hi đi qua công trường, tương đối quen thuộc, với cô cũng là tâm phục khẩu phục, mặc dù bọn họ đại đa số là người lớn tuổi hơn cô.

Bọn họ phụ trách chỉ là khung, dàn giáo sơ bộ , căn bản còn chưa có chuẩn bị cho tốt.

Hạ Thần Hi bất đắc dĩ, chỉ có thể để cho bọn họ nhiều nỗ lực.

Nhưng lúc cô trở về, phát sinh ngoài ý muốn .

Thang máy dừng ở tầng 28, Đường Thành Nam cùng một trợ lý đi tới, thấy Hạ Thần Hi, Đường Thành Nam vô cùng ngoài ý muốn, thanh âm có thể nói là sắc bén , “Cô tại sao ở Đường thị?”

Hạ Thần Hi trong lòng thầm nghĩ, quả nhiên là một nhị thế tổ.

Dự án lớn nhất của công ty Đường thị năm nay là cảnh biển, anh ta thân là tổng giám đốc, nên biết chuyện này, hẳn là muốn nắm giữ tất cả hướng đi của dự án, nhân viên phụ trách, cô là tổng kỹ sư.

Anh ta lại hoàn toàn không biết gì cả.

Thực sự là một bại gia tử. (người phá cửa)

Hạ Thần Hi mỉm cười nói, “Hồi Nhị thiếu, tôi tới đội xây cất công ty Đường thị, phụ trách khai phá dự án cảnh biển.”

Đường Thành Nam nghiêm nghị hỏi, “Tôi thế nào không biết chuyện này?”

Đinh một tiếng, tới tầng 30 .

Hạ Thần Hi mỉm cười lễ phép nói, “Nhị thiếu nhật lý vạn ky, (ý là nhiều việc bận rộn) loại chuyện nhỏ này không biết rất bình thường, ngài trước bận, tôi không quấy rầy.”

Cô ra khỏi thang máy, thang kêu xui xẻo.

Tổng giám đốc vẫn luôn có thang máy chuyên dụng, Đường Thành Nam không dùng thang máy chuyên dụng, chạy tới cũng công nhân chen thang máy cái gì.

“Thần Hi, làm sao vậy?” Thái Gia hỏi.

Hạ Thần Hi nói, “Không có việc gì, tôi ở trong thang máy gặp được nhị thiếu.”

Thái Gia nói, “Tầng 28 đi?”

Hạ Thần Hi kinh ngạc, dựng thẳng lên ngón cái, chân chó nói, “Tổng giám anh thực sự là liệu sự như thần a.”

Tiết Giai Vân cười khúc khích, “Thần Hi, nhị thiếu cùng một người phòng thiết kế công trình thân nhau, hai ngày lại tặng hoa châu báu, toàn bộ người tầng lầu đều biết, dự đoán anh ta lại đi quấy rối tiểu cô nương nhà người ta.”

“Vì sao tôi không biết a?” Hạ Thần Hi thật sâu cảm giác mình lạc hậu .

Loại bát quái này vậy mà bỏ lỡ.

Tiết Giai Vân cười nói, “Cậu sẽ không quan tâm bát quái, hai ngày này có thể không ở công ty đi công trường, cậu sao có thể biết.”

“Tớ lạc hậu .”

Một danh kỹ sư nói, “Nhị thiếu theo đuổi tiểu cô nương mới tới là nhà thiết kế, vóc người thật cay, người rất đẹp, không làm người mẫu quả thực đáng tiếc, nhị thiếu vừa gặp đã yêu, chỗ nào còn có tâm tư làm việc, luôn luôn hướng tầng 28.”

199. Chương 198: Báo Cáo Giám Định Adn (6)

Editor: thanh huyền

“Tiểu cô nương nhà người ta cũng rụt rè, chính là không đáp ứng anh ta, không chỉ có hoa, châu báu, quả nhiên là cực phẩm đụng nhau.”

Hạ Thần Hi, “...”

“Anh ta là đến tán gái, còn là đến đoạt quyền ?” Hạ Thần Hi cũng nhin không được .

“Các người không cảm thấy, này chính là Đường tổng chúng ta dùng mỹ nhân kế sao?” Thái Gia rất sùng bái nói, “Tổng giám đốc của chúng ta nhìn xa, cho nên an bài một mỹ nữ dời đi tầm mắt Nhị thiếu, để Nhị thiếu muốn mỹ nữ không muốn giang sơn, một chiêu này thực sự là giết người vô hình.”

“Tổng giám đốc đại nhân thực sự là có thủ đoạn, quá thông minh, không hổ là thần tượng của tôi.”

Mọi người, “...”

Hạ Thần Hi nhin không được châm chọc, “Thái tổng giám, anh đối với Đường Bạch Dạ sùng bái quá mù quáng .”

Thái Gia hỏi lại, “Chẳng lẽ các người không cảm thấy tổng giám đốc rất thông minh, rất có con mắt nhìn xa sao?”

Hạ Thần Hi đối với việc này không trả lời, không biết ai châm chọc một câu, “Tổng giám đốc đại nhân chỉ có ở trên người phụ nữ mới thấy xa a...”

“Câm miệng!” Thái Gia giận.

Đội xây cất cười thành một đoàn.

Mỗi mười phút, điện thoại tổng giám vang lên.

Thái Gia đi nghe, sắc mặt rất khó nhìn, ra kêu, “Thần Hi, Nhị thiếu muốn cô đến phòng làm việc tổng giám đốc.”

Trong lòng Hạ Thần Hi chửi mẹ nó, Đường Thành Nam, anh nhỏ mọn như vậy là vì chuyện kia.

Tiết Giai Vân hỏi, “Anh ta tại sao muốn thấy Thần Hi?”

Thái Gia nói, “Anh ta nói muốn tìm hiểu dự án khai phá cảnh biển.”

Một kỹ sư nói, “Tổng giám, phải khẩn trương cũng muốn ngài đi lên a.”

Một người khác nói, “Anh ta nhất định là ngại tổng giám quá khó coi, giới tính không đúng, cho nên muốn nữ tổng kỹ sư của chúng ta lên.”

“Thần Hi a, cẩn thận phòng sói a.”

“Đúng vậy, công ty Đường thị rất nguy hiểm ...”

Hạ Thần Hi mỉm cười, đám người kia thực sự là đáng yêu cực kỳ, cô gặp được hai đội xây cất, không kể là Đường thị, còn là WPL, bầu không khí rất tốt, rất có lực ngưng tụ, cũng khó trách bọn họ ở thành phố S hành nghiệp kiến trúc địa vị không người nào có thể lay động.

Hạ Thần Hi đến phòng làm việc tổng giám đốc.

Thư ký thay đổi một nhóm, không phải nhóm lần trước cô nhìn thấy, Hạ Thần Hi đẩy cửa đi vào, Đường nhị thiếu ngồi ở bàn công tác, kiêu chân, dù bận vẫn ung dung nhìn cô, nhìn cô giống như con mèo đi vào bầy.

“Hạ Thần Hi, cô thật đúng là dám đi lên a.” Đường Thành Nam lạnh lùng cười, “Đi mòn gót sắt tìm chẳng thấy, đến khi gặp được chẳng tốn chút công phu, cô vậy mà chạy đến Đường thị không coi vào đâu, lá gan thật không nhỏ.”

“Nhị thiếu, ngài không phải muốn nghe tiến độ dự án khai phá cảnh biển sao?”

“Hừ, cái loại buồn chán gì đó, ai sẽ nghe.” Đường Thành Nam không ai bì nổi nói, ánh mắt làm càn ở trên người Hạ Thần Hi đảo qua, “Cô là tình nhân của Đường Bạch Dạ?”

“Không phải!”

“Đã không phải, vì sao anh ta có con?” Đường Thành Nam lạnh lùng hỏi, “Có phải cô coi trọng tiền của nhà tôi?”

Hạ Thần Hi thầm nghĩ, nhà anh trừ tiền, đích xác không có gì có thể làm cho người khác coi trọng .

Nhưng mà, con trai nhà tôi có tiền, tại sao muốn coi trọng tiền nhà anh.

“Mẹ con nhà tôi rất hám làm giàu.” Hạ Thần Hi ôn hòa nói, trên mặt treo tươi cười công thức hóa, “Tôi nỗ lực đọc sách, làm việc, cũng là vì kiếm tiền thôi.”

Đường Thành Nam khinh bỉ nhìn Hạ Thần Hi, vẻ mặt tôi biết cô là loại phụ nữ nhân này, Hạ Thần Hi lười cùng Đường Thành Nam tính toán, nếu là lời Đường Thành Nam nhục nhã cũng có thể làm cho cô tức giận, cô nhất định sẽ bị Hạ bảo bối khinh bỉ .

“Cha tôi sẽ không thừa nhận, cô hết hy vọng đi, cô một phân tiền cũng lấy không được.” Đường Thành Nam lạnh lùng nói, không khách khí châm chọc, “Cô bò sai giường rồi, Đường Bạch Dạ loại không đáng giá.”

200. Chương 199: Báo Cáo Giám Định Adn (7)

Editor: thanh huyền

Hạ Thần Hi , ai nói Đường Bạch Dạ loại không đáng giá, Hạ bảo bối biết nhiều đáng giá a, mua một quốc gia không nói chơi.

Lại có tiềm lực trị, có thể lái được.

So với Đường Bạch Dạ đáng giá.

Hạ Thần Hi mỉm cười, tùy tiện Đường Thành Nam nói như thế nào, cô cũng không bị kích động, Đường Thành Nam đột nhiên cảm thấy phần nộ, người phụ nữ này thế nào một điểm phản ứng cũng không có, Hạ Thần Hi rất vô tội.

“Nhị thiếu, ngài chính là muốn nói cho tôi chuyện này sao?” Hạ Thần Hi nói, “Tôi đã biết, có thể trở về đi làm việc không?”

“Ai cho cô đi trở về?” Đường Thành Nam cười lạnh, “Phòng làm việc của tôi, cô đã đến rồi không có tôi cho phép, muốn đi ra ngoài.”

Ánh mắt Hạ Thần Hi vẫn như cũ mang tươi cười, cũng đã có lãnh ý.

Anh ta muốn làm cái gì?

Đường nhị thiếu nói, “Cô cùng Đường Bạch Dạ lúc nào?”

“Tám năm trước.”

“Vì sao?”

“Không nhớ rõ, có thể là vì tiền đi.” Dù sao không nhớ, Hạ Thần Hi tùy tiện nói, mặc kệ chân tướng thế nào, cô cũng không cần thiết cho Đường nhị thiếu biết.

“Tiền?” Đường Thành Nam xem thường nhìn Hạ Thần Hi, “Cô thật tiện nhân.”

Hạ Thần Hi không nói một từ, tiện nhân trong mắt ra tiện nhân, thế là, cô không phản bác.

“Cha tôi đã biết chuyện này, ông ấy nhất định không tha cho Đường Bạch Dạ, còn có đứa bé kia.” Đường Thành Nam nói, pha đắc ý nói, “Cô đừng vọng tưởng nhờ đứa nhỏ tiến cửa lớn Đường gia.”

Hạ Thần Hi chân mày vừa nhíu, Đường lão đã biết Hạ Thiên là con của Đường Bạch Dạ?

Không thể nào a.

Báo cáo giám định ADN hôm nay có, ông ta làm sao biết?

Đường Thành Nam thấy sắc mặt cô nghiêm túc, nói, “Đường Bạch Dạ không nói cho cô biết sao? Cha tôi đến bệnh viện thấy đứa nhỏ, ông nói, ông tuyệt đối không thừa nhận.”

Hạ Thần Hi lại một lần nữa ngưng mày, Hạ bảo bối này hỗn tiểu tử, một câu nói cũng không nói.

“Nhị thiếu, đừng một tiếng con ngoài dã thú, con ngoài dã thú, bảo bối nhà tôi có tên họ, có cha có mẹ, Đường nhị thiếu gia, lời nói không giáo dục như thế, nói ra cũng không sợ người ta đánh giá sao?”

Mặc kệ Đường Thành Nam làm nhục cô thế nào, cô không sao cả, không muốn tính toán, chỉ là nghe không được có người nhục mạ bảo bối của cô như vậy.

Đường Thành Nam thấy cô rất cuộc nổi giận, thậm chí có một loại biến thái, “Nó không phải con ngoài dã thú thì là cái gì, nó là cô cùng Đường Bạch Dạ tư sinh, đương nhiên là con ngoài dã thú, Đường Bạch Dạ cũng là như vậy.”

Hạ Thần Hi giận quá hóa cười, cười đến xán lạn tươi đẹp, “Đường Bạch Dạ là ngoài dã thú, anh ấy cũng là tổng giám đốc công ty Đường thị, chỗ anh ngồi bây giờ là của anh ấy, anh là con Đường gia, lại so ra kém một đứa con ngoài dã thú.”

“Nói ra không thấy xấu hổ sao?”

“Nếu là tôi, còn không bằng một dã thú.”

“Muốn phong độ có phong độ, muốn đầu óc có đầu óc, muốn bên ngoài có bên ngoài.”

“Thì ngược lại anh, cái gì cũng không có.”

Người ngu ngốc.

“Hạ Thần Hi, cô có ý gì?” Đường Thành Nam chụp bàn lên, đằng đằng sát khí nhìn Hạ Thần Hi, anh hận nhất người khác nói anh không như Đường Bạch Dạ.

Hạ Thần Hi phong khinh vân đạm nói, “Anh nghe được gì thì ý là như vậy.”

“Cô dám nói như vậy với tôi, tôi khiến cô cút khỏi Đường thị.”

“Chỉ sợ anh không có cái quyền lợi này, tôi là tổng kỹ sư dự án khai phá cảnh biển, lệ thuộc Đường Bạch Dạ quản lý, trừ Đường Bạch Dạ, không ai có thể sa thải tôi.” Hạ Thần Hi nói, đây cũng là nguyên nhân vì sao cô có thể phản kháng Đường Thành Nam.

Đường Thành Nam cũng không thể động đến cô thế.

Thân phận của Hạ Thần Hi, lịch lãm, chẳng sợ cô cái gì không nhớ, cái loại cuồng vọng cùng kiêu ngạo đó vẫn là trong khung, ai cũng không sợ, cô sẵn nữ vương sợ ai, quả thực là cười nhạo.

Chẳng sợ cô mất trí nhớ.

201. Chương 200: Báo Cáo Giám Định Adn (8)

Editor: thanh huyền

Khí chất của cô nội tâm rất nhiều, lúc không có trẻ đường hoàng, cô cũng tuyệt đối không phải tiểu tức phụ.(người phụ nữ nhỏ)

“Đường Bạch Dạ sớm muộn không phải là tổng giám đốc công ty Đường thị, thời gian cô thấy được anh ta thế nào bảo cô!”

“Nếu như Đường Bạch Dạ không phải tổng giám đốc công ty Đường thị, tôi cũng sẽ không vì Đường thị làm việc, anh sa thải tôi, tôi cầu còn không được, nhờ cấp nhiều phí.”Hạ Thần Hi ôn hòa nói, đột nhiên nhớ tới cái gì, “Không thể hỏi phí, tôi cũng không phải công nhân chính thức Đường thị, anh sa thải không được tôi.”

“Cô...” Đường Thành Nam tức giận đến nội thương.

“Nếu như không có chuyện gì, tôi trước đi về làm việc.” Hạ Thần Hi nói, rất lễ phép cười cười, xoay người muốn đi.

“Đứng lại!” Đường Thành Nam theo bàn công tác xông tới, nắm chặt cánh tay Hạ Thần Hi, “Tôi cho cô rời đi sao?”

“Anh muốn làm cái gì?”

“Cô là phụ nữ của Đường Bạch Dạ?” Đường Thành Nam cười lạnh nhìn Hạ Thần Hi, ngả ngón giờ cầm của cô lên, người phụ nữ này nhìn thực sự là tinh xảo, đẹp, là thuần thiên nhiên .

Không có một chút dấu vết nhân công.

“Nếu như Đường Bạch Dạ biết tôi chiếm phụ nữ của anh ta, không biết anh ta sẽ có biểu tình gì?”Đường Thành Nam không có ý tốt cười nói, đột nhiên kéo Hạ Thần Hi qua, cúi người hướng môi Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi cấp tốc tránh, thanh âm lạnh, “Đường Thành Nam, anh dám!”

“Tôi có cái gì không dám?” Đường Thành Nam buông tay, nói xong rất không sao cả, dáng vẻ không quan tâm tất cả, “Đây là phòng làm việc của tôi, cô bây giờ là công nhân Đường thị, cô nói tôi có cái gì không giám?”

“Cô muốn kiện tôi sao?”

“Cô nói tới tòa án, thẩm phán tin tôi cường cô, hay là tin cô vì tiền cùng tôi ở một chỗ, hướng chi cô chưa kết hôn đã có con, danh dự không thể nào tốt, cô nói, thẩm phán sẽ tin tưởng ai?”

Hạ Thần Hi giận dữ, lời tương tự, theo trong miệng Đường Bạch Dạ nói ra cùng theo trong miệng Đường Thành Nam nói ra, thực sự là khác nhau một trời một vực, tại sao có thể có người vô sỉ như vậy.

“Hạ Thần Hi, cô ngoan ngoãn, thuần phục dưới tôi, có lẽ, tôi sẽ cho cô hưởng thụ thật tốt.” Đường Thành Nam cười đến vô cùng ác ý, “Đường Bạch Dạ có thể thỏa mãn cô sao? Anh ta nhiều phụ nữ như vậy, tình lực thế nào thỏa mãn cô?”

Anh ta vừa nói xong, một bên hướng Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi lui về phía sau, trong lòng không khỏi cũng khẩn trương.

“Đường Thành Nam, anh dám đụng đến sợi tóc gáy của tôi, anh sẽ phải hối hận.” Hạ Thần Hi nói, tiếp theo ra cửa, trong túi của cô nhất định có một cây dao gọt hoa quả, thế giới này sắc lang thực sự quá nhiều.

“Cô nói Đường Bạch Dạ sao?” Đường Thành Nam khinh miệt cười, “Anh ta ắc còn không mang nổi mình ắc, làm sao có thời giờ bảo hộ cô?”

“Cô chết tâm đi, tôi so với Đường Bạch Dạ có tiền, cô muốn tiền, tôi cho cô tiền, cô đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt.” Đường Thành Nam hèn mọn liếm môi dưới, dáng vẻ hèn mọn kia, làm người ta buồn nôn.

Giống như một con rắn ướt lạnh bò qua dưới chân.

Trong ánh mắt của anh ta, tràn đầy dục niệm.

Nghĩ đến đây là phụ nữ của Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ lại đang bảo vệ người phụ nữ này, nếu như bị anh chiếm cứ, rất nhiều người hưng phấn.

Suy nghĩ một chút thật hưng phấn.

Hạ Thần Hi lui về phía sau, phía sau chính là bàn làm việc, Đường Thành Nam ngăn ở trước mặt cô, cô cần bản ra không được, Đường Thành Nam nhe răng cười nhào tới, Hạ Thần Hi tránh thoát đi, “Đường Thành Nam, anh đừng quá đáng.”

“Quá phận thì thế nào?” Đường Thành Nam không thèm quan tâm nói, “Hôm nay tôi nhất định phải đạt được cô.”

Anh ta nói, lại nhào tới, Hạ Thần Hi lần này không tránh thoát được, bị anh ta bắt được, để cô ở trên bàn làm việc, anh ta hành hung dễ dàng hơn, Hạ Thần Hi tránh né nụ hôn của anh ta, hoảng loạn mò lấy tượng đồng trên bàn Đường Bạch Dạ.

202. Chương 201: Báo Cáo Giám Định ADN (9)

Editor: thanh huyền

Cô bắt lại, hướng Đường Thành Nam, chính đánh vào trên cổ của anh ta, một góc tượng đồng đánh vào đầu của anh ta, máu tươi lập tức chảy ra.

Đường Thành Nam một tiếng hét thảm, quỳ rạp xuống đất, bưng đầu, tức giận nhìn Hạ Thần Hi, anh ta không dám tin, người phụ nữ này vậy mà động thủ đánh anh, ra tay ác như vậy, nặng như vậy.

Hạ Thần Hi vội vã lui lại mấy bước, tượng đồng trong tay rơi trên mặt đất, trên tượng đồng tất cả đều là máu tươi.

Ít nhiều tác phong nghệ thuật Đường Dạ Bạch, Hạ Thần Hi lần đầu tiên nhìn thấy trên bàn làm việc cảm thấy, Đường Dạ Bạch nhất định là mua được, không nghĩ tới hôm nay cô lấy đả thương người.

“Hạ Thần Hi, tiện nhân này!” Đường Thành Nam gầm lên, máu tươi từ kẽ tay không ngừng chảy ra, đau đến anh ta kêu thảm thiết.

Sắc mặt Hạ Thần Hi tái nhợt, bất an nghĩ, Đường nhị thiếu có thể bởi vậy chết hay không?

Nếu là chết, cô phải ngồi mấy năm tù?

Đúng vào lúc này, cửa phòng làm việc bị người đá văng ra, sắc mặt Đường Dạ Bạch hung ác nham hiểm đứng ở cửa phòng làm việc, mang theo một loại lệ khí gấp phật giết phật, phía sau trừ Lâm Nhiên, không có người khác.

Vốn là tức giận, có chút biểu tình hoảng loạn, nhìn thấy một màn trong phòng làm việc, một mặt yên ổn xẹt qua Đường Dạ Bạch, anh nheo mắt lại, trầm giọng nói, “Lâm Nhiên, gọi xe cứu thương.”

Lâm Nhiên gật đầu, vội vàng vàng đi gọi xe cứu thương.

Đường Dạ Bạch tiến vào, trở tay đóng cửa lớn phòng làm việc, Hạ Thần Hi nghi hoặc, anh ta không phải ở bệnh viện, sao có thể đến Đường thị, xảy ra chuyện gì sao? Đường Dạ Bạch liếc mắt nhìn Hạ Thần Hi một cái, lại nhìn tượng đồng trên mặt đất.

Không cần hỏi lại, anh cũng biết đã xảy ra chuyện gì.

Anh nhận được giám định ADN, gọi điện thoại cho cô, không ai nghe, gọi tới phòng làm việc tổng giám, Thái Gia nói cô bị Đường Thành Nam kêu lên phòng làm việc tổng giám đốc, Đường Dạ Bạch không nói hai lời, không đếm xỉa bác sĩ ngăn cản.

Thay đổi y phục xuất viện, rồi tới công ty Đường thị.

Lấy thân thủ Hạ Thần Hi, Đường Thành Nam muốn đụng đến đầu ngón tay cô cũng khó.

Nhưng mà, thân thủ Hạ Thần Hi xuất thần nhập hóa giống như kiếm rút ra khỏi vỏ, không biết là khi nào, thật muốn khi dễ, anh giết Đường Thành Nam cũng có.

Trong phòng làm việc tổng giám đốc, bên ngoài một vị thư ký cũng không có, anh liền biết, Đường Thành Nam quả nhiên không có tâm tư tốt.

May mắn, Hạ Thần Hi không có việc gì.

“Đường Dạ Bạch, anh...” Đường Thành Nam bưng đầu, đau đớn càng lúc càng kịch liệt, máu càng ngày càng nhiều, sự phần nộ cũng càng lúc càng lớn, Đường Dạ Bạch lạnh lùng nhìn Đường Thành Nam trên mặt đất.

“Ngu không ai bằng!” Đường Dạ Bạch hừ lạnh, may mắn lực đạo Hạ Thần Hi không mạnh, nếu lấy trạng thái ở bên tàu, tượng đồng này nên đập bể đầu Đường nhị thiếu.

Lòng Hạ Thần Hi còn sợ hãi hỏi, “Anh ta có thể chết hay không?”

Anh ta chảy nhiều máu như vậy, lại bị thương não bộ, Hạ Thần Hi lo lắng.

Đường Dạ Bạch hỏi, “Anh ta bắt nạt đến cô sao?”

Hạ Thần Hi lắc lắc đầu, Đường Thành Nam cả giận nói, “Các người đôi câu nam nữ này...tôi sẽ không bỏ qua cho các người.”

“Giữ lại mạng của mày lại nói.” Đường Dạ Bạch lãnh lệ đảo qua anh ta, vô cùng ghét bỏ nhìn anh ta, trong lòng lại một lần nữa hoài nghi, vì sao anh và loại người này có quan hệ huyết thống, như Hạ bảo bối nói, thật là có tổn hại giết anh.

Anh nhất tượng đồng lên, đột nhiên ưu nhã cười, đem vết máu kia hướng tây trang anh ta lau, “Anh biết tượng đồng này ở đâu không? Phòng đấu giá Berlin, mấy nghìn vạn mua về.”

203. Chương 202: Báo Cáo Giám Định Adn (10)

“Vậy mà dính máu của mày, thực sự là... tổn hại phẩm vị.”

Anh nói xong, cầm lên tượng đồng, hung hăng đập hướng bụng dưới Đường Thành Nam, “Tao đã sớm cảnh cáo mày, đừng động phụ nữ của tao, mày coi lời tao như gió thoảng bên tai phải không?”

“Đường Bạch Dạ...”

Đường Bạch Dạ lại huy động tượng đồng, liên tục ở trên bụng anh ta đập hai lần, Đường Thành Nam phát ra tiếng kêu thảm thiết.

Ngất đi.

Đường Bạch Dạ đứng lên, vỗ vỗ tay, giống như phỉ đi cái gì bụi bặm, ghét bỏ đá đá người trên mặt đất, “Thật không có kiên nhẫn, đánh hai cái liền hôn mê.”

Hạ Thần Hi, “...”

Anh ta mất máu quá nhiều, lại bị đánh như thế, không ngất đi mới lạ, tại có thể trách anh ta không kiên nhẫn.

Hạ Thần Hi thật sâu cảm thấy, logic tên cướp thật không cần giải thích.

Đường Bạch Dạ nhắm ngay Hạ Thần Hi, “Cô là đầu heo sao? Gọi cô lên cô liền lên, cô thế nào tùy tiện như vậy?”

Hạ Thần Hi buông tay, người ngoài thấy Đường Bạch Dạ tức giận, luôn luôn run lấy lấy, cô hình như trời sinh phản lại, không sợ hãi anh ta phát hỏa, Hạ Thần Hi nói, “Anh ta là tổng giám đốc, tôi là thuộc hạ.”

“Đường tổng ngài đã nói, lời tổng giám đốc, thuộc hạ phải vâng theo.”

Đường tổng giám đốc cười nhạo, lại đá một đá Nhị thiếu hôn mê trên mặt đất, “Loại con lợn này chỉ thích hợp làm tổng giám đốc tiêu khiển.”

Hạ Thần Hi buồn cười, xe cứu thương đã đến dưới lầu, Lâm Nhiên dẫn người tiến vào, đem Đường nhị thiếu đi, lại phái người tiến vào thanh lý.

Lâm Nhiên nhìn thấy vết máu, lo lắng hỏi, “Anh ta có việc gì hay không?”

“Không có việc gì, không làm bị thương, tốt nhất có thể biến thành đồ ngốc.” Đường Bạch Dạ thờ ơ nói, Hạ Thần Hi không giết người, đã là một loại may mắn, bằng không, còn thật không biết nên giải thích thế nào.

“Đường tổng, nếu Nhị thiếu tố cáo tôi tội đã thương người thì sao?” Hạ Thần Hi hỏi, cô chỉ là một viên chức nhỏ, nhị thiếu là Đường nhị thiếu gia, bây giờ đến bệnh viện, không tố cáo cô là không thể.

Lâm Nhiên cũng có lo lắng như vậy, đừng nói Đường Thành Nam, Đường lão cũng là sẽ không bỏ qua cho cô.

“Cô là tự vệ.”

“Ai có thể chứng minh tôi là tự vệ?” Hạ Thần Hi hỏi, cũng có chút hối hận hạ thủ nặng, “Tới trên tòa án, thẩm phán là xem ai nhiều tiền, lại không nhìn ai có thể tin.”

“So nhiều tiền, tôi sẽ bại bởi ai sao?” Đường Bạch Dạ cuồng vọng cười, anh theo giá sách cầm lấy một vật trang sức nhỏ, đó là một con rùa đen nhỏ, bên trong có camera.

“Đây là chứng cứ.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Phòng làm việc của tôi có chuyện gì, tôi đều biết.”

Sau sự cố tám năm trước, anh liền có thói quan ở phòng làm việc cùng thư phòng có camera, vô cùng bí ẩn, anh muốn biết, lúc anh không ở đó, rốt cuộc ai vào thư phòng cùng phòng làm việc, làm cái gì.

Hạ Thần Hi cũng an tâm.

Dừng thẳng ngón cái lên, “Đường tổng, anh thực sự là nhìn xa trông rộng.”

Đường Bạch Dạ nheo mắt lại, không mang theo một tia cảm tình nhìn về phía Hạ Thần Hi, Lâm Nhiên bên cạnh cảm thấy sồn tóc gáy, giống như xảy ra chuyện gì anh không biết, Hạ Thần Hi cảm thấy bên cạnh Đường Bạch Dạ quá lạnh lẽo, cô cũng có chút kinh hãi.

“Hạ tiểu thư, chúng ta có một số chuyện cần tính toán.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Hôm nay sau khi tan việc, chúng ta nói một chút.”

Nói một chút, bình thường là từ ngữ rất nghiêm túc, Hạ Thần Hi vẫn cảm thấy, chuyện cô cùng Đường Bạch Dạ có thể nói chỉ có Hạ bảo bối, đột nhiên nhớ tới, hôm nay là ngày lấy báo cáo giám định ADN.

Chờ cô nhớ tới chuyện này, đã là chuyện một giờ sau.

204. Chương 203: Cha Con Nhận Nhau (1)

Đường Thành Nam bị thương nằm viện, Đường lão kinh động, Đường Bạch Dạ có chuyện phải xử lý, buổi chiều cũng đi bệnh viện, Hạ Thần Hi tiếp tục đi làm, Đường lão tức giận, Đường Thành Nam bị thương nặng.

Đường lão không biết là ai đánh Đường Thành Nam bị thương, Đường Nhất Phong lại nghe thấy, Lâm Nhiên gọi xe cứu thương, anh ta ở công ty, vừa lúc thấy Đường Bạch Dạ, thành thật nói cho Đường lão, Đường lão tự nhiên sẽ không bỏ qua cho Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ cũng không gạt Đường lão, liền nói Đường Thành Nam tính - quấy rối nữ nhân viên, nữ nhân viên tự vệ, Đường Thành Nam bị thương.

Đường lão tức giận đến sắc mặt nhăn nhó, trong lòng thầm mắng Đường Thành Nam không nên thân, vừa hận công nhân làm bị thương con ông, “Là ai làm bị thương? Bất kể là ai, ta cũng sẽ không cho cô ta có chỗ đứng ở thành phố S.”

Vết thương Đường Bạch Dạ trên cơ bản không có gì trở ngại lớn, nhàn nhạt nói, “Cha thật đúng là hoàn đế thành phố S sao? Muốn ai chết phải chết, so với tức giận như vậy, sao không giáo huấn con trai thật tốt, để làm loại chuyện hạ lưu này.”

Đường lão tức giận, nhìn hoành Đường Bạch Dạ, “Anh có tư cách gì nói nó, phụ nữ của anh một quân đoàn, anh không hạ lưu sao?”

Đường Bạch Dạ đột nhiên cười, thật là ưu nhã thân sĩ, tươi cười thân thiện như đại sứ ngoại giao, lại lộ ra một chút kiêu ngạo như vậy, “Phụ nữ của tôi thành một quân đoàn là không có lỗi, cha quan báo chí thấy hình ảnh đề là trái ôm phải ấp, cha lúc nào thấy tôi quấy nhiễu tình dục để vào bệnh viện không?”

“Chơi phụ nữ cũng chia đẳng cấp, chớ đem tôi cùng Đường Thành Nam cùng một chỗ đánh đồng, ảnh hưởng phẩm vị.”

Đường lão thiếu máu thiếu chút nữa phun ra, tức chết nghịch tử này.

Đường Bạch Dạ lại cười đến rất tao nhã, dù sao Đường Thành Nam không chết được, anh cũng không để ý, “Phòng làm việc của tôi có camera, ghi lại sự kiện anh ta quấy rối công nhân, cha tốt nhất đừng động tâm, nếu không không biết ai chịu thiệt.”

“Đường Bạch Dạ, lương tâm của mày bị chó ăn?” Đường lão đại giận, “Người nằm bệnh viện là em trai mày, mày lại giúp đỡ người ngoài, mày muốn tao đánh chết mày phải hay không?”

Đường Bạch Dạ không nói một từ.

Hạ Thần Hi có thể là người thân, Đường Thành Nam mới là người ngoài.

Thân sơ phân không rõ, thảo nào tính tình nóng nảy như thế.

Đường Nhất Phong hòa giải, “Cha, anh, đừng nói nữa, quan trọng chính là nhị ca không có việc gì là được.”

Đường Bạch Dạ hừ một tiếng, lười ở ngoài phòng phẫu thuật đợi, đi làm thủ tục xuất viện.

Vốn anh nghĩ mấy hôm nay, lấy ý của anh, anh cảm thấy chuyện bé xé ra to, anh võ nghĩ muốn đi, ở lạ chẳng qua là muốn lấy báo cáo giám định, vừa nghĩ tới báo cáo kia, ánh mắt Đường Bạch Dạ lại trở nên hung ác nham hiểm.

Năm đó, rốt cuộc phát sinh chuyện gì?

Toàn bộ buổi chiều hôm đó, tâm tình Hạ Thần Hi bất định, không có cách nào tập trung tinh thần làm việc.

Chuyện Đường Thành Nam bị đưa lên xe cứu thương sự, toàn bộ người ở tầng đều biết, Hạ Thần Hi một hồi, Thái Gia liền hỏi cô rốt cuộc phát sinh chuyện gì, Hạ Thần Hi biết giấu giếm không được, cô đi phòng làm việc tổng giám đốc, Nhị thiếu đã bị đánh thương đi bệnh viện.

Thế nào không có quan hệ, cô cũng là nói qua loa một lần.

Mọi người đội xây cất Đội kinh ngạc, Tiết Giai Vân tức giận nói, “Đường nhị thiếu quá đáng ghét, đáng đời, tốt nhất bị đánh thành đồ ngốc.”

“Thần Hi, Đường gia có thể tố cáo cô hay không?”

“Thần Hi, cô có bị thương không...”

... . .

Thái Gia vỗ tay bảo hay, đột nhiên phun ra một câu, “Thần Hi, nếu như người quấy nhiễu tình dục cô là Đường tổng giám đốc, cô nhất định sẽ theo đúng không?”

Phòng thiết kế sớm đã truyền Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ có quan hệ, chỉ là đội xây cất hợp tác với Hạ Thần Hi thời gian dài, Hạ tiểu thư lại là người biết thức thời, bọn họ cũng không có nói huyền thuyên.

205. Chương 204: Cha Con Nhận Nhau (2)

Chỉ là, không nói, cũng không đại biểu, bọn họ không biết.

Cho nên, Thái Gia nói ra những lời này, mọi người đều lấy vẻ mặt Hạ tiểu thư cô không muốn giải thích, chúng tôi sẽ hiểu biểu tình Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi, “...”

Thời đại này, nào tàn thật tình thương không dậy nổi.

Nhưng mà, bọn họ không nói thêm gì, cũng không hỏi cô cùng Đường Bạch Dạ bát quái, tâm thần Hạ Thần Hi không ổn định, mãi cho đến tan tầm, không nhận được điện thoại của Đường Bạch Dạ, Hạ Thần Hi nghĩ thăm, có lẽ, anh ta có chuyện gì đó.

Có thể trốn liên trốn.

Ai biết, rời khỏi đại lâu muốn đi đã nhìn thấy Đường Bạch Dạ bên cạnh Lamborghini kia, mọi người trăm phần trăm quay đầu lại, hơn nữa ngoài trăm dặm cũng nghe thấy tiếng xe.

Cô nghĩ không chú ý cũng khó.

“Lên xe!”

Hạ Thần Hi không nói nhiều, lên xe.

Xe hướng phương hướng nhà trọ cảnh biển, không đầy một lát lên đại lộ Tân Giang, Đường Bạch Dạ tìm một xe vị ngừng xe, “Chúng ta nói một chút.”

Hạ Thần Hi không dị nghị, sớm tối chậm cũng là tối, nói liền nói đi.

Hai người dọc theo đại lộ Tân Giang, một trước một sau, Đường Bạch Dạ phía trước, Hạ Thần Hi ở phía sau, cô phát hiện ra, tâm tình Đường Bạch Dạ không thoải mái, Hạ Thần Hi nghĩ ngợi lung tung.

Chẳng lẽ báo cáo giám định ADN nói bọn họ không phải cha con sao?

Đại lộ Tân Giang tới gần bờ sông, rất nhiều du thuyền, có tư nhân, cũng có công ty, mắt Hạ Thần Hi nhìn thấy một chiếc viết ký hiệu Đường thị thuyền chở dầu, là cả du thuyền xa hoa, phát triển.

Ở thành phố S, quả nhiên đi chỗ nào cũng có thể thấy Đường thị.

“Tôi đã nhận được báo cáo giám định ADN.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, lạnh lùng nheo mắt lại, “Bảo bối đích xác là con trai tôi.”

Trong lòng Hạ Thần Hi biết rõ ràng, cho nên, cô vẫn cúi đầu, chờ Đường Bạch Dạ nói những lời này, bày ra một bộ dạng kinh ngạc, biểu tình khiếp sợ, rất thật, giống như cô cũng là lần đầu tiên nghe được tin tức như thế.

“Anh nói là... Thật vậy chăng?”

Hạ Thần Hi có chút bội phục tài năng diễn xuất của mình, đương nhiên, cô cũng là chợt dạ, cho nên, rất nhanh chóng mở mắt, cô không dám cùng Đường Bạch Dạ đối diện, sợ anh nhìn ra đầu mối, cô không biết giải thích chuyện tám năm trước như thế nào.

Đơn giản, toàn bộ giao cho mắt trí nhớ.

“Hết sức chính xác.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, “Hạ Thần Hi, cô nợ tôi một lời giải thích.”

“Tôi không chỉ một lần nói với anh, tôi không nhớ tám năm trước xảy ra chuyện gì.” Hạ Thần Hi nói, “Có lẽ, chúng ta tới cùng một quán bar, vừa lúc lại uống say, cho nên...”

“Anh cho tôi là người qua đường, tôi cũng coi anh là người qua đường.”

“Nói chung, mặc kệ thế nào, tôi là không nhớ anh, anh cũng không nhớ tôi.”

Đường Bạch Dạ cấp tốc cắt ngang lời của cô, “Không có khả năng!”

Anh và phụ nữ xưa nay phòng hộ vô cùng tốt, không có khả năng có đứa nhỏ bên ngoài.

Thứ nhất, anh không mong đợi đứa nhỏ, thứ hai, anh biết, Đường lão cũng nhận con của anh, cho dù có đứa nhỏ, cũng sẽ bị làm hỏng, giống như năm đó Lâm Tình, cho nên, anh muốn phòng ngừa tất cả ngoài ý muốn.

Hạ Thần Hi lý do, căn bản đứng không vững.

“Đường tổng, anh có thể có nghe qua một chuyện xưa.” Hạ Thần Hi nói, “Có một ngày ở sân bay mưa to, máy bay đến quá trễ, hành khách đều phải ở sân bay qua đêm, bởi quá tịch mịch, một nam một nữ ở cùng một chỗ, hai người một đêm tham hoan.”

“Ngày hôm sau, bọn họ lên phi cơ, gật đầu mà qua, không biết. Nhân sinh có rất nhiều chuyện ngoài ý muốn như vậy, anh có lẽ không nhớ ra được có bao nhiêu lần có chuyện ngoài ý muốn như vậy, tôi cũng không nhớ nổi.”

“Đã xảy ra, nhìn kết quả tốt, quá trình thế nào, lại có cái gì quan trọng.”

206. Chương 205: Cha Con Nhận Nhau (3)

“Anh biết bảo bối là con trai của anh, như vậy là đủ rồi.”

Đường Bạch Dạ trầm giọng nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi cảm thấy cô có cái gì che giấu tôi.”

“Đường tiên sinh, tôi lấy nhân cách thề, tôi tuyệt đối không có.”

Đường Bạch Dạ cười nhạo, “Cô có nhân cách sao?”

“Tôi lấy người của Đường Bạch Dạ cách thề?”

“Này càng khôi hài, tôi không xác định tôi có nhân cách loại xa xỉ này, cô xác định sao?” Đường Bạch Dạ lạnh lùng hỏi.

Hạ Thần Hi, “...”

Cô thất bại, quên đi, Đường Bạch Dạ này mở miệng, cô cũng không phải lần đầu tiên thấy được.

“Vậy anh rốt cuộc náo cái gì?” Hạ Thần Hi hỏi, “Tôi cái gì cũng không có biện pháp nói cho anh biết.”

“Cô vì sao mất trí nhớ?”

“Không biết, tôi ở bệnh viện tỉnh lại liền mất trí nhớ.” Hạ Thần Hi không muốn nói chuyện đã qua, là tiềm thức không muốn nói, cho nên nói dối, cô không thể nói cô tẩy não, cái kỹ thuật này, toàn cầu không có mấy người có.

Nếu nói là chính cô tự mình rửa não, Đường Bạch Dạ nhất định sẽ hoài nghi.

Đường Bạch Dạ muốn biết chuyện năm đó, trừ Hạ Thần Hi, không ai có thể nói cho anh biết, anh cấp thiết muốn biết, đứa nhỏ rốt cuộc thế nào tới. Anh thậm chí chờ mong, tám năm trước, anh và Hạ Thần Hi là một hồi mỹ lệ ngoài ý muốn.

Như cô nói, một hồi mỹ lệ ngoài ý muốn.

Sau tám năm, có một đóa hoa đẹp.

Mặt trời chiều, tia sáng u ám.

Gió đêm thổi bay tóc Hạ Thần Hi, có một loại phiêu dật phù phiếm.

Đường Bạch Dạ lập tức cảm thấy tâm phiền ý loạn.

“Hạ Thần Hi, nếu như tôi phát hiện, có một ngày cô gạt tôi, đừng trách tôi trở mặt!”

Đường Bạch Dạ từng chữ nói, chui vào trong lòng Hạ Thần Hi, cô cảm giác được đau đớn, không biết nguyên nhân đau đớn.

Hai người trở lại nhà trọ cảnh biển số hai, Hạ bảo bối không có đất chổ đi dạo, Đường Bạch Dạ cầm báo cáo giám định ADN, anh chưa cùng Hạ bảo bối gặp mặt, tự nhiên theo Hạ Thần Hi về nhà, vừa mới vào cửa đã ngửi thấy mùi thơm của thức ăn.

Tất cả hung ác nham hiểm, tâm phiền ý loạn, lập tức, tan thành mây khói.

Cảm giác này giống như trở về nhà.

Anh vẫn chờ đợi, một ngôi nhà chân chính.

Anh, vợ của anh, con anh, bây giờ, tất cả đều viên mãn .

Mặc dù, viên mãn này mang theo một tầng băng mỏng.

Đường Bạch Dạ đột nhiên đổ kị Hạ Thần Hi, cô chiếm lấy con trai nhiều năm như vậy, con trai đáng yêu như thế, lạnh lợi như thế, tri kỷ như thế, hiểu thuận như thế, anh lại vắng mặt tám năm, thành vô cùng tiếc nuối.

“Mẹ, Đường tiên sinh, các người đã trở về.” Thanh âm Bảo bối tràn ngập vui sướng, có cha có mẹ có cảm giác gia đình, Đường Bạch Dạ lập tức cảm thấy, trong lòng vui vẻ.

“Con đang làm cái gì?”

“Còn canh sò, món cuối cùng.” Hạ bảo bối nói, thấy Đường Bạch Dạ nhìn bé không chuyển mắt, Hạ bảo bối xấu hổ che mặt, “Đường tiên sinh, chẳng lẽ chú mới phát hiện cháu nhìn rất mỹ lệ sao?”

“Cháu vẫn rất mỹ lệ.” Đường Bạch Dạ nói.

Hạ Thần Hi lặng yên đem đầu xoay đến bên cạnh, đối thoại này thật sự là không dinh dưỡng.

Hạ bảo bối gỡ gỡ đầu, Hạ Thần Hi đi phòng ngủ thay quần áo, đem không gian cho cha con hai người, tay Đường Bạch Dạ vẫy vẫy, Hạ bảo bối khôn ngoan đi tới, Đường Bạch Dạ đột nhiên ôm bé, Hạ bảo bối mới bảy tuổi, phẫn phẫn nộn nộn, thân thể còn có một luồng hương sữa.

Mềm mại hơn so với phụ nữ đều khiến anh thương tiếc.

Đây chính là con trai anh.

Con Đường Bạch Dạ.

“Con thật là con của cha.” Đường Bạch Dạ nói, Hạ bảo bối đã sớm biết, nghe thấy xác định, vẫn là thở phào nhẹ nhõm, mặc kệ chuyện gì, có thứ gì xác định, là chuyện tốt.

207. Chương 206: Cha Con Nhận Nhau (4)

“Con thật là con của cha.” Đường Bạch Dạ nói, Hạ bảo bối đã sớm biết, nghe thấy xác định, vẫn là thở phào nhẹ nhõm, mặc kệ chuyện gì, có thứ gì xác định, là chuyện tốt.

Hạ bảo bối nói, “Báo cáo đã có?”

Đường Bạch Dạ gật đầu, Hạ bảo bối cũng không nói gì, chỉ là tùy ý Đường Bạch Dạ ôm.

Anh vẫn cảm thấy, trên đời cô độc một người không có gì không tốt, không cần lo lắng cho ai, không cần nhớ mong ai, không cần có nhược điểm, sống chết không người quan tâm, bây giờ mới cảm thấy, có một người thuộc về mình, tốt đẹp bao nhiêu.

Anh không thích đứa nhỏ, thậm chí ghét đứa nhỏ, thậm chí cảm thấy anh nếu có đứa nhỏ, đứa nhỏ nhất định sẽ bất hạnh.

Bây giờ có Hạ bảo bối mới biết, có đứa nhỏ tồn tại tốt đẹp như thế.

Đây là thượng thiên ban lễ vật tốt nhất cho anh.

Anh cho rằng sau khi hai tay anh nhuộm đầy máu, đã bị thương để vứt bỏ, nhưng mà, thương để vẫn chiếu cố anh, cho anh lễ bồng như vậy.

“Bảo bối...”

Hạ bảo bối không quen loại cảnh quá ôn nhu cảnh này, vỗ vỗ vai Đường Bạch Dạ, “Là cha con là được, cha hẳn là cảm tạ trời đất, có con trai thập toàn thập mỹ như vậy tới hiếu thuận với cha.”

Đường Bạch Dạ hiển nhiên cũng không quen quá ôn nhu, một tay nâng cái ót bé lên, “Con trai ngoan, nhớ sau này hiếu thuận cha.”

“Tuân mệnh, cha đại nhân.” Hạ bảo bối cấp tốc đổi giọng.

Đường Bạch Dạ cảm thấy, hoa tươi khắp thế giới nở rộ ở trước mắt, lại thông qua một tiếng cha này.

Hạ Thần Hi thay đổi quần áo ở nhà ra, Hạ bảo bối đột nhiên nhảy tới, “Ồ kìa, canh...”

Bé cấp tốc xoay tiến phòng bếp, Hạ Thần Hi thay đổi quần áo ở nhà màu vàng nhạt, tóc buộc cao, thoát nhìn rất có tinh thần, thanh xuân, Đường Bạch Dạ chỉ Hạ bảo bối vào phòng bếp, “Cô chính là ngược đãi bảo bối của tôi như thế?”

Hạ Thần Hi ngồi xuống, cầm lấy một quyển tạp chí nhìn, “Lúc tôi sinh bé, thiếu chút nữa chết trên bàn mổ, để bé hầu hạ thì thế nào?”

“Tôi bồi dưỡng một đứa con trai không dễ dàng, đương nhiên muốn kiếm đủ.”

Hạ bảo bối cấp tốc cho thấy thật tình, “Mẹ, con nhất định hầu hạ mẹ đến một trăm tuổi.”

Hạ Thần Hi mở tạp chí ra, trả lời một câu, “Nhìn con biểu hiện.”

“Hiếu biết.”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng nhìn người phụ nữ không làm gì ở trên sofa, “Cô thực sự là tốt số, còn có, cô đáng chết giấu giếm tôi nhiều năm như vậy, Hạ Thần Hi, tôi thật hẳn là nên bóp chết cô.”

Hạ Thần Hi ngẩng đầu, sắc mặt yên lặng nhìn Đường Bạch Dạ, “Kỳ thực, là anh tốt số.”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, Hạ Thần Hi nói, “Tôi cho anh một khoản sổ sách, tôi hầu hạ bé đến bảy tuổi, mỗi ngày sợ té, một phen nước tiểu lôi kéo, thật vất vả bé có thể hầu hạ tôi, chờ bé mười lăm mười sáu tuổi, dự đoán hầu hạ phụ nữ của bé đi.”

Đường Bạch Dạ cấp tốc bắt được một trọng điểm, “Nói như vậy tôi buôn bán lời, tôi lượm một tiện nghi của người cha, không cần hầu hạ bé, đối được bé hầu hạ tôi?”

Hạ Thần Hi, “... Đường tổng, mạng anh thật tốt a.”

“Hạ Thần Hi!” Đường Bạch Dạ đột nhiên rống, “Cô đây là vặn vẹo logic, vặn vẹo chuyện cô giấu tôi nhiều năm như vậy.”

Hạ Thần Hi vô cùng bình tĩnh, “Tôi thật là vì bồi dưỡng bé tốt số mà giấu giếm, anh hẳn là nên cảm tạ tôi, anh cũng không biết hầu hạ trẻ con vất vả thế nào.”

Đường Bạch Dạ chỉ cảm thấy huyết thái dương thỉnh thoảng nháy, có một loại cảm giác muốn bóp chết Hạ Thần Hi.

Cái logicgì, lại bị cô vắn vẹo thành như vậy.

“Anh không đồng ý a?” Hạ Thần Hi cất giọng, “Bảo bối, mẹ nói đúng hay không?”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ nói cái gì sẽ là chân lý.”

Hạ Thần Hi cười híp mắt nhìn Đường Bạch Dạ, “Trông, con trai của anh hiểu chuyện hơn.”

208. Chương 207: Cha Con Nhận Nhau (5)

Ngụ ý, Đường tổng, anh thực sự là quá không hiểu chuyện.

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ bảo bối bưng một chén canh lớn ra, “Cha, mẹ, ăn cơm.”

Hạ bảo bối làm một bữa cơm rất phong phú, giống như biết Đường Bạch Dạ muốn tối, sườn xào chua ngọt, bò sốt cay, cá hấp, thịt om tôm hùm, hẹ xào trứng, tỏi xào rau muống, canh sò củ cải.

“Con mấy tuổi bắt đầu làm cơm, tay nghề tốt như vậy.” Đường Bạch Dạ hỏi.

Hạ bảo bối cười nói, “Năm tuổi.”

Đường Bạch Dạ lại một lần nữa lấy ánh mắt cô là người sao nhìn Hạ Thần Hi?

Hạ Thần Hi một điểm chột dạ cảm giác cũng không có, Hạ bảo bối nói, “Mẹ nấu quá khó ăn, vì tự cấp tự túc, con chỉ chính mình động thủ, bên cạnh hàng xóm là người Trung Quốc, chị ấy thích làm món Trung Quốc, con ở một bên nhìn học.”

“Hạ Thần Hi, cô tại sao không đi học?”

“Muốn tôi học tập, bận quá.” Hạ Thần Hi nói, đột nhiên nói một câu, “Đường tổng, nếu đau lòng con trai của anh, anh tối làm cơm a.”

Đường tổng cấp tốc cúi đầu ăn cơm, “Cô cho tôi không nói gì.”

Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối song song khinh bỉ Đường tổng giám đốc.

Đường nhị thiếu trọng thương, hôn mê hai ngày tỉnh, Đường lão quả thực kiêng dè lời Đường Bạch Dạ, không có báo cảnh sát xử lý, Đường đại thiếu lại một lần nữa ngồi trở lại vị trí Đường thị tổng giám đốc, Đường Thành Nam vừa tỉnh, Đường lão cũng biết là ai đã thương.

Vừa nghĩ tới là Hạ Thần Hi, lại nghĩ đến quan hệ của bọn họ, Đường lão sôi gan.

Đường Bạch Dạ vì Hạ Thần Hi, không tiếc cùng Đường lão đối nghịch, chuyện này chỉ có thể không giải quyết được gì, Đường lão thâm hận trong lòng, chỉ có thể chờ Đường Thành Nam khôi phục, cùng Tưởng thị trưởng cho tạo áp lực, hiện nay trọng yếu nhất là hôn lễ Đường Bạch Dạ cùng Tưởng Tuệ.

Hôn lễ Đường Bạch Dạ cùng Tưởng Tuệ ngày càng ngày càng tới gần, chuyên đề truyền thông bay đầy trời, toàn bộ trang báo là tin tức bọn họ sắp kết hôn, kí giả thu xếp phỏng vấn Tưởng Tuệ, cũng nói được lời thề son sắt.

Bọn họ nhất định sẽ kết hôn.

Ký giả muốn phỏng vấn Đường Bạch Dạ, lại bị bộ phận quan hệ xã hội Đường thị chặn trở lại, Đường tổng không tiếp thụ bất luận cái gì về phỏng vấn kết hôn, hôn nhân này, chỉ có tân nương một mưu cầu danh lợi, tân lang này lại không nói gì.

Cẩn thận phát hiện, Đường tổng gần đây an phận rất nhiều.

Trước đây luôn luôn ba ngày hai lần lên đầu tạp chí, một tuần ít nhất đổi ba người phụ nữ, mấy ngày này, vậy mà không tuôn ra scandal, trừ một số ảnh chụp tham gia dự án khai phá cảnh biển, gần đây Đường tổng, an phận rất nhiều.

Đường tổng an phận, mọi người không có quen.

Đại chúng quen một tuần Đường Bạch Dạ đi bảy chiếc xe khác nhau, thích xuất hiện trên tạp chí tiêu khiển trái ôm phải ấp Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ như vậy chưa từng có, có người bắt quai nói Đường Bạch Dạ sắp kết hôn, cho nên hồi tâm không chơi.

Có lẽ, anh kiêng dè Tưởng thị trưởng.

Có một ký giả tiết lộ, Đường tổng kỳ thực có một đứa con riêng.

Tin tức này tiết lộ, toàn bộ bầu trời nổ tung, Đường Bạch Dạ có con riêng, tuyệt đối là tin tức lớn.

Thế là, không ít ký giả len lén theo dõi Đường Bạch Dạ, hy vọng có thể moi được cái gì.

Đường Bạch Dạ, bị theo dõi vô cùng khó chịu.

May mắn, xe của anh, cùng với kỹ năng lái xe của anh, bỏ qua không ít ký giả, Hạ bảo bối cười nhạo anh, “Thành phố S nhiều quý tộc như vậy, thế nào nhiều người như vậy, so với minh tinh còn nổ hơn, đây là quy luật gì.”

Đường Bạch Dạ nói, “Nếu như không như vậy, dự đoán sớm bị lão đầu tử giết chết.”

“Cha, con đồng tình với cha.”

“Có người cha này, con nhiều may mắn.”

Hạ bảo bối cười khúc khích, đột nhiên nói, “Cayenne phía sau theo chúng ta rất lâu rồi.”

209. Chương 208: Cha Con Nhận Nhau (6)

Hôm nay, Đường Bạch Dạ cùng Hạ bảo bối đi câu lạc bộ tư nhân, kể từ khi biết có đứa nhỏ này, thời gian Đường Bạch Dạ đi làm giống như ba ngày hai buổi nghỉ, có thời gian liền dẫn Hạ bảo bối đi chơi.

Bồi dưỡng tình cảm cha con.

Câu lạc bộ tư nhân quản lý rất nghiêm ngặt, bọn họ căn bản không thể đi vào, người muốn bò tường không quan tâm điện cao thế điện rất nhiều.

Chiếc Cayenne này theo bọn họ đến câu lạc bộ vẫn theo.

“Cha, hiện tại làm ký giả có rất nhiều tiền sao? Vậy mà lái Cayenne.” Hạ bảo bối nói, phỏng vấn ký giả lái Cayenne, đây cũng là quá có tiền ...

Đường Bạch Dạ nói, “Hai ngày này cha bỏ rơi bao nhiêu ký giả, vì sao? Không phải là ỷ vào tính năng xe của mình? Bọn họ không lấy một chiếc tính năng nào chẳng được.”

Hạ bảo bối nói, “Đám người kia thực sự là phiền chết.”

“Ngoan, bảo bối, con xuống xe.”

“A...” Hạ bảo bối , “Cha, cha muốn vứt bỏ con.”

“Cha tạm thời vứt bỏ con mười phút.”

Hạ bảo bối le lưỡi, ngoan ngoãn xuống xe, đây là đường lớn ven biển, xe ít, tầm nhìn vô cùng rộng, Hạ bảo bối xuống xe đến bên cạnh trên lan can ngồi, bé cũng có thể thấy Cayenne theo tới .

“Cha, cha muốn làm gì?”

“Đâm chết bọn họ!”

Đường Bạch Dạ nói, thay đổi đầu xe, thúc xe đua hướng phía sau Cayenne chạy gấp. Hạ bảo bối miệng thành hình chữ O, nhin không được dừng thẳng ngón cái lên, cha, cha thực sự rất mạnh.

Danh nhân bình thường sẽ không đắc tội ký giả, truyền thông một cây viết, thật xấu ở trong tay.

Quản người là Đường Bạch Dạ, còn là Trưởng thị trường, ký giả muốn bôi đen một người, thực sự quá đơn giản, Đường Bạch Dạ cũng chống cự không nổi, anh cũng thường xuyên bị ký giả bôi đen, huống chi là bát quái loại này, người nhiều quyền cao chức trọng sẽ bị bắt quái.

Đường Bạch Dạ kiêu ngạo làm càn, cũng rất ít cùng ký giả đối nghịch.

Bị ký giả theo dõi, cuối cùng thay đổi đầu xe đi đụng xe ký giả, lông phượng và sừng lân, đây là tư duy rất mạnh mẽ mới có thể nghĩ tới.

Đôi chân Hạ bảo bối tới lui.

Bé quá thích người cha này.

Ký giả trên Cayenne nhìn thấy Đường Bạch Dạ buông một đứa nhỏ, đột nhiên thay đổi đầu xe, có người vội vàng vàng chụp ảnh, nhìn thấy Lamborghini Đường Bạch Dạ không muốn sống đụng qua đây, bọn họ luống cuống.

Hai đường xe chạy trên đường cái, một chiếc Lamborghini cấp tốc đụng hướng Cayenne.

Ký giả vừa muốn quay đầu liền bị Đường Bạch Dạ đụng vào bên cạnh, đầu xe đụng vào nhau.

Chỉ nghe phanh một tiếng vang thật lớn.

Đường Bạch Dạ đụng quá mạnh, xe phá hủy, người không có chuyện gì, hai ký giả trên xe sợ hãi, cuống quýt xuống xe, Đường Bạch Dạ cũng xuống xe, Hạ bảo bối nghĩ nghĩ, theo cặp sách lấy máy tính của mình ra.

Ghi lại đoạn này.

“Đường... Đường tổng...” Ký giả là một nam một nữ, người phụ nữ nhìn thấy Đường Bạch Dạ, cố ý muốn tỏ ra là vô tình gặp mặt, chỉ tiếc thần sắc Đường Bạch Dạ quá lãnh, quá lệ, cô bị hoảng sợ.

Người đàn ông lá gan hơi lớn một chút, “Đường tổng, ngài tại sao có thể cố ý đụng chúng tôi?”

“Máy ảnh lấy tới.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói.

Nữ ký giả bảo vệ máy ảnh mình, Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Theo tôi lâu như vậy, các người lại muốn làm cái gì?”

Nam ký giả nhìn Hạ bảo bối ngồi cách đó không xa, ánh mắt kia cơ hồ là mạo hiểm yếu ớt, cuối cùng cũng có được tin tức có giá trị, thật có con riêng, thật có con riêng a.

Đường Bạch Dạ lấy điện thoại ra, “Tôi kêu cảnh sát giao thông đến xử lý, tôi cho các người biết, chiếc xe này, các người bồi thường không nổi.”

210. Chương 209: Cha Con Nhận Nhau (7)

Đầu Lamborghini hãm xuống, ánh mắt Đường Bạch Dạ vô tình, “Tôi Đường Bạch Dạ muốn các người bồi thường một chiếc như vậy, chỉ sợ các người đào tin tức một đời cũng không đủ, đem máy ảnh cho tôi, bằng không...”

Bằng không cái gì, anh không nói tiếp, ký giả hiểu là chuyện gì xảy ra.

“Ngài là cố ý đụng vào , dựa vào cái gì bắt chúng tôi bồi?”

“Chỉ bằng tôi là Đường Bạch Dạ!” Đường Bạch Dạ nghiêm nghị nói.

Kiều ngạo làm càn, khí phách ngoại trác.

Nam ký giả cùng nữ ký giả nhìn nhau, Đường Bạch Dạ lạnh lùng cười, “Cảnh sát giao thông sẽ đến, các người suy nghĩ kỹ càng, là đem máy ảnh cho tôi, hay không, còn tiếp tục chờ, bởi thường tôi một cái xe mới.”

Nữ ký giả cuối cùng cũng ý thức được, ở đường cái thượng bị siêu xe đụng sắc mặt chủ xe kiêu ngạo bao nhiêu.....

Đường Bạch Dạ thực sự là đệ nhất lịch sử, uy hiếp.

Nữ ký giả chống cự không nổi, đem máy ảnh giao cho Đường Bạch Dạ, vẻ mặt nam ký giả tức giận, Đường Bạch Dạ đem toàn bộ ảnh chụp xóa đi, muốn cũng anh đấu, phần cứng chưa đủ.....

Nam ký giả nhìn thành quả của mình bị phế, trong lòng căm hận....

“Đường tổng, ngài thực sự là quá kiêu ngạo.” Nam ký giả nói, “Tôi cũng không tin camera không ghi lại, rõ ràng là người cố ý đụng chúng tôi.”

“Vậy thì thế nào?” Đường Bạch Dạ phong khinh vân đạm (tra google giúp huyền) đập máy ảnh.

Nữ ký giả a một tiếng, đau lòng nhìn máy ảnh của cô, mặc dù không đáng giá, nhưng cũng là máy ảnh a.

“Tôi hận nhất ký giả các người lòng dạ hiểm độc, đào chuyện riêng tư của người khác, mang đến không biết bao nhiêu phiền phức.” Đường Bạch Dạ lần đầu tiên cùng ký giả nói chuyện, “Tôi cảnh cáo các người, lại theo tôi bị tôi phát hiện, tôi sẽ đâm chết các người, đừng nói một chiếc xe.”

Biểu tình của Đường Bạch Dạ, hai ký giả hoảng sợ, không dám lại tranh luận.

“Ký giả của Tử Bối, tôi nhớ kĩ, giấy tờ phí sửa chữa, tôi sẽ chuyển cho các người.”

Nữ ký giả luống cuống, “Đường tổng, Đường tổng, ngài đừng như vậy a, ngài nói đem máy ảnh cho ngài sẽ không truy cứu.”

Phí sửa chữa Lamborghini, bọn họ bởi không nổi a, bởi không nổi a.

Đường Bạch Dạ giả vờ mờ mịt, “Tôi nói không cho các người bởi thường một cái xe mới, có nói phí sửa chữa cũng không bởi sao?”

Nam ký giả lệ rơi đầy mặt, “Đường tổng, ngài tiền nhiều như vậy, đừng bắt nạt tiểu dân chúng.”

Đường tổng nhìn trời, thâm trầm nói, “Các người là không biết a, tôi hiện tại muốn phụ trách nuôi gia đình, có thể vất cổ chày ra nước liền vất cổ chày ra nước, thế đạo gian nan, kiếm tiền không dễ dàng a.”

Nam nữ ký giả, “...”

Đường tổng lên xe, phát tay một cái, “Cút đi, tôi không gọi cảnh sát giao thông.”

Nam nữ ký giả, “...”

Hạ bảo bối lắc chân của mình, lại nhảy xuống, treu tức vây quanh đầu xe dạo qua một vòng, “Đụng phải thật khó nhìn.”

“Quay đầu lại đổi một chiếc.”

“Con thích nhất chiếc này này, nhiều phong cách a, bảng số xe đẹp.”

Đường Bạch Dạ quyết đoán nói, “Cha có một chiếc Ferrari hoàng kim, càng phong cách, bảng số xe cũng đẹp, 9999.”

Hạ bảo bối trên đầu xuất hiện ba vạch đen, trong đầu hiện lên tình cảnh Đường Bạch Dạ lái một chiếc Ferrari hoàng kim ở trên đường cái, khóe môi co quắp, “Cha cũng không sợ xảy ra tai nạn xe cộ liên hoàn.”

Này muốn dưới ánh mặt trời, cho ra bao nhiêu tai nạn xe cộ.

Đường Bạch Dạ cười ha ha, “Cho nên cha ít đi.”

“Cha, quay đầu lại đi Phaeton đi.”

“ ... ”

Hạ bảo bối nói tiếp, “Cha lái một xe Phaeton, tuyệt đối không ai hội theo dõi cha, mọi người sẽ cảm thấy, người này chỉ là trông giống Đường Bạch Dạ.”

Đường Bạch Dạ, “ ... ”

211. Chương 210: Cha Con Nhận Nhau (8)

Đường gia đại thiếu lại một lần nữa leo lên đầu các tạp chí, lần này không phải mang theo phụ nữ, mà là anh mang theo Lamborghini.

Nghe nói, Đường gia đại thiếu ở trên đường thấy xe truyền thông theo dõi xe mình, thay đổi đầu xe dựng lên xe của truyền thông.

Loại này chuyện này, chỉ có Đường đại thiếu làm.

Lúc Hạ Thần Hi nhìn thấy tin tức này, trên cơ bản không có gì ý nghĩ, Hạ bảo bối cười nhạo nói với cô , Hạ Thần Hi cũng cảm thấy, Đường tổng lái Phaeton tương đối khá, đừng rêu rao như thế.

Anh ta va chạm xe phồng ván này, sau này bao nhiêu anh nhân sẽ làm vậy.

Các danh nhân đã sớm thấy chán các ký giả bát quái đào bới, một số ký giả lại lòng dạ hiểm độc không đạo đức, cái tin tức gì cũng đào lên, chuyện riêng tư cái gì cũng không có, ngại với thể lực truyền thông, bọn họ không dám phản kháng.

Có Đường Bạch Dạ một tiền lệ, dự đoán muốn náo nhiệt.

Dự đoán mỗi người ký giả nơm nớp lo sợ, không muốn chạy ngoài.

Công ty Đường thị.

Công trình gần đây nhiều hội nghị, Thái Gia mang theo Hạ Thần Hi cùng một đội xây cất thường xuyên đến tầng 50 tham gia hội nghị, trong đó có phòng thiết kế, cũng có bộ phận nhận thầu, toàn bộ nhân vật quan trọng trong hạng mục đang họp.

Sáng sớm đã bắt đầu họp, lúc kết thúc, đã là buổi trưa.

Đường Bạch Dạ muốn cùng Hạ Thần Hi đi ăn cơm trưa, vừa định mở miệng, thư ký chủ tịch nói, “Đường tổng, Tưởng tiểu thư tới.”

“Biết.” Đường Bạch Dạ nói, mọi người còn chưa có tan đi, Tưởng Tuệ theo trong phòng làm việc tổng giám đốc ra, thấy Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi đứng chung một chỗ, ánh mắt hơi trầm xuống, ngược lại lại tươi cười.

Đoan trang, đúng mức.

“Đường.” Tưởng Tuệ đi tới, thân thiết cầm tay Đường Bạch Dạ, vô cùng thân mật, cười tươi như hoa.

Lâm Nhiên liếc mắt nhìn Hạ Thần Hi một cái, Hạ Thần Hi cười cùng Tưởng Tuệ chào hỏi, bọn người Thái Gia biết bọn họ muốn kết hôn, cũng biết Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ có một chút ái muội.

Bầu không khí này có điểm quái dị .

“Các người vừa mới họp xong sao?” Tưởng Tuệ hỏi Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ hỏi lại, “Em tới làm cái gì?”

Tưởng Tuệ nói, “Anh đã quên sao? Hôm nay chúng ta chụp ảnh cưới, đêm qua không phải nói với anh rồi sao?”

Trên mặt Tưởng Tuệ e thẹn, ngọt ngào, như một tân nương, lúc nói lời này, khóe mắt đảo qua Hạ Thần Hi, mang theo một loại đắc ý.

Thái Gia nói, “Đường tổng, ngài cùng Tưởng tiểu thư trò chuyện, chúng tôi đi trước chuẩn bị tài liệu.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ hướng Hạ Thần Hi, ánh mắt Hạ Thần Hi vẫn nhìn trong tài liệu trong tay, nghe Thái Gia nói như thế, theo Thái Gia cùng nhau tiến thang máy, thẳng đến thang máy đóng cửa, Hạ Thần Hi cũng không liếc mắt nhìn Đường Bạch Dạ một cái.

Trong thang máy, Thái Gia lén lút hỏi, “Thần Hi, cô có phải không được vui hay không?”

“Không a.” Hạ Thần Hi cười híp mắt tươi cười, “Tôi chỉ là đang nghiên cứu vấn đề thụ lực.”

“Thực sự?”

Hạ Thần Hi ngọt ngào cười, “Tổng giám mời nhìn vẻ mặt chân thành vô tội của tôi.”

“Nhìn không ra.”

“Phối kính mắt.”

Thái Gia, “...”

Hạ Thần Hi thoát nhìn đích xác không giống tức giận lắm, Thái Gia nghĩ thầm, anh suy nghĩ nhiều quá.

Phòng tổng giám đốc, Đường Bạch Dạ kéo kéo cà vạt, có chút bức bối.

“Tưởng Tuệ, anh và em đã nói, hôn lễ hủy bỏ, vì sao em nhất định phải khư khư cố chấp?” Đường Bạch Dạ trầm giọng hỏi, “Này đối với em có gì tốt, anh sẽ không kết hôn với em, điểm này anh nói rất rõ ràng.”

“Anh đã nói anh sẽ kết hôn với em.” Tưởng Tuệ có chút cố chấp.

212. Chương 211: Cha Con Nhận Nhau (9)

“Tưởng Tuệ, buông tha đi.” Đường Bạch Dạ nói, “Chúng ta ngồi xuống, nói chuyện một chút.”

Tưởng Tuệ rưng rưng nhìn anh như muốn khóc, bộ dáng thoát nhìn rất đáng thương, như bị người vứt bỏ, Đường Bạch Dạ nhớ lại Tưởng Tuệ đúng là đã theo anh mấy năm, cũng giúp anh không ít, anh thực sự không muốn lúc tách ra, hai người sẽ hận thù nhau.

Qua nhiều năm như vậy, Tưởng Tuệ đối với anh như thế nào, trong lòng anh rõ ràng.

“Vì sao?”

“Anh không thích hợp cho việc kết hôn, cũng không thể chỉ trung thành với một người phụ nữ.” Đường Bạch Dạ nói, “Nhiều năm như vậy, là hạng người gì, trong lòng em cũng rõ ràng, em biết, hôn nhân như vậy không có hạnh phúc.”

“Giữa chúng ta chỉ có lợi ích, không có tầng lợi ích này, hôn nhân của chúng ta tính là cái gì?”

“Tưởng Tuệ, em là công chúa của thành phố S, thông minh hơn người, vừa có năng lực, vừa có bối cảnh, em muốn dạng nam nhân nào đều có, không cần thiết lãng phí tâm tư ở trên người một nam nhân như anh.”

“Anh Đường Bạch Dạ từ trong ra ngoài đều là một màu đen, đã sớm hư thối, không thích hợp với em, thế giới của anh, em đừng nên đi vào.”

Đường Bạch Dạ chưa bao giờ tâm sự với Tưởng Tuệ như thế, anh và Tưởng Tuệ là vị hôn phu vị hôn thê trên danh nghĩa, lại rất ít nói chuyện, anh thương yêu cô, sủng cô, diễn trò cũng được, phát ra từ nội tâm cũng được, chỉ là tuân thủ lời hứa của mình.

Khác, cái gì anh cũng không cho Tưởng Tuệ được.

Đây là ngay từ đầu, anh và Tưởng Tuệ đã nói trắng ra.

“Bảy năm chúng ta ở cùng một chỗ, Đường, bảy năm, tại sao anh có thể nói không cần là không cần?” Tưởng Tuệ lệ rơi đầy mặt, ánh mắt cũng tràn ngập oán giận, “Bảy năm nay, em không tin anh không có một chút tình cảm đối với em.”

Đường Bạch Dạ nói, “Tình cảm là tình cảm, tình yêu là tình yêu.”

“Anh nói tình yêu đối với anh có cũng được mà không có cũng chẳng sao, anh không quan tâm.” Tưởng Tuệ nói, nắm tay lại thật chặt, “Đây đều là do anh nói, là anh cho em hi vọng, để em có thể gửi gắm, là anh nói không có tình yêu, chúng ta cũng có thể sống cùng nhau cả đời.”

Đường Bạch Dạ nhìn Tưởng Tuệ, “Vì sao em lại chịu đựng cuộc sống như thế, nhiều năm như vậy, em còn không nhìn rõ sao? Dù cho có kết hôn, anh cũng có người phụ nữ khác ở bên ngoài.”

“Em không quan tâm.” Tưởng Tuệ nói, nước mắt đã nhỏ xuống, “Em không quan tâm, thực sự, em không quan tâm anh có người phụ nữ khác ở bên ngoài, em vẫn luôn biết, em chỉ hi vọng chúng ta có thể tạo ra một ngôi nhà. Em là Đường phu nhân của anh, anh mệt mỏi, có thể trở về nhà, em mệt mỏi, có thể dựa vào anh, em...”

“Tiểu Tuệ, đây không phải là yêu.” Đường Bạch Dạ thở dài, bực bội đến cực điểm, “Đây không phải là yêu, chỉ là dục vọng chiếm hữu của em thôi.”

“Hôn nhân như vậy, em sẽ không hạnh phúc.”

Tưởng Tuệ nói, “Cho tới bây giờ anh cũng không có suy nghĩ cho hạnh phúc của em, bây giờ lại quan tâm làm cái gì, em cảm thấy em có thể hạnh phúc, đây là chuyện của em, quyết định của em, hạnh phúc hay không, em nói được, anh không nói được.”

Đường Bạch Dạ nhìn cô, hết sức bất đắc dĩ.

Quá cố chấp.

Anh chưa bao giờ biết Tưởng Tuệ cố chấp như vậy.

Anh biết công chúa của thành phố S, có tri thức hiểu lễ nghĩa, dịu dàng hào phóng, có thể tiến có thể lui, tuyệt đối là một cô gái biết chuyện thức thời, chỉ là có chút kiêu căng nho nhỏ, cô từ nhỏ đã bị người chiều hư, có chút kiêu căng nho nhỏ cũng không phải là khuyết điểm.

Vì sao, trở nên cố chấp như vậy.

“Một thời gian trước, anh rõ ràng, nguyện ý kết hôn với em, vì sao anh lại thay đổi?” Tưởng Tuệ cười lạnh, bi thương nhìn Đường Bạch Dạ, “Đường, anh đã thay đổi, anh thực sự đã thay đổi.”

“Trước đây anh không phải như vậy, không có yêu, vì Đường thị, anh cũng nguyện ý lấy em.”

Đường Bạch Dạ nghĩ thầm, đúng vậy, anh đã thay đổi.

213. Chương 212: Cha Con Nhận Nhau (10)

Vì sao?

Anh không muốn biết, chỉ muốn giải quyết cuộc hôn nhân phiền não này, kể từ khi biết mình có con, ý nghĩ muốn giải trừ hôn ước của anh càng kiên định, vốn chỉ muốn nhìn một trò khôi hài, nhưng nếu bọn họ muốn mất mặt, anh sẽ phụng bồi.

Bây giờ, anh muốn giải quyết chuyện này càng sớm càng tốt.

Càng muốn ôn hòa giải quyết chuyện này.

“Có phải anh đã yêu người khác rồi hay không?” Tưởng Tuệ hỏi, cắn chặt răng chịu đựng đau đớn kịch liệt, “Anh yêu Hạ Thần Hi, có phải hay không?”

“Không phải!” Đường Bạch Dạ nghĩ nghĩ, lắc lắc đầu, “Cũng không phải là bởi vì yêu Hạ Thần Hi.”

Anh có yêu Hạ Thần Hi hay không, anh cũng không biết, anh chỉ biết là, giải trừ cuộc hôn nhân này có một phần là bởi vì mẹ con Hạ gia.

“Thế rốt cuộc là vì sao?” Tưởng Tuệ rưng rưng nhìn anh, “Em bị vứt bỏ, cuối cùng em muốn biết, vì sao em lại bị vứt bỏ.”

Đường Bạch Dạ nghĩ nghĩ, “Anh muốn có một gia đình, em không cho anh được.”

Đường Bạch Dạ nghĩ thầm, sở dĩ mẹ con Hạ gia là nguyên nhân khiến anh giải trừ cuộc hôn nhân này, là bởi vì, anh muốn có một gia đình, gia đình như Hạ gia, ấm áp, thoải mái, cái gì cũng không cần lo lắng, chỉ cần cùng người nhà chơi đùa náo loạn thôi.

Đột nhiên, điện thoại của Đường Bạch Dạ vang lên, anh vừa nhìn biểu hiện điện báo, đầu tiên là hơi ngẩn ra, sau đó lộ ra một nụ cười ôn nhu đến cực điểm.

Tưởng Tuệ thấy mà lòng đau như cắt, sống chung với nhau bảy năm, cô chưa từng thấy qua nụ cười ôn nhu như vậy của Đường Bạch Dạ, anh rất thỏa mãn, ôn nhu mà cầm điện thoại trong lòng bàn tay.

Là Hạ Thần Hi sao?

Tưởng Tuệ hận cực kỳ.

“Tiểu Lâm, tại sao lại là em?” Đường Bạch Dạ cười hỏi, cười vui cởi mở, thanh âm ôn nhu, rất khác so với âm thanh lãnh lệ xưa nay của anh.

“Anh Đường, em đã trở về, người ở sân bay, anh có thể tới đây đón em không?” Thanh âm của Lâm Lâm tràn ngập vui vẻ, “Thật nhiều năm chưa từng trở về, em cũng thấy xa lạ.”

“Em ở sân bay đừng đi loạn, bây giờ anh sẽ tới đón em.” Đường Bạch Dạ nói, lại không yên lòng dặn dò một câu, “Nhớ kỹ, đừng đi loạn.”

Anh nói xong, cúp điện thoại.

Sắc mặt của Tưởng Tuệ như nước, cô đã đoán sai, không phải là Hạ Thần Hi, mà là người khác, là ai? Là ai có thể làm cho anh trở nên ôn nhu như thế?

Đường Bạch Dạ cầm lấy chìa khóa xe, Tưởng Tuệ đứng lên, vội hỏi, “Cô ta là ai?”

Đường Bạch Dạ nhìn nhìn Tưởng Tuệ, nhẹ giọng nói, “Cô ấy mới là nguyên nhân anh không muốn kết hôn với em.”

Hôm nay xe Đường Bạch Dạ lái chính là xe đua Lotus, một đường chạy tới sân bay, trên đường nhận được điện thoại Hạ bảo bối gọi tới, “Cha, buổi chiều cha có tới đón con không?”

“Hôm nay cha muốn đến sân bay đón người.” Đường Bạch Dạ nói, “Con nói một tiếng với mẹ, cha sẽ không tới ăn cơm.”

“Biết.” Hạ bảo bối rất thẳng thắn, cha con xả mấy câu oán trách, Hạ bảo bối cúp điện thoại, tâm tình Đường Bạch Dạ vô cùng tốt, anh đã có một năm chưa gặp được Lâm Lâm, nha đầu này càng lớn càng giống Lâm Tình.

Có đôi khi nhìn cô, anh lại cảm thấy Lâm Tình sống lại.

Vị trí Lâm Lâm đứng rất dễ thấy, Đường Bạch Dạ liếc mắt nhìn, cô mặc chiếc áo sơ mi đỏ hồng, quần đùi ngắn bầy phên, chân mang một đôi giày cao gót nhỏ, dây lưng Vacheron Constantin đen một khoắn đính kim cương. Tóc cuốn thành sóng, nhuộm thành màu nâu, quyến rũ lại thanh thuần, vô cùng mỹ lệ.

Bộ dáng này, thực sự giống Lâm Tình cực kỳ.

Lâm Tình năm đó, cũng thích trang phục như vậy, cũng là kiểu tóc như vậy, mỹ lệ lại không mất vẻ lão luyện.

“Tiểu Lâm...”

Lâm Lâm đang gọi di động báo bình an với bạn bè nước ngoài, nghe thấy âm thanh của Đường Bạch Dạ, vui mừng xoay người lại, cười tươi như hoa, chạy tới chỗ Đường Bạch Dạ, Đường Bạch Dạ ôm vào trong ngực.

214. Chương 213: Lâm Lâm Về Nước (1)

“Đường ca ca, em rất nhớ anh.”

“Anh cũng nhớ em.” tâm tình Đường Bạch Dạ rất lộn xộn, Lâm Tình trở lại ôm anh.

Tất cả tiếc nuối cùng bỏ lỡ, như chưa từng xảy ra.

“Anh không nhớ em, anh sẽ phải kết hôn.” Lâm Lâm đấm đánh anh, gắt giọng, “Anh nhất định là quên chị của em rồi.”

“Sẽ không có hôn lễ.” Đường Bạch Dạ nhẹ giọng nói, như là một lời hứa hẹn, năm đó anh và Lâm Tình tính toán trước làm hôn lễ sau mới đăng ký, cho nên, trên danh nghĩa Lâm Tình vẫn chưa là vợ của anh, nhưng mà, Lâm Lâm vẫn luôn cho rằng, Đường Bạch Dạ là của Lâm Tình.

Ai cũng không thể cướp đi.

“Thực sự?”

“Anh đã lừa gạt em lúc nào chưa?” Đường Bạch Dạ cười nói, sờ sờ mái tóc quăn của cô, cười nói, “Kiểu tóc này rất đẹp mắt.”

Lâm Lâm mặt hơi đỏ nói, “Chỉ có kiểu tóc coi được thôi sao?”

“Em nhìn cũng rất đẹp, thực sự rất nữ tính.”

Biểu tình trên mặt Lâm Lâm, càng ngượng ngùng.

“Về nhà thôi.”

Đường Bạch Dạ kéo hành lý của Lâm Lâm qua, Lâm Lâm ôm cánh tay anh, vẻ mặt Đường Bạch Dạ đầy cương chiêu, cũng không cự tuyệt.

“Đường ca ca, em còn chưa thuê nhà.” Lâm Lâm nói, “Anh phải thu nhận em a.”

“Đã biết, không phải em thích ngắm sao ban đêm sao? Anh có một nhà ở gần biển, em ở đó đi.” Đường Bạch Dạ nói, “Nhà này năm xưa tính là mua cho chị em, chờ ngày nào đó anh sang tên cho em.”

“Anh không cần sang tên, chờ em có tiền, em sẽ mua lại.”

“Ồ, khẩu khí không nhỏ a, được, anh chờ.” Đường Bạch Dạ cũng không thềm để ý, dù sao anh cũng tính toán cho Lâm Lâm, đây là anh thiếu Lâm Tình, bây giờ nhìn dáng vẻ và tính tình của Lâm Lâm rất giống Lâm Tình, anh cũng cảm thấy an ủi.

“Em nhất định kiếm được.” Lâm Lâm cười nói.

“Nếu em đã có bản lĩnh như thế, nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, không như đến Đường thị làm việc đi.” Đường Bạch Dạ cười nói, “Bộ công trình vừa lúc để trống, chức vị tùy tiện em lựa chọn.”

“Tốt như vậy a.”

“Đương nhiên!”

“Để em suy nghĩ một chút.”

“Đắc ý.”

Lâm Lâm cười to, không đầy một lát, xe đã tới căn nhà gần cảnh biển.

Đường Bạch Dạ giúp cô đem hành lý lên, trên lầu nhà trọ Đường Bạch Dạ cũng ở, nhưng ở được ít. Từ tám năm trước bị An Kỳ Nhi tính kế, anh cực nhỏ đến trên lầu ở, anh thường xuyên ở phòng dưới lầu, khi anh nghĩ đến Lâm Tình, anh sẽ đến ở vài ngày.

Nên những thứ thuộc về anh cũng không nhiều.

“Chờ một lát, anh sẽ cho người người làm qua đây đem đồ vật thu thập một chút.”

“Không cần thiết a.” Lâm Lâm cười nói, “Một mình em cũng không dùng được nhiều, phòng ngủ chính giữ lại cho anh, em ở phòng kế bên được rồi.”

“Đi, tùy ý em.”

“Đường ca ca, buổi tối anh sẽ về đây ở sao?” Lâm Lâm hỏi, sắc mặt ửng đỏ.

Đường Bạch Dạ nói, “Ở đây tất cả đều là thuộc về em.”

Ngụ ý, anh cũng không đến ở, Lâm Lâm gật đầu, minh bạch ý tứ của anh, “Vậy anh ở đâu?”

“Tiểu khu có rất nhiều biệt thự độc lập.”

Lâm Lâm cười, “Được a, như vậy em đi Đường thị, anh cũng có thể đưa em đi làm.”

Đường Bạch Dạ mi tâm hơi nhíu lại, đột nhiên nghĩ đến, anh mỗi ngày đều đưa Hạ Thần Hi đi làm, đã thành thói quen, anh hỏi, “Anh nhớ em có bằng lái.”

“Có a.”

“Dưới lầu trong ga ra, trừ Lamborghini, em tùy tiện chọn.” Đường Bạch Dạ nói, vô cùng thẳng thắn.

Lâm Lâm bất mãn, “Thì ra là anh không muốn mang em đi làm a, vậy em không đi Đường thị.”

“Đại tiểu thư, anh rất nhiều việc, nên cũng không phải mỗi ngày đều trở về ở, sao có thể mỗi ngày mang em đi làm.” Đường Bạch Dạ giải thích.

215. Chương 214: Lâm Lâm Về Nước (2)

Sắc mặt Lâm Lâm sau cơn mưa trời lại sáng, cuối cùng cũng tốt lên.

“Vì sao không thể chọn Lamborghini?”

“Đây là xe dành riêng cho anh.” Đường Bạch Dạ cười nói.

Không cho chọn Lamborghini là bởi vì, Hạ bảo bối thích.

Lâm Lâm đơn giản thu dọn đồ đạc, Đường Bạch Dạ gọi điện thoại cho người giúp việc qua đây quét dọn phòng ở, chìa khóa cũng đưa cho người giúp việc.

Để cho họ một tuần đến quét dọn hai lần.

Đường Bạch Dạ mang Lâm Lâm ra ngoài ăn cơm, dưới lầu, Tưởng Tuệ vẫn đang nhìn xe bọn họ ra khỏi nhà trọ cạnh biển, trong lòng tràn ngập khiếp sợ, Đường Bạch Dạ vậy mà mang một người phụ nữ về nhà.

Cô biết Đường Bạch Dạ ở trên lầu có một căn hộ, anh chưa bao giờ dẫn người ở lại qua đêm, cô đi qua nhà anh, lại không từng qua đêm.

Đường Bạch Dạ là một người rất coi trọng chỗ ở của mình, rất ghét người khác xâm lấn lãnh địa của anh, trải qua sự kiện tám năm trước kia, anh trở nên rất cẩn thận, vì sao anh lại mang một người phụ nữ về.

Chẳng lẽ, đây mới là người anh yêu nhất sao?

Anh không phải yêu Hạ Thần Hi sao?

Này rốt cuộc chuyện gì xảy ra, cô đối phó sai người rồi sao?

Hạ Thần Hi không phải uy hiếp cô, người phụ nữ này mới đúng sao?

Chính miệng Đường Bạch Dạ thừa nhận, người phụ nữ này là nguyên nhân anh không muốn kết hôn.

Anh yêu người phụ nữ này.

Hạ Thần Hi về đến nhà, Hạ bảo bối đã làm xong cơm.

“Cha nói, đêm nay cha không đến dùng cơm.”

“Biết.” Hạ Thần Hi nói, xoa xoa bờ vai mệt mỏi của mình, buổi chiều Đường Bạch Dạ cũng không ở trong phòng làm việc tổng giám đốc, Tưởng Tuệ nói bọn họ muốn đi chụp ảnh cưới, có lẽ thực sự là đi chụp ảnh cưới.

“Cha nói cha đi sân bay đón người.”

“A, người nào lớn như vậy phải đích thân Đường tổng tự mình đi đón?”

Hạ bảo bối nhún bả vai một cái, có thể là ai, Hạ bảo bối đối với lần này không để ý.

Ăn xong cơm chiều, Hạ bảo bối đến phòng bếp cắt một mâm táo, rửa sạch một mâm nho, bưng lên.

“Mẹ, ngày mai là cuối tuần, chúng ta đi mua một chiếc xe đi.”

“Mua xe làm gì?”

“Mẹ, cha là có xe, lại ở sát vách, nhưng chung quy cũn bất tiện, cha cũng không thể tùy thời đưa đón, mẹ cũng không thể mỗi ngày thuê xe đi làm, thật lãng phí, không như mua một chiếc xe, cuối tuần cũng thuận tiện cùng bảo bối ra ngoài hóng gió.” Hạ bảo bối khuyến khích nói.

“Mẹ, người ở nước Mỹ đều là lái xe, về nước sao không lái.”

“Trong nước nhiều xe, đường chen chúc.” Hạ Thần Hi bĩu môi, nghĩ nghĩ, “Được rồi, mua xe liền mua xe đi, thích xe gì? Không chế trong vòng 50 vạn, hơn nữa mẹ con mua không nổi.”

Cô làm việc gửi ngân hàng còn chưa có nhiều như vậy, tổng muốn giữ lại một ít để ngừa vạn nhất.

“50 vạn thì mua được xe gì a?” Hạ bảo bối nhanh như chớp chạy đến phòng sách lấy mẫu đã chuẩn bị sẵn, cười híp mắt nói, “Mẹ, con cho mẹ xem một hình ảnh, con nhìn trúng chiếc Bentley này.”

“Mẹ xem, bốn cánh cửa đều cực kì sang trọng, siêu hào hoa, siêu quyền lực, đây là xe kỷ niệm của Nữ hoàng Elizabeth II, rất phù hợp với khí phách của mẹ a.”

“Xe kỷ niệm của Nữ Hoàng sao?”

Hạ bảo bối lau mồ hôi, “ người sáng lập ra Bentley là người Anh, mẹ cảm thấy anh ta hội nghiê cứu phát triển xe kỷ niệm của Nữ hoàng Đan Mạch sao?”

Hạ Thần Hi, “... xin lỗi, kiến thức mẹ hạn hẹp.”

“Không có việc gì, kiến thức bảo bối vững chắc là được.”

” Thiết kế Bentley mẹ không phải rất thích, cảm giác rất dài rất cồng kềnh, mẹ thích siêu xe hoa sen, thời trang thời thượng, BMW cũng được, BMW mũi trần mới ra cũng tốt.” Hạ Thần Hi nói, “Con không cảm thấy xe kỷ niệm Nữ Hoàng này rất già sao? Mẹ con còn trẻ tuổi đẹp không thích hợp a.”

216. Chương 215: Lâm Lâm Về Nước (3)

Hạ bảo bối dựng thẳng lên ngón cái phẫn nộ, “Sai, mẹ, xe này mới thích hợp với mẹ, đây là thành quả con nghiên cứu hết một buổi chiều, siêu xe hoa sen cha cũng có một chiếc, con không mua lặp lại.”

“BMW một là nhỏ ba khó mở, con không muốn.”

Hạ Thần Hi hừ thần, ” Bốn Bentley cha con cũng có một chiếc, nhà của tổng giám Thái Gia cũng chạy một chiếc BMW việt dã.”

“Xe đó mũi thuyền cùng xe con không giống nhau.” Hạ bảo bối nói, “Mẹ, người xem hình ảnh không được tốt lắm, ngày mai đi nhìn thử một lần thế nào, con đã hẹn trước rồi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Đây là muốn hỏi ý kiến sao?

Con trai cũng đã hẹn trước rồi, còn hỏi cô mua xe gì?

“Con quả nhiên là cùng một loài với Đường Bạch Dạ, mới vừa đòi mua xe mà nhanh như vậy đã nghiên cứu?” Hạ Thần Hi ném một quả mìn nhỏ vào trong miệng nhỏ của , “Bentley thì Bentley đi, mẹ ở New York chạy chiếc Porche, cũng chưa từng đổi xe, Bentley chỉ có trong vòng 50 vạn thôi sao?”

Nghe nói, thật đắt a.

Hạ bảo bối cắn táo, yên lặng nhìn Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi rất mờ mịt, Hạ bảo bối khoe môi co quắp, lặng yên nghiêng đầu qua một bên, “Mẹ, 50 vạn cũng không đủ mua khung xe Bentley.”

“Mẹ không có tiền.” Hạ Thần Hi nhanh chóng cho thấy mình là người nghèo, nói như thế, chiếc xe này ít nhất cũng là 500 vạn, cô nào có nhiều tiền như vậy a, “Con tên phá của này.”

Hạ bảo bối nắm tay, nói xong ý chí chiến đấu hiện ngang, vô cùng hưng phấn, “Mẹ, mẹ, con có tiền, con có tiền.”

Kia biểu tình như đang nói, mẹ, mau tới cầu con đi, con thật có tiền, thật có tiền .

Hạ Thần Hi nội thương, bị kích thích, “Thời đại này, con trai bảy tuổi có nhiều tiền hơn so với cha mẹ gặp không nhiều a.”

“Đương nhiên, toàn cầu chỉ sản xuất ra một mình con.” Hạ bảo bối cười híp mắt , ưu nhã lại thân sĩ, pha có chút ít đắc ý, con chính là có tiền, lấy tiền đi hiếu kính mẹ.

Hạ Thần Hi chỉ vào hình ảnh hỏi, “Xe này bao nhiêu tiền?”

“825 vạn.” Hạ bảo bối cười híp mắt nói.

Hạ Thần Hi miệng kéo ra, “Hàn nguyên sao?”

Hạ bảo bối , “...”

“Mao chủ tịch đầu to a...” Hạ bảo bối vô tội nói.

Hạ Thần Hi nhìn giới thiệu về chiếc xe này, thật tình vô cùng quần quýt, một chiếc xe mắc như vậy, giống như đốt tiền a, Hạ bảo bối nhìn ra ý nghĩ của Hạ Thần Hi, bé nói, “Mẹ, mẹ xem con kiếm nhiều tiền như vậy, không ai xài rất không có cảm giác thành tựu a.”

“Mẹ, vì để cho bảo bối có cảm giác thành tựu, mẹ hi sinh một chút, mua chiếc xe này đi.”

Hạ Thần Hi, “...”

“Mẹ...” Hạ bảo bối ủy ủy khuất khuất nhìn Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi vô cùng bình tĩnh nói , “Mẹ cố hi sinh vậy.”

“Mẹ, người quá vĩ đại .”

Hạ Thần Hi nói cái gì cũng không muốn nói .

“Bảo bối a, con xác định mẹ con lái xe so với thuê xe tiết kiệm tiền sao?”

Hạ bảo bối cười híp mắt, không nói lời nào.

Hạ Thần Hi lại hỏi, ” Tổng giám Thái lái một chiếc BMW việt dã, mẹ lại lái một chiếc Bentley Nữ hoàng có phải kiêu ngạo quá hay không ?”

“Mẹ, chỉ cần xe của mẹ không quá kiêu ngạo hơn so với cha là được.”

Hạ Thần Hi đột nhiên hỏi, ” Xe Lamborghini của Đường Bạch Dạ bao nhiêu tiền?”

Hạ bảo bối dựng thẳng lên ba ngón tay.

“300 vạn sao?” Hạ Thần Hi , “Vậy mẹ so với anh ta còn kiêu ngạo hơn a.”

“Mẹ, lại thêm một số không, cảm ơn.”

“Đường gia ghen thực sự là quá kém, toàn làm chuyện phá gia chi tử!”

Hạ bảo bối hắc hắc cười, “...”

217. Chương 216: Lâm Lâm Về Nước (4)

Hạ Thần Hi mang Hạ bảo bối cùng đi xem xe Bentley.

Thành phố S người chạy Ferrari nhiều hơn Bentley nhiều, loại xe này ở thành phố S không được hoan nghênh, một là nó quá mắc tiền, hai là kiểu dáng cũng không đẹp, hơn phân nửa là những người trung niên mua, nhưng người giàu khác thích siêu xe, như Porche, Ferrari, BMW, Bentley cũng rất ít gặp.

Đột nhiên có một đơn đặt hàng, quản lý sáng sớm đã chờ .

Hạ Thần Hi vừa nhìn xe liền đau đầu, thực sự quá kiêu ngạo.

Không hổ là xe kỷ niệm của Nữ hoàng.

“Mẹ không muốn.” Hạ Thần Hi quyết đoán cự tuyệt, quá xa hoa.

Hạ bảo bối ủy khuất cắn môi, “Vì sao không muốn? Nhiều xa hoa a.”

“Hoang phí!” Hạ Thần Hi đau đầu chỉ vào chiếc xe mui trần Bentley, hỏi quản lý, “Có thể giới thiệu tính năng chiếc xe này sao?”

“Đương nhiên có thể.” Quản lý cười híp mắt bắt đầu giới thiệu tính năng của chiếc xe thể thao màu bạc Bentley, Hạ bảo bối luyến tiếc chiếc Nữ hoàng, bị Hạ Thần Hi lôi đi.

“Mẹ, chiếc mui trần này giống chiếc của cha.” Hạ bảo bối rất quần quýt.

Hạ Thần Hi nói, “Cha con là của cha con, cha con là màu xanh, mẹ là màu trắng bạc , vẫn có khác nhau .”

Hạ bảo bối, “...”

Quản lý vừa nghe, người giàu có a, trong nhà đã có một chiếc, quý phu nhân cùng quý công tử nhà ai a .

Theo ông biết, toàn bộ thành phố S chỉ có Đường đại thiếu gia có một chiếc a.

Cuối cùng, hai mẹ con trải qua một loạt thảo luận, nghiên cứu, quyết định mua chiếc mui trần Bentley màu trắng bạc, Hạ Thần Hi cuối cùng đem giá hạ xuống đến 650 vạn mới đồng ý mua.

Hạ gia hai mẹ con chân trước mới vừa đi, Đường Bạch Dạ chân sau đã đến, anh cũng mang theo Lâm Lâm đến mua xe, quản lý nghĩ thầm, hôm nay nhất định là một ngày may mắn, có thể bán được hai chiếc xe.

Trùng hợp chính là, Lâm Lâm muốn mua chiếc Hạ Thần Hi đã chọn.

Quản lý thật khó xử nói, “Lâm tiểu thư, thật xin lỗi, chiếc xe này giới hạn chỉ có một chiếc, vừa bán ra, chủ xe mới vừa đi không xa.”

Đường Bạch Dạ nói, “Tiểu lâm, chiếc xe này anh cũng có, em lấy chiếc đó đi được rồi.”

“Màu đó em không thích.”

“Vậy đợi ra cái mới là được.”

“Kia phải đợi rất lâu.” Lâm Lâm nói, “Chẳng lẽ em đi chỗ nào anh cũng chờ em đi sao?”

“Vậy em chọn chiếc khác.”

Lâm Lâm nghiêng đầu, “Anh Đường, em thích chiếc này, anh lái chiếc màu xanh, em lái chiếc màu trắng bạc, thành phố S liền chỉ có hai chiếc.”

Đường Bạch Dạ sủng nịch cười, hướng quản lý nói, “Chiếc xe này ai mua? Tôi ra giá gấp đôi, anh từ chối họ đi.”

Đường Bạch Dạ ngông cuồng tự cao nói, đây là tác phong trước sau như một của anh, cản đường sẽ phải chết, anh muốn làm cái gì, nhất định sẽ đạt được.

Quản lý mặt xanh xao, vô cùng khó xử, hai mẹ con mới vừa tới thử xe, ông rất thích, đặc biệt đứa bé kia, tinh xảo đáng yêu, đối với xe rất hiểu biết, Hạ Thần Hi đem xem mui trần thử một lần, đứa bé kia mới quyết định mua.

“Đường đại thiếu gia, việc này...” Quản lý thật khó khăn.

Đường Bạch Dạ ánh mắt nhú lại, nghiêm nghị nói, “Gọi điện thoại, từ chối họ.”

Sợ Đường Bạch Dạ uy hiếp, quản lý gọi điện thoại cho Hạ Thần Hi, rất xin lỗi nói, “Hạ tiểu thư, thật xin lỗi, chiếc xe này... Có một người muốn mua chiếc xe này, cô có thể đổi một chiếc hay không?”

Hạ Thần Hi nhú mày, “Quản lý, tôi đã thanh toán tiền.”

218. Chương 217: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (1)

“Tôi biết, tôi biết... Có một vị ra giá gấp đôi, nhất định phải mua chiếc xe này.” Quản lý thật khó xử nói, “Chúng tôi không dám đắc tội anh ta.”

Hạ Thần Hi buồn cười cực kỳ, “Tôi trả tiền, mua xe, bây giờ anh nói cho tôi biết, chiếc xe này tôi không lấy được, vì đối phương là người không thể trêu vào?”

Quản lý khó xử cực kỳ.

Hạ bảo bối nói, “Mẹ, đưa di động cho con.”

Hạ bảo bối tiếp điện thoại, nói, “Người đó anh không thể trêu vào, càng không thể trêu vào tôi, nói cho anh ta biết, ra giá gấp mười lần, tôi cũng không bán, c

hiếc xe này tôi nhất định mua.”

Lời bé nói, khí phách văng khắp nơi, làm người nghe không nhịn được run.

Quản lý khó xử cực kỳ.

Hạ bảo bối hừ lạnh nói, “Ai muốn mua chiếc xe này?”

Mẹ bé thật vất vả mới chọn được một chiếc vừa ý, điều quan trọng nhất chính là, bé suy nghĩ nát óc mới nghĩ ra việc hiếu kính với mẹ mình, ai vậy mà không thức thời tới quấy rầy bé hiếu kính, muốn chết!

Dám cướp xe yêu của mẹ bé, bé muốn nhìn là ai, ai mà bé không thể trêu vào.

“Đường Bạch Dạ tiên sinh.” Quản lý sợ đứa nhỏ không biết Đường Bạch Dạ là nhân vật nào, lại giải thích, “ Công ty Đường thị là của Đường tiên sinh, rất lợi hại, chúng ta thực sự không thể trêu vào.”

Hạ bảo bối lửa giận bị nước lạnh đánh vỡ, hóa ra là cha a.

Quả nhiên là phong cách lấy tiền đè người của cha.

Bé không có chỗ phát uy .

Hạ bảo bối vừa rồi còn hùng dũng xem ai muốn chết, bây giờ thoáng cái nhụt chí nói, “Anh nói cho ông ấy biết, chiếc xe này con của ông ta mua, nếu như ông ta thích, tôi thỉnh thoảng có thể cho ông ta mượn chạy mấy ngày.”

Quản lý miệng trương thành hình chữ O, Hạ bảo bối cúp điện thoại.

Hạ Thần Hi hỏi, “Đường tổng muốn mua xe sao? Trong nhà anh ta có một chiếc giống vậy chỉ khác màu, tiền anh ta nhiều không biết làm gì a”

Hạ bảo bối nghiêng đầu, “Chẳng lẽ tặng quà cho phụ nữ sao ?”

Hạ Thần Hi, “... Thật đói a, chúng ta đi uống trà đi.”

Đường Bạch Dạ thấy quản lý vẻ mặt xanh xao trở về, trong lòng vô cùng không vui hỏi, “Đối phương không chịu sao?”

Quản lý nhìn Đường Bạch Dạ, không biết phải nói hay không nên nói, dựa theo lời của mẹ con họ, trong nhà đã có một chiếc Bentley này, hẳn là của Đường Bạch Dạ không sai, coi như là nhập khẩu, cũng sẽ phải có đăng ký a.

Đúng là không ai có, đứa nhỏ nói cha nó có, hẳn là Đường Bạch Dạ không sai.

Đường đại thiếu gia còn chưa kết hôn a, tại sao có thể có con trai.

Chẳng lẽ con trai Đường đại thiếu gia mang theo mẹ bé đến mua xe, cha bé lại cũng dẫn tình nhân đi mua xe, nhưng khổ nỗi cả hai lại thích một chiếc xe mới chết chứ?

Này quan hệ cũng quá hài hòa đi.

“Đường tổng...” Quản lý xấu hổ cười, nhìn Lâm Lâm liếc mắt một cái, nói, “Đường tổng, đối phương nói, chiếc xe này con trai của ông đã mua rồi, nếu anh thích, con trai của anh có thể cho anh mượn chạy vài ngày.”

Phản ứng đầu tiên của Đường đại thiếu gia như có người tát anh, mặt tái xanh.

Lâm Lâm bên cạnh cảm thấy kinh ngạc, “Ai làm càn như vậy a, dám nói lời như thế.”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, “Chủ xe là ai?”

Quản lý nói, “Hạ tiểu thư, tôi nhìn nhìn, gọi...”

Đường Bạch Dạ ánh mắt chợt lóe, “... Vừa rồi cùng anh nói chuyện chính là một đứa nhỏ?”

“Đúng!”

Mặt Đường Bạch Dạ quả nhiên tái rồi, tiểu tử thối, con vậy mà mua xe cho Hạ Thần Hi, muốn chết! Anh đi làm tan tầm phúc lợi sẽ không có, sao anh không biết Hạ Thần Hi biết lái xe thể này? Lập tức sắc mặt Đường tổng quẩn quýt a.

“Đường ca ca...” Lâm Lâm rất vừa ý chiếc xe này.

Đường Bạch Dạ nói, “Đổi chiếc khác đi.”

219. Chương 218: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (2)

“Anh không thể đối phó được họ a.” Lâm Lâm không nghĩ sẽ phải đổi xe.

Đường Bạch Dạ nói, “Anh đi đối phó họ, nhất định sẽ bị họ đối phó, anh sẽ bị mất điểm .”

Vừa mới nhận con trai, Đường tổng chỉ biết ngon ngoan phục tùng.

Lâm Lâm có chút không vui, cô muốn chiếc Bentley này, chỉ tiếc, cậu Đường Bạch Dạ cũng không có cách nào, Lâm Lâm cuối cùng bỏ đi ý niệm, không muốn làm cho Đường Bạch Dạ cảm thấy cô rất kiêu căng.

Không có xe mình thích mua, nên Lâm Lâm cuối cùng tính toán lấy chiếc Porche Đường Bạch Dạ chạy, cũng không tính toán mua xe.

Được như vậy Đường Bạch Dạ cũng vui vẻ.

Hạ Thần Hi hên Tiết Giai Vân cùng nhau Hạ bảo bối đi xem phim, lại đi ăn đêm, buổi tối hơn mười giờ mới về đến nhà, Hạ Thần Hi vừa mới mở cửa liền phát hiện đèn phòng khách sáng, Đường Bạch Dạ ngồi trên sofa ở phòng khách, đang dùng ipad cùng người Nhật Bản nói chuyện làm ăn.

Anh ném áo khoác ở trên sofa, mặc áo sơ mi màu trắng , quần dài màu đen, tay áo xắn lên, mang một chiếc đồng hồ hiệu Cartier , hai hột nút trên cổ được cởi ra, trên cổ mang một khối ngọc thạch màu đen.

Trang phục rất đơn giản, nhưng anh mặc vào rất gợi cảm.

Tiểu bảo cùng tiểu bối nằm ở bên cạnh anh, khôn ngoan lại dịu ngoan, giống như anh là chủ nhân.

“Đường tổng, làm thế nào anh vào được nhà tôi?” Hạ Thần Hi hỏi, hơi nhíu mày, quay đầu lại nhìn nhìn, Hạ bảo bối yếu yếu nhắc tay, “Mẹ, con đem chìa khóa dự phòng cho cha .”

“Hạ Thiên, kẻ phản bội.”

Tiểu bảo cùng tiểu bối vừa thấy chủ nhân trở về, nhào tới, Hạ bảo bối ôm vô cùng thân thiết cọ xát, Hạ Thần Hi cũng cười cúi đầu xuống xoa xoa tiểu bối cùng tiểu bảo lông dài...

Đường Bạch Dạ cùng đối phương kết thúc video hội thoại, “Tôi đến nhà con tôi, thiên kinh địa nghĩa, vì sao không thể có một chìa khóa dự phòng?”

“Đây là nhà tôi.”

“Con trai tôi.” Đường Bạch Dạ cường điệu.

Hạ Thần Hi không muốn cùng anh nói vấn đề buồn chán này, Đường Bạch Dạ ra vào nhà cô thực sự bình thường như ăn cơm, cô đem túi mua hàng vứt xuống bên cạnh, đi xuống bếp rót ly nước uống, Đường Bạch Dạ nhìn túi mua hàng, chỉ có một ít quần áo.

“Đi mua sắm sao?”

Hạ bảo bối gật đầu, “Đây là quần áo và giày dì Giai Vân mua cho con.”

“Hôm nay con mua một chiếc Bentley màu bạc sao?”

Hạ bảo bối nói, “Đúng vậy, nghe nói có người muốn dùng tiền đẻ chết con.”

Đường Bạch Dạ cấp tốc làm ra một khuôn mặt chân thành nhất tươi cười, “Bảo bối, tuyệt đối không có chuyện này, ai dám dùng tiền đề chết con, cha sẽ đền chết cả nhà của hắn.”

Hạ bảo bối, “...”

Hạ Thần Hi bưng một ly sữa ra, đưa cho Hạ bảo bối, trầm nghĩ, cô có cần phải nghĩ biện pháp đem Đường tổng cùng Hạ bảo bối cắt đứt hay không, nếu không Hạ bảo bối nhà cô nhất định sẽ ở biến thái giống cha nó.

o()o.

Hạ bảo bối tiếp nhận sữa uống, Đường Bạch Dạ đối với việc Hạ Thần Hi mua xe vô cùng có ý kiến, “Vô duyên vô cớ, mua xe làm cái gì?”

Hạ Thần Hi nói, “Bảo bối nói mua xe so với thuê xe tiện nghi hơn.”

Đường Bạch Dạ khinh bỉ nhìn Hạ bảo bối, “Mua một chiếc xe mấy trăm vạn, vậy mà so với thuê xe tiện nghi hơn, con thật là biết cách nói đùa.”

Hạ bảo bối cười mỉm, như một thân sĩ nói, “Cha, có một chiếc xe sẽ thuận lợi hơn a.”

“Con muốn đi chỗ nào, cha đều có thể dẫn con đi, mua xe cái gì.” Đường Bạch Dạ đối Hạ gia có một chiếc xe thực sự vô cùng có ý kiến, kể từ đó, Hạ Thần Hi đi làm sẽ không ngồi xe của anh nữa, này được tổn thất biết bao nhiêu phúc lợi.

220. Chương 219: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (3)

Hạ Thần Hi nói, “Hôm nay bảo bối muốn đi vườn Bách Thảo, sao anh không đưa nó đi.”

Đường Bạch Dạ vừa nghĩ tới chính mình đã ở bên Lâm Lâm một ngày, hơi nhịu mảy, lập tức có chút hối hận, Hạ bảo bối đối với một chuyện khác tương đối hiếu kỳ, “Cha, người đã có một chiếc, vì sao còn muốn mua thêm một chiếc?”

Đường Bạch Dạ nói, “Cha dẫn một người bạn đi nhìn xe, người đó cũng muốn mua chiếc xe này, cho nên cha mới nói với quản lý.”

Hạ bảo bối nói, “Cha, bạn cha chắc cũng phong tao như cha, hẳn là nên mua Ferrari hoặc là Lamborghini, vì sao mua Bentley? Xe đua này ít người đàn ông trẻ tuổi nào thích a...”

Đường Bạch Dạ chỉ vào Hạ Thần Hi, “Vì sao con mua cho cô ấy?”

Hạ bảo bối vẽ mặt thống khổ nhìn Đường Bạch Dạ, “Cha, người thực sự không hiểu nỗi khổ tâm của con .”

“Cút, con lấy đi phúc lợi của cha, còn dám nói khổ tâm sao?”

Hạ bảo bối biểu tình chân thành nói, “Cha, Bentley mui trần đủ oai phong, đủ xa hoa, đủ ổn trọng có phải hay không?”

“Lời vô ích!”

Hạ bảo bối nắm tay, “Mẹ là một kỹ sư thiết kế xây dựng, uy tín nổi tiếng thế giới, lại chạy chiếc xe oai phong như thế này, dám hỏi những người đàn ông ở thành phố S này có ai dám đến gần mẹ, bọn họ không sợ tự ti chết sao?”

“Bảo bối đây là vì cha dọn sạch chướng ngại vật, để cha không phải lo trước lo sau, toàn thế giới chỉ còn có mình cha theo đuổi mẹ, cho nên mẹ sẽ không có nhiều sự lựa chọn.”

“Cơ hội của cha vì thế sẽ tăng lên.”

“Cha a, bảo bối như thế vất óc tìm mưu kế vì cha, cha vậy mà không hiểu bảo bối, tâm bảo bối đau a.”

Hạ Thần Hi, “...”

Đường Bạch Dạ, “...”

Hạ bảo bối, con nói chuyện cả buổi đều mang hai chúng ta làm cho tổn hại a.

Hạ Thần Hi trừng mắt nhìn tiểu hỗn đản, có một loại cảm giác bảo bối muốn làm phản.

Đường Bạch Dạ phát tay liền đánh, “Tiểu hỗn đản, con đang mắng cha có phải hay không?”

Hạ bảo bối ẩn núp ma trảo của Đường Bạch Dạ, “Cha, xin cha tin tưởng bảo bối, con tuyệt đối là toàn tâm toàn ý vì cha mà suy nghĩ a.”

Hạ Thần Hi nhìn hai cha con cười đùa, cô cũng không nói gì nữa.

Đường Bạch Dạ ở lại đến mười một giờ rưỡi, Hạ bảo bối rửa mặt chải đầu xong chui vào thư phòng, Đường Bạch Dạ kéo Hạ Thần Hi xuống lầu tiễn anh về, Hạ Thần Hi rất muốn châm chọc, nhà anh thì ở cách vách, ra cửa một cái là đến rồi.

Còn phải đợi tiễn về nữa sao?

Hạ Thần Hi kéo tiểu bảo cùng tiểu bối, cùng nhau xuống lầu, tùy tiện dạo một vòng, hôm nay cũng không dẫn bọn họ ra ngoài đi dạo.

Dưới bóng đêm, hai người trầm mặc.

Chỉ có tiếng của tiểu bảo cùng tiểu bối.

Không có Hạ bảo bối, bầu không khí giữa bọn họ luôn im lặng như thế.

“Hạ Thần Hi, về chúng ta, em định như thế nào?” Đường Bạch Dạ hỏi, đây là vấn đề của hai người họ, từ khi có báo cáo giám định ADN, Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi không nói qua.

“Đường tổng muốn như thế nào?” Hạ Thần Hi hỏi, đã muốn nói, thì nên nói một lần.

“Anh muốn cho bảo bối một gia đình.” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, dưới bóng đêm, thần sắc của anh rất nghiêm túc, “Một gia đình hoàn chỉnh.”

Hạ Thần Hi hơi ngưng mảy, “Đường tổng, bảo bối không quan tâm.”

“Làm sao em biết?”

Hạ Thần Hi trong lòng rít gào, tiểu tử này bây giờ có thể giết người, cũng có thể cho nổ âm một chiếc máy bay chiến đấu, anh cảm thấy nó sẽ tự ti vì là con riêng sao, cha mẹ nó không ở cùng một chỗ với nó cũng chẳng sao?

Đùa giỡn cái gì.

“Tôi là mẹ nó, nên rất hiểu tính cách của nó.” Hạ Thần Hi khê nói, “Đường tổng, tôi không phủ nhận, chúng ta đây đó có một chút hấp dẫn với nhau, nhưng cái này không thể nói rõ cái gì.”

“Muốn một gia đình hoàn chỉnh, cần quá nhiều nhân tố, tôi nghĩ chúng ta không có đầy đủ.”

221. Chương 220: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (4)

“Anh rất thích bảo bối, bảo bối cũng rất thích anh. Tôi không phản đối anh đến thăm bảo bối, cũng không phản đối các người bồi dưỡng cảm tình, nhưng hiện nay tôi rất hài lòng cuộc sống hiện tại, cũng không hy vọng thay đổi, dự đoán Đường tổng cũng không hi vọng thay đổi.”

“Đã như vậy, anh cứ coi như ông trời ban cho anh một đứa con đi, không cần vì bảo bối mà vướng mắc.”

Đường Bạch Dạ nhìn thật sâu vào mắt Hạ Thần Hi, anh đột nhiên động thủ, ôm eo Hạ Thần Hi, thân thể cô mềm mại, dính vào thân thể anh, dưới bóng đêm, đôi mắt anh lộ ra một tia nguy hiểm.

“Hạ Thần Hi, cô một chút cũng không thích tôi sao?” Đường Bạch Dạ trầm giọng hỏi.

Trên người anh có mùi hương làm cho cô cảm thấy quen thuộc, choáng váng, khó chịu, chống cự, loại hương này cô rất quen thuộc, rất thích, lại rất bài xích mùi hương này trên người Đường Bạch Dạ, tim đập loạn, không biết phải làm sao.

Cô thích Đường Bạch Dạ sao?

Hạ Thần Hi rất ít nghĩ đến vấn đề tình cảm, trong sinh mệnh của cô, chỉ luôn suy nghĩ về Hạ bảo bối.

Đây là tất cả những gì cô còn giữ được khi xóa đi ký ức.

Cô chống cự, anh thấy rõ ràng, anh không hiểu, anh nhìn ra người phụ nữ này có thiện cảm với anh, nhưng vì cái gì, vẫn chống cự anh, anh không xứng đáng với lòng tin của cô sao?

Cho tới bây giờ không ai giống như Hạ Thần Hi, có thể làm anh đau nhói.

Đường Bạch Dạ muốn theo đuổi người nào, chỉ cần một ánh mắt, phụ nữ cũng theo anh dễ như trở bàn tay, duy chỉ có Hạ Thần Hi, là thờ ơ.

Anh khơi mào cảm của cô, Hạ Thần Hi nhìn vào mắt anh, trong mắt Đường Bạch Dạ, có quá nhiều cảm xúc, quá nhiều điều phức tạp, Hạ Thần Hi thấy không rõ ràng lắm, cô không biết, Đường Bạch Dạ làm như vậy, rốt cuộc là muốn cái gì.

“Hạ Thần Hi, cô thực sự không thích tôi một chút nào sao?” Tiếng nói của Đường Bạch Dạ mang theo từ tính gợi cảm, như yêu tinh mê hoặc nhân tâm, “Nhìn vào mắt của tôi, trả lời tôi.”

Người này là yêu tinh, có thể mê hoặc nhân tâm.

Hạ Thần Hi chậm rãi cười, cô nhìn trong mắt Đường Bạch Dạ, nhìn thấy chính mình cười tươi như hoa.

“Đường Bạch Dạ, còn anh thì sao?”

Cô hỏi rất nhẹ, tiếng nói ôn nhu, “Anh đang hỏi tôi có thích anh hay không, anh lại xác định, anh có thích tôi sao? Nếu như anh không xác định chính mình có thích tôi hay không, tại sao lại muốn tôi trả lời vấn đề của anh.”

Đường Bạch Dạ không vui nhú mày, không hài lòng câu trả lời của Hạ Thần Hi.

“Tôi đã nói với cô, tôi đối với cô có thiện cảm.”

“Thiện cảm cũng không phải là thích, lại càng không phải là yêu.” Hạ Thần Hi nói, “Tôi có thiện cảm rất nhiều người, WPL Trần Dương, Trần Bình, Ốc Ôn, Chu Phóng, Thái Gia... Tôi đối với bọn họ cũng có thiện cảm.”

Đường Bạch Dạ thần sắc lạnh lẽo, nắm cầm Hạ Thần Hi, gia tăng lực đạo, làm đau Hạ Thần Hi.

“Cô thực sự tham lam.” Anh lạnh lùng nói.

Hạ Thần Hi xán lạn cười, “Đường tổng, anh cũng vậy đi.”

Tôi có lòng tham, anh không có lòng tham sao?

Ánh mắt Đường Bạch Dạ, một tắc một tắc lạnh xuống, Hạ Thần Hi cũng không quan tâm, nói thực sự, phản ứng của Đường Bạch Dạ đều nằm trong dự tính của cô, anh là một người bá đạo lại ích kỷ, quen hưởng thụ người khác theo đuổi.

Cô chỉ là một trường hợp đặc biệt, cho nên đặc thù.

“Hạ Thần Hi, tôi nói rồi, chúng ta cùng nhau học được yêu, cô dạy tôi, cái gì là yêu.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nhìn cô, “Tôi cho rằng, chúng ta sẽ có chung nhận thức.”

Hạ Thần Hi nói, “Anh không biết yêu, tôi cũng không hiểu yêu là gì, trên đời này, tôi chỉ yêu một người là Hạ Thiên.”

Cô trầm giọng nói, “Tôi yêu Hạ Thiên, bởi vì nó là con tôi, nó yêu tôi, nó là một phần sinh mệnh của tôi, cho nên tôi yêu nó, nguyện ý vì nó trả giá tất cả. Anh nói anh không biết yêu, tôi so với anh càng không hiểu cái gì là yêu. Anh muốn tôi dạy cho anh, thật xin lỗi, anh tìm lộn thầy rồi.”

222. Chương 221: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (5)

Bọn họ đều là những người mới trong tình yêu, Hạ Thần Hi chống cự tình yêu, Đường Bạch Dạ cũng chống cự tình yêu, cho nên bọn họ hoang mang, mờ mịt, nghĩ muốn tới gần, lại có chút bài xích, như con nhím sợ trời đông giá rét.

Hạ Thần Hi hơi đẩy Đường Bạch Dạ ra, “Đường tổng, tôi biết anh yêu Lâm Tình, tôi không biết cô ấy là hạng người gì, nhưng tôi biết vị trí của cô ấy trong lòng anh, sợ rằng không có một người phụ nữ nào thay thế được.”

“Kỳ thực, tôi biết cái gì là yêu, chỉ là anh không yêu tôi.”

“Có lẽ, anh thấy tôi là người phụ nữ đặc biệt, tôi không bị tiền tài của anh mê hoặc, không say mê dáng vẻ bề ngoài của anh, không bị sức quyến rũ của anh cuốn hút, cho nên, anh cảm thấy tôi rất mới mẻ, anh rất muốn chinh phục tôi.”

Ánh mắt Đường Bạch Dạ băng lãnh càng sâu.

Che giấu một chút xấu hổ cùng tức giận khi có người nhìn thấu anh.

Đường Bạch Dạ tung hoành tình trường nhiều năm như vậy, lần đầu tiên gặp phải trở ngại như vậy.

Đúng, anh cũng không phải là yêu Hạ Thần Hi, nhưng anh lại muốn chinh phục Hạ Thần Hi, người đàn ông càng không có được càng muốn giành được.

“Hạ Thần Hi, tôi đối với cô là thiện cảm cũng tốt, chinh phục cũng được, tôi không muốn miệt mài theo đuổi, thế nhưng, cô cũng nên suy nghĩ cho bảo bối một gia đình hoàn chỉnh, tôi thực sự rất thích nó, là niềm kiêu ngạo của tôi.”

“Tôi tin.” Hạ Thần Hi nói, “Tôi tin anh đối với bảo bối là thực tâm, nhưng tôi cự tuyệt một gia đình như vậy.”

“Cô rốt cuộc không hài lòng tôi chỗ nào?” Đường Bạch Dạ không cam lòng hỏi.

Hạ Thần Hi hỏi lại, “Anh có chỗ nào làm người ta hài lòng sao?”

“Tôi không thiếu tiền, tôi cũng không thiếu tướng mạo, tôi cũng không thiếu tài năng, những gì cần có, tôi đều có.” Hạ Thần Hi nói, “Ở trong tình yêu, những cái đó không phải tiêu chuẩn để so sánh.”

“Đường Bạch Dạ, nói thật đi.”

“Anh là mẫn phản tình nhân, cũng là linh phản tượng phu.”

Mặt Đường Bạch Dạ toàn đen.

Con mắt anh sắc trong đêm đen, hung ác nham hiểm như ma quỷ, lệ khí bức người, đây là đánh giá của Hạ Thần Hi với anh, mẫn phản tình nhân, linh phản tượng phu? Đây là cô đánh giá anh như thế?

Đường Bạch Dạ nắm chặt nắm tay, phẩy tay áo bỏ đi.

Hạ Thần Hi trầm nghĩ, Đường tổng a Đường tổng, lời thật thì khó nghe, bị người đâm thủng da mặt cũng đừng thẹn quá hóa giận a.

Hạ Thần Hi ngồi xổm người xuống, thật sâu giáo dục tiểu bảo, “Thân ái tiểu bảo, ngàn vạn cũng đừng học theo Đường tổng, quá bồi nhọt phong độ của giống đực.”

Cô vừa mới kết thúc giáo dục đối với tiểu bảo, đã nhìn thấy Đường Bạch Dạ đứng trước mặt, khuôn mặt toàn hỏa khí, Hạ Thần Hi đứng lên, thầm nghĩ, Đường tổng sẽ không thẹn quá hóa giận, giết người diệt khẩu chứ.

Nhìn khí thế, rất dọa người a.

Đường Bạch Dạ đi tới trước mặt Hạ Thần Hi, đột nhiên giữ khuôn mặt của cô, một chữ một chữ nói, “Hạ Thần Hi, cô nhớ kỹ cho tôi, Đường Bạch Dạ tôi nhất định sẽ làm cho cô yêu tôi, nếu không, ba chữ Đường Dạ Bạch tôi sẽ viết ngược lại!”

Hạ Thần Hi không có bị Đường Bạch Dạ làm cho chấn động, trái lại nhàn nhạt nói, “Tôi cảm thấy Dạ Bạch Đường so với Đường Bạch Dạ dễ nghe hơn.”

Đường Bạch Dạ chỉ cảm thấy đầu óc có thứ gì đó bò qua, đột nhiên sinh ra một loại cảm giác muốn bóp chết cô, Hạ Thần Hi cấp tốc lui một bước tự bảo vệ mình.

“Đường tổng, lời thề này thật không có tính nghiêm túc, luôn luôn viết tên ngược lại, không có gì mới mẻ a, đổi cái mới mẻ hơn đi, nói không chừng tôi sẽ tin tưởng là anh thật lòng.” Hạ Thần Hi như không nhìn ra Đường Bạch Dạ phẫn nộ, ở một bên châm ngòi thổi gió.

Đường Bạch Dạ bị Hạ Thần Hi kích thích mất hết lý trí, “Nếu như tôi không có cách nào làm cô yêu tôi, tôi liền vung đao tự thiến!”

Hạ Thần Hi, “...”

223. Chương 222: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (6)

Đường Bạch Dạ rống ra một câu, sắc mặt khó coi, tức giận bỏ đi, anh thực sự là điên mới có thể hơn nửa đêm cùng người phụ nữ này cãi nhau, Hạ Thần Hi nhìn bóng lưng của anh, nói không nên lời.

Loại lời thề này mà cũng có thể nói ra, Đường tổng anh rốt cuộc là nhiều ấu trĩ a.

Thứ Hai, Hạ gia hai mẹ con người thì đi làm, người đi học, thương tích của Bản Kiệt Minh cũng khôi phục, Hạ bảo bối cũng cảm thấy người thầy này rất thú vị, nên nể tình đi học, thuận tiện xin học kỹ thuật chạy xe.

Đường Bạch Dạ đưa Hạ bảo bối đi học, sau đó mang Hạ Thần Hi đi làm, theo thành lệ.

Thứ Bảy hai người gây nhau nên không thoải mái, nhưng trước mặt Hạ bảo bối cũng không biểu lộ ra cái gì, đều là người thông minh, che giấu rất khá, Hạ bảo bối vừa xuống xe, trong xe nhiệt độ lập tức giảm xuống mười độ.

Đường Bạch Dạ quăng Hạ Thần Hi mấy đao mắt, Hạ Thần Hi ngửa đầu nhìn bầu trời, “Đường tổng, khí trời không tệ a.”

Đường Bạch Dạ cảm giác mắt mình ném vào bông, rất muốn một cước đá cô xuống xe.

Hạ Thần Hi vẫn như cũ cách hai con đường xuống xe, đi bộ đến chỗ làm, Đường Bạch Dạ ôn hòa nói, “Sớm muộn cô cũng là người của tôi, còn kiêu cách.”

“Phụ nữ chính là phải kiêu cách, người phụ nữ không kiêu cách sao để cho người đàn ông có cơ hội được thể hiện.” Hạ Thần Hi cười tươi đẹp, xe đưa Đường Bạch Dạ gào thét chạy đi.

Hạ Thần Hi thầm nghĩ, cô phải lái xe đi làm, tuyệt đối không nên đi cùng xe với Đường Bạch Dạ, vừa nhìn có cảm giác giống một đôi.

Thời đại này, mua cái xe cũng giống như có gian tình thế này?

Lúc cô đến bộ công trình, Thái Gia đang dẫn một người cùng các đồng nghiệp chào hỏi, Hạ Thần Hi có chút kinh ngạc, có nhân viên mới đến sao? Thái Gia nhìn thấy Hạ Thần Hi, cười gọi cô đến, “Thần Hi, đây là đồng nghiệp mới, Lâm Lâm, Lâm tiểu thư.”

Lâm Lâm xoay người lại, cô là phụ nữ không kém gì mỹ nữ, dáng người rất đẹp, làn da trắng nõn, một thân quần áo toàn hàng hiệu, nhưng cũng sẽ không làm cho người khác quá kiêu ngạo.

Lâm Lâm vươn tay, “Hạ tiểu thư, xin chào, tôi là Lâm Lâm, ngưỡng mộ cô đã lâu.”

Hạ Thần Hi cười vươn tay, “Lâm tiểu thư, xin chào.”

Mọi người đơn giản chào hỏi, Thái Gia tuyên bố Lâm Lâm được thêm vào bộ công trình của Đường thị, Lâm Lâm là một nữ kỹ sư có bằng thạc sỹ, là sinh viên ưu tú ở California lý, nhưng bằng cấp như vậy ở bộ công trình của Đường thị cũng không tính đặc biệt xuất sắc.

Nhưng mà, mỹ nữ luôn luôn được hoan nghênh .

Mỹ nữ nắm tay chào hỏi, hình ảnh cũng rất đẹp.

Hạ Thần Hi không lạnh nhạt, cũng không nhiệt tình, Lâm Lâm ôn nhu lại mỹ lệ, người cũng hay nói, nhưng có thể nhìn thấy được, cô xuất thân rất tốt, cho nên rất nhanh đạt được hoan nghênh của những người đàn ông ở tầng lầu này.

Bộ công trình mỹ nữ cũng ít khi thấy, nữ công trình cùng nữ nhà thiết kế lại càng không nhiều, lại là mỹ nữ đã ít lại càng ít.

Tiết Giai Vân đã có chủ , người nào cũng biết Lâm Nhiên theo đuổi cô, bọn họ sẽ không tự làm mất mặt.

Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ có ái muội, toàn bộ công trình đã sớm đồn ra, mặc dù bên ngoài không ai nói, nhưng trong lòng mọi người đều biết rất rõ ràng. Dù cho Đường Bạch Dạ không cùng cô ái muội, Hạ Thần Hi cũng như là đỉnh núi khó có ai dám vượt qua.

Không mấy người đàn ông thực sự dám theo đuổi cô.

Lâm Lâm hiển nhiên vô cùng được hoan nghênh.

Tiết Giai Vân chạy tới bên cạnh Hạ Thần Hi, “Thần Hi, người phụ nữ này có hoàn cảnh như thế nào, mà có thể đi vào được Đường thị.”

“Làm sao vậy?” Hạ Thần Hi nhìn bản vẽ, phân tâm hỏi một câu, lại không ngẩng đầu lên.

224. Chương 223: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (7)

” Bộ công trình của Đường thị chưa bao giờ tuyển người không có kinh nghiệm, sinh viên vừa mới tốt nghiệp, đó là quy định.” Tiết Giai Vân nói, “Năm đó tốt nghiệp đã nghĩ làm ở Đường thị, chính là bị kinh nghiệm đánh đuổi, tốt cũng là rùa biển a, vì sao mãi ngộ bắt đồng như thế.”

“Mấu chốt nhất là, hiện tại cũng không thiếu người.”

Hạ Thần Hi nghiên cứu bản vẽ, tầm mắt cũng không nâng lên, “Cậu quan tâm hoàn cảnh cô ấy làm cái gì, bây giờ đi đâu cũng cần phải có hoàn cảnh xuất thân, không có gì để nói, cậu xem cách ăn mặc của cô ấy không phải hiểu rồi sao? Cậu a, chính là bị bối cảnh cấp bá , ngoan, đừng không thẳng bằng .”

Tiết Giai Vân cười khúc khích, “Cậu liếc mắt một cái đã xem thấu tớ không thoải mái.”

Cô chạy trở về bàn làm việc, lặng lẽ nói kết thúc.

Lâm Lâm có bối cảnh gì, Hạ Thần Hi một chút cũng không quan tâm, cô là tổng kỹ sư, phụ trách dự án cảnh biển, chỉ là nhân viên tạm thời của Đường thị, mạng lưới quan hệ nội bộ Đường thị phức tạp muốn chết, cô không muốn hiểu.

Dù cho tuyển vào một bình hoa cũng không quan hệ, dù sao cũng không thiếu người.

Thời gian cơm trưa.

Đại bộ phận công nhân Đường thị đều đến phòng ăn công ty Đường thị dùng cơm, Đường thị có 18 lầu, chính một tầng đều là phòng ăn, mặc dù là phòng ăn của công nhân, tuyệt đối cũng là trình độ năm sao, xem ra cái gì cũng có.

Cơm trưa, cơm Tây, Italy thái, Mexico thái, Ấn Độ thái... Đầy đủ hết, các loại rượu loại cũng có đầy đủ hết, giá so với bên ngoài cũng thấp hơn, hương vị vô cùng tốt.

Hạ Thần Hi mấy ngày đầu cũng đem hộp tiện lợi, về sau cảm thấy thức ăn ở phòng ăn rất tốt, lại có nhiều món, miễn cho vất vả con mình.

Đương nhiên, đây không phải là nhà hàng tự chọn miễn phí.

Đường thị công nhân mỗi người đều có một thẻ cơm. Cho nên, Đường thị công nhân bình thường đều tập trung ở lầu mười tám dùng cơm.

Đường Bạch Dạ có phòng ăn dành riêng cho tổng giám đốc, gần cửa sổ, vị trí rất tốt.

Đường thị cao tầng mỗi người đều có vị trí cho mình, bình thường công nhân sẽ theo vị trí của mình ngồi.

Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân đang nói chuyện bát quái trong công ty, đột nhiên nghe thấy có người hỏi, “Tôi có thể ngồi ở đây không?”

Hai người ngẩng đầu, Lâm Lâm bưng bàn ăn đứng ở bên cạnh các cô, Tiết Giai Vân nhìn xung quanh một vòng, đều là chỗ trống, hoang mang nhìn Lâm Lâm, Hạ Thần Hi mỉm cười, “Lâm tiểu thư, mời ngồi.”

Lâm Lâm nhìn Hạ Thần Hi mỉm cười, ngồi xuống.

“Cảm ơn.”

Cô lại đi lấy thức ăn khác.

Tiết Giai Vân nói thầm, “Ở đây chỗ trống còn nhiều như vậy, cô ta thế nào lại chạy đến ngồi cùng chúng ta.”

“Cô ấy là nhân viên mới đến, chúng ta lại đang làm cùng một lầu, chắc là tranh thủ tình cảm.” Hạ Thần Hi cười nói.

Tiết Giai Vân nói, “Tớ không có hứng thú.”

“Cậu giống như có thành kiến với cô ấy thì phải?”

Tiết Giai Vân xoay chuyển ánh mắt, thấy Lâm Lâm không trở về, nhỏ giọng nói, “Tớ hôm nay ở bãi đỗ xe thấy cô ta cùng Lâm Nhiên, hình như rất thân mật, nhìn liền không thoải mái.”

Hạ Thần Hi hiểu rõ, “Thì ra là gặp mặt tình địch a.”

“Thần Hi!”

“Được rồi, không làm khó cậu.” Hạ Thần Hi cười, “Dù sao cũng chưa rõ, lại không thể nói rõ cái gì.”

“Cô ấy thoát nhìn yếu đuối mảnh mai, nhưng sức ăn không nhỏ a.”

Cơm trưa của Lâm Lâm có, thịt kho tàu, khuôn nấm cùng một tiểu bàn mật nước xá xíu, 300 khắc cơm, một chén canh xương, đối với nữ sinh mà nói, tính ra sức ăn rất lớn a...

Tiết Giai Vân cười khúc khích, “Nghe nói, gần đây có người ăn thịt kho tàu cũng thấy rất hạnh phúc a.”

225. Chương 224: Tôi Nhất Định Sẽ Làm Cô Yêu Tôi (8)

Đang lúc nói chuyện, Lâm Lâm đã trở lại, mang theo một ly rượu đỏ.

“Tôi không có quấy rầy đến các người chứ?” Lâm Lâm hỏi, có chút ý tứ xin lỗi.

Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân lắc lắc đầu, đều không nói gì, Lâm Lâm nói, “Tôi vừa mới vào Đường thị, chưa quen người nào, người tôi nể phục nhất là Hạ tiểu thư, cho nên rất muốn thân thiết, tôi có thật nhiều công trình muốn thỉnh giáo Hạ tiểu thư.”

Hạ Thần Hi nhàn nhạt nói, “Lâm tiểu thư quá khiêm nhường, tôi so với cô có nhiều năm kinh nghiệm hơn thôi, không có gì giỏi hơn.”

Lâm Lâm cười, nói thật nhiều lời ca ngợi, làm cho người nghe rất thoải mái, giống như chân thật không phải khen để lấy lòng, Tiết Giai Vân thấy cô sùng bái Hạ Thần Hi, trong lòng có thành kiến với cô ấy cũng giảm xuống một ít.

Hạ Thần Hi cùng Lâm Lâm đều là du học nước Mỹ về, đề tài tự nhiên nhiều hơn chút, cô ấy rất hay nói, là một người tán gẫu không tệ, mấy người dùng cơm, bầu không khí trái lại vô cùng tốt.

Tiết Giai Vân thấy cô đem thịt kho tàu ăn xong, cũng không sợ béo, nhịn không được nói, “Phụ nữ ăn thịt kho tàu có nhiều mỡ, cô không sợ béo a?”

Lâm Lâm nói, “Tôi rất thích món ăn Trung Quốc, đặc biệt thịt kho tàu, ở nước Mỹ mấy năm đều không được ăn món Trung Quốc chính tông, nên có chút thèm, trở về nhất định phải ăn đủ.”

Hạ Thần Hi nói, “Nói đến hệ thống thức ăn thế giới, nhất định là quốc gia chúng ta có tự điển món ăn nhiều nhất, món ăn gì cũng có.”

“Nước Mỹ cũng tốt, tôi ở Đức mỗi ngày chỉ ăn bánh mì hot dog, ăn riết muốn biến thành hot dog.”

Hai người nói về thức ăn ở nước ngoài, đa phần là châm chọc thức ăn của họ.

Bất tri bất giác thân cận một ít.

Dùng cơm xong, mấy người cùng nhau trở về phòng làm việc, Lâm Lâm nhận một cú điện thoại, bỏ rơi bọn họ mấy bước chân, là Đường Bạch Dạ điện thoại đến, “Ăn cơm rồi sao?”

“Ăn rồi.” Lâm Lâm nói, “Không ngờ phòng ăn Đường thị lại lớn như vậy.”

“Đường thị phòng ăn lớn hàng đầu trong ngành xây dựng.” Đường Bạch Dạ nói.

Lâm Lâm nói, “Đường ca ca, anh ăn rồi sao?”

“Ăn rồi.”

“Em buổi trưa cùng Hạ Thần Hi, Tiết Giai Vân cùng nhau ăn cơm.” Lâm Lâm giọng điệu có một chút kiêu ngạo, “Không ngờ Hạ tiểu thư rất hiền hòa, em còn cho rằng cô ấy rất cao ngạo, dễ sống chung.”

Đường Bạch Dạ hừ nhẹ một tiếng, anh và Hạ Thần Hi có chút mâu thuẫn nhỏ, nghe lời này chỉ cảm thấy, Hạ Thần Hi nếu là dễ ở chung, thì trên đời sẽ không có người khó sống chung, anh dám đánh cược, toàn bộ 30 tầng lầu, người được Hạ Thần Hi xem trọng có thể đếm được trên đầu ngón tay.

“Em ít cùng cô ấy tiếp xúc.” Tiếng nói Đường Bạch Dạ lạnh lùng, mang theo một tia cảnh cáo.

Anh cũng không biết vì sao, chính là vô ý thức không muốn Hạ Thần Hi cùng Lâm Lâm tiếp xúc, anh cảm thấy, trên người Hạ Thần Hi không có ý gì tốt, anh nghĩ đến một màn kia ở bến tàu, trong lòng cảm thấy không thoải mái.

Sợ Hạ Thần Hi thương tổn Lâm Lâm.

Anh từng cho rằng Hạ Thần Hi là đóa hoa trên bàn mặt chực, dễ sống chung, cùng ai cũng có thể vui vẻ

Nhưng từ khi bị con trai bảo bối châm chọc một câu, bây giờ khắc sâu minh bạch, trên dưới Đường thị, ai cũng có thể biến thành một đóa hoa trên bàn mặt chược, còn Hạ Thần Hi thì không phải.

Cô rất cao ngạo.

Loại cao ngạo này là ở trong tâm, ẩn giấu trong xương, phóng đảng, mặt ngoài lại rất ôn hòa, đối trá. Nếu không cùng cô ấy ở chung, sẽ không hiểu. Đừng tưởng rằng cô ấy dễ kết giao bằng hữu, cô ấy liền coi bạn thực sự là bằng hữu, đừng tưởng rằng bạn nói cái gì, cô ấy sẽ không phản bác, cô ấy sẽ công nhận.

Kỳ thực, lắm lớn.

226. Chương 225

Thiếu, sẽ thêm vào sau.

227. Chương 226: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (1)

Lâm Lâm rất kinh ngạc, nghe theo lời Đường Bạch Dạ, cảm thấy giống như anh đối với Hạ Thần Hi rất có ác cảm, “Đường ca ca, cô ấy đắc tội với anh sao?”

“Tội lớn.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói.

Trong lòng Lâm Lâm có chút kinh ngạc, lại nói không nên lời, Đường Bạch Dạ nói, “Đi làm việc đi, nhớ kỹ lời của anh, đừng quá tiếp xúc với cô ấy.”

“Em biết.” Lâm Lâm khôn ngoan trả lời, “Đường ca ca, buổi tối chúng ta cùng nhau ăn cơm nha.”

“Được.”

Mẹ con Hạ gia gần đây chỉ có sáng sớm mới nhìn thấy Đường Bạch Dạ, tối đi làm về là Hạ Thần Hi tự mình thuê xe trở về, Hạ Thần Hi nghĩ thầm, nếu không phải sáng sớm đưa bảo bối đi học, dự đoán anh ta gần đây trốn cô như ôn dịch.

Đã quen Đường Bạch Dạ tới nhà ăn chực, đột nhiên có mấy ngày không có tới, Hạ bảo bối có chút quần quýt.

“Mẹ, cha gần đây rất bận sao?”

“Bận.” Hạ Thần Hi biết Hạ Thiên nghĩ tới Đường Bạch Dạ, cô nói, “Đường thị lớn như vậy, Đường Bạch Dạ nào có thời gian thanh thoi, gần đây muốn xúc tiến châu báu Đường thị cùng harrywinston hợp tác, hạng mục nhiều, anh ta không có thời gian chơi cùng con.”

“Thực sự?”

“Mẹ có lúc nào lừa gạt con chưa?” Hạ Thần Hi xoa xoa đầu bảo bối.

Tâm tình Hạ bảo bối lại tốt.

“Mẹ bằng lái chuyển qua, ngày mai có thể đi xe, chúng ta kêu dì Giai Vân cũng đi hóng gió được không? Thuận tiện đi ăn cơm dã ngoại.”

“Tốt.”

Tiết Giai Vân vừa nghe Hạ Thần Hi mua xe, vô cùng kinh ngạc, “Cậu mua xe lúc nào?”

“Ngày mai đi lấy xe, cậu có rảnh rồi cùng đi không? Tớ cùng bảo bối muốn đi chơi dã ngoại, cậu có muốn đi không.”

“Đương nhiên muốn.” Tiết Giai Vân cũng có bằng lái, vừa nghe có xe mới, hưng phấn phải cùng đi, “Tớ thi bằng lái ba tháng rồi, còn chưa kịp đi mua, ngày mai tớ cũng đi xem, nói không chừng nhìn trúng cũng mua một chiếc.”

Hạ Thần Hi, “Đi a.”

Vừa nghe đi chơi dã ngoại, Hạ bảo bối đi chuẩn bị cơm ăn thức uống dã ngoại, Hạ Thần Hi nhìn bé mang trên mang dưới, không bị Đường Bạch Dạ ảnh hưởng, trong lòng hết sức vui mừng, con của anh ta rất mạnh.

Nhưng mà, Hạ Thần Hi nhú mày, Đường Bạch Dạ vừa mới nhận con trai, thời gian này rất quan trọng, tranh thủ lấy lòng không kịp, vì sao từ thứ hai cũng không thấy xuất hiện, anh ta thực sự bận rộn như vậy sao?

Cùng lúc đó, Đường Bạch Dạ cùng Lâm Lâm ở đi dạo danh lam thắng cảnh ở thành phố S.

Một tuần này, tất cả thời gian rảnh đều ở cùng Lâm Lâm.

Cô đã nhiều năm chưa trở về, khó có được về một lần, đương nhiên phải mang cô đi những nơi quen thuộc, đây là nơi bọn họ sinh ra, là thành thị nơi họ trưởng thành.

“Đường ca ca, anh bận nhiều việc vẫn dẫn em đi chơi, anh không chán chứ?”

“Không chán.” Đường Bạch Dạ đậm đậm nhất tiếng, “Em đáng yêu biết điều như vậy, sao có thể chán đây.”

Lâm Lâm ngượng ngùng cười, cô rất muốn nắm tay Đường Bạch Dạ, nhưng không dám, chỉ là ôm cánh tay anh, dáng vẻ rất thân mật, nhìn giống một đôi yêu nhau, trong tuần này, họ đã đi nhiều nơi ở thành phố S.

Ban đêm, anh thậm chí dẫn Lâm Lâm đi quán bar, nghe nhạc, khiêu vũ, hưởng lạc.

Chỉ hận không thể, thời gian có thể nhiều hơn chút.

Lâm Nhiên ngày hôm trước hỏi, “Bạch Dạ, toàn thời gian anh đều ở bên Lâm Lâm, còn bảo bối thì thế nào?”

Đường Bạch Dạ có con riêng, anh cũng không có gạt Lâm Nhiên.

“Lâm Lâm khó có được về một lần, tôi nghĩ muốn ở bên cô ấy.” Đường Bạch Dạ nói, “Cậu nói vậy là có ý gì, tôi chỉ không muốn cô ấy quá thất vọng, đương nhiên liệu mình bồi quân tử, còn bảo bối vướng mắc của tôi, ngày tháng còn dài, có rất nhiều thời gian.”

Lâm Nhiên lắc lắc đầu, “Bạch Dạ, tôi nghĩ anh đối với Hạ Thần Hi, có một chút hứng thú.”

228. Chương 227: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (2)

Đường Bạch Dạ nhú mày, “Cô ấy với tôi một chút hứng thú cũng không có.”

Đường Bạch Dạ anh lúc nào lại đi theo đuổi phụ nữ lấy làm lãnh diện, niềm kiêu ngạo của anh không cho phép, mặc dù anh ấu trĩ thế nhất định phải làm cho Hạ Thần Hi yêu anh, nhưng không biết làm thế nào để cho cô yêu anh.

Đường Bạch Dạ không biết.

Anh không giỏi theo đuổi một người, cho dù là Lâm Tình, anh cũng chưa từng theo đuổi quá.

Phụ nữ yêu anh, so với anh yêu phụ nữ, dễ dàng hơn nhiều.

Lâm Nhiên cười khỏ nhìn anh, “Trong mắt của tôi, kỳ thực, địa vị của Lâm Tình ở trong lòng anh, không ai có thể thay thế.”

“Cậu có ý gì?” Đường Bạch Dạ không vui nhìn Lâm Nhiên, không thích giọng điệu của anh, nhưng lại không thể nào phản bác.

Lâm Nhiên nói, “Mấy ngày nay, anh mỗi ngày cùng Lâm Lâm, anh xác định, anh là cùng Lâm Lâm, hay là Lâm Tình sao?”

“Chị em hai cô ấy tướng mạo giống nhau như vậy, khí chất cũng giống nhau, tính tình cũng không có sai biệt, Bạch Dạ, anh chỉ là muốn ôn lại những kỷ niệm ngày xưa cùng Lâm Tình, những gì anh chưa làm được cho Lâm Tình anh đều cấp cho Lâm Lâm.”

“Anh rốt cuộc muốn lừa mình dối người tới khi nào?”

Đường Bạch Dạ muốn gạt lời Lâm Nhiên, nhưng nhìn lại Lâm Lâm bên cạnh, giống như những năm tháng trước đó, tất cả như ở trước mắt, chưa từng mất đi.

“Đường ca ca, anh đang suy nghĩ gì?” Lâm Lâm cười hỏi, “Em gọi anh mấy tiếng, anh cũng không phản ứng.”

“Không có việc gì, anh chỉ là đang suy nghĩ, buổi tối mang em đi ăn cái gì?”

Lâm Lâm cười xán lạn, “Em muốn ăn hải sản.”

Đường Bạch Dạ sủng nịch gật đầu, “Tốt, chúng ta đi ăn hải sản.”

Đầu óc anh thoáng qua gương mặt Hạ Thần Hi, cô ấy cũng thích ăn hải sản, nghĩ đến Hạ Thần Hi, trong lòng Đường Bạch Dạ có một loại rầu rĩ không vui, lại lại không biết từ đâu mà đến.

Thứ Bảy, Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối mang theo tiểu bảo cùng tiểu bối vừa mới xuống lầu đã nhìn thấy một chiếc Audi S8 dừng ở dưới lầu nhà bọn họ, Lâm Nhiên cùng Tiết Giai Vân ở một bên không biết lặng lẽ nói cái gì, nói xong Tiết Giai Vân mục trừng khẩu ngốc.

Hạ Thần Hi ngửa đầu nhìn trời, trong lòng thầm nghĩ, cô không nhớ là có mời Lâm Nhiên a.

Tiết Giai Vân, người phụ nữ này thật không đáng tin a.

Tiết Giai Vân thấy bọn họ xuống lầu, chỉ vào Hạ bảo bối, thất sắc nói, “Bé... Lâm Nhiên nói... Bé là Đường tổng ... Con trai?”

Hạ Thần Hi vốn tính toán hôm nay đi chơi dã ngoại sẽ nói cho Tiết Giai Vân biết, dù sao Tiết Giai Vân cũng là bạn tốt của cô sau khi về nước, cô thật tình cũng muốn có người bạn này, ai biết Lâm Nhiên lại mau miệng như thế.

Hạ Thần Hi trừng Lâm Nhiên liếc mắt một cái, “Tớ vốn tính toán hôm nay nói cho cậu biết .”

“Trời a, này quá kinh sợ .” Tiết Giai Vân thì thảo tự nói, “Cậu lúc nào cùng Đường tổng thông đồng thượng ? Chẳng lẽ cậu thực sự là người phụ nữ cắt cổ tay tự sát vì Đường tổng , rồi bỏ đi xuất ngoại đó sao?”

Lâm Nhiên cười khúc khích, Hạ Thần Hi

Hạ bảo bối mắt sáng nắm bắt được vấn đề, “Có người vì cha cắt cổ tay tự sát, rồi xuất ngoại sao?”

Trên tay của mẹ bé, có một vết cắt, tuyệt đối là vết cắt do tự sát, Hạ bảo bối trong nháy mắt máu sôi trào lên, nghe thấy được mùi vị cầu huyết.

Tiết Giai Vân nói, “Chúng ta ở phòng làm việc thảo luận quá a, năm đó có một học sinh cấp ba thăm mền Đường tổng giám đốc, kết quả Đường tổng chẳng thèm ngó tới, cô ấy thương tâm muốn chết, nghe nói tắm rửa sạch sẽ đi quyến rũ Đường tổng, về sau không biết vì sao cắt cổ tay tự sát, rồi bỏ đi nước Mỹ.”

“Tuổi cùng Thần Hi năm đó không sai biệt lắm a, Thần Hi, trên tay cậu cũng có một vết cắt a.”

“Chẳng lẽ năm đó thật là cậu sao?”

229. Chương 228: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (3)

Lâm Nhiên kinh ngạc, Hạ Thần Hi từng tự sát, làm cho Lâm Nhiên cũng nghe thấy được một loại mùi vị gian tình.

Tay Hạ Thần Hi luôn luôn mang đồng hồ, cho nên không ai phát hiện vết thương này, Tiết Giai Vân gần đây mới phát hiện, hỏi Hạ Thần Hi chuyện gì xảy ra, bởi vì vết cắt sâu như vậy, cô thấy có chút đau lòng.

Ai biết, Hạ Thần Hi nói không nhớ rõ.

Tiết Giai Vân thật sâu cảm thấy, cô bị Hạ Thần Hi lừa.

Ánh mắt Hạ bảo bối cổ quái nhìn Hạ Thần Hi, vuốt cằm nghiên cứu tính khả năng cầu huyết của chuyện này, hỏi Lâm Nhiên, “Lâm thúc thúc, thật có chuyện này ư?”

“Thật có việc này.” Lâm Nhiên nói, “Chỉ là quá lâu, chúng ta đều không nhớ rõ.”

Hạ Thần Hi bị Hạ bảo bối nhìn sồn tóc gáy, một cái tát đánh vào đầu Hạ bảo bối, “Đưa phản bội này, loại bát quái cầu huyết này con cũng tin, mẹ giống người muốn đi quyến rũ đàn ông mà không được sao?”

“Không giống.” Hạ bảo bối nghiêm túc lắc đầu, lại cười một cái, “Nếu là mẹ quyến rũ, nhất định có thể được, cho nên, con có thể hiểu, rốt cuộc con cũng biết từ đâu mà có con, cảm thấy hơi an ủi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Tiết Giai Vân lại nghĩ tới một việc, “Đúng vậy, Thần Hi, lúc chúng ta vừa mới bắt đầu thảo luận, chỉ một mình cậu gục xuống bàn, rất phiền muộn, có cảm giác rất muốn chết, kỳ thực, cậu chính là muốn nói, mọi người, nhân vật chính mọi người đang bát quái ở đây a, ở đây a, phải không?”

Hạ Thần Hi, “...”

Cô sợ dĩ rất phiền muộn, là bởi vì cô cũng cảm thấy nói không chừng nhân vật chính thực sự là cô, chỉ là, không có khả năng a.

Hạ bảo bối lấy một ánh mắt quỷ dị nhìn Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi có cảm giác cô nhảy vào Hoàng Hà cũng không sạch tội a.

Tiết Giai Vân nói, “Thần Hi, tớ cảm thấy khả năng này rất lớn, tuổi của Hạ bảo bối cũng phù hợp, cậu suy nghĩ một chút a, năm đó Đường tổng tuổi trẻ tài cao, lại anh tuấn tiêu sái, cậu tuổi còn nhỏ nhưng sớm đã biết yêu, yêu Đường tổng một chút cũng không kỳ quái a.”

Hạ Thần Hi nhàn nhạt cười một cái, gần như là nghiêng rằng nghiêng lợi nói, “Cậu cảm thấy tớ có thể coi trọng hoa hồng điệp Đường Bạch Dạ sao?”

Hạ bảo bối làm ra biểu tình thâm trầm, “Mẹ, bảo bối nhớ người đã nói, phụ nữ lúc còn trẻ, có thể trải qua vài người đàn ông, bảo bối cảm thấy, khả năng có chuyện này là rất lớn.”

Hạ Thần Hi nhìn Hạ bảo bối, Tiết Giai Vân cùng Lâm Nhiên, ba người này dĩ nhiên là cùng một loại, Hạ Thần Hi cũng không muốn giải thích, mọi người cứ khẳng định nhìn cô như vậy, Hạ Thần Hi cảm giác được chính mình nội thương.

Tiết Giai Vân nói, “Thần Hi, cậu không phản đối phải không?”

“Tớ cảm thấy sức tưởng tượng của các người quá phong phú.” Hạ Thần Hi nói, “Tớ dù cho là mười bảy tuổi, ánh mắt cũng không tệ đến mức kém đi coi trọng Đường Bạch Dạ a.”

Lâm Nhiên nói, “Thần Hi, cô bây giờ rất mạnh mẽ, lý trí, nhìn thấu cảm tình, tôi cảm giác, chuyện này cùng Đường Bạch Dạ có quan hệ rất lớn, cô nhất định là bị thương thấu tâm, cho nên mới không tin tình yêu phải không?”

“Thần Hi, cậu thực sự là quá đáng thương, Đường đại thiếu gia thực sự là ngựa đực, cứ như vậy phá hủy mỹ nữ đáng yêu Thần Hi của chúng ta, cậu năm đó chỉ là một đóa hoa của tổ quốc a, anh ta vậy mà cũng không tha, quá cảm thú.”

Hạ Thần Hi, “...”

Lâm Nhiên nói xong cũng rất bi thương, ánh mắt lại là vui sướng khi người gặp họa biểu tình ngồi xem kịch vui.

Hạ Thần Hi không nói gì ghen ngào, Lâm Nhiên anh quả nhiên là bạn bè tốt của Đường Bạch Dạ.

Hạ bảo bối xoa trái tim của mẹ, nắm tay, tuyên bố, “Mẹ, người yên tâm, con nhất định sẽ cùng mẹ ngược đãi lại cha, chúng ta hung hăng trả thù cha.”

230. Chương 229: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (4)

“Thì sao?” Hạ Thần Hi chân mày nhíu lại.

Hạ bảo bối lại một lần nữa nắm tay, dốc lòng nói, “Mẹ, người đi theo đuổi cha đi, đuổi theo cha, giẫm bẹp cha, rồi vứt bỏ cha, để báo thù a.”

Hạ Thần Hi lại tát một cái nữa trên đầu Hạ bảo bối, “Cút!”

Bảo cô theo đuổi Đường Bạch Dạ, mơ cũng không có.

Hạ bảo bối dụ dỗ không thành, có chút mất mát.

Cha một người đàn ông kiêu ngạo như vậy, phụ nữ theo đuổi, cha không chịu, mẹ lại là một người phụ nữ mạnh mẽ như thế, đàn ông theo đuổi mẹ không hết, có qua có lại bao lâu, bé chờ xem trò hay.

Bảo bối không phối hợp tâm tình cha mẹ thật không tốt.

Tiết Giai Vân bị hạ bảo bối đáng yêu chọc cho cười to, Hạ Thần Hi mặt đen nhìn bọn họ, “Trọng tâm ở đây không phải là người phụ nữ cắt cổ tay có phải là tôi hay không? Vì sao không ai quan tâm năm đó vì sao tôi lại cắt cổ tay, có đau hay không a, tôi thực sự rất thương tâm.”

Tiết Giai Vân gờ tay, “Tổ đã tỏ ra quá đau lòng, đau lòng không tỏ vẻ lần thứ hai.”

Lâm Nhiên, “Tôi đối với các bát quái của cô càng quan tâm, không phải bây giờ cô sống rất tốt sao?”

Hạ bảo bối, “Con đau lòng mẹ được thể hiện qua hành động, tuyệt đối không phải trên đầu lưỡi.”

Hạ Thần Hi, “...”

Cười đùa một trận, mấy người lên xe, Audi S8 bốn cửa năm chỗ ngồi, rất rộng rãi. Cho dù là tiểu bảo cùng tiểu bối lớn như vậy trên xe cũng không có vẻ chật chội, Hạ bảo bối đối xe này cũng là yêu thích không buông tay, bọn người này toàn người giàu lái toàn xe siêu ngon.

Tiết Giai Vân vẫn đang có hứng thú với bát quái của Hạ Thần Hi, nên lên mạng tra tư liệu.

Chỉ tiếc, báo chỉ năm đó đưa thông tin còn lại rất ít, Tiết Giai Vân lục soát như thế mới biết, vì Đường Bạch Dạ tự sát không phải một hai người.

Hạ Thần Hi châm chọc, “Đường tổng thực sự là một họa thủy.”

Hại nước hại dân.

Xe chạy một lát đã đến đại lý Bentley, Lâm Nhiên thổi một tiếng huýt gió, Tiết Giai Vân mắt trừng lớn, thì thào tự nói, “Tổ nghĩ cậu chỉ mua một chiếc Passat a.”

Hạ Thần Hi nói, “Tổ rất muốn mua Passat.”

Passat mới ra rất thích hợp với cô, kinh tế lợi ích thực tế, 30 vạn là có thể mua được.

“Hạ Thần Hi, cậu lấy tiền đâu ra mua Bentley a?” Tiết Giai Vân nhìn chiếc mũ trần Bentley màu trắng bạc, nhin không được la to một tiếng, quá xa hoa , quá phong cách , chiếc Audi S8 của Lâm Nhiên đã rất sang trọng.

Bentley của Hạ Thần Hi càng phong cách.

” Bạch Dạ mua cho cô sao?” Lâm Nhiên kinh ngạc hỏi, anh nhớ Lâm Lâm đã nói muốn mua chiếc này , sao lại biến thành của Hạ Thần Hi thế này?

Hạ Thần Hi đương nhiên không thể nói là Hạ bảo bồi mua, giả vờ thâm trầm nói, “Toàn thời gian tôi ở nước Mỹ đi làm, đây là tiền tiết kiệm tôi có được.”

Tiết Giai Vân thổ huyết, “Cậu ở nước Mỹ làm được nhiều tiền như vậy, sớm biết vậy còn về nước làm gì.”

Hạ Thần Hi, “...”

Hạ Thần Hi lấy xe, thanh toán số tiền còn lại, quản lý mặt tươi cười, hiển nhiên nhận thức Lâm Nhiên, càng xác định Hạ Thần Hi cùng thân phận của Hạ bảo bồi, cười đến cùng một đóa hoa tựa như.

Tiết Giai Vân quyết đoán vứt bỏ Lâm Nhiên.

“Thần Hi, tớ muốn chạy, tớ muốn chạy.”

Hạ Thần Hi nói, “Tớ chạy đi, cậu lái về.”

“Thành giao.”

Lâm Nhiên nói, “Em cứ như vậy ngồi xe Hạ Thần Hi sao?”

Để cho anh một mình lẻ loi chạy đến công viên sao?

Tiết Giai Vân nói, “Thời đại này, người phụ nữ đều muốn lái xe tốt, không kể là nam hay nữ.”

Lâm Nhiên, “...”

231. Chương 230: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (5)

Hạ bảo bồi cười híp mắt đem tiểu bảo cùng tiểu bồi phóng tới trên xe Lâm Nhiên, “Lâm thúc thúc, chú sẽ không cô đơn, tiểu bảo cùng tiểu bồi của nhà cháu sẽ ngồi cùng chú.”

Lâm Nhiên quay đầu nhìn haiconchó ngao Tây Tạng bự, lại nhìn nhìn Hạ bảo bồi, lập tức không nói gì rơi lệ.

“Thần Hi, cô về nước chưa lái xe qua, chưa quen thuộc tình hình giao thông, tốt nhất cẩn thận một chút.” Lâm Nhiên nói.

Hạ Thần Hi phát tay một cái, tỏ vẻ không có vấn đề.

Đội được lên đường, Lâm Nhiên thật sâu cảm thấy, lời nói của anh là vô ích .

Kỹ thuật lái xe của Hạ Thần Hi, thật tình không phải bình thường tốt.

Giống như người của cô mạnh mẽ như nhau.

Cao tốc hạn mức 120, cô liền chạy đến 120, kỳ tích chính là, vô cùng ổn định, xe đua rít gào một đường chạy, muốn nhiều phong cách là có nhiều phong cách, Lâm Nhiên lau mồ hôi, Hạ Thần Hi thực sự là một kỳ nhân.

Công viên rừng rậm ở vùng ngoại thành, rất xa, trên đường lại không có camera, xe lại vô cùng ít, Hạ Thần Hi đem tốc độ xe chạy nhanh hơn, Lâm Nhiên bảo thủ dự đoán, người phụ nữ này đem xe chạy từ 150 trở lên .

Thực sự là đem xe đua chạy được đến trình độ này.

Cực ít có người phụ nữ nào có thể khống chế tốc độ mạnh mẽ như thế, cho dù là anh, cũng có chút choáng váng.

Ở nước ngoài Hạ Thần Hi nhất định là một tay đua xe.

Xe chạy sắp đến công viên, Hạ Thần Hi mới chậm lại tốc độ, thông thả dừng trước cửa công viên , Tiết Giai Vân khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch trắng bệch , “Hạ Thần Hi, tớ không bao giờ ngồi xe của cậu nữa .”

Hạ bảo bối ở một bên mím môi cười, hiển nhiên đã quen rồi.

Hai người ngừng xe, Lâm Nhiên nói, “Cô lập kỷ luật đua xe, Hạ Thần Hi, cô rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ a.”

Hạ bảo bối nói, “Mẹ không thích tăng tốc độ, chỉ bắt quá lần đầu tiên lấy xe có chút ít kích động, thử tính năng một lần.”

Hạ Thần Hi gật đầu, “Đúng vậy, kết quả rất hài lòng.”

Mấy người tiến vào công viên, ăn cơm dã ngoại.

Hạ bảo bối chuẩn bị không ít thức ăn, Lâm Nhiên cũng từ cốp xe lấy ra không ít thức ăn, cuối tuần người đến công viên dã ngoại nhiều, Lâm Nhiên đi lấy một cái vỉ nướng, anh mang rất nhiều thịt nướng.

Có Lâm Nhiên cùng Tiết Giai Vân, Hạ bảo bối rất rảnh.

Bọn họ không có ngược đãi tiểu bảo bối, cho nên, Hạ Thần Hi cùng Hạ bảo bối mang theo tiểu bảo bối cùng tiểu bối đi dạo, không quấy rầy đôi tình nhân Lâm Nhiên cùng Tiết Giai Vân này thừa dịp nướng thịt liếc mắt đưa tình.

Đột nhiên, điện thoại của Lâm Nhiên vang lên.

Vừa nhìn điện thoại báo là Đường Bạch Dạ, Lâm Nhiên chân mày nhíu lại, ” Bạch Dạ, đang là cuối tuần, có chuyện gì?”

“Tiểu lâm nói muốn cùng cậu ăn một bữa cơm, có rảnh không?” Đường Bạch Dạ hỏi, mang theo nụ cười thần nhiên, Lâm Nhiên thậm chí nghe thấy tiếng Lâm Lâm cười, Lâm Nhiên nhìn haimẹconHạ gia đang chơi đùa cách đó không xa, đột nhiên có một chút rầu rĩ .

Kỳ thực, Lâm Lâm cùng anh giao tình tương đối khá, mấy năm bằng hữu, anh và Hạ Thần Hi nhận thức cũng không lâu, nhưng mà, anh lại hi vọng Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ cùng một chỗ, bởi vì có một Hạ bảo bối.

Đứa trẻ khả ái như vậy, cần có gia đình hoàn chỉnh.

Nếu không, không công bằng.

“Tớ không có ở trong thành phố.” Lâm Nhiên mỉm cười nói, “Thần Hi cùng Hạ bảo bối ăn cơm dã ngoại, mời tớ, chúng tớ đang ăn cơm dã ngoại ở công viên rừng rậm, cậu có muốn hay không qua đây một chuyến?”

“Cậu nói cái gì?” Tiếng Đường Bạch Dạ lập tức mất đi ôn nhu, trở nên lạnh vô cùng.

Lâm Nhiên cười nói, “Chúng tớ đang ở công viên ăn cơm dã ngoại, cậu có muốn tới không?”

“Cô ấy vì sao mời cậu đi ăn cơm dã ngoại?” Đường Bạch Dạ không thiện cảm nói, nhớ tới Lâm Nhiên từng đối Hạ Thần Hi có hứng thú, mặt dù bây giờ anh ta và Tiết Giai Vân cùng một chỗ, anh cảm thấy bạn tốt càng ngày càng thấy nhút nhát.

“Tớ cũng không biết a.” Lâm Nhiên rất vô tội, “Contraicậu cũng ở đây, thật đáng yêu a, tớ thật hận nó không thể là con tớ.”

232. Chương 231: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (6)

Đường Bạch Dạ cắt đứt điện thoại, Tiết Giai Vân khinh bỉ nhìn Lâm Nhiên, “Anh thực sự là quá đáng ghét, rõ ràng là anh muốn theo tới, còn nói cái gì Thần Hi mời anh, thực sự rất xấu hổ a.”

Dừng một chút, cô lại bổ thêm một câu, “Nhưng em thích.”

” Anh dự đoán cả ngày hôm nay Bạch Dạ sẽ không có tâm tình tốt.” Lâm Nhiên suy nghĩ một chút liền cảm thấy rất thoải mái.

Tiết Giai Vân nói, “Anh nói thử xem có khi nào một giờ sau Đường tổng xông lại tìm Thần Hi cùng Hạ bảo bối tính sổ, anh ta nhất định nghĩ đến anh đang mơ ước con của anh ta.”

“Sẽ không!” Lâm Nhiên chắc chắn nói.

Đường Bạch Dạ đang ở bên Lâm Lâm, sẽ không xuất hiện ở công viên rừng rậm.

Nếu anh ta xuất hiện, sợ rằng mới là quái dị.

Ở trong lòng Đường Bạch Dạ, Lâm Lâm so với cái khác đều quan trọng hơn.

Sau này không dám nói, bây giờ đích thực là như vậy.

“Giai Vân, qua đây chụp cho chúng ta cái ảnh chụp.” Hạ Thần Hi kêu Tiết Giai Vân, Tiết Giai Vân đáp một tiếng, chạy tới, giúp mẹ con bọn họ chụp chụp ảnh chung, chụp xong, Tiết Giai Vân cũng phải cùng Hạ bảo bối cùng nhau chụp.

Mấy người thay phiên nhau chụp không ít ảnh chụp.

Bọn họ ăn cơm dã ngoại đến chiều tối, lúc này mới lên đường về nhà.

Lâm Nhiên một mình về nhà, Tiết Giai Vân đi xe Hạ Thần Hi, trực tiếp chạy đến nhà cô, Tiết Giai Vân có một loại cảm giác muốn dời đến ở gần nhà Hạ Thần Hi, mặc dù cách không xa, chỉ mất mười phút đi xe. Nhưng dù sao một đoạn a, nếu là ở gần nhau, có thể thường lấy xe của cô ra ngoài căng gió.

Hạ Thần Hi vô cùng hoan nghênh cô đến ở phụ cận cảnh biển, Hạ bảo bối cung cấp một phương án nhanh nhất, “Dì bảo Lâm thúc thúc mua cho dì một chiếc, chú ấy nhất định nguyện ý...”

“Không muốn!” Tiết Giai Vân cho thấy mình rất có chí khí.

Hạ Thần Hi cười, hai người còn nói mấy câu nữa, Hạ Thần Hi mới mang Hạ bảo bối lên xe, lúc trở về, quả nhiên Hạ Thần Hi chạy rất chậm, cô đưa xe thời gian, thực sự gặp không nhiều, phần lớn, Hạ Thần Hi rất tuân thủ luật giao thông.

Hai người đến dưới lầu nhà trọ cảnh biển đã nhìn thấy xe Đường Bạch Dạ, xe Lamborghini còn đang sửa chữa, gần đây đều chạy Bentley mui trần, giống như chiếc Hạ Thần Hi nhưng khác màu, Hạ Thần Hi nghĩ, người này chắc đang ở nhà cô.

Hai mẹ con về đến nhà, quả nhiên Đường Bạch Dạ đang ở phòng khách, sắc mặt như thường, Hạ Thần Hi gần đây rất ít nói chuyện với anh, xem như Đường Bạch Dạ đến thăm Hạ bảo bối, Hạ bảo bối thấy anh, vô cùng vui vẻ.

“Cha...” Hạ bảo bối bỏ nhào tới, tiểu bảo cùng tiểu bối thời gian này cũng quen thuộc trong nhà nhiều người, cũng thân thân thiết thiết cạo chân Đường Bạch Dạ.

Đường Bạch Dạ trừng liếc mắt Hạ Thần Hi một cái, trong lòng nghĩ, trừ Hạ Thần Hi, toàn bộ thành viên Hạ gia đều hoan nghênh anh.

Hạ Thần Hi nhìn Đường Bạch Dạ nhưng không nói gì.

Hạ bảo bối nói, “Cha, gần đây người rất bận sao?”

“Có chút bận.” Đường Bạch Dạ cười nói, xoa xoa mặt bánh bao Hạ bảo bối, “Thật xin lỗi, tuần này không có thời gian nhiều ở bên con, ngày mai cha dẫn con ra ngoài chơi con thấy thế nào?”

“Tốt.” Hạ bảo bối cười híp mắt, quay đầu hỏi Hạ Thần Hi, “Mẹ, ngày mai chúng ta cùng cha đi ra ngoài chơi.”

Hạ Thần Hi nói, “Ngày mai mẹ cùng Giai Vân muốn đi dạo phố, các người đi đi.”

Thời gian này nên để hai cha con thân thiết cô không quấy rầy.

Mắt Đường Bạch Dạ trầm xuống, Hạ bảo bối lại không để ý, bởi vì Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân thật sự có hẹn muốn đi dạo phố, “Cha, vậy hai chúng ta đi.”

“Tốt!” Đường Bạch Dạ trong lòng không vui, cũng không thể hiện ra cho Hạ bảo bối thấy.

233. Chương 232: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (7)

Nhưng mà, Hạ bảo bối là người rất nhạy bén, nhận thấy được bầu không khí giữa cha cùng mẹ có chút gì đó không đúng lắm, nhanh như chớp nhìn Hạ Thần Hi, lại nhìn Đường Bạch Dạ, yếu yếu hỏi, “Các người cãi nhau sao?”

“Đúng!”

“Không có!”

Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ trả lời không giống nhau, Đường Bạch Dạ trừng mắt liếc Hạ Thần Hi một cái, ở trước mặt đứa nhỏ cô vậy mà nói thật?

Hạ bảo bối vuốt cằm, khổ não nhìn Đường Bạch Dạ, “Cha, nói dối là không tốt a.”

Đường Bạch Dạ lạnh lùng hừ một tiếng, đảo mắt quét về phía Hạ Thần Hi, Hạ bảo bối nói, “Cha, đối xử với mẹ phải có phong độ a”

“Mẹ con không cần phong độ.” Phong độ của anh tuyệt đối không phải lấy tới cho Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi mặc kệ anh, trực tiếp trở về phòng.

Đường Bạch Dạ nhìn bóng lưng của cô tức giận muốn bốc cháy, Hạ bảo bối vuốt cằm hỏi, “Cha, người theo đuổi không được mẹ, lại còn chọc mẹ sinh khí, tại sao muốn gạt con, bảo bối kiến thức rộng rãi, sẽ không cười cha.”

Đường Bạch Dạ, “...”

“Một chút cũng không quan tâm sao?”

Hạ bảo bối than buông tay, lắc lắc đầu, “Changười sĩ diện như thế, lại rất kiêu ngạo, mẹ kiêu căng, lại rất lý trí, các người đụng vào nhau, nếu không cãi nhau mới kỳ quái, cãi nhau là hiện tượng bình thường, bảo bối sẽ không ngạc nhiên.”

Đường Bạch Dạ thở dài, thảo nào Hạ Thần Hi dám ở trước mặt Hạ bảo bối thừa nhận bọn họ cãi nhau, Đường Bạch Dạ dần dần rõ ràng một việc, anh không nên đối đãi Hạ bảo bối như đứa nhỏ bảy tuổi khác.

Đứa nhỏ này, quá thành thực.

Chỉ có vẻ bề ngoài phản nộ, thỉnh thoảng giả vờ trẻ con, kỳ thực, bé nhìn cái gì cũng rất thấu đáo.

“Kiêu ngạo từ này dùng để hình dung con.”

Hạ bảo bối nói, “Thẳng thắn mới là từ dùng để hình dung con.”

Đường Bạch Dạ cười khúc khích, đột nhiên nheo mắt lại, không vui hỏi, “Hôm nay con đi ăn cơm dã ngoại, vì sao không gọi mẹ cha, vì sao gọi Lâm Nhiên?”

“Oa, cha, người thực sự là thần thông quảng đại, làm sao cha biết chúng ta đi ăn cơm dã ngoại, Lâm thúc thúc nói cho cha biết sao?”

“Lời vô ích!”

“Oan uổng a, chúng ta là hẹn dì Giai Vân, Lâm Nhiên thúc thúc là mặt dày mày dạn cùng theo qua đây.” Hạ bảo bối ngọt ngào cười, “Đương nhiên, Lâm thúc thúc tác dụng rất lớn, có chú ấy ở đó, bảo bối cũng không cần làm việc.”

Đường Bạch Dạ đột nhiên không hâm mộ Lâm Nhiên.

Quả nhiên là bị kéo đi làm lao động tay chân.

Hạ bảo bối trầm ngâm nói, “Lại nói, cha, gần đây cha thực sự rất bận sao, hôm nay là cuối tuần cha cũng bận sao?”

Đường Bạch Dạ nghĩ đến Lâm Lâm, khoe môi tiểu ý mềm nhũn, ôm Hạ bảo bối, ngồi ở trên đùi, “Mấy ngày nữa, cha sẽ hết bận, đến lúc đó sẽ luôn ở bên con.”

“Con không sao.” Hạ bảo bối cười híp mắt nói, “Cha, con chỉ cần một bát quýt nha.”

“Nói!”

“Chà, tám năm trước, nghe nói có một học sinh cấp ba thích cha, quyến rũ cha, sau đó cắt cổ tay tự sát, rồi bỏ đi nước Mỹ, có phải thật vậy hay không a?” Hạ bảo bối trên mặt lóe ra biểu tình bất quá.

Mặc dù bé cảm thấy việc này sẽ không xảy ra trên người mẹ bé.

Nhưng mà, bất quá chỉ tâm, mọi người đều có, nói không chừng thật có cái gì thì sao.

“Hình như là có chuyện đó.” Đường Bạch Dạ lục lại ký ức trong đầu, cuối cùng buông tha, “Chang không ra, hàng năm luôn có nhiều người say mê cha, sao cha có thể nhớ hết được. Nhưng sao con lại hỏi như thế?”

Hạ bảo bối khinh bỉ nhìn Đường Bạch Dạ, “Cha, người thực sự là không có trách nhiệm.”

Đường Bạch Dạ ha ha cười, “Bảo bối, này gọi sức quyến rũ, hiểu sao?”

234. Chương 233: Chuyện Người Phụ Nữ Tự Sát Tám Năm Trước (8)

“Loại sức quyến rũ này con mới không cần.” Hạ bảo bối nhanh chóng cho thấy thái độ chính mình không cần, bé tuyệt đối không muốn làm yêu tinh, bé tiết lộ một tin tức, “Mẹ có thể là người phụ nữ trong bát quýt đó.”

Đường Bạch Dạ nhú mày, sắc mặt lập tức trầm xuống, Hạ bảo bối rất hài lòng với thần sắc của Đường tiên sinh “Lúc rảnh rồi cha có thể nhìn tay trái của mẹ.”

Xem ra, giữa cha cùng mẹ sẽ có cuộc chiến nảy lửa đây.

Hạ bảo bối đứng lên, kêu tiểu bảo cùng tiểu bối, “Tiểu bảo, tiểu bối, đi ngủ, ngày mai lại đi căng gió.”

Đường Bạch Dạ đứng ngoài gõ cửa, không thấy Hạ Thần Hi lên tiếng trả lời, anh nhú mày, mở cửa, phòng ngủ không ai, trái lại phòng tắm có tiếng nước, Đường Bạch Dạ đóng cửa, ngồi ở trong phòng Hạ Thần Hi đợi cô.

Trong phòng Hạ Thần Hi, tất cả đều là sắc màu ấm Đường Bạch Dạ chú ý tới trên bàn trang điểm của Hạ Thần Hi có một bình nước hoa CDFahrenheit thảo nào trong phòng tất cả đều là mùi hương anh quen thuộc.

Đây là loại nước hoa anh thường dùng, trên người luôn luôn có mùi hương này, lần trước ở đây nhưng không chú ý đến, cũng không nhìn kỹ, không nhìn thấy người đàn ông nào, phụ nữ dùng nước hoa đàn ông, có chút kì quái.

Trừ lọ nước hoa đàn ông này, trên bàn trang điểm của Hạ Thần Hi còn có một loạt nước hoa, chân ngà, điểm tâm, thuốc độc tất cả đều có, cô cũng có đồng hồ Dior màu trắng bề ngoài bằng gốm, còn có một cái đồng hồ kim cương Dior màu lam, người này xem ra rất thích đồng hồ Dior.

Trên bệ cửa sổ của cô có một bình cắm một bó hoa bách hợp, còn rất mới, lần trước anh tới cũng thấy một bó hoa bách hợp, Hạ bảo bối thường xuyên mua cho cô một bó hoa, vẫn luôn bảo trì mới mẻ, hai mẹ con nhà này rất biết hưởng thụ cuộc sống.

Hạ Thần Hi ra, lau tóc của mình, thấy Đường Bạch Dạ ở trong phòng cô, hơi ngẩn ra.

“Đường tiên sinh, nếu anh có lời muốn nói với tôi, tôi không ngại anh ở phòng khách gọi một tiếng.” Hạ Thần Hi giọng điệu nhàn nhạt, người này cả tuần này không nói gì với cô, lúc này cũng bày ra khuôn mặt giống như cô thiếu nợ anh.

Bây giờ lại muốn làm cái gì?

Đường Bạch Dạ chợt kéo tay trái Hạ Thần Hi qua, Hạ Thần Hi không phòng bị kịp, ngã ở trong ngực anh, đang muốn đứng dậy, bị Đường Bạch Dạ ngăn chặn, “Không cho phép nhúc nhích!”

Anh nhìn tay trái của cô, trên cổ tay có một vết cắt, thoát nhìn đã rất lâu xa, cắt rất sâu, dấu vết mặc dù phai nhạt không ít, Hạ Thần Hi vẫn luôn mang đồng hồ, nhưng lại mơ hồ nhìn ra được, đây là gì dấu vết gì.

Cực ít có người phát hiện cổ tay của cô có vết cắt, vết cắt đã nhiều năm, nên rất mờ, nếu không nhìn kỹ, thật nhìn không ra.

Mi tâm Đường Bạch Dạ nhú chặt, Hạ Thần Hi nghĩ rút tay về, lại bị anh gắt gao nắm, Đường Bạch Dạ ngẩng đầu nhìn Hạ Thần Hi, trong ánh mắt chứa một chút phức tạp, thâm thúy, thâm trầm.

Cô nhìn không hiểu.

“Vết cắt này làm sao mà có?”

“Không nhớ rõ.” Hạ Thần Hi qua loa, “Chuyện đã qua, tôi không nhớ, anh cũng biết, có thể không phải không nhớ, chỉ sợ tôi không quan tâm.”

Đường Bạch Dạ nhìn cô, sắc mặt cực kỳ khó coi, đột nhiên nói một câu, “Nữ sinh cấp ba của tám năm trước không phải là cô chứ?”

“Cái gì?” Hạ Thần Hi nhất thời không biết anh đang nói cái gì.

Cuộc đời Đường Bạch Dạ rất ít giải thích như vậy, anh cũng không biết vì sao hẳn muốn giải thích, “Bảo bối hỏi tôi một bát quái, tám năm trước có một học sinh cấp ba, vì tôi mà tự sát, sau đó xuất ngoại đi nước Mỹ.”

“Khẳng định không phải tôi.” Hạ Thần Hi cuối cùng cũng kịp phản ứng, nhanh chóng trả lời.

Vì một người đàn ông mà tự sát, thật sự là quá ngu xuẩn.

Đường Bạch Dạ nhú mày, cười lạnh nhìn Hạ Thần Hi, cô vậy mà chắc chắn như vậy?

235. Chương 234: Ba Người Phụ Nữ Một Võ Kịch (1)

Hạ Thần Hi khẽ mỉm cười, rực rỡ như ánh mặt trời, “Tôi là người rất coi trọng tính mạng, lý trí đến mức nào, làm sao có thể vì đàn ông mà tự sát.”

“Nhiều người thất tình như vậy, hàng ngày đều có, nếu phụ nữ vừa thất tình liền tự sát, trên đời nam nữ thiếu cân đối, đàn ông tìm vợ càng không dễ dàng.”

Đường Bạch Dạ, “.”

Anh đã hiểu, tại sao mọi người rất nặng chuyện tình cảm, đến miệng Hạ Thần Hi, thì có cảm giác dễ khóc dễ cười, chỉ sợ chuyện tự sát này, cô nhắc tới cũng mang theo hài hước.

Người phụ nữ này, cho đến cùng là quan tâm cái gì?

Nhưng Hạ Thần Hi tò mò một chuyện, “Đường tổng, khó có được người còn nhớ rõ chuyện tám năm trước, anh xác định thật sự không phải là tôi?”

“Không phải!” Đường Bạch Dạ trầm giọng nói, hừ lạnh, “Bản thân tôi cũng hy vọng là cô”.

Nếu đúng thật là Hạ Thần Hi, nói rõ cô thích anh.

Đây hẳn là một chuyện tốt.

Chỉ tiếc, thật sự không phải.

“Anh vẫn nhớ cô bé kia?”

“Tôi khẳng định là bởi vì, tôi không chạm qua cô ấy.” Đường Bạch Dạ lạnh lùng nói, “Cô nghĩ tôi là cầm thú, vị thành niên cũng đụng vào sao?”

Hạ Thần Hi cười như bị người khác nhập, “Đường tiên sinh, tôi nhắc nhở anh một câu, lúc chúng ta có Hạ bảo bối, tôi chính là người chưa thành niên, sự thật chứng minh, anh thật sự là cầm thú.”

Đường Bạch Dạ bị Hạ Thần Hi kích thích, khó tránh khỏi bị chấn động, vừa nghe Hạ Thần Hi nói như thế, chợt giận dữ, “Lão Tử không nhớ đã từng ăn nằm với cô, cô có chắc, năm đó không phải là cô đã cưỡng hiếp tôi?”

Hạ Thần Hi nhất thời lúng túng.

Lắm bấm tự nói, “Nếu tôi có thể cưỡng hiếp anh, Đường tổng, năm đó anh vô cùng yếu.”

Cô thấy thần sắc Đường Bạch Dạ như thể nhìn một người ngoài hành tinh, “Đường tổng, anh nói như vậy, chẳng lẽ trước đây, từng có người cưỡng hiếp anh”

Não Hạ Thần Hi nghĩ đến điều này, nhất thời cảm thấy, thế giới này thật quá hài hước.

Đường Bạch Dạ nhất thời mất phong độ, định xốc Hạ Thần Hi lên ném, Hạ Thần Hi phản ứng nhanh hơn anh, khi anh một cước đá tới nhanh chóng tránh thoát đi, mặt Đường Bạch Dạ toàn màu đen, kể từ khi biết Hạ Thần Hi, người phụ nữ này vẫn đang khiêu khích tính tình của anh.

“Đường tổng, thẹn quá thành giận cũng có nghĩa là giấu đầu lòi đuôi, bình tĩnh, bình tĩnh.” Hạ Thần Hi cười đến ruột cũng muốn thắt lại, mặc dù biết này khả năng thật sự rất thấp, nhưng không nhịn được mà cười.

Đường Bạch Dạ nhìn thấy trên bàn trang điểm một chai nước hoa của đàn ông, ánh mắt xẹt qua một tia hung ác, chỉ tiết đó trong căn phòng, tổn thương trên người Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi mất trí nhớ luôn nhắc nhở Đường Bạch Dạ một chuyện.

Hạ Thần Hi có người yêu, nhất định đã từng yêu sâu đậm một người.

Đường Bạch Dạ chơi bời trong tình trường nhiều năm như vậy, chưa hạng người nào chưa từng thấy, cái dạng lý kỳ này cũng từng nghe qua, anh nhìn ra được, tất nhiên Hạ Thần Hi yêu người nào đó, trong căn phòng đó, nước hoa đàn ông, cổ tay bị thương của cô.

Nhất định có liên quan tới cùng một người đàn ông.

Là ai?

Trí nhớ Hạ Thần Hi không trọn vẹn, rốt cuộc là thiếu người nào?

Đường Bạch Dạ vừa nghĩ tới Hạ Thần Hi có thể vì một gã đàn ông khác mà cắt cổ tay tự sát, ánh mắt nhất thời lạnh lẽo u ám, mang theo một tia khó hiểu. Đau lòng, đến tột cùng là người nào?

Anh chẳng bao giờ vội vàng cần phải hiểu một người như thế.

Hiểu rõ tất cả về cô.

Đường Bạch Dạ vừa ra khỏi nhà Hạ Thần Hi, gọi điện thoại cho người của Đường môn tra Hạ Thần Hi, tra tường tận, Hạ Thần Hi ở bến tàu bộc lộ ra như vậy, anh đã nghĩ cần phải điều tra cô, song, sau đó suy nghĩ lại, bỏ đi ý niệm này trong đầu.

Hôm nay, anh khẩn trương muốn biết.

236. Chương 235: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (2)

Người phụ nữ này đến tột cùng đã trải qua cái gì.

Anh không tin, một người thật có thể trống rỗng, không tra ra được.

Anh muốn biết, Hạ Thần Hi đến tột cùng đã yêu người nào.

Tình báo của Đường Môn so với mạng lưới tình báo Mỹ CIA không phân cao thấp, vốn dĩ Đường Môn chính là tổ chức hắc đạo số một, mạng lưới tình báo rất hoàn thiện, chỉ cần có dấu vết một người còn đang tồn tại trên trái đất, Đường Môn cũng có thể tra được.

Hôm sau, sáng sớm Đường Bạch Dạ đã dẫn Hạ bảo bối đi chơi, Hạ Thần Hi cũng không còn hỏi hai cha con anh đi chỗ nào, cô cùng Tiết Giai Vân hẹn rồi cùng nhau đi dạo các cửa hàng, Tiết Giai Vân muốn mua trang sức, đang chuẩn bị ra cửa, đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại lạ.

Hạ Thần Hi vừa nhìn điện thoại, vốn không muốn nghe, nhưng điện thoại vẫn vang lên mấy lần, Hạ Thần Hi nghe, cô không nghĩ tới, lại là Đường lão.

“Hạ tiểu thư, có thời gian rảnh không? Tôi có chút chuyện muốn gặp cô.”

Hạ Thần Hi khẽ chau mày, “Chủ tịch, tôi không có chuyện gì để nói với ông.”

“Con của cô là con trai Đường Bạch Dạ, cô cảm thấy chúng ta không có chuyện gì để nói?” Đường lão cười lạnh, như thể châm biếm, trong lòng Hạ Thần Hi có chút không vui, suy nghĩ một lát, đồng ý lời mời của Đường lão.

Cô gọi điện thoại cho Tiết Giai Vân, hẹn cô trở lại một tiếng.

Đường lão hẹn ở quán cà phê, khung cảnh thanh nhã, lại bên cạnh một khu mua sắm, đúng lúc Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân muốn đi dạo phố gần đây, hẹn ở quán cà phê, Hạ Thần Hi hơi giảm bớt cảnh giác.

Đừng nói cô lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

So với tính tình Đường lão, thủ đoạn của ông ta, nếu khiến cô biến mất, dễ như trở bàn tay, nếu hẹn ở một nơi bí mật, cô chết như thế nào cũng không biết, cho nên, quán cà phê là do Hạ Thần Hi đề nghị.

Đường lão đồng ý, cô liền tới.

Cô đến quán cà phê, quán cà phê không có ai, chỉ có Đường lão cùng bốn người đàn ông mặc đồ đen ngồi bàn bên cạnh, nhìn bộ dạng, họ đã bao hết quán, tác phong hai cha con Đường gia thật là giống nhau như đúc.

“Chào chủ tịch!” Hạ Thần Hi cùng Đường lão chào hỏi, ngồi vào chỗ đối diện, phục vụ tới hỏi cô dùng món gì, Hạ Thần Hi muốn một ly Latte, trước mặt Đường lão là ly trà kiểu Bá tước, đang tỏa nhiệt.

Hạ Thần Hi nghĩ, ông ta tới không bao lâu.

“Làm con trai tôi bị thương, tôi gần như muốn mạng của cô, tôi vốn nên đưa cô vào tù”. Đường lão đi thẳng vào vấn đề, ánh mắt ông ta nhìn Hạ Thần Hi, tuyệt đối không thân mật, sắc bén, lạnh lùng, mang theo sự khinh thường.

Ánh mắt hướng ra ngoài, Hạ Thần Hi nhìn người qua lại, Đường lão nhìn cô thế nào, Hạ Thần Hi cũng không thèm để ý.

“Chủ tịch, đả thương Nhị thiếu gia, là tôi không đúng.” Hạ Thần Hi thành khẩn thừa nhận sai lầm, “Nhưng chuyện có nguyên nhân, nếu nhị thiếu không mạo phạm tôi, tôi cũng sẽ không đả thương anh ta như vậy.”

Đường lão cười lạnh, “Ý của cô là, gieo gió gặt bão?”

Hạ Thần Hi khẽ mỉm cười, xinh đẹp như hoa, “Phải”

Đường lão khẽ hừ, ánh mắt nhìn cô càng xem thường, “Cô ham muốn tiền của Đường Bạch Dạ, mưu đồ vị trí thiếu phu nhân Đường gia, tôi càng tin rằng, là cô quyến rũ Thành Nam, lại còn ra tay đả thương người.”

Hạ Thần Hi không tức giận, chỉ chán chường nhìn Đường lão, “Chủ tịch, ông không cảm thấy logic của những lời này có vấn đề sao?”

Nếu cô quyến rũ Đường Thành Nam, cần gì phải đả thương anh ta.

Đường lão sắc mặt u ám khó coi, Hạ Thần Hi cũng không nói lời vô lễ.

“Cô dẫn con trai cô quay lại Mỹ, tôi cho cô một khoản tiền, chỉ cần cô mở miệng, tôi đều có thể thỏa mãn cô.” Đường lão đi thẳng vào vấn đề, đây mới chính là mục đích hôm nay ông tìm đến Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi cuối cùng cũng nghe được.

237. Chương 236: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (3)

Cô nhẹ nhàng cười, “Chủ tịch có ý gì?”

Đường lão nói, “Cô cùng con của cô mang quốc tịch Mỹ, chẳng qua cô chuyển đến thành phố S, cô có thể xin quay lại Mỹ, cô đang ở Mỹ, trở về thành phố S làm gì? Tôi hi vọng cô đưa con trai cô đi, không nên ở lại thành phố S.”

Hạ Thần Hi cười lạnh, đang muốn nói chuyện, phục vụ bưng một ly Latte tới đặt trước mặt cô, Hạ Thần Hi mỉm cười gật đầu với anh.

Đợi đi xa, Hạ Thần Hi mới lên tiếng, “Tôi ở thành phố S có công việc thuận lợi, tạm thời không nghĩ chuyện quay lại Mỹ, sợ rằng chủ tịch phải thất vọng.”

Đường lão nguy hiểm nheo mắt lại, “Cô gây ra chuyện còn chưa đủ? Cô còn muốn như thế nào, vọng tưởng làm thiếu phu nhân Đường gia, tôi cho cô biết, quả thực là người si nói mộng, chỉ cần có tôi, cô không thể vào Đường gia.”

“Chủ tịch, có thể ông hiểu lầm chuyện gì.” Hạ Thần Hi thản nhiên nói, “Không thể phủ nhận, tôi cùng Đường Bạch Dạ có một đứa con trai, song, chuyện này không có nghĩa là tôi muốn làm thiếu phu nhân Đường gia.”

“Ông muốn mẹ con tôi chịu trách nhiệm, chúng tôi chỉ muốn cuộc sống gia đình của mình ổn định, dễ dàng, không có phiền não, Đường gia xử lý như thế nào chuyện của ông, đó là vấn đề của ông.”

“Chúng tôi cùng hai người cũng không có quan hệ.”

Đường lão giễu cợt nhìn Hạ Thần Hi, “Cô nói thật đơn giản, Thành Nam nói, cô cùng Đường Bạch Dạ, chính là vì tiền của Đường Bạch Dạ, đến trước mặt của tôi, cô còn giả vờ thanh cao?”

Hạ Thần Hi buông lỏng tay, “Nếu chủ tịch cho là như thế, tôi cũng không còn lời nào để nói.”

“Vậy thì quay trở về Mỹ.” Đường lão lạnh lùng nói, “Kể từ khi mẹ con cô xuất hiện, gây ra bao nhiêu chuyện? Thành Nam hai lần vào bệnh viện cũng là bởi vì các người, công trình Hằng Kim gặp chuyện không may, Đường Bạch Dạ đến cục cảnh sát náo loạn, quan hệ của chúng ta với thị trường bế tắc, cũng là lỗi của các người.”

Hạ Thần Hi cảm thấy, Đường lão ngang ngược vô lý, logic như vậy, ông ta cũng nói được, ông ta không cảm thấy đỏ mặt hay sao?

Hạ Thần Hi nói, “Có lẽ theo ý của ông đều là lỗi của tôi, nhưng trong mắt tôi, tất cả là do các người không có năng lực xử lý tốt, cùng tôi không quan hệ. Chuyện Đường Thành Nam, chỉ do ngoài ý muốn, tôi không muốn nói nhiều. Công trình Hằng Kim, đây là vấn đề của Triệu Phong, chủ tịch đẩy hết trên người tôi, không khỏi bất công.”

“Có lẽ, ông cảm thấy tôi cùng bảo bối làm trở ngại con đường của ông, nên ông muốn loại bỏ chướng ngại.”

“Nhưng, ông nhận nhầm rồi, Đường Bạch Dạ mới là mấu chốt, hẳn là ông nên đi tìm Đường Bạch Dạ nói chuyện, không nên tìm tôi.”

Hạ Thần Hi khẽ mỉm cười, cô vẫn duy trì phong độ, “Chủ tịch, ông cảm thấy mẹ con chúng tôi không quyền không thể nên khi dễ, tùy tiện cho một khoản tiền là có thể đuổi chúng tôi, có lẽ ông làm được chuyện tuyệt tình hơn, phái người giết chúng tôi. Ông cảm thấy không sao cả, rất đơn giản, tựa như bóp chết một con kiến.”

“Nếu nghĩ như vậy, sợ rằng chúng tôi phải làm ông thất vọng.”

Đường lão sắc mặt càng không vui, “Cố chấp, nói đến nói đi, không phải là vì tiền.”

Ông quay đầu nhìn về phía chiếc Bentley bên ngoài quán cà phê, lạnh lùng cười một tiếng, “Đường Bạch Dạ cho không cô không ít tiền, vậy mà đưa cô một chiếc Bentley, cô dám cùng tôi nói, cô cùng nó ở chung một chỗ không phải là vì tiền, cô cho rằng sinh con của nó, cô có thể muốn làm gì thì làm?”

Xe Hạ Thần Hi dừng ở bên ngoài quán cà phê, vô cùng phong cách, thấy được, Đường lão nhìn thấy, đánh giá trong lòng đối với Hạ Thần Hi càng thấp, lại là một người phụ nữ hám tiền.

Hạ Thần Hi chậm rãi cười, nụ cười hết sức lạnh lùng, “Chủ tịch, tôi biết Đường Bạch Dạ tám năm trước, cho đến bây giờ, chỉ tốn tiền vài bữa cơm của Đường Bạch Dạ, tôi sinh con trai, nuôi lớn con trai, cho tới bây giờ không tốn một đồng của Đường Bạch Dạ.”

238. Chương 237: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (4)

“Sin hoạt phí của đứa bé, Đường Bạch Dạ không phải bỏ ra một đồng, học phí của đứa bé, Đường Bạch Dạ cũng không bỏ ra một đồng”

“Chiếc Bentley này, là tiền của tôi mua, không phải là Đường Bạch Dạ mua cho tôi.”

Đường lão cười lạnh, “Cô cho rằng tôi sẽ tin cô? Một người nuôi dưỡng một đứa bé lớn vậy, mới bao nhiêu tuổi, mình thì có tiền mua xe đắt như vậy.”

“Tôi cho ông biết sự thật, là tự do của tôi, tin hay không tùy ông.” Hạ Thần Hi nói xong hời hợt, “Trên thực tế, tôi vốn không muốn nhiều lời cùng ông, trong mắt ông, sợ rằng mỗi người đàn bà ở chung một chỗ với con trai của ông đều là vì tiền nhà ông. Thật ra tôi có thể nói những lời thô lỗ hơn, nhưng không cần thiết. Nếu đổi lại là một cô bé, ông nói chuyện này, chỉ sợ đã sớm trở mặt.”

“Nếu tôi thật sự là loại phụ nữ hám tiền, tôi không nên mạnh miệng với ông, hẳn là đã tận lực thỏa mãn yêu cầu của ông, lấy lòng ông, để được thừa nhận thân phận đứa bé.” Hạ Thần Hi thản nhiên nói, “Nhưng tôi không như vậy, bởi vì ông đối với tôi mà nói, giống như một người qua đường, tôi không cần ông thừa nhận.”

“Bảo bối của tôi không cần ông thừa nhận, tôi cũng vậy không cần ông nghĩ tôi là hạng người gì, ông cho rằng tôi là hạng người gì, tôi đều không quan tâm. Tôi chỉ quan tâm, người tôi yêu hiểu tôi như thế nào, về phần những người khác, ý nghĩ cùng tôi không quan hệ.”

Đường lão nhìn cô, ông cũng không muốn biết quan hệ giữa Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ là như thế nào, ông cũng không muốn biết Hạ Thần Hi là ai, ông chỉ muốn làm cho hai mẹ con họ biến mất, biến mất khỏi mắt ông.

Hạ Thần Hi chợt cười một tiếng, nghịch ngợm như tinh linh, “Đường chủ tịch nhắc nhở tôi một chuyện, quay lại tôi sẽ nhớ đòi tiền sinh hoạt phí của Đường Bạch Dạ, dù sao nuôi con trai lâu như vậy, một đồng cũng không bỏ ra coi như làm cha quá sung sướng, làm như vậy không hợp lý”.

Đường lão, “.”

“Rốt cuộc phải như thế nào cô mới chấp nhận rời khỏi thành phố S quay lại Mỹ, đừng quên, Đường Bạch Dạ cùng Tưởng Tuệ sẽ phải kết hôn.” Đường lão âm trầm nói, sắc mặt cứng nhắc như quan tài, càng nhìn Hạ Thần Hi càng thấy chói mắt.

Người phụ nữ này, làm cho ông nhớ tới một người không nên nhớ, Đường Bạch Dạ mẫu thân Vân Nghi, người ông hận cả đời, đồng thời cũng hận Đường Bạch Dạ.

Nếu không phải do mẹ con anh, gia đình của ông đã rất đầy đủ, vợ của ông cũng không chết.

Hạ Thần Hi không biết suy nghĩ trong lòng Đường lão, cô nói, “Đường Bạch Dạ cùng Tưởng Tuệ kết hôn, đây là chuyện của Đường Bạch Dạ.”

239. Chương 238: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (5)

“Vậy cô tính mang theo đứa bé để nó chịu trách nhiệm?”

Hạ Thần Hi kinh ngạc địa nhìn Đường lão, “Tại sao tôi lại muốn anh ta chịu trách nhiệm?”

“Cô, ...”

Cuối cùng Đường lão cũng cảm nhận được cái gì là gà nói vịt, Hạ Thần Hi rất chân thành nhìn Đường lão, cảm khái nói, “Đường chủ tịch, chỉ sợ ông vẫn không hiểu ý của tôi, tôi chỉ muốn nói cho ông biết, tôi không thương Đường Bạch Dạ.”

“Tôi đối với Đường Bạch Dạ không có bất kỳ mơ tưởng gì, cho nên, tôi sẽ không làm thiếu phu nhân Đường gia, điểm này, xin ông yên tâm. Ông có thể xem chúng tôi như một đôi vợ chồng đã ly hôn, anh ta có thể tới thăm con trai, nhưng giữa tôi và anh ta, đường ai nấy đi, không liên quan gì nhau, anh ta muốn kết hôn, tôi cũng phải lập gia đình, mọi việc chỉ đơn giản như vậy.”

Đường lão tức giận nói, “Tôi không tin!”

“Chủ tịch, ông xem, ông không thích Đường Bạch Dạ như vậy, ông cũng biết anh ta là người xấu xa, người đầy khuyết điểm, tôi thông minh như ông, hoả nhãn kim tinh, tôi làm sao có thể yêu Đường Bạch Dạ, ông nói đúng không?” Hạ Thần Hi cười híp mắt, biểu tình chúng ta đứng cùng một phía nhìn Đường lão.

240. Chương 239: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (6)

Ông giận đến mức đầu muốn bốc khói, chắc chắn là người phụ nữ này cố ý, cố ý nói ông tức điên.

Rất nhanh mồm nhanh miệng.

“Bất kể cô có ý gì với Đường Bạch Dạ hay không, mục đích của tôi chính là muốn cô rời khỏi thành phố S.” Giọng nói Đường lão đầy lạnh lẽo, “Đừng để rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt.”

Hạ Thần Hi nói, “Thứ lỗi cho tôi khó vâng lời.”

Đường lão chợt quát chói tai, “Cô không sợ, tôi muốn lấy mạng của cô?”

“Chờ ông lấy được mạng của tôi rồi hãy nói.” Hạ Thần Hi nói, thu lại nụ cười trên mặt, “Đường lão, tôi không biết tại sao, ông lại ghét Đường Bạch Dạ như vậy, thậm chí ghét bỏ cả con trai Đường Bạch Dạ.”

“Nhưng đứa bé này là bảo bối của tôi, là tất cả của tôi, ông có thể xem như đứa bé không tồn tại, tôi cũng không quan tâm, đứa bé này sẽ không mang họ Đường, ông có thể coi đứa bé không tồn tại, tôi hứa với ông, bé và Đường gia sẽ không có bất kỳ quan hệ. Sao ông không coi chúng tôi không tồn tại, tất cả mọi người đều vui vẻ.”

Sở dĩ Hạ Thần Hi nhẫn nại cùng Đường lão nói chuyện, chỉ muốn giảm bớt phiền toái, Đường lão như vậy, thật sự chuyện gì cũng có thể làm được, nếu cô có thể thuyết phục ông, quên đi sự hiện hữu của họ, không phải là một chuyện không tốt.

“Tôi làm sao biết, lời hứa của cô có đáng tin hay không?” Đường lão nhìn cô.

“Tuyệt đối đáng tin.”

Đường lão nhìn Hạ Thần Hi, đột nhiên cảm thấy, đề nghị này không tệ, xem như hai mẹ con họ không tồn tại, người phụ nữ này, không phải là một người dễ trêu, cô đi theo Đường Bạch Dạ đến bến tàu, có thể bình an trở lại.

Triệu Phong vì cô, chẳng biết tại sao, thay đổi khẩu cung, nhận tội.

Giai đoạn gần đây đầy rối loạn, nhưng mọi chuyện cùng cô đều có quan hệ.

Nếu không chọc cô, có lẽ, có thể dễ dàng hơn.

“Hạ Thần Hi, tôi mặc kệ cô nói là sự thật, hay là giả, tôi tạm thời tin cô.” Đường lão lạnh giọng nói, từng chữ như dao, “Nhưng nếu tôi phát hiện cô lừa gạt tôi, tôi nhất định không tha cho cô.”

Hạ Thần Hi cười, cho thấy mình thật lòng, “Xin chủ tịch yên tâm, chỉ cần ông không đến quấy rầy mẹ con chúng tôi, chúng tôi tuyệt đối sẽ không quấy rầy Đường gia.”

Đường lão cười lạnh nhìn cô, nói chuyện đến đây, cũng nên kết thúc, Hạ Thần Hi nói, “Chủ tịch nếu không có chuyện gì khác, tôi đi trước.”

“Chờ một chút!” Đường lão kêu cô, trầm giọng nói, “Hạ Thần Hi, tôi thấy cô là người phụ nữ thông minh, tôi tiết lộ cho cô một tin, không nên yêu Đường Bạch Dạ, nếu không, cô sẽ chết không có chỗ thân.”

Hạ Thần Hi nhú mày, như vậy là có ý gì, phụ nữ yêu Đường Bạch Dạ nhiều như vậy, mỗi người ông đều đi cảnh cáo sao?

Lời này làm sao nghe được thì có chút gian tình?

Đường lão nói, “Nếu như cô có ý nghĩ làm nó yêu cô, vậy cô đã sai lầm lớn rồi, chỉ sợ Lâm Tình đã chết, người nó yêu cũng không phải là cô, mà là người khác.”

Hạ Thần Hi đứng dậy, khẽ mỉm cười, “Đa tạ chủ tịch nhắc nhở, tôi sẽ ghi nhớ”.

Cô vừa nói, rời khỏi quán cà phê.

Đường lão là có ý gì, Lâm Tình đã chết, Đường Bạch Dạ yêu cũng là người khác?

Hạ Thần Hi mím môi, lắc đầu, Đường Bạch Dạ yêu người nào, cô cần gì quan tâm?

Tiết Giai Vân gọi điện thoại tới, cô đã đến khu mua sắm, Hạ Thần Hi gạt đi hoang mang trong lòng, đi tìm Tiết Giai Vân, hai người cùng đi mua đồ trang sức, Hạ Thần Hi là khách hàng trung thành của Dior, còn Tiết Giai Vân chỉ cần đẹp mắt sẽ mua.

Hai người phụ nữ đi dạo phố, sức chiến đấu hết sức mạnh mẽ, đi dạo cho đến xế chiều.

Thứ hai đi làm, Đường Bạch Dạ đến biệt thự cảnh biển, vừa lúc Hạ Thần Hi lái xe đưa Hạ bảo bối đi học, đột nhiên Đường Bạch Dạ nhớ tới, anh đi làm không có phúc lợi, Hạ Thần Hi cùng anh giao ước, thứ hai tư sáu cô đưa Hạ bảo bối đi học, còn thứ ba năm sẽ do anh đưa đi.

241. Chương 240: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (7)

Đường Bạch Dạ không có ý kiến nên đến công ty trước, còn Hạ Thần Hi đưa Hạ bảo bối đi học sau đó mới đến công ty.

Tầng hầm đậu xe của Đường thị rất lớn, Hạ Thần Hi đã sớm đến nơi, cô dừng xe tại một vị trí tốt, đi về phía thang máy, gặp gỡ Lâm Lâm từ một chiếc Porsche bước ra, Lâm Lâm cùng cô chào hỏi.

“Hạ tiểu thư, chào buổi sáng.”

“Lâm tiểu thư, chào buổi sáng.” Hạ Thần Hi khẽ mỉm cười, đột nhiên ánh mắt thần nhiên nheo lại, cười hỏi, “Xe của cô thật đẹp.”

“Tôi cũng rất thích.” Lâm Lâm cười nói, hai người cùng đi về hướng thang máy, Hạ Thần Hi không quay đầu nhìn lại chiếc xe Porsche, cô vua của những con số, lại là kỹ sư công trình, đối với những con số phản ứng hết sức nhạy cảm.

Lần trước, cô cùng Hạ bảo bối đến biệt thự cảnh biển Nhất Hào, trong ga-ra của Đường Bạch Dạ có rất nhiều xe, cô nhìn qua một lần, tất cả bảng số xe cô đều ghi nhớ. Porsche cùng kiểu dáng cùng màu có rất nhiều, nhưng nếu là cùng biển số xe thì không thể nào.

Đây là xe của Đường Bạch Dạ, nay do Lâm Lâm điều khiển, giữa họ có quan hệ gì dường như cũng không khó đoán.

Quan hệ với phụ nữ của Đường Bạch Dạ không gián đoạn, đưa một chiếc xe lấy lòng người phụ nữ của mình cũng không ngạc nhiên. Tiết Giai Vân nói đúng, đội công trình Đường thị không tuyển sinh viên vừa tốt nghiệp, dù là người tốt nghiệp từ đại học danh tiếng nhất.

Đường thị cũng không cần, tuyệt đối phải có kinh nghiệm .

Không có kinh nghiệm, chỉ có dựa vào quan hệ.

Lâm Lâm làm sao vào Đường thị, trong lòng Hạ Thần Hi cũng đã rõ ràng.

Porsche của Lâm Lâm ở cả bãi đậu xe coi như là xe tốt nhất, Đường Bạch Dạ là ai, mặc kệ bảng số xe kia tốt nhất, cô cũng có sự kiêu ngạo, vốn tưởng rằng Hạ Thần Hi sẽ hỏi hoàn cảnh nhà cô như thế nào, hoặc sẽ hỏi chuyện gì đó, nói chung cũng không đến mức im lặng cả đoạn đường.

Thế nhưng chuyện gì cũng không hỏi, Lâm Lâm không khỏi cảm thấy kỳ quái, tâm tư Hạ Thần Hi, thật không giống với người bình thường.

Buổi sáng, Thái Gia, Hạ Thần Hi với Tiết Giai Vân cùng vài kỹ sư đi công trường cảnh biển kiểm tra, Lâm Lâm xung phong nhận việc nên muốn đi, Hạ Thần Hi đưa cô theo cùng, Hạ Thần Hi đi trước Lâm Lâm, lúc Lâm Lâm đến công trường cảnh biển, phía ngoài đã có một loạt xe đậu sẵn.

Thái Gia dẫn mấy kỹ sư ở cách đó không xa bàn bạc, Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân đứng bên cạnh chiếc Bentley cầm lấy bản thiết kế vừa xem vừa thảo luận, hết sức tập trung.

Lâm Lâm thấy xe Hạ Thần Hi hết sức kinh ngạc.

Chiếc xe này quá rõ ràng, cả thành phố S chỉ có hai chiếc, cô rất muốn, Đường Bạch Dạ nói chuyện với người mua xe, mà anh không làm gì được. Lúc ấy Lâm Lâm liền thắc mắc, rốt cuộc là người nào mua, mà Đường Bạch Dạ thế nhưng không thể làm gì.

Thị trưởng thành phố S mua chiếc xe này, nếu Đường Bạch Dạ muốn, đối phương cũng phải nhượng lại, huống chi là người khác, lúc Lâm Lâm thấy chiếc xe này ở đây, hết sức kinh ngạc.

Hạ Thần Hi quay đầu lại, từ trên xe lấy ra tập tài liệu, lại lấy một chồng bản vẽ khác ra.

Lâm Lâm nhú mày, đây là xe của Hạ Thần Hi?

Ngày đó ở cửa hàng xe, quản lý nói là Hạ tiểu thư.

“Hạ tiểu thư, đây là xe của cô sao?” Mặt Lâm Lâm nở nụ cười hỏi, không che dấu được vui mừng, như thể nhìn thấy chiếc xe này rất vui vẻ.

Hạ Thần Hi gật đầu, “Đúng vậy.”

Nụ cười trên mặt Lâm Lâm có chút cứng ngắc, Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân đang bàn bạc về bản vẽ, không chú ý tới, trong lòng Lâm Lâm chứa không ít nghi ngờ, xe này thế nào lại là của Hạ Thần Hi? Nghe trong ý tứ của Đường Bạch Dạ, anh không thích Hạ Thần Hi.

Hôm đó ở cửa hàng xe, quản lý vừa nói Hạ tiểu thư, như thể anh cũng biết là người nào mua xe.

Lâm Lâm trầm tư nhìn Hạ Thần Hi, cô cùng Đường ca ca rất thân thiết sao?

Thái Gia cầm lấy bản vẽ ngoắc, “Thần Hi, đội thi công có báo cáo, cô tới đây một lát.”

“Tới ngay.” Hạ Thần Hi nói, đưa một bản vẽ cho Tiết Giai Vân rồi đi tới.

242. Chương 241: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (8)

Tiết Giai Vân kẹp bản vẽ dưới tay, cầm thêm bản vẽ khác trên xe, đột nhiên thấy Lâm Lâm nhìn xe Hạ Thần Hi không chớp mắt, sắc mặt không được tốt, Tiết Giai Vân hỏi, “Lâm tiểu thư, cô làm sao vậy?”

Lâm Lâm phục hồi tinh thần, “Không có chuyện gì, xe rất đẹp, tôi ngắm đến mức thất thần.”

Tiết Giai Vân nhún vai hướng Hạ Thần Hi đi tới, Lâm Lâm cũng đi theo.

Không đầy một lát, tổng giám thiết kế của WPL Tưởng Tuệ cùng Tổng giám đốc Trần Dương cũng tới, Tiết Giai Vân nói, “Công chúa làm sao lại tới công trường, thật là hiếm thấy.”

Lâm Lâm nhú mày, “Công chúa?”

Một người bên cạnh giải thích, “Chính là vị hôn thê của Đường tổng Tưởng Tuệ, thiên kim thị trưởng, chúng tôi gọi cô ta là công chúa.”

Lâm Lâm rù mi, xẹt qua vẻ sắc bén, vừa chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, ngược mắt lên, sắc mặt đã cười ôn hòa.

Trần Dương cùng Tưởng Tuệ tới đây phối hợp kiểm tra, đoàn người mỗi bên chào hỏi, ánh mắt Tưởng Tuệ rơi vào trên người Lâm Lâm, không đầy một giây đã dời đi chỗ khác, dáng vẻ đầy cao ngạo, Hạ Thần Hi cùng Thái Gia bàn bạc chuyện xây dựng, không chú ý đến Tưởng Tuệ.

Cô phát hiện, lúc trước Tưởng Tuệ cùng cô đối chọi gay gắt, hôm nay lại không chú ý đến cô, không gây khó dễ cô.

Thái Gia cùng Hạ Thần Hi tránh ra một bên thảo luận, đội công trình và người bên an toàn công trường tách ra, chưa động thổ, đây còn là một mảnh đất trống trải, không xa là nhà cao tầng, chính là Tân Giang.

“Người bên WPL đến làm gì?” Thái Gia hỏi Hạ Thần Hi.

“Tôi cũng không biết.” Hạ Thần Hi cười, “Trần Dương tới lấy một vài tài liệu, chỉ có Tưởng Tuệ tới đây làm gì thì tôi không biết, cô ấy rất ít đi công trình bên ngoài, tôi nhìn thấy cô ấy ở công trường, thật đúng là kỳ tích.”

“Nói không chừng tới theo cô.” Thái Gia nháy nháy mắt, “Cũng vì quan hệ của cô cùng Đường tổng không hề rõ ràng.”

Hạ Thần Hi cầm lấy tập giấy, nụ cười như ánh mặt trời, “Tổng giám, ông sai rồi, quan hệ của tôi cùng Đường tổng tuyệt đối trong sáng.”

“Nói đùa.” Thái Gia khẽ hừ, “Tới xe của cô cùng Đường tổng cũng là xe cặp, cô dám nói giữa hai người là trong sạch?”

“Xe cặp?”

“Chiếc xe kia của cô cùng Đường tổng không phải xe cặp thì là cái gì?”

Hạ Thần Hi hết sức vô tội, “Tổng giám đại nhân, chiếc xe Lamborghini kia của Đường tổng bị tông, vẫn còn đang sửa chữa cho nên tạm thời lái Bentley, ông không nên nghĩ quá nhiều.”

“Tóm lại, chính là xe cặp, cô đi hỏi mọi người ở đây, mười người thì có chín người nói hai người đi xe cặp.”

Hạ Thần Hi, “Ai, tôi hối hận, không nên mua xe.”

“Hừ, tôi một Tổng giám mới lái một chiếc BMW X6, cô lái một chiếc Bentley, có ý định phá đám có phải không?” Thái Gia trêu đùa.

“Tổng giám, tôi sai rồi.” Hạ Thần Hi thành khẩn tỏ vẻ nhận lỗi.

Thái Gia lộ vẻ mặt tôi rất rộng lượng nhìn Hạ Thần Hi, “Tôi tha thứ cho cô, vậy cô nói cho tôi biết, rốt cuộc cô cùng Đường tổng có gian tình hay không?”

Hạ Thần Hi im lặng địa nhìn Thái Gia náo loạn, “Tổng giám, đàn ông quá nhiều chuyện sẽ bị hói đầu.”

“Hạ Thần Hi!” Thái Gia tức giận.

Hạ Thần Hi cười ha ha, hai người vừa nói cười vừa thảo luận chuyện xây dựng.

Hết sức tập trung.

.

Tiết Giai Vân lên lút chạy tới, “Thần Hi, Thần Hi, rất thú vị, không biết tại sao Tưởng công chúa cùng Lâm Lâm nói chuyện, hỏi bốn câu, ba câu là trách móc.”

Hạ Thần Hi nhìn sang, không biết Tưởng Tuệ cùng Lâm Lâm nói gì, tuyệt đối không phải nói chuyện công việc, Tưởng Tuệ thoát nhìn có chút tức giận, còn Lâm Lâm cười rất ôn hòa, nhưng liếc mắt cũng có thể thấy không phải là người dễ trêu vào.

243. Chương 242: Ba Người Phụ Nữ Một Vở Kịch (9)

Thái Gia nói, “Bình tĩnh, Tưởng công chúa muốn gây phiền toái cũng tìm Thần Hi gây chuyện, làm sao lại tìm Lâm Lâm?”

Trong lòng Hạ Thần Hi thầm nghĩ, xem ra, Lâm Lâm thật sự là người phụ nữ của Đường Bạch Dạ.

Nhưng Tưởng công chúa kích động, nói rõ quan hệ không giống bình thường.

Tưởng công chúa cao ngạo, phụ nữ của Đường Bạch Dạ xưa nay cô không để vào mắt, đều là dùng tiền xử lý, hoặc là dùng quan hệ xử lý, cô tự tay đối phó với phụ nữ có thể đếm được trên đầu ngón tay, vị Lâm Lâm này, rốt cuộc là thần thánh phương nào?

Hạ Thần Hi nhớ tới lời Đường lão nói với cô, dù cho Lâm Tình chết, Đường Bạch Dạ cũng sẽ yêu người khác, chẳng lẽ chính là Lâm Lâm?

“Mọi người đến làm việc, hay đến đây nhiều chuyện?” Hạ Thần Hi cười hỏi, gõ đầu Tiết Giai Vân, “Làm người đừng nên nhiều chuyện.”

“Xem người đẹp khai chiến luôn luôn là thú vui của mình, mình đặc biệt không thích phụ nữ.”

Tiết Giai Vân ở một bên vui cười khi người khác gặp họa, Thái Gia hỏi, “Sao cô không thích Lâm Lâm, cô ấy rất tốt, có kiến thức hiểu lễ nghĩa, cũng chịu khó.”

Tiết Giai Vân le lưỡi, “Chỉ là không thích!”

Tướng Tuệ nhìn Lâm Lâm, cô thuê thám tử tìm hiểu được thân phận của Lâm Lâm, cũng biết cô ấy là em gái của Lâm Tình, trực giác cho rằng, người phụ nữ này so với Hạ Thần Hi càng gây uy hiếp hơn, hôm nay cô theo Trần Dương đến công trường cũng là vì muốn đến gặp Lâm Lâm.

Cô biết, Lâm Lâm vào làm cho đội công trình Đường thị.

Có lẽ, cô ấy cùng Hạ Thần Hi sẽ đến công trường, quả nhiên không ngoài dự đoán của cô.

Tướng Tuệ nói, “Tôi mặc kệ quan hệ của cô và Lâm Tình là gì, tôi sẽ kết hôn cùng Đường Bạch Dạ, cô cách xa anh ấy một chút.”

Lâm Lâm chậm rãi nở nụ cười, “Hai người sắp kết hôn, vì sao còn muốn tôi tránh xa Đường ca ca?”

“Đừng tưởng rằng tâm tư cô có thể giấu giếm được tôi, cô lái xe của Đường Bạch Dạ, vào làm trong công ty Đường Bạch Dạ, cô nghĩ cô là nữ chủ nhân của Đường gia sao? Lâm Tình cùng Đường cũng chưa chính thức kết hôn, anh ấy cùng lắm cũng chỉ là anh rể cô, không có lý do gì chăm sóc cho cô.” Tướng Tuệ nói, hình dáng Lâm Lâm cùng Lâm Tình tương tự nhau, làm cho cô cảm thấy không thoải mái, cô không muốn bỏ mặc Lâm Lâm bên cạnh Đường Bạch Dạ.

“Cô đừng mặt dày bám lấy anh ấy như vậy, anh ấy không nợ cô cái gì.”

Lâm Lâm cười lạnh, “Tướng tiểu thư, tôi cùng Đường ca ca chuyện giữa, người ngoài không có tư cách lăm miệng?”

“Người ngoài?” Giọng nói Tướng Tuệ như hét lên, “Tôi là vị hôn thê của Đường Bạch Dạ, giữa chúng ta cô mới là người ngoài.”

Lâm Lâm nghiêng đầu, dáng vẻ thoát nhìn rất vô hại, nụ cười cũng rất đơn thuần, “Tướng tiểu thư, cô tự cho mình cao ngạo, trong lòng cô rất rõ ràng, ở trong lòng Đường ca ca, chỉ sợ cô cũng không bằng một sợi tóc của tôi”

“Cô!” Tướng Tuệ giận dữ, sắc mặt lo lắng nhìn Lâm Lâm.

Lâm Lâm cười lạnh nói, “Cô nói, hai người sắp kết hôn, sợ rằng đây chỉ là ý nghĩ của một mình cô, Đường ca ca nói rõ ràng cho tôi biết, hai người sẽ không kết hôn, bởi vì tôi không cho phép.”

Sắc mặt Tướng Tuệ đại biến, “Cô dựa vào cái gì mà không cho phép?”

Đường Dạ nói đều là thật, thì ra nguyên nhân anh không muốn kết hôn với cô, không phải là Hạ Thần Hi, mà là Lâm Lâm, cô đối phó sai người rồi, người phụ nữ này mới là người uy hiếp nhất đến địa vị của cô.

Cũng bởi vì cô ta không cho phép, cho nên, Đường Bạch Dạ không muốn kết hôn sao?

Thật là quá đáng.

Lâm Lâm đến gần Tướng Tuệ, hạ thấp âm giọng, “Tôi không cho phép, Đường ca ca sẽ không cưới cô, anh ấy là anh rể của tôi, không đúng, anh ấy là của tôi.”

“Cô. hoang tưởng!” Tướng Tuệ lạnh lùng nói, gần như muốn giơ tay tát vào mặt cô, gương mặt này, nhìn rất chói mắt.

244. Chương 243: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (1)

Lâm Lâm cười nói, “Đường ca ca chăm sóc tôi nhiều năm, cô cũng không biết sự tồn tại của tôi sao, chính là vì anh ấy không muốn cô làm hại tôi, hàng năm anh ấy đều đến Mỹ cùng tôi đón năm mới, mỗi ngày lễ đều ở bên tôi, thời gian chúng tôi cùng trải qua, so với cô còn lâu hơn.”

“So với cô chúng tôi thân thiết hơn nhiều, ở trong lòng anh ấy, tôi là người phụ nữ quan trọng nhất, không phải cô, chỉ bằng một câu nói của tôi, anh ấy có thể sẽ không kết hôn với cô, cô cho rằng cô là ai, có tư cách gì tranh giành với tôi?”

Giọng nói Lâm Lâm rất nhỏ, trên mặt mang nụ cười, ánh mắt đầy ác độc, sắc bén, như thể một con thú đang bảo vệ lãnh thổ của mình, làm người khác không dám đến gần.

Tướng Tuệ nghĩ đến điều gì, nhìn cô cười lạnh, “Đường Bạch Dạ đối tốt với cô, chẳng qua là bởi vì chị gái của cô, bởi vì cô là em gái của Lâm Tình, lớn lên cô rất giống Lâm Tình, cô đã quá quan trọng bản thân mình.”

Những lời này, chạm vào nỗi đau của Lâm Lâm, cô không giận ngược lại cười tươi, “Vậy thì như thế nào? Cho dù như thế, tôi vẫn là người phụ nữ thân thiết nhất của anh ấy, ánh mắt anh ấy nhìn tôi, vĩnh viễn ôn nhu như vậy.”

“Anh ấy yêu tôi, cưng chiều tôi, những thứ này cô đều không có được.”

Lần này Tướng Tuệ mới thật sự hiểu, so với cô, tâm tư Lâm Lâm còn thâm sâu hơn.

Lâm Lâm lui lại một bước, nở nụ cười, “Thật ra thì, loại phụ nữ như cô, tôi không để vào mắt, tranh giành với cô, tôi còn cảm thấy mất mặt, ở trong mắt tôi, cô vẫn chưa phải là người gây uy hiếp.”

Sắc mặt Tướng Tuệ trắng bệch, giọng nói Lâm Lâm kiêu ngạo như vậy, khinh thường, như thể cô thật sự không phải người phụ nữ quan trọng của Đường Bạch Dạ, Lâm Lâm không để vào trong mắt, thậm chí cô ta còn từ trên cao nhìn xuống cô.

“Tướng tiểu thư, sẽ không có hôn lễ, cô không muốn mất mặt thì nên sớm hủy hôn, tránh để đến lúc đó thành một trò cười.”

Lâm Lâm dứt lời, mỉm cười rời đi.

Đây là lần đầu tiên cô cùng Tướng Tuệ đối mặt, cũng là lần đầu tiên cô đến gần vị hôn thê trên danh nghĩa của Đường Bạch Dạ như thế, cô cũng cho Tướng Tuệ một đòn chí mạng, với một dáng vẻ kiêu ngạo, cho Tướng Tuệ một đòn chí mạng nhất.

Hai người cách gần đó, bên cạnh không có người nào, không ai nghe được hai cô nói gì.

Chẳng qua Tiết Giai Vân cùng Hạ Thần Hi kể tai nói nhỏ, “Tôi thấy có cảm giác hai người này, lại giống như loại tình địch gặp mặt, cảm thấy hết sức tức giận, cậu xem dáng vẻ của Lâm Lâm, giống như người đang bố thí, mặc dù Tướng công chúa điều ngoa ngang ngạnh, nhưng, dáng vẻ này của cô ta càng làm người khác không thích.”

Hạ Thần Hi từ bản vẽ ngẩng đầu lên, bộ dạng rã rời liếc mắt nhìn, “Giai Vân, cậu không làm ký giả thật đáng tiếc.”

Khứu giác rất rõ ràng, gần như Hạ Thần Hi có thể xác định, đúng là mối quan hệ giữa Lâm Lâm và Đường Bạch Dạ không phải đơn giản.

Tướng Tuệ phẩy tay áo bỏ đi, Lâm Lâm bình tĩnh cùng người bên đội công trình cùng nhau thảo luận công trình, Tiết Giai Vân nói, “Người phụ nữ này là một nhân vật lợi hại, có thể làm Tướng công chúa tức giận, không đơn giản, không biết cô ta cùng Tướng công chúa nói gì, mà Tướng công chúa bỏ đi như vậy.”

Hạ Thần Hi nói, “Tiết kỹ sư, phiền cậu thể hiện tinh thần làm việc chuyên nghiệp được không?”

“Tinh thần làm việc chuyên nghiệp của mình tạm thời rời nhà trốn đi rồi, tinh thần nghề phụ đang điều vô dương oai.” Tiết Giai Vân nắm tay, vừa giải thích một câu, “Nghề phụ của mình chính là nhiều chuyện.”

Hạ Thần Hi, “.”

Thái Gia ở một bên cũng cười.

Gần tối, Đường Bạch Dạ cũng tới công trường cảnh biển, mọi người tụ họp chung một chỗ, cung nghênh thái tử gia đại giá.

Thái gia đưa bản vẽ cho Hạ Thần Hi rồi đi hầu hạ thái tử gia, một bản vẽ lớn sắp rơi xuống, Tiết Giai Vân cuống quýt giúp đỡ được, Hạ Thần Hi không nhận được chiêm chọc, “Nếu như tổng giám không phải là người chồng tốt, người cha tốt ở nhà, mình thật sự nghĩ rằng ông ấy là bạn trai tốt của Đường Bạch Dạ.”

245. Chương 244: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (2)

Thái Gia đưa bản vẽ cho Hạ Thần Hi rồi đi hầu hạ thái tử gia, một bản vẽ lớn sắp rơi xuống, Tiết Giai Vân cuống quýt giúp đỡ được, Hạ Thần Hi không nhận được chiêm chọc, “Nếu như tổng giám không phải là người chồng tốt, người cha tốt ở nhà, mình thật sự nghĩ rằng ông ấy là bạn trai tốt của Đường Bạch Dạ.”

Tiết Giai Vân cười ha ha, tổng giám Thái Gia đối với Đường tổng đã sùng bái đến mức mù quáng.

Hạ Thần Hi cầm tập tài liệu còn vài chỗ số liệu chưa đầy đủ, chỉ có thể chờ Thái Gia trở lại, Lâm Lâm nhìn thấy Đường Bạch Dạ, vô cùng vui vẻ, ánh mắt lộ ra vui sướng, đám người Thái Gia đi qua, “Tổng giám đốc, sao cậu lại tới đây?”

Chỉ có trong lòng Lâm Lâm vô cùng cao hứng, bởi vì cô biết Đường Bạch Dạ tới tìm cô ăn cơm .

Từ khi cô về nước đến nay, mỗi ngày Đường Bạch Dạ đều tìm cô, chỉ cần không có tiệc, họ nhất định cùng nhau ăn cơm, thỉnh thoảng cùng nhau xem phim, như nhiều cặp đôi khác ở thành phố S.

Trong lòng cô hết sức ngọt ngào, càng không đem chuyện Tưởng Tuệ để trong lòng.

Đường Bạch Dạ nói sẽ không có hôn lễ, cô tin tưởng Đường Bạch Dạ.

Chính xác là Đường Bạch Dạ đến tìm Lâm Lâm cùng nhau ăn cơm, lúc kết thúc công việc, công trường hết sức nhàn rỗi, đầy đủ trạng thái, trừ Hạ Thần Hi cùng Tiết Giai Vân, mọi người gần như vây quanh bên cạnh anh.

Hết sức hoan nghênh anh đến.

Hạ Thần Hi cách đó trăm mét, đang ôm một đồng bản vẽ cùng Tiết Giai Vân cúi đầu thảo luận, chậm rãi đi tới, cô mang mũ bảo hộ, áo sơ mi bằng tơ tằm trắng cùng quần dài đen.

Trang phục vô cùng đơn giản, từ xa nhìn lại, trông gọn gàng nhanh nhẹn.

“Tôi xin mời mọi người ăn cơm tối.” Đường Bạch Dạ đột nhiên thay đổi chú ý, mời đội công trình công trường đi ăn cơm, đám người Thái Gia hoan hô, Lâm Lâm miễn cưỡng cười, mặc dù cô không thích có nhiều người như vậy quây rầy bữa ăn tối của cô cùng Đường Bạch Dạ.

Đều là nhân viên Đường thị, cũng không có cách nào khác.

Thái Gia nói, “Đường tổng, lần trước cậu mời nhân viên WPL ăn cơm, làm người bên công trình chúng tôi buồn muốn chết, chúng tôi cả năm sống chết làm việc cũng không được thấy tổng giám đốc mời một bữa cơm, rốt cuộc lại đến mời WPL ăn cơm, cuối cùng chúng tôi cũng chờ được một bữa cơm của Đường tổng.”

Đường Dạ nói, “Đội công trình mỗi tháng được liên hoan ba lần do công ty chi trả, chẳng lẽ không được tính là tôi mời sao?”

Thái Gia nói, “Chuyện này dĩ nhiên không giống nhau, chúng tôi liên hoan cho tới bây giờ không gặp được tổng giám đốc, lần trước là cậu tự mình mời họ ăn cơm.”

Không biết ai nói một câu, “Lần trước chúng tôi ở phòng làm việc nói thảo luận, Thần Hi nói, Đường tổng chính là người vắt cổ chày ra nước, chuyện mời ăn cơm như vậy tốt nhất là về nhà nằm mơ cho nhanh.”

Ánh mắt Thái Gia nghiêm nghị quét qua, họ thế mà bán đứng Thần Hi đáng yêu, không có suy nghĩ.

Anh dám nói, anh không nghĩ như vậy sao?

Đồng chí vừa tiết lộ núp đi, cố gắng giảm bớt cảm giác lạnh sống lưng.

Đường Bạch Dạ nhận lỗi sâu sắc, “Sau này mỗi tuần tôi sẽ mời đội công trình đi liên hoan.”

Thái Gia cười ha ha, “Đoán chừng đội thiết kế cùng hàng không san bằng 30 tầng, lĩnh giáo chúng ta làm thế nào để có thể được mời ăn cơm.”

Trong lòng Lâm Lâm ở bên cạnh rất ngọt ngào, Đường Bạch Dạ rất ít khi thân thiết cùng các nhân viên, sở dĩ mời đội công trình đi ăn cơm, tất nhiên là bởi vì cô ở đội công trình, nghĩ đến đây, không vui trong lòng cô đều tiêu tan.

Quả nhiên Đường ca ca quan tâm cô nhất.

“Thần Hi, nhanh lên một chút, rửa cũng không chậm bằng cô.” Thái Gia phát tay, hô lớn.

Hạ Thần Hi ngẩng đầu, “Biết rồi.”

Cô cùng Tiết Giai Vân bước nhanh tới, ánh mắt Đường Bạch Dạ rơi trên người Hạ Thần Hi, mỗi lần anh nhìn thấy cô ở công trường, luôn là cảm thấy cô đặc biệt xinh đẹp, không phải chỉ là dung mạo, mà là phong tình.

246. Chương 245: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (3)

Đường Bạch Dạ mời ăn cơm, Hạ Thần Hi không muốn đi, bởi vì Hạ bảo bối ở nhà đợi, cô muốn đi về với Hạ bảo bối, nhưng đám người Thái Gia thoát nhìn rất vui vẻ, Hạ Thần Hi thấy Tiết Giai Vân cũng có hứng thú, cô không muốn làm mất hứng.

Bữa tối được đặt sẵn ở một nhà hàng năm sao, hai mươi mấy người, ngồi một hội trường lớn, Lâm Nhiên cùng vài người có chức vụ trong đội xây dựng đều ở đây. Trên đường Hạ Thần Hi đi rửa tay gọi cho bảo bối một cuộc điện thoại, nói cho bé biết tối nay liên hoan.

Hạ bảo bối nói, mẹ của chàng trai hàng xóm người Đức vừa từ nước Đức đem rất nhiều thứ tới đây, buổi tối bé qua ăn cùng, Hạ Thần Hi dừng lo lắng cho bé.

Thái Gia, Hạ Thần Hi cùng Đường Bạch Dạ ngồi một bàn, Thái Gia an vị bên tay phải Đường Bạch Dạ, vốn là anh cố ý để cho Hạ Thần Hi ngồi ở bên tay trái Đường Bạch Dạ, song, Lâm Lâm lại là người ngồi bên tay trái.

Trong lòng Thái Gia thầm nghĩ, tiểu nha đầu này bình thường thoát nhìn rất hiểu lễ nghi, không ngờ tới lại thất lễ như vậy.

Mặc dù là liên hoan công ty, nhưng này vị trí là vấn đề thâm thúy. Đường Bạch Dạ là chủ vị không thể nghi ngờ, chỗ bên cạnh đương nhiên là nhân vật quan trọng trong công ty ngồi, Lâm Nhiên muốn theo bạn gái, cho nên cùng Tiết Giai Vân ngồi chung một chỗ.

Đường tổng tại sao có thể không có phụ nữ theo, cho nên, kỹ sư nữa ở đây, địa vị tối cao chính là Hạ Thần Hi, lý lịch Lâm Lâm kém nhất, làm sao tới phiên Lâm Lâm ngồi bên cạnh Đường Bạch Dạ. Dĩ nhiên, Lâm Lâm đã ngồi xuống, đáng vẻ như nữ chủ nhân.

Thái Gia cũng không nên làm cho cô mất mặt, cho nên, anh để Hạ Thần Hi ngồi bên cạnh mình.

Nói đến Thái Gia, người này đối với Hạ Thần Hi hết sức yêu thích, lại còn hết sức thiên vị, hơn nữa, tính tình Hạ Thần Hi thật sự rất hợp với anh, anh đối tốt với Hạ Thần Hi, ngay cả nhấm mắt lại cả đội xây dựng cũng cảm giác được.

Công ty liên hoan, có điểm đặc biệt, không tránh khỏi mời rượu, vừa mới ngồi xuống, chưa tới hai món được đem lên, đã có người đi về hướng Đường Bạch Dạ mời rượu, Đường Bạch Dạ cũng nhắc ly rượu lên, Lâm Lâm đã, “Đường ca ca, người một lát muốn lái xe, không nên uống quá nhiều.”

Mọi người hết sức kinh ngạc, nghe giọng nói Lâm Lâm, tại sao rất thân thiết với Đường Bạch Dạ như thế.

Mà kinh hãi nhất chính là, Đường Bạch Dạ lộ ra nụ cười rất dịu dàng đối với cô, Đường tổng là ai, mọi người thường thấy nhất trên mặt anh lộ ra là nụ cười lạnh, lúc lộ ra nụ cười quan tâm như vậy, tất cả mọi người cảm thấy có một loại cảm giác mập mờ không giải thích được.

Đặc biệt là, cả đội xây dựng đều truyền tai nhau chuyện Đường tổng cùng Hạ Thần Hi.

“Không sao, không say được.” Đường Bạch Dạ nói, bất kể là ai đến, anh đều tiếp, một hơi uống bốn năm ly. Lâm Lâm cuống quýt gấp cho anh thêm chút thức ăn, dịu dàng dặn dò, “Đường ca ca, anh ăn một chút để khỏi đau dạ dày.”

Đường Bạch Dạ gật đầu, thuận thế ăn món ăn Lâm Lâm đang gấp đến cho anh, Tiết Giai Vân cùng Thái Gia nhíu mày, nhìn về phía Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi ngây ngô, hai người nhìn tôi làm gì? Thái Gia lặng lẽ nói, “Đi mời Đường tổng một ly.”

“Anh đi đi.” Hạ Thần Hi nói.

“Cô không được thua kém, người ta đang điều võ dương oai trước mặt cô.” Thái Gia giận.

Hạ Thần Hi nói, “Tổng giám, thật ra thì, anh ghen đúng không?”

Thái Gia trừng cô.

Lâm Nhiên dù bận vẫn ung dung xem cuộc vui, Tiết Giai Vân len lén hỏi anh, “Quan hệ giữa Lâm Lâm và Đường tổng rốt cuộc như thế nào?”

“Anh sẽ kể với em sau.” Lâm Nhiên nói, trong lòng Tiết Giai Vân không vui, chuyện này so với Lâm Lâm cùng Lâm Nhiên mập mờ càng làm cho cô không vui.

Đội xây dựng có hai kỹ sư hướng phía Lâm Lâm mời rượu, sắc mặt Lâm Lâm đỏ bừng, khẽ lắc đầu, nói không thể uống, một người nói, “Lâm tiểu thư quá không có suy nghĩ, người mới tại sao có thể nói không thể uống rượu, đây là không nể mặt.”

247. Chương 246: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (4)

Đội công trình có hai kỹ sư hướng phía Lâm Lâm mời rượu, sắc mặt Lâm Lâm đỏ bừng, khẽ lắc đầu, nói không thể uống, một người nói, “Lâm tiểu thư quá không có suy nghĩ, người mới tại sao có thể nói không thể uống rượu, đây là không nể mặt.”

Đường Bạch Dạ nói, “Tôi uống giúp cô ấy.”

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người kinh ngạc, đây là quan hệ gì mà có thể uống rượu thay?

Đường Dạ nói, rót một ly rượu, thay Lâm Lâm uống, mặt không đổi sắc. Ánh mắt khẽ nhìn về phía Hạ Thần Hi, Hạ Thần Hi tập trung dùng bữa, chưa từng nhìn anh một cái, Đường Bạch Dạ mơ hồ có chút không vui.

Người phụ nữ này có thể phớt lờ anh như vậy sao?

Lâm Lâm ở bên cạnh, sắc mặt lại càng thẹn thùng, kéo tay Đường Bạch Dạ nói, “Đường ca ca, người đừng uống quá nhiều, em bóc vỏ tôm hùm cho anh.”

Nói đến bóc vỏ tôm hùm, Đường Bạch Dạ liền nhớ lại lúc cùng Hạ Thần Hi ăn lẩu, cô thèm thườn nhìn tôm hùm, cũng không động tay vào.

Nhưng Hạ bảo bối tự động cầm tôm hùm lên, bóc vỏ, thả vào trông chén của cô.

Cô rất thích ăn tôm hùm, nhưng vô cùng ghét bóc vỏ tôm hùm.

Đường Bạch Dạ vẫn chưa trả lời, Lâm Lâm đã giúp anh bóc tôm hùm, chăm sóc hết sức đúng lúc, như thể cô là vợ của Đường Bạch Dạ.

Dịu dàng, quan tâm.

Đường Bạch Dạ đối với cô cũng rất dịu dàng, kiên nhẫn, dáng vẻ khác xa lúc bình thường, tất cả mọi người mơ hồ, Đường tổng, rốt cuộc anh qua lại với bao nhiêu phụ nữ một lúc, chẳng lẽ chính - phụ đồng thời ngồi một bàn, chung sống hòa thuận sao?

Cách bàn có vài kỹ sư có ý định, bưng rượu tới mời Hạ Thần Hi.

Hạ Thần Hi vốn là kỹ sư, không tránh khỏi mời rượu, một hơi uống liền năm ly, tất cả đều cạn ly, mọi người càng ồn ào, không ngờ tửu lượng của Hạ Thần Hi tốt như vậy, vội vàng kéo tới mời rượu.

Tiết Giai Vân vừa định ngăn cản, Lâm Nhiên kéo cô, lắc đầu, ý bảo cô nhìn thần sắc Đường Bạch Dạ, Tiết Giai Vân nhìn sang, chỉ thấy trên mặt Đường tổng toàn bộ đều màu đen, mặt không chút thay đổi, hoàn toàn không còn nụ cười vừa rồi.

“Thần Hi, uống thêm một ly, uống thêm một ly.”

Hạ Thần Hi biết tửu lượng của mình, cũng không tốt lắm, chẳng qua do da trắng nên không bị nhận ra, cô uống rượu lại không đỏ mặt, người khác bưng tới một ly, cô một hơi uống hết, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, căn bản không thể nhận ra tửu lượng cô cao hay thấp.

Chai rượu cạn dần, gần như làm cho Hạ Thần Hi khó chịu, nhóm người càng phát ra ồn ào.

Hạ Thần Hi cười nói, “Mọi người thật quá đáng, có thù hận gì với tôi sao?”

“Tôi vô cùng ngưỡng mộ Thần Hi.”

“Tâm lòng của tôi đối với Thần Hi như nước sông Hoàng Hà, không thể nào nói hết.”

“Thần Hi, uống thêm một ly.”

.

Mấy tên đàn ông vây quanh Hạ Thần Hi, thay phiên nhau mời, dường như có cảm giác không thể quật ngã được cô thì không cam lòng, Lâm Lâm ở bên cạnh nói, “Đường ca ca, không ngờ Hạ tiểu thư lại được hoan nghênh như vậy.”

Đường Bạch Dạ vừa nghe những lời này, làm sao lại cảm thấy chói tai.

Cách mấy bàn có vài kỹ sư trẻ tuổi độc thân vây quanh Hạ Thần Hi, lần lượt mời rượu, khuôn mặt Hạ Thần Hi luôn luôn tươi cười nghênh đón mọi người, cho dù trong lòng cô nổi trận lôi đình, cô cũng cười chào đón, bên cạnh đều là đồng nghiệp.

Nụ cười của cô tươi như hoa, Đường Bạch Dạ càng cảm thấy được chướng mắt.

Anh cũng không ngờ Hạ Thần Hi được đàn ông yêu thích như vậy, đã vậy còn có rất nhiều kỹ sư tới mời rượu.

Nhìn ứng phó tự nhiên của cô với đám đàn ông, tim của anh như bị cái gì thắt lại, khó chịu, tức giận và cảm giác mà anh không hiểu nổi.

“Thật không thể uống nữa.” Hạ Thần Hi phát tay, mọi người không nghe theo, nhất định mời thêm, người ở bàn bên cạnh cũng ồn ào, “Thần Hi, giết chết bọn họ, mấy tên đàn ông thay phiên mời mà không thể

đón ngã Thần Hi, quá mất mặt.”

248. Chương 247: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (5)

Hạ Thần Hi lắc đầu, cô hết sức kiềm chế, “Tổng giám, cứu mạng a.”

Tay cô bám lấy bả vai Thái Gia, vỗ vỗ anh, “Giúp tôi ngăn cản rượu, ngăn cản rượu.”

“Thần Hi, không nên như vậy, tại sao tổng giám lại giúp cô ngăn rượu, đến đây đi, uống một ly nữa sẽ bỏ qua cho cô.”

Sắc mặt Đường Bạch Dạ cực kỳ kém, mưa gió nổi lên, âm thầm nhớ kỹ nhóm mời rượu khốn kiếp này, trong lòng so đo nhất định bắt bọn họ đi đến Trung Đông đi xây dựng công trình mới, Lâm Lâm thấy sắc mặt tà ác, vội hỏi, “Cậu làm sao vậy?”

“Không có chuyện gì!” Đường Bạch Dạ thản nhiên nói, bưng rượu lên, uống cạn ly.

Thái Gia đề Hạ Thần Hi ngồi xuống, cầm một ly rượu, “Này, đám nhóc này, muốn chết sao? Thần Hi nói không uống, các cậu uống đi.”

Mọi người bị tổng giám vừa quát như vậy, ồn ào vài tiếng cũng giải tán.

Bởi vì không có kịch để xem.

Vốn tưởng rằng tổng giám đốc sẽ chặn rượu cho Thần Hi, kết quả sắc mặt tổng giám đốc từ đầu tới cuối kém đến cực điểm, cũng không chặn rượu cho Thần Hi, nhưng sắc mặt này mưa gió nổi lên, thì càng ý vị sâu xa hơn nhiều.

Tiết Giai Vân gấp mấy món ăn cho cô, “Mau ăn một chút đi.”

Thái Gia lột một con tôm hùm, đặt vào chén của Hạ Thần Hi.

“Ăn nhiều một tý, đám ranh con chết tiết kia, chờ trở về, nhất định tôi sẽ làm thịt bọn họ.” Thái Gia nói.

Hạ Thần Hi ngoan ngoãn ăn, hướng Thái Gia nở một nụ cười đơn thuần, trông mắt như được phủ một tầng sương mù, mang theo hơi thở thanh my, Đường Bạch Dạ đột nhiên cảm thấy bụng dưới căng thẳng, không ngờ lại sinh ra ham muốn chiếm hữu cô.

Chết tiết!

Đường Bạch Dạ nắm chặt ly rượu, dục hỏa trong ánh mắt không thể giấu được, nụ cười của phụ nữ là có thể làm anh có phản ứng, từ lúc nào anh dễ dàng bị trêu chọc như vậy rồi?

Anh là người rất kiềm chế.

Cho dù ở trên giường, nếu anh không động tình, phụ nữ dùng hết toàn bộ kỹ thuật, anh cũng không có chút phản ứng nào, không ngờ, một nụ cười của Hạ Thần Hi lại làm người cao ngạo như anh mất hết tự chủ.

Bụng dưới hết sức khó chịu, trên mặt Đường Bạch Dạ không biểu hiện ra, chẳng qua trong ánh mắt lóe lên ngọn lửa.

Vậy mà cô lại cười với Thái Gia như vậy?

Nhưng tâm tư Thái Gia trong sáng, Hạ Thần Hi như say như không, chỉ vào cá muối muốn ăn, gần chỗ Thái Gia nên gấp cho cô, vừa vỗ lưng của cô, “Uống được không? Có ớn không?”

Hạ Thần Hi lắc đầu, “Không có chuyện gì.”

Tiết Giai Vân rót cho cô một ly nước dưa leo, Thái Gia vừa gấp thức ăn cho cô, mặt Đường Bạch Dạ đã không thể dùng hai chữ u ám để hình dung, quả thực là kinh khủng, trong lòng Lâm Nhiên huýt sáo.

Anh kéo Tiết Giai Vân, ý bảo cô không cần lo cho Hạ Thần Hi, để cho Thái Gia chăm sóc.

Bàn kế bên có người nói, “Thần Hi, tổng giám thật là giống bảo mẫu của cô.”

“Tôi không được tổng giám chăm sóc đến mức như vậy, tổng giám, để tôi tự bóc tôm đi.”

Thái Gia cười mắng, “Tất cả im miệng.”

Mọi người cười to, mặc dù Thái Gia có chức vụ cao, nhưng vẫn hòa đồng cùng đội công trình, tình anh em sâu nặng, nói chuyện bình thường cũng không để ý, song, trong lòng Đường Bạch Dạ nhiều tư vị, ở nhà Thái Gia nổi danh là người chồng tốt, đến Đường thị cũng là người đàn ông tốt.

Chẳng lẽ, anh ta có ý với Hạ Thần Hi?

Muốn ngoại tình ở ngoài?

Đường Dạ Bạch không hề phát hiện tay của mình gần như muốn bóp nát ly rượu, họ càng thân mật, sắc mặt Đường Dạ Bạch càng trở nên u ám.

Tiết Giai Vân cũng ngửi thấy mùi thuốc súng, Đường Bạch Dạ quen giấu diếm tâm tình, nhưng Lâm Nhiên cùng Tiết Giai Vân biết nội tình, đều chú ý ở trên người anh, tự nhiên biết ánh mắt anh đang nhìn Hạ Thần Hi, như muốn ăn tươi nuốt sống cô.

249. Chương 248: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (6)

Hạ Thần Hi hơi choáng váng, nụ cười lại càng thanh thuần, tựa như say như không, người phụ nữ làm mê người, Đường Bạch Dạ càng cảm thấy, mình không có hành vi không bình thường, của quý càng ngày càng điều vô dương oai, nhìn nụ cười Hạ Thần Hi mơ màng, Đường Bạch Dạ chỉ cảm thấy yết hầu chuyển động. Miệng lưỡi đắng khô.

“Tình cảm giữa Thái tổng giám cùng Hạ tiểu thư rất tốt.” Đường Bạch Dạ thản nhiên nói, giọng nói lạnh lùng trước sau như một.

Thái Gia đang gấp cá muối cho Hạ Thần Hi, không nhận ra được Đường Bạch Dạ không vui, trả lời một câu, “Thần Hi được rất nhiều người thích.”

Trong lòng Đường Bạch Dạ như đốt một mối lửa, đều là lửa.

Trong lòng anh dự định lấy đi chi nhánh Đường thị tốt nhất, chi nhánh khó khăn nhất, len lén tính toán đưa Thái Gia đi chịu khổ, đảm mơ ước mẹ của con anh, nhất định phải chịu khổ.

Một kỹ sư nói, “Thần Hi, cô tới mời Đường tổng một ly, chúng tôi rất kính trọng người này, người này là người không thể không mời rượu.”

Hạ Thần Hi cũng không có ý định từ chối, sự thật, cô không mời Đường tổng một ly, đúng là nói không được, vốn là Hạ Thần Hi định lấy rượu, Thái Gia lấy bia đen cho cô, tránh cho khỏi say.

Hạ Thần Hi bưng ly, đứng lên, hướng phía Đường Bạch Dạ cười, hết sức nghiêm túc, “Đường tổng, tôi mời anh một ly, đa tạ Đường tổng khen ngợi, để cho tôi chịu trách nhiệm dự án cảnh biển.”

Đường Bạch Dạ tức giận liếc nhìn cô một cái, khẽ cụng ly.

Cô uống một hơi cạn sạch, uống đến rất sáng khoái.

Đường Bạch Dạ không nhịn được nói một câu, “Cô uống ít thôi.”

Hạ Thần Hi mỉm cười nói, “Tửu lượng của tôi do bảo bối huấn luyện, không say.”

“Mạnh miệng!” Đường Bạch Dạ tức giận để ly rượu xuống.

Một bên Lâm Lâm khẽ nhíu mày, cảm thấy không khí giữa Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi hơi kỳ quái, họ giống như. Rất ăn ý, tình cảm vô cùng tốt, dường như, cô cho rằng Đường Bạch Dạ cùng Hạ Thần Hi không bình thường.

Lúc Hạ Thần Hi ngồi xuống, lão đảo một bước, bên cạnh Thái Gia đỡ lấy cô, “Cẩn thận.”

Lâm Lâm cười nói, “Tình cảm tổng giám cùng Hạ tiểu thư thật tốt, Tổng giám rất quan tâm Hạ tiểu thư, nếu không phải người biết chuyện, còn tưởng rằng Tổng giám đang theo đuổi Hạ tiểu thư.”

Nụ cười của mọi người trên bàn nhất thời ngưng lại, tiếng ồn ào từ bàn bên cạnh cũng ngừng hẳn.

Sắc mặt Thái Gia trầm xuống, Tiết Giai Vân gần như lập tức phản bác lại bị Lâm Nhiên kéo lại.

Hạ Thần Hi không say, nghe lời này, lạnh lùng cười, “Vợ yêu tổng giám, toàn bộ Đường thị đều biết, Lâm tiểu thư, mỗi lần sau nói chuyện, suy nghĩ trước khi nói, tránh để người khác hiểu lầm là phụ nữ ngực lớn nhưng không có đầu óc, nói không biết nghĩ.”

Lời này, nếu là lúc Hạ Thần Hi tỉnh táo, tuyệt đối sẽ không nói, cô vốn dĩ nói chuyện sắc bén, người phụ nữ nói chuyện rất sắc bén, cả đội công trình đều lĩnh giáo. Nhưng lúc tỉnh táo, cô nói chuyện rất đúng mực, chỉ cần không ai trêu chọc cô, cô tuyệt đối sẽ không đắc tội với người khác.

Lúc này uống đến mức lơ mơ, lại nghe có người hiểu lầm quan hệ của cô và Thái Gia, lời nói không tránh khỏi nặng nề.

Sắc mặt Lâm Lâm trắng bệch, xưa nay được nâng niu như công chúa, dù khi đi học ở Mỹ Quốc cũng như thế, Đường Bạch Dạ cũng chiều cô, người nào dám đối với cô nói một câu nặng lời, lời mà Hạ Thần Hi vừa nói..., hiển nhiên như tát vào mặt cô.

Lâm Lâm nhất thời cảm thấy khó chịu, đặc biệt là ở trước mặt Đường Bạch Dạ, ánh mắt trong nháy mắt phấp phồng.

Ánh mắt Đường Bạch Dạ không vui quét qua Hạ Thần Hi, hơi có phần buồn bực.

Lâm Lâm nhìn về phía Đường Bạch Dạ bên cạnh, vẻ mặt tủi thân, ánh mắt Đường Bạch Dạ lại u ám rơi trên người Hạ Thần Hi, không rảnh bận tâm cô, Lâm Lâm nhận ra Đường Bạch Dạ không vui, trong lòng hơi ổn định, nhưng cô vẫn nói xin lỗi, “Hạ tiểu thư, Tổng giám, tôi chỉ nói đùa.”

250. Chương 249: Ai Là Người Phụ Nữ Của Đường Bạch Dạ (7)

Một kỹ sư ngồi cùng bàn nói, “Lâm tiểu thư đúng là nói hơi quá đáng, chuyện gì cũng có thể nói giỡn, loại chuyện này sao có thể nói giỡn? Con gái của tổng giám năm nay mười tám tuổi, cô ấy lớn lên hơi giống với Thần Hi, lúc chúng tôi đến nhà tổng giám liên hoan cũng biết.”

“Tổng giám vừa quan tâm Thần Hi, lại chăm sóc cô ấy như con gái, Lâm tiểu thư sau này tốt nhất đừng nói chuyện này làm người khác hiểu lầm..., may là chỉ có người của đội công trình chúng ta, nếu truyền ra ngoài, người khác nói sao nghe vậy, chẳng phải là đã làm bại hoại danh dự của tổng giám cùng Thần Hi.”

Tiết Giai Vân vốn không thích Lâm Lâm, lời này của cô ấy lại đắc tội với hai người đứng đầu trong đội công trình, cô không nhịn được nói, “Mọi người cả đội chúng tôi chưa ai từng hiểu lầm mối quan hệ giữa tổng giám và Thần Hi, Lâm tiểu thư làm sao lại hiểu lầm?”

Ngụ ý, chỉ có người có suy nghĩ không tốt mới có ý nghĩ như vậy, chỉ cây dâu mà mắng cây hòe.

Lâm Lâm nói một câu, bị vô số công kích, mọi người thấy ánh mắt của cô mang theo một chút phức tạp, cô cảm thấy hết sức xấu hổ, trong lòng xấu hổ tức giận đan xen lẫn nhau, tròng mắt đỏ hoe.

Đường Bạch Dạ nói, “Được rồi, Lâm Lâm say rượu lỡ lời, mọi người cũng đừng làm khó cô ấy.”

Lâm Nhiên xem trò đùa cũng đủ rồi, cười thay đổi không khí, nhất thời lúng túng rất nhanh được che dấu, Thái Gia cũng không bị ảnh hưởng, vẫn rất quan tâm Hạ Thần Hi, Đường Bạch Dạ nghe kỹ sư kia giải thích, Thái Gia xem Hạ Thần Hi như con gái, lửa giận trong lòng anh cũng giảm xuống.

Có lẽ, tạm thời không cần phải chịu khổ.

Mặc dù thật lòng nhìn họ rất thương mắt.

Lâm Lâm không nói nữa nói, chỉ yên lặng ăn, bữa tiệc vui vẻ trở lại, Tiết Giai Vân đỡ Hạ Thần Hi đến nhà vệ sinh, phun ra không ít rượu, mùi rượu vừa xộc lên, Hạ Thần Hi cảm thấy có chút không thoải mái.

“Hạ tiểu thư, tối nay thật xin lỗi, xin cô tha thứ cho tôi đã lỡ lời.” Lâm Lâm nói, cô không hy vọng bởi vì chuyện này, mọi người trong đội công trình chán ghét cô, càng không hy vọng Đường Bạch Dạ cảm thấy cô nói năn không suy nghĩ.

Hai người Hạ Thần Hi cùng Thái Gia là người được đội công trình hoan nghênh nhất, chuyện cô nói lúc trước, đúng là không suy nghĩ kỹ.

“Quên đi, tôi đã quên rồi.” Hạ Thần Hi nói, Lâm Lâm cắn môi, có chút tức giận nhìn cô, cô cứ như vậy nói một tiếng coi như xong? Cô không nên vì lời nói của mình mà xin lỗi sao? Cô cũng nói khó nghe như vậy.

Hạ Thần Hi hơi mơ màng, “Giai Vân, mình đi hóng gió, cậu về chỗ trước đi.”

“Được không vậy?”

“Đi đi, không vấn đề gì.”

Hạ Thần Hi cười, mỗi tầng đều có ban công nhỏ ngoài trời, mùi rượu xộc lên mũi Hạ Thần Hi, nhất định phải hóng gió, nếu không sẽ say thật.

Đứng ở trên ban công, nhìn cảnh đêm thành phố S, thật là hưởng thụ, Hạ Thần Hi gục ở trên lan can, đầu óc càng lúc mơ màng.

Một mùi nước hoa nam quen thuộc truyền đến, Hạ Thần Hi nghiêng đầu, quả nhiên nhìn thấy Đường Bạch Dạ không biết đã đứng bên cạnh từ lúc nào, Hạ Thần Hi cười, Đường Bạch Dạ châm chọc nói, “Tửu lượng không tốt còn học theo người khác uống rượu.”

“Anh yên tâm, tôi không say được đâu.” Hạ Thần Hi cười nói, nghiêng đầu nhìn anh, “Anh đi ra ngoài làm gì?”

“Tôi sợ cô say đến mức không nhìn rõ đường mà ngã.” Giọng nói Đường Bạch Dạ hết sức lạnh lùng.

Hạ Thần Hi cười nhạt, “Cả buổi tối anh không được bình thường, người nào chọc giận anh rồi?”

Đường Bạch Dạ nhíu mày, anh không được bình thường?

“Không phải là cô chỉ cùng người khác uống rượu ư, làm sao lại chú ý tới tôi không được bình thường?” Đường Bạch Dạ cười lạnh hỏi, tâm tình của anh, vẫn luôn thể hiện vô cùng tốt, cực ít có người có thể nhìn ra, Hạ Thần Hi trong bữa tiệc đều không để ý đến anh.

Làm sao biết được tâm trạng anh không vui?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/me-17-tuoi-con-trai-thien-tai-cha-phuc-hac>